

ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม (ตะกาฟูล)

โดย

นางสาวณัฐริดา ศุภนิมิตกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม (ตะกาฟูล)

โดย

นางสาวณัฐธิดา ศุภนิมิตกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ISLAMIC INSURANCE BUSINESS (TAKAFUL)

BY

MISS NATTIDA SUPANIMITKUL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS
INTERNATIONAL TRADE REGULATION
FACULTY OF LAW
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาวณัฐธิดา ศุภนิมิตกุล

เรื่อง

ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม (ตะกาฟูล)

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2559

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ไสลเกษ วัฒนพันธุ์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร. กำชัย จงจักรพันธ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร. आयศรี คำบรรลือ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ อธิวัฒน์ ศุภสวัสดิ์วัชร)

คณบดี

(ศาสตราจารย์ ดร. อุดม รัฐอมฤต)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม (ตะกาฟูล)
ชื่อผู้เขียน	นางสาวณัฐธิดา ศุภนิมิตกุล
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	กฎหมายการค้าระหว่างประเทศ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ศาสตราจารย์ ดร. กำชัย จงจักรพันธ์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลเป็นรูปแบบทางเลือกของการประกันภัยอันมีรูปแบบและวิธีการดำเนินธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะตัวและแตกต่างจากการประกันภัยสากลหลายประการ เนื่องจากตะกาฟูลได้ผนวกรวมในเรื่องของวิธีปฏิบัติและความเชื่อในทางศาสนาอิสลาม อาจกล่าวได้ว่าตะกาฟูลเป็นการประกันภัยฮาลาลที่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์เป็นสำคัญ การดำเนินธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์จะถือเป็นฮะรอมต้องห้ามในทางศาสนาอิสลาม

โดยที่ในปัจจุบันธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยอยู่ในรูปแบบของการเปิดหน้าต่างบริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล โดยไม่ปรากฏบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล จึงนำเอาพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้เป็นกฎหมายในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลเช่นเดียวกับการประกันภัยสากลซึ่งยังคงไม่ได้ทำให้เกิดการคุ้มครองผู้เข้าร่วมโครงการอย่างแท้จริงและไม่เหมาะสมกับรูปแบบและสภาพของการประกอบธุรกิจตะกาฟูลที่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามชะรีอะฮ์เป็นสำคัญ เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อครอบคลุมการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากล ซึ่งมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจตะกาฟูล นอกจากนี้ แม้ธุรกิจตะกาฟูลจะเป็นธุรกิจฮาลาลแต่บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของกิจการฮาลาลที่จะสามารถดำเนินการขอรับรองมาตรฐานฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 และแม้จะมีการยกเว้นพระราชบัญญัติบริหาร

กิจการฮาลาล พ.ศ... แต่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ยังคงไม่ได้กำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นประเภทของธุรกิจที่สามารถขอใบรับรองฮาลาลได้ ซึ่งจากสภาพปัญหาดังกล่าวถือเป็นข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยเพื่อแข่งขันในเวทีระดับอาเซียนและระดับโลก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศและพิจารณาสภาพปัญหาของประเทศไทยแล้วผู้เขียนมีความเห็นว่าประเทศไทยควรที่จะมีบทบัญญัติทางกฎหมายเพื่อใช้ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยเฉพาะแยกต่างหากออกจากกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากล โดยการแบ่งการแก้ไขปัญหาคือออกเป็นสามส่วน ได้แก่

1. การปรับโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล โดยแบ่งแนวทางการแก้ไขออกเป็นสองระยะ ได้แก่ แนวทางการแก้ไขระยะสั้น โดยการกำหนดกฎหมายในระดับรองโดยอาศัยกฎหมายแม่ที่เปิดช่องให้ โดยนำเอาประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส.20/2551 เรื่องการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ (Shariah Banking Services) มาเป็นต้นแบบและปรับแก้ไขตามลักษณะและรูปแบบของการประกอบธุรกิจตะกาฟูลและแนวทางการแก้ไขระยะยาว ได้แก่ การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในระดับพระราชบัญญัติ โดยนำเอาพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ของประเทศมาเลเซียมาเป็นต้นร่าง แต่อย่างไรก็ดี ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ. 2012 ของประเทศปากีสถานมีจุดเด่นในเรื่องการอนุญาตให้บริษัทประกันภัยสากลประกอบธุรกิจตะกาฟูลแบบเปิดหน้าต่างให้บริการได้ ซึ่งนับเป็นข้อดีและมีความยืดหยุ่นในทางธุรกิจมากกว่า ดังนั้นจึงควรนำเอาข้อดีดังกล่าวมาเป็นต้นแบบในแง่ของรูปแบบในการประกอบธุรกิจ

2. แก้ไขระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 โดยกำหนดให้ตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทกิจการที่สามารถขอรับรองฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ และเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องทั่วไปเพื่อกำหนดสิทธิของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์และผู้ให้บริการให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการการจัดตั้งองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล

3. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.... เพื่อกำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของธุรกิจที่สามารถขอใบรับรองฮาลาลได้และเพิ่มประเภทธุรกิจที่สามารถขอใบรับรองฮาลาลเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบที่ใช้บังคับในปัจจุบันพร้อมกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติในการกำหนดประเภทของกิจการเพิ่มเติม

4. กำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และสำหรับการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับตะกาฟูให้เป็นไปตามระบบศาลที่ใช้อยู่ในประเทศไทยปัจจุบัน

5. สร้างความพร้อมของบุคคลากรและการส่งเสริมนวัตกรรมทางการเงินอิสลามเพื่อรองรับการพัฒนาธุรกิจตะกาฟู

ทั้งนี้ หากประเทศไทยมีบทบัญญัติกฎหมายในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟูโดยเฉพาะ ก็จะเป็นการกำหนดสถานะในทางธุรกิจของตะกาฟูในประเทศไทยให้มีความชัดเจน อันจะส่งผลในการสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มตลาดของผู้บริโภคทั้งที่เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามและกลุ่มผู้บริโภคทั่วไปที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามทั้งในประเทศไทยและสากล ซึ่งมีส่วนช่วยในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเป็นการสร้างและพัฒนาระบบการเงินอิสลามที่มั่นคงในประเทศไทย เพื่อแข่งขันในเวทีระดับอาเซียนและระดับโลก

คำสำคัญ: ประกันภัย, อิสลาม, ตะกาฟู, ชะรีอะฮ์, ฮาลาล

Thesis Title	ISLAMIC INSURANCE BUSINESS (TAKAFUL)
Author	Miss Nattida Supanimitkul
Degree	Master of Laws
Major Field/Faculty/University	International Trade Regulations Law Thammasat University
Thesis Advisor	Professor Kumchai Jongjakapun, Ph.D.
Academic Years	2015

ABSTRACT

Islamic Insurance or Takaful is very unique type of insurance and has great difference from other Conventional insurance. Takaful is the combination of Islamic practice and belief. It is Halal insurance which follows the practice of Sharia, Islamic law. All activities which fail to apply with Sharia are considered Harom in Islam.

Currently, Takaful service in Thailand is performed through Conventional insurance; because specific Act for operating Takaful has not been legislated and implemented. Therefore, the amendments of Life Insurance Act, B.E.2535 (1992) and Insurance Act, B.E.2535 (1992) are the current measurement of supervising Takaful. Unfortunately, this measurement is not entirely effective with the implementation of Takaful; because its primary concern and practice are based on Sharia. Moreover, it doesn't apply with Takaful's customers. The mentioned Acts serve Conventional insurance, which are separated functions from Takaful. Therefore, Takaful business requires efficient and specialized Act to support its creditability. In addition, although Takaful is considered as Halal business, Thai law has not included Takaful as a type of Halal products and services – which forces Takaful to fail in applying with Halal accreditation and certification by the Central Islamic Council of Thailand regarding Halal Affair Operation B.E. 2558. There is also a draft on Halal operation, yet Takaful

is not qualified to obtain Halal certification. These concerns have been preventing development of Takaful to compete with ASEAN and other international countries.

Considering the international laws and Thailand's condition, Thailand should enforce specific act for supervising Takaful by dividing into 3 parts.

1. Restructuring Takaful operation by planning into 2 periods. The first period is applying with short-term strategy. The Bank of Thailand Notification no. 20/2551 on operations of commercial bank to provide Sharia Banking Services should be amended and applied for the use of Takaful. As for long-term strategy, there should be Act for Takaful business operations. The model for drafting could be derived from Takaful Act 1984 of Malaysia. Also, Takaful Order 2012 of Pakistan has an outstanding advantage in term of issuing permission for Conventional insurance to operate Takaful. It has more flexibility in way of business operation. Therefore, this kind of strong point should be included in drafting Act for Thailand.

2. Amending regulation of Central Islamic Council of Thailand on Halal business operation B.E.2558 to recognize Takaful with Halal standard and the right to use Halal certification mark. The regulation should add general legislation on rights of Takaful customers and service providers and specify regulations, conditions and means to protect Halal customers.

3. Amending the draft of Halal business management to certify Takaful as one of qualified Halal businesses. Therefore, Takaful can be operated with Halal certificate and applied with current regulation. Also, the committee of national Halal standard control should be granted with authority to add more Halal businesses.

4. Takaful Business under the control of Office of Insurance Commission (OIC) and any settlement of dispute regarding Takaful shall be comply with Thai's court system.

5. Preparing people and encouraging Islamic Financial innovation to serve Takaful.

If Thailand is able to implement specific Act on Takaful, it will shape Takaful business operations with more effective approach and lead to higher confidence and satisfaction for customers, both Islamic and non-Islamic, in Thailand

and international counterparts. This can also help stimulating growth of economy and improving Islamic financial system in Thailand to compete among ASEAN and others.

Keywords: Insurance, Islamic, Takaful, Sharia, Halal

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามความมุ่งหมายของผู้เขียนได้ ก็ด้วยความเมตตากรุณาและการสนับสนุนจากบุคคลดังต่อไปนี้

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.กำชัย จงจักรพันธ์ เป็นอย่างสูง ที่ได้เมตตาได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนคอยช่วยเหลือในด้านต่างๆ ตั้งแต่เริ่มต้นทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งใจและสำนึกในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ไสลเกษ วัฒนพันธุ์ ที่กรุณาได้รับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.อายุศรี คำบรรลือ ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ อธิวัฒน์ ศุภสวัสดิ์วัชร ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งทุกท่านได้คอยให้คำแนะนำ พร้อมทั้งชี้แนะแนวทาง ตลอดจนข้อสังเกตต่างๆ ทำให้ผู้เขียนได้พัฒนาแนวความคิดในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านกฎหมายและประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เขียนตั้งแต่ในระดับปริญญาตรี

ขอขอบคุณ คุณชัชชัย ก่อเลิศศรีศรี สำหรับกำลังใจ ความช่วยเหลือ และการสนับสนุนในทุกด้านที่มีให้แก่ผู้เขียนเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโทสาขากฎหมายการค้าระหว่างประเทศทุกท่าน ที่ร่วมฝ่าฟันอุปสรรค คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้โดยตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อนๆ ปริญญาตรี นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจและคอยรับฟังปัญหาของผู้เขียนเสมอ

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและครอบครัวของผู้เขียน ที่ได้ให้การสนับสนุนในทางการศึกษาของผู้เขียน คอยให้กำลังใจ คำแนะนำ และคอยอบรมสั่งสอนผู้เขียนเสมอมา จนทำให้ผู้เขียนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้อ่านได้ และหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว

นางสาวณัฐธิดา ศุภนิมิตกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
1.3 สมมติฐานของการศึกษา	6
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	7
1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม	9
2.1 ศาสนาอิสลาม	9
2.1.1 ความหมายของ “อิสลาม” (Islam)	9
2.1.2 คัมภีร์ที่สำคัญทางศาสนาอิสลาม	10
2.1.3 หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาอิสลาม	11
2.1.3.1 หลักศรัทธาหรือความเชื่อในศาสนา	11
(1) ศรัทธาในอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวด้วยใจสุจริต	12
(2) ศรัทธาในบรรดาศาสนทูต	12
(3) ศรัทธาในเทวทูตของอัลลอฮ์ (มลาอิกะฮ์)	12
(4) ศรัทธาในวันพิพากษา	12
(5) ศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะ	13

(6) ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์	13
2.1.3.2 หลักปฏิบัติหรือหน้าที่ในศาสนา	13
(1) การปฏิญาณตน	13
(2) การนมาซ	13
(3) การถือศีลอด	14
(4) การจ่ายซะกาต	14
(5) การบำเพ็ญฮัจญ์	15
2.2 กฎหมายอิสลาม	15
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของกฎหมายอิสลาม	16
2.2.2 แหล่งที่มาของกฎหมายอิสลาม	17
2.2.2.1 คัมภีร์อัลกุรอาน	17
2.2.2.2 ซุนนะฮ์และฮาดิษ	18
2.2.2.3 อิจญ์มาอ์	18
2.2.2.4 การกียาส	18
2.2.2.5 อิสติหฺซาน	19
2.2.3 สารสำคัญของกฎหมายอิสลาม	19
2.2.3.1 หลักการในเรื่องของความศรัทธา	19
2.2.3.2 หลักการของกฎหมายอาญา	19
2.2.3.3 หลักการของครอบครัวและมรดก	20
2.2.3.4 หลักการเมืองการปกครอง	20
2.2.3.5 หลักเกณฑ์ในการตัดสินและพิจารณาคดี	20
2.2.3.6 หลักเกณฑ์การทำสงคราม	20
2.2.3.7 หลักการเศรษฐศาสตร์	21
2.3 การประกันภัย	21
2.3.1 ความเป็นมาของการประกันภัย	22
2.3.2 แนวคิดการประกันภัย	23
2.3.3 ความหมายการประกันภัย	23
2.3.3.1 ความหมายโดยทั่วไป	23
2.3.3.2 ความหมายโดยกฎหมาย	23
2.3.4 หลักสำคัญของการประกันภัย	23

2.3.4.1	หลักส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย	23
2.3.4.2	หลักสุจริตใจอย่างยิ่ง	24
2.3.4.3	หลักการใช้ค่าสินไหมทดแทน	24
2.3.4.4	หลักการรับช่วงสิทธิ	24
2.3.4.5	หลักการร่วมกันชดใช้สินไหมทดแทน	24
2.3.5	สัญญาประกันภัย	25
2.3.5.1	เป็นสัญญาต่างตอบแทน	25
2.3.5.2	เป็นสัญญาเสี่ยงโชค	25
2.3.5.3	เป็นสัญญาที่ต้องสุจริตต่อกันอย่างยิ่ง	26
2.3.5.4	เป็นสัญญาที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ	26
2.3.6	บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัย	26
2.3.6.1	ผู้รับประกันภัย	26
2.3.6.2	ผู้เอาประกันภัย	26
2.3.6.3	ผู้รับประกันภัย	26
2.4	การประกันภัยอิสลาม (ตะกาฟูล)	27
2.4.1	หลักเศรษฐศาสตร์อิสลาม	28
2.4.1.1	แนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม	29
2.4.1.2	หลักการสำคัญในทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม	31
	(1) หลักมุซาเราะอะฮ์	31
	(2) หลักมูฎอเราะอะฮ์	31
2.4.1.3	การเงินอิสลาม	32
	(1) ห้ามเก็บดอกเบี้ย	32
	(2) ห้ามความคลุมเครือและความไม่แน่นอน	33
	(3) ห้ามการพนัน	33
	(4) ห้ามการเก็งกำไร	33
2.4.1.4	การธนาคารอิสลาม	33
	(1) ความเป็นมาในการจัดตั้งธนาคารอิสลาม	34
	(2) ลักษณะการดำเนินงานของธนาคารอิสลาม	35
2.4.2	พัฒนาการของการประกันภัยอิสลาม	35
2.4.2.1	การปฏิบัติตามหลัก Al-Diyah ของชนเผ่าอาหรับโบราณ	36

2.4.2.2 หลักปฏิบัติในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด	36
(1) หลักการของ “Al-Diyah” (Blood Money)	36
(2) หลักการของ “Fidya” (เงินค่าไถ่)	37
(3) หลักการในรูปแบบอื่นๆ	37
2.4.2.3 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 14-17	37
2.4.2.4 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 19	37
2.4.2.5 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 20	37
2.4.3 แนวคิดของนักกฎหมายอิสลามต่อการประกันภัยสากล	38
2.4.4 ข้อผิดพลาดหลักการทางศาสนาอิสลามของการประกันภัยสากล	39
2.4.4.1 ความไม่แน่นอน	40
2.4.4.2 การพนันขั้นต่อ	41
2.4.4.3 ดอกเบี้ย	41
2.4.5 การประกันภัยฮาลาลภายใต้หลักนิติศาสตร์อิสลาม	43
2.4.6 ความหมายและหลักการประกันภัยอิสลาม	45
2.4.7 รูปแบบการดำเนินงานตะกาฟูล	47
2.4.7.1 ะกาละห์	47
2.4.7.2 มุฎอเราะบะฮ์	48
2.4.7.3 แบบผสม	48
บทที่ 3 กฎหมายตะกาฟูลต่างประเทศ	50
3.1 ประเทศมาเลเซีย	50
3.1.1 ความเป็นมาของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย	50
3.1.2 พัฒนาการของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย	52
3.1.2.1 ค.ศ.1984–1992	52
3.1.2.2 ค.ศ.1993–2000	52
3.1.2.3 ค.ศ.2001–2010	52
3.1.3 แนวความคิดในการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูล	53
3.1.3.1 เพื่อหลีกเลี่ยงดอกเบี้ยในการประกันภัย	53
3.1.3.2 เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับธนาคารอิสลาม	53

3.1.3.3 เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน	53
3.1.4 กฎหมายตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย	54
3.1.4.1 คำนิยาม	54
3.1.4.2 การจัดประเภทธุรกิจตะกาฟูล	55
(1) ธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว	55
(2) ธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป	55
3.1.4.3 การดำเนินธุรกิจตะกาฟูล	55
(1) เงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจในฐานะผู้ประกอบการตะกาฟูล	55
(2) การใช้คำว่า “ตะกาฟูล”	56
(3) การตรวจสอบบุคคลต้องสงสัยในการประกอบกิจการตะกาฟูล	57
(4) การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูล	57
(5) เงื่อนไขการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการ	58
(6) การเพิกถอนการจดทะเบียนผู้ประกอบการ	58
(7) ใบรับรองตะกาฟูล	59
(8) กองทุนตะกาฟูล	60
(9) สินทรัพย์ในกองทุนตะกาฟูล	60
(10) การจ่ายเงินปันผล เงินล่วงหน้า เงินกู้ สินเชื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางทางการเงินอื่นๆ	60
(11) การเปิดเผยส่วนได้เสียโดยกรรมการ	61
(12) การก่อตั้งและดำรงไว้ซึ่งกองทุนประกันโครงการตะกาฟูล	62
(13) การประกันภัยตะกาฟูลต่อ	62
(14) แบบฟอร์มเอกสาร	62
(15) การชักนำบุคคลเข้าทำสัญญาตะกาฟูล	63
(16) บริษัทสาขา	63
(17) ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หัวหน้าผู้บริหาร พนักงานดูแลหลักปฏิบัติและผู้ควบคุมของผู้ประกอบการ	63
(18) การตรวจสอบเอกสารและข้อมูล	63
(19) อำนาจบังคับบัญชาของผู้ประกอบการ	64
(20) ตัวแทนและนายหน้า	64
(21) ตัวกลางในธุรกรรมตะกาฟูล	65

(22) ใบอนุญาตนายหน้า	65
(23) ผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน	65
(24) บุคคลต้องสงสัยว่าแสดงออกในฐานะนายหน้าหรือผู้เจรจาค่า สินไหมทดแทน	66
3.1.5 ธุรกิจตะกาฟูระหว่างประเทศ	67
3.1.5.1 การประกอบธุรกิจตะกาฟูระหว่างประเทศ	67
3.1.5.2 การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูระหว่างประเทศ	67
(1) กองทุนขั้นต่ำและเงินกองทุนหมุนเวียนสุทธิ	68
(2) การแก้ไขบทบัญญัติที่บังคับใช้กับผู้ประกอบการตะกาฟู ระหว่างประเทศ	68
3.1.5.3 ผลตอบแทน การลงทุน การเลิกกิจการ และการโอนธุรกิจ	68
(1) งบบัญชีและผู้ตรวจสอบ	68
(2) การตรวจสอบของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและรายงาน	69
(3) เอกสาร	69
(4) การตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบการตะกาฟู	70
(5) การกำหนดแบบนโยบาย	71
(6) บทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการชำระบัญชี	71
(7) แผนการโอนย้ายธุรกิจ	71
3.1.5.4 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติอื่นๆ	72
(1) คำแนะนำของสภาที่ปรึกษาชะรีอะฮ์	72
(2) ธนาคารกลาง	72
(3) ความรับผิดชอบ	73
(4) ความสามารถของบุคคล	73
3.1.6 หน่วยงานกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟู	73
3.1.6.1 ธนาคารเนการามาเลเซีย	73
3.1.6.2 คณะกรรมการกำกับดูแลชะรีอะฮ์	74
3.1.6.3 AAOIFI (The Accounting and Auditing Organization for Islamic Financial Institutions)	74
3.1.6.4 IFSB (The Islamic Financial Services Board)	75
3.1.7 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของตะกาฟูในมาเลเซีย	75

3.1.7.1 ความเข้าใจและการตื่นตัวของชาวมุสลิมเกี่ยวกับอิสลาม	75
3.1.7.2 รัฐบาลให้การสนับสนุนหรืออุปถัมภ์	75
3.1.7.3 อิทธิพลจากขบวนการฟื้นฟูอิสลาม	76
(1) ช่วงเปรียบเทียบ	76
(2) ช่วงการสร้างหลักการ	76
(3) ช่วงการก่อตั้งสถาบัน	76
(4) ช่วงติดตามผลและพัฒนา	76
3.1.7.4 ความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการ	77
3.2 ประเทศปาเลสไตน์	77
3.2.1 ความเป็นมาของตะกาฟูลในประเทศปาเลสไตน์	78
3.2.2 กฎหมายตะกาฟูลในประเทศปาเลสไตน์	78
3.2.2.1 การประกอบธุรกิจตะกาฟูล	79
3.2.2.2 เงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล	80
3.2.2.3 การเพิกถอนการอนุญาต	82
3.2.2.4 การจัดตั้งกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล	82
3.2.2.5 การจัดตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ	83
3.2.2.6 เอกสารการเข้าร่วมโครงการ	83
3.2.2.7 การแบ่งแยกเงินสมทบเข้าร่วมโครงการและกองทุน	84
3.2.2.8 การยืมเงินลงทุนโดยปราศจากดอกเบี้ย	84
3.2.2.9 การแบ่งปันเงินรายได้ส่วนเกิน	85
3.2.2.10 การจัดการการลงทุน	85
3.2.2.11 การประกอบธุรกิจตะกาฟูลผ่านช่องทางของหน้าต่างการให้บริการ	86
3.2.2.12 คณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์	86
3.2.2.13 ที่ปรึกษาชะรีอะฮ์	86
3.2.2.14 เจ้าหน้าที่กำกับปฏิบัติตามชะรีอะฮ์	87
บทที่ 4 ธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย	88
4.1 ลักษณะของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย	88
4.2 ประเภทของการประกันภัยในประเทศไทย	88

4.2.1 การประกันชีวิต	88
4.2.1.1 การประกันภัยประเภทสามัญ	89
4.2.1.2 การประกันชีวิตอุตสาหกรรม	89
4.2.1.3 การประกันชีวิตแบบกลุ่ม	89
4.2.2 การประกันวินาศภัย	89
4.2.2.1 การประกันอัคคีภัย	89
4.2.2.2 การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง	90
4.2.2.3 การประกันภัยรถยนต์	90
(1) การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ	90
(2) การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ	90
4.2.2.4 การประกันภัยเบ็ดเตล็ด	90
(1) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับบุคคล	90
(2) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สิน	91
(3) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับงานวิศวกรรม	91
(4) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับความรับผิดชอบตามกฎหมาย	91
(5) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับภัยอื่นๆ	91
4.3 ความเป็นมาและพัฒนาการของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย	91
4.4 พัฒนาการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย	94
4.4.1 พระราชบัญญัติลักษณะเข้าหุ้นส่วนและบริษัท ร.ศ.130	94
4.4.2 พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 พ.ศ.2467	94
4.4.3 พระราชบัญญัติควบคุมกิจการการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ ผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ. 2471	95
4.4.4 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และพระราชบัญญัติประกัน วินาศภัย พ.ศ. 2510	95
4.4.5 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติประกัน วินาศภัย พ.ศ. 2535	96
4.4.6 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535	96
4.5 ธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย	97
4.5.1 สถานะของธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย	97

4.5.2	ผลิตภัณฑ์ประกันภัยอิสลามและช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์	98
4.5.3	รูปแบบบริษัทและการดำเนินงานตะกาฟูล	99
4.5.4	การลงทุนและการประกันภัยต่อ	99
4.5.5	การควบคุมกำกับดูแลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตะกาฟูล	100
4.5.6	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตะกาฟูลในประเทศไทย	100
4.6	ตะกาฟูลกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	100
4.6.1	วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน	102
4.6.2	ที่มาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	103
4.6.3	เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	103
4.6.3.1	การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน	104
4.6.3.2	การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง	104
4.6.3.3	การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียม	104
4.6.3.4	การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์	104
4.6.4	ตะกาฟูลกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	104
4.7	ธุรกิจธนาคารอิสลามในประเทศไทย	106
4.7.1	ความเป็นมาของธนาคารอิสลามในประเทศไทย	106
4.7.2	ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย	107
4.7.3	วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งธนาคารอิสลาม	108
4.7.4	ธุรกรรมหลักของธนาคารอิสลาม	108
4.7.4.1	ธุรกรรมระดมเงิน	109
4.7.4.2	ธุรกรรมการให้สินเชื่อ	109
4.7.5	รูปแบบธนาคารอิสลามในประเทศไทย	109
4.7.5.1	รูปแบบหน้าต่างให้บริการ	109
4.7.5.2	รูปแบบการให้บริการเต็มรูปแบบ	110
4.7.6	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธนาคารอิสลาม	110
4.7.6.1	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545	110
4.7.6.2	ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย	110
4.7.7	สภาพการณ์ของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย	111
บทที่ 5	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย	114

5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยสากล	115
5.1.1 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	115
5.1.1.1 การประกอบธุรกิจประกันชีวิต	115
5.1.1.2 หุ่นของบริษัทประกันชีวิต	115
5.1.1.3 การจัดสรรเงินสำรองไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย	116
5.1.1.4 การวางเงินสำรองไว้กับนายทะเบียน	116
5.1.1.5 การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง	116
5.1.1.6 การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น	117
5.1.1.7 กรมธรรม์ประกันภัย	117
5.1.1.8 อัตราเบี้ยประกันภัย	118
5.1.1.9 บุคลากร	118
5.1.1.10 การควบคุมกิจการ	118
5.1.1.11 การเลิกกิจการ	119
5.1.1.12 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ	120
5.1.1.13 หน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต	120
5.1.1.14 ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต	120
5.1.1.15 นักคณิตศาสตร์ประกันภัย	121
5.1.1.16 กองทุนประกันชีวิต	122
5.1.1.17 บทกำหนดโทษ	123
5.1.2 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	123
5.1.2.1 การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย	123
5.1.2.2 หุ่นของบริษัทประกันวินาศภัย	123
5.1.2.3 การวางเงินสำรองไว้กับนายทะเบียน	124
5.1.2.4 การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง	124
5.1.2.5 การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น	125
5.1.2.6 กรมธรรม์ประกันภัย	125
5.1.2.7 อัตราเบี้ยประกันภัย	125
5.1.2.8 บุคลากร	126
5.1.2.9 การควบคุมกิจการ	126
5.1.2.10 การเลิกกิจการ	127

5.1.2.11 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ	127
5.1.2.12 หน้าที่ของบริษัทประกันวินาศภัย	128
5.1.2.13 ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย	128
5.1.2.14 นักคณิตศาสตร์ประกันภัย	129
5.1.2.15 กองทุนประกันวินาศภัย	130
5.1.2.16 บทกำหนดโทษ	130
5.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล	130
5.2.1 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	130
5.2.2 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น	131
5.2.2.1 การขออนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล	131
5.2.2.2 การกำกับดูแลรูปแบบของสัญญาตะกาฟูล	136
5.2.2.3 การควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัย	140
5.2.2.4 การลงทุน	143
5.2.2.5 คณะกรรมการที่ปรึกษาอิสลาม	146
(1) การให้บริการตะกาฟูลไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	149
(2) ธุรกิจตะกาฟูลขาดการยอมรับและความน่าเชื่อถือ	149
5.2.2.6 การเลิกประกอบธุรกิจ	149
5.2.2.7 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล	152
5.3 กฎหมายและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองฮาลาล	154
5.3.1 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนิน กิจการฮาลาล พ.ศ.2558	154
5.3.1.1 การรับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานฮาลาล	155
5.3.1.2 หน่วยงานตรวจรับรองฮาลาลและอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย รับรองฮาลาล	156
5.3.1.3 สถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย	157
5.3.1.4 คณะกรรมการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลและคณะกรรมการ ประนีประนอม	157
5.3.1.5 ผู้ประกอบการ	158
5.3.1.6 ประเภทของการรับรอง	158

5.3.1.7 การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล	159
5.3.1.8 หนังสือรับรองฮาลาล	160
5.3.1.9 การควบคุมมาตรฐานฮาลาล	161
5.3.1.10 การร้องคัดค้าน	162
5.3.1.11 มาตรการลงโทษ	162
5.3.2 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....	164
5.3.2.1 บททั่วไป	164
5.3.2.2 การรับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานระบบงานฮาลาล	165
5.3.2.3 องค์กรตรวจและรับรองฮาลาลและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย รับรองฮาลาล	166
5.3.2.4 คณะที่ปรึกษาาระบบงานฮาลาล	167
5.3.2.5 การควบคุมและกำกับดูแล	168
5.3.2.6 สำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติ	169
5.3.2.7 กองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาล	170
5.3.2.8 การคุ้มครองผู้บริโภคและบทลงโทษ	170
5.3.3 การรับรองฮาลาลกับการให้บริการตะกาฟูลในประเทศไทย	171
5.3.3.1 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558	171
5.3.3.2 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ...	173
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	175
6.1 บทสรุป	175
6.2 ข้อเสนอแนะ	181
6.2.1 การปรับโครงสร้างที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล	181
6.2.1.1 แนวทางแก้ไขปัญหาระยะสั้น	181
(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล	182
(2) การกำกับดูแลรูปแบบของสัญญาตะกาฟูล	182
(3) การควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจตะกาฟูล	182
(4) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการลงทุนสำหรับธุรกิจตะกาฟูล	183

	(20)
(5) คณะกรรมการที่ปรึกษาอิสลาม	183
(6) การเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูล	183
(7) การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล	183
6.2.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหาระยะยาว	190
6.2.2 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนิน กิจการฮาลาล	191
6.2.3 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....	193
6.2.4 หน่วยงานในการกำกับดูแลและการระงับข้อพิพาท	194
6.2.5 การสร้างความพร้อมของบุคคลและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเงิน	195
รายการอ้างอิง	196
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก Takaful Act 1984	200
ภาคผนวก ข Takaful Order 2012	257
ภาคผนวก ค ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหาร กิจการฮาลาล พ.ศ.2558	277
ภาคผนวก ง ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.....	299
ภาคผนวก จ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 20/2551 เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการ ทางการเงินตามหลักซารีอะฮ์ (Shariah Banking Service)	323
ภาคผนวก ฉ ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบ และข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตรา เงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์และแบบ ชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) พ.ศ.2554	330
ภาคผนวก ช ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบ และข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงิน สมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ.2557	343
ภาคผนวก ซ ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบ	374

	และข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงิน สมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด พ.ศ.2557	
ภาคผนวก ฅ	ประกาศนายทะเบียน เรื่องหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ แบบชั่ว ระยะเวลา และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและ ข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ และแบบ ตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และแบบและข้อความสัญญา ตะกาฟูลประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองสินเชื่อตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบ ตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ.2557	389
ภาคผนวก ฆ	คำสั่งนายทะเบียน ที่ 40/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความ และอัตราเงิน สมทบของสัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไม่โครตะกาฟูล)	392
ภาคผนวก ๗	คำสั่งนายทะเบียน ที่ 41/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญา เพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวันสำหรับรายย่อย (ไม่โครตะกาฟูล)	408
ภาคผนวก ๘	คำสั่งนายทะเบียน ที่ 42/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญา ตะกาฟูล แบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไม่โครตะกาฟูล)	418
ประวัติผู้เขียน		442

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นอกจากอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคหรือที่เรียกว่าปัจจัยสี่จะมีความสำคัญกับชีวิตมนุษย์แล้ว มนุษย์ยังคงต้องการหลักประกันความมั่นคงและความปลอดภัยในการดำรงชีวิตและการดำเนินธุรกิจการค้าของตนด้วย นับตั้งแต่อดีตจวบจนถึงปัจจุบันมนุษย์พยายามหาหนทางที่จะสร้างความมั่นคงปลอดภัยและมาตรการในการบรรเทาความสูญเสียต่างๆ ในการดำรงชีวิตและการทำธุรกิจ¹ โดยหนึ่งในวิธีการที่มีบทบาทต่อมนุษย์มากทั้งในแง่การดำรงชีวิตและการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ การประกันภัย การประกันภัยนับเป็นทางเลือกทางหนึ่งที่สามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินต่างๆ ที่ได้ทำประกันภัยไว้ โดยการเฉลี่ยหรือการกระจายความเสียหายไปยังสมาชิกที่ทำประกันภัย โดยมีบริษัทประกันภัยเป็นผู้นำที่เก็บเบี้ยประกันและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในสัญญา

เมื่อโลกเจริญก้าวหน้าไปตามกาลเวลาและการดำเนินธุรกิจมีความซับซ้อนมากขึ้น บริษัทประกันภัยซึ่งทำหน้าที่รับประกันวินาศภัยและประกันชีวิตจึงถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อมาทำหน้าที่รับประกันความเสียหายดังกล่าว โดยการประกันภัยเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการมุ่งตอบสนองให้ความคุ้มครองและลดทอนความเสียหาย กล่าวคือ การประกันภัยเป็นการบริหารความเสี่ยงภัยวิธีหนึ่ง ซึ่งจะโอนความเสียหายของผู้เอาประกันภัยไปสู่บริษัทประกันภัยซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นบริษัทประกันภัยจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้รับ ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเสียเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันภัยตามที่ได้ตกลงกันไว้² ซึ่งรูปแบบของการประกันภัยนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การประกันภัยสากล และการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือที่เรียกว่า “ตะกาฟูล” โดยการประกันภัยสากลเป็นการประกันภัยทั่วไปซึ่งมีกระบวนการ รายละเอียด และต้นกำเนิดจาก

¹ “ตะกาฟูลธุรกิจอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2557,

<http://www.muangthai.co.th/webmtl/Default.aspx?tabid=778&articleType=ArticleView&articleId=1964&language=th-TH>

² คำนาย อภิปรัชญาสกุล, การประกันภัยการขนส่ง, (กรุงเทพมหานคร : ดวงกลมสมัย, 2553), น.2.

ประเทศแถบตะวันตก ในขณะที่การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามมีต้นกำเนิดมาจากประเทศมุสลิมซึ่งในประเทศแถบตะวันตกธุรกิจประกันภัยสากลมีความเจริญรุ่งเรืองและก้าวหน้าเป็นอย่างมากแต่อย่างไรก็ดีสำหรับชาวมุสลิมผู้นับถือศาสนาอิสลามแล้ว ความรุ่งเรืองและความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวไม่ได้เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความถูกต้อง การเข้าถึงการประกันภัยของประชาชนในประเทศมุสลิมนั้นเป็นเรื่องยากเพราะชาวมุสลิมมีทัศนคติในเชิงลบต่อการประกันภัยและมีความเชื่อว่าการประกันภัยสากลปรากฏร่องรอยของสิ่งที่ผิดหลักการทางกฎหมายและทางศาสนาอิสลาม ได้แก่ ความไม่แน่นอน (Gharar) การพนัน (Maisir) และดอกเบี้ย (Riba) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามหลักศาสนาอิสลาม การประกันภัยสากลจึงเป็นฮะรอม แม้การประกันภัยสากลจะเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามหลักศาสนาอิสลาม แต่ชาวมุสลิมก็ไม่สามารถที่จะเพิกเฉยต่อความจริงที่ว่าในการดำเนินชีวิตปัจจุบันประกอบด้วยความเสี่ยงมากมายทั้งที่ประสบกับตนเอง ครอบครัว หรือกิจการที่ดำเนินอยู่ ประกอบกับประเทศมุสลิมเองก็ต้องการที่จะมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและต้องการให้การประกันภัยมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจศาสตร์ การเงินและการธนาคาร เฉกเช่นเดียวกับประเทศในทางฝั่งตะวันตก นักกฎหมายอิสลามจึงมีการพัฒนาระบบการประกันภัยในรูปแบบที่ถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลามซึ่งเรียกว่า “ประกันภัยชะรีอะฮ์” หรือ “ตะกาฟูล” หรือที่บรรดานักวิชาการมุสลิมเรียกว่า “ตะอมีน”

ตะกาฟูลเป็นรูปแบบของการประกันภัยทางเลือกที่สอดคล้องและได้รับการอนุมัติตามหลักศาสนาอิสลาม กล่าวคือ เป็นการประกันภัยฮาลาลที่จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการทางศาสนาเป็นสำคัญ การดำเนินธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์กำหนดจะถือเป็นฮะรอมต้องห้ามในทางศาสนาอิสลาม ซึ่งชาวมุสลิมจะหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ผิดหลักการทางศาสนาอิสลามนั้นจะส่งผลกระทบต่อจิตใจของชาวมุสลิมและถือเป็นการกระทำอันชั่วร้ายเกินกว่าจะให้อภัย ธุรกิจตะกาฟูลดำเนินการให้บริการโดยอาศัยหลักการของความร่วมมือซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนสัญญาระหว่างสมาชิกในกลุ่มหรือผู้เข้าร่วมโครงการ ที่ตกลงร่วมแบ่งเบาภาระจากความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสมาชิก เมื่อสมาชิกท่านใดในกลุ่มได้รับความเสียหายหรือสูญเสียตามที่กำหนดไว้ในสัญญา สมาชิกท่านนั้นก็จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งตามสัญญาเพื่อบรรเทาความเสียหายและความเดือดร้อนดังกล่าว โดยนำเอาหลักการของตะบ์รூอ์หรือการบริจาคมาใช้แทนที่การจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย ซึ่งหลักการดังกล่าวถือเป็นหลักการอันเป็นพื้นฐานสำคัญ ส่งผลให้การประกันภัยในลักษณะดังกล่าวสามารถที่จะยอมรับได้ตามหลักการของศาสนาอิสลามและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศมุสลิม เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศปากีสถาน และประเทศบรูไน เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วในปัจจุบันการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามยังได้รับการยอมรับและเป็นการประกันภัยในอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งแพร่หลายเป็นอย่างมากใน

ประเทศแถบตะวันตก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ เป็นต้น โดยรูปแบบการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลนั้นมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงและแตกต่างจากการประกันภัยสากลทั่วไป เนื่องจากธุรกิจตะกาฟูลเป็นการผนวกรวมเอาหลักความเชื่อทางศาสนาเข้ากับธุรกิจการประกันภัย ทั้งนี้รูปแบบการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ปรากฏใน 3 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่ วักะลาหะห์ (Wakalah Model) มุฎฮาระบะฮ์ (Mudharabah Model) และแบบผสม (Mix Model)

ในปัจจุบันกิจการฮาลาลยังเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาในด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยโดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความสนใจต่อกิจการฮาลาลอย่างจริงจัง แม้จะเน้นในเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านอาหารเป็นหลัก แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่ากิจการฮาลาลประเภทอื่นๆ ก็มีบทบาทสำคัญไม่น้อยในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ตลาดฮาลาลเป็นตลาดที่กลุ่มผู้บริโภคที่มีการบริโภคเชื่อมโยงกับความเชื่อทางศาสนาอิสลามและเป็นตลาดที่กลุ่มผู้บริโภคมีลักษณะเฉพาะเจาะจง ซึ่งในทางข้อเท็จจริงกลุ่มผู้บริโภคดังกล่าวเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมิได้มีแต่เพียงผู้นับถือศาสนาอิสลามเท่านั้นแต่ยังรวมถึงกลุ่มผู้บริโภคที่มีเชื้อชาวมุสลิมด้วย และเมื่อประกอบกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี โดยมีการเปิดเสรีการค้าและการบริการ 12 สาขา ได้แก่ สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร สาขาประมง สาขาผลิตภัณฑ์ยาง สาขาสิ่งทอสาขายานยนต์ สาขาสินค้าที่ไม่ใช่สาขาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสุภาพ สาขาท่องเที่ยว สาขาการบิน และสาขาโลจิสติกส์³ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นหนึ่งในประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็จะเข้าสู่ระบบการค้าเสรีเช่นกัน ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยพบกับความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่และมีผลกระทบอย่างมากในเรื่องของการลงทุนและการปรับตัวรับกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายใต้การเข้ามาลงทุนของนายทุนชาวต่างชาติ รวมไปถึงทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนแนวทางการดำเนินงาน ประเทศไทยมีความจำเป็นจะต้องปรับตัวให้พร้อมต่อการดำเนินธุรกิจต่อไป การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้ธุรกิจและการค้าในทุกภาคส่วนตื่นตัว ไม่เว้นแม้แต่ในธุรกิจในการประกันภัยซึ่งถือเป็นการประกอบกิจการการค้า⁴อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจการค้าของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล

³ “อาเซียนตกลงเกิดเขตการค้าเสรีสินค้าและบริการ 12 สาขา,” สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2556, http://www.site.rmutt.ac.th/ASEAN/?page_id=331

⁴ จิตติ ดิงศภัทย์, กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย, พิมพ์ครั้งที่ 12, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549), น.2.

หากเมื่อพิจารณาตลาดของกลุ่มผู้อุปถัมภ์ที่มีการเชื่อมโยงกับหลักความเชื่อทางศาสนาอิสลามในประเทศไทย ธุรกิจประเภทนี้ยังถือเป็นตลาดที่มีกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในวงจำกัด แต่สืบเนื่องจากการรวมตัวสร้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจภายใต้กรอบอาเซียน อันเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีประชากรรวมตัวกันกว่า 600 ล้านคน และกว่าครึ่งหนึ่งนั้นนับถือศาสนาอิสลาม⁵ อีกทั้งจำนวนประชากรของผู้นับถือศาสนาอิสลามทั่วโลกที่มีมากกว่า 2000 ล้านคน⁶ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าหากเมื่อมีการเปิดเสรีแล้วก็จะจะมีผู้คนจำนวนมากไหลเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจและเข้ารับบริการทางด้านต่างๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา การค้า การท่องเที่ยว รวมถึงการขนส่งในรูปแบบต่างๆ ซึ่งการอุปถัมภ์ตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลนับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญอันจะได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรีดังกล่าว อีกทั้งในภาคส่วนของธุรกิจอุปถัมภ์เองก็จะมีการเปิดเสรีอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2563 และจากสถิติผลประกอบการโดยรวมของภูมิภาคอาเซียนในปี ค.ศ.2009-2014 แสดงให้เห็นว่าอาเซียนมีผลประกอบการตะกาฟูลอยู่ในลำดับที่สองของโลกคิดเป็นมูลค่ารวมประมาณ 4,241 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือประมาณร้อยละ 30 ของทุกประเทศทั่วโลก โดยประเทศมาเลเซียกินส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 71 ประเทศอินโดนีเซียร้อยละ 23 และประเทศบรูไน สิงคโปร์ และไทยรวมกันร้อยละ 6⁷ ซึ่งนับเป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นหนึ่งในผู้เล่นแนวหน้าของตลาดอุปถัมภ์ประเภทดังกล่าว

อย่างไรก็ดีด้วยเหตุที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ประชากรส่วนมากมิได้เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามซึ่งถือเป็นข้อจำกัดในทางภาพลักษณ์ที่มีความสำคัญ อีกทั้งประเทศไทยไม่มีการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูลที่ให้บริการอุปถัมภ์อิสลามเป็นการเฉพาะ จะมีก็แต่เพียงการให้บริการในรูปแบบของหน้าต่างบริการ (Window) ผ่านทางบริษัทอุปถัมภ์สากล โดยไม่ปรากฏบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล กฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกัธุรกิจตะกาฟูลมากที่สุด ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 อันเป็นกฎหมายฉบับ

⁵ ปิติ ศรีแสงนาม, “จะเป็น ASEAN Medical Hub ได้ ไทยต้องเข้าใจวิถีอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2556, <http://www.thai-aec.com/296>

⁶ “World Muslim Population,” Accessed October 30, 2014, <http://www.muslimpopulation.com/World>

⁷ EY, “Global Takaful Insight 2014,” Accessed May 20, 2016, [http://www.ey.com/Publication/wvLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/\\$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf](http://www.ey.com/Publication/wvLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf)

เดียวกันกับที่ใช้ในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากล โดยมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล ส่งผลให้เกิดข้อพิจารณาถึงสภาพปัญหาที่เกิดจากความเหมาะสมของการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลโดยใช้กฎหมายฉบับเดียวกันกับกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากล ประเด็นดังกล่าวนี้มีความสำคัญและเชื่อมโยงกับการสร้างความเชื่อมั่นของผู้เอาประกันภัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และเนื่องจากตะกาฟูลเป็นการประกันภัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความถูกต้องตามชะรีอะฮ์ ตะกาฟูลจึงถือเป็นหนึ่งในกิจการฮาลาล (Halal) ซึ่งนอกเหนือจากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยแล้วยังต้องพิจารณาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการฮาลาลในการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลเพื่อให้ผู้เอาประกันภัยสามารถเชื่อถือและมั่นใจได้ว่าธุรกิจตะกาฟูลดังกล่าวถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามและได้รับการรับรองจากหน่วยงานอิสลามอย่างแท้จริง ทั้งนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นทางด้านความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยที่นับถือศาสนาอิสลามให้ได้รับการบริการที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม เพราะหากมีเพียงข้อมูลข่าวสารในเชิงลบที่ทำให้ผู้เอาประกันภัยเกิดความเข้าใจว่าการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยมีส่วนใดส่วนหนึ่งที่ไม่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์โดยอาจไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นจริง เเท่านี้ก็เพียงพอที่จะบั่นทอนโอกาสและสร้างความเสียหายในทางเศรษฐกิจและในแวดวงธุรกิจตะกาฟูลได้แล้ว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องการการกำหนดสถานะทางกฎหมายของธุรกิจตะกาฟูลให้มีความชัดเจน เพียงพอที่จะกำหนดบทบาทและหน้าที่ รวมถึงหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบธุรกิจยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยที่เข้าร่วมโครงการทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายปัจจุบันและในทางศาสนาอิสลาม

ด้วยเหตุนี้เอง หากประเทศไทยต้องการที่จะใช้ประโยชน์จากการเปิดเขตเศรษฐกิจเสรีอาเซียน รวมถึงการขยายตลาดและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจในแง่ของธุรกิจการให้บริการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลให้ได้อย่างเต็มความสามารถและเพื่อให้ธุรกิจการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามของประเทศไทยหรือตะกาฟูลมีสถานะทางกฎหมายที่ชัดเจนและได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้เอาประกันภัยในตลาดของผู้บริโภคทั้งที่เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลามทั่วโลก ประเทศไทยจำเป็นต้องมีบทบัญญัติในทางกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลโดยเฉพาะแยกต่างหากออกจากกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากลทั่วไป เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพและลักษณะของการดำเนินธุรกิจ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม ตลอดจนลักษณะ หลักการ รูปแบบในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย ประเภทดังกล่าว

1.2.2 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซียและประเทศปากีสถาน อันจะนำไปสู่การกำหนดบทบัญญัติในทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยในปัจจุบัน

1.2.4 เพื่อทราบแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง รวมถึงการเพิ่มเติมกฎหมาย หรือบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางด้านธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลกับกลุ่มประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่ประชากรส่วนมากมิได้เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม ประเทศไทยจึงยังคงไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมาย รวมทั้งกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยอิสลามหรือตะกาฟูลเป็นการเฉพาะแยกต่างหากออกจากกฎหมายการประกันภัยสากล ซึ่งจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ทางด้านความเชื่อมั่นของผู้เข้าร่วมโครงการ ตะกาฟูลถึงความถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลาม และเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล จึงควรที่จะต้องมีบทบัญญัติทางกฎหมาย ในการกำหนดระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลที่มีความชัดเจน และแยกต่างหากออกจากการประกันภัยสากล

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งกฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล โดยเป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายภายในอันเกี่ยวกับการประกันภัย อันได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558รวมตลอดถึงประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ประกาศนายทะเบียนประกันวินาศภัยและประกันชีวิต และคำสั่งนายทะเบียนประกันวินาศภัยและประกันชีวิต กับกฎหมายการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลของประเทศมาเลเซีย ซึ่งถือเป็นประเทศต้นแบบของการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม ได้แก่ พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 (Takaful Act 1984) รวมทั้งหลักเกณฑ์และประกาศที่เกี่ยวข้อง และประเทศปากีสถาน ได้แก่ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 (Takaful Rules 2012) รวมทั้งหลักเกณฑ์และประกาศที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีการกล่าวถึงประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ซึ่งประเทศทั้งสองไม่ได้อยู่ในขอบเขตการศึกษาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื่องจากเป็นระบบกฎหมายคอมมอนต์ลอว์ (Common Law)

นอกจากนี้ จะศึกษาในส่วนของหลักเกณฑ์และมาตรการทางกฎหมาย รวมทั้งกฎระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานฮาลาลของประเทศไทย อันได้แก่ ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 และร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทำการศึกษาโดยวิธีศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยค้นคว้าและศึกษาข้อมูลจากหนังสือ บทความ วารสาร ตำรับกฎหมายของทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อศึกษาถึงลักษณะ และนำมารวบรวม และวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมา แนวความคิด หลักกฎหมาย และประเด็นปัญหาทางกฎหมายของการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศไทย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล
- 1.6.2 มีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญของบทบัญญัติในการประกอบธุรกิจตะกาฟูล
- 1.6.3 ทราบปัญหาและความไม่เพียงพอของกฎหมายไทยที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล
- 1.6.4 ทราบแนวทางในการแก้ไข เพิ่มเติม และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันภัยอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศไทย
- 1.6.5 เป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการ นักศึกษา นักธุรกิจ บริษัทประกันภัย ตลอดจนบุคคลทั่วไปผู้มีความสนใจจะค้นคว้าเพิ่มเติมในโอกาสต่อไป

บทที่ 2

การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม

2.1 ศาสนาอิสลาม

“อิสลาม” ถือเป็นศาสนาหนึ่งในหลายๆ ศาสนาที่มีอยู่ในโลกปัจจุบัน และเป็นศาสนาที่มีประชากรนับถือมากเป็นอันดับที่ 2 ของโลก อิสลามเป็นศาสนาที่ถูกกำหนดมาโดยพระเจ้าผู้ทรงพระนามว่า อัลลอฮ์ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา หรือ อัลลอฮ์ โดยมีความเชื่อว่าศาสนาอิสลามมาจากพระเจ้าและมีได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างโลกและสรรพสิ่ง รวมถึงทรงกำหนดชะตากรรมของมนุษย์และสรรพสัตว์ อีกทั้งยังทรงเป็นผู้รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ทรงเป็นสรรพเดช มีมหิทธิฤทธิ์เหนือกว่าสิ่งใด ไม่มีอะไรอยู่นอกเหนือพระองค์ ผู้นับถือศาสนาอิสลามทั่วไปถือว่าศาสนาอิสลามได้ปรากฏขึ้นในโลกตั้งแต่มีมนุษย์คนแรก คือ อาดัม และได้มีวิวัฒนาการทางคำสอนตามวิวัฒนาการของสังคมมนุษย์โดยผ่านการประกาศจากศาสดา ซึ่งในทุกยุคสมัยอัลลอฮ์จะได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์ขึ้น¹ เพื่อทำหน้าที่ในการสั่งสอนผู้คนให้รู้จักกับพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริง และปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำสั่งสอนของพระองค์ ซึ่งมาถึงสมัยหนึ่งพระองค์ได้ทรงเลือก “มุฮัมมัด” เป็นศาสนทูตของพระองค์เพื่อสั่งสอนมวลมนุษยชาติจากคำสอนของอัลลอฮ์ ซึ่งในยุคนี้ถือเป็นยุคที่มีคำสั่งสอนที่สมบูรณ์แบบที่สุด

2.1.1 ความหมายของ “อิสลาม” (Islam)

ในเชิงภาษาศาสตร์ คำว่า “อิสลาม” มาจากรากศัพท์คำว่า อัสละมะ แปลว่า “การเข้าไปในสันติ หรือการยอมมอบน้อมตัวการแสวงหาสันติจากพระเจ้า”² ซึ่งมาจากรากศัพท์ว่าซะลิมะ (Salima) แปลว่า สันติ³ กล่าวคือ เป็นการมอบตัวเองโดยสิ้นเชิงหรือการนอบน้อม

¹ กรมการศาสนา, “ประวัติศาสนาอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2557, <http://www.dra.go.th/th/cmsdetail-4-42-1-240.html>

² “ศาสนาอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2557, [http://hselearning.kku.ac.th/UserFiles/chapter12\(1\).pdf](http://hselearning.kku.ac.th/UserFiles/chapter12(1).pdf)

³ ภัทรพร สิริกาญจน, อิสลามศึกษาเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), น.81-82.

ถ่อมตนต่อพระประสงค์ของพระเจ้า โดยการปฏิบัติตามในสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญญัติและงดกระทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงห้าม

สำหรับความหมายของคำว่า “อิสลาม” ตามเชิงอรรถแล้ว เป็นชื่อเฉพาะของศาสนานานาชาติ (International Religious) ที่สำคัญศาสนาหนึ่งของโลก⁴ โดยศาสดาของศาสนาอิสลาม ได้แก่ ท่านนบีมุฮัมมัด แต่ศาสนาอิสลามมิใช่ศาสนาที่ท่านนบีมุฮัมมัดก่อตั้งขึ้น ท่านนบีมุฮัมมัดเป็นแต่เพียงศาสดาทูตและเป็นศาสดาทูตท่านสุดท้าย ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่พระเจ้าได้เลือกให้มนุษยชาติทั้งหลาย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว “อิสลาม” มิได้หมายความถึงแต่เพียงศาสนาเท่านั้น แต่อิสลามหมายถึงวิถีแห่งการดำเนินชีวิตหรือธรรมนูญแห่งชีวิตของผู้นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีทั้งระบบเศรษฐกิจ สังคม ปกครอง การเมือง และอื่นๆ

2.1.2 คัมภีร์ที่สำคัญทางศาสนาอิสลาม

คัมภีร์ที่สำคัญในทางศาสนาอิสลามมีอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ คัมภีร์อัลกุรอาน (Al-Quran) และคัมภีร์อัลชะดิซ คัมภีร์อัลกุรอานถือเป็นคัมภีร์หลักที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นคัมภีร์ที่รวบรวมคำสอนของพระเจ้า โดยเกิดจากการบันทึกตามคำบอกเล่าของท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งกล่าวกันว่าได้รับทราบโองการของอัลลอฮ์โดยตรงในลักษณะเปิดเผยโองการ (วะฮีย์) หรือโดยผ่านเทวทูตบ้าง เพื่อให้ใช้เป็นธรรมนูญในการดำเนินชีวิตของมุสลิมทั่วโลก มุสลิมทุกคนถือว่าคัมภีร์อัลกุรอานเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องแสดงความเคารพอย่างเคร่งครัด เพราะทุกตัวอักษรเป็นเทวบัญชาของพระเจ้าและเป็นพระวจนะที่บริสุทธิ์ซึ่งไม่มีผู้ใดที่จะสงสัยได้ รวมทั้งไม่สามารถมีการตีความแก้ไขเพิ่มเติมได้ด้วย จะต้องมีการรักษาข้อความเดิมตามคัมภีร์ไว้ตลอดไป ดังนั้นคัมภีร์ดังกล่าวจึงไม่เคยมีการสังคายนาแต่อย่างใด โดยเนื้อความในคัมภีร์อัลกุรอานให้ความรู้ทั้งที่เป็นวิชาการ การดำรงชีวิต และกฎเกณฑ์ความประพฤติ รวมทั้งบทบัญญัติในศาสนาอิสลามที่มุสลิมทุกคนต้องถือปฏิบัติปฏิบัติตามซึ่งประกอบด้วยภาคทฤษฎี คือ หลักศรัทธา 6 ประการ และภาคปฏิบัติ คือ หลักปฏิบัติ 5 ประการ⁵ สำหรับคัมภีร์อัลชะดิซ เป็นคัมภีร์ที่รวบรวมโอวาทและจริยวัตรต่างๆ ของท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งสาวกของท่านได้เป็นผู้ทำการรวบรวมไว้ ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามถือว่าเป็นแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติอันดีงามอีกด้วย แต่ผู้นับถือศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ถือว่าอัลชะดิซที่รวบรวมขึ้นในสมัยคอลีฟะห์อะบาซิด ประมาณ ค.ศ.875 เป็นฉบับที่แท้จริง อัลชะดิซจึงมีฐานะเป็นคำสอนและบทอธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน ไม่มีความสำคัญและความศักดิ์สิทธิ์เทียบเท่าคัมภีร์อัลกุรอาน

⁴ ดลมนรรัตน์ บากา และแวอุเซ็ง มะแดเฮาะ, อิสลามศึกษาเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, (ปัตตานี : วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536), น.1.

⁵ ภัทรพร สิริกาญจน, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 3, น.86.

บุคคลผู้นับถือศาสนาอิสลามนั้น เรียกว่า “มุสลิม” ซึ่งมีความหมายว่า ผู้นอบน้อมมอบตนต่อพระเป็นเจ้า (อัลลอฮ์) แต่ผู้เดียวอย่างสิ้นเชิงเพื่อความสันติ⁶ โดยศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประเภทเอกเทวนิยม ถือว่ามีพระเจ้าสูงสุดเพียงองค์เดียว คือ พระอัลลอฮ์

2.1.3 หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาอิสลาม

หลักคำสอนที่สำคัญของศาสนาอิสลามแบ่งออกเป็น 2 ประการใหญ่ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานอันจำเป็นสำหรับผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคนทั้งที่สืบทอดจากบิดามารดาแต่เดิมหรือเพิ่งเข้ามานับถือใหม่ก็ตาม โดยจะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และประพฤติปฏิบัติอย่างต่อเนื่องได้แก่

2.1.3.1 หลักศรัทธาหรือความเชื่อในศาสนา

อีมาน (Iman) คำว่าอีมาน ตามหลักภาษาศาสตร์ แปลว่า ความเชื่อมั่น ศรัทธาด้วยหัวใจ มาจากคำว่า อามะนะ แต่ตามศาสนบัญญัติในอัลกุรอาน คำว่า “อีมาน” มีใช้ในสองความหมาย⁷ ความหมายแรก คือ การเพียงแต่กล่าวว่่าเชื่อในอัลลอฮ์และท่านนบีมุฮัมมัด⁸ และในความหมายที่สอง คือ การกล่าวคำซึ่งประกอบด้วยความยินยอมของจิตใจ โดยเป็นการกล่าวด้วยความรู้ ความเชื่อมั่น และมีศรัทธาที่แท้จริง ไม่มีความระแวงสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น⁹ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อีมาน หมายถึง การที่จิตใจยอมรับในอัลลอฮ์และรَسُول¹⁰ ของพระองค์อย่างแน่นแฟ้น เชื่อว่าเป็นความจริงแท้และจะต้องยึดถืออย่างมั่นคง โดยปราศจากความเคลือบแคลงสงสัยใดๆ แม้จะไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยประสาทสัมผัสก็ตาม โดยความศรัทธาที่สมบูรณ์ นอกจากจิตใจยอมรับในอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว จะต้องมีการกล่าวยืนยันด้วยวาจาว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

⁶ สมศักดิ์ มุหะหมัด, ชีวประวัติวันบีมุฮัมมัด คือลิลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร:สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา, 2543), น.32.

⁷ ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์, ความหมายของอัลกุรอาน, เล่มที่ 2, (กรุงเทพฯ :ดุฎการพิมพ์, 2513), น.125.

⁸ อายะฮ์ที่ 36 แห่งคัมภีร์อัล-กุรอาน, ซูเราะฮ์ อันนิซอ

⁹ อายะฮ์ที่ 19 แห่งคัมภีร์อัล-กุรอาน, ซูเราะฮ์อัลหะดีด

¹⁰ ศาสนาอิสลามได้จำแนกศาสนทูตออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ผู้ที่ได้รับมอบหน้าที่ให้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามบทบัญญัติของพระเจ้าแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ศาสนทูตประเภทนี้เรียกว่า “นบี” และผู้ที่ได้รับมอบหน้าที่ให้ปฏิบัติ ตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามบทบัญญัติของพระเจ้าและทำการเผยแพร่วิบัตินั้นแก่มวลมนุษยชาติทั่วไปด้วย ศาสนทูตประเภทนี้เรียกว่า “รَسُول” โดยชาวมุสลิมเชื่อว่า ศาสดานบีมุฮัมมัดเป็นทั้งนบีและรَسُول เนื่องจากท่านเป็นตัวอย่างที่ดีตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์และยังทำหน้าที่ในการเผยแพร่วิบัตินั้นแก่มนุษยชาติด้วย

และท่านนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”¹¹ ซึ่งตามหลักศาสนาอิสลามได้กำหนดให้หลักศรัทธามีทั้งสิ้น 6 ประการ ได้แก่

(1) ศรัทธาในอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียวด้วยใจสุจริต

การศรัทธาในพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของศาสนาอิสลาม โดยศรัทธาที่แท้จริงของชาวมุสลิมที่มีต่อพระเจ้านั้น หมายถึง การถวายทั้งกายและจิตใจต่อพระองค์อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าผู้สร้าง ผู้บริหารสรรพสิ่งแต่เพียงพระองค์เดียวและคำสั่งต่างๆ ของอัลลอฮ์เป็นกฎหมายสูงสุดที่มนุษย์จะเชื่อฟังและปฏิบัติตาม¹² มุสลิมที่ศรัทธาต่อพระเป็นเจ้าอย่างแท้จริงจะละเว้นในการปฏิบัติชั่วและทำความดีตามหลักคำสอนของอัลลอฮ์

(2) ศรัทธาในบรรดาศาสนทูต

ชาวมุสลิมเชื่อว่าบรรดาศาสนทูตเป็นผู้ที่รับการคัดเลือกจากพระเจ้าเป็นเจ้า บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ รวมทั้งศาสดามุฮัมมัด ถือเป็นเพียงมนุษย์ซึ่งไม่มีอิทธิฤทธิ์ใดๆ ทำหน้าที่ในการเผยแพร่วางศาสนา ปลดปล่อย และสั่งสอนบรรดาสหายของตนให้มีชีวิตที่ดีขึ้นโดยการเชื่อถือในพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว โดยชาวมุสลิมเชื่อว่าท่านนบีมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตองค์สุดท้ายและเป็นผู้นำศาสนาที่ถูกต้องจากอัลลอฮ์มาเผยแพร่แก่มนุษย์¹³

(3) ศรัทธาในเทวทูตของอัลลอฮ์ (มลาอิกะฮ์)

เทวทูตของอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อระหว่างอัลลอฮ์กับมนุษย์ และรับใช้อัลลอฮ์ตามความประสงค์ที่ถูกกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ เช่น หน้าที่ในการปลิดวิญญาณของมนุษย์ หน้าที่ในการบันทึกการกระทำของมนุษย์ หน้าที่ในการนำเอาวจนะจากอัลลอฮ์มายังศาสนทูต เป็นต้น

(4) ศรัทธาในวันพิพากษา

การศรัทธาในวันสิ้นโลก หรือเรียกในภาษาอาหรับว่า เยามุลกิยามะ ในวันดังกล่าวจะมีการตัดสินการกระทำของมนุษย์ขณะมีชีวิตอยู่ เพื่อให้รางวัลแก่ผู้ปฏิบัติตามคำสั่ง และลงโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้มนุษย์นั้นประกอบแต่ความดี และให้มนุษย์ได้ตระหนักว่าการกระทำของตนจะต้องถูกเปิดเผยในท้ายที่สุด

¹¹ ภัทรพร สิริกาญจน, *อ่างแล้ว เชิงอรุณที่ 3*, น.125.

¹² บรรจง บินกาซัน, *อิสลามสังฆธรรมแห่งชีวิต*, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : ออฟเซ็ทเพรส, 2548), น.38.

¹³ ซัลมาน เหมมานะ, “ธนาคารไม่มีดอกเบียตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), น.8.

(5) ศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะ

เชื่อว่าอัลลอฮ์จะเป็นผู้กำหนดสภาวะของสิ่งต่างๆ ในโลก รวมไปถึงในจักรวาล แต่สำหรับการกำหนดความดีความชั่วนั้น อิสลามถือว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างให้มีความคิดอิสระในการที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งใด กล่าวคือ การกระทำของมนุษย์นั้นอยู่ที่เจตนาและการตัดสินใจของมนุษย์เอง¹⁴

(6) ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์

ให้ศรัทธาในความถูกต้องแต่ดั้งเดิมของคัมภีร์ทั้งหลายของท่านนบีมูฮัมมัดก่อนๆ และศรัทธาในคัมภีร์อัลกุรอาน อันเป็นคัมภีร์เล่มที่มีความสมบูรณ์ที่สุดซึ่งบัญญัติหลักเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องส่วนตัว การทำสงคราม ครอบครัว สังคม การทำสนธิสัญญา

2.1.3.2 หลักปฏิบัติหรือหน้าที่ในศาสนา

หลักปฏิบัติดังกล่าวมีชื่อเรียก อิบาตะห์ ซึ่งนอกจากศาสนาอิสลามจะกำหนดหลักศรัทธาให้แก่ชาวมุสลิมแล้ว ยังมีการกำหนดหลักการปฏิบัติ ซึ่งชาวมุสลิมทุกคนจะต้องถือเป็นหน้าที่และปฏิบัติเป็นกิจวัตรอันจะขาดมิได้ ซึ่งตามหลักศาสนาอิสลามได้กำหนดให้หลักปฏิบัติมีด้วยกัน 5 ประการ ได้แก่

(1) การปฏิญาณตน

การเป็นมุสลิม คือ การปฏิญาณด้วยความจริงใจต่อสาธารณชนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และนบีมุฮัมมัดเป็นรَسُول (ศาสนทูต) ของอัลลอฮ์การปฏิญาณตนจึงเป็นหลักปฏิบัติประการแรกที่มีความสำคัญ และเป็นหัวใจของศาสนาอิสลามซึ่งการปฏิญาณนั้นมีใช้แต่เป็นเพียงการเปล่งวาจา หากต้องเป็นการปฏิญาณที่ออกมาจากจิตใจด้วยความศรัทธาอย่างแท้จริง

(2) การนมาซ¹⁵

เป็นการแสดงความเคารพและแสดงความภักดีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นหลักการที่สร้างความมีระเบียบ ขจัดกิเลสและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในประชาคมมุสลิม โดยมุสลิมจะต้องทำการละหมาดวันละ 5 เวลา ในหนึ่งวัน ได้แก่ เวลารุ่งเช้าก่อนตะวันทอแสง เมื่อเลยเวลาเที่ยงวัน เวลาคล้อยบ่าย เวลาพลบค่ำเมื่อพระอาทิตย์ตกกลับดวงไปแล้ว และเวลากลางคืน

¹⁴ ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์, เอกสารการสอน ชุดวิชา ความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย หน่วยที่ 11, น.417.

¹⁵ คำว่านมาซ เป็นภาษาเปอร์เซีย ในภาษาอาหรับ เรียกว่า อัศ-เศาะลอฮ์ ชาวไทยมุสลิม เรียกว่า ละหมาด

โดยผู้ทำการละหมาดต้องตั้งเจตนาของตนเองว่าจะทำการละหมาด¹⁶ และจะต้องมีเจตนาละหมาดเพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น¹⁷ ผู้ทำการละหมาดจะต้องชำระล้างร่างกายในส่วนที่เปิดเผยให้สะอาดและกระทำการละหมาดในสถานที่ที่สะอาด โดยหันหน้าไปทางกิบละหะ¹⁸ ซึ่งตั้งอยู่ที่นครมักกะหุประเทศซาอุดีอาระเบีย

(3) การถือศีลอด

เรียกในภาษาอาหรับว่า อัศ-เศาะมฺ หรือ อัศ-ศิยาม หมายถึง การละเว้นจากการกินดื่ม การร่วมประเวณี ตั้งแต่รุ่งสางจนถึงพลบค่ำ ในทางปฏิบัติยังหมายถึงการห้ามพูดเท็จ นินทา คดโกง ดุสิ่งลามก ให้อดกลั่นความโกรธ ให้มีความอดทน พุดดี ทำดี มีจิตใจผ่องแผ้ว เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การถือศีลอดตามหลักการของศาสนาอิสลามไม่ใช่เพื่ออดอาหารเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องงดเว้นการปฏิบัติอีกหลายประการ พร้อมทั้งฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง ชาวมุสลิมถูกกำหนดให้ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน ซึ่งตามปฏิทินทางจันทรคติอันเป็นเดือนที่เก้าของฮิจญ์เราะฮ์ศักราช บางปีก็มี 29 วัน บางปีก็มี 30 วัน นอกจากเดือนรอมฎอนแล้ว มุสลิมจะถือศีลอดในวาระอื่นๆ ตามใจสมัครก็ได้ ในเดือนรอมฎอนมุสลิมทั่วโลกจะอยู่ในภาวะเดียวกัน คือ ภาวะแห่งการถือศีลอด กล่าวคือการเว้นความชั่ว ส่งเสริมการทำความดีและเสริมสร้างพลังจิตของตนให้ชนะอำนาจฝ่ายต่ำ¹⁹ โดยชาวมุสลิมต้องทำการอดอาหารและน้ำ รวมถึงงดเว้นการกระทำการสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ ตามคำสั่งของพระเจ้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มุสลิมรับทราบถึงความรู้สึกรับของคนยากจนที่ได้รับความหิวโหยจากการขาดแคลนอาหาร นอกจากนี้การถือศีลอดยังเป็นหลักการหนึ่งในการสร้างความเสมอภาคด้วย

(4) การจ่ายชะกาต

คำว่า “ชะกาต” แปลว่า ทำให้งอกเงยขึ้น การขัดเกลากิเลสทำให้จิตใจผ่องแผ้ว การจ่ายชะกาตเป็นการจ่ายทานตามข้อบัญญัติของศาสนาอิสลาม นอกเหนือจากการบริจาคทานทั่วไป ซึ่งเรียกว่า ทานอาสา โดยมุสลิมมีหน้าที่ต้องจ่ายชะกาตจากทรัพย์สินที่เหลืออยู่ กล่าวคือ บุคคลผู้มีรายได้ครบหนึ่งปี เมื่อมีเงินเหลือเกินจากการใช้จ่ายตามอัตภาพแล้ว จะต้องจ่ายร้อยละสองครึ่งถึงร้อยละยี่สิบจากยอดเงินต้นแก่องค์กรที่มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ เก็บและจ่ายชะกาตแต่หากผู้ใดไม่จ่ายชะกาตเมื่อมีรายได้ ศาสนาอิสลามถือว่าทรัพย์สินที่ผู้นั้นหามาได้ยังไม่สะอาด จึงอาจกล่าวได้ว่าชะกาตเป็นภาษีทางศาสนาที่ชาวมุสลิมมีหน้าที่จะต้องจ่ายนอกเหนือไปจากภาษีอื่นๆ โดยผู้มีสิทธิ

¹⁶ มุฮัมมัด บิน อิบรอฮีมอัตตุวัยญีรีย, วิธีการละหมาด, น.1.

¹⁷ ภัทรพร สิริกาญจน, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 3, น 74.

¹⁸ กิบละหะ (อาหรับ แปลว่า ชุมทิศ) หมายถึง ทิศทางอันเป็นที่ตั้งของกะออบะหะ ซึ่ง

มุสลิมหันหน้าเข้าหาเวลาละหมาด

¹⁹ ดิเรก กุลศิริสวัสดิ์, อ้างแล้ว เชิงบรรณที่ 14, น.483.

ได้รับเงินจำนวนดังกล่าว คือ บุคคลผู้ยากจน คนอนาถา ผู้ที่เข้านับถือศาสนาอิสลามใหม่และขาดปัจจัยยังชีพ เป็นต้น สำหรับวัตถุประสงค์หลักของการเก็บและจ่ายชะกาตนั้นก็เพื่อเอาทรัพย์สินจากคนมั่งมีในจำนวนที่ไม่มากนักและไม่เกินสมควรไปแจกจ่ายให้แก่คนยากจนขัดสน ลดความตระหนี่ถี่เหนียว ทำให้มนุษย์นั้นตระหนักรู้ว่าทรัพย์สินต่างๆ ที่ได้มานั้นมาจากอัลลอฮ์ มนุษย์เป็นแต่เพียงผู้รักษาและใช้จ่ายไปในทางที่พระองค์กำหนด เพื่อลดช่องว่างระหว่างชนชั้นในสังคม รวมทั้งเป็นการสร้างเสริมหลักประกันของสังคมให้มั่นคงขึ้น²⁰

(5) การบำเพ็ญฮัจญ์

คือ การเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจที่นครมักกะหฺประเทศซาอุดีอาระเบีย ในเทศกาลฮัจญ์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 8 ถึงวันที่ 12 เดือนที่ 12 ของฮิจญ์เราะฮ์ศักราช โดยชาวมุสลิมผู้ที่มีความสามารถ มีสุขภาพสมบูรณ์ มีหน้าที่ต้องเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต

2.2 กฎหมายอิสลาม

สังคมมนุษย์ไม่ว่าที่ใดในโลกจะดำรงอยู่โดยปกติสุขได้จะต้องมีระเบียบ แบบแผน หรือกฎเกณฑ์ให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติตามเพื่อกำหนดความประพฤติของมนุษย์เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม กฎเกณฑ์นี้เองเรียกว่า “กฎหมาย” กฎหมายเป็นตัวกำหนด สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคคลในเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม ดังนั้น กฎหมายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะจำเป็นต่อการดำรงอยู่โดยปกติสุขของสังคม กฎหมายที่ใช้อยู่ในแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันตามพัฒนาการของแต่ละสังคม สำหรับกฎหมายอิสลามก็เป็นหนึ่งในกฎหมายที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

กฎหมายอิสลามเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต อาจกล่าวได้ว่าแทบจะทุกอิริยาบถในการปฏิบัติศาสนกิจและกิจวัตรประจำวัน กฎหมายอิสลาม²¹ ในภาษาอาหรับเรียกว่า “ชะรีอะฮ์” (อังกฤษ: Sharia หรือ Shari'ah) หมายถึงถึง

²⁰ เदन โต๊ะมีนา, กฎหมายอิสลาม, พิมพ์ครั้งที่ 4, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงจันทร์การพิมพ์, 2532), น.2.

²¹ “กฎหมายอิสลาม” ในภาษาอาหรับโดยทั่วไปมีใช้ 2 คำ คือคำว่า “ชะรีอะฮ์ อิสลามียะฮ์” และคำว่า “อัลฟิกฮ์อัลอิสลามียะฮ์” เนื่องจากทั้งสองคำมีความหมายใกล้เคียงกัน แต่คำว่า “ชะรีอะฮ์” มีความหมายกว้างกว่าและมีการใช้มาก่อนคำว่า “ฟิกฮ์” โดย “ฟิกฮ์” หมายถึงกฎหมายอิสลามเช่นเดียวกันแต่มีการเรียกเป็นชื่อนี้ในภายหลังของคำว่า “ชะรีอะฮ์” คำว่า “ฟิกฮ์”

ประมวลหลักการปฏิบัติต่างๆ ที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ตามหลักการของศาสนา ไม่ว่าจะหลักการดังกล่าว จะมาจากคัมภีร์อัลกุรอานหรือจากอ็ชซุนนะฮ์ของท่านศาสดา ซึ่งอาจเป็นคำพูดจากการปฏิบัติและการยอมรับของท่าน นอกจากนั้นชะรีอะฮ์ยังครอบคลุมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของบุคคลและครอบครัว รวมถึงบทบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติของมนุษย์อีกด้วย

2.2.1 ประวัติความเป็นมาของกฎหมายอิสลาม

กฎหมายอิสลามไม่ได้มีความสมบูรณ์มาแต่เริ่มต้น แต่เกิดขึ้นจากสิ่งที่มีอยู่ และได้รับการพัฒนามาเป็นลำดับจนเกิดความสมบูรณ์ แต่ทั้งนี้กฎหมายอิสลามก็ยังคงได้รับการท้าทายจากระบบกฎหมายแบบอื่นในทุกยุคสมัย โดยการพัฒนาของกฎหมายอิสลามเริ่มต้นแต่เมื่อ 1400 ปีที่ผ่านมา ในยุคสมัยก่อนที่จะมีการประกาศใช้กฎหมายอิสลามโดยท่านนบีมุฮัมมัด กฎหมายที่ใช้อยู่ส่วนมากจะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับจารีตประเพณีของชาวเผ่าเบดูอินเร่ร่อน ซึ่งมีการบัญญัติกฎหมายใช้บังคับกันเองในกลุ่ม แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายจารีตประเพณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นที่มาของกฎหมายแต่อย่างใด ต่อมาท่านนบีมุฮัมมัดเป็นผู้เข้ามาฟื้นฟูศาสนาอิสลามและออกกฎหมายขึ้นมาใหม่เพื่อปกครองสังคมอาหรับ

ต่อมาราว ค.ศ.632 ภายหลังจากท่านนบีมุฮัมมัดถึงแก่กรรมณภาพรวสามรุ่นอายุคน การเมืองและการปกครองของอาณาจักรอิสลามยังคงเป็นหนึ่งเดียวและได้มีการแผ่ขยายอาณาจักรออกไปอย่างกว้างขวาง ในสมัยดังกล่าวนี้จึงได้มีการประกาศใช้กฎหมายใหม่ๆ ขึ้นมากมาย และกำเนิดหลักการทางกฎหมายที่มีความสำคัญ รวมทั้งมีการก่อตั้งสำนักกฎหมายที่สำคัญของอิสลามในยุคสมัยนี้

ต่อมาราว ค.ศ.661-750 ซึ่งเป็นช่วงตอนกลางของศตวรรษแรกของอิสลาม ถือเป็นยุคการปกครองของราชวงศ์ต่างๆ กฎหมายสำคัญที่นำมาใช้ในสมัยนี้ ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองและกฎหมายการคลัง อีกทั้งในยุคสมัยนี้มีการแต่งตั้งกอฎี (Kadi) หรือผู้พิพากษาขึ้นตัดสินคดีความ และยุคนี้ยังถือเป็นยุคที่กำเนิดนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงหลายท่านที่ทำหน้าที่อธิบายคัมภีร์อัลกุรอานและตีความกฎหมายอิสลาม โดยในสมัยราชวงศ์อับบาซียะฮ์ถือได้ว่าเป็นยุคสมัยแห่งการฟื้นฟูกฎหมายอิสลาม ในราชวงศ์นี้ได้มีสำนักกฎหมายเกิดขึ้น 4 สำนัก ได้แก่ สำนักกฎหมายฮานาฟี (The Hanafite School of Law) สำนักกฎหมายมาลิกี (The Malikite

ความหมายของมันที่แท้จริงคือ การเรียนรู้บทบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติว่าสิ่งใดควรกระทำ สิ่งใดไม่ควรกระทำ และสิ่งไหนจำเป็นต้องปฏิบัติอันไม่ควรหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นคำว่า “ฟิกฮ์” จึงเป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “ชะรีอะฮ์” เพราะ “ชะรีอะฮ์” มีความหมายกว้างครอบคลุมถึงคำว่า “ฟิกฮ์” ไปด้วย

School of Law) สำนักกฎหมายชาฟีอี (The Shafi’te School of Law) และสำนักกฎหมายฮัมบาลี (The Hambalite School of Law)

ต่อมาราวช่วง ค.ศ.1918 ยุคสมัยดังกล่าวถือเป็นยุคที่รุ่งเรืองของกฎหมายอิสลาม อีกยุคหนึ่ง กอฏีในแต่ละท้องถิ่นได้มีการรวมตัวกันเป็นองค์กร มีหัวหน้าองค์กรเรียกว่า “มุฟตี” หัวหน้ามุฟตีจะมีตำแหน่งที่เรียกว่า “เชคคุล อิสลาม” (Shaykn al-Islam) ซึ่งมีอำนาจสูงสุดในรัฐและทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับกฎหมายอิสลามและกฎหมายกอฏี รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ การพัฒนาทางกฎหมายที่สำคัญในยุคนี้ ได้แก่ การรวบรวมและจัดทำประมวลกฎหมายเกี่ยวกับสัญญา และหนี้ รวมถึงวิธีพิจารณาความแพ่งรวมเรียกว่าประมวลกฎหมายแพ่งอูซมาน²² (The Ottoman Civil Code) ซึ่งต่อมาราว ค.ศ.1918 ประมวลกฎหมายแพ่งอูซมานและกฎหมายอิสลามก็ได้ถูกยกเลิกไป จากนั้นราว ค.ศ.1928 ก็ได้มีการนำระบบกฎหมายทางโลก (Secular Code) ของยุโรปมาบังคับใช้แทน

ต่อมาในช่วงตอนปลายศตวรรษที่ 14 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช โลกของอิสลามได้แตกออกเป็นรัฐน้อยใหญ่จำนวนมาก ชาวมุสลิมขาดความสามัคคีและเอกภาพ ประกอบกับมีกลุ่มชาติพันธุ์มุสลิมที่มีเชื้อชาวอาหรับเข้ามามีอำนาจ เช่น ชาวเติร์ก (ตุรกี) ชาวเปอร์เซีย (อิหร่าน) เป็นต้น ทำให้ดินแดนชาวมุสลิมตกอยู่ภายใต้อาณัติของชนชาติตะวันตกที่ขณะนั้นนิยมการล่าเมืองขึ้นผลจากการล่าเมืองขึ้นดังกล่าวทำให้กฎหมายอิสลามส่วนใหญ่ถูกยกเลิกและมีการนำเอากฎหมายของตะวันตกเข้ามาใช้แทน จนกระทั่งในยุคหลังราวศตวรรษที่ 19 ได้มีการเรียกร้องให้ประเทศมุสลิมต่างๆ ได้รับเอกราชจากประเทศตะวันตกและให้หันกลับมาฟื้นฟูหลักกฎหมายอิสลามและนำเอาหลักกฎหมายอิสลามมาใช้บังคับอีกครั้ง

2.2.2 แหล่งที่มาของกฎหมายอิสลาม

นักปราชญ์และนักวิชาการชาวมุสลิมส่วนใหญ่ถือว่าแหล่งที่มาของกฎหมายอิสลามมีอยู่ด้วยกัน 4 แหล่ง อันได้แก่ คัมภีร์อัลกุรอาน ซุนนะฮ์ ฮาดิษอิจญ์มะ และการกียาส ซึ่งแหล่งที่มาเหล่านี้เป็นแหล่งที่มาที่บรรดานักกฎหมายอิสลามยึดถือในการกำหนดบทบัญญัติต่างๆ

2.2.2.1 คัมภีร์อัลกุรอาน

ถือเป็นโองการของอัลลอฮ์ที่ประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัดและเป็นคัมภีร์หลักของศาสนาอิสลามสำหรับชาวมุสลิมและมนุษยชาติ ในคัมภีร์อัลกุรอานได้บัญญัติไว้ครอบคลุมระบบต่างๆ ทั้งทางศาสนาและทางโลก พร้อมด้วยกฎระเบียบที่ได้กำหนดไว้สำหรับบุคคล สังคม และมนุษยชาติในทุกๆ สภาพ ซึ่งหากกล่าวโดยสรุปแล้วคัมภีร์อัลกุรอานแม้ว่าโดยหลักแล้วจะเป็น

²² มาลียา มุขตารี, “กฎหมายอิสลามกับกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552), น.15.

แหล่งที่มาในลำดับแรกของกฎหมายอิสลาม แต่บทบัญญัติโดยทั่วไปจะระบุเพียงหลักการสำคัญ มิได้ระบุในส่วนของการละเอียดแต่อย่างใด ดังนั้น คำสอนและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัดจึงถือเป็นส่วนประกอบที่ช่วยอธิบายความหมายและจุดประสงค์ของคัมภีร์อัลกุรอานและถือเป็นหลักฐานที่ถูกต้องเด็ดขาด โดยไม่มีข้อขัดแย้งหรือข้อสงสัยใดๆ ความหมายของตัวบทนั้นบางกรณีก็มีลักษณะเด็ดขาด เนื่องจากสามารถตีความได้เพียงทางเดียวเท่านั้น แต่บางกรณีก็สามารถตีความได้หลายทาง เนื่องจากอาจเป็นคำที่มีความหมายเป็นการทั่วไป หรือเป็นคำที่มีความหมายร่วม ซึ่งเป็นคำอิสระไม่มีการผูกมัด²³

2.2.2.2 ชุมนะฮ์และฮาดีษ

ชุมนะฮ์และฮาดีษ หมายถึง คำพูด การกระทำ และการยอมรับของท่านนบีมุฮัมมัด ซึ่งเป็นหลักคำสอนที่ได้มีการบันทึก จดจำ และถ่ายทอด โดยบุคคลผู้ใกล้ชิดและผู้เกี่ยวข้อง ถือเป็นแหล่งที่มาของกฎหมายในลำดับที่ 2 รองลงมาจากคัมภีร์อัลกุรอาน ทั้งนี้ ท่านนบีมุฮัมมัดเน้นย้ำว่าคัมภีร์อัลกุรอานเป็นที่มาที่ถูกต้องและเป็นระดับสูงสุดของกฎหมายอิสลาม²⁴ และการที่ถือว่าชุมนะฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัดเป็นที่มาของกฎหมายอิสลามนั้น เนื่องจากโองการในคัมภีร์อัลกุรอานได้บัญญัติให้มุสลิมปฏิบัติตามแบบอย่างที่ท่านศาสดาได้ปฏิบัติทั้งนี้ชุมนะฮ์จะไม่ถูกนำมาใช้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีตัวบทจากคัมภีร์อัลกุรอานเพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งถือเป็นวิธีการปฏิบัติของนักกฎหมายอิสลาม

2.2.2.3 อิจญ์มาอ

คำวินิจฉัยชี้ขาดของบรรดานักปราชญ์ในศาสนาอิสลามที่ได้มีการประชุมและมีมติออกมาเพื่อยึดถือและปฏิบัติ²⁵ ซึ่งหลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้สิ้นชีวิตแล้วบุคคลที่ทำหน้าที่วินิจฉัย วิเคราะห์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะไปในทางโลกหรือทางศาสนา ภาษา รวมถึงการตีความต่างๆ โดยใช้สติปัญญาและเป็นที่ยอมรับในหมู่นักปราชญ์อย่างเป็นเอกฉันท์ ได้แก่ บรรดาอิจญ์มาอนั่นเอง

2.2.2.4 การกียาส

การกียาส เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อิจญุติฮาด หมายถึง การใช้เหตุผลในเชิงวิเคราะห์วินิจฉัย ซึ่งนักกฎหมายอิสลามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตัวบทจากคัมภีร์อัลกุรอานและ

²³ มุฮัมมัด ยูซุฟฟูซา, กฎหมายอิสลามเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 1, (ปัตตานี : วิทยาลัยอิสลามศึกษา, 2545), น.157.

²⁴ M.Charif Bassiouni, The Shari'ah : Sources, Interpretation, and Rule-Making, (UCLA Journal of Islamic and Near Eastern Law : 2002), p.135.

²⁵ มาลียา มุขตารี, อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 22, น.19.

ชุนนะฮ์ยังไม่สามารถที่จะครอบคลุมรายละเอียดของปัญหาต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน นักกฎหมายอิสลามจึงเห็นว่าควรมีที่มาจากแหล่งอื่นๆ เพื่อนำมาปรับใช้กับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต การกียาสเป็นการผนวกรวมสิ่งที่ไม่มีความชัดเจนเข้ากับสิ่งที่มีตัวบทกำหนด โดยที่ทั้งสองมีสาเหตุเหมือนกัน²⁶ เช่น การนำเอาน้ำอุน์คั้มาเทียบเคียงกับสุราด้วยการห้ามดื่มและลงโทษผู้ฝ่าฝืน เพราะน้ำอุน์คั้มีลักษณะทำให้เกิดความมึนเมาเช่นเดียวกับสุรา เป็นต้น

2.2.2.5 อิสติหฺซาน

อิสติหฺซาน หมายถึง สิ่งที่ดีกว่าดีด้วยสติปัญญาของตนเอง โดยไม่ต้องมีหลักฐานใดมาประกอบ ซึ่งแหล่งที่มาดังกล่าวนี้มีนักกฎหมายบางกลุ่มที่ยอมรับและนักกฎหมายบางกลุ่มที่ไม่ยอมรับ

2.2.3 สารสำคัญของกฎหมายอิสลาม

กฎหมายอิสลามเป็นกฎหมายที่เกิดจากคำสอนในทางศาสนา โดยมีได้มุ่งเน้นหลักปฏิบัติในเรื่องความศรัทธาเพียงอย่างเดียว แต่ศาสนาอิสลามยังมุ่งเน้นถึงหลักในการดำเนินชีวิตด้วย กล่าวคือ กฎหมายอิสลามมุ่งคุ้มครองมนุษย์ใน 5 ประการ อันได้แก่ ศาสนา ชีวิต สติปัญญา เชื้อสาย และทรัพย์สิน รวมถึงรักษาสีทิสส่วนบุคคลและสิทธิประโยชน์ส่วนรวม ตลอดจนการจัดระเบียบสังคมทุกระดับให้เป็นไปตามครรลองที่ถูกต้องและเป็นธรรมด้วยโดยสาระสำคัญของกฎหมายอิสลามมีดังต่อไปนี้²⁷

2.2.3.1 หลักการในเรื่องของความศรัทธา

หลักศรัทธาของชาวมุสลิม มีชื่อเรียกภาษาอาหรับว่า“อิมาน” (Iman) ซึ่งตามศาสนบัญญัติมีสองความหมาย ได้แก่ การเพียงแต่กล่าวว่าเชื่ออัลลอฮ์และท่านนบีมุฮัมมัดตั้งความที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน “.....จงศรัทธาในอัลลอฮ์และรซูลของพระองค์”²⁸ และความหมายที่สอง คือ การกล่าวคำซึ่งประกอบด้วยความยินยอมของจิตใจ โดยเป็นการกล่าวโดยความรู้ ความเชื่อมั่นและมีศรัทธาที่แท้จริง ไม่มีความระแวงสงสัยใดๆทั้งสิ้น²⁹

2.2.3.2 หลักการของกฎหมายอาญา

เป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะของการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง กล่าวคือ การกระทำความผิดที่มนุษย์ทำขึ้นแก่เนื้อตัวร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเสรีภาพของผู้อื่น การละเมิดศีลธรรมของมนุษย์ รวมไปถึงมีการกำหนดบทลงโทษ (อัล-หุตุต) ในการกระทำ

²⁶ มุฮัมมัด ยูซุฟมุซา, *อังกแล้วเชิงอรรถที่ 24*, น.167.

²⁷ มาลียา มุขตารี, *อังกแล้ว เชิงอรรถที่ 22*, น.20.

²⁸ ตลมนรจน บากา และแวอูเซ็ง มะแดเฮาะ, *อังกแล้วเชิงอรรถที่ 4*, น.1.

²⁹ *อังกแล้ว เชิงอรรถที่ 9*.

ความผิดเหล่านั้น อาทิ ผู้ที่กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ มีบทลงโทษให้ตัดมือ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการลงโทษตามจำนวนที่บทบัญญัติศาสนากำหนดในกรณีที่มีการฝ่าฝืน โดยการกำหนดบทลงโทษในศาสนาอิสลามมีทั้งสิ้น 6 ประเภท³⁰ ได้แก่ โทษการตีประเวณี โทษการใส่ร้ายเรื่องการตีประเวณี โทษการดื่มสุรา โทษการลักขโมย โทษการปิดทางสัญจรและโทษการเป็นกบฏ

2.2.3.3 หลักการของครอบครัวและมรดก

กำหนดหลักการในเรื่องของการดูแลครอบครัวไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ปู่ ย่า ตา ยาย และหน้าที่ของตนเองที่มีต่อครอบครัว หลักเกณฑ์ในเรื่องการสมรสและการขาดจากการสมรส หน้าที่ระหว่างสามีภรรยา รวมไปถึงเรื่องการจัดการมรดกทรัพย์ที่ถือว่าเป็นทรัพย์มรดก ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก รวมทั้งหน้าที่ต่างๆ ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทางศาสนาที่ได้กำหนดไว้

2.2.3.4 หลักการเมืองการปกครอง

กำหนดคุณสมบัติของผู้ปกครอง หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปกครองรวมถึงหลักในการปกครองและบทลงโทษของผู้ปกครองที่ทุจริตต่อการปฏิบัติหน้าที่

2.2.3.5 หลักเกณฑ์ในการตัดสินและพิจารณาคดี

กำหนดว่าการพิจารณาคดีตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิดจะต้องมีพยานหลักฐาน หรือพยานบุคคลประกอบการพิจารณาในแต่ละคดีก่อนที่จะมีการตัดสินลงโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ซึ่งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาก็แตกต่างกันไปในแต่ละเรื่อง

2.2.3.6 หลักเกณฑ์การทำสงคราม³¹

การทำสงครามเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งในหลายรูปแบบของการทำญิฮาด³² โดยการทำสงครามเป็นไปเพื่อดำรงไว้ซึ่งศาสนาแห่งอัลลอฮ์ โดยกฎหมายอิสลามได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการทำสงครามตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการ เช่น หลักเกณฑ์การอนุมัติการทำสงคราม ขั้นตอนก่อนเริ่มทำสงคราม วิธีการสู้รบ การปฏิบัติต่อผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงการสิ้นสุดการทำสงครามและสนธิสัญญาสันติภาพ เป็นต้น

³⁰ มุฮัมหมัด บิน อิบรอฮีมอัตตุวายญีรีย, “อัล-หุคุด (การกำหนดบทลงโทษ),” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557, <http://IslamHouse.com/307381>

³¹ อับดุลเลาะ หน่มสุข, “การทำสงครามในอิสลาม : นิยามและเงื่อนไข,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557, <http://www.islammore.com>

³² คำว่า ญิฮาด เป็นภาษาอาหรับ หมายถึงการต่อสู้กับทุกสิ่งตามวิถีทางของอัลลอฮ์ เช่น การต่อสู้กับความยากจน การต่อสู้กับภัยพิบัติ การต่อสู้ต่อโรคภัยไข้เจ็บ และการต่อสู้ต่อความโง่เขลา เป็นต้น โดยการทำสงครามก็ถือเป็นหนึ่งในการต่อสู้ ซึ่งจะต้องทำตามวิถีทางของอัลลอฮ์เช่นกัน

2.2.3.7 หลักการเศรษฐศาสตร์

การดำเนินการทางด้านเศรษฐกิจและการค้าในรูปแบบของชาวมุสลิม เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคมและเป็นการลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนในสังคม เช่น การห้ามยุ่งเกี่ยวกับดอกเบี้ย (ริบา) การกำหนดเรื่องการจ่ายชะกาต เป็นต้น

อย่างที่ได้อธิบายมาแล้วว่ากฎหมายอิสลามหรือกฎหมายชะรีอะฮ์ คือ ประมวลข้อกฎหมายที่มาจากคำสอนทางศาสนาและหลักการทางนิติศาสตร์ (Jurisprudence) ซึ่ง อิทธิพลของหลักชะรีอะฮ์ปรากฏให้เห็นในพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของมุสลิมตั้งแต่เกิดจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิตโดยโครงสร้างทางกฎหมายจะครอบคลุมวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลและสาธารณชน ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นระบบการปกครอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว หลักการอนามัย ปัญหาของสังคม ระบบธุรกรรมหรือทำสัญญา ระบบเศรษฐกิจ ระบบการดำเนินธุรกิจ ระบบการธนาคาร และรวมถึงการประกันภัยซึ่งถือเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในทางระบบเศรษฐกิจด้วย

2.3 การประกันภัย

การประกันภัยนั้นมีประวัติความเป็นมายาวนานหลายศตวรรษ และมีวิวัฒนาการประกันภัยรูปแบบใหม่ๆ ตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางวิวัฒนาการและเทคโนโลยีต่างๆ ไม่ได้ช่วยให้ความเสี่ยงภัยลดน้อยลง แต่ความเสี่ยงภัยดังกล่าวกลับมีเพิ่มมากขึ้น การประกันภัยจึงเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการมุ่งตอบสนองให้ความคุ้มครองและลดทอนความเสี่ยงภัย กล่าวคือ การประกันภัยเป็นการบริหารความเสี่ยงภัยวิธีหนึ่ง ซึ่งจะโอนความเสี่ยงภัยของผู้เอาประกันภัยไปสู่บริษัทประกันภัยซึ่งเป็นผู้รับประกันภัย เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทประกันภัยจะชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้รับค่าเบี้ยประกันภัยในกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเสียเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันภัยตามที่ได้ตกลงกันไว้³³ รูปแบบของการประกันภัยนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การประกันภัยสากล (Conventional Insurance) และการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม (Islamic Insurance)

³³ คำนาย อภิปรีชญาสกุล, การประกันภัยการขนส่ง, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย, 2553), น.2.

2.3.1 ความเป็นมาของการประกันภัย

การประกันภัยเกิดขึ้นเมื่อใดและเกิดขึ้นที่ไหนเป็นครั้งแรกไม่สามารถที่จะระบุได้แน่นอน แต่การประกันภัยในสมัยเริ่มแรกนั้นมีลักษณะเป็นการแสวงหาหลักประกันความคุ้มครองหรือวิธีป้องกันภัยอันจะเกิดแก่ทรัพย์สินเนื่องจากภัยธรรมชาติ

ในสมัยอียิปต์โบราณปรากฏในพระคัมภีร์ไบเบิลอ้างว่าษัตริย์ฟาโรห์ให้สะสมธัญญาหารในปีที่สมบูรณ์ไว้สำหรับเลี้ยงประชาชนในปีที่ข้าวยากมากแพง ฉะนั้นหลักการประกันภัยพื้นฐานในสมัยโบราณจึงเป็นเรื่องของการเก็บออมตั้งแต่ในปัจจุบันเพื่อไว้ใช้ในอนาคต ซึ่งการเก็บในลักษณะดังกล่าวนี้ไม่สามารถที่จะหาความแน่นอนได้

ในประเทศจีนเมื่อ 3,000 ปีก่อนคริสตกาล พ่อค้าชาวจีนได้พัฒนาวิธีประกันภัยขึ้นสำหรับการขนส่งสินค้าตามแม่น้ำแยงซีเกียง ซึ่งมีลักษณะเขี้ยวกรากและมีหินใต้น้ำที่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ ซึ่งสมัยนั้นเรือมักจะอับปางลงอยู่เสมอ จึงได้มีการหาวิธีการกระจายความเสี่ยงภัยออกไปโดยการกระจายสินค้าของตัวเองบรรทุกไว้ในลำเรืออื่นจนครบตามจำนวนที่บ่ห่อสินค้า หากเรือลำใดจมลงก็หมายความว่าสินค้าของพ่อค้าแต่ละคนจะสูญเสียเพียงคนละหนึ่งหีบห่อเท่านั้น ซึ่งแนวความคิดของพ่อค้าจีนนี้เป็นที่มาของการประกันภัยในยุคปัจจุบันที่เรียกว่า “การกระจายความเสี่ยงภัย” (Spreading The Chance of Loss) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการประกันภัยในปัจจุบัน

ต่อมาราวก่อนศตวรรษที่ 13 ปรากฏว่ามีการประกันภัยทางทะเลกันอย่างแพร่หลายตามเมืองท่าต่างๆในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งสัญญาประกันภัยการขนส่งสินค้าฉบับแรกเท่าที่ปรากฏเป็นหลักฐาน ได้แก่ สัญญาประกันภัยฉบับลงวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1347 ออกให้ ณ เมืองเจนัว ประเทศอิตาลี

ชาวกรีกได้มีการกำหนดสัญญาชนิดหนึ่งชื่อว่า “สัญญา Bottomry” เป็นสัญญาที่เจ้าของเรือเอาตัวเรือไปประกันเงินกู้กับนายทุนเงินกู้เพื่อนำเงินมาซื้อสินค้าและเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยตกลงว่าหากกลับมาจากการค้าขายแล้ว พ่อค้าจะต้องชดใช้เงินกู้ทั้งหมด หากบิดพริ้วไม่ชำระเงินกู้แล้วนายทุนจะยึดเรือไปใช้หนี้เงินกู้ แต่ถ้าเรือไม่กลับถึงท่าโดยปลอดภัย นายทุนเงินกู้ก็จะไม่ได้รับชำระหนี้จากเจ้าของเรือ แต่ถ้าหากผู้กู้ไม่ได้เป็นเจ้าของเรือ กล่าวคือมีเพียงแต่สินค้าที่จะส่งไปขายหรือซื้อกลับมา เขาก็อาจนำเอาสินค้าต่างๆ เหล่านี้มาเป็นประกันหนี้เงินกู้ได้ สัญญาที่มีสินค้าเป็นประกันนี้เรียกว่า “Respondentia”

ต่อมาการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลได้เจริญไปอย่างรวดเร็วในประเทศอังกฤษ ในศตวรรษที่ 17 ผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการประกันภัยในสมัยนั้น คือ Edward Lloyd เจ้าของร้านกาแฟ ซึ่งบรรดาพ่อค้า นักธุรกิจ เจ้าของเรือและเจ้าของสินค้าที่ขนส่งทางเรือ ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจในธุรกิจประกันภัย มักจะมาพบปะพูดคุยเจรจาทางการค้า และรับฟังข่าวสารต่างๆที่ร้านกาแฟแห่งนี้ จนกลายเป็นศูนย์กลางการประกันภัยที่สำคัญที่สุดในยุคนั้น ที่เรียกว่า

“สมาคมผู้ประกันภัยแห่งลอยด์” ซึ่งเป็นสถาบันประกันภัยที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติจวบจนทุกวันนี้

2.3.2 แนวคิดของการประกันภัย

การประกันภัยเริ่มจากความคิดในการรวมตัวกันเพื่อต่อสู้หรือขจัดมหันตภัยที่จะเกิดกับบุคคลหนึ่ง โดยสมาชิกสละเงินเข้าเป็นกองทุนเพื่อใช้ในการชดเชยความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นกับสมาชิก โดยมีตัวแทนของสมาชิกเป็นผู้จัดการกองทุนให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความยุติธรรม โดยหน้าที่หลักของธุรกิจประกันภัย คือ เป็นกลไกในการรับโอนความเสี่ยงภัย (Risk Transfer Mechanism) เพื่อช่วยในการบรรเทาผลกระทบทางการเงินของผู้เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นจากความเสียหาย บริษัทประกันภัยนั้นจะทำหน้าที่เหมือนผู้จัดการกองทุนเบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บจากผู้เอาประกันภัยที่มีความเสี่ยงในลักษณะคล้ายคลึงกัน

2.3.3 ความหมายของการประกันภัย

2.3.3.1 ความหมายโดยทั่วไป

การประกันภัยเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ในสังคมสร้างขึ้นเพื่อที่จะโอนความเสี่ยงภัย ความรับผิดชอบ หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (ผู้เอาประกันภัย) โดยผู้รับประกันภัยตกลงที่จะชดเชยค่าเสียหายให้หากมีเหตุการณ์ที่ตกลงไว้เกิดขึ้น ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็ต้องเสียค่าตอบแทนในการรับโอนความเสี่ยงภัยดังกล่าว

2.3.3.2 ความหมายโดยกฎหมาย

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัยหากมีขึ้นหรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตตั้งได้ระบุไว้ในสัญญา และในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย³⁴

2.3.4 หลักสำคัญของการประกันภัย

2.3.4.1 หลักส่วนได้เสียในเหตุประกันภัย (Insurable Interest)

หมายถึง ความสัมพันธ์อย่างหนึ่งอย่างใดที่ผู้เอาประกันภัยมีต่อวัตถุที่เอาประกันภัย โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวจะต้องเป็นความสัมพันธ์ที่กฎหมายรับรองและเป็นความสัมพันธ์ที่วัดเป็นตัวเงินได้ หลักส่วนได้เสียในสัญญาประกันภัยนับเป็นหลักการสำคัญพื้นฐานใน

³⁴ มาตรา 861 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า อันว่าสัญญาประกันภัยนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง ตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย หากมีขึ้นหรือในเหตุอย่างอื่นในอนาคตตั้งได้ระบุไว้ในสัญญาและในการนี้บุคคลอีกคนหนึ่งตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่าเบี้ยประกันภัย

การประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยประเภทใดๆ และหากปรากฏว่าผู้เอาประกันภัยไม่มีส่วนได้เสียในวัตถุที่เอาประกันภัย สัญญาประกันภัยดังกล่าวก็จะมีผลบังคับ³⁵

2.3.4.2 หลักสุจริตใจอย่างยิ่ง (Utmost Good Faith)

หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยมีความสุจริตใจต่อกันในการทำสัญญาประกันภัย โดยการเปิดเผยข้อความจริงที่เกี่ยวข้องกับวัตถุที่เอาประกันภัย การไม่แถลงข้อความเท็จ และการปฏิบัติตามคำรับรองตามสัญญาประกันภัย

2.3.4.3 หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (Indemnity)

หมายถึง การที่เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นอันเป็นผลโดยตรงจากภัยที่ได้ทำประกันไว้ ผู้รับประกันภัยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยมีสถานะทางการเงินกลับสู่สภาพเดิมเหมือนก่อนเกิดวินาศภัย

2.3.4.4 หลักการรับช่วงสิทธิ (Subrogation)

หมายถึง หลักที่กำหนดให้ผู้รับประกันภัยเข้าไปใช้สิทธิทั้งปวงของผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์เท่าจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัยได้จ่ายไปในการเรียกร้องให้บุคคลภายนอกรับผิดชอบจากการก่อให้เกิดความเสียหายต่อวัตถุที่เอาประกันภัย³⁶

2.3.4.5 หลักการร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (Contribution)

หมายถึง การเฉลี่ยความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างผู้เอาประกันภัยที่มีตั้งแต่สองรายขึ้นไป ต่อความเสียหายที่เกิดแก่วัตถุที่เอาประกันภัยเดียวกัน อันเนื่องมาจากภัยที่เอาประกันชนิดเดียวกัน และกรรมธรรม์แต่ละฉบับจะต้องมีผลบังคับตามกฎหมายในขณะที่เกิดวินาศภัย³⁷

³⁵ มาตรา 863 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่าอันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วน ได้เสียในเหตุที่ประกันภัยไว้นั้นไซ้ ท่านว่าย่อมไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างหนึ่งอย่างใด

³⁶ มาตรา 880 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำของ บุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัย และ ของผู้รับประโยชน์ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น

ถ้าผู้รับประกันภัย ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแต่เพียงบางส่วนไซ้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้น ใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของ ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ในการที่เขาจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศภัยนั้น

2.3.5 สัญญาประกันภัย

สัญญา คือ นิติกรรมหลายฝ่ายเกิดขึ้นโดยการแสดงเจตนาของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป โดยมีเจตนาเสนอและสนองตรงกัน มุ่งที่จะก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลงหรือระงับนิติสัมพันธ์ในการก่อให้เกิดสัญญา หากบุคคลใดต้องการทำสัญญาก็ต้องแสดงเจตนาให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ ซึ่งการแสดงเจตนาดังกล่าวเรียกว่า “คำเสนอ” (Offer) และเมื่อฝ่ายนั้นต้องการทำสัญญาด้วยก็จะแสดงเจตนาตอบรับคำเสนอเรียกว่า “คำสนอง” (Acceptance) เมื่อคำเสนอและคำสนองถูกต้องตรงกันสัญญาก็จะเกิด อันจะมีผลผูกพันคู่สัญญา

สัญญาประกันภัย เป็นสัญญาที่มีคู่สัญญาสองฝ่าย คือ ฝ่ายผู้เอาประกันภัย และผู้รับประกันภัย โดยที่ฝ่ายผู้รับประกันภัยตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเงินจำนวนหนึ่งให้เมื่อเกิดวินาศภัยหรือเหตุอย่างอื่นดังที่ระบุไว้ในสัญญา และฝ่ายผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยให้เป็นการตอบแทน โดยสัญญาประกันภัยมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ อันได้แก่

2.3.5.1 เป็นสัญญาต่างตอบแทน

หมายถึง ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยต่างเป็นเจ้าของหนี้และลูกหนี้ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้เอาประกันภัยเป็นลูกหนี้ที่ต้องชำระค่าเบี้ยประกันภัย แต่จะเป็นเจ้าหนี้ในการได้รับชำระค่าสินไหมทดแทนหากเกิดวินาศภัยตามสัญญา ในขณะที่ผู้รับประกันภัยจะเป็นเจ้าหนี้ในค่าเบี้ยประกันภัย แต่จะเป็นลูกหนี้ในส่วนของค่าสินไหมทดแทนตามสัญญา

2.3.5.2 เป็นสัญญาเสี่ยงโชค

หมายถึง สัญญาซึ่งการชำระหนี้ตามสัญญานั้นจะกระทำกันก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์อันไม่แน่นอนเกิดขึ้น โดยผู้เอาประกันภัยเสี่ยงโชคชำระค่าเบี้ยประกันภัยไปโดยหวังว่าถ้า

³⁷ มาตรา 870 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัย

เป็นสองรายหรือกว่านั้น พร้อมกันเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน และจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยรวมกันทั้งหมดนั้นท่วมจำนวนที่วินาศจริงไซ้ ท่านว่าผู้รับประกันภัยชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพียงเสมอจำนวนวินาศจริง เท่านั้น ผู้รับประกันภัยแต่ละคนต้องจ่ายเงินจำนวนวินาศจริงแบ่งตาม ส่วนมากน้อยที่ตนได้รับประกันภัยไว้

อันสัญญาประกันภัยทั้งหลาย ถ้าลงวันเดียวกัน ท่านให้ถือว่าได้ ทำพร้อมกัน

ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัยเป็นสองราย หรือกว่านั้นสืบเนื่องเป็นลำดับกัน ท่านว่าผู้รับประกันภัยคนแรกจะต้องรับผิดชอบเพื่อความวินาศภัยก่อนถ้าและจำนวนเงินซึ่งผู้รับประกันภัยคนแรกได้ใช้นั้นยังไม่คุ้มจำนวนวินาศภัยไซ้ ผู้รับประกันภัยคนถัดไปก็ต้องรับผิดชอบในส่วนที่ ยังขาดอยู่นั้นต่อกันไปจนกว่าจะคุ้มวินาศ

เกิดภัยขึ้นก็จะได้ค่าสินไหมทดแทน โดยที่ไม่รู้ว่าจะต้องเสียค่าเบี้ยประกันไปเท่าไรถึงจะเกิดภัยดังกล่าวนั้น ทางฝ่ายผู้รับประกันภัยก็เสี่ยงโชคที่จะเสียค่าสินไหมทดแทนหากเกิดภัยตามที่ระบุไว้ในสัญญา

2.3.5.3 เป็นสัญญาที่ต้องสุจริตต่อกันอย่างยิ่ง

ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยมีความสุจริตใจต่อกันในการทำสัญญาประกันภัย โดยการเปิดเผยข้อความจริงที่เกี่ยวข้องกับวัตถุที่เอาประกันภัย การไม่แถลงข้อความเท็จและการปฏิบัติตามคำรับรองตามสัญญาประกันภัย

2.3.5.4 เป็นสัญญาที่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่ไม่มีแบบแต่ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบสำคัญจึงจะฟ้องร้องบังคับคดีได้ เช่น ใบคำขอเอาประกันภัย และกรมธรรม์ประกันภัย เป็นต้น

2.3.6 บุคคลที่เกี่ยวข้องในสัญญาประกันภัยได้แก่

2.3.6.1 ผู้รับประกันภัย (Insurer)

หมายถึง คู่สัญญาฝ่ายที่ตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือชดใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ เมื่อเหตุวินาศภัยหรือเหตุอย่างอื่นตามที่ระบุไว้ในสัญญา

2.3.6.2 ผู้เอาประกันภัย (Insured)

หมายถึง คู่สัญญาฝ่ายซึ่งจะตกลงส่งเบี้ยประกันภัย เนื่องจากสัญญาประกันภัยจะสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการตกลงเกี่ยวกับจำนวนเบี้ยประกันภัยผู้เอาประกันภัยจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลประเภทใดก็ได้ และจะต้องมีส่วนได้เสียในวัตถุที่เอาประกันภัย

2.3.6.3 ผู้รับประโยชน์ (Beneficiary)

หมายถึง บุคคลภายนอกสัญญาประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัยตกลงให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ในทางกฎหมาย (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) มิได้มีการกำหนดหรือบังคับว่าผู้รับประโยชน์จะต้องมีส่วนได้เสียกับผู้เอาประกันภัยหรือวัตถุที่เอาประกันภัย แต่ในทางปฏิบัติผู้รับประกันภัยมักต้องการให้ผู้รับประโยชน์มีส่วนได้เสียกับผู้เอาประกันภัยด้วย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการเกิดสภาวะภัยทางด้านศีลธรรม³⁸ (Moral Hazard) และสภาวะภัยทางด้านการขาดจิตสำนึกในการป้องกันภัย³⁹ (Morale Hazard)

³⁸ สภาวะภัยทางด้านศีลธรรม (Moral Hazard) หมายถึง สภาวะหรือโอกาสที่ส่งเสริมให้เกิดความเสียหายโดยผิดศีลธรรมอันเนื่องมาจากความไม่สุจริตใจ เป็นปัจจัยทางด้านทัศนคติ นิสัย

2.4 การประกันภัยอิสลาม (ตะกาฟูล)

เมื่อโลกเจริญก้าวหน้า การดำเนินธุรกิจก็มีความสลับซับซ้อนและขยายวงกว้างออกไปมากขึ้น รัฐไม่สามารถให้หลักประกันความคุ้มครองและไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งการบรรเทาความเสียหายก็เป็นไปอย่างไม่เพียงพอและไม่ทันการ ดังนั้นภาระในส่วนนี้จึงถูกบริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบขององค์กรการกุศลหรือในรูปแบบของบริษัทเอกชนก็ตาม ในโลกของการประกันภัย ผู้รับประกันภัยมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละยุคสมัย โดยการประกันภัยนั้นถือเป็นกลไกอย่างหนึ่งที่สร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการธนาคาร อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดความเสี่ยงภัยอันอาจเกิดขึ้นได้บริษัทประกันภัยจึงถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อมาทำหน้าที่รับประกันความเสี่ยงดังกล่าวในประเทศแถบตะวันตกธุรกิจประกันภัยมีความเจริญรุ่งเรืองและก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ซึ่งสำหรับชาวมุสลิมแล้ว ความรุ่งเรืองและความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวไม่ได้เป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความถูกต้อง เนื่องจากไม่ได้ถูกต้องตามหลักการที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานมา ในอดีตการเข้าถึงการประกันภัยของประชาชนในประเทศมุสลิมนั้นเป็นเรื่องยาก เพราะชาวมุสลิมมีแนวคิดที่ว่าแม้ในชะรีอะฮ์จะไม่ได้มีข้อกำหนดห้ามในเรื่องของการประกันภัย แต่การประกันภัยแบบสากลปรากฏร่องรอยของสิ่งที่ผิดหลักการทางกฎหมายและทางศาสนาอิสลาม ดังนั้นธุรกิจการประกันภัยในรูปแบบของสากลจึงแทบจะไม่สามารถเข้าไปเปิดตลาดในประเทศมุสลิมได้เลยแต่อย่างไรก็ตามชาวมุสลิมก็ไม่สามารถที่จะเพิกเฉยต่อความจริงที่ว่าในชีวิต การค้าขาย และการติดต่อกันในสังคมปัจจุบันประกอบด้วยความเสี่ยงมากมาย อีกทั้งในปัจจุบันก็ได้มีแต่เพียงการติดต่อกันแต่ในเฉพาะประเทศกลุ่มมุสลิมเท่านั้น และในประเทศมุสลิมเองก็ต้องการที่จะมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ต้องการให้การประกันภัยมีบทบาทต่อระบบเศรษฐศาสตร์ การเงินและการธนาคารเฉกเช่นเดียวกับประเทศในทางฝั่งตะวันตก

หรือความประทุพติที่ก่อให้เกิดความเสียหายกับทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไว้ อันเป็นการเพิ่มโอกาสให้เกิดความเสียหายมากขึ้นกว่าปกติ

³⁹ สภาวะภัยทางด้านการขาดจิตสำนึกในการป้องกันภัย (Morale Hazard) หมายถึง สภาวะการณ์ที่ความเสียหายเพิ่มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากความประมาทเลินเล่อ ไม่เอาใจใส่ป้องกันอุบัติเหตุ หรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน โดยถือว่าตนเองได้เอาประกันภัยไว้ หากมีความเสียหายเกิดขึ้น บริษัทประกันภัยจะต้องชดใช้ตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ชาวมุสลิมจึงไม่สามารถเพิกเฉยต่อระบบของการประกันภัยได้ นักกฎหมายอิสลามจึงมีการพัฒนาระบบการประกันภัยในรูปแบบที่ถูกต้องตามหลักการของศาสนา โดยจะต้องจัดรูปแบบให้เป็นลักษณะของความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งการประกันภัยในลักษณะดังกล่าวสามารถที่จะยอมรับได้ตามหลักการของศาสนาอิสลาม จึงอาจกล่าวได้ว่าการประกันภัยถือเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่มีความสำคัญและมีความท้าทายเป็นอย่างมากสำหรับโลกมุสลิม

2.4.1 หลักเศรษฐศาสตร์อิสลาม

การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล (Takaful) ถือเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญในทางระบบเศรษฐกิจและเป็นที่ยุติกันอย่างกว้างขวางและแพร่หลายในปัจจุบัน โดยหลักการที่มีความเกี่ยวข้องและถือเป็นหลักการที่มีความสำคัญในตะกาฟูล ได้แก่ หลักเศรษฐศาสตร์อิสลาม ซึ่งรวมถึงหลักการในทางการเงินและการธนาคารอิสลามด้วย

เศรษฐศาสตร์อิสลามเป็นศาสตร์ทางสังคม ซึ่งมุ่งศึกษาถึงปัญหาทางเศรษฐกิจของมนุษย์ชาวมุสลิม โดยอาศัยคุณค่าของอิสลามเป็นบรรทัดฐานและครอบคลุมปัจจัยอื่นๆ ที่มีส่วนต่อการกำหนดพฤติกรรมมนุษย์⁴⁰ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในทางวัตถุและทางจิตใจที่ได้รับ ความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ อีกทั้งยังมุ่งที่จะสร้างความสมดุลระหว่างวัตถุและจิตวิญญาณ เศรษฐศาสตร์อิสลามไม่เพียงแต่ที่จะเกี่ยวข้องกับมนุษย์ในเรื่องการทำมาหาได้และการใช้จ่ายใช้สอยเท่านั้น แต่ยังมีส่วนในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้แก่มนุษย์ด้วย โดยอิสลามจะจำแนกกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกอย่างออกเป็น “ฮาลาล” และ “ฮะรอม” ซึ่งฮาลาลถือเป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลาม และฮะรอมถือเป็นกิจกรรมที่ผิดหลักการทางศาสนาเป็นสิ่งที่ต้องห้าม ส่วนกิจกรรมใดที่ไม่ได้ถูกแยกไว้โดยชัดเจนว่าถูกต้องตามหลักอิสลามหรือไม่ ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามหลักการและสามารถที่จะกระทำได้ ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ถูกกำหนดให้เป็นฮะรอมได้ถูกบัญญัติไว้อย่างชัดเจนแล้ว ได้แก่ การเป็นเจ้าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการบีบบังคับ การรีดนาทาเร้น⁴¹ และการชั่งชิ่ง การสะสมกักตุนสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตการกินดোকเบียการลักขโมย โจรกรรมการโกงและการกินสินบนการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและสิ้นเปลือง การพนันหรือการหามาได้โดยกิจกรรมประเภทนี้ การเกียจคร้านและการอาศัยผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลการผลิต แลกเปลี่ยน และการบริโภคนิยมที่ทำให้หมดความรู้สึกแอลกอฮอล์และสิ่งมีเมาต่างๆ ยกเว้นการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการแพทย์การมีส่วนร่วม

⁴⁰ สุกฤตา สาเส็น, “การบริหารทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลามของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย,” (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547), น.8.

⁴¹ การรีดนาทาเร้น หมายถึง การบีบบังคับข่มขู่เอาเงินอีกฝ่ายหนึ่งยากแค้น

ร่วมในการจัดหา เสพ หรืออุปโภคในสิ่งอันเป็นลามก อุดจาด การออมเป็นสิ่งที่อนุมิตแต่ต้องออก
ชะกาดและบุคคลที่มีความมั่นคงต้องจ่ายชะกาดโดยไม่หลีกเลี่ยง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแนวทางเศรษฐกิจอิสลามประกอบด้วยลักษณะพื้นฐานสอง
ประการ⁴² อันได้แก่ หลักการทางความเป็นจริง โดยระบบเศรษฐศาสตร์อิสลามถูกวางอยู่บนพื้นฐาน
ของการมีวิสัยทัศน์ในแง่ความเป็นจริงของมนุษย์ และหลักการทางจริยธรรม อิสลามมิได้มุ่งกระทำ
การให้บรรลุตฤประสงค์แต่เพียงอย่างเดียว แต่อิสลามยังให้ความสำคัญทางด้านจิตวิญญาณ เพื่อให้
นำไปปฏิบัติประกอบกันให้บรรลุตฤประสงค์ด้วย

ปัญหาหลักในทางเศรษฐศาสตร์อิสลามเกิดจากความต้องการของมนุษย์ที่มี
อยู่อย่างไม่จำกัด มนุษย์จะแสวงหาสิ่งต่างๆ มาตอบสนองความต้องการของตนเอง แต่เนื่องจาก
ทรัพยากรต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัด ปัญหาทางเศรษฐศาสตร์จึงเกิดขึ้นว่าจะจัดสรรทรัพยากรอย่างไรให้
เพียงพอต่อความต้องการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์ และปัญหาต่างๆ อีกมากมาย โดยปัญหาต่างๆ
เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่มนุษย์ทั้งหลายจะต้องเผชิญร่วมกัน จึงได้ก่อให้เกิดแนวความคิด และทฤษฎี
มากมายซึ่งต่างก็มีวัตถุประสงค์ในแก้ปัญหาดังกล่าว เพียงแต่แนวคิด รูปแบบ และวิธีการจะมีความ
แตกต่างกันออกไป

2.4.1.1 แนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม

กลุ่มแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลามนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น
3 กลุ่มใหญ่⁴³ อันได้แก่

กลุ่มแรก นักวิชาการในกลุ่มนี้มีความเห็นว่าเศรษฐศาสตร์แยกต่างหาก
ออกจากอิสลาม กล่าวคือ เศรษฐศาสตร์ก็ยังคงเป็นเศรษฐศาสตร์ ส่วนอิสลามก็ยังคงเป็นอิสลาม
ทั้งสองอย่างไม่สามารถที่จะรวมกันได้ เนื่องจากเหตุที่ว่าทั้งสองอย่างมาจากหลักการและหลักปรัชญา
ที่มีความแตกต่างกันในแนวทาง นักวิชาการในกลุ่มนี้ได้ปฏิเสธทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ทั่วไป และ
พยายามที่จะสร้างและเรียบเรียงทฤษฎีใหม่ที่ได้มาจากการค้นคว้าอัลกุรอานและสุนนะฮ์ โดยทัศนะ
ของนักวิชาการกลุ่มนี้มีความเห็นว่าเศรษฐศาสตร์เกิดมาจากการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมจนทำให้
ผู้ที่แข็งแรงเอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า ซึ่งนักวิชาการมองว่าความแตกต่างทางด้านปรัชญามีผลต่อความ
แตกต่างทางมุมมองในเรื่องเศรษฐกิจ อีกทั้งยังปฏิเสธข้อคิดเห็นที่ว่าปัญหาทางเศรษฐศาสตร์เกิดจาก
ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และความต้องการของมนุษย์นั้นมีอยู่อย่างไม่จำกัดเนื่องจากเห็นว่า

⁴² มุสฏอฟาอัลอับดุลลอฮ, “บทสรุปเศรษฐศาสตร์อิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม
2557, http://library.kbu.ac.th/Search_online/Links/islam/Economics.pdf

⁴³ ณรงค์ ดินทัศน์, “กลุ่มแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 1
สิงหาคม 2557, <http://www.gotoknow.org/posts/104238>

อิสลามไม่รู้จักกับคำว่าทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด โดยหลักฐานที่ใช้ คือ อายัตอัลกุรอาน ที่มีใจความว่า “แท้จริงทุกๆ สิ่งเราสร้างมันตามสัดส่วน” ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอัลลอฮ์สร้างทรัพยากรมาอย่างเพียงพอต่อการใช้ชีวิตบนโลกใบนี้และในเรื่องของความต้อการนั้น นักวิชาการกลุ่มนี้ก็มีความเห็นว่ามนุษย์มีความต้องการที่มีจุดสิ้นสุด คุ้ได้จากตัวอย่างเมื่อมนุษย์ดื่มน้ำ เมื่อเขารู้สึกอิมก็จะหยุดดื่มทันที⁴⁴ ด้วยเหตุนี้นักวิชาเหล่านี้จึงเห็นว่า คำว่า “เศรษฐศาสตร์อิสลาม” ไม่เพียงแต่จะไม่เหมาะสมหรือผิดเท่านั้น แต่ยังทำให้หลงผิดไปด้วย ดังนั้นให้หยุดใช้คำว่า เศรษฐศาสตร์อิสลามเสียและเสนอศัพท์ใหม่ให้ ซึ่งมาจากปรัชญาอิสลามนั้นก็คืคำว่า “อิกติศอด” ซึ่งมาจากรากเดิมของคำว่า “กอสต” มีความหมายว่า ความสมดุลในฐานะที่เท่าเทียมกัน เหมาะสมหรือกึ่งกลาง

กลุ่มที่สอง นักวิชาการในกลุ่มนี้เห็นว่าปัญหาทางเศรษฐศาสตร์เกิดมาจากความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัด แต่ทรัพยากรต่างๆ นั้นมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งทัศนะดังกล่าวไม่มีความแตกต่างจากทัศนะตามหลักเศรษฐศาสตร์ทั่วไป แต่สิ่งทำให้ให้เกิดความแตกต่างอยู่ที่การตัดสินใจหรือการแก้ไขปัญหา เนื่องจากมนุษย์จำเป็นที่จะต้องเลือกและจัดลำดับความสำคัญเพื่อตอบสนองความต้องการ และตัดสินใจเลือกในสิ่งที่มีความสำคัญก่อน ในการตัดสินใจของมนุษย์ที่ไม่มีศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวก็จะตัดสินใจตามอำเภอใจ แต่สำหรับมนุษย์ที่มีศาสนาการตัดสินใจจะเกิดมาจากการไตร่ตรองตามหลักการศาสนาที่มาจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์

กลุ่มสุดท้าย นักวิชาการในกลุ่มนี้มีทัศนะในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ นักวิชาการเหล่านี้เชื่อว่าอิสลามเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด แต่เศรษฐศาสตร์อิสลามนั้นยังมีความไม่แน่นอนเพราะเศรษฐศาสตร์อิสลามเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ของมนุษย์จากอัลกุรอานและซุนนะฮ์ จนค่าของความเป็นจริงไม่เป็นสิ่งเด็ดขาด เนื่องจากทฤษฎีและสิ่งที่ค้นพบเป็นสิ่งที่ต้องทดสอบความถูกต้องอยู่เสมอเช่นเดียวกับเศรษฐศาสตร์ทั่วไป นักวิชาการกลุ่มนี้วิจารณ์นักวิชาการในกลุ่มแรกว่าเป็นกลุ่มที่พยายามค้นหาสิ่งใหม่ๆ ทั้งที่สิ่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่ได้ค้นพบมาแล้ว โดยละทิ้งทฤษฎีเก่าและนำทฤษฎีใหม่มาใช้ปฏิบัติ ส่วนนักวิชาการในกลุ่มที่สองถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นกลุ่มที่เลียนแบบเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก⁴⁵

⁴⁴ เปรียบทัศนะนี้กับทฤษฎีอรรถประโยชน์เพิ่มเติม กฎการลดน้อยถอยลงและกฎของ Gossen ในทางเศรษฐศาสตร์

⁴⁵ สำนักนีโอคลาสสิก (Neo classic School) เป็นสำนักเศรษฐศาสตร์ที่ก่อตัวและพัฒนาขึ้นในตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 แนวคิดหลักของสำนักนีโอคลาสสิกส่วนมากสืบทอดหรือดัดแปลงแก้ไขมาจากแนวคิดของสำนักคลาสสิก โดยเชื่อว่าการแข่งขันอย่างเสรีจะเป็นแรงผลักดันให้เศรษฐกิจมีความมั่งคั่ง นั่นคือสนับสนุนแนวคิดของระบบเศรษฐกิจแบบเสรีเช่นเดียวกับแนวคิดของสำนักคลาสสิก นอกจากนั้นยังเน้นให้เห็นว่าเนื่องจากทรัพยากรมีจำนวนจำกัด ดังนั้นผู้บริโภค

2.4.1.2 หลักการสำคัญในทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม

(1) หลักมุชาระกะฮ์ (Musharakah)

คือ หลักการเข้าหุ้นส่วนกันโดยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อสร้างกำไร โดยกำไรที่ได้รับจะมีการแบ่งปันระหว่างหุ้นส่วนหรือผู้ร่วมทุนตามสัดส่วนที่ตกลงกันไว้ก่อน ในกรณีที่เกิดการขาดทุนหุ้นส่วนทั้งหมดก็จะร่วมกันรับผิดชอบผลการขาดทุนตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งหลักการเข้าหุ้นส่วนนั้นสามารถแบ่งแยกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเข้าหุ้นส่วนโดยไม่มีสัญญาต่อกัน (Musharakah al-Milk) และการเข้าเป็นหุ้นส่วนโดยมีสัญญา (Musharakah al-Uqud) การเข้าหุ้นส่วนโดยไม่มีสัญญาต่อกัน (Musharakah al-Milk) หมายถึง การตกลงเป็นเจ้าของร่วมกันในทรัพย์สิน โดยไม่มีการทำสัญญาหุ้นส่วนกัน หรือเรียกว่าการเข้าหุ้นโดยสมัครใจการเข้าเป็นหุ้นส่วนโดยมีสัญญา (Musharakah al-Uqud) หมายถึง การตกลงเข้าเป็นหุ้นส่วน โดยสัญญาเพื่อการร่วมทุน และตกลงที่จะแบ่งปันความเสี่ยงจากผลกำไรและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยปกติการเข้าเป็นหุ้นส่วนในลักษณะนี้จะต้องทำเป็นสัญญาระบุเงื่อนไขและข้อกำหนดในการร่วมลงทุน และต้องมีพยานอย่างน้อย 2 คน การแบ่งปันผลกำไรและขาดทุนจะเป็นไปตามส่วนที่ลงทุน โดยการเข้าหุ้นส่วนประเภทนี้ สามารถแยกออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทไม่จำกัดอำนาจและความรับผิดชอบ ประเภทจำกัดอำนาจและความรับผิดชอบ ประเภทเข้าหุ้นด้วยแรง และประเภทเข้าหุ้นโดยอาศัยความน่าเชื่อถือ

(2) หลักมูกฎเราะบะฮ์ (Mudarabah)

คือหลักการร่วมลงทุนซึ่งถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการเข้าหุ้นส่วน โดยแบ่งหุ้นส่วนออกเป็น 2 ฝ่าย คือ หุ้นส่วนฝ่ายที่ลงทุนเป็นเงินหรือทรัพย์สิน (Sahib al-Mal) และหุ้นส่วนฝ่ายที่ลงทุนด้วยแรงงาน (Mudarib) ซึ่งการร่วมลงทุนกันระหว่างหุ้นส่วนทั้งสองฝ่ายจะแบ่งแยกหน้าที่กันอย่างชัดเจน และมีการตกลงกันในเรื่องของสัดส่วนผลกำไรไว้ล่วงหน้า โดยหุ้นส่วนผู้ลงทุนหรือทรัพย์สินจะเป็นผู้ลงทุนให้แก่หุ้นส่วนที่ลงทุนด้วยแรงงานตามจำนวนเงินทุนที่ได้ตกลงกันไว้ สำหรับหุ้นส่วนฝ่ายที่ลงทุนด้วยแรงงานจะมีหน้าที่ในการบริหารจัดการให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการร่วมลงทุน การร่วมลงทุนในลักษณะดังกล่าวนี้ หุ้นส่วนฝ่ายที่ลงทุนด้วยแรงงานจะต้องใช้ความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบกิจการร่วมลงทุนอย่างเต็มความสามารถ

จะต้องพยายามเลือกบริโภคสินค้าและบริการเพื่อให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุด และเช่นเดียวกันผู้ผลิตจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัดที่สุด นอกจากนี้ นักเศรษฐศาสตร์ของสำนักนี้ยังมีแนวความคิดว่า อุปทานจะเป็นตัวสร้างอุปสงค์ (Supply creates its own demand)

2.4.1.3 การเงินอิสลาม (Islamic Finance)

การเงินอิสลามวางอยู่บนรากฐานแห่งความยุติธรรม ดังอัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเจ้าในระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ นอกจากมันจะเป็นการค้าที่เกิดจากความพอใจทั้งสองฝ่าย” ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของศาสนาอิสลามห้ามการคิดดอกเบี้ยแต่สามารถที่จะทำการค้าได้⁴⁶ ในส่วนขององค์ประกอบในระบบการเงินอิสลามด้านต่างๆ ล้วนมีพื้นฐานมาจากชะรีอะฮ์ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจหรือธุรกรรมต่างๆ ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม ดังนั้นแล้วในการดำเนินกิจกรรมทางการเงิน รวมทั้งการประกอบธุรกิจและธุรกรรมต่างๆ จะต้องอยู่ภายใต้กรอบชะรีอะฮ์ด้วย โดยในการทำธุรกรรมทางการเงินอิสลามจะปรากฏข้อห้ามบางประการ ดังนี้

(1) ห้ามเก็บดอกเบี้ย (Riba)

ดอกเบี้ยเป็นสิ่งต้องห้ามในคัมภีร์อัลกุรอานและเป็นบาปใหญ่ในศาสนาอิสลาม ซึ่งตามหลักชะรีอะฮ์การจ่ายดอกเบี้ยเป็นความผิดและเป็นบาปชั้นสูง⁴⁷ และการห้ามคิดดอกเบี้ยนั้นก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะเพียงแต่การเรียกเก็บดอกเบี้ยจากลูกหนี้ในอัตราที่สูงเท่านั้นแต่ยังครอบคลุมถึงการเรียกเก็บดอกเบี้ยในทุกรูปแบบและทุกลักษณะ การห้ามเก็บดอกเบี้ยอย่างเข้มงวดในศาสนาอิสลามนั้น เนื่องมาจากความห่วงใยต่อศีลธรรมทางสังคม และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เพราะดอกเบี้ยเป็นเหตุให้เกิดความห่างระหว่างชนชั้นทางสังคม ทำลายความสัมพันธ์ของบุคคลซึ่งขัดแย้งกับหลักศาสนาอิสลามที่เรียกร้องให้มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ในเศรษฐศาสตร์อิสลาม ดอกเบี้ยที่มีการเก็บกันอยู่ทั่วไปในปัจจุบันเกิดขึ้นได้ 2 ทาง ได้แก่ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืม⁴⁸ (Riba Duyun) และดอกเบี้ยที่เกิดจากการค้า

⁴⁶ สารัตน์ เงินเขียว, “บทบาทของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวไทยมุสลิมในเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549), น.19.

⁴⁷ ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย, “การเงินอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557, <http://www.ibank.co.th/2010/th/shariah-information/shariah-knowledge-finance.aspx?ID=2>

⁴⁸ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืม (Riba Duyun) เป็นเงินที่เพิ่มจากเงินต้นที่ให้กู้ ทั้งที่ถูกกำหนดล่วงหน้า (Riba Qardh) หรือกำหนดหลังผิดนัดชำระ

ขาย⁴⁹ (Riba Buyu'u) ซึ่งไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ยในรูปแบบใด ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ต้องห้ามทั้งสิ้น เนื่องจากเป็นส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นตามเงื่อนไขของเวลาที่ได้กำหนดไว้เป็นอัตราแน่นอนต่อจำนวนต้นเงินและการเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นการเพิ่มเติมโดยปราศจากข้อแลกเปลี่ยน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มขึ้นเนื่องจากความล่าช้าของการจ่ายเงินอีกด้วย⁵⁰

(2) ห้ามความคลุมเครือและความไม่แน่นอน (Gharar)

ความคลุมเครือและความไม่แน่นอนถือเป็นสิ่งต้องห้ามตามชะรีอะฮ์ในการดำเนินธุรกรรม โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท⁵¹ ได้แก่ ความคลุมเครือและความไม่แน่นอนเล็กน้อย (Minor Gharar) ซึ่งถือเป็นความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้และสามารถที่จะป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวได้ระดับหนึ่ง โดยไม่ทำให้สัญญาเสียไป ซึ่งรวมถึงกรณีของสัญญาการกุศล และความคลุมเครือและความไม่แน่นอนมาก (Major Gharar) ความคลุมเครือและความไม่แน่นอนประเภทนี้มีมาก ทำให้ไม่สามารถที่จะยอมรับได้และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามหลักชะรีอะฮ์ เนื่องจากเป็นเหตุของความไม่ยุติธรรมและข้อโต้แย้งต่างๆ

(3) ห้ามการพนัน (Maisir)

การพนัน หมายถึง การเล่นเอาเงินหรือสิ่งอื่นด้วยการเสี่ยงโชคหรือฝีมือ โดยการทำนายหรือคาดเดาผลที่เกิดขึ้นในอนาคต ศาสนาอิสลามห้ามการพนันทุกชนิด และถือว่าเป็นบาปอันใหญ่หลวง ผู้ที่เล่นการพนันจะมีความหมกมุ่นไม่ทำมาหากิน ซึ่งนอกจากจะทำให้สิ้นเนื้อประดาตัวแล้ว ยังถือเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมอีกด้วย

(4) ห้ามการเก็งกำไร (Speculation)

เช่น การเก็งกำไรสินค้า ซึ่งจะนำไปสู่การบิดเบือนราคาทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น เพื่อมุ่งหวังในการทำกำไรเป็นต้น

2.4.1.4 การธนาคารอิสลาม (Islamic Banking)

การดำเนินธุรกิจธนาคารอิสลามต้องยึดหลักศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด ดังนั้นรูปแบบ ลักษณะ เงื่อนไข และวิธีการในการดำเนินธุรกิจจะมีความแตกต่างจากธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป

⁴⁹ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการค้าขาย (Riba Buyu'u) เป็นดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนสิ่งของประเภทและชนิดเดียวกันในปริมาณที่ไม่เท่ากัน โดยสิ่งของนั้นท่านศาสดามุฮัมมัดได้กำหนดไว้เป็น 6 ประเภท อันได้แก่ ทองคำ เงิน ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ผลอินทผลัม และเกลือ

⁵⁰ สารัตน์ เงินเขียว, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 46*, น.10.

⁵¹ Muhammad Azmii Mahamad, “Ghararความไม่แน่นอนข้อห้ามในการเงินอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2557, <http://www.islamicfinancethai.com>

(1) ความเป็นมาในการจัดตั้งธนาคารอิสลาม

แนวคิดในการก่อตั้งธนาคารอิสลามเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 และต้นศตวรรษที่ 20 โดยกลุ่มนักฟื้นฟูอิสลามที่ต้องการจะให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมุสลิมวางอยู่บนพื้นฐานของชะรีอะฮ์และหลักการตามคัมภีร์อัลกุรอานที่ว่า “ห้ามดอกเบี้ยแต่อนุมัติการค้า” และ “พระเจ้าเป็นเจ้าของจะเพิ่มพูนการทำกุศลทานและบั่นทอนดอกเบี้ย” โดยในปี ค.ศ.1963 ในเมือง มิทซีอัมร์ (MitGhamr) ที่ประเทศอียิปต์ โดยความพยายามของนายอาหมัดเอลนาจจา (Ahmad El Najjar) เริ่มมีการจัดตั้งธนาคารขึ้นเพื่อเป็นการทดลองนำหลักการอิสลามที่ห้ามเกี่ยวกับดอกเบี้ยมาใช้กับระบบธนาคารซึ่งธนาคารแห่งนี้ถือเป็นธนาคารเพื่อการออมทรัพย์ที่ดำเนินงานโดยยึดหลักการแบ่งปันผลกำไรเป็นหลัก พบว่าได้รับการสนับสนุนจากผู้ฝากเงินจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเกษตรกรและชาวบ้านในท้องถิ่น

แต่หลังจากนั้นเมื่อสภาพทางการเมืองในอียิปต์มีความเปลี่ยนแปลงไป ธนาคารแห่งชาติได้เข้ามาแทรกแซงการดำเนินงานของธนาคารอิสลาม ส่งผลให้การบริการรวมทั้งผลิตภัณฑ์ของทางธนาคารที่แต่เดิมเป็นระบบปลอดดอกเบี้ยถูกละทิ้งและมีการนำเอาระบบดอกเบี้ยมาใช้ ซึ่งทำให้ผู้ฝากเงินมีจำนวนลดลงอย่างมาก ซึ่งต่อมาประธานาธิบดีชาติอียิปต์ได้ฟื้นฟูแนวความคิดเรื่องการธนาคารโดยปราศจากดอกเบี้ยขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทำให้ธนาคารนัสเซอร์ โซเซียล แบงก์⁵² (Nasser Social Bank) ได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมีรัฐบาลเป็นเจ้าของ หลังจากนั้นก็มีธนาคารอิสลามเกิดขึ้นอีกสามแห่ง ได้แก่ ธนาคารไฟซอลแห่งอียิปต์ (Faisal Islamic Bank of Egypt) ธนาคารอิสลามระหว่างประเทศเพื่อการลงทุนและการพัฒนา (Islamic International Bank for Investment and Development) และธนาคารการเงินอียิปต์ซาอุดี (Egyptian Saudi Finance Bank) ซึ่งล้วนแต่มีรัฐบาลเป็นเจ้าของ และธนาคารทั้งหมดได้ดำเนินการโดยได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องในประเทศอียิปต์

หลังจากนั้นรูปแบบการบริหาร จัดการ รวมถึงการดำเนินงานของธนาคารอิสลามก็ได้แผ่ขยายไปในประเทศมุสลิมอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นอิหร่าน ซูดาน ปากีสถาน รวมถึงประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยประเทศมาเลเซียเป็นประเทศแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ก่อตั้งธนาคารอิสลามขึ้นในปี ค.ศ.1983 และถือเป็นประเทศแม่แบบในการดำเนินงานการเงินอิสลามให้กับประเทศอินโดนีเซีย บรูไน รวมถึงธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยด้วย นอกจากนี้แล้วระบบการธนาคารอิสลามยังได้แพร่กระจายสู่ทวีปยุโรป และสหรัฐอเมริกา โดยสถาบันการเงินขนาดใหญ่ได้

⁵² ประภา ประดิษฐากร, “การศึกษาการให้บริการทางการเงินและผลการดำเนินงานของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548), น.39.

ขยายช่องทางการให้บริการในรูปแบบธนาคารอิสลามมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอังกฤษ ที่ปัจจุบันถือเป็นประเทศที่มีตลาดการเงินอิสลามที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก⁵³

(2) ลักษณะการดำเนินงานของธนาคารอิสลาม

หลักการดำเนินงานของธนาคารอิสลามที่สำคัญที่สุด คือ การประกอบธุรกรรมทางการเงินการธนาคารภายใต้หลักศาสนาอิสลามที่ไม่ข้องเกี่ยวกับดอกเบี้ย เนื่องจากมองว่าการกำหนดดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่ตายตัวของสถาบันการเงิน ย่อมทำให้ผู้กู้แบกรับความเสี่ยงของภาระดอกเบี้ยเงินกู้ และธนาคารต้องแบกรับภาระดอกเบี้ยเงินฝาก โดยที่ผู้ฝากเงินไม่ต้องการรับภาระใดๆ สำหรับในส่วนของธนาคารนั้นแหล่งที่มาของเงินทุนจะปรากฏใน 2 รูปแบบ ได้แก่ เงินฝากเพื่อเรียก (Transaction Deposits or Demand Deposits) และเงินฝากเพื่อการลงทุน (Investment Deposits) ซึ่งเงินฝากเพื่อเรียกนั้นจะได้รับการประกันมูลค่าของต้นเงินแต่จะไม่ได้รับผลตอบแทนจากการฝากเงินกับธนาคารแต่อย่างใด สำหรับเงินฝากเพื่อการลงทุนมีรูปแบบการดำเนินงานอยู่บนการแบ่งปันผลกำไรและขาดทุน (Profit and Loss Sharing) กล่าวคือ ธนาคารจะเอาเงินนำฝากไปลงทุนแล้วแบ่งปันผลกำไรหรือขาดทุนตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลงกันไว้ก่อนล่วงหน้า ซึ่งเงินนำฝากดังกล่าวจะไม่ได้รับการประกันมูลค่า รวมทั้งไม่ได้รับผลตอบแทนที่กำหนดไว้ตายตัวสำหรับแหล่งใช้เงินทุนของธนาคารอิสลาม ธนาคารจะให้กู้ยืมบนพื้นฐานของหลักชะรีอะฮ์ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่บนหลักการแบ่งปันผลกำไรและขาดทุน (Profit and Loss Sharing) เช่นกัน โดยสามารถแบ่งเป็นหลักการสำคัญได้สองรูปแบบ ได้แก่ มุชาระกะฮ์ (Musharakah) เป็นการให้กู้ยืมเงินโดยที่ธนาคารไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของกิจการที่ได้ขอกู้เงินนั้นและธนาคารก็จะรับผิดชอบต่อการขาดทุนโดยที่ผู้ขอกู้เงินไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนของการขาดทุนเป็นตัวเงิน แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการขาดทุนดังกล่าวจากการเสียสละเวลาในการบริการและลงแรงแล้ว และมุกอเราะบะฮ์ (Mudarabah) เป็นรูปแบบที่ธนาคารและผู้กู้เงินจะต้องร่วมกันบริหารกิจการ มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ และมีความรับผิดชอบต่อผลกำไรและ/หรือผลขาดทุนร่วมกัน

2.4.2 พัฒนาการของการประกันภัยอิสลาม

สำหรับการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามนั้นไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มต้นเมื่อใด แต่มีข้อสรุปเป็นที่แน่นอนแล้วว่าการประกันภัยเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยก่อนที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ถือกำเนิดขึ้นและได้มีการพัฒนาต่อกันมา จวบจนกระทั่งในต้นคริสต์วรรษที่ 19 Ibn Abidin เป็นนักวิชาการกฎหมายอิสลามคนแรกที่สามารถอธิบายหลักของการประกันภัยอิสลาม

⁵³ Muhammad Azmii Mahamad, “ประวัติศาสตร์ธนาคารอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2557, <http://www.islamicfinancethai.com>

ได้⁵⁴ ซึ่งส่งผลถึงการพัฒนากิจการประกันภัยอิสลามในปัจจุบัน โดยประวัติความเป็นมาและการพัฒนาการของกิจการประกันภัยอิสลามนั้นสามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.4.2.1 การปฏิบัติตามหลัก Al-Diyah ของชนเผ่าอาหรับโบราณ

การประกันภัยอิสลามถือกำเนิดมาเมื่อ 1400 ปีก่อนจากหลักการปฏิบัติของชนเผ่าอาหรับโบราณซึ่งเมื่อสมาชิกของเผ่าตนเองถูกทำร้ายร่างกายจนถึงแก่ความตายหรือถูกฆ่าโดยสมาชิกของชนเผ่าอื่นบุคคลผู้เป็นเครือญาติใกล้ชิดกับผู้ฆ่าจะต้องจ่ายเงินให้แก่เหยื่อเพื่อชดเชยการกระทำดังกล่าวเงินจำนวนนี้เรียกว่า “เงินปลอบขวัญ”⁵⁵ (Blood Money) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแนวความคิดหลักของการปฏิบัติตามหลักชนเผ่าอาหรับโบราณคือการทำที่ต้องมีความพร้อมทางการเงินที่จะชดใช้เงินทดแทนให้แก่ทายาทของเหยื่อที่ถูกฆ่าตายในนามของผู้ฆ่า

2.4.2.2 หลักปฏิบัติในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด

ในช่วงยุคสมัยนี้มีการรับเอาหลักปฏิบัติของชาวอาหรับโบราณมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยท่านนบีมุฮัมมัดยอมรับในหลักปฏิบัติดังกล่าว ซึ่งปรากฏหลักฐานตามสุนนะฮ์ของพระองค์ อีกทั้งในยุคสมัยนี้ยังปรากฏแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของการประกันภัยในรัฐธรรมนูญฉบับแรกของรัฐเมดิना (Medina) ซึ่งถือกำเนิดขึ้นเมื่อ 622 ปีก่อนคริสตกาลในสามรูปแบบ อันได้แก่

(1) หลักการของ “Al-Diyah” (Blood Money)

หากเกิดกรณีฆาตกรรมระหว่างชนเผ่า ญาติใกล้ชิดของผู้ก่อเหตุจะต้องเป็นผู้จ่ายเงินปลอบขวัญ (Blood Money) ให้แก่ทายาทหรือญาติผู้ใกล้ชิดกับผู้ถูกสังหาร เพื่อที่จะช่วยผ่อนปรนโทษทางกฎหมายที่บุคคลผู้ก่อเหตุผู้นั้นจะได้รับ⁵⁶ ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัดได้บัญญัติหลักการดังกล่าวไว้ในมาตรา 3⁵⁷ แห่งรัฐธรรมนูญของรัฐเมดิना

⁵⁴ Klingmuller Ernest, “The Concept and Development of Insurance in Islamic Country in Islamic Culture,” Vol.43,January, (1969),p.30.

⁵⁵ Murghinani, Ali IbnSakar, (Trans Eng) Charles Hamilton, The HEDAYA, Vol.4, Book 51, (Lahore,Pakistan : Primier Book House, 1982), p.670.

⁵⁶ Rahim MA, Islamic Arthanaitik Nirapattawa Binma, (Bangladesh,Dhaka:Islamic Foundation,1983), p.106.

⁵⁷ “...The immigrants among ‘Quraish’ shall be responsible for their word and shall pay their blood money in mutual collaboration...”

(2) หลักการของ “Fidya” (เงินค่าไถ่)

ท่านนบีมุฮัมมัดได้ตราบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับแรกเกี่ยวกับการช่วยเหลือนักโทษที่ถูกจับเป็นเชลยศึก โดยญาติใกล้ชิดของนักโทษดังกล่าวจะต้องจ่ายเงินค่าไถ่ให้แก่ฝ่ายศัตรูเพื่อที่เชลยศึกคนนั้นจะได้รับการปลดปล่อย กล่าวคือเป็นการซื้ออิสรภาพ ซึ่งการมีส่วนร่วมดังกล่าวนี้ถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการประกันสังคม

(3) หลักการในรูปแบบอื่นๆ

โดยมากจะเป็นหลักการเกี่ยวกับความร่วมมือกันในการช่วยเหลือบุคคลที่มีปัญหาในทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นผู้ป่วยหรือคนยากจน

2.4.2.3 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 14-17

ในช่วงยุคสมัยนี้ได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับการประกันภัยในทางทะเล โดยได้มีการก่อตั้งบริษัทรับประกันภัยทางทะเลขึ้น เพื่อป้องกันภัยต่างๆ ที่อาจประสบระหว่างการขนส่งสินค้าทางทะเล เนื่องจากในยุคสมัยนี้การค้าขายกำลังเจริญรุ่งเรือง มีการทำการค้าขายและขนส่งสินค้าไปยังประเทศต่างๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะประเทศจีน

2.4.2.4 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 19

ในระหว่างศตวรรษที่ 19 ราวช่วง ค.ศ.1784 - 1936 นักวิชาการกฎหมายอิสลาม Ibn Abidin ถือเป็นบุคคลแรกที่สามารถอธิบายหลักการพื้นฐานทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัย โดยมีได้อธิบายเชื่อมโยงเข้ากับหลักธรรมเนียมปฏิบัติ แต่อธิบายโดยใช้วิธีการเชื่อมโยงการประกันภัยเข้ากับหลักการทางกฎหมายโดยการอธิบายหลักการดังกล่าว ทำให้ชาวมุสลิมซึ่งแต่เดิมนั้นเคยมีความเห็นว่าหากพิจารณาตามหลักศาสนาของตนแล้วไม่สามารถที่จะทำประกันภัยได้ โดยหลักการของ Ibn Abidin ทำให้ชาวมุสลิมเข้าใจว่าหลักการประกันภัย สามารถนำมาปรับใช้ได้จริงตามหลักศาสนาอิสลาม ทำให้ชาวมุสลิมบางส่วนเริ่มยอมรับหลักการของการประกันภัยและเริ่มมีการซื้อประกันภัยซึ่งมิใช่เป็นเพียงการซื้อประกันภัยจากบริษัทต่างชาติเท่านั้น แต่ชาวมุสลิมยังมีแนวความคิดที่จะเริ่มก่อตั้งบริษัทประกันภัยตามหลักศาสนาของตนเอง

2.4.2.5 การพัฒนาหลักการประกันภัยระหว่างศตวรรษที่ 20

ในช่วงระหว่างศตวรรษที่ 20 ชาวมุสลิมมีความเข้าใจในระบบของการประกันภัยมากขึ้น โดยนักกฎหมาย Muhammad'Abduh ได้มีแนวคิดในการอธิบายหลักการของการประกันชีวิตและความสัมพันธ์ระหว่างผู้เอาประกันภัยและบริษัทผู้รับประกันภัย ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าแม้หลักการของการประกันภัยนั้นจะไม่สอดคล้องตามหลักการของศาสนา แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าหลักการประกันภัยจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและชาวมุสลิมนั้นจะไม่สามารถทำประกันภัยได้เลย ถึงแม้ว่าหลักการประกันภัยสากล้นนั้นจะมีองค์ประกอบบางประการที่ตามชะรีอะห์กำหนดไว้ว่า

เป็นสิ่งที่ผิด แต่ในปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนารูปแบบของการประกันภัยให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับหลักการทางศาสนาอิสลามเพื่อรองรับความต้องการของกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม

ในปัจจุบันนี้การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะในประเทศที่ประชากรส่วนมากเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามหรือประเทศมุสลิม บริษัทประกันภัยอิสลามได้ถือกำเนิดขึ้นมากมายในหลากหลายประเทศทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศมุสลิมหรือประเทศที่ไม่ใช่มุสลิม รวมถึงการมีแนวความคิดที่จะก่อตั้งบริษัทรับประกันภัยต่อตามหลักศาสนาอิสลามด้วย

2.4.3 แนวคิดของนักกฎหมายอิสลามต่อการประกันภัยสากล

อย่างที่ได้อธิบายมาแล้วว่าการประกันภัยในรูปแบบสากลมีลักษณะที่ขัดต่อหลักการทางศาสนาของชาวมุสลิม แต่ก็ไม่อาจที่จะสรุปได้ว่าชาวมุสลิมไม่สามารถที่จะมีการประกันภัยในรูปแบบต่างๆ ได้เลย เพียงแต่การประกันภัยที่ชาวมุสลิมจะสามารถยอมรับได้จะต้องเป็นการประกันภัยที่ถูกต้องตามหลักของศาสนาอิสลามเท่านั้น สำหรับในทางวิชาการแล้วนักกฎหมายและนักวิชาการอิสลามก็ได้มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการประกันภัยที่หลากหลาย ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่มความเห็นด้วยกัน อันได้แก่⁵⁸

กลุ่มความเห็นแรกนักกฎหมายและนักวิชาการในกลุ่มนี้ เช่น Ali Al-Khafif Ali Jamaluddin Award⁵⁹ และMohammad Taqi Amini เป็นต้น มีความเห็นว่าการประกันภัยที่จะสามารถบังคับใช้ได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้องตามกฎหมายและหลักการของอิสลามจะต้องปราศจากส่วนประกอบของดอกเบี้ย ซึ่งดอกเบี้ยถือเป็นสิ่งต้องห้ามที่ระบุไว้โดยชัดแจ้งตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม

กลุ่มความเห็นที่สอง นักกฎหมายและนักวิชาการในกลุ่มนี้ เช่น Mohammad Abu Zahra⁶⁰ Ahmad Ibrahim และ Abdur Rahman เป็นต้น ยอมรับว่าหลักการและหลักปฏิบัติของการประกันภัยโดยทั่วไปนั้นสามารถที่จะยอมรับได้ แต่สำหรับการประกันชีวิตนักกฎหมายและนักวิชาการในกลุ่มนี้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้ เนื่องจากปรากฏส่วนประกอบ

⁵⁸ MohdMa'sumBillah, Applied Takaful and Modern Insurance Law and Practice, Third Edition, (Malaysia :Vivar Printing SdnBhd, 2007), P.70.

⁵⁹ Siddiqi, Muslim Economic Thinking: A Survey of Contemporary Literature, (UK: The Islamic Foundation, 1980), p.265-351.

⁶⁰ *Ibid.*, p.216.

ของการพนันและความไม่แน่นอน ซึ่งความเห็นดังกล่าวได้รับการรับรองโดยที่ประชุมที่จัดขึ้น ณ โมร็อกโก ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1972⁶¹

กลุ่มความเห็นสุดท้ายสำหรับนักกฎหมายและนักวิชาการกลุ่มสุดท้ายนี้มีความเห็นว่าการประกันภัยนั้นปรากฏร่องรอยของดอกเบี้ย ความไม่แน่นอน และการพนัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ชะรีอะฮ์บัญญัติห้ามไว้ นักกฎหมายและนักวิชาการที่มีความเห็นในแนวทางดังกล่าว ได้แก่ Mustafa Zaid Abdullah al-Qalqeeli และ Mustafa al-Sayyad⁶²

แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามนักกฎหมายและนักวิชาการอิสลามมีความพยายามที่จะทำให้การประกันภัยสอดคล้องกับหลักปฏิบัติและหลักการตามกฎหมายอิสลาม โดยพยายามที่จะทำลายส่วนประกอบที่ขัดต่อบทบัญญัติของอิสลาม ทั้งในส่วนของแนวคิดและหลักการดำเนินงาน เนื่องจากส่วนประกอบดังกล่าวนั่นเองที่ให้นักกฎหมายและนักวิชาการอิสลาม รวมทั้งชาวมุสลิมปฏิเสธแนวความคิดของการประกันภัยสากล โดยความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงส่วนประกอบที่ผิดหลักการดังกล่าว เป็นไปเพื่อให้ชาวมุสลิมยอมรับในแนวคิดของการประกันภัย และสามารถที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการความเสี่ยงได้จริงโดยไม่ขัดต่อหลักการทางศาสนา

2.4.4 ข้อผิดพลาดหลักการทางศาสนาอิสลามของการประกันภัยสากล

ชาวมุสลิมจำนวนมากมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการประกันภัยหรือการจัดการความเสี่ยงว่าเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาตตามหลักศาสนาอิสลาม เนื่องจากชาวมุสลิมเชื่อว่ามีแต่เพียงอัลลอฮ์เท่านั้นที่กำหนดการกระทำและสิ่งต่างๆ ในแต่ละช่วงชีวิตของมนุษย์ แต่อย่างไรก็ดีได้ปรากฏบทสนทนาของท่านนบีมุฮัมมัดที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับในการจัดการความเสี่ยงของตน โดยบทสนทนาดังกล่าวมีใจความกล่าวถึงท่านนบีมุฮัมมัดที่สอบถามชาวเบดูอินซึ่งปล่อยอูฐของตนโดยมิได้มีการล่ามเชือกไว้ โดยท่านได้สอบถามชาวเบดูอินคนดังกล่าวว่าเพราะเหตุใดจึงไม่ล่ามอูฐเอาไว้ ชาวเบดูอินคนดังกล่าวได้ตอบกลับว่า เพราะตนเชื่อมั่นในพระเจ้า ทนไฉนที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ตอบกลับว่า “ท่านจงล่ามอูฐของท่านไว้เสียก่อน จากนั้นจึงค่อยวางใจในพระเจ้า”⁶³

เมื่อการจัดการความเสี่ยงของตนเองไม่ได้เป็นสิ่งต้องห้ามตามศาสนาอิสลาม แต่เพราะเหตุใดการประกันภัยสากลจึงเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติ ภายหลังจากที่ได้มีการตรวจสอบข้อมูลซึ่งนำเสนอโดยนักวิชาการในระหว่างการประชุมองค์กรทางศาสนาอิสลาม (Organization of

⁶¹ MohdMa'sumBillah, *supra note 58*, p.70.

⁶² Siddiqi, *supra note 59*, p.216.

⁶³ Frenz, Tobias Sridharan, Madhu and IyerKrishna, Deverloping a Takaful product in India-Risk and Challenges, (Bangladesh, Dhaka : Islamic Foundation,1983), p.106.

Islam Conference) ในหัวข้อ “การประกันภัยและการประกันภัยต่อ” ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมได้มีการถกเถียงกันถึงประเด็นดังกล่าวและวิเคราะห์การประกันภัยในทุกๆ ประเภท รวมถึงเบื้องลึกในหลักการประกันภัยและวัตถุประสงค์ของการประกันภัย พร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวซึ่งได้รับการตีพิมพ์จากสถาบันฟิกซ์ (Fiqh Academy) และสถาบันอื่นๆ จากการประชุมดังกล่าวได้ข้อยุติว่าการประกันภัยสากลในลักษณะที่เป็นการค้าเป็นสิ่งต้องห้ามตามชะรีอะฮ์กล่าวคือเป็นฮะรอม และการประกันภัยทางเลือกซึ่งจะสอดคล้องกับหลักการทางศาสนาอิสลามจะต้องเป็นการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือซึ่งกันและกัน ซึ่งมีพื้นฐานของการบริจาคเพื่อสาธารณกุศล (Charitable Donation) และจะต้องสอดคล้องตามชะรีอะฮ์⁶⁴ โดยสามารถสรุปส่วนประกอบของการประกันภัยสากลที่ต้องห้ามตามหลักศาสนาอิสลามได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.4.1 ความไม่แน่นอน (Gharar)

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาซึ่งการชำระหนี้ตามสัญญานั้นจะกระทำกันก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์อันไม่แน่นอนเกิดขึ้น⁶⁵ ซึ่งความไม่แน่นอนดังกล่าวถือเป็นสาระสำคัญในสัญญาประกันภัย และเหตุที่กล่าวว่าสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่ไม่มีความแน่นอน เนื่องจากทางฝ่ายผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย โดยหวังว่าหากมีภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัยจะได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัยเองก็ไม่ทราบว่าจะเกิดภัยที่เอาประกันดังกล่าวจะเกิดขึ้นหรือไม่ ซึ่งหากเกิดภัยดังกล่าวขึ้นผู้เอาประกันภัยก็มีสิทธิที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเอาจากผู้รับประกันภัยได้ตามสัญญาประกันภัย แต่หากภัยไม่เกิดขึ้นผู้เอาประกันภัยก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว ซึ่งกรณีนี้จะเห็นได้ว่าฝ่ายผู้เอาประกันภัยเองก็เกิดความไม่แน่นอนว่าจะได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายหรือไม่ และสำหรับฝ่ายผู้รับประกันภัยเองก็เกิดความไม่แน่นอนว่าจะต้องชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือไม่เช่นกัน

หลักการทางศาสนาอิสลามกำหนดให้สัญญาทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและชัดเจนและมีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนทุกประเภท เนื่องจากจะทำให้เกิดข้อพิพาทและความขัดแย้งกันในระหว่างคู่สัญญา กรณีดังกล่าวนี้ กฎหมายอิสลามกำหนดให้นำเอามาใช้กับสัญญาทุกประเภทรวมถึงสัญญาประกันภัย ซึ่งจะต้องมีความแน่นอน และเงื่อนไขของ

⁶⁴ Hina Uqaili, Sarosh Haroon Sualehi Taiba Zia and Hamza Ahmed Muhammad Ali Mirza, Takaful A Study of the Available Options of Insurance in Islam, (Germany : Lap Lambert Publishing,2012), p.22.

⁶⁵ จิตติ ดิงศภัทย์, กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549), น.16.

สัญญาจะต้องมีความชัดเจน กล่าวคือผู้เอาประกันภัยจะต้องทราบว่าตนเองจะได้รับผลตอบแทนอย่างไร เป็นจำนวนเท่าไร อย่างไรก็ดีกล่าวมาแล้วว่าสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาซึ่งมีความไม่แน่นอน เนื่องจากผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยไม่สามารถที่จะหยั่งรู้และคาดการณ์ได้เลยว่าเหตุการณ์ที่จะนำมาซึ่งความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใดเป็นการซื้อขายที่วางอยู่บนเงื่อนไขของเวลาและเหตุการณ์ในอนาคต อีกทั้งจำนวนค่าสินไหมทดแทนความเสียหายซึ่งผู้รับประกันภัยรับที่จะชดใช้ให้แก่ผู้เอาประกันภัยในกรณีที่มีภัยที่กำหนดไว้เกิดขึ้นยังมีมูลค่ามากกว่าจำนวนค่าเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้จ่ายให้แก่ผู้รับประกันภัยยังก่อให้เกิดปัจจัยของความคลุมเครือได้อีกด้วยนอกจากนี้แล้วจะพบว่าในสัญญาประกันชีวิต (Life Assurance) ยังมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นเนื่องจากผู้เอาประกันภัยแม้จะทราบจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ตนเองต้องจ่ายให้แก่ผู้รับประกันภัยในแต่ละงวดเป็นจำนวนแน่นอน แต่ผู้เอาประกันภัยจะไม่สามารถทราบระยะเวลาที่แน่นอนในการจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย กล่าวคือผู้เอาประกันภัยอาจเสียชีวิตก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือไม่ก็ได้ กรณีนี้จะเห็นได้ว่าความไม่แน่นอนปรากฏอยู่ในสัญญาประกันภัยทุกประเภท

2.4.4.2 การพนันขันต่อ (Maisir)

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่การชำระหนี้มีเงื่อนไขแล้วแต่เหตุการณ์อันไม่แน่นอนซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต⁶⁶ ซึ่งตามทัศนะของนักวิชาการอิสลามถือว่าการประกันภัยนั้นมีองค์ประกอบของการพนันขันต่อ ในคัมภีร์อัลกุรอานได้มีการกำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการพนันไว้ว่า “การพนันเป็นการกระทำชั่วร้าย” อันเป็นการขัดต่อหลักการของศาสนา และเป็นสิ่งต้องห้ามในทุกๆ รูปแบบประเภทของการพนัน⁶⁷ เนื่องจากธุรกิจการประกันภัยเป็นธุรกิจที่ผลกำไรขาดทุนขึ้นอยู่กับโชคชะตา โอกาส ความไม่แน่นอน และความน่าจะเป็น เงินค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่ได้รับจากการทำธุรกรรมดังกล่าว ถือเป็นเงินที่มีความคลุมเครืออันจะนำไปสู่การเกี่ยวข้องกับการพนัน ดังนั้นนักวิชาการอิสลามจึงถือว่าธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจที่มีองค์ประกอบของการพนัน

2.4.4.3 ดอกเบี้ย (Riba)

ในคัมภีร์อัลกุรอานมิได้มีการให้คำจำกัดความของคำว่าดอกเบี้ยไว้เป็นการชัดเจน แต่อย่างไรก็ดีในคัมภีร์อัลกุรอานได้ปรากฏข้อห้ามเกี่ยวกับดอกเบี้ยว่า “พระเป็นเจ้าอนุญาตให้กระทำการค้า และทรงห้ามกินดอกเบี้ย” และอีกโองการหนึ่งบัญญัติว่า “ถ้าผู้ใดไม่ละเว้นการเก็บดอกเบี้ย เขาผู้นั้นจะได้รับโทษจากพระผู้เป็นเจ้าและเทวทูตของพระองค์ แต่ถ้าเขายอมรับผิดและยอมเก็บดอกเบี้ยเสียเขาก็จะเป็นผู้ไม่มีความผิดอีกต่อไป” โดยการเก็บดอกเบี้ยถือเป็นบาปใหญ่

⁶⁶ เฟิงฮ้าง, น.21.

⁶⁷ Ezamshah Ismail, *Basic Takaful Broking Handbook*, (Malaysia : IBFIM,

ประเภทหนึ่ง เนื่องจากการกินทรัพย์สินของเพื่อนมนุษย์โดยมิชอบ สำหรับธุรกิจประกันภัยสากลในปัจจุบัน เมื่อผู้รับประกันภัยได้รับเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยแล้ว ผู้รับประกันภัยจะนำเอาเงินส่วนหนึ่งไปใช้ในการลงทุนประเภทต่างๆ รวมถึงการให้กู้ยืม ในการที่บริษัทผู้รับประกันภัยให้กู้ยืมเงินนั้นบริษัทผู้รับประกันภัยในฐานะผู้ให้กู้ก็จะได้รับเงินค่าตอบแทนจากผู้กู้ยืมในรูปของดอกเบี้ย นอกจากนี้แล้วนักกฎหมายอิสลามยังเห็นว่า การที่ผู้เอาประกันภัยจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยในจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับหากเกิดเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ขึ้นตามที่ได้มีการตกลงกันไว้ในสัญญา กรณีนี้ถือว่าเป็นการไม่ยุติธรรมและเงินค่าสินไหมทดแทนที่ผู้รับประกันภัยต้องจ่ายเป็นจำนวนที่มากกว่าค่าเบี้ยประกันภัยนั้นถือเป็นดอกเบี้ยอย่างหนึ่ง ดังนั้นแล้ว นักวิชาการอิสลามจึงมีแนวคิดว่าธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องและมีรายได้มาจากการลงทุนที่มีการให้ดอกเบี้ยอันขัดต่อหลักการของศาสนาอิสลาม

สาเหตุหลักที่ทำให้ให้นักวิชาการและนักกฎหมายอิสลามมองว่าการประกันภัยในรูปแบบของสากลเป็นสิ่งที่ขัดต่อทัศนะ รวมทั้งแนวคิดตามหลักการของศาสนาอิสลาม เนื่องจากการประกันภัยรูปแบบของสากลนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบของความไม่แน่นอน การพนัน และถือเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องและมีรายได้ในรูปแบบของดอกเบี้ยซึ่งเป็นบาปหนัก อันเป็นเหตุผลที่นักกฎหมายและนักวิชาการอิสลามได้มีความเห็นให้ชาวมุสลิมต่อต้านระบบการประกันภัย ชาวมุสลิมย่อมไม่สามารถที่จะประกอบการ หารผลกำไร หรือเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ผิดบทบัญญัติตามหลักการของศาสนาได้ และสืบเนื่องจากการประกันภัยปรากฏร่องรอยของสิ่งที่ศาสนาอิสลามบัญญัติต้องห้าม การประกันภัยในรูปแบบดังกล่าวจึงถือเป็น “ฮะรอม” (Harom) อันมีความหมายว่า สิ่งต้องห้ามหรือผิดบทบัญญัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับ “ฮาลาล” อันถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอิสลาม ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน แปลว่า การอนุมัติ หรือ อนุญาต⁶⁸ ซึ่งการผลิตหรือการให้บริการ รวมถึงการจัดจำหน่ายสินค้าใดๆ ที่จะเป็นฮาลาลได้ก็จะต้องไม่ขัดต่อบทบัญญัติและหลักการของศาสนาอิสลาม ส่วนสิ่งใดที่ต้องสงสัยว่าเป็นฮาลาลหรือฮะรอม จะเรียกว่า “มักรูฮ” (Makroo) โดยปกติแล้วชาวมุสลิมมักหลีกเลี่ยงที่จะไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นฮะรอม เนื่องจากมีความเชื่อว่าสิ่งที่เป็นฮะรอมนั้นมีความสกปรกไม่ควรที่จะปล่อยให้ร่างกายแปดเปื้อนสิ่งดังกล่าว สำหรับการประกันภัยในรูปแบบสากลนั้นถือเป็น “ฮะรอม” เนื่องจากการประกันภัยเป็นธุรกิจการให้บริการและจัดจำหน่ายสินค้าประเภทหนึ่งที่ยังคงปรากฏร่องรอยของสิ่งที่ศาสนาอิสลามได้บัญญัติห้ามอันขัดต่อหลักการทางศาสนา ซึ่งหากว่าไม่สามารถที่จะขจัดร่องรอยของสิ่งเหล่านี้ออกไปได้ การประกันภัยสากลนั้นก็ยังคงเป็นสิ่งต้องห้ามตามหลักการของศาสนาอิสลาม

⁶⁸ การุณ กุใหญ่, เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องอาหารฮาลาล: หลักพื้นฐานและการพัฒนามาตรฐานฮาลาลของประเทศไทย, (กรุงเทพมหานคร), น.2.

นอกเหนือจากองค์ประกอบของความไม่แน่นอน การพนัน และดอกเบี้ย ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหลักที่ได้รับการยอมรับและการประกาศอย่างเป็นทางการทำให้การประกันภัยสากลต้องห้ามตามหลักการทางศาสนาอิสลามแล้ว ยังมีทัศนะจากชาวมุสลิมอีกบางประการที่เกี่ยวข้องกับการผิดหลักการของการประกันภัยตามศาสนาอิสลาม

ประการแรก คือ หลักศรัทธาหรือที่ในภาษาอาหรับเรียกว่า รุกนอีหม่าน⁶⁹ ถือเป็นบทบัญญัติที่ชาวมุสลิมทุกคนจะต้องศรัทธาและยึดมั่น โดยหลักศรัทธาของชาวมุสลิมตามที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลฮะดีษมีอยู่ด้วยกัน 6 ประการ ซึ่งหนึ่งในนั้น ได้แก่ ความศรัทธาในอัลลอฮ์ โดยชาวมุสลิมเชื่อว่าอัลลอฮ์เป็นพระเจ้าสูงสุดแต่เพียงพระองค์เดียว ชาวมุสลิมจึงเคารพและวางใจต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่เคารพบูชาต้นไม้ รูปปั้นเทวดา ไม่เคารพบูชาธรรมชาติต่างๆ และชาวมุสลิมจะต้องปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”⁷⁰ ซึ่งชาวมุสลิมบางส่วนเห็นว่าหลักของการประกันภัยสากลขัดกับหลักศรัทธาดังกล่าว เนื่องจากในสัญญาประกันภัยนั้น ผู้เอาประกันภัยจะต้องวางใจต่อผู้รับประกันภัยในการที่บุคคลนั้นรับที่จะจัดการความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น อันอาจก่อให้เกิดความสูญหายและเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินแทนที่จะวางใจในอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นพระเจ้าสูงสุด ดังนั้นการประกันภัยสากลจึงถือเป็นสิ่งที่ขัดต่อหลักศรัทธาที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน

ประการถัดมา การประกันภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประกันชีวิต เป็นกรณีที่น่าเอาความตายของบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและไม่สามารถยอมรับได้

2.4.5 การประกันภัยฮาลาลภายใต้หลักนิติศาสตร์อิสลาม

คำว่า “ฮาลาล” เป็นคำภาษาอาหรับมีความหมายทั่วไปว่าอนุมัติ เมื่อนำมาใช้ในความหมายทางศาสนาจะมีความหมายว่าสิ่งที่ศาสนาอนุมัติ เช่น อนุมัติให้รับประทาน อนุมัติให้ดื่ม อนุมัติให้ทำและอนุมัติให้ใช้สอย เป็นต้น “ฮาลาล” เป็นคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำว่า “ฮะรอม” ที่มีความหมายทั่วไปว่า ห้าม และเมื่อนำมาใช้ในความหมายทางศาสนาจะมีความหมายว่าสิ่งที่ศาสนาห้าม

คำว่า “ฮาลาล” และ “ฮะรอม” ในทางนิติศาสตร์อิสลามอาจมีผู้เข้าใจว่าหมายถึงเฉพาะแต่เพียงเรื่องของอาหาร ซึ่งในความเป็นจริงแล้วฮาลาลและฮะรอมยังสื่อถึงเรื่องอื่นๆ ด้วย เช่น การกระทำ ความประพฤติ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงาน การหาเลี้ยงชีพ การทำธุรกิจ

⁶⁹ ตลมนรจน บากา และ แวอูเซ็ง มะแดเฮาะ, อิสลามศึกษาเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 2, (ปัตตานี:วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536), น.59.

⁷⁰ อายะฮ์ที่ 62 แห่งคัมภีร์อัล-กุรอานซูเราะฮออลิมรอน

ไปจนถึงเรื่องของการเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น ดังนั้นแล้วคำว่าฮาลาลและฮะรอมในศาสนาอิสลามนั้น จึงเป็นคำที่มีความหมายกว้างที่มีได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในเรื่องของอาหารเท่านั้น

การอนุมัติสิ่งใดหรือการห้ามสิ่งใดในศาสนาอิสลามเป็นประกาศิตที่มาจากอัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าและมาจากศาสนทูตของพระองค์เท่านั้น ถือเป็นหลักสำคัญที่มุสลิมทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่จำเป็นต้องค้นหาเหตุผลของการอนุมัติ หรือเหตุของการห้ามแต่อย่างใด เพราะชาวมุสลิมมีความเชื่อมั่นศรัทธาว่าสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าอนุมัติเป็นสิ่งดีมีประโยชน์ ส่วนสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าห้ามไว้เป็นสิ่งมีพิษภัยและมีโทษ พระผู้เป็นเจ้าสร้างมนุษย์ขึ้นมาทราบดีถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นโทษต่อมนุษย์ พระองค์จึงทรงอนุมัติสิ่งที่เป็นคุณและห้ามสิ่งที่เป็นโทษ และเมื่ออิสลามเป็นระบอบในการดำเนินชีวิตของมุสลิมชีวิตของมุสลิมจึงผูกพันอยู่กับศาสนาตั้งแต่เกิดจนตาย การกระทำทุกอย่างของชาวมุสลิมต้องดำเนินอยู่ในกรอบที่ศาสนากำหนดในทุกกรณี

ข้อปฏิบัติในเรื่องฮาลาลและฮะรอมต่างๆ ของมุสลิม แม้อิสลามจะเริ่มต้นด้วยหลักศรัทธา โดยให้ยึดถือและปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงอนุมัติ (ฮาลาล) ไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นหน้าที่มุสลิมทุกคนจะต้องให้ความเคร่งครัดเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในโลกนี้ได้อย่างถูกต้องและรอดพ้นจากการลงโทษในโลกหน้า⁷¹ ความผิดของมุสลิมอันเกิดจากการฝ่าฝืนหลักการฮาลาลที่มีการกำหนดโทษทัณฑ์ไว้ เช่น การฆ่าคนตาย การลักขโมย และการดื่มสุรา เป็นต้น กรณีดังกล่าวย่อมต้องรับโทษทัณฑ์ตามกระบวนการของศาสนาอิสลาม การลงโทษนั้นถือเป็นการไถ่บาปที่ได้ก่อขึ้นแม้ว่าจะไม่ได้สำนึกผิดก็ตามและอัลลอฮฺจะไม่ลงโทษผู้นั้นในวันสุดท้ายของโลกอีก

ศรัทธาที่เกิดขึ้นในศาสนาอิสลามจึงไม่ได้อยู่อย่างปราศจากสภาพบังคับ เพราะยังปรากฏโทษทัณฑ์ของการฝ่าฝืนอยู่ด้วย ซึ่งสิ่งนี้ได้ส่งผลมาถึงความนึกคิด การประพฤติ และรูปแบบการปฏิบัติกรดำเนินชีวิตทุกด้านของมุสลิมจนกลายเป็นสิ่งที่เข้มงวดไปโดยปริยาย ไม่เว้นแม้แต่ในเรื่องของการประกันภัย สืบเนื่องจากการประกันภัยเป็นธุรกิจการให้บริการและจัดจำหน่ายสินค้าประเภทหนึ่งที่ยังคงปรากฏร่องรอยของสิ่งที่ศาสนาอิสลามได้บัญญัติห้าม อันขัดต่อหลักการทางศาสนา ซึ่งหากว่าไม่สามารถที่จะขจัดร่องรอยของสิ่งเหล่านี้ออกไปได้ การประกันภัยสากลนั้นก็ยังคงเป็นสิ่งต้องห้ามตามหลักการของศาสนาอิสลาม การประกันภัยในรูปแบบดังกล่าวจึงถือเป็น“ฮะรอม” (Harom) อันเป็นสิ่งต้องห้ามหรือผิดบทบัญญัติตามหลักศาสนา ซึ่งตรงกันข้ามกับการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล ซึ่งถือเป็นการประกันภัยที่ถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม การประกันภัยประเภทดังกล่าวจึงเป็นการประกันภัยที่ได้รับอนุญาตเป็นการประกันภัย “ฮาลาล”

⁷¹ ยูซุฟ ก็อร์ฏอวี, หะลาลและหะรอมในอิสลาม, แปลโดย บรรจง บินกาซัน, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสืออิสลาม), น.3.

2.4.6 ความหมายและหลักการประกันภัยอิสลาม

การประกันตามหลักของศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลเป็นการนำเอารูปแบบการประกันภัยในระบบการประกันภัยสากลมาปรับเข้ากับกรอบปฏิบัติของหลักเศรษฐศาสตร์อิสลาม เนื่องจากการประกันภัยถือเป็นธุรกิจทางด้านการเงินประเภทหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมพ่อค้าชาวอาหรับจะนำกองคาราวานออกเดินทางไปค้าขายยังต่างแดน ซึ่งระหว่างทางที่พ่อค้าเดินทางไปขายสินค้าย่อมจะต้องประสบพบกับอันตราย ไม่ว่าจะเป็นภัยอันตรายที่เกิดจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ ดังนั้นก่อนออกเดินทาง พ่อค้าชาวอาหรับก็จะรวบรวมเงินส่วนหนึ่งมาไว้เป็นกองกลาง โดยให้บุคคลที่สามารถไว้วางใจได้เป็นผู้ดูแลและตกลงกันว่าหากพ่อค้าคนใดประสบกับภัยอันตราย หรือเกิดความเสียหายอย่างใด ๆ ระหว่างการเดินทาง เงินกองกลางดังกล่าวก็จะถูกนำเอาไปช่วยบรรเทาความเสียหายให้แก่พ่อค้าผู้ประสบภัย และหากว่าการเดินทางค้าขายเป็นไปโดยปลอดภัยเงินที่รวบรวมไว้ดังกล่าวก็จะถูกแบ่งเป็นค่าจ้างให้แก่ผู้ดูแลส่วนหนึ่ง และเงินในส่วนที่เหลือก็จะจ่ายคืนให้แก่สมาชิกวิธีการเช่นนี้เองในภาษาอาหรับ เรียกว่า ตะกาฟูล (Takaful) ซึ่งหมายถึงความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือกันในหมู่คณะ⁷² โดยการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามนี้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศมุสลิม เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศปากีสถาน เป็นต้น อีกทั้งในปัจจุบันรูปแบบการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามยังได้รับการยอมรับจากประเทศในแถบตะวันตกอีกด้วย เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ เป็นต้น

สัญญาตะกาฟูลมีความแตกต่างจากการสัญญาประกันภัยสากลเนื่องจากสัญญาตะกาฟูลนั้นตั้งอยู่บนหลักการทางเศรษฐศาสตร์อิสลามได้แก่หลักมูฎอเราะบะฮ์⁷³ (Al-mudharabha) ซึ่งเป็นหลักการทำสัญญาหรือการร่วมทำธุรกิจหรือร่วมลงทุนระหว่างคู่สัญญาสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งคือเจ้าของทรัพย์สินหรือเงินทุน เรียกว่า ร็อบบูลมาล (Raabulmal) เป็นฝ่ายผู้จัดหาเงินทุนให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง ส่วนคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ประกอบการหรือผู้เชี่ยวชาญในการทำธุรกิจนั้น เรียกว่า มูฎอริบ (Mudarib) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการนำเอาเงินทุนไปบริหารจัดการและดำเนินธุรกิจที่ไม่ขัดหลักศาสนาอิสลามหรือหลักชะรีอะฮ์ โดยมีข้อตกลงในการ

⁷² “ธุรกิจประกันในอิสลาม (Insurance of Islam),” *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 56.*

⁷³ Mudharabha : Co-partnership where at least two parties are involved in a commercial transaction, in which one party provides capital, while the other offers skill in carrying out the business successfully in view of sharing the subsequent profits or loss accordingly. This is a financing technique adopted by all the Islamic financial institutions and in commercial activities in the contemporary world as opposed to the interest based financing technique.

แบ่งปันผลกำไรตามสัดส่วนที่ตกลงร่วมกัน (Mutual Consent) และในกรณีที่ขาดทุนเจ้าของทรัพย์สินหรือเงินทุนต้องยอมรับการขาดทุนในส่วนของเงินทุนฝ่ายเดียว ขณะที่ผู้ประกอบการหรือผู้เชี่ยวชาญรับผิดชอบหรือขาดทุนในส่วนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนจากการบริหารจัดการและเสียต้นทุนของเวลาและแรงที่ลงทุนไปในการบริหารจัดการ ดังนั้นเจ้าของทรัพย์สินหรือเงินทุนโดยทั่วไปมักจะต้องการสัดส่วนจากกำไรเพื่อมาชดเชยความเสี่ยงในกรณีที่ขาดทุน และตะกาฟูลจะต้องปราศจากส่วนประกอบที่ผิดหลักชะรีอะฮ์อันได้แก่ ความไม่แน่นอน การพนัน และดอกเบี้ย โดยจะต้องดำเนินตามหลักการอิสลามโดยเคร่งครัดอีกทั้งจะต้องทำให้ผู้เอาประกันภัยนั้นเปลี่ยนความรู้สึกจาก “ความไม่แน่นอน” มาเป็น “การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน”

การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม หรือที่เรียกว่า “ตะกาฟูล” หรือที่บรรดานักวิชาการมุสลิมเรียกว่า “ตะอมีน” ซึ่งมีความหมายว่าการประกันภัยส่วนคำว่า “ตะกาฟูล” หมายถึงความสามัคคี เอื้อเฟื้อ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน⁷⁴ ตะกาฟูลถือเป็นทางเลือกของการประกันภัยรูปแบบหนึ่งที่ประกอบกิจการหรือดำเนินการให้บริการโดยอาศัยหลักการของความร่วมมือซึ่งกันและกัน ซึ่งเปรียบเสมือนสัญญาาระหว่างสมาชิกในกลุ่มหรือผู้เข้าร่วมโครงการที่ตกลงร่วมแบ่งเบาภาระจากความสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสมาชิก เมื่อสมาชิกท่านใดในกลุ่มได้รับความเสียหายหรือสูญเสียตามที่กำหนดไว้ในสัญญา สมาชิกท่านนั้นก็จะได้รับเงินจำนวนหนึ่งตามสัญญา เพื่อบรรเทาความเสียหายและความเดือดร้อนดังกล่าว โดยนำเอาหลักการของตะบ์รூฮ์หรือการบริจาคนำมาใช้แทนที่การการจ่ายค่าเบี้ยประกันภัย ซึ่งหลักการดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานสำคัญ กล่าวคือ ผู้เข้าร่วมโครงการจะจ่ายเงินบริจาคนำเข้าสมทบในกองทุนตะกาฟูลเพื่อช่วยเหลือสมาชิกในกรณีที่สมาชิกต้องประสบกับความสูญเสียหรือความเสียหายตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นลักษณะของนิติกรรมฝ่ายเดียวซึ่งตรงกันข้ามกับลักษณะของการประกันภัยสากล⁷⁵ แต่อย่างไรก็ดีประเด็นในเรื่องของความไม่แน่นอนนั้นมิได้ถูกกำจัดไปแต่ประการใด ตะกาฟูลยังคงปรากฏความไม่แน่นอนอยู่แต่สามารถที่จะยอมรับได้ เนื่องจากการดำเนินการอยู่ในรูปแบบของการบริจาคนำซึ่งเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมีได้เป็นไปโดยหวังผลกำไรหรือเป็นไปเพื่อการพนัน กล่าวคือ สัญญาเพื่อการกุศลนั้นมิได้ต้องห้ามตามหลักชะรีอะฮ์ เนื่องจากการบริจาคนำเป็นการลดความตระหนี่และทำให้มีจิตเมตตา สำหรับในส่วนของดอกเบี้ย เนื่องจากสัญญาตะกาฟูลอยู่บนพื้นฐานของหลักมูฎอเราะบะฮ์ (Al-mudharabha) ซึ่งเป็นการตกลงระหว่างคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายที่จะแบ่งผลประโยชน์ ผลกำไร หรือ

⁷⁴ เซคริฎออะหมัด สมะดี, “การประกันภัยชะรีอะฮ์ (ตะกาฟูล) คืออะไร,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2557, <http://www.islamfinance.in.th>

⁷⁵ Frenz, Tobias Sridharan, Madhu and Iyer Krishna, *supra note 60*.

ส่วนแบ่งตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลงกันจึงทำให้สัญญาตะกาฟูลปราศจากดอกเบี้ย⁷⁶ และสำหรับการพนันก็สามารถขจัดข้อโต้แย้งดังกล่าวได้ด้วยหลักของการบริจาคเช่นกัน เนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการมิได้มุ่งหวังสิ่งใดมากไปกว่าการได้ช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น⁷⁷ จึงอาจกล่าวได้ว่าธุรกิจหรือการให้บริการตะกาฟูลเป็นธุรกิจหรือการให้บริการที่มีคุณค่าในทางศีลธรรมและจริยธรรม กล่าวคือ เป็นธุรกิจหรือการให้บริการที่จะต้องมีการกำกับดูแลไม่ว่าจะเป็นหลักความสุจริตอย่างยิ่ง ความซื่อสัตย์ การเปิดเผยข้อความจริง รวมไปถึงความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งในกรณีดังกล่าวก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการดำเนินธุรกิจประกันภัยสากล แต่อย่างไรก็ดีวัตถุประสงค์ที่สำคัญของตะกาฟูล คือการดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานของจริยธรรมที่มากกว่า

2.4.7 รูปแบบการดำเนินธุรกิจตะกาฟูล

โดยทั่วไปแล้ว ขอบเขตของโครงสร้างสัญญาตะกาฟูลจะมีขอบเขตที่กว้างและมีความยืดหยุ่น แต่ก็จะถูกจำกัดด้วยความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์โครงสร้างในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลพื้นฐานจึงถูกจำแนกออกตามประเภทของรูปแบบการจัดการทางการเงิน โดยผู้ประกอบการตะกาฟูลจะอยู่ในฐานะของผู้จัดการกิจการประกันภัยและลงทุนเงินตามหลักชะรีอะฮ์ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

2.4.7.1 ะกาละห์ (Wakalah Model)

คำว่า “ะกาละห์” มาจากภาษาอารบิก แปลว่า ตัวแทน (Agency)⁷⁸ ดังนั้นภายใต้โครงสร้างรูปแบบการดำเนินงานแบบวะกะละห์ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจและผู้เข้าร่วมโครงการจะอยู่บนพื้นฐานของหลักการตัวการตัวแทน ผู้ประกอบธุรกิจเป็นเสมือนตัวแทนที่กระทำการในนามของผู้เข้าร่วมโครงการทั้งในส่วนของการรับประกันภัยตะกาฟูลและการลงทุน โดยมีการกำหนดค่าธรรมเนียมในการบริหารจัดการไว้เป็นจำนวนที่แน่นอน ค่าบริหารจัดการดังกล่าวจะครอบคลุมถึงการดำเนินกิจการและกำไรสำหรับส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการได้บริจาคเงินสมทบเข้าร่วมโครงการ ผู้ประกอบธุรกิจจะหักเงินดังกล่าวเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลงกันไว้ ซึ่งผู้ประกอบการจะนำเอาเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ส่วนเงินที่เหลือก็จะนำไปสมทบเข้ากองทุนตะกาฟูลและนำไปลงทุนให้สอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนก็จะนำกลับเข้ามารวมในกองทุนเหมือนเดิม และหากมีผู้ประสบภัยตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุนดังกล่าว และเมื่อสิ้นปีหากมีเงินส่วนเกิน

⁷⁶ MohdMa'sumBillah, *supra note 58*, p.74.

⁷⁷ *Ibid.*, p.75.

⁷⁸ MohdFadzliYusof, Wan Zamri Wan Ismil and Abdul KhudusMohdNaaim, *Fundamental of Takaful*, (Malaysia, PercetakanMesbah SND BHD,2011), p.31.

หรือถ้าใครก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้เข้าร่วมโครงการในฐานะเงินเพิ่มตามผลประกอบการ (Incentive) ตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้

2.4.7.2 มุฎอเราะบะฮ์ (Mudharabah Model)

การดำเนินงานแบบมุฎอเราะบะฮ์มีลักษณะเป็นการร่วมลงทุนแบ่งปันผลกำไรและผลขาดทุนซึ่งนำมาบังคับใช้กับสัญญาในทางการค้าและทางธุรกิจระหว่างคู่สัญญาฝ่ายที่เป็นผู้จัดหาเงินลงทุนและคู่สัญญาฝ่ายที่ทำหน้าที่บริหารจัดการธุรกิจ สำหรับกรณีของตะกาฟูลนั้นหมายถึงสัญญาที่ตกลงจะแบ่งผลกำไรและขาดทุนระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการและผู้ประกอบธุรกิจ โดยสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเงินทุน เรียกว่า ร็อบบูลมาล (Raabulmal) ส่วนผู้ประกอบธุรกิจเป็นฝ่ายผู้ประกอบการหรือผู้เชี่ยวชาญในการทำธุรกิจ เรียกว่า มุฎอริบ (Mudharib) การดำเนินงานในรูปแบบนี้ผู้ประกอบการจะไม่ได้ค่าตอบแทนจากการดำเนินการ แต่จะได้จากส่วนแบ่งผลกำไรซึ่งกันและกันตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลงกันไว้ในขณะทำสัญญา เช่น 50:50 60:40 หรือ 70:30 เป็นต้น เมื่อผู้เข้าร่วมโครงการจ่ายเงินสมทบเข้าร่วมโครงการ เงินจำนวนดังกล่าวจะถูกรวมเข้าในกองทุนตะกาฟูลทั้งหมด ผู้ประกอบธุรกิจจะนำเอาเงินดังกล่าวไปลงทุนตามหลักชะรีอะฮ์ ผลกำไรที่ได้จากการลงทุนก็จะนำกลับเข้ามารวมในกองทุนเหมือนเดิมและหากมีผู้ประสพภัยตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุนดังกล่าว และเมื่อสิ้นปีหากมีเงินส่วนเกินหรือถ้าใครก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้เข้าร่วมโครงการตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้ เมื่อบริษัทได้เงินในส่วนนี้ก็จะหักนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

2.4.7.3 แบบผสม (Mix Model)

การดำเนินงานรูปแบบนี้เป็นการผสมกันระหว่างการดำเนินงานแบบวะกะละห์และการดำเนินงานแบบมุฎอเราะบะฮ์ โดยเป็นการนำเอารูปแบบของวะกะละห์มาใช้ในส่วนของารรับประกันภัยตะกาฟูล มีการกำหนดค่าธรรมเนียมในการบริหารจัดการเป็นจำนวนที่แน่นอน และนำเอารูปแบบของมุฎอเราะบะฮ์มาใช้ในส่วนของการลงทุน โดยเมื่อสมาชิกได้ชำระเงินสมทบเข้าร่วมโครงการแล้วผู้ประกอบการจะหักเงินดังกล่าวเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลงกันไว้ตามรูปแบบของวะกะละห์ ผู้ประกอบการจะนำเอาเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ส่วนเงินจำนวนที่เหลือจะถูกรวมเข้าในกองทุนตะกาฟูลผู้ประกอบธุรกิจจะนำเอาเงินดังกล่าวไปลงทุนตามหลักชะรีอะฮ์ ผลกำไรที่ได้จากการลงทุนก็จะนำกลับเข้ามารวมในกองทุนเหมือนเดิม และหากมีผู้ประสพภัยตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุนดังกล่าว และเมื่อสิ้นปีหากมีเงินส่วนเกินหรือถ้าใครก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้เข้าร่วมโครงการตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้ตามรูปแบบของมุฎอเราะบะฮ์ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการดำเนินธุรกิจในรูปแบบดังกล่าวผู้ประกอบการจะมีแหล่งที่มาของรายได้สามทาง ได้แก่ ค่าธรรมเนียมในการ

บริหารจัดการ ส่วนแบ่งผลกำไรและเงินส่วนเกิน และผลกำไรจากการลงทุนในส่วนของกองทุน
ผู้ถือหุ้น

บทที่ 3

กฎหมายตะกาฟูลต่างประเทศ

3.1 ประเทศมาเลเซีย

ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ชาวมุสลิมมีความมุ่งมั่นที่จะฟื้นฟูวิถีชีวิตในรูปแบบอิสลามขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง การจัดการองค์การทางการเงินและเศรษฐกิจ รวมถึงการแก้ปัญหาของการประกันภัยและการธนาคารก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของความมุ่งมั่นดังกล่าว การนำเอาหลักการอิสลามมาปรับใช้ในสถาบันการเงินอิสลามเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของชาวมุสลิมทั้งในกลุ่มประเทศมุสลิมหรือไม่ใช่มุสลิมก็ตาม ประเทศมาเลเซียนับเป็นประเทศหนึ่งที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสถาบันการเงินอิสลาม รวมถึงธุรกิจการประกันภัยมาเลเซียที่นับได้ว่าเป็นที่ยอมรับของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งได้แก่ ตะกาฟูล

“ตะกาฟูล” เป็นชื่อเรียกของการประกันภัยอิสลามที่ประเทศมาเลเซียได้นำมาใช้จนเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศมุสลิมและประเทศที่ไม่ใช่มุสลิมและได้มีการพัฒนาตะกาฟูลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนการประกันภัยประเภทดังกล่าวมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

3.1.1 ความเป็นมาของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย

แต่เดิมการประกันภัยที่ได้รับการอนุมัติและนำมาใช้ในสังคมมุสลิม คือ การประกันภัยที่ให้สวัสดิการทางสังคม เช่น กองทุนมาयाต (กองทุนช่วยเหลือในการจัดการงานศพ) เป็นต้น ส่วนการประกันภัยในเชิงธุรกิจนั้นนักวิชาการมุสลิมยังคงมีความแตกต่างทางแนวความคิดชาวมุสลิมในมาเลเซียทั่วไปในสมัยนั้นมีความเข้าใจในรูปแบบของการประกันภัยที่ให้สวัสดิการทางสังคมมากกว่าการประกันภัยในเชิงธุรกิจ ชาวมุสลิมจึงมีส่วนร่วมในการประกันภัยเชิงธุรกิจน้อยมากเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยซึ่งถือเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามศาสนาอิสลาม อีกทั้งประชากรส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงไม่มีความจำเป็นในการทำประกันภัยมากเท่าใดนัก

ต่อมาเมื่อธุรกิจเริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตและสังคมมุสลิม การประกันภัยถือเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญในแวดวงของธุรกิจ จึงได้มีการหยิบยกประเด็นเกี่ยวกับการประกันภัยเข้าอภิปรายในการประชุมอิสลามมาเลเซีย (Persidangan Islam se-Malaysia) ในปี ค.ศ.1969 โดยผลอภิปรายจากการประชุมในครั้งนี้ได้ข้อสรุปว่าการประกันภัยเป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามศาสนาอิสลามเนื่องจากการประกันภัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับดอกเบี้ย ซึ่งการประกันภัยที่ปรากฏอยู่ในมาเลเซีย

ในขณะนั้นมีความขัดแย้งกับหลักศาสนาอิสลาม แต่เนื่องจากเศรษฐกิจของมาเลเซียในขณะนั้นอยู่ในความมูอเราะซะบะห์¹ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการประกันภัยในลักษณะดังกล่าว ซึ่งแท้จริงแล้วเมื่อพิจารณาจะเห็นว่าการประกันภัยนั้นมีส่วนที่มีประโยชน์ทั้งต่อระบบเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศ รวมถึงมีหลักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้ที่ประชุมจึงได้มีการเสนอให้รัฐบาลทำการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทประกันภัยที่เหมาะสมตามหลักการศาสนาอิสลาม

ภายหลังจากการประชุมดังกล่าว เจ้าหน้าที่ฟัตวา² แห่งชาติ (Jawatan Fatwa Kebangsaan) ได้นำเอาประเด็นเรื่องการประกันภัยเข้าสู่ที่ประชุมอีกครั้งในวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ.1972 ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่าการประกันภัยในขณะนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประกันชีวิตถือเป็นธุรกรรมที่ผิดหลักศาสนาอิสลามเป็นชะรออม โดยที่ประชุมได้พิจารณาจากข้อตกลงที่ปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง การพนัน และดอกเบี้ย ต่อมามติของที่ประชุมดังกล่าวได้นำเสนอต่อสภาฟัตวาแห่งชาติ (Majlis Fatwa Kebangsaan) เพื่อพิจารณาและขอความเห็นชอบจากฝ่ายกิจการศาสนาอิสลามมาเลเซีย (Hal Ehwal Agama Islam Malaysia) ในวันที่ 4 กันยายน ค.ศ.1972 โดยที่ประชุมสภาดังกล่าวได้ขอเลื่อนการพิจารณาในประเด็นนี้และขอให้มีการศึกษาเพิ่มเติม แต่อย่างไรก็ตามประเด็นดังกล่าวไม่ได้รับการดำเนินการต่อจากฝ่ายต่างๆ จนกระทั่งมูฟตี³ แห่งสหพันธรัฐ ได้หยิบยกประเด็นดังกล่าวมาบรรยายเนื่องในวันเมาลิดนบี ในวันที่ 5 เมษายน ค.ศ.1979

ต่อมาในปี ค.ศ.1982 สถาบันต่อรองเงรจาอิสลาม (Perundingan Islam) ได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อทำการศึกษาและค้นคว้าประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยพร้อมศึกษาความเป็นไปได้ที่จะจัดตั้งบริษัทประกันภัยตามหลักอิสลามในประเทศมาเลเซีย โดยสถาบันดังกล่าวได้ทำการศึกษาและนำเสนอร่างพระราชบัญญัติตะกาฟูล (Takaful Act) เพื่อเป็นการควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลให้ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ พระราชบัญญัติตะกาฟูลได้ผ่าน

¹ มูอเราะซะบะห์ เป็นหลักการหนึ่งที่อิสลามกำหนดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในกรณีที่เกิดสถานการณ์ที่ซับซ้อนหรือมีความจำเป็น ในกรณีที่สิ่งที่ไม่อนุมัติไม่มี หรือหากไม่กระทำอย่างอื่นหรือละทิ้งแล้วอาจเกิดความเสียหายที่ร้ายแรงได้

² ฟัตวา หมายถึง การให้ความกระจ่างในสาระที่เกี่ยวข้องกับศาสนบัญญัติ ผู้ให้การฟัตวา คือ ผู้ที่ชี้แจงศาสนบัญญัติของอัลลอฮ์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้ที่ได้รับฉันทานุมัติให้ลงนามแทนอัลลอฮ์ในการทำหน้าที่ชี้แจงบทบัญญัติและข้อกำหนดต่างๆ ในอิสลาม

³ มูฟตี หมายถึง บุคคลผู้ทรงความรู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนศาสนทูตและเป็นผู้ได้รับฉันทานุมัติให้ลงนามแทนอัลลอฮ์ในการให้ความกระจ่างประเด็นศาสนาแก่มนุษยชาติ

ความเห็นชอบจากรัฐสภาในปี ค.ศ.1984 และในปีต่อมาได้มีการจัดตั้ง บริษัท ตะกาฟูลมาเลเซีย จำกัด เพื่อให้บริการแก่ประชาชน

3.1.2 พัฒนาการของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย

พัฒนาการของตะกาฟูลภายหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ตะกาฟูล ค.ศ.1984 สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วงระยะเวลา อันได้แก่

3.1.2.1 ค.ศ.1984 – 1992

อย่างที่ได้อธิบายมาแล้วว่าก่อนที่จะได้มีการจัดตั้งบริษัทผู้ประกอบกิจการ ตะกาฟูลขึ้นมา ทางรัฐบาลได้มีการร่างพระราชบัญญัติตะกาฟูลขึ้นและได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาในปี ค.ศ.1984 โดยวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งบริษัทดังกล่าวก็เพื่อเตรียมความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล และเพื่อให้บริษัทตะกาฟูลได้มีการจดทะเบียนเพิ่มขึ้น พระราชบัญญัติตะกาฟูลฉบับนี้ได้เตรียมการจัดตั้งหน่วยงานชะรีอะฮ์ เพื่อเป็นหน่วยงานในการทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการตะกาฟูลว่าได้มีการดำเนินการและเป็นไปตามเงื่อนไขที่ไม่ขัดแย้งต่อชะรีอะฮ์ ทั้งนี้รัฐบาลได้ใช้ระยะเวลาในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้แก่บริษัทตะกาฟูลแห่งแรกประมาณ 10 ปี

3.1.2.2 ค.ศ.1993 – 2000

ช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่เริ่มมีการแข่งขันในธุรกิจตะกาฟูล มีบริษัทตะกาฟูลเปิดดำเนินการเพิ่มขึ้น ประกอบกับในช่วงระยะเวลานี้ได้มีการยกระดับความร่วมมือทางด้านตะกาฟูลในส่วนภูมิภาค โดยได้มีการก่อตั้งกลุ่มตะกาฟูลอาเซียนขึ้นในปี ค.ศ.1995 พร้อมทั้งนี้ยังได้มีการก่อตั้ง ASEAN Retakaful International Ltd. ขึ้นในปี ค.ศ.1997 เพื่อจัดระเบียบธุรกิจ ตะกาฟูลต่อในหมู่บริษัทตะกาฟูลในมาเลเซียและในอาเซียน

3.1.2.3 ค.ศ.2001 -2010

ช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นช่วงระยะเวลาของการพัฒนาความเข้มแข็งของระบบดำเนินงานและระบบกฎหมายที่นำมาใช้บังคับกับตะกาฟูล ประกอบกับในช่วงเวลานี้ ประเทศมาเลเซียต้องการที่จะผลักดันตนเองให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินอิสลามนานาชาติ จึงได้มีการอนุญาตให้จัดตั้งบริษัทตะกาฟูลเพิ่มมากขึ้น เพื่อผลักดันให้ธุรกิจตะกาฟูลมีความก้าวหน้าและสามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่มาเลเซียได้ อีกทั้งยังได้มีการก่อตั้งสมาคมตะกาฟูลมาเลเซีย (MTA) ขึ้นในปี ค.ศ.2002 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำการควบคุมการประกอบธุรกิจตะกาฟูล พร้อมทั้งสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจและผลักดันให้มีความร่วมมือในระดับที่สูงขึ้น

3.1.3 แนวคิดในการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูล

แม้ประเทศมาเลเซียจะมีการเปิดดำเนินการของธนาคารอิสลามมาก่อนล่วงหน้าที่จะมีการจัดตั้งธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล แต่มาเลเซียเองก็ยังคงเห็นว่าจะต้องมีการจัดตั้งธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามที่แยกเฉพาะออกมาจากธุรกิจธนาคารอิสลามและธุรกิจการประกันภัยทั่วไป โดยแนวคิดในการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูลสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

3.1.3.1 เพื่อหลีกเลี่ยงดอกเบี้ยในการประกันภัย

การกล่าวถึงเรื่องของดอกเบี้ยในธุรกรรมประกันภัยมาเลเซียนั้นมีมาเป็นเวลาช้านาน โดยเฉพาะในหมู่นักวิชาการมุสลิม ซึ่งต่อมาได้ปรากฏถึงการพูดคุยในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจนและเป็นทางการในการประชุมอิสลามมาเลเซีย (PersidanganIslamse-Malaysia) ในปี ค.ศ. 1969 หลังจากนั้นก็ได้มีการพูดคุยและศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อหาทางออกให้กับเรื่องดังกล่าว จนท้ายที่สุด ในปี ค.ศ.1984 การดำเนินธุรกิจตะกาฟูลได้ถือกำเนิดขึ้น โดยมีการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูลชั้นนาล

3.1.3.2 เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับธนาคารอิสลาม

บุคคลผู้มีความสำคัญต่อการเกิดขึ้นของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย ได้แก่ ดาโต๊ะมูฮัมหมัด ฟัดลี ยู โซฟ และคณะ ซึ่งในขณะนั้นได้ทำงานอยู่กับธนาคารอิสลามและเห็นถึงความสำคัญในการถือกำเนิดของการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม โดยได้เริ่มต้นในการศึกษาจากประเทศชูดานซึ่งถือเป็นประเทศต้นกำเนิดของตะกาฟูล อีกทั้งยังเห็นว่าการเกิดขึ้นของตะกาฟูลนั้นจะเป็นสิ่งที่เติมเต็มและเสริมสร้างความสมบูรณ์เข้มแข็งให้กับระบบการเงินอิสลาม ซึ่งหมายรวมถึงธนาคารอิสลามอันเป็นธุรกิจคู่ขนานกับธุรกิจประกันภัย ซึ่งจะทำให้การทำธุรกรรมทางการเงินต่างๆ ของธนาคารอิสลามมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นจากการเกิดขึ้นของตะกาฟูล

3.1.3.3 เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศซึ่งมีประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นชาวมุสลิม การตื่นตัวของอิสลามมีมาตั้งแต่เมื่อได้รับเอกราช โดยสังเกตได้จากการแสดงออกในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการก่อตั้งพรรคการเมืองที่ให้ความสำคัญกับศาสนาอิสลาม การก่อตั้งมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติ รวมถึงการก่อตั้งธนาคารอิสลาม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เองเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์ของประชาชน จากมุมมองที่ว่าศาสนาเป็นเพียงแค่ความเชื่อทางด้านพิธีกรรมและจิตวิญญาณเท่านั้น ด้วยปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้ประชาชนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม เพราะศาสนาอิสลามนั้นครอบคลุมในกิจกรรมของชีวิตมนุษย์ในหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ การเมือง รวมทั้งในเรื่องเศรษฐกิจด้วย หลังจากที่ได้มีการก่อตั้งธนาคารอิสลามขึ้นในประเทศมาเลเซียเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประชาชนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

การออมเงินและธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงตะกาฟูลที่ประชาชนส่วนหนึ่งทำการเรียกร้องเพื่อให้ระบบการเงินอิสลามครอบคลุมในทุกด้านของธุรกรรมทางด้านเศรษฐกิจ

3.1.4 กฎหมายตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย

ธุรกิจประกันภัยในประเทศมาเลเซียนั้นมีสองระบบ คือการประกันภัยสากลและการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล ดังนั้นจึงมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยทั้งสองรูปแบบได้แก่ กฎหมายประกันภัยสากล (Insurance Act) และกฎหมายประกันภัยตะกาฟูล (Takaful Act)

การประกอบธุรกิจประกันภัยอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศมาเลเซียอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 (Takaful Act 1984) เป็นกฎหมายอีกฉบับแยกต่างหากจากกฎหมายประกันภัยสากล ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติประกันภัย ค.ศ.1996 (Insurance Act 1996) โดยพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.1985 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศมาเลเซียโดยเฉพาะ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

3.1.4.1 คำนิยาม

พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ได้นิยามความหมายของคำว่า “ตะกาฟูล” ไว้ว่า ตะกาฟูลเป็นโครงการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นพี่น้อง (Brotherhood) ความเป็นหนึ่งเดียว (Solidarity) และความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Mutual Assistance) โครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินและให้ความช่วยเหลือผู้เข้าร่วมโครงการในกรณีจำเป็น ซึ่งกรณีจำเป็นดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่ได้มีการตกลงไว้⁴ สำหรับ “ธุรกิจตะกาฟูล” (Takaful Business) นั้น กฎหมายฉบับนี้ได้ให้นิยามไว้ว่าเป็นธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน ที่ปราศจากส่วนประกอบที่ต้องห้ามตามชะรีอะฮ์เข้ามาเกี่ยวข้อง⁵ นอกจากนี้แล้ว กฎหมายฉบับนี้ยังได้มีการนิยามความหมายของคำหลายคำที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจตะกาฟูล ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบกิจการ (Operator) เงินบริจาคน (Contributor) ผู้เข้าร่วมโครงการ (Participant) และนายหน้า (Broker) เป็นต้น

⁴ Section 2 of the Takaful Act 1984

⁵ Section 2 of the Takaful Act 1984 “Takaful Business” means business of takaful whose aims and operations do not involve any element which is not approved by the Shariah”.

3.1.4.2 การจัดประเภทธุรกิจตะกาฟูล

ธุรกิจตะกาฟูลสามารถจำแนกออกได้เป็นสองประเภท ได้แก่ ธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว (Family Takaful) และธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป (General Takaful)⁶

(1) ธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว (Family Takaful)

ธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัวหรือประกันชีวิตอิสลาม (Life Islamic Insurance) เป็นธุรกิจที่ให้บริการวางแผนส่วนบุคคล เช่น สุขภาพ การศึกษา การเดินทาง แผนครอบครัว และวากัฟ (การมอบทรัพย์สินให้กับส่วนรวม) เป็นต้น

(2) ธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป (General Takaful)

ธุรกิจตะกาฟูลทั่วไปหรือที่เรียกว่าประกันทั่วไปอิสลาม (General Islamic Insurance) เป็นธุรกิจที่ส่วนมากจะให้บริการประกันภัยรถยนต์ การประกันอัคคีภัย การประกันภัยทางทะเล และการประกันภัยเบ็ดเตล็ด เป็นต้น

3.1.4.3 การดำเนินธุรกิจตะกาฟูล

(1) เงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจในฐานะผู้ประกอบการตะกาฟูล

ธุรกิจตะกาฟูลในประเทศมาเลเซียไม่สามารถที่จะดำเนินการโดยบุคคลผู้ประกอบการธุรกิจอื่นใดได้ เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการโดยบริษัทซึ่งได้นิยามไว้ตามพระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1965 (Companies Act 1965) หรือเป็นการดำเนินการโดยสมาคมที่จดทะเบียนภายใต้พระราชบัญญัติความร่วมมือทางสังคม (Co-operation Act)⁷ โดยบริษัทหรือสมาคมดังกล่าวจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนตามประเภทของธุรกิจ⁸

บริษัทและสมาคมผู้ประกอบการตะกาฟูลจะต้องมีเงินฝากเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้⁹ และจะต้องดำรงไว้ซึ่งส่วนเกินของสินทรัพย์เป็นมูลค่ามากกว่าหนี้สิน¹⁰ ซึ่งมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินนั้นอาจพิจารณากำหนดเป็นครั้งคราวไป¹¹ ส่วนเกินของสินทรัพย์ดังกล่าวจะอยู่ในรูปของเงินสดหรือหลักทรัพย์ต่างๆ ตามที่ได้มีการกำหนดไว้หรือเป็นทั้งเงินสดและหลักทรัพย์รวมกันก็ได้¹² ในส่วนของเงินฝากดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของเงินสด

⁶ Section 3 (1) (a) of the Takaful Act 1984

⁷ Section 4 (1) of the Takaful Act 1984

⁸ Section 4 (2) (a) of the Takaful Act 1984

⁹ Section 13 (1) of the Takaful Act 1984

¹⁰ Section 4 (2) (b) of the Takaful Act 1984

¹¹ Section 4 (4) (a) of the Takaful Act 1984

¹² Section 4 (3) of the Takaful Act 1984

หรือหลักทรัพย์ใดๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ หรือมีเงินสดและหลักทรัพย์อย่างละส่วนก็ได้ ซึ่งเงินฝากดังกล่าวต้องได้มาจากการลงทุนที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติของชะรีอะฮ์ซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการทั่วไป¹³ รายได้ที่เกิดจากเงินฝากดังกล่าวทั้งหมดจะถูกจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งนำเงินมาฝาก¹⁴ โดยในระหว่างระยะเวลาที่ฝากเงินนั้น ผู้ประกอบการสามารถนำเอาเงินสดหรือหลักทรัพย์อื่นๆ ที่ได้กำหนดไว้เข้าแทนที่เงินฝากได้ แต่มูลค่ารวมทั้งสิ้นจะต้องไม่ลดลงต่ำกว่าที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด¹⁵

เงินฝากจะได้รับการเก็บรักษาไว้โดยหน่วยงานบัญชีทั่วไปจนกว่าผู้ประกอบการจะสิ้นสุดการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูลประเภทนั้นๆ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจะสิ้นสุดสภาพการขึ้นทะเบียนในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูล โดยจะต้องมีการชำระบัญชีเงินฝากทั้งหมดหรือแต่บางส่วนยังคงต้องดำรงอยู่ต่อไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการชำระบัญชีดังกล่าว¹⁶ และในกรณีที่ผู้ประกอบการสิ้นสุดการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูล เงินฝากหรือส่วนหนึ่งของเงินฝากอาจถูกเก็บรักษาไว้เพื่อความรับผิดชอบใดๆ ตามมาตรา 11 (3) และหากปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการจัดตั้งกลุ่มสมาคมตะกาฟูลขึ้น บริษัท หรือสมาคมดังกล่าวจะต้องเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มสมาคมตะกาฟูลซึ่งได้รับการอนุมัติจากรัฐมนตรีด้วย¹⁷

(2) การใช้คำว่า “ตะกาฟูล”

เฉพาะผู้ประกอบการตะกาฟูลตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้นที่สามารถใช้คำว่า “ตะกาฟูล” หรือคำที่สื่อความหมายอย่างเดียวกันในภาษาอื่นๆ หรือถ้อยคำอื่นใดที่สามารถสื่อความหมายได้ว่าบุคคลดังกล่าวผู้ประกอบการตะกาฟูล ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชื่อหรือคำอธิบาย หรือเป็นการแสดงออกให้เห็นโดยหัวกระดาษใบเสร็จรับเงิน จดหมายหนังสือบอกกล่าว โฆษณา หรือการกระทำในลักษณะอื่นใด¹⁸

ในกรณีของผู้ประกอบการประเภทสมาคมก็สามารถที่จะใช้คำว่า “ตะกาฟูล” หรือคำที่สื่อความหมายอย่างเดียวกันในภาษาอื่นๆ เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือคำอธิบายของกิจกรรมต่างๆ ที่กระทำได้¹⁹

¹³ Section 13 (2) of the Takaful Act 1984

¹⁴ Section 13 (3) of the Takaful Act 1984

¹⁵ Section 13 (6) of the Takaful Act 1984

¹⁶ Section 13 (4) of the Takaful Act 1984

¹⁷ Section 4 (2) (c) of the Takaful Act 1984

¹⁸ Section 6 (1) of the Takaful Act 1984

¹⁹ Section 6 of the Takaful Act 1984

(3) การตรวจสอบบุคคลต้องสงสัยในการประกอบกิจการตะกาฟูล

ในกรณีที่ผู้อำนวยการทั่วไปมีเหตุผลอันควรสงสัยหรือเป็นที่เชื่อได้ว่ามีบุคคลผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลซึ่งไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามที่กำหนดไว้ ผู้อำนวยการทั่วไปอาจเรียกหรือทำการตรวจสอบสมุดบัญชี บัญชี และบันทึกข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเพื่อประกอบการยืนยันว่าบุคคลดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืนหรือละเมิดพระราชบัญญัติฉบับนี้จริงหรือไม่²⁰

(4) การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูล

บุคคลผู้รับผิดชอบในการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูล ได้แก่ ผู้อำนวยการทั่วไปตะกาฟูล (Director General of Takaful) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้²¹ ในการขึ้นทะเบียนจะต้องทำคำร้องขอขึ้นทะเบียน โดยคำร้องดังกล่าวอาจเป็นคำร้องที่ได้มีการจัดทำไว้โดยบริษัทหรือสมาคมอื่นที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ก่อนแล้วก็ได้²²

ผู้อำนวยการทั่วไปตะกาฟูลจะปฏิเสธไม่รับคำร้องขอขึ้นทะเบียนดังกล่าวได้หากเป็นกรณีที่เชื่อได้ว่าชื่อของผู้ขอขึ้นทะเบียนมีความคล้ายคลึงกับชื่อของบุคคลอื่นจนทำให้เกิดข้อสงสัยว่าจะมีการหลอกลวง²³ และในกรณีที่ไม่สามารถเชื่อได้ว่าวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของธุรกิจตะกาฟูลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามชะรีอะฮ์²⁴ และบทบัญญัติของสมาคมผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูลอันเกี่ยวข้องกับบทบัญญัติในการจัดตั้งที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูลให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินธุรกิจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามชะรีอะฮ์²⁵ ทั้งนี้ก่อนที่จะได้มีการอนุมัติขึ้นทะเบียน ผู้ประกอบการแต่ละรายจะต้องได้รับการตรวจสอบจำนวนเงินฝากให้สอดคล้องตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้โดยนักบัญชีผู้ได้รับใบอนุญาต²⁶ สำหรับการแจ้งการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูลจะประกาศให้ทราบในราชกิจจานุเบกษา²⁷

²⁰ Section 7 (1) of the Takaful Act 1984

²¹ Section 1 of the Takaful Act 1984 ““Director General” means the Director General of Takaful appointed under section 54”

²² Section 8 (2) of the Takaful Act 1984

²³ Section 8 (4) of the Takaful Act 1984

²⁴ Section 5 (a) of the Takaful Act 1984

²⁵ Section 5 (b) of the Takaful Act 1984

²⁶ Section 8 (7) of the Takaful Act 1984

²⁷ Section 8 (8) of the Takaful Act 1984

อัตราค่าธรรมเนียมในการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการไม่ได้กำหนดไว้
อย่างแน่นอน จะกำหนดไว้ก็แต่เพียงว่าบุคคลผู้ขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูลมีหน้าที่ในการ
ชำระค่าธรรมเนียมประจำปี ซึ่งค่าธรรมเนียมดังกล่าวถูกกำหนดโดยรัฐมนตรีตามประเภทของธุรกิจ
ตะกาฟูล²⁸

(5) เงื่อนไขการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ

ในพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้กำหนดเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ
กิจการไว้โดยแจ้งชัด เพียงแต่กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกทั่วไปตะกาฟูลมีอำนาจในการตั้งเงื่อนไข รวมถึง
การเพิ่มเติม หรือแก้ไขเงื่อนไขที่เคยมีอยู่ก่อนโดยพิจารณาตามความเหมาะสม²⁹

(6) การเพิกถอนการจดทะเบียนผู้ประกอบการ

ผู้อำนวยการทั่วไปตะกาฟูลเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาเพิกถอนการ
จดทะเบียนไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วนประเภทธุรกิจ ซึ่งเหตุในการเพิกถอนจะต้องเป็นที่เชื่อได้
ว่าผู้ประกอบการมีจุดมุ่งหมายหรือการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติจาก
ชะรีอะฮ์ หรือผู้ประกอบการไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจภายใน 12 เดือน นับแต่ได้มีการจดทะเบียน หรือ
ผู้ประกอบการได้สิ้นสุดการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใดผู้ประกอบการไม่
สามารถรักษามูลค่าส่วนเกินของสินทรัพย์ให้มีมากกว่ามูลค่าของหนี้สินตามที่กำหนดไว้ใน
พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการชาวต่างชาติไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่
พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดไว้ได้ หรือผู้ประกอบการละเลยหรือปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของ
ผู้อำนวยการทั่วไปตะกาฟูลหรือผู้ประกอบการได้เสนอที่จะกระทำหรือได้ลงมือกระทำการ
ประนีประนอมหรือข้อตกลงใดๆ กับเจ้าหนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้หรือมีการชำระบัญชี หรือ
หายตัวไปในประการอื่นๆ หรือผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจในลักษณะที่เป็นอันตรายต่อ
ผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการ หรือผู้ประกอบการไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ของตนได้ หรือ
ผู้ประกอบการล้มเหลวในการจัดการตะกาฟูลต่อให้เป็นที่น่าพอใจ หรือผู้ประกอบการละเมิด
หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือไม่กระทำตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้
โดยบุคคลผู้ที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือผู้ประกอบการถูกตัดสินว่ากระทำความผิดตาม
บทบัญญัติใดๆ ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือพนักงานผู้มีหน้าที่บริหาร หรือผู้บริหารได้รับ
การตัดสินว่ากระทำความผิดตามบทบัญญัติใดๆ ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือผู้ประกอบการ
กิจการที่ตกแต่งข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือทำให้เข้าใจผิด หรือใช้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการปกปิด หรือ

²⁸ Section 9 of the Takaful Act 1984

²⁹ Section 10 of the Takaful Act 1984

ล้มเหลวในการเปิดเผยข้อเท็จจริงอันถือเป็นสาระสำคัญในการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ หรือการดำเนินการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นประเด็นที่สาธารณชนให้ความสนใจ³⁰

ก่อนที่จะมีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ ผู้อำนวยการทั่วไปจะต้องแจ้งข้อสงสัยให้ผู้ประกอบการทราบถึงเจตนาในการเพิกถอนดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร และจะต้องระบุวันที่ที่จะให้มีผลยกเลิก ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 14 วัน นับจากวันที่ระบุไว้ในหนังสือ และจะเรียกให้ผู้ประกอบการแสดงเหตุที่ไม่ควรเพิกถอนการจดทะเบียนแก่ผู้อำนวยการทั่วไปก็ได้³¹ และเมื่อผู้อำนวยการทั่วไปเพิกถอนการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ ผู้อำนวยการทั่วไปจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบถึงการเพิกถอนดังกล่าวทันที³² โดยผู้ประกอบการอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีได้ภายใน 60 วัน นับแต่ได้รับหนังสือแจ้ง ทั้งนี้ คำตัดสินของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด³³ และในกรณีที่รัฐมนตรียืนยันคำสั่งเพิกถอน คำสั่งดังกล่าวจะไม่มีผลบังคับจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลา 14 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตัดสินดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร³⁴

การเพิกถอนการขึ้นทะเบียนจะได้รับการประกาศในราชกิจจานุเบกษา และนับแต่วันที่มีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียน ผู้ประกอบการจะต้องยุติการดำเนินการทะเลาะวิวาทในประเทศมาเลเซียในธุรกิจแต่ละประเภทที่มีการเพิกถอน

(7) ใบบรรองตะกาฟูล

ผู้ประกอบการตะกาฟูลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนเพื่อขอใบบรรองตะกาฟูล ณ สถานที่ทำการอันเป็นแหล่งสำคัญในการประกอบธุรกิจ³⁵ หากผู้มีส่วนได้เสียในการขึ้นทะเบียนใบบรรองของผู้ประกอบการร้องขอ บุคคลผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจจะต้องแจ้งข้อมูลประกอบการขอขึ้นทะเบียนดังกล่าว³⁶ โดยใบบรรองตะกาฟูลจะไม่เสียไปตราบเท่าที่ผู้ประกอบการอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบใดๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับใบบรรอง³⁷ แต่หากผู้ประกอบการตะกาฟูลสิ้นสุดสภาพการประกอบกิจการในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ใบบรรองตะกาฟูลก็ต้องสิ้นสุดสภาพลงด้วย

³⁰ Section 11 (1) of the Takaful Act 1984

³¹ Section 11 (2) of the Takaful Act 1984

³² Section 11 (4) of the Takaful Act 1984

³³ Section 11 (5) of the Takaful Act 1984

³⁴ Section 11 (6) of the Takaful Act 1984

³⁵ Section 15 (1) of the Takaful Act 1984

³⁶ Section 15 (3) of the Takaful Act 1984

³⁷ Section 15 (2) of the Takaful Act 1984

(8) กองทุนตะกาฟูล

ผู้ประกอบการซึ่งได้ดำเนินการขึ้นทะเบียน มีหน้าที่ในการจัดตั้งและรักษาไว้ซึ่งกองทุนตะกาฟูล ไม่ว่าจะป็นธุรกิจตะกาฟูลประเภทใดที่ได้ประกอบกิจการอยู่ในประเทศมาเลเซีย トラบเท่าที่ธุรกิจดังกล่าวยังคงมีความเกี่ยวข้องกับใบรับรองของมาเลเซีย³⁸

กรณีของกองทุนที่ได้จัดตั้งตามธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว เงินกองทุนประเภทนี้จะไม่สามารถถูกจัดสรรให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ และปรากฏตามการประเมินมูลค่ากองทุนตามกฎหมายว่ามีสินทรัพย์เป็นมูลค่ามากกว่าหนี้สิน อีกทั้งในการจัดสรรมูลค่าส่วนเกินดังกล่าวยังต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการลดจำนวนเงินที่ได้รับการจัดสรรดังกล่าว

การชำระบัญชีสินทรัพย์ที่ประกอบด้วยเงินฝากโดยผู้ประกอบการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนของธุรกิจตะกาฟูลประเภทใด ให้ถือว่าสินทรัพย์ที่อยู่ในกองทุนตะกาฟูลที่จัดตั้งขึ้นโดยผู้ประกอบการและสินทรัพย์ตามที่ได้กำหนดไว้นั้นรวมอยู่ในกองสินทรัพย์ดังกล่าวด้วย

(9) สินทรัพย์ในกองทุนตะกาฟูล

สินทรัพย์ในกองทุนตะกาฟูลจะแยกต่างหากออกจากสินทรัพย์อื่นๆของผู้ประกอบการ และไม่รวมถึงเงินฝากประโยชน์ของค่าใช้จ่ายในการพัฒนากิจการหรือรายการอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะได้รับการประกอบกิจการหรือนอกเหนือจากการประกอบกิจการของผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการอาจถูกกำหนดให้ไม่สามารถนำเอาสินทรัพย์ในกองทุนดังกล่าวมาใช้ในการลงทุน

(10) การจ่ายเงินปันผลและเงินล่วงหน้า เงินกู้สินเชื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่นๆ

ผู้ประกอบการไม่สามารถจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นได้จนกว่าค่าใช้จ่ายต่างๆ ของกิจการจะถูกหักออกไปจนหมดสิ้นแล้ว³⁹ อีกทั้งยังไม่สามารถที่จะให้เงินล่วงหน้าเงินกู้สินเชื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่นๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อความมั่นคงของหุ้นของบริษัท⁴⁰ แต่ก็มีข้อยกเว้นในบางกรณีที่ผู้ประกอบการสามารถที่จะให้เงินล่วงหน้าเงินกู้สินเชื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่นๆ แก่บุคคลบางประเภทได้⁴¹ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบุคคล

³⁸ Section 17 (1) of the Takaful Act 1984

³⁹ Section 18 (1) (a) of the Takaful Act 1984

⁴⁰ Section 18 (1) (b) of the Takaful Act 1984

⁴¹ Section 18 (1) (c) of the Takaful Act 1984

ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการของบริษัทผู้ประกอบการกิจการนั้น หรือบริษัทอื่นๆ ที่กรรมการเป็นหุ้นส่วนอยู่ ซึ่งหมายความรวมถึงสามี ภรรยา บิดามารดา บุตร และธิดาของกรรมการดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษที่จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทั่วไป และจะทำได้แต่เฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น⁴²

หากกรณีที่เกิดความสูญเสียอันเนื่องมาจากการให้เงินล่วงหน้าเงินกู้สินเชื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่นๆ โดยไม่มีหลักประกัน กรรมการของผู้ประกอบกิจการจะต้องรับผิดชอบร่วมกันในความรับผิดชอบดังกล่าว⁴³

(11) การเปิดเผยส่วนได้เสียโดยกรรมการ

กรณีปรากฏว่ากรรมการมีส่วนได้เสียทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในการให้เงินล่วงหน้าเงินกู้สินเชื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่นๆไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน กรรมการจะต้องแถลงถึงการมีส่วนได้เสียเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้ประกอบกิจการ ทั้งนี้ ผู้ประกอบกิจการจะต้องนำส่งสำเนาแถลงดังกล่าวต่อผู้อำนวยการทั่วไป ผู้ตรวจสอบบัญชี และกรรมการอื่นของบริษัทภายในระยะเวลาที่กำหนด⁴⁴ โดยค่าแถลงดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดตามที่กฎหมายกำหนด⁴⁵

กรณีกรรมการผู้มีหน้าที่ในการบริหารงานบริษัทหรือการครอบครองทรัพย์สินต่างๆ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งอาจจะมีหน้าที่หรือผลประโยชน์ส่วนตนที่ขัดต่อหน้าที่หรือผลประโยชน์ส่วนรวม กรรมการจะต้องแถลงถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว⁴⁶ ในการประชุมคณะกรรมการของบริษัทซึ่งได้จัดขึ้นเป็นครั้งแรกภายหลังจากที่บุคคลดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ⁴⁷ หรือหากเป็นกรณีที่บุคคลดังกล่าวเป็นกรรมการอยู่ก่อนแล้วจะต้องแถลงถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวในการประชุมคณะกรรมการของบริษัทซึ่งได้จัดขึ้นภายหลังจากเริ่มการบริหารงานหรือการครอบครองทรัพย์สินซึ่งมีผลประโยชน์ขัดกัน⁴⁸

⁴² Section 18 (3) of the Takaful Act 1984

⁴³ Section 18 (2) of the Takaful Act 1984

⁴⁴ Section 19 (1) of the Takaful Act 1984

⁴⁵ Section 18 (2) of the Takaful Act 1984

⁴⁶ Section 18 (3) of the Takaful Act 1984

⁴⁷ Section 19 (4) (a) of the Takaful Act 1984

⁴⁸ Section 19 (4) (b) of the Takaful Act 1984

(12) การก่อตั้งและดำรงไว้ซึ่งกองทุนประกันโครงการตะกาฟูล

ผู้อำนวยการทั่วไปจะดำเนินการก่อตั้งและดำรงไว้ซึ่งกองทุนประกันโครงการตะกาฟูล ทั้งในส่วนของธุรกิจตะกาฟูลทั่วไปและธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว ซึ่งดำเนินการโดยผู้ประกอบการในประเทศมาเลเซีย และได้รับใบรับรองตะกาฟูล⁴⁹

(13) การประกันภัยตะกาฟูลต่อ

ผู้ประกอบการตะกาฟูลต่อจะต้องดำเนินการเตรียมหลักปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกับหลักปฏิบัติของตะกาฟูลสำหรับความรับผิดชอบตามสัญญาตะกาฟูลต่อในส่วนของความเสี่ยงที่รับไว้หรือที่กำลังจะรับไว้โดยผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ

(14) แบบฟอร์มเอกสาร

ผู้อำนวยการทั่วไปอาจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเรียกตรวจสอบใบเสนอเข้าร่วมโครงการ (Proposal) ใบรับรอง (Certificate) และแผ่นพับสำหรับโฆษณา (Brochure) ที่ผู้ประกอบการได้ใช้เพื่ออธิบายข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งรวมถึงใบปลิว (Leaflet) เอกสารเพื่อแจ้งให้ทราบหรือเอกสารเพื่อการโฆษณาไม่ว่าจะถูกตีพิมพ์หรือไม่ก็ตาม⁵⁰ ทั้งนี้หากเอกสารดังกล่าวไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดมีข้อความที่ใช้ภาษาอื่นๆ ซึ่งมีใช้ภาษาประจำชาติหรือภาษาอังกฤษ ผู้ประกอบการจะต้องแปลเอกสารดังกล่าวเป็นภาษาประจำชาติหรือภาษาอังกฤษด้วย⁵¹

ในกรณีที่ข้อความตามเอกสารดังกล่าวขัดแย้งต่อพระราชบัญญัติตะกาฟูลหรือข้อความในเอกสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ผู้อำนวยการทั่วไปจะจัดให้ผู้ประกอบการได้ชี้แจงถึงกรณีดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นการชี้แจงโดยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ และภายหลังจากการชี้แจงดังกล่าวผู้อำนวยการทั่วไป อาจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ประกอบการเพื่อให้ยุติการใช้รูปแบบเอกสารหรือแผ่นพับเพื่อการโฆษณาดังกล่าวทันทีหรือภายในวันที่กำหนด⁵² และหากผู้ประกอบการรายใดฝ่าฝืนนำเอาสำเนาเอกสารหรือแผ่นพับเพื่อการโฆษณาดังกล่าวมาใช้ ผู้ประกอบการจะต้องรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้⁵³

⁴⁹ Section 21 of the Takaful Act 1984

⁵⁰ Section 27 (5) of the Takaful Act 1984

⁵¹ Section 27 (1) of the Takaful Act 1984

⁵² Section 27 (3) of the Takaful Act 1984

⁵³ Section 27 (4) of the Takaful Act 1984

(15) การชักนำให้บุคคลเข้าทำสัญญาตะกาฟูล

บุคคลใดๆ ที่หลอกลวงหรือพยายามที่จะชักจูงบุคคลอื่นให้เข้าทำสัญญาตะกาฟูลกับผู้ประกอบกิจการโดยให้สัญญาหรือมีการคาดการณ์อันก่อให้เกิดความเข้าใจผิด เป็นเท็จ หรือหลอกลวง โดยบุคคลดังกล่าวนั้นทราบดีว่าข้อความ คำสัญญา หรือการคาดการณ์ดังกล่าวเป็นเท็จ อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเป็นการหลอกลวง หรือเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือแสดงข้อความโดยขาดความระมัดระวัง บุคคลดังกล่าวกระทำผิดกฎหมายและจะต้องระวางโทษตามที่ได้กำหนดไว้⁵⁴

(16) บริษัทสาขา

ผู้ประกอบกิจการจะสามารถเปิดบริษัทสาขาได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้อำนวยการทั่วไป⁵⁵

(17) ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หัวหน้าผู้บริหาร พนักงานดูแลหลักปฏิบัติและผู้ควบคุมของผู้ประกอบกิจการ

บุคคลผู้จะดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หัวหน้าผู้บริหาร พนักงานดูแลหลักปฏิบัติและผู้ควบคุมจะสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวหากตกเป็นบุคคลล้มละลายหรือได้โอนทรัพย์สินของตนเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่เจ้าหนี้ หรือสร้างภาระผูกพันกับเจ้าหนี้ ตามกฎหมายล้มละลาย หรือกรณีที่บุคคลดังกล่าวถูกตัดสินว่ามีความผิดซึ่งเกี่ยวข้องกับการทุจริตและการฉ้อโกง⁵⁶

ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ในการแจ้งให้ผู้อำนวยการทั่วไปทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเริ่มต้นหรือการสิ้นสุดหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หัวหน้าผู้บริหาร และผู้ควบคุมภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ผู้ประกอบกิจการทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว⁵⁷

(18) การตรวจสอบเอกสารและข้อมูล

ผู้อำนวยการทั่วไปมีอำนาจในการเรียกตรวจสอบสมุดบัญชี บัญชี และความเคลื่อนไหวในทางการเงินของผู้ประกอบกิจการและสาขาของผู้ประกอบกิจการ ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการรักษาความลับ⁵⁸ โดยผู้ประกอบการจะต้องอนุญาตให้

⁵⁴ Section 28 of the Takaful Act 1984

⁵⁵ Section 30 of the Takaful Act 1984

⁵⁶ Section 31 of the Takaful Act 1984

⁵⁷ Section 32 of the Takaful Act 1984

⁵⁸ Section 33 (1) of the Takaful Act 1984

ผู้อำนวยการทั่วไปเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว พร้อมกับจะต้องให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบ ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าสมุดบัญชี บัญชี และเอกสารต่างๆ จะต้องไม่มีการร้องขอให้จัดทำในวัน และสถานที่ที่จะเป็นการรบกวนการดำเนินธุรกิจโดยปกติของผู้ประกอบกิจการ⁵⁹

กรณีที่ผู้อำนวยการทั่วไปเห็นว่ามีความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้อำนวยการทั่วไปอาจแจ้งให้กรรมการคนหนึ่งคนใด เจ้าหน้าที่ หรือผู้แทนของผู้ประกอบกิจการจัดหาข้อมูลใดๆ ให้แก่ตน หรือให้บุคคลเหล่านั้นเข้าพบเพื่อทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจโดยผู้ประกอบกิจการไม่ว่าจะในหรือนอกประเทศมาเลเซีย⁶⁰ บทบัญญัติในส่วนนี้จะนำไปใช้กับตัวแทนและนายหน้าตะกาฟูลด้วย⁶¹

(19) อำนาจบังคับบัญชาของผู้ประกอบกิจการ

ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงอำนาจบังคับบัญชาของผู้ประกอบกิจการที่ได้จดทะเบียนในประเทศมาเลเซีย หรือผู้ประกอบกิจการที่จดทะเบียนสมาคมในประเทศมาเลเซีย เว้นแต่ผู้อำนวยการทั่วไปจะได้ให้ความเห็นชอบในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร⁶² โดยอำนาจบังคับบัญชาในที่นี้ หมายความถึงการครอบครองอำนาจในการสั่งการไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม หรืออำนาจในการกำหนดแนวทางในการจัดการหรือนโยบายในการประกอบกิจการ⁶³

(20) ตัวแทนและนายหน้า

ผู้ประกอบกิจการซึ่งไม่ได้รับสิทธิให้ประกอบกิจการในฐานะตัวแทนตะกาฟูล สำหรับผู้ประกอบกิจการซึ่งไม่ได้รับสิทธิภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ บุคคลที่ฝ่าฝืนจะมีความผิดและได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด⁶⁴

ในส่วนของนายหน้าตะกาฟูลก็เช่นกัน จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจโดยทำการเจรจาสัญญาตะกาฟูลใดๆ กับผู้ประกอบกิจการอื่นๆ ซึ่งมีใช่ผู้ประกอบกิจการซึ่งได้รับสิทธิภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้⁶⁵ โดยบทบัญญัติในส่วนนี้นายหน้าจะใช้บังคับกับสัญญาตะกาฟูลและธุรกิจตะกาฟูล ซึ่งไม่รวมถึงตะกาฟูลต่อ⁶⁶

⁵⁹ Section 33 (2) of the Takaful Act 1984

⁶⁰ Section 33 (3) of the Takaful Act 1984

⁶¹ Section 33 (4) of the Takaful Act 1984

⁶² Section 34 (1) of the Takaful Act 1984

⁶³ Section 34 (2) of the Takaful Act 1984

⁶⁴ Section 35 (1) of the Takaful Act 1984

⁶⁵ Section 35 (2) of the Takaful Act 1984

⁶⁶ Section 35 (3) of the Takaful Act 1984

(21) ตัวกลางในธุรกรรมตะกาฟูล

บุคคลใดๆ ที่เชื่อเชิญบุคคลอื่นให้ทำคำเสนอ หรือใบเสนอ หรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้บุคคลดังกล่าวเข้าทำสัญญาตะกาฟูลกับผู้ประกอบกิจการและมีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบกิจการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงข้อมูลความสัมพันธ์แก่บุคคลที่ถูกเชื่อเชิญ⁶⁷

(22) ใบอนุญาตนายหน้า

บุคคลซึ่งจะสามารถกระทำการในฐานะนายหน้าจะต้องได้รับใบอนุญาต ซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการทั่วไป และบุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นสมาชิกสมาคมนายหน้าตะกาฟูลซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี⁶⁸ โดยผู้อำนวยการทั่วไปไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอใบอนุญาตของบุคคลที่ไม่สามารถจัดหาข้อมูลหรือเอกสารตามที่กำหนดไว้หรือข้อมูลและเอกสารที่มีความจำเป็นจะต้องใช้⁶⁹ และหากผู้อำนวยการทั่วไป เห็นสมควรอาจกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมในใบอนุญาต รวมถึงเพิ่มเติมให้แตกต่างไปหรือสามารถยกเลิกในเวลาใดๆ ก็ได้⁷⁰ และในกรณีที่อธิบดีทั่วไปเห็นว่ามีการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้หรือเป็นกรณีอยู่ในความสนใจของประชาชน ผู้อำนวยการทั่วไปจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวก็ได้⁷¹ ใบอนุญาตที่ผู้อำนวยการทั่วไปออกให้แก่หน้านั้นจะมีกำหนดระยะเวลาทั้งสิ้น 12 ปี โดยนายหน้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดังกล่าว⁷²

(23) ผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน

บุคคลซึ่งจะสามารถกระทำการในฐานะผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนได้จะต้องได้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการทั่วไป และบุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นสมาชิกสมาคมผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี⁷³ โดยผู้อำนวยการทั่วไปไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอใบอนุญาตของบุคคลที่ไม่สามารถจัดหาข้อมูลหรือเอกสารที่ได้กำหนดไว้หรือข้อมูลและเอกสารที่มีความจำเป็นจะต้องใช้⁷⁴ และหากผู้อำนวยการทั่วไปเห็นสมควรอาจจะกำหนด

⁶⁷ Section 36 of the Takaful Act 1984

⁶⁸ Section 37 (1) of the Takaful Act 1984

⁶⁹ Section 37 (2) of the Takaful Act 1984

⁷⁰ Section 37 (3) of the Takaful Act 1984

⁷¹ Section 37 (5) of the Takaful Act 1984

⁷² Section 37 (4) of the Takaful Act 1984

⁷³ Section 38 (1) of the Takaful Act 1984

⁷⁴ Section 38 (2) of the Takaful Act 1984

เงื่อนไขเพิ่มเติมในใบอนุญาต รวมถึงเพิ่มเติมให้แตกต่างกันไปหรือสามารถยกเลิกในเวลาใดๆ ก็ได้⁷⁵ และในกรณีที่ผู้อำนวยการทั่วไปเห็นว่าการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้หรือเป็นกรณีอยู่ในความสนใจของประชาชน อธิบดีจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวก็ได้⁷⁶

ใบอนุญาตที่ผู้อำนวยการทั่วไปออกให้แก่ผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนนั้นจะมีกำหนดระยะเวลาทั้งสิ้น 12 ปี โดยผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนต้องเป็นบุคคลผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดังกล่าว⁷⁷ ทั้งนี้ผู้เจรจาค่าสินไหมทดแทนมีหน้าที่ในการจัดส่งรายงานความสูญเสียทั้งสิ้นซึ่งเกิดจากการจัดการของตนให้แก่ผู้อำนวยการทั่วไป โดยจะต้องทำการจัดส่งเป็นรายไตรมาส⁷⁸

ข้อกำหนดเรื่องใบอนุญาตผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนนั้นจะไม่นำมาใช้กับผู้ให้การสนับสนุนทางกฎหมาย (advocate) ทนายความ และบุคคลอื่นใดที่เป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพซึ่งกระทำหน้าที่หรือมีส่วนช่วยในการเรียกร้อง (claims) เอาจากเหตุการณ์ซึ่งตนเองมีหน้าที่ดังกล่าว หรือบุคคลที่ไม่ถือว่าตนเองเป็นผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน รวมทั้งผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนทางพาณิชย์นาวี และลูกจ้างของผู้ประกอบกิจการซึ่งมีหน้าที่หรือมีส่วนช่วยในการเรียกร้อง (claims) เอาจากเหตุการณ์ซึ่งตนเองมีหน้าที่ดังกล่าว หรือลูกจ้างที่ไม่ถือว่าตนเองเป็นผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน⁷⁹

ทั้งนี้ ให้นำเอาเรื่องบทบัญญัติเรื่องการเปิดสาขาและการเรียกตรวจสอบเอกสารมาใช้บังคับกับผู้เจรจาค่าสินไหมทดแทนด้วย⁸⁰

(24) บุคคลต้องสงสัยว่าแสดงออกในฐานะนายหน้าหรือผู้เจรจาค่าสินไหม

ทดแทน

ในกรณีเป็นที่สงสัยหรือเชื่อได้ว่ามีบุคคลผู้กระทำการเป็นนายหน้าหรือตัวแทนโดยไม่มีใบอนุญาต ผู้อำนวยการทั่วไปอาจเรียกตรวจสอบสมุดบัญชี บัญชี และประวัติของบุคคลดังกล่าว เพื่อดำเนินการตรวจสอบให้แน่ใจว่าบุคคลดังกล่าวมีการละเมิดหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับนี้⁸¹

⁷⁵ Section 38 (3) of the Takaful Act 1984

⁷⁶ Section 38 (4) of the Takaful Act 1984

⁷⁷ Section 38 (5) of the Takaful Act 1984

⁷⁸ Section 38 (7) of the Takaful Act 1984

⁷⁹ Section 38 (6) of the Takaful Act 1984

⁸⁰ Section 38 (8) of the Takaful Act 1984

⁸¹ Section 39 of the Takaful Act 1984

3.1.5 ธุรกิจตะกาฟุระหว่างประเทศ

3.1.5.1 การประกอบธุรกิจตะกาฟุระหว่างประเทศ

บุคคลผู้จะดำเนินการ หรือทำธุรกรรม หรือเสนอตนเพื่อดำเนินการ หรือทำธุรกิจตะกาฟุระหว่างประเทศจะต้องเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตามกฎหมายฉบับนี้ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1985 หรือหน่วยงานต่างประเทศ ซึ่งได้จดทะเบียนตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟุระหว่างประเทศจึงจะสามารถประกอบธุรกิจดังกล่าว⁸²

3.1.5.2 การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟุระหว่างประเทศ

ในการจดทะเบียนธุรกิจตะกาฟุระหว่างประเทศ บริษัท หรือหน่วยงาน ต่างประเทศ จะต้องจัดเตรียมสำเนาหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ หรือเอกสารสิทธิอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รับรองความถูกต้องตามกฎหมายโดยพนักงานอาวุโสของบริษัทหรือของหน่วยงานดังกล่าว รวมถึงเอกสารหรือข้อมูลต่างๆ ซึ่งผู้อำนวยการทั่วไปอาจเรียกเป็นคราวๆ ไป⁸³

คำร้องขอจดทะเบียนทั้งในการจดทะเบียนธุรกิจตะกาฟุครอบครัวและธุรกิจตะกาฟุทั่วไป อาจจะทำโดยผู้ประกอบการตะกาฟุระหว่างประเทศซึ่งได้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว⁸⁴ และผู้อำนวยการทั่วไปจะไม่พิจารณาคำร้องขอจดทะเบียนในกรณีที่เชื่อว่าวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของบริษัทตะกาฟุระหว่างประเทศปรากฏส่วนประกอบที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามศาสนาอิสลาม⁸⁵

กรณีผู้ยื่นคำร้องขอจดทะเบียนเป็นไปตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ ให้ผู้อำนวยการทั่วไปเสนอไปยังรัฐมนตรีผู้มีอำนาจ และหากรัฐมนตรีไม่เห็นเป็นอย่างอื่นให้ผู้อำนวยการทั่วไปดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้ยื่นคำร้องทั้งในส่วนของธุรกิจตะกาฟุครอบครัวและธุรกิจตะกาฟุทั่วไป หรือทั้งสองธุรกิจ⁸⁶ โดยบุคคลผู้ขอขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟุระหว่างประเทศมีหน้าที่ในการจ่ายค่าธรรมเนียมประจำปี ซึ่งค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะถูกกำหนดโดยรัฐมนตรีตามประเภทของตะกาฟุ⁸⁷ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการทั่วไปมีอำนาจในการตั้งเงื่อนไข รวมถึงการเพิ่มเติม

⁸² Section 40a (1) of the Takaful Act 1984

⁸³ Section 40b (1) of the Takaful Act 1984

⁸⁴ Section 40b (2) of the Takaful Act 1984

⁸⁵ Section 40b (3) of the Takaful Act 1984

⁸⁶ Section 40b (4) of the Takaful Act 1984

⁸⁷ Section 9 of the Takaful Act 1984

หรือแก้ไขเงื่อนไขที่เคยมีอยู่ก่อนโดยพิจารณาตามความเหมาะสม⁸⁸ สำหรับการแจ้งการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูระหว่างประเทศ จะถูกประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา⁸⁹

(1) เงินกองทุนขั้นต่ำและเงินกองทุนหมุนเวียนสุทธิ

กรณีที่เงินกองทุนของบริษัทไม่เหมาะสมกับความรับผิดชอบหรือน้อยกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำ⁹⁰ หรือกรณีของหน่วยงานต่างประเทศซึ่งเงินทุนหมุนเวียนสุทธิไม่เหมาะสมกับความรับผิดชอบหรือน้อยกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำ จะไม่สามารถจดทะเบียนผู้ประกอบการตะกาฟูระหว่างประเทศได้ หากไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร⁹¹

(2) การแก้ไขบทบัญญัติที่บังคับใช้กับผู้ประกอบการตะกาฟูระหว่างประเทศ

ประเทศ

ในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูระหว่างประเทศจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติตะกาฟู ค.ศ.1984 โดยบทบัญญัติใดที่นำมาใช้กับผู้ประกอบการตะกาฟูก็จะถูกนำมาปรับใช้กับผู้ประกอบการตะกาฟูระหว่างประเทศด้วย⁹² ทั้งนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจในการปรับเปลี่ยนบทบัญญัติตามที่เห็นสมควรภายใต้คำแนะนำของผู้อำนวยการทั่วไป⁹³

3.1.5.3 ผลตอบแทน การลงทุน การเลิกกิจการ และการโอนธุรกิจ

(1) งบบัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชี

ผู้ประกอบการซึ่งได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องจัดทำงบการเงินและงบอื่นตามที่ได้กำหนดไว้เพื่อนำส่งให้แก่ผู้อำนวยการทั่วไป พร้อมค่าธรรมเนียมในส่วนของรูปแบบ เนื้อหา ระยะเวลา และวิธีการ ได้ถูกกำหนดไว้ในส่วนของตารางท้ายพระราชบัญญัติส่วนที่ 3⁹⁴ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีการสอบบัญชีในรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยขณะที่นำส่งงบดังกล่าวจะต้องนำส่งใบอนุญาตผู้สอบบัญชีไปพร้อมกันด้วย⁹⁵

⁸⁸ Section 10 of the Takaful Act 1984

⁸⁹ Section 40b (5) of the Takaful Act 1984

⁹⁰ จำนวนเงินขั้นต่ำ หมายถึง จำนวนเงินของกองทุน หรือจำนวนเงินของเงินทุนหมุนเวียนสุทธิ ซึ่งถูกเก็บรักษาโดยผู้ประกอบการตะกาฟูระหว่างประเทศ ซึ่งกำหนดโดยรัฐมนตรีตามคำแนะนำของผู้อำนวยการทั่วไป ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

⁹¹ Section 40c (1) of the Takaful Act 1984

⁹² Section 40d (1) of the Takaful Act 1984

⁹³ Section 40d (2) of the Takaful Act 1984

⁹⁴ Section 41 (1) of the Takaful Act 1984

⁹⁵ Section 41 (2) of the Takaful Act 1984

บุคคลผู้ที่จะเป็นผู้สอบบัญชีได้จะต้องเป็นบุคคลที่มีสถานประกอบธุรกิจอยู่ในประเทศมาเลเซีย และเป็นบุคคลผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติบุคคล ค.ศ.1965 ให้เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของผู้ประกอบกิจการ ทั้งนี้บุคคลดังกล่าวจะต้องได้รับการรับรองจากผู้อำนวยการทั่วไปในการกระทำตามวัตถุประสงค์ของบทบัญญัตินี้

(2) การตรวจสอบของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยและรายงาน

ในส่วนของธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัวนั้น บุคคลที่จดทะเบียนในฐานะผู้ประกอบธุรกิจประเภทดังกล่าวจะต้องมีการตรวจสอบสถานะทางการเงินของกองทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการจ่ายเงินผลประโยชน์ตะกาฟูล และจัดทำรายงานการจ่ายดังกล่าว ซึ่งการตรวจสอบและการจัดทำรายงานจะกระทำโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ส่งไปยังผู้อำนวยการทั่วไปพร้อมกันกับค่าธรรมเนียมที่กำหนด⁹⁶ ทั้งนี้การตรวจสอบดังกล่าวจะกระทำในทำรอบบัญชีประจำปีซึ่งผู้ประกอบกิจการจะเป็นผู้กำหนด⁹⁷

(3) เอกสาร

หากปรากฏว่าเอกสารที่นำส่งให้แก่ผู้อำนวยการทั่วไปตามมาตรา 41 และ 42 ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ไม่สมบูรณ์ ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือไม่สอดคล้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ หากผู้อำนวยการทั่วไปเห็นว่าจำเป็นอาจแจ้งไปยังผู้ประกอบกิจการหรือตัวแทนของผู้ประกอบกิจการเพื่อขอคำชี้แจงถึงกรณีดังกล่าว ทั้งนี้การแจ้งจะต้องเป็นไปตามกำหนดระยะเวลา⁹⁸ และหากไม่ได้รับคำชี้แจงจากบุคคลดังกล่าวภายในกำหนดระยะเวลา ผู้อำนวยการทั่วไปอาจปฏิเสธไม่รับเอกสารดังกล่าว หรือกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นผู้อำนวยการทั่วไปอาจกำหนดแนวทางในการเปลี่ยนแปลงเอกสารดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ทั้งนี้ระยะเวลาดังกล่าวจะต้องไม่เกิน 1 เดือน⁹⁹

สืบเนื่องจากการกำหนดแนวทางในการเปลี่ยนแปลงเอกสาร เอกสารใดๆ ที่ได้มีการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะถือว่ายังมิได้มีการจัดส่งให้แก่ผู้อำนวยการทั่วไป จนกว่าจะได้มีการจัดส่งใหม่อีกครั้งหนึ่งตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในแนวทางดังกล่าว แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบกิจการจะถือว่าได้มีการจัดส่งเอกสารตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดก็ต่อเมื่อ ผู้ประกอบกิจการได้จัดส่งเอกสารไปยังผู้อำนวยการทั่วไป อีกครั้งหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแนวทาง¹⁰⁰

⁹⁶ Section 42 (1) of the Takaful Act 1984

⁹⁷ Section 42 (2) of the Takaful Act 1984

⁹⁸ Section 43 (1) of the Takaful Act 1984

⁹⁹ Section 43 (2) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁰ Section 43 (4) of the Takaful Act 1984

(4) การตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล

ผู้อำนวยการทั่วไปอาจจัดให้มีการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หากปรากฏว่าผู้ประกอบกิจการไม่สามารถที่จะกระทำการตามหน้าที่ของตน หรือมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถกระทำการดังกล่าวได้หรือผู้ประกอบกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติเรื่องกองทุนตะกาฟูลในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ หรือผู้ประกอบกิจการได้รับการแจ้งตามมาตรา 33 และผู้ประกอบการไม่สามารถจัดหาข้อมูลได้อย่างเต็มที่หรือไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือผู้ประกอบกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 41 42 และ 45 ได้ หรืองบประมาณรายจ่าย หรือรายจ่ายอย่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดซื้อจัดจ้าง การบำรุงรักษา หรือการบริหารธุรกิจตะกาฟูลของผู้ประกอบกิจการ มีสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมกับรายได้ซึ่งได้รับมาจากเงินเข้าร่วมโครงการเป็นอย่างมาก หรือวิธีการในการได้รับรายได้หรือรายจ่ายของผู้ประกอบกิจการ มีการเฉลี่ยระหว่างกองทุนตะกาฟูล หรือระหว่างกองทุนตะกาฟูลและกองทุนอื่นๆ หรือบัญชีอื่นๆ ที่ไม่เป็นธรรม หรือผู้อำนวยการทั่วไปมีข้อมูลอื่นใดในความครอบครอง อันเป็นการเรียกร้องให้เกิดการตรวจสอบ

โดยในการตรวจสอบ ผู้อำนวยการทั่วไปอาจเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบการดำเนินงานด้วยตนเองหรืออาจจะแต่งตั้งบุคคลอื่นให้กระทำการดังกล่าว พร้อมนำส่งรายงานให้แก่ผู้อำนวยการทั่วไป¹⁰¹ โดยบุคคลที่แต่งตั้งให้กระทำการในฐานะผู้ตรวจสอบนั้นอาจเป็นผู้สอบบัญชี ซึ่งจะต้องเป็นผู้สอบบัญชีที่นอกเหนือจากผู้สอบบัญชีที่จัดทำงบหรืองบบัญชีอื่นตามมาตรา 41 นักคณิตศาสตร์ประกันภัย หรือบุคคลที่เหมาะสมอื่น โดยค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบกิจการเอง

การดำเนินการตรวจสอบผู้อำนวยการทั่วไป หรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง อาจกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการหรือบุคคลอื่นใดที่กระทำการในนามของผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่เป็นผู้จัดการ นักคณิตศาสตร์ประกันภัย ผู้สอบบัญชี เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง หรือตัวแทนของผู้ประกอบกิจการ หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะดังกล่าวไม่ว่าจะในเวลาใด หรือบุคคลผู้มีส่วนร่วมของผู้ประกอบกิจการในอดีตหรือปัจจุบันเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบ และอนุญาตให้มีการเข้าถึงหรือทำสำเนาสมุดบัญชี บัญชี บันทึกราย หรือเอกสารอื่นๆ ของผู้ประกอบกิจการทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าจะเอกสารดังกล่าวเหล่านั้นจะถูกจัดเก็บไว้ในประเทศมาเลเซียหรือประเทศอื่นๆ ทั้งนี้ให้รวมถึงเอกสารหลักฐานซึ่งผู้ประกอบกิจการมีชื่ออยู่ในทรัพย์สินดังกล่าวด้วย¹⁰² โดยเงื่อนไขที่ถูกระบุไว้ นั้นจะใช้แต่เฉพาะกับเอกสารซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบกิจการในประเทศมาเลเซีย หรือหลักฐานซึ่งผู้ประกอบกิจการมีชื่อในทรัพย์สินซึ่งถือไว้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

¹⁰¹ Section 46 (3) of the Takaful Act 1984

¹⁰² Section 46 (4) of the Takaful Act 1984

(5) การกำหนดแนวนโยบาย

ในกรณีที่ผู้อำนวยการทั่วไปเชื่อว่าการดำเนินกิจการของผู้ประกอบกิจการน่าที่จะเป็นอันตรายต่อประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการหรือประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการ และหากมีความจำเป็น ผู้อำนวยการทั่วไปอาจกำหนดแนวนโยบายให้แก่ผู้ประกอบกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการทั่วไป อาจจะกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการกระทำการหรือมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคคล ซึ่งอาจมีความจำเป็นเพื่อให้ผู้ประกอบกิจการสามารถดำเนินการควบคุมธุรกิจให้เป็นไปตามหลักการตะกาฟูล หรือโยกย้ายกรรมการ ซึ่งผู้อำนวยการทั่วไปได้พิจารณาแล้วว่าไม่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือดำเนินการกำจัดหรือกู้คืนทรัพย์สินหรือดำเนินการเรียกคืนจำนวนเงินซึ่งถูกใช้ไปโดยผิดกฎหมายหรือใช้ไปโดยไม่เหมาะสม ซึ่งปรากฏต่อผู้อำนวยการทั่วไป หรือยุติการต่ออายุหรือการรับรองในธุรกิจแต่ละประเภทตามแนวทาง หรือเตรียมการเกี่ยวกับตะกาฟูลต่อตามแนวทางที่ผู้อำนวยการทั่วไปกำหนด¹⁰³

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการทั่วไปจะทำการแก้ไขหรือยกเลิกแนวทางดังกล่าวก็ได้ และในการกระทำเช่นนั้น ผู้อำนวยการทั่วไปอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควร¹⁰⁴ โดยผู้ประกอบกิจการซึ่งไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ถือว่ากระทำผิดกฎหมายจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

105

(6) บทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการชำระบัญชี

บุคคลที่อาจยื่นคำร้องขอชำระบัญชีของผู้ประกอบกิจการ (ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้) ภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1965 หรือมีสิทธิที่จะดำเนินการชำระบัญชีภายใต้การกำกับดูแลของศาล ให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการทั่วไปด้วย¹⁰⁶ โดยผู้อำนวยการทั่วไปอาจเป็นคู่สัญญาในการชำระบัญชีภายใต้พระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1965 และผู้ชำระบัญชีอาจจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของผู้ประกอบกิจการแก่ผู้อำนวยการทั่วไปเป็นครั้งคราว¹⁰⁷

(7) แผนการโอนย้ายธุรกิจ

การโอนธุรกิจตะกาฟูลไปยังผู้ประกอบกิจการรายอื่นนั้นสามารถที่จะกระทำได้ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งการโอนย้ายจะต้องกระทำตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้

¹⁰³ Section 47 (1) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁴ Section 47 (2) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁵ Section 47 (3) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁶ Section 48 (1) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁷ Section 48 (2) of the Takaful Act 1984

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลเป็นสมาคมซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถดำเนินการโอนธุรกิจได้ เว้นแต่จะเป็นการโอนไปให้แก่สมาคมอื่นซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว

3.1.5.4 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติอื่นๆ

(1) คำแนะนำของสภาที่ปรึกษาชะรีอะฮ์

ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล ตัวแทนตะกาฟูล นายหน้าตะกาฟูล หรือผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทน อาจขอคำแนะนำจากสภาที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจตะกาฟูลของตนเอง โดยที่ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล ตัวแทนนายหน้าตะกาฟูล หรือผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทนอาจปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว¹⁰⁸ ทั้งนี้สภาที่ปรึกษาชะรีอะฮ์จะถูกจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16 b (1) พระราชบัญญัติธนาคารกลางอิสลาม ค.ศ.1958¹⁰⁹

สำหรับสมาคมซึ่งสมาชิกของสมาคมดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล นายหน้าตะกาฟูล ตัวแทนตะกาฟูล หรือผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทน หรือสมาคมซึ่งสมาชิกเป็นบริษัทประกันภัย นายหน้าประกันภัย ตัวแทนประกันภัย หรือผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทนประกันภัย โดยที่บุคคลดังกล่าวประกอบธุรกิจตะกาฟูล สมาคมเหล่านั้นอาจขอคำแนะนำในด้านข้อมูลชะรีอะฮ์อันเกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนและสมาชิกผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลอาจปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว¹¹⁰

(2) ธนาคารกลาง

ธนาคารกลางเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบริหารงาน การบังคับใช้การดำเนินการ และการให้มีผลบังคับใช้พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 โดยที่ผู้ว่าการธนาคารกลางจะเป็นผู้อำนวยการตะกาฟูลก็ได้ โดยบุคคลดังกล่าวจะกระทำการและปฏิบัติหน้าที่ในนามของธนาคารกลาง มีอำนาจหน้าที่และปฏิบัติการไปตามที่ได้มีการหารือกับผู้ว่าการตะกาฟูลภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้¹¹¹ ทั้งนี้ในการดำเนินงานของผู้ว่าการทั่วไปจะต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับแนวทางทั่วไปของรัฐมนตรี¹¹²

หากผู้ว่าการทั่วไปไม่ได้มีคุณสมบัติเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัย รัฐมนตรีอาจจัดให้มีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยซึ่งมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขไว้ตลอดเวลาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำแนะนำตามกฎหมายนี้

¹⁰⁸ Section 53a of the Takaful Act 1984

¹⁰⁹ Section 53a (1) of the Takaful Act 1984

¹¹⁰ Section 53a (1) of the Takaful Act 1984

¹¹¹ Section 54 (1) of the Takaful Act 1984

¹¹² Section 54 (1) of the Takaful Act 1984

ผู้อำนวยการทั่วไปจะแต่งตั้งพนักงานของธนาคารกลางเพื่อบริหารหรือดำเนินการ หรือมีอำนาจหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างใด ๆ ของผู้อำนวยการทั่วไป และผู้อำนวยการทั่วไปอาจมอบอำนาจหรือแต่งตั้งบุคคลอื่นใดเพื่อให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามอำนาจหรือหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยทั่วไปหรือกรณีเฉพาะ

(3) ความรับผิดชอบ

ผู้อำนวยการทั่วไปหรือพนักงานธนาคารกลางซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 54 (5) บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 46 (3) หรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีอำนาจ หรือได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 54 (6) ไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำหรือละเว้นกระทำ ซึ่งได้กระทำลงไปในการมอบอำนาจโดยสุจริต หรือปฏิบัติตามระบบ หรือตามหน้าที่ที่ได้มีการหารือ หรือที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎระเบียบอื่นใด

(4) ความสามารถของบุคคล

บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ไม่มีความสามารถในการเข้าทำสัญญาตะกาฟูล¹¹³

3.1.6 หน่วยงานกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟูล

หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแล ควบคุมการดำเนินงาน เสริมสร้างความเชื่อมั่นและการเข้าถึงระบบตะกาฟูล รวมทั้งส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย ได้แก่

3.1.6.1 ธนาคารเนการามาเลเซีย (Negara Bank Malaysia-BNM)

ธนาคารเนการามาเลเซียเป็นธนาคารกลางของประเทศมาเลเซีย เริ่มดำเนินการเมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ.1959 ภายใต้พระราชบัญญัติธนาคารกลาง ค.ศ.2009 บทบาทของธนาคารกลางมาเลเซีย คือการส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเงินให้กับประเทศ โดยทำหน้าที่กำหนดนโยบายการเงิน นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน รักษาเสถียรภาพและส่งเสริมโครงสร้างทางการเงินให้เข้มแข็ง และเป็นนายธนาคารให้กับทางรัฐบาล รวมทั้งมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่รัฐบาลมาเลเซียเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและการจัดการหนี้สาธารณะ อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินให้กับประเทศด้วย ธนาคารเนการามาเลเซียมีบทบาทในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินอย่างมีนัยยะสำคัญ¹¹⁴ เพื่อให้แน่ใจว่าทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจและสังคมสามารถเข้าถึงการให้บริการทางการเงิน

¹¹³ Section 64 of the Takaful Act 1984

¹¹⁴ Bank Negara Malaysia, “Bank Negara,” Accessed October 21, 2015,

ธุรกิจตะกาฟูลถือเป็นอีกหนึ่งธุรกิจทางการเงินและการธนาคารที่มีความสำคัญทั้งต่อระบบเศรษฐกิจและความเจริญของประเทศ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับและดูแลของธนาคารเนการามาเลเซียและเพื่อที่จะกระตุ้นการพัฒนาในเชิงโครงสร้างและสร้างความเป็นระบบระเบียบให้แก่ธุรกิจตะกาฟูล ธนาคารเนการามาเลเซียได้มีการริเริ่มจัดทำแนวทางในการปฏิบัติการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ตัวอย่างเช่น แนวทางเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน แนวทางกำกับดูแลสภาพที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ และแนวทางในการจัดจ้างบุคคลภายนอกสำหรับผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล เป็นต้นเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการ

3.1.6.2 คณะกรรมการกำกับดูแลชะรีอะฮ์ (Shariah Supervisory Board)

สถาบันการเงินอิสลามจะต้องดำเนินการไปตามแนวปฏิบัติที่ดีในการกำกับดูแลกิจการ แต่อย่างไรก็ตามสถาบันการเงินอิสลามจะมีหน่วยงานกำกับดูแลและให้คำปรึกษาเพิ่มอีกชั้นหนึ่ง ได้แก่ คณะกรรมการกำกับดูแลชะรีอะฮ์ (Shariah Supervisory Board) ซึ่งจะมีการแต่งตั้งนักวิชาการอย่างน้อย 3 ท่าน เข้าเป็นสมาชิกคณะกรรมการ โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องเป็นผู้มีความรู้และความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ในทางเศรษฐกิจ การเงิน การประกอบธุรกิจ และกฎหมายอิสลาม

สมาชิกคณะกรรมการกำกับดูแลชะรีอะฮ์เป็นผู้มีบทบาทในการตรวจสอบการประกอบกิจการตะกาฟูลและตะกาฟูลต่อการกำกับดูแลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตะกาฟูล และตรวจสอบการปฏิบัติตามชะรีอะฮ์ของผลิตภัณฑ์และการลงทุน และรับรองว่าการดำเนินงานอย่างใดๆ ของบริษัทตะกาฟูลปราศจากสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติจากชะรีอะฮ์¹¹⁵

3.1.6.3 AAOIFI (The Accounting and Auditing Organization for Islamic Financial Institutions)

AAOIFI เป็นองค์กรอิสลามอิสระระหว่างประเทศ ก่อตั้งในรูปแบบของนิติบุคคลและดำเนินงานโดยไม่แสวงหากำไร มีสถาบันการเงินในประเทศต่างๆ เข้าร่วมกว่า 40 ประเทศ รวมถึงธนาคารกลาง สถาบันการเงินอิสลาม ธนาคารอิสลามระหว่างประเทศ และอุตสาหกรรมการเงินทั่วโลก AAOIFI เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ กำหนดมาตรฐานและแนวทางในการกำกับดูแลจริยธรรมและมาตรฐานชะรีอะฮ์ของสถาบันการเงินอิสลามและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

AAOIFI เป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อมั่นและได้รับการยอมรับในมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยประเทศต่างๆ ได้รับเอามาตรฐานดังกล่าวมาปฏิบัติ เช่น คูเบ จอร์แดน ซีเรีย และซูดาน เป็นต้น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในบางประเทศก็ได้มีการออกแนวทางการปฏิบัติ

¹¹⁵ Ezamshah Ismail, *Basic Takaful Broking Handbook*, (IBFIM : 2011), p.73.

ตามแนวทางของ AAOIFI เช่น มาเลเซีย ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย และแอฟริกาใต้ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันมีมาตรฐาน AAOIFI ถือเป็นส่วนหนึ่งของความต้องการทางด้านกฎระเบียบการเงินอิสลามทั้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง เอเชียแปซิฟิกเอเชียใต้ เอเชียกลาง แอฟริกา ยุโรป และอเมริกาเหนือ ซึ่งข้อกำหนดและมาตรฐานที่ใช้ในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลและตะกาฟูลต่อ ได้ดำเนินการตามแนวทางของ AAOIFI

3.1.6.4 IFSB (The Islamic Financial Services Board)

IFSB เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำหนดกฎระเบียบสากลและกำกับดูแลการดำเนินธุรกรรมทางการเงินและการธนาคารให้มีเสถียรภาพและความมั่นคงในทางอุตสาหกรรมการเงินอิสลาม และถูกต้องตามชะรีอะฮ์ ซึ่งรวมถึงสถาบันการเงินอิสลาม ธนาคารอิสลาม ตลาดทุนอิสลาม และการประกันภัยอิสลามด้วย ปัจจุบันสมาชิก IFSB ประกอบด้วยหน่วยงานกำกับดูแล องค์กรระหว่างประเทศ และสถาบันการเงินต่างๆ รวมทั้งสิ้น 184 หน่วยงาน

3.1.7 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของตะกาฟูลในมาเลเซีย

3.1.7.1 ความเข้าใจและการตื่นตัวของชาวมุสลิมเกี่ยวกับอิสลาม

การดำเนินกิจการประกันภัยอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย นั้นจะไม่สามารถดำเนินการไปได้ หากขาดความเข้าใจและการตื่นตัวเกี่ยวกับอิสลามของประชาชน วิกฤตการณ์ของอุตสาหกรรมตะกาฟูลในต้นปี ค.ศ.1983 เป็นผลมาจากความต้องการของชาวมุสลิมในสมัยนั้น เพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งของการประกันภัยซึ่งถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม

3.1.7.2 รัฐบาลให้การสนับสนุนหรือให้การอุปถัมภ์

รัฐบาลเป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย เนื่องจากบริษัทตะกาฟูลบริษัทแรกรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนโดยผ่านธนาคารอิสลามมาเลเซีย และสำหรับบริษัทต่อๆ มารัฐบาลได้เปลี่ยนมาให้การควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาผ่านทางธนาคารแห่งชาติมาเลเซีย

การให้การสนับสนุนและการให้การอุปถัมภ์ของรัฐบาลมีมาเป็นระยะเวลานานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของนโยบายเศรษฐกิจใหม่ (New Economic Policy) ที่เกิดการปรับโครงสร้างทางสังคมโดยการผลักดันให้ชาวมุสลิมเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และต่อมาในสมัยยุคของนโยบายเศรษฐกิจสมัยใหม่ (New Economic Policy) แนวคิดความเคร่งครัดทางศาสนาอิสลามได้เด่นชัดขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชนเมื่อพรรคพาสได้ประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง และมหาธีร์ได้ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในปี ค.ศ.1981 รัฐบาลนี้ได้สนับสนุนการสัมมนาในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาอิสลามและได้มีการประกาศใช้นโยบายการเปลี่ยนแปลงไปสู่อิสลามในปี 1984 ซึ่งตะกาฟูลถือเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจอิสลามซึ่งรัฐบาลให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง จนเริ่มมีการร่างพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 เพื่อเป็น

การสนับสนุนอย่างเป็นทางการ หลังจากที่ได้มอบอำนาจให้ธนาคารแห่งชาติมาเลเซียเป็นผู้ส่งเสริม และกำกับดูแล จึงอาจกล่าวได้ว่าตะกาฟูลมาเลเซียจะเกิดขึ้นมาอย่างสมบูรณ์และเจริญก้าวหน้าอย่าง ทุกวันนี้ไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐบาล

3.1.7.3 อิทธิพลจากขบวนการฟื้นฟูอิสลาม

ความสำเร็จของตะกาฟูลมาเลเซียอีกประการหนึ่งเป็นผลมาจากปัจจัย แวดล้อมภายนอกของขบวนการฟื้นฟูอิสลามที่มีอิทธิพลต่อแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการดำเนินชีวิตของมุสลิมในด้านต่างๆ ด้านหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างมากคือด้านเศรษฐกิจ ซึ่งการฟื้นฟูอิสลามได้แบ่งเป็นผ่านวิวัฒนาการมา 4 ช่วง ได้แก่

(1) ช่วงเปรียบเทียบ

ในยุคนี้เป็นช่วงที่มีการเขียนเปรียบเทียบระหว่างระบบเศรษฐกิจอิสลาม และระบบเศรษฐกิจอื่นๆ

(2) ช่วงการสร้างหลักการ

ในช่วงแรกได้มีการกระตุ้นให้นักปรัชญาชาวมุสลิมมีความตื่นตัวต่อเรื่อง ของศาสนา ซึ่งก็นับได้ว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยต่อมาในปี ค.ศ.1960 ได้เริ่มมีงานเขียน ในเชิงของการสร้างหลักการเกิดขึ้น เช่น งานเขียนของ ดร. อีซา อับดุลลย เขียนเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงิน และเศรษฐกิจการเมือง เป็นต้น

(3) ช่วงการก่อตั้งสถาบัน

ในช่วงที่มีการพูดถึงการสร้างหลักการนั้นก็ได้มีการริเริ่มสร้างสถาบัน ทางเศรษฐกิจ โดยในปี ค.ศ.1763 ได้มีการก่อตั้งธนาคาร Mayt Ghamr Bank และภายหลังจากนั้นก็ ได้มีการก่อตั้งธนาคารในประเทศอียิปต์ในปี ค.ศ.1971 ได้แก่ Bank Social Nasser ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 ได้มีการจัดตั้งธนาคารเพื่อการพัฒนาอิสลาม (Islamic Development Bank หรือ IDB) การ ขยายตัวของธนาคารอิสลามได้ขยายเป็นวงกว้างไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทั้งประเทศที่เป็นมุสลิม และประเทศที่ไม่ได้เป็นมุสลิม นอกจากการธนาคารอิสลามแล้วยังเกิดการประกันภัยอิสลามขึ้นใน ประเทศชูดานในปี ค.ศ.1979 และต่อมาได้ขยายไปยังประเทศต่างๆ ซึ่งเป็นการดำเนินธุรกิจควบคู่ไป กับธนาคารอิสลาม

(4) ช่วงติดตามผลและพัฒนา

จากประสบการณ์ที่ได้รับในการดำเนินกิจกรรมและธุรกรรมต่างๆ ทาง เศรษฐกิจและการเงินอิสลามมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี จึงได้มีการรวบรวมข้อมูลและประเมินผล ของการอิสลามนวัตน์ทางด้านเศรษฐกิจและการเงิน เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

จากช่วงระยะเวลาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในโลกของอิสลาม จะเห็นได้ว่า ประเทศมาเลเซียได้มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอิสลามตามกระแสที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และถือได้ว่า

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีความสม่ำเสมอในการพัฒนาทางเศรษฐกิจอิสลาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านตะกาฟูล นอกจากนี้มาเลเซียจะได้ขยายการลงทุนออกไปนอกประเทศแล้ว มาเลเซียยังเป็นที่ปรึกษาให้กับประเทศต่างๆ ที่สนใจจะดำเนินการด้านตะกาฟูลด้วย

3.1.7.4 ความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการ

ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการที่นำมาใช้กับตะกาฟูลมีความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม นับเป็นประเด็นที่มีความสำคัญที่ทำให้ประเทศมาเลเซียก้าวเป็นผู้นำทางตะกาฟูล และเหตุที่ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อสถาบันการเงินอิสลามในประเด็นแรก ได้แก่ การจัดตั้งสถาบันชะรีอะห์เพื่อกำกับดูแลการดำเนินกิจการ รวมถึงการออกกฎหมายให้แต่ละบริษัทต้องมีกรรมการชะรีอะห์ควบคุมดูแลอีกชั้นหนึ่งเพื่อความถูกต้องตามศาสนา และในประเด็นที่สองคือ การกำกับดูแลโดยธนาคารแห่งชาติมาเลเซีย จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความเชื่อมั่นของประชาชนในผลิตภัณฑ์และการบริหารจัดการย่อมเกิดจากการกำกับดูแลความถูกต้องทั้งทางด้านการบริหารจัดการและความถูกต้องทางศาสนา ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการมีกฎหมายที่บังคับใช้กับตะกาฟูลโดยเฉพาะ

3.2 ประเทศปากีสถาน

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (Islamic Republic of Pakistan) เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในเอเชียใต้ มีพรมแดนติดกับประเทศอินเดีย อิหร่าน อัฟกานิสถาน และ จีน และมีชายฝั่งติดกับทะเลอาหรับ มีประชากรกว่า 180 ล้านคน โดยมีประชากรร้อยละ 97 ของประเทศเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม¹¹⁶ และเนื่องด้วยว่าประเทศปากีสถานเป็นประเทศที่ประชากรส่วนมากเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม ประชากรจึงดำเนินชีวิตโดยปฏิบัติตามคำสอนของอัลลอฮ์ที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอานและอัลซุนนะฮ์ และก็เหมือนกันกับมุสลิมอื่นๆ ที่ไม่สามารถจะยอมรับในเรื่องของความไม่แน่นอน การพนัน และดอกเบี้ยได้ เนื่องจากเป็นสิ่งที่มิได้นับการอนุมัติตามหลักการทางศาสนา (ฮะรอม) ดังนั้นแล้วชาวปากีสถานจึงเชื่อว่าการประกันภัยสากลเป็นบาปและเชื่อว่าการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลเป็นสิ่งที่เชื่อถือและสามารถที่จะยอมรับได้

¹¹⁶ “สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน,” สืบค้นเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2557,

3.2.1 ความเป็นมาของตะกาฟูลในประเทศปากีสถาน

ตะกาฟูลปรากฏในตลาดประกันภัยของประเทศปากีสถานครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.2005 โดยบริษัท แพค-คูเวตการลงทุน จำกัด (Pak-Kuwait Investment Company) ถือเป็นบริษัทที่ให้บริการตะกาฟูลเป็นแห่งแรกของประเทศปากีสถานซึ่งในระยะเวลาเริ่มแรกมีเพียงหนึ่งถึงสองบริษัทเท่านั้นที่ประกอบกิจการดังกล่าว แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปธนาคารทั้งของรัฐและเอกชนก็เริ่มมีการให้บริการตะกาฟูลเพิ่มมากขึ้น และสืบเนื่องจากการที่ไม่มีกฎหมายที่เหมาะสมกับตะกาฟูลเป็นการเฉพาะ ในการควบคุมและกำกับดูแลในระยะเริ่มแรกของตะกาฟูลจึงอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายการประกันภัยสากล โดยมีข้อยกเว้นพิเศษที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ตะกาฟูลตามหลักศาสนาอิสลาม

อย่างไรก็ดี การปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามในทางเศรษฐกิจซึ่งมีไม่เฉพาะแต่เพียงในเรื่องของตะกาฟูลของประเทศเป็นไปได้อย่างช้าๆ แม้ว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยสากลในประเทศแล้ว ก็ยังคงไม่ปรากฏว่ามีการกล่าวถึงการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามแต่ประการใด ทั้งนี้ ในพระราชบัญญัติประกันภัย ค.ศ.1983 (Insurance Act 1983) ได้มีแนวความคิดในเรื่องของการจัดตั้งบริษัทประกันภัยแบบสหการ (Mutual Insurance) ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการจัดให้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตะกาฟูลในประเทศปากีสถาน จนกระทั่งในปี ค.ศ.2000 ได้มีการออกระเบียบตะกาฟูลขึ้น โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดรูปแบบการให้บริการออกเป็นสามรูปแบบ ได้แก่ วะกาละห์ (Wakalah Model) มุฎฮาระบะฮ์ (Mudharabah Model) และแบบผสม (Mix Model) ต่อมาได้มีการออกระเบียบตะกาฟูลขึ้นใหม่แทนที่ฉบับเดิมในปี ค.ศ.2005 จนกระทั่งท้ายที่สุดในวันที่ 13 มกราคม ค.ศ.2012 ได้มีการออกระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 เพื่อใช้เป็นระเบียบในการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้บริการตะกาฟูลแทนระเบียบตะกาฟูลฉบับเดิม

3.2.2 กฎหมายตะกาฟูลในประเทศปากีสถาน

ธุรกิจประกันภัยในประเทศปากีสถานนั้นมีสองระบบ คือการประกันภัยสากลและการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล โดยกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยทั้งสองรูปแบบก็แตกต่างกันออกไป แต่สำหรับการประกอบธุรกิจประกันภัยอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศปากีสถานจะอยู่ภายใต้บังคับของระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 (Takaful Rules 2012) เป็นระเบียบในการปฏิบัติอีกฉบับแยกต่างหากจากกฎหมายประกันภัยสากล โดยระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ.2012 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศปากีสถานโดยเฉพาะ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

3.2.2.1 การประกอบธุรกิจตะกาฟูล

การประกอบธุรกิจตะกาฟูลหรือกระทำการอย่างใดอันเป็นลักษณะของการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศปาเกีสถาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ หรือการเปิดช่องทางบริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล รวมถึงการใช้คำว่า “ตะกาฟูล” ไม่สามารถที่จะกระทำได้ เว้นแต่บุคคลนั้นจะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือกระทำการดังกล่าว¹¹⁷

บุคคลที่เหมาะสมในการประกอบกิจการตะกาฟูล ในกรณีที่เป็นตะกาฟูลเพื่อครอบครัว ได้แก่ บุคคลที่จดทะเบียนในการประกอบธุรกิจประกันชีวิต และสำหรับตะกาฟูลทั่วไป ได้แก่ บุคคลที่จดทะเบียนในการประกอบธุรกิจประกันภัยทั่วไป¹¹⁸ โดยกำหนดให้บทบัญญัติตามพระราชกฤษฎีกาและระเบียบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิตจะถือว่านำมาใช้กับธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัวด้วย และบทบัญญัติตามพระราชกฤษฎีกาและระเบียบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยทั่วไปจะถือว่านำมาใช้กับธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป¹¹⁹

การขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลอย่างเต็มรูปแบบ จะต้องจัดทำเอกสารยื่นต่อคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของประเทศปาเกีสถาน พร้อมทั้งเอกสารและข้อมูลที่ถูกระบุไว้¹²⁰ สำหรับในส่วนของการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลในรูปแบบของการเปิดหน้าต่างบริการก็มีหลักการและวิธีการปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลอย่างเต็มรูปแบบ¹²¹ ทั้งนี้ ในการขออนุญาตจะไม่ถูกปฏิเสธโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร¹²² และในกรณีที่ผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนและได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายและระเบียบต่างๆ แล้ว ผู้ขออนุญาตก็มีสิทธิที่จะได้รับหนังสือรับรองการอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว¹²³ โดยอาจกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตดังกล่าวก็ได้หากเห็นสมควร¹²⁴

¹¹⁷ Article 3 (1) of the Takaful Rule 2012

¹¹⁸ Article 4 (2) of the Takaful Rule 2012

¹¹⁹ Article 4 (3) of the Takaful Rule 2012

¹²⁰ Article 5 (1) of the Takaful Rule 2012

¹²¹ Article 6 (1) of the Takaful Rule 2012

¹²² Article 7 (1) of the Takaful Rule 2012

¹²³ Article 9 (1) of the Takaful Rule 2012

¹²⁴ Article 9 (2) of the Takaful Rule 2012

3.2.2.2 เงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบกิจการตะกาฟูล¹²⁵

1. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ให้สอดคล้องกับระเบียบฉบับนี้
2. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแต่งตั้งผู้ตรวจสอบความสอดคล้องตามหลักชะรีอะฮ์ให้สอดคล้องกับระเบียบฉบับนี้
3. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงานสอดคล้องตามหลักชะรีอะฮ์ให้สอดคล้องกับระเบียบฉบับนี้
4. หากกรณีการประกอบกิจการตะกาฟูลครบคร้ว ผู้ประกอบกิจการจะต้องกำหนดให้มีกองทุนเฉพาะสำหรับการดำเนินการดังกล่าวหนึ่งกองทุนหรือมากกว่านั้น
5. ดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครบคร้ว จะแบ่งกองทุนตามกฎหมายสำหรับธุรกิจตะกาฟูลดังกล่าวเป็นกองทุนย่อย ชื่อว่า กองทุนผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนย่อยผู้ประกอบกิจการ และในกรณีของสัญญาเพื่อการลงทุน ก็จะต้องมีกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ
6. หากกรณีการประกอบกิจการตะกาฟูลทั่วไป ผู้ประกอบกิจการจะต้องกำหนดให้มีกองทุนสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนสำหรับผู้ประกอบกิจการ
7. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแน่ใจว่าการลงทุนที่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของธุรกิจตะกาฟูลจะต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์
8. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแน่ใจว่าสินทรัพย์และหนี้สินของแต่ละกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการแยกออกจากสินทรัพย์และหนี้สินอื่น
9. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแน่ใจว่าใบเสร็จรับเงินและการชำระเงินจากแต่ละกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลถูกจัดทำโดยสอดคล้องกับระเบียบฉบับนี้
10. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแน่ใจว่าได้มีการสำรองเงินของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลตามจำนวนที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้
11. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลทั่วไปจะต้องแน่ใจว่าในแต่ละกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลมีสินทรัพย์เป็นจำนวนเกินกว่าหนี้สิน

¹²⁵ Article 10 of the Takaful Rule 2012

12. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลครอบครัวจะต้องแน่ใจว่ากองทุนตามกฎหมายแต่ละกองทุนจะต้องสอดคล้องกับความเพียงพอของกองทุนที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

13. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องแน่ใจว่าผลประโยชน์และหน้าที่ของผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละคนภายใต้สัญญาตะกาฟูลได้รับการบันทึกไว้ในเอกสารสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการ

14. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องดำเนินการให้กองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลสอดคล้องตามบทบัญญัติแห่งระเบียบนี้

15. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องกำหนดนโยบายที่มีรายละเอียดสำหรับแต่ละผู้เข้าร่วมกองทุนตะกาฟูลด้วยความเห็นชอบของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์

16. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องเป็นผู้สนับสนุนเงินทุนโดยวิธีการ (qard-e-hasna) กับกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของระเบียบฉบับนี้

17. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องตรวจสอบการเกินดุลหรือขาดดุลในแต่ละกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของระเบียบฉบับนี้

18. ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องกำหนดโครงสร้างค่าธรรมเนียมและอัตราส่วนการแบ่งปันผลกำไรในการลงทุนให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของระเบียบฉบับนี้ ภายใต้คำแนะนำของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์และในกรณีของตะกาฟูลครอบครัวจะต้องได้รับความเห็นชอบของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้แต่งตั้งขึ้น

นอกจากนั้นแล้วยังมีเงื่อนไขเฉพาะเพิ่มเติมสำหรับผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลโดยผ่านช่องทางของหน้าต่างการให้บริการ อันได้แก่ผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องแน่ใจว่าเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตะกาฟูล จะต้องมีความ "การดำเนินงานตะกาฟูลผ่านทางหน้าต่างการให้บริการ" โดยจะต้องให้เห็นอย่างเด่นชัดได้ชื่อของบริษัทผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลและต้องจัดทำรายงานสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายในส่วนของธุรกิจประกันภัยสากลและธุรกิจตะกาฟูลแยกต่างหากออกจากกันผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามระเบียบฉบับนี้ หรือตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่คณะกรรมการจะได้กำหนดขึ้นเป็นครั้งคราว และผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะต้องแต่งตั้งพนักงานประจำเพื่อทำหน้าที่เป็นหัวหน้าของการดำเนินกิจการตะกาฟูลผ่านทางหน้าต่างบริการ ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะต้องมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องและความรู้ที่ได้กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ และจะต้องไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันภัยสากล ไม่ว่าจะในลักษณะใด¹²⁶

¹²⁶ Article 11 of the Takaful Rule 2012

3.2.2.3 การเพิกถอนการอนุญาต

คณะกรรมการอาจทำการเพิกถอนการอนุญาตประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการได้ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ทั้งนี้ จะต้องมีการเปิดโอกาสเพื่อรับฟังผู้ประกอบกิจการเสียก่อน โดยการเพิกถอนการอนุญาตประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการจะทำได้ในกรณีที่คณะกรรมการเชื่อว่า¹²⁷

1. ผู้ประกอบกิจการดำเนินกิจการของตนโดยไม่ผ่านการอนุมัติจากที่ปรึกษาหารือ
2. ผู้ประกอบกิจการไม่เริ่มประกอบกิจการภายใน 12 เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต
3. ผู้ประกอบกิจการยุติการดำเนินกิจการตะกาฟูล
4. ผู้ประกอบกิจการล้มเหลวในการรักษาส่วนเกินของสินทรัพย์ให้มากกว่าหนี้สินที่อาจเกิดในของแต่ละกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลให้สอดคล้องตามบทบัญญัติแห่งระเบียบนี้
5. ผู้ประกอบกิจการล้มเหลวในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้ของตะกาฟูลครบถ้วน
6. ผู้ประกอบกิจการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจตะกาฟูลในลักษณะที่มีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการ
7. ผู้ประกอบกิจการล้มเหลวที่จะเตรียมการให้มีตะกาฟูลต่ออย่างเพียงพอ
8. ผู้ประกอบกิจการฝ่าฝืนหรือละเมิดบทบัญญัติของพระราชกฤษฎีกากฎระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นไปเพื่อการนั้น
9. ผู้ประกอบกิจการกระทำการตกแต่งข้อมูลให้เป็นเท็จ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือข้อมูลไม่ถูกต้อง หรือปกปิดหรือล้มเหลวที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในการกรอกใบคำขออนุญาต
10. การยกเลิกเพิกถอนดังกล่าวอยู่ในความสนใจของประชาชน

3.2.2.4 การจัดตั้งกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล

ผู้ประกอบกิจการจะต้องกำหนดนโยบายการเข้าร่วมกองทุนของผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวจะต้องได้รับการอนุมัติจากที่ปรึกษาหารือของผู้ประกอบกิจการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้¹²⁸

¹²⁷ Article 12 of the Takaful Rule 2012

¹²⁸ Article 13 of the Takaful Rule 2012

1. จะต้องครอบคลุมความเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงที่มีการอ้างอิงตามลักษณะของธุรกิจ ในลักษณะที่ 4 ของพระราชกฤษฎีกา
2. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับเงินจำนวนหนึ่งจากกองทุนดังกล่าวและวิธีการกำหนดจำนวนเงินทั้งหมดที่จะต้องจ่าย
3. ค่าใช้จ่ายที่อาจเรียกเก็บจากกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล
4. วิธีการและความถี่ของการกำหนดส่วนเกินหรือขาดดุลของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล
5. วิธีการกำจัดเงินส่วนเกินอย่างใด ๆ
6. วิธีการในการแยกการขาดทุน
7. ขั้นตอนของการสลายกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล

3.2.2.5 การจัดตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ

ผู้ประกอบการกิจการตะกาฟูลเพื่อครอบครัวและได้มีการออกสัญญาที่มีองค์ประกอบการลงทุนต้องจัดให้มีกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งจะเป็นกองทุนย่อยของกองทุนตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับการดำเนินธุรกิจตะกาฟูล¹²⁹

3.2.2.6 เอกสารการเข้าร่วมโครงการ

ผลประโยชน์และหน้าที่ของผู้เข้าร่วมโครงการแต่ละคนภายใต้สัญญาตะกาฟูลจะได้รับการบันทึกไว้ในผู้เข้าร่วมเอกสารรายละเอียดสมาชิก โดยมีข้อตกลงและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการความสัมพันธ์ในหมู่ผู้เข้าร่วมโครงการและระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการและผู้ประกอบการตะกาฟูลตามรายละเอียดต่อไปนี้¹³⁰

1. สิทธิและหน้าที่ของผู้เข้าร่วมโครงการ
2. ขั้นตอนในการแบ่งเงินสมทบเข้าร่วมโครงการระหว่างกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล กองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ และกองทุนผู้ประกอบการ (กองทุนย่อย)
3. วิธีการในการกำหนดค่าธรรมเนียมและ/หรือส่วนแบ่งของรายได้การลงทุนที่จ่ายให้กับผู้ประกอบการ
4. ขั้นตอนและระยะเวลาของการโอนเงินระหว่างกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ และกองทุนผู้ประกอบการ (กองทุนย่อย)

¹²⁹ Article 14 of the Takaful Rule 2012

¹³⁰ Article 15 of the Takaful Rule 2012

5. ขั้นตอนสำหรับการเรียกร้องและการจ่ายประโยชน์และวิธีการกำหนดผลประโยชน์ดังกล่าวรวมถึงถ้ามีข้อจำกัดและข้อยกเว้นอย่างไรใด ๆ
6. ขั้นตอนในการรวมเงินเพื่อการลงทุนภายใต้กองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการในกรณีของสัญญาตะกาฟูลครอบครัว
7. ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ

3.2.2.7 การแบ่งแยกเงินสมทบเข้าร่วมโครงการและกองทุน

เงินสมทบเข้าร่วมโครงการที่ได้รับมาภายใต้สัญญาตะกาฟูลทั่วไป (รวมภาษีอย่างใด ๆ) จะถูกจัดแบ่งเข้าไปยังกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลหนึ่งกองทุนหรือมากกว่า โดยเงินจำนวนดังกล่าวจะถูกนำไปฝากไว้ในธนาคาร รวมถึงรายได้ทั้งหมดที่ได้รับจากสินทรัพย์ของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและรายรับจากผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลต่อ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล ทั้งนี้ สินทรัพย์ทั้งหมด หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลทั่วไป ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนผู้ประกอบกิจการ¹³¹

เงินสมทบเข้าร่วมโครงการที่ได้รับมาภายใต้สัญญาตะกาฟูลเพื่อครอบครัว (รวมภาษีอย่างใด ๆ) จะถูกแยกในส่วนของที่เป็นความเสี่ยง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและส่วนของการลงทุน (ถ้ามี) โดยเงินในส่วนที่เป็นความเสี่ยงจะถูกจัดแบ่งเข้าไปยังกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลหนึ่งกองทุนหรือมากกว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจะถูกจัดแบ่งเข้าไปยังกองทุนย่อยผู้ประกอบกิจการ และส่วนของการลงทุนจะถูกจัดแบ่งเข้าไปยังกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการหนึ่งกองทุนหรือมากกว่า โดยเงินสมทบเข้าร่วมโครงการในส่วนของการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการจะถูกนำไปฝากไว้ในธนาคาร รวมถึงรายได้ทั้งหมดที่ได้รับจากสินทรัพย์ของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและรายรับจากผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลต่อ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล ทั้งนี้ สินทรัพย์ทั้งหมด หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลเพื่อครอบครัว ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลจะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนผู้ประกอบกิจการ¹³²

3.2.2.8 การยืมเงินลงทุนโดยปราศจากดอกเบี้ย

ในกรณีของตะกาฟูลทั่วไป หากสินทรัพย์ในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมความรับผิดชอบทั้งหมด การขาดดุลดังกล่าวจะถูกแก้ไขโดยโอนกองทุน

¹³¹ Article 17 of the Takaful Rule 2012

¹³² Article 18 of the Takaful Rule 2012

โดยปราศจากดอกเบี้ย จากกองทุนผู้ประกอบการไปยังกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการ¹³³ แต่หากเป็นกรณีของตะกาฟูลครอบครัว หากกองทุนที่ได้กำหนดไว้ไม่เพียงพอตามที่พระราชกฤษฎีกาได้กำหนดไว้ การขาดดุลดังกล่าวจะถูกแก้ไขโดยโอนกองทุนโดยปราศจากดอกเบี้ย จากกองทุนผู้ประกอบการไปยังกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการ¹³⁴

3.2.2.9 การแบ่งปันเงินรายได้ส่วนเกิน

ขณะสิ้นปีงบประมาณทางบัญชี ผู้ประกอบการจะต้องประเมินสินทรัพย์และหนี้สินของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล ไม่ว่าจะกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลจะมีส่วนเกินหรือขาดดุล¹³⁵ และหากเป็นตะกาฟูลครอบครัวจะต้องมีกลไกในการกำหนดและการกระจายส่วนเกินดังกล่าว ซึ่งได้รับการอนุมัติจากนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งความถี่ในการกระจายและกลไกจะได้รับการเตรียมจากนักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าว¹³⁶ โดยกลไกดังกล่าวจะระบุความถี่ วิธีการเงื่อนไข สิทธิพื้นฐานและรูปแบบของการกระจายส่วนเกิน¹³⁷ และตะกาฟูลทั่วไปผู้ประกอบการจะต้องกำหนดกลไกการกระจายส่วนเกินดังกล่าวเช่นกัน¹³⁸ ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดกลไกการกระจายส่วนเกินสำหรับตะกาฟูลทั่วไปก็ได้ และผู้เข้าร่วมโครงการอาจบริจาคเงินส่วนเกินดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคมหรือการกุศล¹³⁹ และอาจให้ผู้ประกอบการเตรียมเพื่อดำเนินการดังกล่าว¹⁴⁰

3.2.2.10 การจัดการการลงทุน

การลงทุนในส่วนของเงินสมทบเข้าร่วมโครงการในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องได้รับการจัดการภายใต้สัญญาอะกาละห์ (Wakala) สัญญามุฎเราะบะฮ์ (Mudharabah) หรือสัญญาแบบผสม (Mix) ซึ่งถูกกำหนดให้สามารถใช้งานได้โดยที่ปรึกษาชะรีอะฮ์¹⁴¹

¹³³ Article 20 (1) of the Takaful Rule 2012

¹³⁴ Article 20 (2) of the Takaful Rule 2012

¹³⁵ Article 21 (1) of the Takaful Rule 2012

¹³⁶ Article 21 (2) of the Takaful Rule 2012

¹³⁷ Article 21 (3) of the Takaful Rule 2012

¹³⁸ Article 21 (4) of the Takaful Rule 2012

¹³⁹ Article 21 (5) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁰ Article 21 (6) of the Takaful Rule 2012

¹⁴¹ Article 22 of the Takaful Rule 2012

3.2.2.11 การประกอบธุรกิจตะกาฟูลผ่านช่องทางของหน้าต่างการให้บริการ

ผู้รับประกันภัยสากลซึ่งประกอบธุรกิจประกันชีวิตและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลครบถ้วนผ่านช่องทางของหน้าต่างการให้บริการสามารถที่จะโอนเงินจากกองทุนผู้ถือหุ้นไปยังกองทุนสำหรับธุรกิจตะกาฟูลตามที่กฎหมายกำหนดได้¹⁴² และผู้รับประกันภัยสากลซึ่งประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการให้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลครบถ้วนผ่านช่องทางของหน้าต่างการให้บริการสามารถที่จะโอนเงินจากกองทุนผู้ประกอบกิจการไปยังกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลได้¹⁴³

3.2.2.12 คณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์

คณะกรรมการอาจทำการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ซึ่งจะประกอบด้วยสมาชิกตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด¹⁴⁴ โดยจะเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและแนวทางสำหรับการดำเนินงานและการจัดการของธุรกิจตะกาฟูลให้สอดคล้องกับหลักการชะรีอะฮ์¹⁴⁵

3.2.2.13 ที่ปรึกษาชะรีอะฮ์

ผู้ประกอบการแต่ละรายจะแต่งตั้งที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ได้โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการเสียก่อนตั้งแต่วันที่เวลาที่มีการเริ่มธุรกิจหรือในภายหลังหากมีการเปลี่ยนแปลง¹⁴⁶ และจะต้องมีคุณสมบัติและประสบการณ์อย่างน้อยตามที่ระเบียบฉบับนี้ได้กำหนดไว้¹⁴⁷ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวจะไม่เป็นที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในขณะระยะเวลาเดียวกันเกินกว่าสามแห่งในประเทศปากีสถาน¹⁴⁸ โดยที่ปรึกษาชะรีอะฮ์จะเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดังรายละเอียดต่อไปนี้¹⁴⁹

1. อนุมัติผลิตภัณฑ์ รวมถึงเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. อนุมัตินโยบายกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล
3. อนุมัตินโยบายการลงทุน
4. อนุมัติการเตรียมตะกาฟูลต่อ

¹⁴² Article 24 (1) of the Takaful Rule 2012

¹⁴³ Article 24 (2) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁴ Article 25 (1) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁵ Article 25 (2) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁶ Article 26 (2) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁷ Article 26 (6) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁸ Article 26 (7) of the Takaful Rule 2012

¹⁴⁹ Article 26 (1) of the Takaful Rule 2012

5. อนุมัติการกระจายรายได้ส่วนเกินไปยังผู้เข้าร่วมโครงการ

3.2.2.14 เจ้าหน้าที่ยกกับการปฏิบัติตามชะรีอะฮ์

ผู้ประกอบการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ยกกับการปฏิบัติตามชะรีอะฮ์โดยคำแนะนำของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์¹⁵⁰ โดยเจ้าหน้าที่ยกกับการปฏิบัติตามชะรีอะฮ์ต้องทำให้มั่นใจว่านโยบายทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์จะถูกนำมาปฏิบัติในการดำเนินการของผู้ประกอบการ¹⁵¹ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ยกกับการปฏิบัติตามชะรีอะฮ์จะต้องรายงานตรงต่อที่ปรึกษาชะรีอะฮ์และจะไม่สามารถยกเลิกได้หากไม่ได้รับอนุญาต¹⁵²

¹⁵⁰ Article 27 (1) of the Takaful Rule 2012

¹⁵¹ Article 27 (2) of the Takaful Rule 2012

¹⁵² Article 27 (3) of the Takaful Rule 2012

บทที่ 4

ธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย

การประกันภัยเป็นธุรกิจการเงินประเภทหนึ่งที่มีบทบาทต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และการพัฒนาในทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็น ธุรกิจที่ทำหน้าที่ในการประกันความเสี่ยงภัยของระบบเศรษฐกิจ และช่วยหนุนให้การดำเนินงานของ ธุรกิจและการลงทุนดำเนินต่อไป นอกจากนั้นแล้วธุรกิจประกันภัยยังถือเป็นธุรกิจการค้าประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและมีความสำคัญต่อประโยชน์และระบบเศรษฐกิจของประเทศ

4.1 ลักษณะของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย¹

ธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจสถาบันการเงินจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงินของประเทศ อาทิ ธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนต่างๆ เพื่อให้เกิดความมั่นคงในการ ประกอบการลงทุนและการประกอบธุรกิจทั่วไป อีกทั้งยังเป็นธุรกิจที่รัฐบาลอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเพื่อ เฉลี่ยความเสียหายที่เกิดเสมือนเป็นหลักประกันของสังคม ธุรกิจประกันภัยจะมีการระดมเงินออมใน รูปแบบของเบี้ยประกันของผู้เอาประกันภัย ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากสถาบันการเงินประเภทอื่น

4.2 ประเภทของการประกันภัยในประเทศไทย

การประกันภัยในประเทศไทยปัจจุบันสามารถแบ่งแยกออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การประกันชีวิต (Life Insurance) และการประกันวินาศภัย (Non-Life Insurance)

4.2.1 การประกันชีวิต (Life Insurance Business)

ประกันชีวิต คือ สัญญาซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงใช้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอา ประกันภัยหรือผู้สืบทอดของบุคคลดังกล่าว ในเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่ถูกเอาประกันชีวิตไว้ได้ตาย

¹ จำรัส กาญจนวงศ์, “ปัญหาและอุปสรรคการเปิดเสรีประกันภัย”, (วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545), น.7.

ไปภายในเวลาหรือมีชีวิตอยู่จนถึงเวลาอันได้ตกลงกันเอาไว้ โดยผู้เอาประกันภัยยินยอมจ่ายเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย² การประกันชีวิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท อันได้แก่

4.2.1.1 การประกันชีวิตประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance)

เป็นการประกันชีวิตรายบุคคลโดยมีจุดประสงค์เพื่อกระจายความเสี่ยงในกลุ่มผู้เอาประกันภัยที่มีรายได้ระดับปานกลางขึ้นไป ดังนั้นการประกันชีวิตในลักษณะนี้จึงให้ความสำคัญคุ้มครองในวงเงินเอาประกันภัยที่สูง และเบี้ยประกันภัยย่อมสูงตามวงเงินเอาประกันด้วย โดยการชำระเบี้ยประกันภัยมักจะชำระเป็นรายปี รายสามเดือน หรือรายเดือน

4.2.1.2 การประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance)

การประกันชีวิตประเภทนี้เป็นการประกันชีวิตรายบุคคลเช่นกัน โดยจะมุ่งเน้นในกลุ่มของผู้มีเงินเดือนประจำที่มีรายได้น้อย ความคุ้มครองจากการประกันชีวิตของคนกลุ่มนี้จึงไม่สูงนักและเบี้ยประกันภัยจะต่ำ

4.2.1.3 การประกันชีวิตประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance)

เป็นการประกันชีวิตกลุ่มบุคคลภายใต้กรรมสิทธิ์หลักฉบับเดียว โดยมากจะเป็นการประกันชีวิตที่นายจ้างทำให้แก่ลูกจ้างเพื่อเป็นสวัสดิการ ซึ่งปกติแล้วนายจ้างจะเป็นผู้จ่ายเบี้ยประกันภัยให้แก่ลูกจ้างทั้งหมดหรือครึ่งหนึ่ง ตามแต่ที่ได้ตกลงกัน โดยทั่วไปแล้วการประกันชีวิตแบบกลุ่มมักจะทำสัญญาเป็นรายปี การจ่ายเบี้ยประกันอาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสามเดือน หรือรายปีก็ได้ เบี้ยประกันขึ้นอยู่กับทุนประกัน จำนวนพนักงาน และอายุเฉลี่ยของพนักงานทั้งหมด

4.2.2 การประกันวินาศภัย (Life Insurance)

ประกันวินาศภัย คือ การประกันภัยเพื่อความเสียหายอันพึงประมาณเป็นเงิน ได้ผู้เอาประกันภัยจะได้รับค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่เกิดวินาศภัยขึ้นตามสัญญา ไม่เกินความเสียหายที่แท้จริง ภายในจำนวนเงินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้³ และหมายความรวมถึงความสูญเสียในสิทธิผลประโยชน์หรือรายได้⁴ สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทได้แก่

4.2.2.1 การประกันอัคคีภัย (Fire Insurance)

เป็นการประกันภัยประเภทหนึ่งที่ทำให้ความคุ้มครองทรัพย์สินต่างๆ ของผู้เอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่อาจเกิดความสูญเสียหรือเสียหายจากอัคคีภัยเป็นหลัก

² ศาสตราจารย์จิตติ ดิงศฤทธิย์, กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549), น.136.

³ เพ็งอ้วง, น.80.

⁴ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

4.2.2.2 การประกันภัยทางทะเลและขนส่ง (Marine Insurance)

เป็นการประกันภัยประเภทหนึ่งที่มุ่งให้ความคุ้มครองต่อความสูญหายหรือเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุทางทะเลในระหว่างการขนส่งทางทะเล ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภท ได้แก่ การประกันภัยตัวเรือ (Marine Hull Insurance) เป็นการประกันภัยซึ่งให้ความคุ้มครองการสูญเสียวหรือเสียหายของตัวเรือ รวมถึงเครื่องจักรและอุปกรณ์ และการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเล (Marine Cargo Insurance) เป็นการประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองการสูญเสียวหรือเสียหายจากสินค้า อันเกิดจากอุบัติเหตุในระหว่างการขนส่ง

4.2.2.3 การประกันภัยรถยนต์ (Motor Insurance)

การประกันภัยประเภทนี้เป็นการประกันวินาศภัยประเภทหนึ่งซึ่งให้ความคุ้มครองต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน อันเกิดจากการใช้รถยนต์ ปัจจุบันการประกันภัยรถยนต์ในประเทศไทยสามารถจำแนกออกได้ 2 ประเภท คือ

(1) การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Insurance)

หมายถึง การประกันภัยรถยนต์ที่ถูกบังคับโดยกฎหมายเพื่อคุ้มครองต่อความสูญเสียวทางชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลผู้ประสบภัยจากรถ ไม่ว่าจะเป็นผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ ผู้โดยสารซึ่งอยู่ในรถหรือบุคคลภายนอก ในประเทศไทยมีการกำหนดให้รถยนต์ทุกคันต้องมีการประกันภัยประเภทนี้ ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551

(2) การประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ (Voluntary Insurance)

หมายถึง การประกันภัยรถยนต์ที่เกิดขึ้นโดยความสมัครใจของผู้มีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัย โดยมีได้ถูกบังคับตามกฎหมายแต่อย่างใด

4.2.2.4 การประกันภัยเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Insurance)

การประกันภัยประเภทนี้เป็นการประกันวินาศภัยประเภทหนึ่ง ซึ่งมุ่งให้ความคุ้มครองความสูญเสียวหรือความเสียหายของทรัพย์สินอื่นๆ นอกเหนือจากความคุ้มครองภายใต้การประกันภัย 3 ประเภทแรก โดยสามารถแบ่งแยกการประกันภัยเบ็ดเตล็ดออกได้เป็น 5 ประเภทหลัก ได้แก่

(1) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับบุคคล

เช่น ประกันภัยโรคมะเร็ง การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (Personal Accident Insurance) การประกันภัยอุบัติเหตุและสุขภาพหมู่ (Group Accident & Health Insurance) และการประกันภัยสุขภาพบุคคล (Personal Health) เป็นต้น

(2) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สิน

เช่น การประกันภัยโจรกรรม (Burglary Insurance) การประกันภัยกระจก (Glass Insurance) การประกันภัยเครื่องบินและอุบัติเหตุการบิน (Aviation Insurance) และการประกันภัยสำหรับเงิน (Money Insurance) เป็นต้น

(3) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับงานวิศวกรรม

เช่น การประกันภัยความรับผิดของงานตามสัญญา (Contract Work Insurance) การประกันภัยเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer Insurance) การประกันภัยเครื่องจักร (Machinery Breakdown Insurance) และการประกันภัยการติดตั้งเครื่องจักร (Erection All Risks Insurance) เป็นต้น

(4) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับความรับผิดตามกฎหมาย

เช่น การประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอก (Public Liability Insurance) การประกันภัยความรับผิดของนายหน้า (Employer's Liability) การประกันภัยเงินชดเชยแรงงาน (Workmen's Compensation Insurance) และการประกันภัยความรับผิดต่อผลิตภัณฑ์ (Product Liability Insurance) เป็นต้น

(5) การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับภัยอื่นๆ

เช่น การประกันภัยความซื่อสัตย์ (Fidelity Guarantee Insurance) การประกันภัยปศุสัตว์ (Livestock Insurance) และการประกันภัยพืชผล (Crop Insurance) เป็นต้น

ดังนั้น การประกันวินาศภัยจึงหมายถึง การประกันภัยซึ่งรับประกันความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยไว้ โดยความเสียหายดังกล่าวจะต้องสามารถประมาณเป็นเงินได้ ทั้งนี้ ธุรกิจประกันวินาศภัยให้หมายความรวมถึงธุรกิจรับประกันภัยต่อด้วย

4.3 ความเป็นมาและพัฒนาการของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย⁵

กิจการประกันภัยในประเทศไทยได้เริ่มปรากฏขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยนั้นประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในทางการค้ากับประเทศในแถบตะวันตก ซึ่งอาศัยการขนส่งสินค้าทางทะเลเป็นส่วนใหญ่ ประกันภัยประเภทแรกที่ปรากฏในยุคสมัยนี้จึงเป็นการประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง เพื่อประกันความเสียหายของสินค้าในระหว่างการเดินทาง วงการธุรกิจของชาวต่างชาติที่เข้ามาทำ

⁵ “ความเป็นมาของธุรกิจประกันภัย,” สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2558 ,

การค้าขายจึงร่วมมือดำเนินงานการประกันภัยทางทะเลและขนส่งขึ้นระหว่างกันเองโดยมิได้มีการจดทะเบียนการค้าหรือแจ้งต่อรัฐบาลสยามประเทศแต่ประการใด

สมัยรัตนโกสินทร์ ราวปี พ.ศ.2368 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 พระองค์ได้ทรงสั่งซื้อเครื่องพิมพ์จากประเทศอังกฤษ และพระองค์เกรงว่าเครื่องพิมพ์จะได้รับความเสียหายระหว่างการขนส่ง พระองค์จึงโปรดให้ทำประกันภัยระหว่างการขนส่งเครื่องพิมพ์ดังกล่าวในนามของพระองค์เอง จึงอาจกล่าวได้ว่าในยุคสมัยดังกล่าวเป็นยุคสมัยที่ประเทศไทยได้รู้จักวิธีการเอาประกันภัย

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ประเทศฝรั่งเศสได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการค้าและได้มีการจัดตั้งห้างเพื่อค้าขายเป็นจำนวนมาก ซึ่งบางห้างได้ทำกิจการในฐานะเป็นตัวแทนของกิจการประกันภัยต่างประเทศด้วย อาทิ ห้างสก๊อต เป็นตัวแทนของบริษัท โอเชียนมารีนประกันภัย จำกัด (Ocean Marine Insurance Company) และห้างบิกเกนแบ็ก เป็นตัวแทนของบริษัท โคลเนียลซีแอนไฟเยอร์ประกันภัย จำกัด (Colonial Sea and Fire Insurance Company) เป็นต้น

ในยุคสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 คณะทูตจากสหราชอาณาจักรซึ่งได้เดินทางมาเจริญสัมพันธไมตรีทางการพาณิชย์ได้ขอพระบรมราชานุญาตจัดตั้งบริษัท อีสต์เอเชียติก จำกัด เพื่อรับประกันชีวิตของประชากรชาวไทยและชาวต่างชาติซึ่งพำนักอยู่ในประเทศไทยในฐานะตัวแทนของบริษัท เอควิตาเบิลประกันภัยแห่งกรุงลอนดอน ให้เป็นผู้เสนอขายกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ซึ่งมีชื่อเรียกว่า “ทอนโทนีโปลิศ” ให้แก่ประชาชนชาวไทยและชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงอนุญาตโดยมีสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์เป็นผู้ถือกรมธรรม์เป็นคนแรก ภายหลังจากนั้นธุรกิจประกันชีวิตก็หยุดชะงักลงในช่วงปลายรัชสมัย เนื่องจากจากกรมธรรม์ประกันภัยต้องถูกจัดส่งมาจากประเทศอังกฤษและประชาชนยังคงไม่มีความเข้าใจในธุรกิจดังกล่าว ธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ได้รับความนิยมในที่สุดบริษัท อีสต์เอเชียติก จำกัด จึงได้เพิกถอนฐานะตัวแทนไป ในทางกลับกันธุรกิจประกันภัยประเภทอื่นๆ ยังคงดำเนินต่อไปและมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ห้างฝรั่งที่ตั้งขึ้นในเมืองไทยส่วนมากก็ยังคงเป็นตัวแทนของบริษัทประกันภัยต่างชาติ ในช่วงยุคสมัยดังกล่าวบริษัทหรือห้างที่จะจัดตั้งกิจการประกันภัยโดยตรงขึ้นในเมืองไทย เว้นแต่บริษัท เรือเมล์จีนสยามที่ได้รับอำนาจพิเศษให้ดำเนินกิจการรับประกันอัคคีภัยและประกันภัยทางทะเลด้วย และต่อมาก็ได้มีการจัดตั้งบริษัทประกันภัยอื่นๆ ตามมา

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ธุรกิจประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจประกันชีวิตในประเทศแถบยุโรปและอเมริกาได้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง จึงได้มีนักธุรกิจประกันภัยต่างประเทศเข้ามาศึกษาช่องทางการขยายธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยตั้งแต่ปลายสมัยรัชกาลที่ 6

ต่อเนื่องจนถึงสมัยรัชกาลที่ 7 ช่วงระยะเวลาดังกล่าวรัฐเริ่มพิจารณาเห็นว่าธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประกันชีวิตเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อความผาสุกและความปลอดภัยของสาธารณชน จำเป็นต้องมีการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ และหลักปฏิบัติในการควบคุมธุรกิจประกันภัย จึงได้มีการตรา “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ.2471” ขึ้นใช้บังคับเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ.2471 โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการกำหนดเงื่อนไขและการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นเพื่อควบคุมธุรกิจประกันภัย โดยผู้ประกอบการธุรกิจประกันภัยจะต้องดำเนินการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจกับ “กองประกันภัย” สังกัดสำนักงานกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ซึ่งจัดตั้งเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2472 ต่อมาบริษัทประกันภัยขอรับการจดทะเบียนประมาณ 20 บริษัท โดยเป็นบริษัทประกันชีวิต 4 บริษัท ซึ่งล้วนแต่เป็นบริษัทประกันภัยต่างประเทศทั้งสิ้น หลังจากระยะเวลาดังกล่าวประมาณ 2-3 ปี ได้มีการจัดตั้งบริษัทประกันชีวิตของคนไทยขึ้นเป็นบริษัทแรก ได้แก่ บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด และต่อมาก็ได้มีการจัดตั้งบริษัท ไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด อย่างไรก็ตามในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ปรากฏว่าบริษัทประกันภัยต่างประเทศที่อยู่ในฐานะของชนชาติศัตรู จึงได้ยุติการประกอบกิจการในประเทศไทยไปเกือบทั้งหมด

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยก็เริ่มดำเนินการอย่างจริงจังอีกครั้งหนึ่ง ประชาชนให้ความสนใจในการประกันภัยมากยิ่งขึ้น ทั้งมีความเชื่อถือในบริษัทประกันภัยมากขึ้น จึงได้มีการจัดตั้งบริษัทประกันภัยกันอย่างแพร่หลาย แต่ถึงกระนั้นในช่วงก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2510 ธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยได้ดำเนินธุรกิจมาอย่างไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะธุรกิจประกันชีวิตที่ต่างมุ่งหาลูกค้า เร่งสร้างตัวแทนประกันชีวิต รวมทั้งอาศัยการลอกแบบกรรมวิธีประกันภัยของบริษัทต่างประเทศในช่วงสมัยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยขาดความเข้าใจในเชิงหลักการ มุ่งแต่เพียงการหายอดขาย ส่งผลให้ธุรกิจการประกันชีวิตไร้ประสิทธิภาพ ประกอบกับประชาชนโดยมากยังคงไม่เข้าใจคุณลักษณะที่แท้จริงของการประกันชีวิต รวมทั้งตัวแทนขาดคุณภาพ ทำให้ภาพลักษณ์ของธุรกิจย่ำแย่ในสายตาประชาชน การประกันชีวิตจึงไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

แม้ว่าธุรกิจประกันชีวิตจะไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรในระยะแรก ประกอบกับมีเหตุการณ์ที่มีความสำคัญซึ่งกระทบต่อความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัยจากการที่มีการเลิกกิจการของ 2 บริษัทประกันภัยใหญ่อันได้แก่ บริษัท นครหลวงประกันชีวิตแห่งประเทศไทย และบริษัท บูรพาประกันชีวิต แต่ในด้านหนึ่งธุรกิจประกันชีวิตเริ่มมีการปรับตัวและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือในส่วนของภาคเอกชนได้มีการศึกษาถึงหลักการประกันภัยเพื่อจะนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งได้มีการจัดตั้งสมาคมประกันชีวิตขึ้นเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกัน

ชีวิต สำหรับในภาครัฐได้มีการตราพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2510 เพื่อใช้เป็นกฎหมายในการกำกับดูแลกิจการประกันภัย ทั้งในส่วนของ การประกันวินาศภัยและการประกันชีวิต ซึ่งกฎหมายทั้งสองฉบับส่งผลให้การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและธุรกิจประกันชีวิตเป็นระบบระเบียบและมีการพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้าทันสมัยจวบจนปัจจุบัน

4.4 พัฒนาการของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัย

กฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องและใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยนั้นได้มีการพัฒนาเป็นลำดับขั้นตามความสำคัญ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงผลกระทบของธุรกิจต่อความปลอดภัยและความผาสุกของสาธารณชนในประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดของการพัฒนาดังต่อไปนี้

4.4.1 พระราชบัญญัติลักษณะเข้าหุ้นส่วนและบริษัท ร.ศ.130

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม ร.ศ.130 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ในมาตรา 115 ซึ่งระบุนำให้มีบริษัทรับประกันภัยต่างๆ ตั้งขึ้นโดยมิได้รับพระบรมราชานุญาต⁶ ทั้งนี้กฎหมายฉบับนี้มีได้มีบทบัญญัติกำหนดเงื่อนไขการประกอบธุรกิจแต่อย่างใด

4.4.2 พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 พ.ศ.2467

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2467 ปราบกฏสาระสำคัญซึ่งบัญญัติอยู่ในลักษณะ 22 ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท มาตรา 1014 กำหนดห้ามมิให้บริษัทที่ประกอบกิจการประกันภัยตั้งขึ้น โดยมีได้มีประกาศพระราชทานพระบรมราชานุญาตพิเศษซึ่งเท่ากับเป็นการเริ่มควบคุมการก่อตั้งบริษัทประกันภัยไม่ให้ตั้งโดยเสรี แต่ยังมีได้มีบทบัญญัติที่ควบคุมกิจการโดยตรง รวมทั้งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำสัญญาประกันภัย โดยระบุสิทธิ หน้าที่ และความเกี่ยวพันระหว่างบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัย และผู้รับประกันภัย ทั้งนี้ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับดังกล่าวได้ถูกยกเลิก และใช้บทบัญญัติบรรพ 3 ที่ตรวจชำระใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1

⁶ พระราชบัญญัติลักษณะเข้าหุ้นส่วนและบริษัท ร.ศ.130 มาตรา 115 บัญญัติว่า “บริษัทเดินรถไฟ รถราง บริษัทรับประกันต่าง ๆ บริษัททำการคลังเงินเหล่านี้ ท่านห้ามมิให้ตั้งขึ้น นอกจากได้รับพระบรมราชานุญาต”

เมษายน พ.ศ.2472 ซึ่งบรรพ 3 ที่ได้มีการตรวจชำระใหม่ ได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการประกันภัยตั้งแต่มาตรา 861-897 ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน⁷

4.4.3 พระราชบัญญัติควบคุมกิจการการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือ ผาสุกแห่งสาธารณชน พ.ศ.2471

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2471 ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 สารสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ปรากฏอยู่ในมาตรา 7 กำหนดห้ามมิให้ประกอบกิจการประกันภัย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐบาลทางเสนาบดีเจ้าหน้าที่ กำหนดให้กิจการประกันภัยที่มีอยู่ก่อนแล้วในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ก็จะต้องดำเนินการขออนุญาตภายในกำหนดหนึ่งปีรวมทั้งการประกอบธุรกิจประกันภัยจะต้องจดทะเบียนและอยู่ในความควบคุมของกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

4.4.4 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2510

เนื่องจากกฎระเบียบและข้อบังคับที่ใช้ในการควบคุมธุรกิจประกันภัยที่ใช้มาก่อนหน้าและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้งยังขาดหลักการที่ให้อำนาจบริหารแก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการประกันภัย ประกอบกับรัฐบาลเริ่มเห็นถึงความสำคัญของธุรกิจประกันภัยซึ่งมีลักษณะเป็นสถาบันการเงิน อันมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมากในอนาคต จึงได้มีการมอบหมายให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยในขณะนั้น เป็นผู้ดำเนินการร่างกฎหมายขึ้นใหม่ และได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยในปี พ.ศ.2494 และเสนอเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรหลายครั้ง รวมทั้งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงร่างให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแต่ก็ยังคงไม่ผ่านการพิจารณา จนกระทั่งเมื่อบริษัท นครหลวงประกันชีวิตแห่งประเทศไทย ถูกสั่งปิดกิจการในปี พ.ศ.2508 จึงเป็นจุดที่ทำให้รัฐเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีมาตรการที่รัดกุมและมีกฎหมายเพื่อควบคุมธุรกิจประกันภัยโดยเฉพาะ จนในที่สุดก็ได้มีการประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2510 เมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ.2510 ซึ่งนับเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่ว่าด้วยการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยตามหลักสากลที่ใช้กันอยู่ในนานาประเทศ

⁷ “ประวัติและความสำคัญของการประกันภัยสินค้า,” สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2557, <http://www.enrichbroker.co.th/Content/pdf>

4.4.5 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535

ธุรกิจประกันชีวิตและธุรกิจประกันวินาศภัยได้มีการพัฒนาและขยายตัวตามความเจริญก้าวหน้าและความเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว มีนิติบุคคลผู้ประกอบกิจการประกันภัยเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งประชาชนได้ให้ความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันภัยอย่างกว้างขวาง ทำให้กฎหมายทั้ง 2 ฉบับเริ่มไม่เหมาะสมกับยุคสมัย จึงได้มีการแก้ไขกฎหมายให้มีความเหมาะสมกับสภาพของธุรกิจประกันภัย และสามารถรองรับอัตราการเจริญเติบโตของธุรกิจและเศรษฐกิจในอนาคต โดยแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของบริษัทประกันภัยเรื่องการกำกับดูแลและการตรวจสอบฐานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทให้มีประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงานแก้ไขกระบวนการในการออกกฎหมาย รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ว่าด้วยการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน พร้อมกำหนดบทลงโทษบริษัทที่กระทำความผิดเพื่อให้สามารถดูแลคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2535 เป็นต้นมา และมีผลเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2510

4.4.6 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการริเริ่มในการยกร่างราวปี พ.ศ.2506 โดยกรมตำรวจกระทรวงมหาดไทย ใช้ชื่อกฎหมายดังกล่าวว่าร่างพระราชบัญญัติประกันภัยรถยนต์เพื่อบุคคลที่สาม พ.ศ..... ซึ่งมีหลักการสำคัญในการให้เจ้าของรถ หรือผู้มีสิทธิครอบครองรถ หรือผู้นำรถยนต์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว จะต้องวางหลักทรัพย์จำนวนหนึ่งไว้กับนายทะเบียน หรือโดยการเอาประกันภัยกับบริษัทในประเทศ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่บุคคลภายนอกผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิต อันเกิดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งในรถ แต่ท้ายที่สุดร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ได้สะดุดหยุดลงในระดับกระทรวง⁸

ต่อมาในปี พ.ศ.2511 และปี พ.ศ.2520 กระทรวงพาณิชย์ได้ทำการศึกษาและยกร่างดังกล่าวขึ้นอีกครั้ง โดยได้มีการเพิ่มเติมหลักการในเรื่องของค่าสินไหมทดแทนเบื้องต้นและการให้บริษัทประกันภัยจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนทดแทนเป็นรายปี ท้ายที่สุดร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ได้สะดุดหยุดลงในระดับกระทรวงอีกเช่นกัน

⁸ “การประกันภัยรถยนต์กับพระราชบัญญัติประกันภัยรถยนต์,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2557, http://www.oic.or.th/th/elearning/inner_car02-02.php

ต่อมารัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าผู้ประสบภัยจากรถยนต์จำนวนมากไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหาย หรือหากได้รับก็เป็นจำนวนไม่เพียงพอต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ความเสียหายดังกล่าวจึงตกเป็นภาระของผู้ประสบภัย ประกอบกับในขณะนั้นประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองทางการเงินแก่ผู้ประสบภัยที่เป็นสากล จึงได้มีการแต่งตั้งอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อหามาตรการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ โดยคณะอนุกรรมการดังกล่าวได้นำเอาร่างพระราชบัญญัติประกันภัยรถยนต์เพื่อบุคคลที่สาม พ.ศ... ขึ้นพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง และได้พิจารณาเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็น “ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ...” ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ยกร่างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2528 และได้มีการเสนอร่างเพื่อให้ความเห็นชอบแต่รัฐบาลสิ้นสุดวาระลงเสียก่อนจากนั้นได้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์บรรทุกแก๊สระเบิดที่ถนนเพชรบุรี ซึ่งถือเป็นอุบัติเหตุครั้งใหญ่ในประเทศไทย ส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก รัฐบาลในยุคนั้นจึงได้นำเอาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ... เข้าพิจารณาเป็นการด่วน ซึ่งหลังจากนั้นได้เกิดการปฏิวัติทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไปอีก

หลังจากนั้น กระทรวงพาณิชย์ได้นำเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และได้ผ่านความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับ จนในที่สุดได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ.2535

4.5 ธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย

ธุรกิจประกันภัยกลายเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต รวมทั้งสภาพสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน เนื่องจากประกันภัยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงและช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินต่างๆ ที่ได้เอาประกันภัยไว้ แต่อย่างไรก็ดีธุรกิจประกันภัยสากลในประเทศไทยปัจจุบันมีลักษณะบางประการที่ขัดกับหลักชะรีอะฮ์ตามศาสนาอิสลาม จนทำให้ชาวมุสลิมทั่วไปมองว่าการประกันภัยเป็นสิ่งที่ต้องห้ามไม่ได้รับการอนุมัติ กล่าวคือเป็นฮะรอม เนื่องจากประกอบด้วยสิ่งต้องห้าม อันได้แก่ ดอกเบี้ย (Riba) ความคลุมเครือ (Gharar) และการพนัน (Maisir) ด้วยเหตุนี้บริษัทประกันภัยไทยจึงได้ริเริ่มให้บริการและเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล

4.5.1 สถานะของธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย

ธุรกิจประกันภัยอิสลามหรือธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยยังอยู่ในระยะเริ่มแรก โดยในปี พ.ศ.2549 บริษัท ฟินันซ่า จำกัด เป็นบริษัทแรกที่ออกผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลภายใต้ชื่อ

“สัญญาตะกาฟูลเพื่อครอบครัว” ต่อมาบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทประกันวินาศภัยแห่งแรกที่ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ตะกาฟูล เรียกว่า “โครงการทิพยตะกาฟูล” และธุรกิจตะกาฟูลก็ได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดีแม้ว่าประชาชนชาวมุสลิมของประเทศไทยจะมีจำนวนมากถึงร้อยละ 4.6 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ⁹ แต่พบว่าการเจริญเติบโตของธุรกิจตะกาฟูลยังไม่ขยายตัวและยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควร บริษัทประกันภัยที่เปิดให้บริการตะกาฟูลในประเทศไทยได้เปิดดำเนินการด้วยศักยภาพของบริษัทที่มีอยู่ ซึ่งขาดปัจจัยต่างๆ ในการสนับสนุนจากภาครัฐทั้งทางด้านกฎหมาย การยอมรับ การควบคุมเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเอกภาพ การประชาสัมพันธ์ และการสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประกันภัยให้ชาวมุสลิมทราบ

4.5.2 ผลลัพธ์ประกันภัยอิสลามและช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

เนื่องจากตะกาฟูลมีความเกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อทางศาสนาอิสลาม ในการดำเนินธุรกิจจึงต้องยึดหลักแห่งการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มสมาชิก อีกทั้งผลลัพธ์ตะกาฟูลจะต้องมีคุณสมบัติที่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ โดยในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของประชาชนในประเทศไทยด้วย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยในเรื่องของความเชื่อ ปัจจัยทางด้านราคา ปัจจัยในการคุ้มครองความเสี่ยง หรือปัจจัยอันเป็นเงื่อนไขเฉพาะของตะกาฟูล¹⁰ เป็นต้น โดยโครงสร้างผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลในประเทศไทยสามารถจำแนกออกได้เป็นสองกลุ่ม ได้แก่กลุ่มผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลเพื่อครอบครัว (Family Takaful) เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันชีวิต และกลุ่มผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลแบบทั่วไป (General Takaful) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกันวินาศภัย

สำหรับช่องทางในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลในประเทศไทยมีหลากหลายช่องทาง อาทิ การซื้อตรงจากสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขา ตัวแทนจำหน่าย นายหน้า (Broker) หรือธนาคาร (Bancassurance) เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ทางการค้าของแต่ละบริษัทประกันภัย โดยช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลซึ่งประสบความสำเร็จสูงสุด ได้แก่การจัดจำหน่ายผ่านทางตัวแทน (Agent) เนื่องจากปัจจุบันชาวมุสลิมยังคงขาดความรู้และความเข้าใจ

⁹ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, “การสำรวจสถานะสังคมและวัฒนธรรม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2558, <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/soc-culPocket.pdf>

¹⁰ ผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลประเภทที่มีเงื่อนไขเฉพาะ ได้แก่ การเข้าร่วมพิธีฮัจญ์ เป็นต้น ถือเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดให้ลูกค้าที่มีฐานะทางการเงินดีตัดสินใจใช้ผลิตภัณฑ์ตะกาฟูล

ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการประกันภัย ประกอบกับตะกาฟูลเป็นสิ่งใหม่การใช้ตัวแทนเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์จึงมีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแทนซึ่งเป็นชาวมุสลิมที่มีความรู้ในหลักการศาสนาและสามารถอธิบายเพื่อปรับทัศนคติให้แก่ลูกค้าชาวมุสลิมได้

4.5.3 รูปแบบบริษัทและการดำเนินงานตะกาฟูล

ประเทศไทยไม่มีการจัดตั้งบริษัทตะกาฟูลเป็นการเฉพาะ จะมีก็แต่เพียงการให้บริการในรูปแบบของหน้าต่างบริการ (Window) ของบริษัทประกันภัยสากล กล่าวคือ การจัดตั้งบริษัทตะกาฟูลในประเทศไทยปัจจุบันมีลักษณะเป็นหนึ่งบริษัทสองระบบ ซึ่งเป็นการให้บริการที่อาศัยโครงสร้างของบริษัทประกันภัยสากลโดยจะเปิดเป็นหน่วยงานหรือแผนกหนึ่งในบริษัทดังกล่าว และรูปแบบการดำเนินงานที่บริษัทประกันภัยใช้ในปัจจุบันอยู่ภายใต้พื้นฐานรูปแบบธุรกิจหลักสามรูปแบบ อันได้แก่ มุฎอเราะบะฮ์ (Mudharabah Model) วะกาละฮ์ (Wakala Model) และไฮบริด (Hybrid Model) ทั้งนี้ รูปแบบโมเดลที่บริษัทประกันภัยใช้ในการดำเนินการจะขึ้นอยู่กับแนวคิดและหลักการให้บริการที่เหมาะสมกับการให้ประกันภัยในบริษัทแต่ละแห่ง โดยบริษัทส่วนใหญ่จะรับรูปแบบมาจากประเทศมาเลเซีย

4.5.4 การลงทุนและการประกันภัยต่อ

บริษัทตะกาฟูลมีเครื่องมือในการบริหารจัดการสภาพคล่องและบริหารความเสี่ยงเช่นเดียวกับการประกันภัยธรรมดา โดยดำเนินการผ่านการลงทุนและการประกันภัยต่อ แต่อย่างไรก็ดี การลงทุนและการประกันภัยต่อจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องและสอดคล้องตามหลักศาสนาอิสลามด้วย โดยเมื่อบริษัทตะกาฟูลได้รับเงินสมทบเข้าร่วมโครงการของสมาชิกตะกาฟูล บริษัทจะนำเอาเงินสมทบตะกาฟูลส่วนหนึ่งไปใช้เพื่อช่วยเหลือและชดเชยค่าเสียหายตามสัญญา อีกส่วนหนึ่งจะนำเอามาลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ เช่น การฝากเงินในธนาคารอิสลาม การลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์ที่มีช่องทางการลงทุนตามหลักศาสนาอิสลาม หรือการลงทุนในพันธบัตรอิสลามหรือศุกุก (Sukuk) รวมไปถึงการลงทุนในกิจการที่ถูกต้องตามหลักศาสนาและหลักจริยธรรม เป็นต้น ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจะถูกนำไปแบ่งตามสัดส่วนระหว่างบริษัทผู้รับประกันภัยและผู้ทำสัญญาตะกาฟูลตามที่ได้มีการตกลงไว้ในสัญญา สำหรับในประเทศไทยการลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องดำเนินการไปตามกรอบกติกาที่กำหนดไว้ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับเดียวกันกับการประกอบธุรกิจประกันภัยสากลอีกทั้งช่องทางในการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลไทยในประเทศไทยเป็นไปอย่างจำกัด เนื่องจากประเทศไทยยังไม่ได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินอิสลามอย่างครบวงจร

สำหรับการประกันภัยตะกาฟูลต่อ (Retakaful) เป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงในกรณีที่เงินกองทุนช่วยเหลือสมาชิกขาดสภาพคล่องไม่เพียงพอต่อ

การช่วยเหลือสมาชิกโครงการตะกาฟูล ในการทำประกันภัยตะกาฟูลต่อก็จะต้องทำกับบริษัทประกันภัยต่ออิสลาม เพื่อความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์และความน่าเชื่อถือของตะกาฟูล ซึ่งบริษัทที่จะดำเนินธุรกิจรับประกันภัยต่อในประเทศไทยจะต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยและจะไม่สามารถรับประกันภัยลูกค้ารายย่อยโดยตรงได้ ทั้งนี้ ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีบริษัทที่รับประกันภัยตะกาฟูลต่อ เนื่องมาจากตลาดตะกาฟูลยังคงมีขนาดเล็ก

4.5.5 การควบคุมกำกับดูแลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตะกาฟูล

การประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยนั้น ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับตะกาฟูลแยกต่างหากออกจากกฎหมายประกันภัยทั่วไปจึงถือเป็นการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยตามกฎหมายปัจจุบัน โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกันกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากลอันได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

4.5.6 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตะกาฟูลในประเทศไทย

สืบเนื่องจากตะกาฟูลมีความเกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อตามศาสนาอิสลาม ในการดำเนินธุรกิจและรูปแบบผลิตภัณฑ์ก็จะต้องมีคุณสมบัติที่ถูกต้องตามหลักการทางศาสนาอิสลาม ดังนั้นแล้วปัจจัยความเชื่อจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทย ในปัจจุบันมีชาวมุสลิมในประเทศไทยจำนวนมากที่ยังคงขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันภัย และยังคงมีความเชื่อและทัศนคติในเชิงลบต่อการประกันภัย เนื่องจากการประกันภัยนั้นขัดกับหลักศาสนาอิสลาม โดยที่ไม่ทราบถึงและไม่รู้จักการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลาม ประกอบกับการขาดความน่าเชื่อถือถึงความถูกต้องตามหลักศาสนาของการดำเนินงานและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับตะกาฟูล นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชนยังขาดการประชาสัมพันธ์และกฎหมายในการดูแลธุรกิจดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้อาจเป็นปัจจัยในเรื่องของความเชื่อจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาตะกาฟูลในประเทศไทย

4.6 ตะกาฟูลกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

อาเซียน (ASEAN) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นจากสมาคมอาสา (ASA, Association of South East Asia) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.

2504 ซึ่งประเทศไทย มาเลเซีย และเวียดนามได้ทำการก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แต่ดำเนินการได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางด้านการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย จนกระทั่งเมื่อทั้งสองประเทศฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างกัน จึงได้มีการแสวงหาแนวทางในการจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นในภูมิภาคอีกครั้ง¹¹

อาเซียน (ASEAN) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงได้ก่อตั้งขึ้นในสมัยของรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 ตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) มีสมาชิกผู้ก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่างๆ เข้ามาเป็นสมาชิกเพิ่มเติมอีก 5 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชาตามลำดับ โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอาเซียนได้เผชิญความเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง จากจุดเริ่มต้นของการมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคงร่วมกันในระยะแรก ก็ได้ปรับเปลี่ยนไปสู่ความร่วมมือในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจ โดยผลจากบรรยากาศแห่งสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดทำให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตในทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และด้วยศักยภาพในทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศทำให้อาเซียนมีพลังต่อรองในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศและได้รับการยอมรับจากประเทศและภูมิภาคอื่นๆ มากยิ่งขึ้น

เพื่อให้ความร่วมมือของอาเซียนก้าวหน้าไปสู่ทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจนร่วมกัน ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2546 ผู้นำอาเซียนของประเทศสมาชิกได้มีการลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่จะนำอาเซียนไปสู่การเป็น "ประชาคมอาเซียน" (ASEAN Community) ภายในปี 2558 (ค.ศ.2015) โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ "การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง" ทั้งนี้ เพื่อสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง สามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทายทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศทุกด้าน โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่

¹¹ “ความเป็นมาของอาเซียน,” สืบค้นเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2558,

ดีสามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้สะดวกมากขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีการเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน ใน 3 มิติ คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎระเบียบ และความเชื่อมโยงระหว่างประชาชน ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก (Pillar) คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งทั้งภาครัฐภาคเอกชนและประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมทั้ง 3 เสาหลัก โดยมีกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เป็นกรอบหรือพื้นฐานทางกฎหมายรองรับ ซึ่งจะสร้างกฎเกณฑ์สำหรับองค์กรอาเซียนให้สมาชิกมีพันธะกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม (Legal Binding)

สืบเนื่องจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้ธุรกิจและการค้าในทุกภาคส่วนตื่นตัว ไม่เว้นแม้แต่ในภาคของธุรกิจประกันภัยซึ่งถือเป็นการประกอบกิจการการค้า¹² อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจการค้าของประเทศ ซึ่งการประกันภัยดังกล่าวมิใช่เพียงแต่การประกันภัยสากลเท่านั้น ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟุลย่อมนับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจการค้าและการลงทุนที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย

4.6.1 วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเป็นแนวโน้มสำคัญของการพัฒนาทางเศรษฐกิจโลก ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของอาเซียนเพิ่งปรากฏชัดเมื่อปี พ.ศ.2519 เมื่ออาเซียนได้มีการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งแรก และประเทศผู้นำสมาชิกได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความสมานฉันท์ของอาเซียน (Declaration of ASEAN Concord) จากนั้นอาเซียนได้พัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจก้าวสำคัญโดยการประกาศจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟตา (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนในระยะต่อมาจวบจนถึงปัจจุบัน และเมื่อการเปิดเสรีการค้ามีความคืบหน้าไประดับหนึ่งจึงเกิดแนวความคิดในการเปิดเสรีการค้าบริการและการลงทุนขึ้นในปี พ.ศ.2538 และ พ.ศ.2541 ตามลำดับ ต่อมาในปี พ.ศ.2541 อาเซียนได้จัดทำกรอบความตกลงเขตลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) เพื่อเปิดเสรีการลงทุนในธุรกิจที่ไม่ใช่ภาคบริการ 5 ภาค¹³ แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอาเซียนจะได้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคมาตั้งแต่ พ.ศ.2535 แต่บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกและภูมิภาคได้ผลักดันให้อาเซียนตระหนักถึงความสำคัญในการให้ความร่วมมือเพื่อก้าวไปสู่การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558

¹² จิตติ ดิงศภัทย์, *อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ 2*, น.2.

¹³ ภาคธุรกิจที่ไม่ใช่บริการ 5 ภาค ได้แก่ การผลิต ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และธุรกิจบริการเฉพาะที่เกี่ยวข้อง

4.6.2 ที่มาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มีจุดเริ่มต้นจากการลงนามร่วมกันระหว่างผู้นำประเทศอาเซียนในปฏิญญาความร่วมมืออาเซียนฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II) เมื่อครั้งประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 9 ในปี พ.ศ.2546 เห็นชอบให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2563 (ค.ศ.2020) และต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 11 ในปี พ.ศ.2548 ผู้นำอาเซียนได้มีความเห็นชอบร่วมกันในการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้บรรลุผลจากเดิมที่กำหนดไว้ในปี พ.ศ.2563 (ค.ศ.2020) เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) โดยที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้มีมติเห็นชอบและเห็นชอบให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่ระดับอาวุโส (SEOM) จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินกิจกรรมต่างๆ (Strategic Schedule) เพื่อเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมทั้งสินค้า บริการ การลงทุน แรงงาน และเงินลงทุนที่จะเปิดเสรีมากขึ้นในอนาคต และเพื่อให้เห็นการดำเนินงานภาพรวมที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558

ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ 12 ผู้นำอาเซียนยืนยันพันธกรณีที่ จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2563 (ค.ศ.2020) เป็นปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015) โดยลงนามแถลงการณ์เชบูเพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว โดยในด้านเศรษฐกิจผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) และเปลี่ยนแปลงอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น

4.6.3 เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือการไปสู่เป้าหมายสุดท้ายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประสานผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในเชิงลึกและกว้างมากขึ้นผ่านทางความร่วมมือที่มีอยู่ในปัจจุบันและแผนการดำเนินงานใหม่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่ชัดเจน โดยประเทศสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามหลักการที่จะส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบเปิด มองบริบทภายนอก และส่งเสริมกลไกการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ในกรอบพหุภาคี และยึดมั่นในระบบกฎเกณฑ์ เพื่อความสอดคล้องของการปฏิบัติตามพันธกรณีในด้านเศรษฐกิจประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

4.6.3.1 การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

นำไปสู่การใช้กฎระเบียบการค้าในประเทศสมาชิกทั้งหมดเป็นอย่างดี เดียวกัน ทั้งในด้านมาตรฐาน คุณภาพ ราคา อัตราภาษี รวมถึงกฎระเบียบในการซื้อขาย การขจัด มาตรการและข้อกีดกันต่างๆ รวมถึงการมีมาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้า เงื่อนไขการ เคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี

4.6.3.2 การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

เน้นการดำเนินงานนโยบายการแข่งขันในเวทีการค้าโลก ได้แก่ การ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โทรคมนาคม การเงินและการธนาคาร การจัดระบบการค้าให้มีการแข่งขันที่ เป็นธรรม และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

4.6.3.3 การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียม

โดยการพัฒนาธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) และเสริมสร้างขีดความสามารถ ผ่านโครงการความร่วมมือต่างๆ เช่น โครงการริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) ในการลดช่องว่างการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศสมาชิก เป็นต้น

4.6.3.4 การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์

ด้วยการเน้นและการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจอาเซียนกับ ประเทศนอกภูมิภาคให้มีส่วนร่วม โดยการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ เพื่อให้เครือข่ายการผลิตการจัดจำหน่ายภายในอาเซียนเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจส่วนอื่นของโลก

เพื่อให้เป้าหมายการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนบรรลุผลสำเร็จ อาเซียนได้จัดทำแผนงานในเชิงบูรณาการการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้เห็นแนว ทางการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อย่างชัดเจน ในการนี้ผู้นำ อาเซียนจึงได้ลงนามแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) โดยการจัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะเป็นการกำหนดทิศทางดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจให้ชัดเจนตามกรอบระยะเวลาที่ กำหนดจนบรรลุเป้าหมายประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4.6.4 ตะกั่วพลุกกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี โดยมีการเปิดเสรีการค้าและการบริการ 12 สาขา ได้แก่ สาขาผลิตภัณฑ์เกษตร สาขาประมงสาขาผลิตภัณฑ์ยาง สาขาสิ่งทอสาขายานยนต์ สาขาผลิตภัณฑ์ไม้ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาสุภาพ สาขาท่องเที่ยว

สาขาการบิน และสาขาโลจิสติกส์¹⁴ ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็จะเข้าสู่ระบบการค้าเสรีเช่นกัน ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยพบกับความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ และมีผลกระทบอย่างมากในเรื่องของการลงทุน และการปรับตัวรับกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ภายใต้การเข้ามาลงทุนของนายทุนชาวต่างชาติ ซึ่งจะรวมไปถึงทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนแนวทางการดำเนินงาน ประเทศไทยจะต้องปรับตัวให้พร้อมต่อการดำเนินธุรกิจต่อไป การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้ธุรกิจและการค้าในทุกภาคส่วนตื่นตัว ไม่เว้นแม้แต่ในธุรกิจการประกันภัย ซึ่งถือเป็นการประกอบกิจการการค้า¹⁵ อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจการค้าของประเทศซึ่งการประกันภัยดังกล่าวมิใช่เพียงแต่การประกันภัยสากลเท่านั้น ธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟุลย่อมนับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจการค้าและการลงทุนที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย

เมื่อพิจารณาตลาดของกลุ่มผู้อุปถัมภ์ที่มีการเชื่อมโยงกับหลักความเชื่อทางศาสนาอิสลามในประเทศไทย ธุรกิจประเภทนี้ยังถือเป็นตลาดที่มีกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในวงจำกัด แต่สืบเนื่องจากการรวมตัวสร้างความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจภายใต้กรอบอาเซียน การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และการเคลื่อนย้ายเงินทุนเป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้อาเซียนเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีประชากรรวมตัวกันกว่าหกร้อยล้านคน ซึ่งกว่าครึ่งหนึ่งนั้นเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม¹⁶ อีกทั้งจำนวนประชากรของผู้นับถือศาสนาอิสลามทั่วโลกในปี พ.ศ.2554 มีประมาณสองพันล้านคน¹⁷ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าหากเมื่อมีการเปิดเสรีแล้วก็จะมีผู้ นับถือศาสนาอิสลามจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจและเข้ามารับบริการทางด้านต่างๆ ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการแพทย์ การค้า การท่องเที่ยว รวมถึงการขนส่งในรูปแบบต่างๆ มิใช่เพียงเฉพาะแต่ผู้ นับถือศาสนาอิสลามในภูมิภาคอาเซียนเท่านั้น แต่รวมถึงผู้ นับถือศาสนาอิสลามในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกที่เข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจและเข้ามารับบริการทางด้านต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าธุรกิจการประกันภัยนับเป็นอีกหนึ่งธุรกิจการค้าและการลงทุนที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญและจะได้รับ

¹⁴ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, “อาเซียนตกลงเปิดการค้าเสรีสินค้าและบริการ 12 สาขา,” สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2557,

http://www.site.rmutt.ac.th/ASEAN/?page_id=331

¹⁵ จิตติ ดิงศภัทย์, *อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 2*, น.2.

¹⁶ ปิติ ศรีแสงนาม, “จะเป็น ASEAN Medical Hub ได้ ไทยต้องเข้าใจอิสลาม,” สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2557, <http://www.thai-aec.com/296>

¹⁷ “Muslim Populations,” สืบค้นเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2556, <http://www.muslimpopulation.com/World>.

ประโยชน์จากการเปิดเสรีดังกล่าว ด้วยเหตุนี้การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลจะเข้ามาเป็นธุรกิจที่มีบทบาทสำคัญในประเทศไทย และถือเป็นธุรกิจหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาและสร้างคุณค่าในทางเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย

4.7 ธุรกิจธนาคารอิสลามในประเทศไทย

ประกันภัยอิสลามเป็นธุรกิจหนึ่งในระบบการเงินอิสลาม การดำเนินงานในด้านของตะกาฟูลสำหรับประเทศไทยนั้นถือว่ายังอยู่ในระยะแรกเริ่ม ซึ่งการขยายตัวของธุรกิจประกันภัยยังคงไม่ขยายตัวเท่าที่ควร แต่การเงินอิสลามด้านอื่นๆ มีมานานและแพร่หลายแล้ว โดยตะกาฟูลในโลกของอิสลามนั้น เกิดขึ้นมาในฐานะที่เป็นหนึ่งในธุรกิจการเงินอิสลามและเป็นธุรกิจที่เกี่ยวพันซึ่งกันและกันกับธุรกิจธนาคารอิสลามสำหรับประเทศไทยเองก็เช่นกัน การดำเนินงานในด้านของตะกาฟูลถือเป็นหนึ่งในธุรกิจการเงินอิสลามที่กำลังเติบโตและมีบทบาทมากในปัจจุบัน ซึ่งธนาคารอิสลามเองก็มีบทบาทในการสนับสนุนและเกื้อหนุนการประกอบธุรกิจตะกาฟูลและในทางกลับกันธุรกิจตะกาฟูลก็มีบทบาทในการสนับสนุนและเกื้อหนุนการประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามเช่นกัน อีกทั้ง ธนาคารอิสลามถือเป็นธุรกิจทางด้านการเงินอิสลามธุรกิจแรกๆ ที่เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาแนวทางการดำเนินธุรกิจธนาคารอิสลาม ซึ่งเป็นทั้งต้นแบบและบทเรียนในการดำเนินธุรกิจการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ทางศาสนาอิสลามในประเทศไทย

4.7.1 ความเป็นมาของธนาคารอิสลามในประเทศไทย

แนวคิดเกี่ยวกับธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเกิดจากกระแสความตื่นตัวของชาวไทยมุสลิมในประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องการจะนำเอาคำสอนทางศาสนามาปฏิบัติในการดำเนินชีวิตทางเศรษฐกิจ แต่ถึงอย่างไรก็ดีความพยายามดังกล่าวก็ประสบปัญหาทั้งจากปัจจัยภาครัฐและภาคเอกชน กล่าวคือ รัฐบาลมิได้ให้การสนับสนุนเรื่องนี้อย่างจริงจัง และยังไม่มีการกฎหมายรับรองการจัดตั้งธนาคารอิสลามหรือกองทุนอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน สำหรับภาคเอกชนเองก็ยังขาดการรวมตัวของการระดมทุนและขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ อุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ทำให้ในขณะนั้นยังไม่สามารถที่จะจัดตั้งธนาคารอิสลามในประเทศไทยขึ้นมาได้¹⁸

¹⁸ ขวัญกมล จิวจันทร์, “ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548), น.32.

ต่อมาในปี พ.ศ.2537 แนวคิดเกี่ยวกับธนาคารอิสลามได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมรัฐบาลไทยลงนามในโครงการร่วมพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่ายระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย หรือที่เรียกว่า “โครงการพัฒนาสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ” โดยโครงการดังกล่าวรัฐบาลไทยเป็นฝ่ายรับผิดชอบในการทำแผนพัฒนาห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการเฉพาะเพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงในโครงการดังกล่าว เนื่องจากประชากรในพื้นที่โครงการของทั้งสามฝ่ายส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมที่ดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาอิสลาม¹⁹ ดังนั้นจึงส่งผลให้เกิดแนวคิดในการจัดตั้งธนาคารอิสลามขึ้นในประเทศไทย โดยได้มีการเชิญชวนให้ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ของประเทศไทยเปิดช่องบริการทางการเงินตามหลักอิสลาม ซึ่งเริ่มจากธนาคารศรีนครเป็นธนาคารแรกที่เปิดช่องทางบริการการเงินอิสลามขึ้นในปี พ.ศ.2540 แต่จากวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปีดังกล่าวทำให้ธนาคารต้องปิดตัวลง นอกจากนี้รัฐบาลยังมีนโยบายให้ธนาคารของรัฐเปิดบริการทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม โดยเริ่มจากธนาคารออมสิน ซึ่งได้เปิดบริการทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลามขึ้นใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และสาขาแรกที่เปิดบริการได้แก่สาขาสตูล ในปี พ.ศ.2541 ต่อมาได้แก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้จัดตั้ง “กองทุนธนาคารอิสลาม” (Islamic Banking Fund) และเปิดสาขาอีกหลายสิบแห่งในบริเวณที่เป็นชุมชนมุสลิมอาศัย เพื่อให้บริการทางการเงินอิสลาม และในปี พ.ศ. 2545 ธนาคารกรุงไทยก็ได้เปิดช่องทางการให้บริการทางการเงินอิสลามเป็นครั้งแรก ซึ่งเป็นการนำร่องไปสู่การจัดตั้งธนาคารอิสลามอย่างเต็มรูปแบบ

พระราชบัญญัติจัดตั้งธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545 ในวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2545 ทำให้เกิดธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยที่ดำเนินธุรกิจโดยถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามขึ้นในประเทศไทย

4.7.2 ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ.2545 รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ทำให้ธนาคารอิสลามสามารถจัดตั้งได้อย่างเต็มรูปแบบและถูกต้องตามกฎหมาย และในที่สุดก็ได้มีการจัดตั้งธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยขึ้นในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2546 ซึ่งถือเป็นธนาคารแห่งแรกที่ดำเนินธุรกิจภายใต้หลักศาสนาอิสลามอย่างเต็มรูปแบบของประเทศไทย และต่อมาในวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ.2548 ได้มีการลงนามในสัญญาโอนกิจการบริหารการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ จากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อรวบรวมกิจการตามนโยบายการควบรวมกิจการของกระทรวงการคลัง

¹⁹ สายสมร แตรตุลาการ, “การศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการปฏิบัติงานด้านการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยระหว่างธนาคารอิสลามกับธนาคารพาณิชย์,” (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546), น.13.

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยถือเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นด้วยกฎหมายเฉพาะโดยอยู่ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง แต่ไม่ถือว่าธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากกฎหมายกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยไว้ว่า กระทรวงการคลังสามารถถือหุ้นในธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 49 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้และไม่ถือว่าธนาคารอิสลามเป็นบริษัทจำกัดเช่นกัน²⁰ เนื่องจากธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยถือเป็นนิติบุคคล²¹ ที่จัดตั้งตามกฎหมายเฉพาะ

ระบบธนาคารอิสลามนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับกับธนาคารทั่วไป นั่นคือ เป็นระบบที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ ภายใต้สมมติฐานที่ว่า มุสลิมผู้ฝากเงินทุกคนที่ต้องการจะลงทุนอยากลงทุนในหนทางที่ได้รับการอนุมัติตามหลักศาสนาอิสลาม ทั้งนี้รวมถึงผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนซึ่งจะต้องถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามด้วย

4.7.3 วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งธนาคารอิสลาม

การประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ต่างกันแต่เพียงว่าการประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามจะต้องดำเนินงานภายใต้หลักศาสนาอิสลามหรือชะรีอะฮ์ และการจัดตั้งธนาคารที่ให้บริการตามหลักศาสนาอิสลามเป็นไปเพื่อส่งเสริมให้ชาวมุสลิมในประเทศไทยได้ปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาในด้านเศรษฐกิจ และมุ่งเน้นในการให้บริการทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลามอย่างครบวงจรแก่ผู้ประกอบการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป นอกจากนี้แล้วยังส่งเสริมให้มีการระดมเงินซึ่งจะเป็นแหล่งเงินทุนทางธุรกิจที่มีต้นทุนต่ำอันจะเป็นกลไกการขับเคลื่อนการลงทุนในภาคเศรษฐกิจซึ่งมิได้จำกัดเฉพาะแต่ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่ยังสามารถให้บริการแก่ผู้ที่นับถือศาสนาอื่นด้วย

4.7.4 ธุรกิจหลักของธนาคารอิสลาม

การที่ธนาคารอิสลามมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการทางการเงินที่มีความหลากหลายเช่นเดียวกับกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป แต่จะต้องถูกต้องและอยู่ภายใต้ชะรีอะฮ์นั้น ทำให้ธนาคารอิสลามไม่สามารถที่จะใช้โครงสร้างธุรกรรมทั่วไปเช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไปได้อย่างไรก็ดี ธนาคารอิสลามสามารถประกอบธุรกิจให้มีผลคล้ายคลึงกันได้ โดยนำรูปแบบสัญญาทางการค้าอิสลามมาปรับใช้ ทั้งนี้ หากกล่าวถึงการประกอบธุรกิจในลักษณะต่างๆ ของธนาคารอิสลาม อาจแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่เช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ได้แก่

²⁰ เฟิงฮ้าง, น.11.

²¹ มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545 บัญญัติว่า ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย” และให้ธนาคารเป็นนิติบุคคล

4.7.4.1 รุขรกรรมการระดมเงิน

สำหรับธนาคารแล้ว การระดมเงินสามารถที่จะกระทำได้หลากหลายช่องทาง เช่น การระดมเงินโดยการรับฝากเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรับฝากเงินภายใต้หลักการฝากทรัพย์²² (Al Wadiah) การรับฝากเงินภายใต้หลักตัวแทน²³ (Al Wakalah) หรือการรับฝากเงินภายใต้หลักร่วมลงทุน²⁴ (Al Mudharabah) การระดมเงินระหว่างสถาบันการเงินด้วยกัน และการระดมเงินจากตลาดทุน โดยการออกและเสนอขายหุ้นที่เป็นฮาลาลหรือศุกกุ เป็นต้น

4.7.4.2 รุขรกรรมการให้สินเชื่อ

ในทำนองเดียวกันกับการระดมเงิน ในการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินอิสลามเกือบทั้งหมดจะนำเอารูปแบบสัญญาทางการค้าอิสลามมาปรับใช้แทนการให้กู้ยืม อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่า การกู้ยืมไม่สามารถที่จะกระทำได้ หากแต่การกู้ยืมจะต้องไม่เรียกรับดอกเบี้ย การให้สินเชื่อโดยการกู้ยืมจึงสามารถกระทำได้ในลักษณะที่มีขอบเขตจำกัด

4.7.5 รูปแบบธนาคารอิสลามในประเทศไทย

รูปแบบการให้บริการของธนาคารอิสลามในประเทศไทยในปัจจุบันสามารถจัดแบ่งตามกฎหมายที่ให้อำนาจได้ 2 ประเภท

4.7.5.1 รูปแบบหน้าต่างให้บริการ (Islamic Window)

การให้บริการลักษณะดังกล่าวจะอาศัยโครงสร้างของธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ที่ได้เปิดบริการอยู่แล้ว โดยเปิดเป็นแผนกหนึ่งในธนาคารเพื่อที่จะดำเนินการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ การดำเนินการในรูปแบบเป็นการดำเนินงานโดยอาศัยอำนาจตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส.20/2551 เรื่องการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ (Shariah Banking Services) ซึ่งในปัจจุบันมีสองธนาคารซึ่งเปิด

²² ภายใต้หลักการนี้ สถาบันการเงินอิสลามจะรับฝากเงินจากลูกค้าโดยสามารถประกันการชำระคืนเงินฝาก โดยสถาบันการเงินสามารถนำเงินฝากดังกล่าวไปใช้ได้ และหากได้รับผลกำไร สถาบันการเงินก็อาจใช้ดุลยพินิจในการแบ่งปันผลกำไรนั้นให้แก่ผู้ฝากตามสัดส่วนเงินฝากได้

²³ ภายใต้หลักการนี้ ลูกค้าผู้ฝากเงินเป็นผู้มอบหมายให้สถาบันการเงินอิสลามเป็นตัวแทนนำเงินที่ได้รับไปลงทุนที่ไม่ขัดกับชะรีอะฮ์ โดยสถาบันการเงินจะตกลงกับลูกค้าในการแบ่งผลกำไรที่อาจได้จากการนำเงินไปลงทุน เป็นอัตราร้อยละอย่างชัดเจน

²⁴ ภายใต้หลักการนี้ ลูกค้าผู้ฝากเงินนำเงินมามอบให้สถาบันการเงิน ลูกค้าจะมีฐานะเป็นผู้ลงทุนและสถาบันการเงินมีฐานะเป็นผู้ประกอบการ ลูกค้าและสถาบันการเงินจะทำสัญญาเพื่อแบ่งปันผลกำไรที่เกิดจากการที่สถาบันการเงินนั้นนำเงินไปลงทุนในรูปแบบที่ไม่ขัดกับชะรีอะฮ์ เป็นสัดส่วนชัดเจนระหว่างลูกค้าและสถาบันการเงินนั้น

ให้บริการในรูปแบบดังกล่าว ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) และธนาคารออมสิน²⁵

4.7.5.2 รูปแบบการให้บริการเต็มรูปแบบ (Full-Fledged Islamic)

การให้บริการลักษณะดังกล่าว ผู้ให้บริการจะให้บริการทางการเงินอิสลามอย่างเต็มรูปแบบ ถือเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่งที่มีโชธนาคารพาณิชย์ แต่เป็นธนาคารที่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งและจัดตั้งตามกฎหมายเฉพาะซึ่ง ได้แก่ พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545

4.7.6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจธนาคารอิสลามของประเทศไทย

4.7.6.1 พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545

ในปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธนาคารอิสลาม ได้แก่พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545 ซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ให้ครอบคลุมการกำกับดูแลและการสนับสนุนสถาบันการเงินอิสลามในด้านต่างๆ ที่มีความสำคัญ อันได้แก่ การจัดตั้งสถาบันการเงินอิสลาม การกำกับดูแลสถาบันการเงินอิสลาม การกำหนดอำนาจกระทำการ เพื่อให้สถาบันการเงินอิสลามดังกล่าวสามารถใช้โครงสร้างต่างๆ ในการให้บริการการเงินอิสลามได้ รวมถึงการจัดตั้งคณะที่ปรึกษาหารือด้วย

4.7.6.2 ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

กฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการธนาคารอิสลาม ซึ่งถือเป็นกฎหมายลำดับรอง โดยธนาคารแห่งประเทศไทยอาศัยอำนาจตามมาตรา 36²⁶ และมาตรา 41²⁷

²⁵ ชฎิล โรจนานนท์ และคณะ, “แนวทางพัฒนาการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่ให้บริการทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลาม,” ใน สรุปรายงานการวิจัย ชุดโครงการวิจัย ไทย-โลก มุสลิม, (กรุงเทพฯมหานคร : มาร์คเอ็มพรินติ้ง, 2556), น.72.

²⁶ มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 บัญญัติว่า ให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี และธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน หรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะประกาศกำหนดธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นโดยแยกตามประเภทสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์แต่ละชนิดก็ได้ และจะกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นนั้นด้วยก็ได้

²⁷ มาตรา 41 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 บัญญัติว่า ในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการรับฝากเงิน รับเงินจากประชาชน ให้สินเชื่อกู้ยืมเงิน ลงทุน ก่อภาระ

แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส.20/2551 เรื่องการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลัก ชะรีอะฮ์ (Shariah Banking Services)

ตามประกาศดังกล่าวทำให้ธนาคารพาณิชย์สามารถให้บริการการเงิน ตามหลักชะรีอะฮ์ได้ในฐานะที่เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้อง หรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจของธนาคาร พาณิชย์ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือ จำเป็นนั้นไว้ โดยสาระสำคัญของประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส.20/2551 สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ก่อนที่ธนาคารพาณิชย์ใดจะประกอบกิจการการให้บริการทางการเงิน ตามหลักชะรีอะฮ์จะต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน
2. การให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ สามารถกระทำได้โดย เป็นแผนกหนึ่งต่างหากในสำนักงานของธนาคารพาณิชย์เท่านั้น
3. การพิจารณาอนุญาตให้บริการจะพิจารณาจากองค์ประกอบใหญ่ 2 ประการได้แก่ ความมั่นคงทางการเงินและความพร้อมในการบริหารและการให้บริการ
4. เงินทุนซึ่งธนาคารพาณิชย์จะนำมาใช้ในการบริหารการเงินตามหลักชะ รีอะฮ์จะต้องมาจากแหล่งที่ปราศจากดอกเบี้ย
5. กำหนดห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ระดมเงินจากสถาบันการเงินทั่วไปอื่นๆ ซึ่งมีใช้สถาบันการเงินอิสลามในลักษณะการกู้ยืม
6. กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์จะต้องมีระบบการ แยกบัญชีออกต่างหากจากกิจการของธนาคารพาณิชย์ปกติ
7. ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านการศาสนาอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ และต้องแจ้งให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบถึงการแต่งตั้งและการเปลี่ยนแปลงทุกครั้ง

4.7.7 สภาพการณ์ของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยหรือที่รู้จักในนามไอแบงก์ (Ibank) เป็น รัฐวิสาหกิจที่ถือเป็นธนาคารเฉพาะกิจ มีกระทรวงการคลังซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ถือหุ้นหลัก อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง โดยมีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ตรวจสอบการ ดำเนินงานและสำนักนโยบายรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ประเมินผลการดำเนินงาน ธนาคารอิสลามแห่ง

ผูกพัน ซื้อมาแล้วแต่เงินหรือตราสารเปลี่ยนมืออื่นใด หรือซื้อขายเงินปรรวรรตต่างประเทศ ให้สถาบัน การเงินปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ประเทศไทยประสบปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือหนี้เสีย (Non-Performing Loan) ซึ่งเริ่มมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ และเป็นปัญหาเรื้อรังมาจนถึงปัจจุบัน ส่งผลต่อความเสี่ยงของฐานะทางการเงินของธนาคาร จนกระทั่งเมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ.2557 มีการนำเสนอข่าวถึงแนวทางการแก้ไขปัญหารู้นฐานะของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย โดยการพิจารณาถึงการยุบหรือไม่ยุบธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเนื่องจากพบว่าที่ผ่านมาการบริหารงานไม่โปร่งใส จนธนาคารมีความเสียหายเกิดขึ้นจำนวนมาก²⁸ ซึ่งทางท่านจุฬาราชมนตรีในขณะนั้นได้แสดงข้อกังวลและข้อเสนอแนะกรณีการแก้ไขปัญหารู้นฐานะของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยโดยแสดงความเห็นว่าการตัดสินใจยุบธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยไม่ใช่ทางออกในการแก้ไขปัญห ในกรณีนี้ ท่านจุฬาราชมนตรีจึงได้มีหนังสือเรียนไปยัง นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ.2557 โดยเสนอขอให้มีการพิจารณาทบทวนการตัดสินใจยุบธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเพื่อแก้ไขความผิดพลาดในการบริหารกิจการ เพราะปัญหาของธนาคารอิสลามที่ผ่านมาได้เป็นผลมาจากหลักของศาสนา แต่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการที่ผิดพลาด และได้เสนอแนะให้มีการสรรหาผู้บริหารมืออาชีพที่มีความสามารถและมีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและคำนึงถึงผลกระทบในด้านต่างๆ อย่างรอบคอบ และแสดงให้เห็นว่าการดำรงอยู่ของธนาคารอิสลาม สะท้อนให้เห็นถึงสิทธิเสรีภาพของชาวมุสลิมในการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาอิสลามในทุกมิติ ไม่เว้นแม้แต่มิติทางเศรษฐกิจเพื่อให้พี่น้องมุสลิมได้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องตามหลักการอิสลามในประเทศไทยซึ่งเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างปกติสุข อีกทั้งยังเป็นทางเลือกทางการเงินที่ปลอดภัยจากระบบดอกเบี้ยให้กับประชาชนทั่วไป อันจะส่งผลต่อผลประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติโดยรวม²⁹

กระทั่งเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ.2558 คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (ครน.) หรือซูเปอร์บอร์ด (Super Board) ได้ให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูให้ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยหาพันธมิตรร่วมทุนเข้ามาเพิ่มทุนให้ธนาคารมีเงินกองทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.5 และให้ธนาคารแยกหนี้เสียส่วนของลูกค้าที่มีใช้มุสลิมโอนไปยังบริษัทบริหารทรัพย์สินแห่งชาติ (AMC) ที่จัดตั้งโดยกระทรวงการคลังความคืบหน้าของการดำเนินงานทั้งหมดได้นำเสนอต่อ

²⁸ หนังสือพิมพ์ข่าวสดออนไลน์, “เล็งยุบไอแบงก์”-หนี้เสีย4หมื่นล้าน คลังถอดใจเลิกอุ้ม-ส่วนเอสเอ็มอีแบงก์แบกต่อ,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2559, http://www.khaosod.co.th/view_newsonline.php?newsid=TVRReE1UTTFOekEyT1E9PQ==&catid=10

²⁹ “ข้อกังวลและข้อเสนอแนะของท่านจุฬาราชมนตรี ต่อนายกรัฐมนตรี และ รมว.คลังกรณีการแก้ไขปัญหารู้นฐานะของธนาคารอิสลามฯ,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2559, <http://www.skthai.org/articles/42189122-.html>

คณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2559 โดยคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ มีมติให้ธนาคารเดินหน้าหาพันธมิตรต่อไปและจัดทำแผนรองรับการดำเนินงานในอนาคต รวมทั้งให้กระทรวงการคลังเร่งจัดตั้งบริษัทบริหารทรัพย์สินแห่งชาติเพื่อรับมือหนี้เสียและจากการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2559 ของธนาคาร ในวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ.2559 ที่ประชุมได้มีมติอนุมัติในหลักการให้ธนาคารโอนหนี้เสียที่มีใช้ลูกค้ำมุสลิมให้กับบริษัทบริหารทรัพย์สินแห่งชาติ และที่ผ่านมาจากความพยายามในแก้ไขปัญหาและมุ่งเน้นการดำเนินงานตามพันธกิจอย่างแท้จริง ทำให้ผลประกอบการธนาคารดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด สัดส่วนจำนวนลูกค้ำเงินฝากมุสลิมเพิ่มขึ้น สัดส่วนเงินฝากกระแสรายวันและเงินฝากออมทรัพย์เพิ่มขึ้น และสามารถบริหารอัตราผลตอบแทนเงินฝากได้ดี นอกจากนี้ยังสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนควบคุมสินเชื่อด้วยคุณภาพให้อยู่ในระดับทรงตัว ทำให้ผลประกอบการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ³⁰

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยยังอยู่ในช่วงของการเร่งฟื้นฟูและแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินธุรกิจตามแผนฟื้นฟูที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้การดำเนินธุรกิจสถาบันการเงินอิสลามสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นช่องทางทางการเงินที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา ซึ่งการมีอยู่ของธนาคารอิสลามนับเป็นความภูมิใจและศักดิ์ศรีของสังคมมุสลิมไทย เป็นทางเลือกให้กับนักธุรกิจและผู้ประกอบการทั้งที่เป็นมุสลิมและไม่ใช่มุสลิมจากระบบธนาคารทั่วไปซึ่งเป็นระบบดอกเบี้ย

³⁰ “ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย เดินหน้าหาพันธมิตรต่อ พร้อมเสริมทัพมุ่งสู่พันธกิจหลัก,” สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2559, <http://www.thaigov.go.th/index.php/th/news-ministry>

บทที่ 5

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย

การประกอบธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจประกันวินาศภัย (Non-Life Insurance) และธุรกิจประกันชีวิต (Life Insurance) โดยการประกอบธุรกิจจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 (“พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”) และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 (“พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”) โดยธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจการเงินประเภทหนึ่งซึ่งมีการระดมทุนจากประชาชน ธุรกิจประกันภัยจึงควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลังเช่นเดียวกับธุรกิจการเงินประเภทอื่น ด้วยเหตุนี้จึงได้ให้ธุรกิจประกันภัยทั้งหมดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ.2550

การประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศไทย ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจดังกล่าว จึงถือเป็นลักษณะการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยตามกฎหมายปัจจุบัน โดยในการดำเนินการประกอบธุรกิจตะกาฟูลก็อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากล ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

นอกจากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยแล้วยังต้องพิจารณาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานฮาลาลด้วย เนื่องจากการประกันภัยถือเป็นธุรกรรมอย่างหนึ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่ต้องห้ามตามศาสนาอิสลามหรือเป็นฮาลาล ชาวมุสลิมจึงจะสามารถที่จะทำธุรกรรมประเภทนั้นๆ ได้ ดังนั้นแล้วนอกจากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยแล้วยังต้องพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรองความถูกต้องในการดำเนินธุรกิจตามศาสนาอิสลาม

5.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันภัยสากล

5.1.1 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535

พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายที่มุ่งควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจประกันชีวิตและมุ่งเน้นให้บริษัทประกันชีวิตมีความมั่นคง โดยเริ่มตั้งแต่การขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจจนถึงเมื่อเลิกกิจการ ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่าในระหว่างประกอบธุรกิจ บริษัทมีฐานะทางการเงินเป็นที่น่าเชื่อถือ สามารถชดใช้ภาระผูกพันและหนี้สินที่มีต่อผู้เอาประกันชีวิต ผู้รับประโยชน์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ต่างๆ โดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย

5.1.1.1 การประกอบธุรกิจประกันชีวิต

การประกอบธุรกิจประกันชีวิตจะกระทำมิได้เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทมหาชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน พ.ศ.2535 และจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โดยยื่นคำขอใบอนุญาตต่อรัฐมนตรี และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วให้ดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด และดำเนินการวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดโดยหลักทรัพย์ดังกล่าวอาจเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด¹ พร้อมทั้งดำรงเงินกองทุนตามกฎหมายกำหนดภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชน² ทั้งนี้ หากบริษัทมหาชนไม่สามารถวางหลักทรัพย์หรือดำรงเงินกองทุนได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ถือว่าการอนุมัติให้ประกอบธุรกิจประกันชีวิตเป็นอันสิ้นสุด³

5.1.1.2 หุ่นของบริษัทประกันชีวิต

กฎหมายกำหนดให้หุ้นของบริษัทประกันชีวิตไม่ว่าจะเป็นหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิต้องเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อผู้ถือและมีมูลค่าหุ้นที่จดทะเบียนไว้ไม่เกินหุ้นละหนึ่งร้อยบาท⁴ ทั้งนี้ บริษัทประกันชีวิตต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และจะต้องมีกรรมการเป็นบุคคลสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด⁵

¹ มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

² มาตรา 7 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³ มาตรา 7 วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴ มาตรา 9 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵ มาตรา 10 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

5.1.1.3 การจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย

บริษัทประกันชีวิตมีภาระผูกพันที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือเงินตามสัญญาตราใบที่กรมธรรม์ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ กฎหมายจึงกำหนดให้บริษัทจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังคงมีผลผูกพันอยู่⁶ โดยให้จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

5.1.1.4 การวางเงินสำรองไว้กับนายทะเบียน

นอกจากการจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัย กฎหมายยังกำหนดให้อำนาจแก่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองไว้กับนายทะเบียนเป็นมูลค่าไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรอง⁷ โดยเงินสำรองอาจเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามรัฐมนตรีประกาศกำหนด⁸

5.1.1.5 การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง

บริษัทประกันชีวิตจะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามอัตราที่กฎหมายกำหนด เป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์ หนี้สิน ภาระผูกพัน หรือความเสี่ยงตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด⁹ โดยบริษัทห้ามนำเงินกองทุนดังกล่าวไปใช้ก่อภาระผูกพัน¹⁰ และบริษัทมีหน้าที่ในการจัดทำรายงานดำรงเงินกองทุนเสนอต่อนายทะเบียนทุกเดือน ทั้งนี้ ในกรณีที่เงินกองทุนของบริษัทตกลงต่ำกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ บริษัทจะต้องเสนอโครงการเพื่อแก้ไขฐานะเงินกองทุนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนหรือผู้สอบบัญชีตรวจพบ โดยนายทะเบียนจะทำการพิจารณาโครงการดังกล่าวและแจ้งให้ทราบภายในสามสิบวัน ซึ่งอาจมีการกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาด้วยก็ได้ และหากนายทะเบียนไม่เห็นชอบต่อแผน หรือบริษัทไม่เห็นด้วยกับเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และคณะกรรมการต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด¹¹ และในระหว่างระยะเวลาการพิจารณาโครงการดังกล่าว บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามปกติ แต่จะไม่สามารถขยายธุรกิจได้¹² และนอกจากการดำรง

⁶ มาตรา 23 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷ มาตรา 24 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸ มาตรา 23 วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁹ มาตรา 27 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁰ มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹¹ มาตรา 27/5 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹² มาตรา 27/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เงินกองทุนแล้วบริษัทจะต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์หนี้สิน ภาวะผูกพัน หรือเงินสำรอง ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด¹³

5.1.1.6 การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น

นอกจากการประกันชีวิตแล้ว บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นได้ เฉพาะแต่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้เท่านั้น¹⁴ แต่แม้ว่ากฎหมายจะกำหนดให้บริษัทประกันชีวิต สามารถประกอบธุรกิจอื่นได้แต่กฎหมายก็ได้บัญญัติห้ามมิให้บริษัทประกันชีวิตกระทำการบาง ประการ¹⁵ เช่น ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย การฝากเงินไว้ในสถานที่อื่นนอกจากธนาคาร บริษัท เงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และการเก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัท เป็นต้น

5.1.1.7 ธรรมเนียมประกันภัย

ธรรมเนียมประกันภัยรวมทั้งเอกสารประกอบหรือเอกสารแนบท้าย ธรรมเนียมที่ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนให้ความ เห็นชอบ¹⁶ และเมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมด¹⁷ และในกรณีที่บริษัท ออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างจากที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับ ประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ ประกันภัยและข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความ เห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิอย่างไร บริษัทย่อมไม่หลุดพ้นความรับผิดที่ กฎหมายบัญญัติไว้¹⁸ ทั้งนี้ กฎหมายให้ถือว่าข้อความหรือภาพที่โฆษณา หรือหนังสือชักชวนเป็นส่วน

¹³ มาตรา 27/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁴ มาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁵ มาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁶ มาตรา 29 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไข

เพิ่มเติม

¹⁷ มาตรา 29 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไข

เพิ่มเติม

¹⁸ มาตรา 29 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไข

เพิ่มเติม

หนึ่งของกรรมธรรม์ประกันภัย หากมีข้อความหรือภาพใดมีความหมายขัดกับข้อความในกรรมธรรม์ประกันภัยให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้รับประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัย แล้วแต่กรณี¹⁹

5.1.1.8 อัตราเบี้ยประกันภัย

นายทะเบียนมีอำนาจให้ความเห็นชอบในอัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทกำหนด รวมทั้งมีอำนาจในการแก้ไขอัตราเบี้ยประกันภัยได้เมื่อเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบต่อกรรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว²⁰

5.1.1.9 บุคลากร

กฎหมายบัญญัติลักษณะต้องห้ามมิให้บริษัทแต่งตั้งหรือยินยอมให้เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัท²¹

5.1.1.10 การควบคุมกิจการ

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่าบริษัทใดมีฐานะหรือดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการดังกล่าวได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ในการนี้จะสั่งให้เพิ่มทุนหรือลดทุนด้วยก็ได้ และในกรณีที่บริษัทใดไม่เพิ่มทุนหรือลดทุนภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนสั่ง ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของนายทะเบียนและหากมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องให้บริษัทใดเพิ่มทุนหรือลดทุนเพื่อให้บริษัทนั้นสามารถพยุลงฐานะและการดำเนินการต่อไปได้ นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะสั่งให้บริษัทเพิ่มทุนหรือลดทุนทันทีก็ได้ โดยถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น²²

เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่าบริษัทใดมีฐานะหรือดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนหรือกรรมการหรือบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 53 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นถอดถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ และเมื่อนายทะเบียนสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวออกแล้ว ให้บริษัทแต่งตั้งบุคคลอื่นโดยความเห็นชอบจากนายทะเบียนเข้ามาดำรงตำแหน่งแทน แต่หาก

¹⁹ มาตรา 30/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁰ มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²¹ มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²² มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บริษัทไม่ถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือถอดถอนแล้วไม่แต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทน นายทะเบียนด้วยความเห็นของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่เกินสามปี และให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนที่ให้ถอดถอนหรือแต่งตั้งดังกล่าวเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น²³

เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งดังกล่าวแล้วแต่ฐานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทยังไม่ดีขึ้น รัฐมนตรีจะสั่งให้ควบคุมบริษัทนั้น หรือจะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจของบริษัทนั้นเสียก็ได้²⁴ และเมื่อมีการควบคุมบริษัทใด ให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งนั้นไปยังบริษัทและให้ปิดคำสั่งนั้นในที่เปิดเผย ณ สำนักงานของบริษัทนั้น กับทั้งให้ประกาศราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในท้องถิ่นที่บริษัทตั้งอยู่อย่างน้อยสองฉบับ²⁵ ทั้งนี้ ห้ามมิให้กรรมการ พนักงานของบริษัทดำเนินกิจการของบริษัทนั้น เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมบริษัท²⁶

หากเมื่อบริษัทที่ถูกควบคุมจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไปได้ให้รายงานตรงต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเลิกการควบคุมก็ได้²⁷ แต่หากคณะกรรมการควบคุมบริษัทเห็นว่าบริษัทไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ให้รายงานต่อรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามิเหตุอันสมควรจะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตนั้นเสียก็ได้²⁸

5.1.1.11 การเลิกกิจการ

เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ กฎหมายกำหนดให้บริษัทดังกล่าวยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาและเพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือผู้มีส่วนได้เสีย บริษัทจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จก่อนที่คณะกรรมการจะอนุญาตให้เลิกกิจการ

²³ มาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁴ มาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁵ มาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁶ มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁷ มาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

²⁸ มาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้มีการเลิกประกอบธุรกิจประกันชีวิต และบริษัทประสงค์จะเลิกบริษัท การเลิกบริษัทให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันชีวิตและให้ชำระบัญชี

5.1.1.12 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

ในกรณีที่มีการปรับปรุงฐานะทางการเงินของบริษัทและการเข้าควบคุมบริษัทแล้ว หากฐานะทางการเงินและการดำเนินงานไม่ดีขึ้น กฎหมายให้อำนาจรัฐมนตรีในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือธุรกิจประกันวินาศภัย และกฎหมายยังได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการประกันชีวิตได้ เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าบริษัทอยู่ในสภาพหรือกระทำการตามที่กฎหมายระบุไว้²⁹ เช่น มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนหยุดประกอบธุรกิจประกันชีวิตโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นต้น

5.1.1.13 หน้าที่ของบริษัทประกันชีวิต

บริษัทประกันชีวิตมีหน้าที่ในการจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด³⁰ และจัดทำและยื่นงบการเงินรายไตรมาสซึ่งผู้สอบบัญชีได้ตรวจทานแล้ว งบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาซึ่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว และรายงานประจำปีแสดงการดำเนินงานของบริษัทต่อคณะกรรมการ ตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับผู้สอบบัญชีจะต้องเป็นผู้สอบบัญชีที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชี³¹ พร้อมทั้งทำการประกาศรายการรับดูแลและงบกำไรขาดทุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด³² และจัดส่งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบที่รับประกันภัยที่รับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย³³

5.1.1.14 ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต

บุคคลผู้กระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตให้ระบุด้วยว่าเป็น

²⁹ มาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁰ มาตรา 40 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³¹ มาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³² มาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³³ มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด³⁴ ทั้งนี้ บุคคลที่เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นได้อีก³⁵ ทั้งนี้ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้³⁶

สำหรับการเป็นนายหน้าประกันชีวิตกฎหมายเปิดโอกาสให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ โดยบุคคลธรรมดาจะต้องเป็นบุคคลซึ่งไม่เป็นตัวแทนประกันชีวิต หรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใด และจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดและนิติบุคคลอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตได้ต่อเมื่อนิติบุคคลนั้นมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทยกิจการดังกล่าวอยู่ในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้นนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าว และนิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต³⁷

ทั้งนี้ นายทะเบียนมีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิต หากเมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิตกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการประกาศกำหนดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 69 หรือมาตรา 72 แล้วแต่กรณี และดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน³⁸

5.1.1.15 นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

บุคคลผู้จะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน โดยการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด³⁹ รวมถึงจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม⁴⁰ และมีคุณสมบัติตามที่

³⁴ มาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁵ มาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁶ มาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁷ มาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁸ มาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

³⁹ มาตรา 83/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁰ มาตรา 83/4 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กฎหมายกำหนด⁴¹ ทั้งนี้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา⁴²

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือรายงานการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์อื่นๆ ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้ กรณีการสั่งพักใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องปรากฏว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 83/6 และ 83/7 หรือรับรองรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยโดยขาดความระมัดระวัง⁴³ ส่วนการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้นจะต้องปรากฏว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 83/9 ซ้ำอีก⁴⁴ ในการนี้ผู้ถูกสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด⁴⁵

5.1.1.16 กองทุนประกันชีวิต

กองทุนประกันชีวิตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับการชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย ในกรณีที่บริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มั่นคงและมีเสถียรภาพ⁴⁶ โดยบริษัทมีหน้าที่นำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กฎหมายกำหนด⁴⁷ และเงินกองทุนดังกล่าวจะถูกใช้จ่ายเพื่อกิจการที่กฎหมายกำหนด เช่น ให้ความช่วยเหลือเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับการชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับตามกฎหมายและเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่

⁴¹ มาตรา 83/3 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴² มาตรา 83/7 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴³ มาตรา 83/8 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁴ มาตรา 83/9 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁵ มาตรา 83/10 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁶ มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁷ มาตรา 85/3 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน ทั้งนี้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด⁴⁸

กองทุนประกันชีวิตมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ซึ่งหมายรวมถึง⁴⁹ การถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ การก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำนิติกรรมใดๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร การให้บริษัทกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน การลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน และกระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

5.1.1.17 บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับบริษัทประกันชีวิตและบุคคลใดๆ ซึ่งฝ่าฝืนบทบัญญัติตามที่ได้กำหนดไว้⁵⁰

5.1.2 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

5.1.2.1 การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำได้เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทมหาชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน พ.ศ.2535 และจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โดยยื่นคำขอใบอนุญาตต่อรัฐมนตรี และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วให้ดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชนจำกัด และดำเนินการวางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด โดยหลักทรัพย์ดังกล่าวอาจเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด⁵¹ พร้อมทั้งดำรงเงินกองทุนตามกฎหมายกำหนด ภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทมหาชน ทั้งนี้หากบริษัทมหาชนไม่สามารถวางหลักทรัพย์หรือดำรงเงินกองทุนได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ถือว่าการอนุมัติให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเป็นอันสิ้นสุด⁵²

5.1.2.2 หุ่นของบริษัทประกันวินาศภัย

กฎหมายกำหนดให้หุ้นของบริษัทประกันวินาศภัยไม่ว่าจะเป็นหุ้นสามัญหรือหุ้นบริมสิทธิต้องเป็นหุ้นชนิดระบุชื่อผู้ถือและมีมูลค่าหุ้นที่จดทะเบียนไว้ไม่เกินหุ้นละหนึ่งร้อยบาท

⁴⁸ มาตรา 85/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁴⁹ มาตรา 85/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁰ มาตรา 89-117/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵¹ มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵² มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵³ ทั้งนี้ บริษัทประกันวินาศภัยต้องมีจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และจะต้องมีกรรมการเป็นบุคคลสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด⁵⁴

5.1.2.3 การวางเงินสำรองไว้กับนายทะเบียน

กฎหมายกำหนดให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่นๆ ตามที่ประกาศกำหนด⁵⁵ ทั้งนี้ กฎหมายให้อำนาจแก่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้บริษัทวางเงินสำรองเฉพาะแต่ในส่วนของเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทไว้กับนายทะเบียน⁵⁶ โดยเงินสำรองอาจเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามรัฐมนตรีประกาศกำหนด

5.1.2.4 การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์สภาพคล่อง

บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยบริษัทห้ามนำเงินกองทุนดังกล่าวไปใช้ก่อภาระผูกพัน⁵⁷ และบริษัทมีหน้าที่ในการจัดทำรายงานดำรงเงินกองทุนเสนอต่อนายทะเบียนทุกเดือน ทั้งนี้ ในกรณีที่เงินกองทุนของบริษัทใดลดลงต่ำกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ บริษัทจะต้องเสนอโครงการเพื่อแก้ไขฐานะเงินกองทุนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนหรือผู้สอบบัญชีตรวจพบ โดยนายทะเบียนจะทำการพิจารณาโครงการดังกล่าวและแจ้งให้ทราบภายในสามสิบวัน ซึ่งอาจมีการกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาด้วยก็ได้ และหากนายทะเบียนไม่เห็นชอบต่อแผน หรือบริษัทไม่เห็นด้วยกับเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนด ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และคณะกรรมการต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด⁵⁸ และในระหว่างระยะเวลาการพิจารณาโครงการดังกล่าว บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามปกติ แต่จะไม่สามารถขยายธุรกิจได้⁵⁹ และนอกจากการดำรง

⁵³ มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁴ มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁵ มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁶ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁷ อ้างแล้ว เซึ่งอรรถที่ 51

⁵⁸ มาตรา 27/5 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁵⁹ มาตรา 27/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เงินกองทุนแล้วบริษัทจะต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์หนี้สิน ภาวะผูกพัน หรือเงินสำรอง ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด⁶⁰

5.1.2.5 การลงทุนประกอบธุรกิจอื่น

นอกจากการประกันวินาศภัยแล้ว บริษัทจะลงทุนประกอบธุรกิจอื่นได้ เฉพาะแต่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้เท่านั้น⁶¹ และแม้ว่ากฎหมายจะกำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยสามารถประกอบธุรกิจอื่นได้แต่กฎหมายก็ได้บัญญัติห้ามมิให้บริษัทประกันวินาศภัยกระทำการบางประการ⁶² เช่น ประกอบธุรกิจประกันชีวิต การฝากเงินไว้ในสถานที่อื่นนอกจากธนาคาร บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และการรับประกันวินาศภัยเกินกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

5.1.2.6 กรมธรรม์ประกันภัย

กรมธรรม์ประกันภัยรวมทั้งเอกสารประกอบหรือเอกสารแนบท้าย กรมธรรม์ที่ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ และเมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมด และในกรณีที่บริษัทออก กรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างจากที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัย และข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิอย่างไร บริษัทย่อมไม่หลุดพ้นความรับผิดชอบที่กฎหมายบัญญัติไว้⁶³ ทั้งนี้ กฎหมายให้ถือว่าข้อความหรือภาพที่โฆษณา หรือหนังสือชักชวนเป็นส่วนหนึ่งของกรมธรรม์ประกันภัย หากมีข้อความหรือภาพใดมีความหมายขัดกับข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยให้ตีความไปในทางที่เป็นคุณแก่ผู้รับประโยชน์หรือผู้เอาประกันภัย แล้วแต่กรณี⁶⁴

5.1.2.7 อัตราเบี้ยประกันภัย

นายทะเบียนมีอำนาจให้ความเห็นชอบในอัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทประกันวินาศภัยกำหนด รวมทั้งมีอำนาจในการแก้ไขอัตราเบี้ยประกันภัยได้เมื่อเห็นสมควรหรือเมื่อ

⁶⁰ มาตรา 27/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶¹ มาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶² มาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶³ มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶⁴ มาตรา 30/1 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บริษัทร้องขอ ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงอัตราใหม่ไม่มีผลกระทบต่อกรรมธรรม์ประกันภัยที่ได้กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ก่อนแล้ว⁶⁵

5.1.2.8 บุคลากร⁶⁶

กฎหมายบัญญัติลักษณะต้องห้ามมิให้บริษัทแต่งตั้งหรือยินยอมให้เป็นหรือทำหน้าที่กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของบริษัท

5.1.2.9 การควบคุมกิจการ

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่าบริษัทใดกระทำการกิจการซึ่งเป็นการต้องห้ามตามมาตรา 27/1 หรือดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นแก้ไขฐานะหรือการดำเนินการดังกล่าวได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ในการนี้จะสั่งให้เพิ่มทุนหรือลดทุนด้วยก็ได้ และในกรณีที่บริษัทใดไม่เพิ่มทุนหรือลดทุนภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนสั่ง ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของนายทะเบียนและหากมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องให้บริษัทใดเพิ่มทุนหรือลดทุนเพื่อให้บริษัทนั้นสามารถพยุ่งฐานะและการดำเนินการต่อไปได้ นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะสั่งให้บริษัทเพิ่มทุนหรือลดทุนทันทีก็ได้ โดยถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น⁶⁷

เมื่อปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่าบริษัทใดมีฐานะหรือดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนหรือกรรมการหรือบุคคลผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา 52 นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนั้นถอดถอนกรรมการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทผู้เป็นต้นเหตุดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ และเมื่อนายทะเบียนสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวออกแล้ว ให้บริษัทแต่งตั้งบุคคลอื่นโดยความเห็นชอบจากนายทะเบียนเข้ามาดำรงตำแหน่งแทน แต่หากบริษัทไม่ถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือถอดถอนแล้วไม่แต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทน นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งถอดถอนบุคคลดังกล่าวหรือแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนไปดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่เกินสามปี และให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนที่ให้ถอดถอนหรือแต่งตั้งดังกล่าวเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น⁶⁸

⁶⁵ มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶⁶ มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶⁷ มาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁶⁸ มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว กฎหมายกำหนดห้ามมิให้กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างของบริษัทส่งจ่ายเงินของบริษัท หรือทำการเคลื่อนย้ายหรือจำหน่ายทรัพย์สินของบริษัท เว้นแต่เป็นการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างแก่พนักงานหรือลูกจ้างตามปกติ สำหรับการจ่ายเงินอื่นให้เป็นไปตามที่นายทะเบียนกำหนด และให้บริษัทหยุดรับประกันภัยเป็นการชั่วคราว พร้อมทั้งรายงานเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบถึงบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ของบริษัททั้งหมด⁶⁹

5.1.2.10 การเลิกกิจการ

เมื่อบริษัทใดประสงค์จะเลิกกิจการ กฎหมายกำหนดให้บริษัทดังกล่าวยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา และเพื่อพิทักษ์ประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือผู้มีส่วนได้เสีย บริษัทจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้แล้วเสร็จก่อนที่คณะกรรมการจะอนุญาตให้เลิกกิจการ

ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้มีการเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและบริษัทประสงค์จะเลิกบริษัท การเลิกบริษัทให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยและให้ชำระบัญชี แต่หากไม่ประสงค์จะเลิกบริษัท ให้บริษัทดำเนินการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิ โดยเปลี่ยนแปลงชื่อและวัตถุประสงค์ไม่ให้เกิดเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ซึ่งการชำระบัญชีและการแก้ไขหนังสือบริคณห์สนธิให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

5.1.2.11 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

กฎหมายให้อำนาจรัฐมนตรีในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่รัฐมนตรีว่าบริษัทอยู่ในสภาพหรือกระทำการตามที่กฎหมายระบุไว้⁷⁰ เช่น มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย หรือประชาชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันภัยหรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น

⁶⁹ มาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁰ มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

5.1.2.12 หน้าที่ของบริษัทประกันวินาศภัย

บริษัทประกันภัยมีหน้าที่ในการจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายการที่นายทะเบียนกำหนด⁷¹ และจัดทำและยื่นงบการเงินรายไตรมาสซึ่งผู้สอบบัญชีได้ตรวจทานแล้ว งบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ผ่านมาซึ่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว และรายงานประจำปีแสดงการดำเนินงานของบริษัทต่อคณะกรรมการ ตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับผู้สอบบัญชีจะต้องเป็นผู้สอบบัญชีที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบัญชี⁷² พร้อมทั้งทำการประกาศรายการงบดุลและงบกำไรขาดทุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด⁷³ และจัดส่งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยที่รับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย⁷⁴

5.1.2.13 ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย

บุคคลผู้กระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด⁷⁵ ทั้งนี้ บุคคลที่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทอื่นได้อีก⁷⁶ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้⁷⁷

สำหรับการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยกฎหมายเปิดโอกาสให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ โดยบุคคลธรรมดาจะต้องไม่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือเป็นกรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทใด และจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด⁷⁸ และสำหรับนิติบุคคลอาจขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ต่อเมื่อนิติบุคคลนั้นมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทยกิจการดังกล่าวอยู่ในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้นนิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้า

⁷¹ มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷² มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷³ มาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁴ มาตรา 50/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁵ มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁶ มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁷ มาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁷⁸ มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ทำการแทนนิติบุคคลดังกล่าว และนิติบุคคลนั้นต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ทั้งนี้ นายทะเบียนมีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย หากเมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่า ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย⁷⁹ กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการประกาศกำหนด ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 64 หรือมาตรา 67 แล้วแต่กรณี หรือดำเนินงานทำให้เกิดหรืออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน

5.1.2.14 นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

บุคคลผู้จะเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน โดยการขออนุญาตและการอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด⁸⁰ รวมถึงจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม⁸¹ และมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด⁸² ทั้งนี้ นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา⁸³

นักคณิตศาสตร์ประกันภัยมีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือรายงานการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์อื่นๆ ตามแบบและรายการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด⁸⁴

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยได้ กรณีการสั่งพักใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยจะต้องปรากฏว่า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยไม่ปฏิบัติตามมาตรา 83/6 และ 83/7 หรือรับรองรายงานการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยโดยขาดความระมัดระวัง⁸⁵ ส่วนการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนักคณิตศาสตร์ประกันภัยนั้นจะต้องปรากฏว่านักคณิตศาสตร์ประกันภัยขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

⁷⁹ มาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁰ มาตรา 78/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸¹ มาตรา 78/4 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸² มาตรา 78/3 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸³ มาตรา 78/7 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁴ มาตรา 78/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁵ มาตรา 78/8 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตามมาตรา 78/8 ซ้ำอีก⁸⁶ ในการนี้ผู้ถูกสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับอุทธรณ์ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด⁸⁷

5.1.2.15 กองทุนประกันวินาศภัย

กองทุนประกันวินาศภัยมีฐานะเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับการชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย ในกรณีที่บริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มั่นคงและมีเสถียรภาพ⁸⁸ บริษัทมีหน้าที่นำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่กฎหมายกำหนด⁸⁹ และเงินกองทุนดังกล่าวจะถูกใช้จ่ายเพื่อกิจการที่กฎหมายกำหนด เช่น เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัยให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งนี้ต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับตามกฎหมายเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดการของกองทุน ทั้งนี้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนดและให้ความช่วยเหลือเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับการชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เป็นต้น

5.1.2.16 บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับบริษัทประกันวินาศภัยและบุคคลใดๆ ซึ่งฝ่าฝืนบทบัญญัติตามที่ได้กำหนดไว้⁹⁰

5.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล

5.2.1 พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การประกอบธุรกิจประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลในประเทศไทยปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจดังกล่าว

⁸⁶ มาตรา 78/9 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁷ มาตรา 78/10 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁸ มาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁸⁹ มาตรา 80/3 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

⁹⁰ มาตรา 89-117/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไข

การประกอบธุรกิจตะกาฟูลจึงดำเนินการในรูปแบบของหน้าต่างให้บริการ อาศัยโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสากลโดยดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 และมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นผู้กำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลตามกฎหมายปัจจุบันซึ่งเป็นกฎหมายเดียวกันกับกฎหมายการประกันภัยสากล

5.2.2 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

ปัจจุบันประเทศไทยมีการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในรูปแบบของหน้าต่างให้บริการซึ่งอาศัยโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสากล โดยไม่ปรากฏบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกันภัยประเภทดังกล่าวมากที่สุด ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นโดยมีเจตนารมณ์เพื่อครอบคลุมการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากล ทั้งในส่วนของการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยให้มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ด้านต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจประกันชีวิตและประกันวินาศภัยให้มีความคล่องตัวและสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เอาประกันภัยได้อย่างเต็มที่

ธุรกิจตะกาฟูลปัจจุบันได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บริษัทประกันภัยแต่ละแห่งมีการเสนอผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลที่หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคทั้งที่นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาอื่นๆ ซึ่งธุรกิจตะกาฟูลเป็นธุรกิจที่ให้บริการตามหลักชะรีอะฮ์มีรูปแบบในการดำเนินธุรกิจโดยเฉพาะและแตกต่างจากการประกันภัยสากลที่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลามเป็นสำคัญ จึงต้องการการกำกับดูแลและส่งเสริมในลักษณะที่แตกต่างจากการประกันภัยทั่วไปในบางกรณี และการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเนื่องมาจากรูปแบบการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยเป็นการดำเนินงานในแบบหน้าต่างการให้บริการ ดังนั้นการนำเอาพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อมุ่งเน้นในการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากลมาใช้กับธุรกิจตะกาฟูลจึงทำให้เกิดข้อพิพาทดังต่อไปนี้

5.2.2.1 การขออนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล

การให้ใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและเสถียรภาพของภาคประกันภัย ข้อกำหนดที่มีความเข้มงวดในการอนุมัติการอนุญาตประกอบธุรกิจแก่บริษัทประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค เหนือในการให้ใบอนุญาตที่

เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับสภาพธุรกิจควรจะนำมาใช้บังคับอย่างต่อเนื่อง บทบาทของหน่วยงานกำกับดูแล คือการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบริษัทประกันภัยมีความสามารถในการดำเนินการตามภาระผูกพันที่เกิดขึ้น เพื่อให้สิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ ซึ่งก้าวแรกในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือขั้นตอนการให้ใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจ ดังนั้น นิติบุคคลที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจประกันภัยจะต้องได้รับการอนุญาตก่อน โดยข้อกำหนดและขั้นตอนในการให้ใบอนุญาตจะต้องมีความชัดเจน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน และเปิดเผยต่อสาธารณชน⁹¹

ในแง่มุมมองของการเข้าสู่การประกอบธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ผู้ที่ต้องการจะประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยหรือประกันชีวิตจะต้องตั้งขึ้นในรูปของบริษัทมหาชนจำกัดและจะต้องได้รับการอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสียก่อนจึงจะสามารถประกอบธุรกิจประกันภัยได้⁹² การกำหนดประเภทของบริษัทและวิธีการเข้าสู่ธุรกิจในลักษณะดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งให้กับธุรกิจประกันภัย อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจ โดยมุ่งให้มีการกำกับดูแลและการตรวจสอบจากผู้ถือหุ้นของแต่ละบริษัท รวมถึงการตรวจสอบความพร้อมในการประกอบธุรกิจก่อนที่จะมีการอนุมัติให้ประกอบธุรกิจ แต่อย่างไรก็ดีในกรณีบุคคลที่ต้องการจะประกอบธุรกิจประกันภัยจะต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีนั้น อาจกล่าวได้ว่าธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยมีข้อจำกัดในการเข้าสู่ธุรกิจ (Barrier to Entry)⁹³

ตะกาศพลถือเป็นทางเลือกของการประกันภัยรูปแบบหนึ่งที่ไม่ปรากฏบทบัญญัติของกฎหมายในการกำกับดูแลโดยเฉพาะ ประกอบกับการมีข้อจำกัดในการเข้าสู่ธุรกิจทำให้การประกอบธุรกิจตะกาศพลอย่างเต็มรูปแบบ (Full Fledged) ไม่สามารถที่จะกระทำได้เป็นการ

⁹¹ ICP4 “Licensing - A legal entity which intends to engage in insurance activities must be licensed before it can operate within a jurisdiction. The requirements and procedures for licensing must be clear, objective and public, and be consistently applied.”

⁹² มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535

⁹³ อำนาจ วงศ์พินิจโรตม, “ความมั่นคงของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536), น.20.

เฉพาะ⁹⁴ ธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยจึงอยู่ในลักษณะของหนึ่งบริษัทสองระบบ โดยอาศัยโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสากลและไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใหม่แต่อย่างใดเพียงแต่หากบริษัทใดต้องการที่จะออกผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลมาเพื่อให้บริการแก่ประชาชนก็จะต้องขอความเห็นชอบแบบข้อความ และอัตราเงินสมทบ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนายทะเบียนและคำสั่งนายทะเบียนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นการกำกับดูแลแต่เฉพาะในแง่ของผลิตภัณฑ์เท่านั้น

นอกจากนี้ ปัจจุบันสหกรณ์มีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ใช้ชื่อว่า “ตะกาฟูล” โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกและการจัดแบ่งเงินสมทบเข้าร่วมโครงการ รวมทั้งสิทธิของสมาชิกที่มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่แตกต่างกันออกไปตามนโยบายแต่ละสหกรณ์ อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์หลักในการให้บริการของแต่ละสหกรณ์ย่อมเป็นไปเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่เดือดร้อน เสียหายจากอุบัติเหตุหรือช่วยเหลือตามที่กำหนด หรือช่วยเหลือตามวัตถุประสงค์ที่ไม่ขัดหลักศาสนาตามหลักการพื้นฐานของการดำเนินงานในรูปแบบของสหกรณ์ตามนิยามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.2542 มาตรา 4⁹⁵ ทั้งนี้แม้ตะกาฟูลจะอาศัยหลักการของความช่วยเหลือซึ่งกันเป็นพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับสหกรณ์ แต่ตะกาฟูลถือเป็นทางเลือกของการประกันภัยรูปแบบหนึ่งและไม่ใช่การประกันภัยในรูปแบบสหกรณ์ (Mutual Insurance)⁹⁶ เนื่องจากในธุรกิจตะกาฟูลผู้รับความเสี่ยงในเรื่องของค่าใช้จ่าย (Expense Risk) ความเสี่ยงในการบริหารงาน (Operation Risk) และความเสี่ยงในด้านการลงทุนในส่วนของกองทุนผู้ประกอบธุรกิจ (Investment Risk for the Operator’s Fund) ได้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ ในขณะที่หากเป็นการประกันภัยแบบสหกรณ์ความเสี่ยงดังกล่าวทั้งหมดเป็นของผู้เอาประกันภัย⁹⁷ ยิ่งไปกว่านั้นยังมี

⁹⁴ ชฎิล โรจนานนท์ และคณะ, “แนวทางพัฒนาธุรกิจประกันภัยอิสลามในประเทศไทย,” ใน สรุปรายงานการวิจัย ชุดโครงการวิจัย ไทย-โลกมุสลิม, (กรุงเทพมหานคร : มาร์คเอ็มพริ้นติ้ง, 2556), น.59.

⁹⁵ มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “สหกรณ์” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

⁹⁶ Simon Archer, Rifaat Ahmed Abdel Karim and Volker Nienhaus, *Takaful Islamic Insurance Concepts and Regulatory Issues*, (Singapore : SNP Security Printing Pte.Ltd., 2009), P.70.

⁹⁷ Serap O. Gonulal, *Takaful and Mutual Insurance Alternative Approaches to Managing Risks*, (Washington, DC : The World Bank, 2013), P.29.

รูปแบบการดำเนินธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งเมื่อพิจารณาสาระสำคัญของหลักการและแนวความคิดของสหกรณ์ เห็นว่ารูปแบบการดำเนินงานของสหกรณ์ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจตะกาฟูลในปัจจุบันเนื่องจากบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.2542 มาตรา 33⁹⁸ กำหนดให้สหกรณ์ทุกประเภทในประเทศไทยจะต้องมีการดำรงทุนในรูปของหุ้น (Share) ซึ่งแต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่าๆ กัน และสมาชิกสหกรณ์แต่ละคนจะต้องถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้นและไม่เกินหนึ่งในห้าของหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด กรณีดังกล่าวจะมีความแตกต่างจากรูปแบบการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลเนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลจะไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทตะกาฟูลเงินที่นำมาจ่ายค่าสินไหมทดแทนมาจากเงินสมทบเข้าร่วมกองทุนตะกาฟูลในรูปแบบของการบริจาคไม่ได้ดำรงอยู่ในรูปแบบของหุ้น ทุนในการบริหารจัดการมาจากส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งมีสิทธิได้รับตามรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น ผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลแต่ละรายจึงไม่ถูกกำหนดให้มีการถือหุ้น กรณีดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานในรูปแบบสหกรณ์ไม่ใช่การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลตามลักษณะการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน ซึ่งกรณีดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายกำหนดให้การประกอบธุรกิจจะต้องได้รับอนุญาตเพื่อกำหนดสถานะของธุรกิจตะกาฟูลให้มีความชัดเจน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกรอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศมาเลเซีย เห็นว่า พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 กำหนดให้การประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศมาเลเซียเป็นการประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบบุคคลที่มีความประสงค์จะประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องกระทำการในรูปแบบของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1965⁹⁹ หรือในรูปแบบของสมาคมที่จดทะเบียนจัดตั้งภายใต้พระราชบัญญัติความร่วมมือทางสังคม¹⁰⁰ และผู้ประกอบธุรกิจจะต้องทำคำร้องต่อผู้อำนวยการตะกาฟูลเพื่อดำเนินการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยผู้อำนวยการตะกาฟูลมีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไข รวมถึงการพิจารณาเพิ่มเติมหรือแก้ไขเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนได้ตามความเหมาะสม¹⁰¹ แต่สำหรับประเทศปากีสถานระเบียบตะกาฟูล

⁹⁸ มาตรา 33 (3) แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า สหกรณ์จะตั้งขึ้นได้โดยการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้และต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของบรรดาสมาชิกโดยวิธีช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามหลักการสหกรณ์และต้องมีทุนซึ่งแบ่งเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่าๆ กัน และสมาชิกแต่ละคนจะต้องถือหุ้นอย่างน้อยหนึ่งหุ้น แต่ไม่เกินหนึ่งในห้าของหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด

⁹⁹ Section 4 (1) (a) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁰ Section 4 (1) (b) of the Takaful Act 1984

¹⁰¹ Section 8 (1) of the Takaful Act 1984

ค.ศ. 2012 กำหนดให้การประกอบธุรกิจตะกาฟูลเป็นไปได้ในสองรูปแบบ ได้แก่ การประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบและการประกอบธุรกิจโดยการเปิดช่องทางบริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล บุคคลที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจตะกาฟูลไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดจะต้องได้รับอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวจากคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ปากีสถานเสียก่อน¹⁰² โดยให้บุคคลดังกล่าวจัดทำเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อยื่นขออนุญาตต่อคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์¹⁰³ สำหรับการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลในรูปแบบของการเปิดหน้าต่างบริการก็มีหลักการและวิธีปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการขออนุญาตเพื่อเป็นผู้ประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ¹⁰⁴

การขออนุญาตในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและควรได้รับการพิจารณา การกำหนดบทบัญญัติและหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจตะกาฟูลย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลทั้งในส่วนของความสอดคล้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับกับการประกันภัยปัจจุบันและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์ตามศาสนาอิสลาม เพื่อให้วัตถุประสงค์และการดำเนินงานในทุกภาคส่วนเป็นไปโดยสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์การกำกับดูแลความถูกต้องตามชะรีอะฮ์ซึ่งเป็นกฎหมายทางศาสนาจึงมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ความถูกต้องตามหลักศาสนาก็มิใช่เพียงแต่ในแง่ของรูปแบบและข้อความตามสัญญาเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการดำเนินธุรกิจในทุกๆ ส่วนด้วย การกำกับดูแลความถูกต้องทางศาสนาถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมปัจจัยทางด้านความเชื่ออันถือเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลและการกำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องได้รับใบอนุญาตก็เป็นไปเพื่อที่จะพิจารณาถึงศักยภาพและความพร้อมในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลก่อนที่จะมีการเปิดดำเนินกิจการจริงทั้งในด้านของบุคลากรและการจัดการ รวมถึงยังเป็นการจัดระเบียบกำหนดข้อกำหนด เงื่อนไข และสถานะทางธุรกิจของตะกาฟูลในประเทศไทยให้มีความชัดเจน ซึ่งจะอำนวยให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบถึงข้อกำหนด เงื่อนไข และหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจของตนเองอย่างชัดเจน สำหรับในด้านบุคลากรจะต้องพิจารณาถึงความความพร้อม ความสามารถ ประสบการณ์ และความรู้ของบุคลากรทางด้านตะกาฟูล หมายความว่ารวมถึงหลักการศาสนาและหลักการเงินอิสลามด้วยและในด้านของความพร้อมทางด้านการจัดการ ได้แก่ การจัดการทางการเงิน การลงทุน เป็นต้น ก็จะต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์ทุกประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในรูปแบบของการเปิดช่องทางให้บริการผ่านทาง

¹⁰² Article 3 of the Takaful Order 2012

¹⁰³ Article 5 (1) of the Takaful Order 2012

¹⁰⁴ Article 6 of the Takaful Order 2012

บริษัทประกันภัยสากล ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการทุกประการเพื่อให้มั่นใจว่าการประกอบธุรกิจของตนไม่มีส่วนที่เกี่ยวข้อหรือผสมรวมกับการประกันภัยสากลซึ่งเป็นฮะรอมต้องห้ามตามศาสนาอิสลาม ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูล ในเอกสารคำขออนุญาตจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจตะกาฟูลแสดงรายละเอียดซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญและเป็นการเฉพาะเจาะจงสำหรับการดำเนินตะกาฟูลบางประการ เช่นรูปแบบของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของการดำเนินงาน แนวทางการลงทุน วิธีการแบ่งแยกเงินทุนและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบัญชี เป็นต้น

5.2.2.2 การกำกับดูแลรูปแบบของสัญญาตะกาฟูล

สืบเนื่องจากธุรกิจตะกาฟูลยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจึงดำเนินมาตรการที่ค่อนข้างผ่อนปรน การกำกับดูแลในด้านของผลิตภัณฑ์นับเป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยในการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูล¹⁰⁵ ในการนี้ได้มีการออกประกาศนายทะเบียนและคำสั่งนายทะเบียนเพื่อใช้ในการกำกับดูแล โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองส่วน ได้แก่

ส่วนแรก คือ การกำกับดูแลแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลนายทะเบียนอาศัยอำนาจตามมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 ออกประกาศนายทะเบียนด้วยกันทั้งสิ้นสามฉบับ ได้แก่ หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบแบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไม่โครตะกาฟูล) พ.ศ.2554 หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด พ.ศ.2557 และหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ. 2557 โดยมีสาระสำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลไว้ในท้ายประกาศ และกำหนดให้บริษัทต้องยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลตามรูปแบบของผลิตภัณฑ์ต่อนายทะเบียนเสียก่อนจึงจะสามารถออกใช้ได้ ซึ่งหากเป็นสัญญาตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์และแบบชั่วระยะเวลาสำหรับรายย่อย (ไม่โครตะกาฟูล) จะถือว่าได้รับความเห็นชอบเมื่อนายทะเบียนอนุญาต แต่สำหรับสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดแบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลา และสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียวแบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลา และแบบคุ้มครองสินเชื่อ

¹⁰⁵ ชฎิล โจรงานานนท์ และคณะ, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 94*, น.49.

หากองค์ประกอบและเนื้อหาของแบบและข้อความการจ่ายประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบเป็นไปตามหลักเกณฑ์ท้ายประกาศ ให้ถือว่าได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประทับตรารับเรื่องขอรับความเห็นชอบและชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้บริษัทที่ประสงค์จะใช้แบบและข้อความการจ่ายประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบแตกต่างจากหลักเกณฑ์ท้ายประกาศสามารถขอรับความเห็นชอบจากนายทะเบียนได้ และเมื่อนายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบแล้วบริษัทจึงสามารถนำออกใช้ได้ โดยในการยื่นขอรับความเห็นชอบนั้น บริษัทจะต้องจัดให้มีเอกสารประกอบตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหนึ่งในเอกสารประกอบดังกล่าว ได้แก่ หนังสือรับรองการดำเนินการและการลงทุนที่ชัดเจนโดยต้องชี้แจงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามหลักศาสนาอิสลามให้ชัดเจน พร้อมรับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม โดยมีคณะกรรมการชะรีอะฮ์เป็นผู้ลงนามรับรอง

ส่วนที่สอง การกำกับดูแลแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลนายทะเบียนอาศัยอำนาจตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 ออกประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญแบบสะสมทรัพย์ แบบชั่วระยะเวลา และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญแบบสะสมทรัพย์ และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลประเภทกลุ่มแบบคุ้มครองสินเชื่อตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ.2557 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดขั้นตอนและให้เกิดความคล่องตัวในการพิจารณาให้ความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลมีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดให้บริษัทที่นำแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันชีวิตตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 15/2546 เรื่องการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทสามัญ ฉบับมาตรฐาน ลงวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ.2546 คำสั่งนายทะเบียนเลขที่ 31/2554 เรื่อง การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันชีวิตประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองสินเชื่อ ที่ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว ฉบับมาตรฐาน ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2554 และคำสั่งนายทะเบียนเลขที่ 32/2554 เรื่อง การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์และแบบตลอดชีพที่ชำระค่าเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว ฉบับมาตรฐาน ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2554 มาปรับลดหรือแก้ไขถ้อยคำให้เป็นสัญญาตะกาฟูล ให้บริษัททำหนังสือรับรองข้อความดังกล่าวว่าถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม โดยให้มีคณะกรรมการชะรีอะฮ์เป็นผู้ลงนามรับรองมาขึ้นขอรับความเห็นชอบและให้ถือว่าบริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่นายทะเบียนประทับตรารับเรื่องขอรับความเห็นชอบและชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว และหากบริษัทใดประสงค์ที่จะใช้แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลที่แตกต่างจากที่นายทะเบียนกำหนด บริษัทจะต้องขอรับความ

เห็นชอบจากนายทะเบียนและเมื่อนายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบแล้วบริษัทจึงจะสามารถนำออกใช้ได้ และนายทะเบียนยังได้มีคำสั่งนายทะเบียนที่ 40/2554 กำหนดแบบ ข้อความ และอัตราเงินสมทบสำหรับสัญญาตะกาฟูลอุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) คำสั่งนายทะเบียนที่ 41/2554 กำหนดให้ใช้แบบและข้อความสัญญาเพิ่มเติมตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวัน สำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) และคำสั่งนายทะเบียนที่ 42/2554 กำหนดให้ใช้แบบและข้อความสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์ และแบบชำระระยะเวลาสำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล)

บทบัญญัติในการกำกับดูแลทั้งสองส่วนที่กล่าวมาข้างต้น นับเป็นกฎเกณฑ์ในการกำกับดูแลในส่วนของรูปแบบและข้อความของกรมธรรม์ตะกาฟูลที่ผู้ประกอบการออกให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นรูปธรรม โดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการตามกฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบัน แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวยังปรากฏข้อพิจารณาในเรื่องอำนาจของบุคคลที่มีสิทธิรับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามในการดำเนินการและการลงทุนและหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการพิจารณาความถูกต้องทางศาสนาอิสลามเนื่องจากประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายในการรับรองสถานะของคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับองค์กรบริษัท คณะกรรมการชะรีอะฮ์ในบริษัทประกันภัยปัจจุบันจึงมาจากการแต่งตั้งตามนโยบายของแต่ละบริษัทโดยไม่มีข้อกำหนดคุณสมบัติและความสามารถ ยิ่งไปกว่านั้นยังไม่ปรากฏว่ามีคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับประเทศที่ทำหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินธุรกิจและนโยบายการลงทุนที่เป็นมาตรฐานกลางของประเทศ จึงทำให้เกิดข้อพิจารณาถึงความถูกต้องของการรับรองและความเหมาะสมของคณะกรรมการชะรีอะฮ์ผู้พิจารณารับรองทั้งในส่วนของการรับรองการดำเนินงานและการลงทุนซึ่งใช้เป็นเอกสารประกอบการขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลและส่วนของการทำหนังสือรับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามของแบบและข้อความตามกรมธรรม์ประกันชีวิตที่ได้นำมาปรับลดหรือแก้ไขถ้อยคำให้เป็นสัญญาตะกาฟูลด้วย

ในแง่ของแบบและข้อความของสัญญาตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์และแบบชำระระยะเวลาสำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 42/2554 และสัญญาตะกาฟูลอุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 40/2554 ได้มีบทบัญญัติกำหนดนิยามของคำว่า “วะกาละห์บีลัจร์” หมายถึง หลักการมอบอำนาจพร้อมมีค่าบริหารจัดการ นอกจากนี้ในส่วนของตารางสัญญาตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์และแบบชำระระยะเวลาสำหรับรายย่อย (ไมโครตะกาฟูล) ยังได้ระบุข้อความว่า “สัญญาตะกาฟูลใช้อัตราค่าดำเนินการร้อยละ.....ต่อปี ในการคำนวณเงินสมทบตะกาฟูล” อันเป็นการกำหนดค่าตอบแทนในการบริหารจัดการเงินสมทบเข้าร่วมโครงการของผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสัญญาวะกาละห์กรณีนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าสัญญาตะกาฟูลในประเภทดังกล่าวสามารถดำเนินการได้ในรูปแบบของวะกาละห์เท่านั้นและ

นอกเหนือจากประเภทของกรมธรรม์ตามคำสั่งนายทะเบียนดังกล่าวแล้ว กฎหมายอนุญาตให้บริษัทที่ประสงค์จะขอความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญาสัญญาตะกาฟูลประเภทสามัญแบบสะสมทรัพย์แบบชั่วระยะเวลาและแบบตลอดชีพที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด สัญญาตะกาฟูลประเภทสามัญแบบสะสมทรัพย์และแบบตลอดชีพที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และสัญญาตะกาฟูลประเภทกลุ่มแบบคุ้มครองสินเชื่อตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียวนำเอาแบบและข้อความตามกรมธรรม์ประกันชีวิตตามสัญญาประกันภัยสากลตามที่นายทะเบียนกำหนดมาปรับลดหรือแก้ไขถ้อยคำให้เป็นสัญญาตะกาฟูลเพื่อขอความเห็นชอบได้ จึงพิจารณาได้ว่าบริษัทไม่สามารถที่จะเพิ่มเติมถ้อยคำให้เป็นสัญญาตะกาฟูล ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจไม่สามารถที่จะระบุเพิ่มเติมข้อความในแง่ของรูปแบบการจัดการการเงินตามรูปแบบการดำเนินธุรกิจอันถือเป็นสาระสำคัญของตะกาฟูลได้แต่กฎหมายเปิดช่องให้บริษัทที่มีความประสงค์จะใช้แบบและข้อความของสัญญาที่แตกต่างจากที่ได้กำหนดสามารถขอรับความเห็นชอบจากนายทะเบียนได้ ทั้งนี้ แม้กระบวนการในการขอความเห็นชอบดังกล่าวจะเป็นการเปิดโอกาสให้นายทะเบียนได้พิจารณาถึงความถูกต้องและเหมาะสมของแบบและข้อความตามสัญญาตะกาฟูลต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจและความถูกต้องตามหลักศาสนา แต่ก็ยังไม่ปรากฏคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับประเทศที่ทำหน้าที่พิจารณาประเด็นทางศาสนาและกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณาแต่อย่างใดและนอกจากการขอความเห็นชอบแบบและข้อความของสัญญาตะกาฟูลประเภทดังกล่าวแล้ว ก็ไม่ปรากฏบทบัญญัติที่กำหนดแบบและข้อความของสัญญาตะกาฟูลประเภทอื่นใดอีก

อย่างไรก็ดีสำหรับแบบและข้อความที่จะนำมาใช้กับสัญญาตะกาฟูลนั้น ควรที่จะมีความสอดคล้องกับรูปแบบในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของแต่ละบริษัท โดยรูปแบบในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ วักะลาหะห์ (Wakalah Model) มุฎฮอเราะบะฮ์ (Mudharabah Model) หรือแบบผสม (Mix Model) เนื่องจากรูปแบบการดำเนินธุรกิจดังกล่าวเกี่ยวข้องโดยตรงกับการกำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการและผู้ประกอบธุรกิจ¹⁰⁶ ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญในการกำหนดบทบาทหน้าที่และการควบคุมการดำเนินธุรกิจ แต่จาก

¹⁰⁶ Article 18.1 of the Guidelines on Takaful Operational Framework “Takaful operators shall establish an operational model that outlines the key policies, procedures, controls and the management’s responsibilities in carrying out the takaful operations. The operational model shall be based on contracts preferred by the takaful operator and approved by the Shariah Committee. In setting out the policies and procedures, takaful operators must ensure that the principles outlined in

การที่ประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจ จึงไม่มีการกำหนดรูปแบบในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของของแต่ละบริษัทอย่างชัดเจน อีกทั้งแบบและข้อความที่จะนำมาใช้กับสัญญาตะกาฟูลควรจะต้องได้รับการอนุมัติและรับรองความถูกต้องทางศาสนาจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในระดับองค์กรตามแนวทางและหลักเกณฑ์ที่กำหนดเป็นมาตรฐานกลางของประเทศให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินธุรกิจของบริษัทและผู้ประกอบธุรกิจควรที่จะต้องเปิดเผยรูปแบบในการดำเนินธุรกิจให้ผู้เข้าร่วมโครงการทราบอย่างชัดเจนในกรรมธรรม์ประกันภัย¹⁰⁷ ทั้งนี้ ความถูกต้องของสัญญาตะกาฟูลเป็นเพียงส่วนหนึ่ง ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะบอกว่าการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลนั้นถูกต้องตามชะรีอะฮ์

5.2.2.3 การควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงิน

การกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะสามารถรับภาระหนี้สินที่มีอยู่ได้ทุกขณะอย่างทันท่วงที (Solvency) เป็นบทบาทหลักของรัฐบาลประเทศต่างๆ ในการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย มาตรการในการกำกับดูแลความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเชื่อถือและรองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ

จากรูปแบบในการดำเนินธุรกิจและรูปแบบการจัดการทางการเงินเป็นที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนว่าในการประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องมีการแยกกองทุนสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนสำหรับผู้ถือหุ้นต่างหากออกจากกันอย่างชัดเจนเพื่อเป็นการจำแนกขอบเขตของสิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ประกอบธุรกิจ ทำให้การดำเนินธุรกิจมีความโปร่งใสและเป็นการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ของประเทศมาเลเซียกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลที่ได้จดทะเบียนประกอบธุรกิจจะต้องจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งกองทุนตะกาฟูล¹⁰⁸ ซึ่งสินทรัพย์ในกองทุนตะกาฟูลจะต้องแยกต่างหากออกจากสินทรัพย์อื่นๆ ของผู้ประกอบธุรกิจ¹⁰⁹ และในประเทศปากีสถาน ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลทั่วไปจะต้องจัดตั้งกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการแยกออก

the contracts are appropriately operationalised. The operational model of the takaful operator shall define its relationship and fiduciary duties with the participants”

¹⁰⁷ Section 9.3.1 of the Takaful Operational Guidelines (IRA) “The Takaful Operator will disclose the operating model(s) adopted for use within the participants’ policy documentation”

¹⁰⁸ Section 16 (1) of the Takaful Act 1984

¹⁰⁹ Section 17 (1) of the Takaful Act 1984

จากกองทุนผู้ประกอบการธุรกิจ¹¹⁰ เงินบริจาคเข้าร่วมโครงการตะกาฟูลทั่วไปจะถูกบันทึกเป็นเครดิตในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการ โดยแยกต่างหากออกจากสินทรัพย์ ความรับผิดชอบ รายได้ และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากผู้ประกอบการธุรกิจ กล่าวคือ แยกระหว่างส่วนของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนผู้ประกอบการธุรกิจ¹¹¹ และในกรณีของธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดตั้งกองทุนตามกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งกองทุนและแบ่งแยกออกเป็นกองทุนย่อย ประกอบด้วยกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล กองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการ และกองทุนย่อยของผู้ประกอบการธุรกิจ¹¹² ทั้งนี้ จากการแบ่งแยกกองทุนระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการและผู้ถือหุ้นออกจากกัน นับเป็นสิ่งที่กำหนดกรอบปฏิบัติในการแบ่งแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานต่างๆ ออกจากกันด้วย ยิ่งไปกว่านั้นนอกจากการแบ่งแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานต่างๆ ตามการแบ่งแยกกองทุนแล้ว การที่รูปแบบการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยอยู่ในลักษณะของหน้าต่างบริการจำเป็นที่จะต้องมีการแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานต่างๆ ออกจากการประกันภัยสากลด้วย และหากพิจารณาระเบียบตะกาฟูล ค.ศ. 2012 ของประเทศปากีสถานซึ่งอนุญาตให้ผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลแบบหน้าต่างการให้บริการในลักษณะเดียวกันกับประเทศไทย พบว่ามีการกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลในรูปแบบหน้าต่างให้บริการจะต้องจัดทำรายงานสินทรัพย์ ความรับผิดชอบ รายได้ และค่าใช้จ่าย ของการประกอบธุรกิจตะกาฟูลต่างหากจากการประกันภัยสากล¹¹³

เป็นที่แน่ชัดว่ากองทุนตะกาฟูลจะต้องถูกแบ่งแยกออกจากกองทุนผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูล หรืออาจกล่าวได้ว่ากองทุนตะกาฟูลจะเป็นของผู้เข้าร่วมโครงการผู้ประกอบการธุรกิจทำหน้าที่เพียงแค่บริหารจัดการในฐานะตัวแทนตามรูปแบบวาระหรือในฐานะของมูอริบตามรูปแบบมูอริบเราะบะฮ์ ซึ่งในทุกรูปแบบการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจจะไม่มีสิทธิในกองทุนตะกาฟูลไม่ว่าจะเป็นธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัวหรือธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป สิทธิในความเป็นเจ้าของกองทุนตะกาฟูลจะไม่โอนไปยังผู้ประกอบการธุรกิจ ดังนั้นในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลเกิดประสบปัญหาในทางการเงิน กรณีดังกล่าวจะไม่กระทบต่อสินทรัพย์ต่างๆ ในกองทุนตะกาฟูล เจ้าหนี้ของผู้ประกอบการธุรกิจไม่มีสิทธิที่จะเข้าถึงทรัพย์สินที่อยู่ในกองทุนดังกล่าวได้และจากแนวคิดของตะกาฟูลสื่อให้เห็นว่าค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจะถูกจ่ายออกจากเงินบริจาคที่ผู้เข้าร่วมโครงการได้จ่ายเพื่อเข้าร่วมโครงการในกองทุนตะกาฟูลเท่านั้น โดยไม่เกี่ยวข้องกับเงินในส่วน

¹¹⁰ Article 9 (f) of the Takaful Order 2012

¹¹¹ Article 16 (6) of the Takaful Order 2012

¹¹² Article 9 (e) of the Takaful Order 2012

¹¹³ Article 11 (b) of the Takaful Order 2012

กองทุนผู้ประกอบธุรกิจ¹¹⁴ กรณีดังกล่าวอาจทำให้เกิดข้อพิจารณาในเรื่องความเพียงพอของเงินกองทุนและความสามารถในการชำระหนี้ธนาคารเนการาแห่งประเทศไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 กำหนดกรอบปฏิบัติในการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงของธุรกิจตะกาฟูล (Risk-Based Capital Framework For Takaful Operator) โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนในระดับที่เพียงพอต่อความเสี่ยงในการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูล¹¹⁵ และมีทรัพย์สินเพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจรวมถึงการให้เงินกู้โดยปราศจากดอกเบี้ย หรือที่เรียกว่า การ์ต (Qard-e-hansa)¹¹⁶ แก่กองทุนตะกาฟูลในกรณีที่เกิดปัญหาการขาดดุลซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าในการประกอบธุรกิจในระยะแรกเริ่มหรือในกรณีที่มีภัยพิบัติขนาดใหญ่เกิดขึ้นอันส่งผลให้เกิดความเสียหายพร้อมกันเงินในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการอาจไม่เพียงพอต่อการชำระค่าสินไหมทดแทนและเงินสำรองตามกฎหมายก็ยังคงมีจำนวนไม่เพียงพอนอกจากนั้นพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ยังกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องมีสินทรัพย์ที่ฝากไว้กับสมุห์บัญชีแห่งประเทศไทยเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้¹¹⁷ และในกรณีที่มีการเลิกธุรกิจสินทรัพย์ดังกล่าวให้ถือเป็นทรัพย์สินของกองทุนตะกาฟูล¹¹⁸ สำหรับประเทศปากีสถานเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 ของประเทศปากีสถานพบว่ามีข้อกำหนดให้ในกรณีที่สินทรัพย์ในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล ซึ่งรวมถึงเงินสำรองที่ได้กำหนดไว้ตามระเบียบฉบับนี้ ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมความรับผิดชอบที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องจัดให้มีการกักเงินแก่กองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลโดยปราศจากดอกเบี้ย¹¹⁹ และในอนาคตเมื่อมีเงินส่วนเกินในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูล เงินดังกล่าวจะถูกจัดสรรมาคืนให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ¹²⁰

ในปัจจุบันประเทศไทยมิได้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจตะกาฟูล และด้วยเหตุที่ธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยอยู่ในรูปแบบของการเปิดช่องบริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล ทำให้การควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจตะกาฟูลถูกกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในภาพรวมกับบริษัทประกันภัยสากล ตาม

¹¹⁴ *Supra Note 98, P.20.*

¹¹⁵ Article 1.1 of the Risk-Based Capital Framework For Takaful Operator

¹¹⁶ Article 1.2 of the Risk-Based Capital Framework For Takaful Operator

¹¹⁷ Section 13 (1) of the Takaful Act 1984

¹¹⁸ Section 16 (4) of the Takaful Act 1984

¹¹⁹ Article 19 (1) of the Takaful Order 2012

¹²⁰ Article 19 (2) of the Takaful Order 2012

กฎหมายประกันภัยที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ปรากฏบทบัญญัติในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องมีการแบ่งแยกกองทุนระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูรวมถึงการแบ่งแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานต่างๆระหว่างกองทุนก็เช่นกัน และแม้พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้บริษัทประกันภัยจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทตามแบบและรายละเอียดที่นายทะเบียนกำหนด¹²¹ พร้อมทั้งให้จัดทำและยื่นงบการเงินเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัท ได้แก่ งบการเงินไตรมาสที่ผู้สอบบัญชีได้สอบทานแล้ว งบการเงินสำหรับรอบปีปฏิทินที่ล่วงมาที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบและแสดงความเห็นแล้ว และรายงานประจำปีแสดงการดำเนินงานของบริษัท รวมทั้งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยที่รับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย¹²² แต่ก็ไม่ปรากฏบทบัญญัติทางกฎหมายในเรื่องการแบ่งแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานต่างๆ ของตะกาฟูออกจากการประกันภัยสากล และในประเด็นเรื่องความเพียงพอของเงินกองทุนและความสามารถในการชำระหนี้ ตามกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ปรากฏบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูจะต้องจัดให้มีการกู้ยืมเงินโดยปราศจากดอกเบี้ยหรือที่เรียกว่า การ์ต (Qard-e-hansa) ตามหลักศาสนาอิสลาม

5.2.2.4 การลงทุน (Investment)

โดยทั่วไปแล้วบริษัทประกันภัยสามารถนำเอารายได้ที่ได้จากเบี้ยประกันภัยและรายได้ในส่วนของผู้ถือหุ้นไปใช้ในการลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตามบริษัทประกันภัยไม่สามารถทำการลงทุนได้อย่างไร้ขอบเขต ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทเพื่อการชำระหนี้ที่ผูกพันตามสัญญาประกันภัยพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจึงได้มีการกำหนดประเภทของการลงทุนพร้อมเงื่อนไขการลงทุนให้แก่บริษัทประกันภัยได้ปฏิบัติตาม¹²³ โดยบริษัทจะทำการลงทุนได้เฉพาะตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนประกอบธุรกิจอื่น

¹²¹ มาตรา 44 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 40 วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹²² มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹²³ มาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ของธุรกิจประกันชีวิตจะเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ.2556 และ ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558 และสำหรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของธุรกิจประกันวินาศภัย จะเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ.2556 และ ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่องการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558 สำหรับธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยนั้น ถูกกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกับการประกันภัยสากล ดังนั้นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในเรื่องของการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลจะต้องดำเนินการภายใต้กรอบกติกาที่กำหนดไว้เช่นเดียวกันกับการประกันภัยสากล

สำหรับหลักเกณฑ์การลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศมาเลเซียจะปรากฏอยู่ในแนวทางการจัดการการลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูล (Guidelines on Investment Management for Takaful Operators) ซึ่งออกตามความในมาตรา 69¹²⁴ ของพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 มีสาระสำคัญในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลตามพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984¹²⁵ จะต้องกำหนดให้มีนโยบายการลงทุนและนโยบายในการจัดการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสมและเป็นลายลักษณ์อักษร¹²⁶ รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์ในด้าน การตรวจสอบและควบคุมการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของกำกัควบคุมความถูกต้องตาม ชะรีอะฮ์ในส่วนของการลงทุนกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องกำหนดวิธีการอันเหมาะสมเพื่อให้ แน่ใจว่าพอร์ตการลงทุนสอดคล้องถูกต้องตามชะรีอะฮ์และรายรับจากการลงทุนจะต้องเป็นฮาลาล รวมทั้งกำหนดให้คณะกรรมการชะรีอะฮ์มีบทบาทในการกำกับดูแลกรณีดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

¹²⁴ Section 69 of the Takaful Act 1984 “The Director General or the Minister may, from time to time, issue such guidelines, circulars or notes as the Director General or the Minister may deem expedient or necessary for carrying into effect the objects of this Act”

¹²⁵ Article 1.6 of the Guidelines on Investment Management for Takaful Operators

¹²⁶ Article 2.1 of the Guidelines on Investment Management for Takaful Operators

¹²⁷ และในประเทศปากีสถาน ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูล ไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจตะกาฟูลอย่างเต็มรูปแบบหรือประกอบธุรกิจตะกาฟูลแบบเปิดหน้าต่าง ให้บริการจะต้องแน่ใจว่าการลงทุนของแต่ละกองทุนตะกาฟูลจะต้องได้รับการอนุญาตจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในองค์กรเสียก่อน ¹²⁸ นอกจากนั้นเอกสารแนบท้ายระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลไว้แยกตามลักษณะของทรัพย์สินและหลักทรัพย์แต่ละประเภท เช่นผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลสามารถที่จะลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ได้ โดยปรากฏเงื่อนไขในการใช้สอยทรัพย์สินหรือเจตนาในการใช้สอยทรัพย์สินจะต้องสอดคล้องกับหลักศาสนาอิสลามและในกรณีที่มีค่าปรับเกิดขึ้นจากการชำระราคาล่าช้า ค่าปรับดังกล่าวจะต้องถูกนำไปบริจาคสาธารณกุศลหรือการลงทุนในบริษัทร่วมทุนผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลสามารถลงทุนในกองทุนของบริษัทร่วมทุนได้ แต่การลงทุนในหุ้นบุริมสิทธิและหุ้นกู้ที่ไม่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ไม่ได้รับอนุญาต สำหรับการลงทุนในหุ้นสามัญสามารถกระทำได้ภายใต้คำแนะนำของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ โดยธุรกิจดังกล่าวจะต้องไม่ต้องห้ามตามชะรีอะฮ์ ซึ่งการได้รับหุ้นหรือหุ้นกู้ของบริษัทที่ให้บริการทางการเงินทั่วไปหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจต้องห้ามตามชะรีอะฮ์ เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การพนัน และสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน เป็นต้น เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต การลงทุนในกองทุนรวมผู้ประกอบธุรกิจสามารถกระทำได้เมื่อได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ปากีสถาน ภายใต้คำแนะนำของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ เป็นต้นซึ่งจะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการกำหนดบทบัญญัติในเรื่องของการลงทุนของทั้งสองประเทศเป็นไปเพื่อป้องกันมิให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลลงทุนในสิ่งที่ต้องห้ามตามหลักศาสนาอิสลาม

หากพิจารณาในเรื่องการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทย ปัจจุบันเห็นได้ว่าถูกกำกับดูแลภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกับการประกันภัยสากล โดยไม่ปรากฏว่ามีข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนแต่อย่างใดผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลสามารถที่จะนำเงินสมทบเข้าร่วมโครงการไปลงทุนได้อย่างเสรีทั้งในประเทศและนอกประเทศ แต่นอกจากการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลจะต้องเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเช่นเดียวกับการประกันภัยสากลแล้ว ประเด็นที่มีความสำคัญคือการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลจะต้องเป็นไปโดยสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์ด้วย กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องทำการลงทุนในสินทรัพย์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามซึ่งจะสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์และต้องห้ามลงทุนในธุรกิจที่เป็นฮะรอม เช่น ผู้ประกอบธุรกิจจะไม่สามารถลงทุนซื้อหุ้นสามัญของธนาคารพาณิชย์ รวมถึงบริษัท

¹²⁷ Article 2.14 of the Guidelines on Investment Management for Takaful Operators

¹²⁸ Article 10 (g) of the Takaful Order 2012

เช่าซื้อ เนื่องจากเป็นธุรกิจซึ่งมีรายได้หลักจากการเรียกเก็บดอกเบี้ยจากการกู้ยืมหรือในกรณีของการซื้อหุ้นในบริษัทประกันภัยก็เช่นกัน ผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถซื้อหุ้นสามัญของบริษัทประกันภัยสากลที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ได้ เนื่องจากธุรกิจประกันภัยสากลนั้นปรากฏร่องรอยของความไม่แน่นอนซึ่งเป็นฮะรอมต้องห้ามตามหลักศาสนาอิสลาม แต่การลงทุนโดยการฝากเงินในธนาคารอิสลาม การลงทุนในพันธบัตรอิสลามหรือซุกุก (Sukuk) สามารถที่จะกระทำได้ เป็นต้น ดังนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลมีลักษณะเพิ่มเติมและแตกต่างจากการประกันภัยสากลอย่างมีนัยยะสำคัญแม้ว่ากฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน แต่ก็ยังคงไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมต่อการกำกับดูแลการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูล ดังนั้นจึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการลงทุน ตลอดจนข้อกำหนดจำเพาะรายละเอียด ชนิด มาตรฐาน ประเภทของสินทรัพย์และการลงทุนให้ชัดเจน มีความเหมาะสมกับลักษณะการประกอบธุรกิจและเป็นการเฉพาะแยกต่างหากออกจากธุรกิจประกันภัยสากล รวมทั้งกำหนดให้การลงทุนจะต้องได้รับการตรวจสอบและอนุมัติจากคณะกรรมการชะรีอะฮ์ของบริษัท อันจะเป็นประโยชน์ในการกำกับดูแลความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ นอกจากนี้แล้วด้วยเหตุที่ธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยอยู่ในรูปแบบของการเปิดช่องให้บริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล จึงควรมีข้อกำหนดให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลแยกพอร์ตการลงทุนตะกาฟูลของบริษัทออกจากพอร์ตการลงทุนของประกันภัยสากล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการรั่วไหลหรือการผสมปนเปกันของเงินลงทุน¹²⁹ รวมถึงดอกผลที่จะได้รับจากการลงทุนดังกล่าว ซึ่งจะต้องนำมาจัดสรรตามลักษณะของการดำเนินงานที่ผู้ประกอบการนำมาใช้กับธุรกิจตะกาฟูลต่อไป นอกจากนี้ นโยบายในการลงทุนของแต่ละบริษัทควรที่จะผ่านการตรวจสอบและได้รับความเห็นชอบจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ภายในองค์กรของตนเองและในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลในภาพรวมควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติเดียวกัน โดยบุคคล กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องของตะกาฟูล รวมถึงหลักศาสนาและหลักกฎหมายอิสลามอย่างถ่องแท้ ด้วยเหตุนี้จึงควรกำหนดให้คณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับประเทศเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าว

5.2.2.5 คณะกรรมการที่ปรึกษาอิสลาม

การประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยหลักแล้วจะต้องไม่มีความเกี่ยวข้องกับดอกเบี้ย (Riba) การพนัน (Maisir) และความคลุมเครือ (Ghara) และจะต้องมีความสอดคล้องกับ

¹²⁹ “IRA Takaful Operation Guidelines,” Accessed July 13, 2015, <http://www.ira.go.ke/attachments/article/63/Takaful%20Operational%20Guidelines-%20Draft%20V%202.0.pdf>

หลักชะรีอะฮ์ทางศาสนาอิสลาม ดังนั้นการประกอบธุรกิจตะกาฟูลไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบหรือการให้บริการในรูปแบบของการเปิดช่องทางให้บริการผ่านบริษัทประกันภัยสากล มีความจำเป็นที่จะต้องมีบุคคลหรือคณะทำงานที่มีความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสนาอิสลามและตะกาฟูล เพื่อยกยให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงการวินิจฉัยผลิตภัณฑ์และการประกอบธุรกิจที่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ของประเทศมาเลเซีย เห็นว่ามีการจำแนกคณะกรรมการที่ปรึกษาศาสนาอิสลามออกได้เป็นสองระดับ ได้แก่ คณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ระดับชาติและคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ระดับองค์กรบริษัท ซึ่งมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกัน¹³⁰ โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ระดับชาติ ตามพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 หมายความว่า คณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารกลางแห่งประเทศมาเลเซีย ค.ศ.1958¹³¹ มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลในภาพรวมและดำเนินการประสานงานกับธุรกิจตะกาฟูลในแวดวงเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้คำปรึกษาแก่บริษัทตะกาฟูลในการตีความและวินิจฉัยทางด้านนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกซ์)¹³² ในส่วนของการดำเนินธุรกิจเพื่อให้มีมาตรฐานในเชิงปฏิบัติเดียวกัน ซึ่งรวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลที่ออกใหม่ การกำหนดแนวทางการลงทุนและการประกันภัยต่อ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูล ตัวแทน นายหน้า หรือผู้ประเมินค่าสินไหมทดแทน รวมถึงบรรดาสมาคมซึ่งสมาชิกของสมาคมดังกล่าว อาจขอคำแนะนำในด้านชะรีอะฮ์อันเกี่ยวแก่การประกอบธุรกิจของตนจากคณะกรรมการที่

¹³⁰ ชฎิล โจรานานนท์ และคณะ, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 91*, น.51.

¹³¹ Section 53A (3) of the Takaful Act 1984

¹³² Article 52 (1) of the Central Bank of Malaysia Act 2009 “(1) The Shariah Advisory Council shall have the following functions:

(a) to ascertain the Islamic law on any financial matter and issue a ruling upon reference made to it in accordance with this Part;

(b) to advise the Bank on any Shariah issue relating to Islamic financial business, the activities or transactions of the Bank; 50 Laws of Malaysia ACT 701

(c) to provide advice to any Islamic financial institution or any other person as may be provided under any written law; and

(d) such other functions as may be determined by the Bank.”

ปรึกษาชะรีอะฮ์แห่งชาติได้¹³³ นอกเหนือจากนี้แล้วคณะกรรมการดังกล่าวยังมีหน้าที่ในการคัดกรอง และรับรองบุคลากรที่มีความเหมาะสมในการทำหน้าที่คณะกรรมการที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับองค์กรบริษัทด้วย¹³⁴ ในขณะที่คณะกรรมการที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามระดับองค์กรบริษัทมีบทบาทและหน้าที่ในการนำเอานโยบายและแนวทางที่ได้จากการวินิจฉัยทางนิติศาสตร์อิสลามของคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ระดับชาติมาปฏิบัติ โดยจะต้องมีความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์และเป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีหน้าที่ในการช่วยกลั่นกรองการตีความด้านนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกซ์) ในระดับลูกค้าย่อย¹³⁵ และในประเทศปากีสถานเองก็เช่นกัน ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 จำแนกคณะกรรมการที่ปรึกษาศาสนาอิสลามออกได้เป็นสองระดับ โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์กลางในระดับประเทศจะได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประเทศปากีสถาน มีบทบาทและหน้าที่ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับเงื่อนไขในการลงทุนและความเสี่ยงซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์¹³⁶ และกฎหมายได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลแต่ละรายจะต้องทำการแต่งตั้งที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ประจำองค์กร ซึ่งการแต่งตั้งจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ประเทศปากีสถานเสียก่อน¹³⁷ และบุคคลดังกล่าวจะต้องมีคุณสมบัติและประสบการณ์ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ พร้อมทั้งมีบทบาทและหน้าที่ในการอนุมัติผลิตภัณฑ์ อนุมัตินโยบายกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการ อนุมัตินโยบายการลงทุน และอนุมัติการประกันภัยต่อหรือตะกาฟูลต่อ¹³⁸ เพื่อให้เป็นไปตามโดยถูกต้องตามชะรีอะฮ์ นอกจากนี้กฎหมายยังเปิดโอกาสให้คณะกรรมการกลางชะรีอะฮ์หรือในกรณีของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ร้องขอทำการจัดการประชุมร่วมกับบรรดาที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ของแต่ละผู้ประกอบธุรกิจเพื่อเป็นเวทีในการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลต่อไป¹³⁹

สำหรับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทย ไม่ปรากฏบทบัญญัติกฎหมายในการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในระดับองค์กรและไม่ปรากฏบทบัญญัติกฎหมายในการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในระดับประเทศ และในทางปฏิบัติปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่

¹³³ Article 53A (1) (2) of the Takaful Act 1984

¹³⁴ ชฎิล โรจนานนท์ และคณะ, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 94*, น.51.

¹³⁵ *เพ็งอ้าว*, น.51.

¹³⁶ Article 24 of the Takaful Order 2012

¹³⁷ Article 25 (2) of the Takaful Order 2012

¹³⁸ Article 25 (1) of the Takaful Order 2012

¹³⁹ Article 26 of the Takaful Order 2012

ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับองค์กรบริษัทซึ่งทำหน้าที่เทียบเท่ากับคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับชาติในการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจและวินิจฉัยนิติศาสตร์อิสลามซึ่งกรณีดังกล่าวปรากฏข้อจำกัดและอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลบางประการดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการตะกาฟูลไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน¹⁴⁰

คณะกรรมการที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับองค์กรบริษัทจะปฏิบัติหน้าที่ภายใต้ขอบเขตและนโยบายการดำเนินงานที่บริษัทของตนเป็นผู้กำหนดเท่านั้น โดยไม่ปรากฏองค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลใดที่มีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์ นโยบาย และเงื่อนไขทางชะรีอะฮ์เพื่อให้เป็นมาตรฐานกลางในการประกอบธุรกิจแต่ประการใด จึงทำให้การดำเนินธุรกิจขาดความเป็นมาตรฐานเดียวกันและขาดการประสานงานร่วมกันระหว่างองค์กรบริษัทที่อยู่ในแวดวงเดียวกัน

(2) ธุรกิจตะกาฟูลขาดการยอมรับและความน่าเชื่อถือ

แม้ว่าการให้บริการตะกาฟูลในแต่ละองค์กรบริษัทปัจจุบันจะมีที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับองค์กรบริษัทซึ่งทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจและวินิจฉัยนิติศาสตร์อิสลาม รวมถึงการกำกับดูแลและส่งเสริมการให้บริการและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ให้ถูกต้องตามชะรีอะฮ์อยู่แล้ว แต่หากพิจารณาถึงการคัดสรรบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งคณะกรรมการดังกล่าวขององค์กรบริษัท ทั้งในแง่ของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม พบว่าในปัจจุบันมิได้มีข้อกำหนดหรือนโยบายในเรื่องดังกล่าวที่เป็นมาตรฐานกลาง บริษัทแต่ละแห่งสามารถที่จะพิจารณาแต่งตั้งได้ด้วยตนเอง โดยปราศจากการคัดสรรและการรับรองคุณสมบัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ระดับชาติ ซึ่งกรณีดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความโปร่งใส การยอมรับ และความน่าเชื่อถือในการบริการและผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลจากกลุ่มชาวมุสลิม

5.2.2.6 การเลิกประกอบธุรกิจ

กระบวนการเลิกกิจการและการออกจากตลาดของธุรกิจประกันภัยจำเป็นจะต้องมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย โดยสิทธิเรียกร้องลำดับแรกตามกฎหมายควรเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ถือกรมธรรม์และผู้รับประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์ ซึ่งกระบวนการนี้มีเป้าหมายเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือกรมธรรม์ ด้วยเหตุที่ประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติในทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ผู้ประกอบธุรกิจจึงสามารถที่จะหยุดประกอบธุรกิจตะกาฟูลได้โดยทันที โดยไม่ปรากฏเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติแต่อย่างใด

¹⁴⁰ ชฎิล โรจนานนท์ และคณะ, *อ้าวแล้วเชิงอรรถที่ 94*, น.52.

เมื่อพิจารณาการเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศมาเลเซียพบว่า พระราชบัญญัติตะกาฟูลของประเทศมาเลเซีย ค.ศ.1984 กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูลสามารถกระทำได้ภายใต้บทบัญญัติในเรื่องการเลิกบริษัทตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1965 (Companies Act 1965)¹⁴¹ สำหรับกรณีของการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนั้น ผู้อำนวยการทั่วไปมีอำนาจในการพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนผู้ประกอบธุรกิจ ในการเพิกถอนนั้นจะต้องปรากฏเหตุตามที่กฎหมายกำหนดไว้¹⁴² เช่น ผู้ประกอบธุรกิจมีวัตถุประสงค์หรือการดำเนินงานที่มืองค์ประกอบซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติตามชเรื่อหรือ หรือกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ได้เริ่มดำเนินธุรกิจภายใน 12 เดือน นับแต่ได้มีการจดทะเบียน หรือกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจถูกตัดสินว่ากระทำความผิดตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติตะกาฟูลของประเทศมาเลเซีย ค.ศ.1984 เป็นต้น และเมื่อมีคำสั่งเพิกถอน ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยุติการดำเนินธุรกิจดังกล่าว และสำหรับการเลิกประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศปากีสถาน ตามระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 ปรากฏเพียงบทบัญญัติในเรื่องของการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจซึ่งใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลทั้งแบบเต็มรูปแบบและผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลแบบหน้าต่างการให้บริการ โดยคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อาจทำการเพิกถอนการอนุญาตประกอบธุรกิจได้ หากเป็นกรณีที่เชื่อได้ว่ามีเหตุตามที่กฎหมายกำหนด¹⁴³ เช่น ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินธุรกิจโดยไม่ผ่านการอนุมัติจากที่ปรึกษาชเรื่อหรือ ผู้ประกอบธุรกิจไม่เริ่มประกอบธุรกิจภายใน 12 เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตหรือผู้ประกอบการล้มเหลวในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้ของตะกาฟูลเพื่อครบคร้ว เป็นต้น เมื่อเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยุติการดำเนินธุรกิจดังกล่าวทั้งนี้ ไม่ปรากฏบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยความประสงค์ของผู้ประกอบธุรกิจในระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012และเนื่องจากประเทศปากีสถานอนุญาตให้มีการประกอบธุรกิจตะกาฟูลแบบเปิดช่องทางการให้บริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล จึงต้องพิจารณาการเลิกประกอบธุรกิจประกันภัยสากลด้วย ตามพระราชบัญญัติประกันภัย ค.ศ.2000 กำหนดให้การเลิกบริษัทประกันภัยอาจกระทำได้ทั้งโดยความประสงค์ของผู้ประกอบธุรกิจเองหรือการเลิกโดยคำสั่งของศาลสำหรับการเลิกบริษัทประกันภัยโดยความประสงค์ของผู้ประกอบธุรกิจเอง กฎหมายกำหนดให้สามารถกระทำได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจจะต้องทำการโอนหรือดำเนินการตามข้อกำหนดที่ได้จัดทำขึ้นในการจัดการภาระผูกพันที่เกิดขึ้น

¹⁴¹ Section 48 of the Takaful Act 1984

¹⁴² Section 11 of the Takaful Act 1984

¹⁴³ Section 11 of the Takaful Order 2012

ภายใต้สัญญาประกันภัยพร้อมทั้งเพิกถอนการจดทะเบียนประกอบธุรกิจเสียก่อน¹⁴⁴ ผู้ประกอบธุรกิจจึงจะสามารถชำระบัญชีตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติบริษัท ค.ศ.1984หรือศาลอาจมีคำสั่งให้เลิกประกอบธุรกิจประกันภัยได้ หากเป็นที่เชื่อได้ว่าคำสั่งดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งกรณีดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยุติการเข้าทำสัญญาประกันภัยใหม่ และกำหนดให้สัญญาประกันวินาศภัยที่ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ศาลมีคำสั่งให้เลิกประกอบธุรกิจ สิ้นผลในวันที่มีคำสั่งดังกล่าวหรือวันที่ศาลจะได้กำหนดไว้¹⁴⁵ และให้มีการชำระบัญชี

ด้วยเหตุที่ประเทศไทยไม่ปรากฏบทบัญญัติทางกฎหมายในเรื่องของการเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูล ผู้ประกอบธุรกิจจึงสามารถที่จะหยุดให้บริการตะกาฟูลได้เลย แต่ยังคงต้องมีภาระผูกพันตามสัญญาตะกาฟูลที่ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ ซึ่งกรณีดังกล่าวยังคงไม่เพียงพอในการคุ้มครองสิทธิของผู้เข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ยังปรากฏข้อพิจารณาว่าการประกอบธุรกิจตะกาฟูลสามารถที่จะดำเนินไปได้โดยราบรื่นตรงเท่าที่บริษัทประกันภัยสากลยังคงประกอบธุรกิจอยู่ตามปกติ แต่หากธุรกิจประกันภัยสากลซึ่งอาศัยโครงสร้างพื้นฐานอยู่นั้นเลิกประกอบธุรกิจหากเป็นไปโดยความประสงค์ของผู้ถือหุ้นเองอาจไม่มีผลกระทบต่อตะกาฟูลมากนัก เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้บริษัทต้องดำเนินการจัดการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกันภัยประเภทดังกล่าวและกิจการอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด กรณีดังกล่าวคณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการทรัพย์สินและหนี้สินของการให้บริการตะกาฟูลแยก

¹⁴⁴ Article144 of the Insurance Ordinance 2000 “Voluntary winding up.- Notwithstanding anything contained in the Companies Ordinance, 1984 (XLVII of 1984), an insurance company shall not be wound up voluntarily unless it has first transferred or otherwise made provision for the settlement of its liabilities incurred under insurance contracts, and its registration has been revoked.”

¹⁴⁵ Article143 (3) (4) of the Insurance Ordinance 2000

“(3) An insurance company in respect of which a winding up order is made shall immediately cease to enter into new contracts of insurance, whether in life or non-life insurance.”

(4) All contracts of non-life insurance issued by an insurer which are in force at the date of an order for the winding up of the insurer, shall stand cancelled as at the date of the order or at such later date as may be specified in the order.”

ต่างหากออกจากการประกันภัยสากล¹⁴⁶ เพื่อมิให้เงินที่เป็นฮะรอมถูกนับรวมผสมปนเปกับส่วนที่เป็น ฮาลาล อันอาจก่อให้เกิดข้อกังขาถึงความถูกต้องของกระบวนการตามหลักศาสนาอิสลาม และส่งผล ต่อความเชื่อมั่นได้ ในขณะที่การเลิกประกอบธุรกิจจากการถูกเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบ ธุรกิจประกันภัยด้วยเหตุตามที่กฎหมายกำหนด¹⁴⁷ เมื่อมีการเพิกถอนแล้วให้บริษัทนั้นเลิกนับนับแต่ วันที่ถูกเพิกถอนและให้มีการชำระบัญชี ซึ่งการชำระบัญชีจะเป็นการสะสางงานของบริษัทที่เลิก กิจการและยังคงค้างอยู่ให้เสร็จสิ้นไป และนับแต่วันที่บริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ประกันภัยให้นายทะเบียนส่งมอบหลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้และเงินสำรองที่วางไว้กับนาย ทะเบียนให้แก่ผู้ชำระบัญชีภายในสามสิบวัน¹⁴⁸ รวมทั้งเก็บรวบรวมและรับเงินหรือทรัพย์สินที่บริษัทมี สิทธิจะได้รับจากบุคคลอื่นหรือขายทรัพย์สินของบริษัท¹⁴⁹ แม้ว่ากฎหมายจะกำหนดให้คณะกรรมการ กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้แต่งตั้งผู้ชำระบัญชี แต่ในการชำระบัญชีจะต้องมี การนับรวมทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพันทั้งหมดของบริษัท ซึ่งอาจทำให้เกิดการผสมรวมของสิ่งที่เป็น ฮาลาลและฮะรอม อันอาจก่อให้เกิดข้อกังขาถึงความถูกต้องของกระบวนการตามหลักศาสนา อิสลาม และส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้เข้าร่วมโครงการต่อการให้บริการได้ทั้งนี้ ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 ก็ไม่ปรากฏแนวทางการแก้ไขในกรณีดังกล่าวเช่นกัน

5.2.2.7 การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล

การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยนับเป็นกระบวนการที่สำคัญในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัย เนื่องจากธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกิจที่ส่งผล กระทบต่อประชาชนและเศรษฐกิจเป็นวงกว้าง แต่ก็มีเชื่อว่าผู้มีอำนาจจะสามารถเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบธุรกิจได้ตามอำเภอใจ การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจจะต้องปรากฏเหตุอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ของประเทศ มาเลเซีย ได้กำหนดให้ผู้อำนวยความสะดวกทั่วไปมีอำนาจในการพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนของ ผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลหากเป็นที่เชื่อได้ว่าการดำเนินธุรกิจมีองค์ประกอบที่ไม่ได้รับอนุมัติตาม

¹⁴⁶ มาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁴⁷ มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁴⁸ มาตรา 66/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ มาตรา 61/2 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

¹⁴⁹ มาตรา 160 (2) แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

ชะรีอะฮ์¹⁵⁰ และในประเทศปากีสถานภายใต้ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2002 กำหนดให้คณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจได้หากผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินธุรกิจของตนโดยไม่ผ่านการอนุมัติจากที่ปรึกษาชะรีอะฮ์¹⁵¹ ไม่ว่าจะเป็นประกอบการประกอบธุรกิจในลักษณะใด

ในด้านของประเทศไทย เนื่องจากการประกอบธุรกิจตะกาฟูลไม่ปรากฏบทบัญญัติในทางกฎหมายที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องดำเนินการขอใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจ ดังนั้นจึงไม่มีประเด็นในเรื่องที่จะต้องมีการเพิกถอนใบอนุญาต และด้วยเหตุที่ในปัจจุบันการประกอบธุรกิจตะกาฟูลอยู่ภายใต้กฎหมายประกันภัยสากล ตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจเมื่อปรากฏว่าบริษัท

1. มีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินหรือมีฐานะทางการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่ประชาชนหรือประชาชน

2. ผ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎกระทรวงเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกและกำหนดตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

3. หยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร

4. ประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยที่ต้องจ่ายหรือคืนโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจ่ายหรือคืนไปโดยไม่สุจริต

5. ถ้าประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัยต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

ซึ่งไม่ปรากฏเหตุของการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจอันเนื่องมาจากการดำเนินธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือการดำเนินงานต้องห้ามตามชะรีอะฮ์เช่นกัน จึงมีข้อน่าพิจารณาว่าธุรกิจตะกาฟูลเป็นการประกันภัยทางเลือกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการอนุมัติตามหลักศาสนาอิสลาม กล่าวคือ ตะกาฟูลเป็นธุรกิจประกันภัยฮาลาล ซึ่งความถูกต้องตามชะรีอะฮ์ทางศาสนาอิสลามเป็นสิ่งสำคัญมีผลทำให้การประกันภัยในลักษณะดังกล่าวสามารถที่จะยอมรับได้ตามทัศนะของอิสลามความถูกต้องตาม

¹⁵⁰ Section 11 (1) (a) of the Takaful Act 1984

¹⁵¹ Article 12 (1) (a) of the Takaful Rules 2012

ชะรีอะฮ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายจะต้องยึดถือและปฏิบัติให้สอดคล้อง ยิ่งไปกว่านั้นด้วยรูปแบบการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยที่ดำเนินการในรูปแบบของหน้าต่างให้บริการอาศัยโครงสร้างพื้นฐานของบริษัทประกันภัยสากล จึงมีความเป็นไปได้ว่าการดำเนินธุรกิจในส่วนที่เป็นการประกันภัยสากลซึ่งเป็นฮารอมอาจผสมปนเปกับการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลในส่วนที่เป็นฮาลาลอันจะส่งผลให้การดำเนินธุรกิจไม่ถูกต้องตามชะรีอะฮ์การเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจจึงนับเป็นมาตรการในทางกฎหมายที่นอกจากจะใช้ในการกำกับดูแลการดำเนินธุรกิจตามกฎหมายปัจจุบันแล้ว ยังเป็นการใช้ในการกำกับดูแลความถูกต้องทางศาสนาซึ่งเป็นสาระสำคัญของการประกอบธุรกิจตะกาฟูล

5.3 กฎหมายและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองฮาลาล

ชาวมุสลิมมีความศรัทธาว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์นบีมุฮัมมัดเป็นผู้สื่อ (รซูล) ของอัลลอฮ์” และมุสลิมมีความเชื่ออย่างมั่นใจว่าอัลลอฮ์คือผู้สร้างมนุษย์และสรรพสิ่งในจักรวาล ดังนั้นคำบัญชาของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) คำสอนและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด (ซุนนะฮ์) จึงเป็นเรื่องที่มุสลิมจะต้องปฏิบัติตามด้วยความจริงใจและจริงจัง กล่าวคือ ปฏิบัติในสิ่งที่อนุมัติ (ฮาลาล) และไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ห้าม (ฮะรอม) ด้วยความเต็มใจและยินดี โดยฮาลาลและฮะรอมมิได้หมายความถึงแต่เพียงในเรื่องของอาหารเท่านั้น แต่ผลิตภัณฑ์ฮาลาลครอบคลุมถึงการดำเนินชีวิตในทุกด้าน สินค้าหลากหลายชนิด รวมไปถึงข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนงานบริการต่างๆ อาทิ ธนาคาร โรงพยาบาล โรงแรม เป็นต้น ผู้บริโภคสินค้าฮาลาลไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่ชาวมุสลิมเท่านั้น ทั้งนี้ สินค้าหรือบริการที่ได้รับตรารับรองความเป็นฮาลาลนั้นหมายความว่า เป็นสินค้าหรือการบริการที่ถูกต้องตามหลักการทางศาสนา สามารถที่จะเชื่อถือได้และถูกต้องตามหลักสุขอนามัย

5.3.1 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

การรับรองฮาลาลของประเทศไทยอยู่ภายใต้ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ.2540 มาตรา 18 (5) (9)¹⁵² มีวัตถุประสงค์

¹⁵² มาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2540

“คณะกรรมการอิสลามมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

เพื่อให้การบริหารกิจการฮาลาลของประเทศไทยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการและวิธีการดำเนินการตรวจสอบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลของคณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทย โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

5.3.1.1 การรับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานฮาลาล

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินการกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการแต่งตั้ง “คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล” เพื่อทำหน้าที่กำหนดและประกาศใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลของประเทศไทยให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและมาตรฐานสากลที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม รับรองระบบงานฮาลาลแก่หน่วยงานตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์และดำเนินการเฝ้าระวัง ตรวจสอบติดตามคุณภาพของการบริการ¹⁵³ โดยจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด¹⁵⁴ และมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการให้บริการฮาลาลของประเทศไทยให้เป็นไปโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม กำหนดนโยบายแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล พิจารณาให้การรับรองระบบงานฮาลาลแก่หน่วยงานตรวจรับรองฮาลาล กำหนดนโยบายควบคุมมาตรฐานของหน่วยงานตรวจรับรองฮาลาลให้คงไว้ซึ่งมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ อย่างไรก็ตามการดำเนินการดังกล่าวต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยนอกจากนั้นแล้ว คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลเพื่อกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาและเสนอให้คณะกรรมการกลางอิสลามดำเนินการแก้ไขเยียวยาต่อไป¹⁵⁵

(5) ออกระเบียบวิธีการดำเนินงานและควบคุมดูแลการบริหารของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด

(9) ออกประกาศและให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลาม ”

¹⁵³ ข้อ 8 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินการกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁵⁴ ข้อ 9 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินการกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁵⁵ ข้อ 13 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินการกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

5.3.1.2 หน่วยงานตรวจรับรองฮาลาลและอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรอง

ฮาลาล

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเป็นหน่วยงานตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลของผู้ประกอบการภายในจังหวัดนั้น ในการนี้ให้คณะกรรมการกลางอิสลามประจำจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลของจังหวัดเพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบผลิตภัณฑ์และมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ 15¹⁵⁶ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์ให้ดำเนินการยื่นคำขอแก่คณะกรรมการตามแบบพร้อมเอกสารที่กฎหมายกำหนด¹⁵⁷ คณะกรรมการจะทำการพิจารณาคำขอและเอกสารหลักฐานที่ยื่นมาว่ามีรายการถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ หากเอกสารไม่สมบูรณ์คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสารเพิ่มเติม¹⁵⁸ คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลจะดำเนินการตรวจสอบทั้งวัตถุดิบ ส่วนผสม กระบวนการผลิต รวมไปถึงสถานที่ผลิต สถานที่จัดจำหน่าย และการขนส่ง¹⁵⁹ หลังจากดำเนินการตรวจสอบเป็นที่เรียบร้อย คณะตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลจะทำรายงานการตรวจสอบพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการออกหนังสือรับรองแก่ผู้ประกอบการ และกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าผู้ประกอบการดำเนินการถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและตามเกณฑ์มาตรฐานข้อกำหนด คณะกรรมการจะดำเนินการออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ประกอบการ¹⁶⁰ และในกรณีผู้ประกอบการประสงค์จะใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรืออนุคณะกรรมการกิจการฮาลาลยื่นเอกสารรายงานการตรวจสอบและรายละเอียดการตรวจสอบแก่คณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทยและกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าผู้ประกอบการดำเนินการถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและ

¹⁵⁶ ข้อ 14 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁵⁷ ข้อ 18 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁵⁸ ข้อ 20 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁵⁹ ข้อ 21 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁰ ข้อ 22 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ตามเกณฑ์มาตรฐานข้อกำหนด คณะกรรมการจะออกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการนั้น¹⁶¹

5.3.1.3 สถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้มีมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ในด้านวิชาการและการส่งเสริมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการฮาลาลโดยมีผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา¹⁶² โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการศึกษาวิจัย วางระบบการมาตรฐาน เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลภาคอุตสาหกรรมและการบริการตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับของผู้ผลิต ผู้บริโภค และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความสามารถในการรับรอง ส่งเสริม สนับสนุนการผลิต การตลาด การส่งออก ผลิตภัณฑ์และการบริการตามมาตรฐานฮาลาล ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ในการสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการวางระบบและกระบวนการในการตรวจรับรองฮาลาลขององค์กรศาสนาอิสลามในประเทศไทยบนบรรทัดฐานมาตรฐานฮาลาลสากล รวมทั้งประสานงานกับองค์กรฮาลาลระหว่างประเทศและองค์กรรับรองมาตรฐานฮาลาลประเทศต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อถือและการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการฮาลาล และปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย¹⁶³

5.3.1.4 คณะกรรมการตรวจผลิตภัณฑ์ฮาลาลและคณะกรรมการประนีประนอม

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจผลิตภัณฑ์ฮาลาลคณะหนึ่งต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ในการติดตามตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลในท้องตลาดและสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ

¹⁶¹ ข้อ 23 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶² ข้อ 24 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶³ ข้อ 25 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

รวมทั้งกรณีมีการละเมิดใช้เครื่องหมายรับรอง¹⁶⁴ และกำหนดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยแต่งตั้งคณะกรรมการประนีประนอมคณะหนึ่ง¹⁶⁵ เมื่อผู้ละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาลมีความประสงค์จะเจรจาประนีประนอมหรือระงับข้อพิพาท คณะกรรมการประนีประนอมเป็นผู้มีอำนาจเจรจาประนีประนอมและระงับข้อพิพาท¹⁶⁶

5.3.1.5 ผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารระดับสูงจะต้องเข้าร่วมประชุมในการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรอง¹⁶⁷ ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอรับรองฮาลาลต้องจัดทำระบบมาตรฐานฮาลาลก่อนดำเนินการยื่นคำขอให้มีการตรวจรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์และการให้บริการ¹⁶⁸ และผู้ประกอบการต้องทบทวนระบบงานบริหารคุณภาพฮาลาลร่วมกับที่ปรึกษาเพื่อให้มั่นใจว่ายังมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอ¹⁶⁹ เป็นต้น

5.3.1.6 ประเภทของการรับรอง

การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้ใช้กับกิจการประเภทดังกล่าวต่อไปนี้¹⁷⁰

1. ผลิตภัณฑ์อุปโภค

¹⁶⁴ ข้อ 26 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁵ ข้อ 29 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁶ ข้อ 30 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁷ ข้อ 31 (3) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁸ ข้อ 31 (5) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁶⁹ ข้อ 31 (8) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁰ ข้อ 32 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

2. ผลิตภัณฑ์บริโภค
3. การเชือดสัตว์การชำแหละ และการแปรรูป
4. การบริการอาหาร เครื่องดื่ม คริวฮาลาล
5. ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป วัตถุดิบ ส่วนผสม และ/หรือเนื้อสัตว์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศ
6. การขนส่งและการโลจิสติก (Logistic)
7. เวชภัณฑ์และเครื่องสำอางค์
8. บรรจุภัณฑ์
9. เอกสารเพื่อการส่งออก
10. ประเภทอื่นใดตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ

5.3.1.7 การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจกระบวนการผลิตและ/หรือการให้บริการตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม¹⁷¹ โดยผู้ประกอบการซึ่งมีกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อ 5.3.1.6 ตั้งโรงงาน หรือสถานที่ผลิต หรือให้บริการในเขตจังหวัดใด ให้ยื่นคำขอรับรองฮาลาล และ/หรือขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย¹⁷² ผู้ประกอบการที่ขอรับรองฮาลาลและ/หรือขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องควบคุมดูแลกระบวนการผลิตให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามโดยเคร่งครัดและต้องอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบกระบวนการผลิตแก่คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลทุกขั้นตอน ทุกกรณี และต้องดำเนินการตามที่คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลแนะนำ¹⁷³ และผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ผู้ประกอบการจะต้องจัดพื้นที่ในการผลิต

¹⁷¹ ข้อ 33 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷² ข้อ 34 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷³ ข้อ 36 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558.

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลแยกออกจากผลิตภัณฑ์ไม่ฮาลาลอย่างชัดเจน¹⁷⁴ การผลิตสิ่งบริโภคต้องมาจากวัตถุดิบที่บัพญญัติแห่งศาสนาอิสลามอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ได้¹⁷⁵ และการเก็บรักษา การขนส่งและการนำออกจำหน่ายจะต้องไม่ปะปนกับสิ่งต้องห้ามตามบัพญญัติแห่งศาสนาอิสลาม¹⁷⁶ เป็นต้น ทั้งนี้หากเป็นผู้ประกอบการโรงเชือดสัตว์และผู้ประกอบการบริการอาหาร เครื่องดื่ม คริวฮาลาลร้านอาหารฮาลาล กฎหมายกำหนดหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเพิ่มเติมสำหรับผู้ประกอบการประเภทดังกล่าวด้วย

5.3.1.8 หนังสือรับรองฮาลาล

เมื่อคณะกรรมการรับรองฮาลาลแล้วและสำนักงานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการรับรองให้ผู้ขอทราบและผู้ขอต้องทำสัญญายอมรับปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับรองตามสัญญาท้ายระเบียบนี้และลงนามในสัญญาพร้อมชำระค่าธรรมเนียมรับรอง จึงออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ขอหนังสือรับรอง ซึ่งหนังสือรับรองและหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลมีกำหนดอายุการรับรองไม่เกิน 2 ปี¹⁷⁷ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลถือเป็นเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย¹⁷⁸ และให้สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยออกหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล¹⁷⁹ โดยมีประธาน

¹⁷⁴ ข้อ 37 (1) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁵ ข้อ 37 (4) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁶ ข้อ 37 (6) แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁷ ข้อ 42 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁸ ข้อ 43 วรรคแรก แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁷⁹ ข้อ 45 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือผู้ที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมายเป็นผู้ลงนาม¹⁸⁰

5.3.1.9 การควบคุมมาตรฐานฮาลาล

เพื่อเป็นการควบคุมมาตรฐานฮาลาลระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการและจ่ายค่าตอบแทนตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และหากเป็นผู้ประกอบการโรงเชือดสัตว์ต้องมีที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการและผู้ควบคุมการเชือดสัตว์และจ่ายค่าตอบแทนตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด¹⁸¹ โดยให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการมีหน้าที่ตรวจสอบการผลิตหรือการใช้บริการตามขอบข่ายของผู้ประกอบการที่มีการขอรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ แล้วรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อคณะกรรมการเพื่อทราบการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย¹⁸² นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองฮาลาลบนผลิตภัณฑ์หรือสถานที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการกำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนดอย่างเคร่งครัด¹⁸³ และห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ได้รับใบรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลตามระเบียบนี้ใช้ใบรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล¹⁸⁴ และในกรณีที่ผู้ประกอบการทำการใดขัด

¹⁸⁰ ข้อ 46 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸¹ ข้อ 47 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸² ข้อ 48 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸³ ข้อ 52 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸⁴ ข้อ 53 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ต่อระเบียบ สัญญา และ/หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการมีอำนาจในการยกเลิกการรับรองฮาลาล¹⁸⁵

5.3.1.10 การร้องคัดค้าน

ผู้ขอให้รับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการไม่รับรองต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาและให้ฝ่ายกิจการฮาลาลดำเนินการตรวจสอบรับรองใหม่ หากผลการพิจารณาไม่รับรอง ให้นำความตามมาตรา 55 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และหากเป็นกรณีถูกยกเลิกการรับรองให้ผู้ประกอบการยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยกเลิก คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด¹⁸⁶

5.3.1.11 มาตรการลงโทษ

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 กำหนดมาตรการลงโทษสำหรับผู้ที่ได้รับการรับรองฮาลาลและ/หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล เมื่อถูกยกเลิกการรับรองฮาลาลและ/หรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลหลังจากมีการวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว จะไม่มีสิทธิขอให้รับรองและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใหม่อีกเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี¹⁸⁷ และหากกรณีที่ผู้ประกอบการกระทำการใดขัดต่อระเบียบ สัญญา หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องซ้ำอีกหลังจากการรับรองหรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใหม่ คณะกรรมการจะไม่รับพิจารณาการรับรองฮาลาลต่อไป¹⁸⁸ และในกรณีที่ผู้ประกอบการรายใดยื่นคำขอให้ตรวจรับรองฮาลาลโดยข้อความหรือเอกสารที่เป็นเท็จหรือปลอม¹⁸⁹ หรือบุคคลหรือนิติบุคคลใดปลอม ลอกเลียนแบบหนังสือรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล รวมถึงการใช้หนังสือรับรองฮาลาลหรือหนังสือให้ใช้เครื่องหมายรับรอง

¹⁸⁵ ข้อ 55 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸⁶ ข้อ 56 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸⁷ ข้อ 60 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸⁸ ข้อ 61 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁸⁹ ข้อ 62 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ฮาลาลที่หมดยุการรับรอง¹⁹⁰ หรือบุคคลหรือนิติบุคคลใดปลอม ลอกเลียนแบบเครื่องหมายรับรองฮาลาล หากเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความจริง¹⁹¹ คณะกรรมการอาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ หากผู้สอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบสถานประกอบการหรือสถานให้บริการที่เป็นเท็จ ให้คณะกรรมการพิจารณาถอดถอนจากหน้าที่¹⁹² และหากกรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงาน ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ผู้ตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ให้กรรมการพิจารณาถอดถอนจากหน้าที่¹⁹³ เช่นเดียวกันกับกรณีของผู้ประกอบการ หากผู้ประกอบการรายใดไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลที่ได้รับความเห็นชอบแล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด อาจถูกยกเลิกการรับรอง¹⁹⁴ และหากผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจยกเลิกการรับรองคำขอและไม่คืนค่าธรรมเนียมการขอรับรอง¹⁹⁵

กรณีผู้ชาย จำหน่าย หรือให้บริการโดยหลอกลวงด้วยการใช้เครื่องหมาย ข้อความ รูปภาพ การแต่งกายหรือการแสดงตนอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าเป็นผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

¹⁹⁰ ข้อ 65 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹¹ ข้อ 66 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹² ข้อ 63 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹³ ข้อ 64 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹⁴ ข้อ 67 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹⁵ ข้อ 68 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 คณะกรรมการอาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ตามสมควร¹⁹⁶ และนอกจากนั้นแล้ว หากผู้ใดกระทำความผิดตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ภายในสถานประกอบการของผู้ประกอบการรายใดหรือสถานที่ให้บริการรายใดและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการดังกล่าวให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการรายนั้นเป็นผู้กระทำร่วมด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว¹⁹⁷

5.3.2 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาลพ.ศ....

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.... เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติมุ่งจะควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ และ/หรือการให้บริการ¹⁹⁸ ให้เป็นไปได้อย่างถูกต้องโดยไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติศาสนาอิสลาม รวมทั้งยังมุ่งหมายที่จะสนับสนุนและคุ้มครองผู้บริโภคและผู้รับบริการให้ได้บริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีกระบวนการในการผลิตถูกต้องตามหลักของศาสนา และได้รับบริการที่มีความถูกต้องไม่ขัดแย้งกับหลักการของศาสนา อีกทั้งเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานและแนวทางการพัฒนาการรับรองมาตรฐานฮาลาลให้มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคซึ่งจะทำให้กิจการรวมทั้งผลิตภัณฑ์ฮาลาลต่างๆ ของประเทศไทยบูรณาการไปสู่ทิศทางที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ทำให้อุตสาหกรรมและการให้บริการฮาลาลของไทยมีความแข็งแกร่งและสามารถแข่งขันในตลาดระดับสากล โดยร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.... มีสาระสำคัญดังนี้

5.3.2.1 บททั่วไป

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.... บัญญัติเกี่ยวกับประเภทของการควบคุมซึ่งได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์และการบริการ เพื่อให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องหรือไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติศาสนาอิสลาม รวมทั้งมุ่งหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคชาวมุสลิมเป็นสำคัญ¹⁹⁹ ซึ่งการพิจารณาหรือ

¹⁹⁶ ข้อ 69 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹⁷ ข้อ 70 แห่งระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

¹⁹⁸ มาตรา 4 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

¹⁹⁹ มาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

ดำเนินการเพื่อให้การรับรองฮาลาลเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตหรือการให้บริการทั้งหมดตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบ การจัดเตรียมกระบวนการผลิตไปตลอดจนถึงการขนส่ง การใช้และการเสนอเครื่องหมายหรือฉลาก รวมถึงการนำเสนอและการจัดจำหน่ายแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องหรือไม่ขัดแย้งกับบทบัญญัติศาสนาอิสลาม²⁰⁰ พร้อมทั้งกำหนดบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการจากการให้บริการที่ได้การรับรองฮาลาล ให้มีสิทธิที่จะได้รับการบริโภคอุปโภคฮาลาลอย่างแท้จริง สิทธิในการรับทราบข้อมูลต่างๆ จากผู้ผลิตและผู้ให้บริการ สิทธิที่จะได้รับการชดเชยความเสียหาย รวมถึงสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนตัวในกรณีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับรองฮาลาลของผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดๆ และสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนตัว ในกรณีที่ได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับรองฮาลาลของผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดๆ ว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นไปโดยไม่สอดคล้องกับบัญญัติศาสนาอิสลาม²⁰¹

5.3.2.2 การรับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานระบบงานฮาลาล

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ. ... กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลทำหน้าที่รับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานระบบงานฮาลาลของประเทศไทย²⁰² มีหน้าที่หลักในการพิจารณาให้การรับรองระบบงานฮาลาลแก่องค์กรตรวจและรับรองฮาลาล ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการให้บริการฮาลาลของประเทศเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักศาสนากำหนดมาตรฐานและแนวทางในการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์และการให้บริการตามประเภทต่างๆ และหน้าที่อื่นๆ ตามที่ร่างดังกล่าวได้กำหนดไว้²⁰³ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร²⁰⁴ และในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยว่าวัตถุดิบ ส่วนประกอบหรือสิ่งใดที่เป็นฮาลาลหรือไม่ หรือการดำเนินการใดเป็นไปโดยถูกต้องหรือขัดแย้งกับบัญญัติศาสนาอิสลามหรือไม่ ให้คณะกรรมการส่งปัญหาหรือข้อสงสัยดังกล่าวไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิทำการวินิจฉัย เมื่อคณะ

²⁰⁰ มาตรา 7 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰¹ มาตรา 8 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰² มาตรา 9 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰³ มาตรา 14 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰⁴ มาตรา 15 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

ผู้ทรงคุณวุฒิทำการวินิจฉัยในเรื่องใดแล้ว คณะกรรมการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด²⁰⁵

5.3.2.3 องค์การตรวจและรับรองฮาลาลและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ. ... กำหนดให้องค์การตรวจและรับรองฮาลาลต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศกำหนด และให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติเป็นองค์การตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของผู้ประกอบการภายในจังหวัดนั้นๆ²⁰⁶ องค์การตรวจและรับรองฮาลาล มีหน้าที่หลักในการตรวจรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามมาตรฐานและแนวทางการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามที่คณะกรรมการกำหนด ควบคุมผู้ประกอบการให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับการรับรองตามหลักศาสนาโดยเคร่งครัด ควบคุมการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามที่กำหนด และให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้แก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการอุปโภคบริโภคอย่างแท้จริง เป็นต้น²⁰⁷

ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลสามารถยื่นคำขอต่อองค์การตรวจและรับรองฮาลาล²⁰⁸ พร้อมแนบเอกสารหลักฐานตามที่กำหนด²⁰⁹ โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะพิจารณาคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องว่ามีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ หากไม่ครบถ้วนก็สามารถที่จะเรียกเอกสารเพิ่มเติมได้²¹⁰ และหากเอกสารนั้นครบถ้วนสมบูรณ์คณะกรรมการจะดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการ วัตถุประสงค์ ส่วนผสม กระบวนการผลิต อุปกรณ์ สถานที่ผลิต รวมทั้งสถานที่จัดจำหน่าย การบรรจุ และการขนส่ง²¹¹ โดยคณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลจะจัดทำรายงานการตรวจสอบพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์การตรวจและรับรองฮาลาลแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาต่อไป หากสถานประกอบการดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์หรือมีการให้บริการที่เป็นไปตาม

²⁰⁵ มาตรา 16 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰⁶ มาตรา 17 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰⁷ มาตรา 19 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰⁸ มาตรา 20 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²⁰⁹ มาตรา 21 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁰ มาตรา 22 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹¹ มาตรา 24 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

มาตรฐานฮาลาล คณะกรรมการจะออกใบรับรองฮาลาลให้แก่ผู้ประกอบการรายดังกล่าว²¹² ซึ่งใบรับรองนั้นแบ่งออกตามประเภทของการรับรอง ได้แก่ ใบรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการบริโภคอุปโภค ใบรับรองการให้บริการ ใบรับรองการเชือดสัตว์ และใบรับรองการส่งออก²¹³ และในกรณีของการขออนุญาตใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใด ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขอต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยพร้อมใบรับรองฮาลาล เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอและเห็นว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรฐานฮาลาล คณะกรรมการจะออกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์และการให้บริการดังกล่าว²¹⁴ ทั้งนี้ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลถือเป็นเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย²¹⁵ และผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล ต้องใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองฮาลาลบนผลิตภัณฑ์หรือสถานที่ตามตำแหน่งที่กำหนด²¹⁶ อีกทั้งห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ได้รับใบรับรองฮาลาลหรือใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใช้ใบรับรองฮาลาลหรือเครื่องหมายรับรองฮาลาล²¹⁷

5.3.2.4 คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล

คณะกรรมการมีอำนาจในการประกาศกำหนดชนิด ประเภท และขนาดของโรงงานหรือสถานประกอบการที่จะต้องจัดให้มีคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล เพื่อดำเนินการวางแผนและปรับปรุงสถานที่หรือระบบการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งช่วยจัดทำร่างคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาล ก่อนที่จะดำเนินการยื่นคำขอให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของโรงงานหรือสถานประกอบการนั้น โดยคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการให้เป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล และให้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด²¹⁸ พร้อมกันนี้ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลเว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ²¹⁹ โดยผู้ที่ประสงค์จะยื่น

²¹² มาตรา 25 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹³ มาตรา 26 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁴ มาตรา 27 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁵ มาตรา 28 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁶ มาตรา 29 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁷ มาตรา 30 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁸ มาตรา 31 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²¹⁹ มาตรา 32 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

คำขอเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด²²⁰ พร้อมวางหลักประกัน
เพื่อใช้เป็นหลักประกันความเสียหายอันอาจเกิดจากการดำเนินงานของคณะที่ปรึกษาระบบฮาลาล²²¹

5.3.2.5 การควบคุมและกำกับดูแล

ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรองฮาลาล หรือใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย
รับรองฮาลาลต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการหรือพนักงานพิเศษ
ตามข้อเสนอของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย
หรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและ
พนักงานพิเศษได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด อีกทั้งผู้ที่เป็นที่ปรึกษาฮาลาลประจำ
โรงงานหรือสถานประกอบการจะต้องมีผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาล หรือผู้ตรวจการ
ฮาลาล²²² มีหน้าที่ตรวจสอบการผลิตหรือการให้บริการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ
กำหนด รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่โรงงานหรือสถานประกอบการ แล้วรายงานผลการปฏิบัติงานต่อ
คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย หรือองค์กร
ตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบแล้วแต่กรณี²²³ และในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็น
โรงงานหรือสถานประกอบการที่ต้องมีการเชือดสัตว์ ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีผู้เชือดสัตว์ตาม
จำนวนที่เหมาะสมกับขนาดการผลิตประจำโรงงานหรือสถานประกอบการนั้นตามข้อเสนอของ
คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจ
และรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบ เพื่อทำหน้าที่เชือดสัตว์และควบคุมการเชือดสัตว์
ตลอดเวลา²²⁴ ซึ่งที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและผู้เชือดสัตว์ที่จะได้รับการ
แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงงานหรือสถานประกอบการ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตและผ่านการ
ฝึกอบรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามแนวทางและ
มาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำหนด²²⁵ และห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตรวจรับรองฮาลาลหรือ

²²⁰ มาตรา 33 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²¹ มาตรา 34 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²² มาตรา 38 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²³ มาตรา 39 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²⁴ มาตรา 41 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²⁵ มาตรา 42 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

เป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาล หรือที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการ หรือผู้เช็ดสัตว์ หรือผู้ตรวจการฮาลาลเว้นแต่ได้รับอนุญาตตามร่างพระราชบัญญัติ²²⁶

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งผู้ตรวจการฮาลาลจำนวนหนึ่งตามความเหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ตรวจการฮาลาลแต่ละคณะเพื่อทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลที่จำหน่ายในท้องตลาดและสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติของผู้ประกอบการ รวมทั้งกรณีมีการละเมิดการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการและให้ผู้ตรวจการฮาลาลที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา²²⁷ มีอำนาจในการสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ หรือสั่งให้ผู้ประกอบการจัดส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ในปริมาณที่สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการเข้าไปในโรงงานหรือสถานประกอบการของผู้ประกอบการเพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนการผลิต เครื่องมืออุปกรณ์หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาล เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ วัตถุ เครื่องมือ อุปกรณ์ เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และสั่งให้ผู้ประกอบการ หรือเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร²²⁸ ทั้งนี้ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ การคืน การรับสิ่งของที่ยึดหรืออายัด โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม²²⁹

5.3.2.6 สำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการให้บริการฮาลาลของประเทศ ดำเนินการจัดทำคู่มือ มาตรฐานหรือแนวทางในการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์และการให้บริการตามชนิดและประเภทต่างๆ และดำเนินการจัดทำคู่มือมาตรฐานหรือแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล ผู้ตรวจรับรองฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการ ผู้ตรวจการ

²²⁶ มาตรา 44 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²⁷ มาตรา 45 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²⁸ มาตรา 46 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²²⁹ มาตรา 48 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

ฮาลาลและผู้เชือดสัตว์²³⁰ ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่นและกิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน²³¹ และให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรฮาลาลขึ้นภายในสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาอบรม พัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการฮาลาล²³²

5.3.2.7 กองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาล

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีกองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานการส่งเสริมการส่งออกและการจัดการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาองค์กร ระบบงาน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจการฮาลาล²³³

5.3.2.8 การคุ้มครองผู้บริโภคและบทลงโทษ

ในส่วนของการคุ้มครองผู้บริโภคร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ. ... มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล โดยจัดตั้งองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล²³⁴ กำหนดให้มีอำนาจในการเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องเพื่อเรียกร้องค่าเสียหาย โดยมีให้องค์กรดังกล่าวถอนฟ้องได้เอง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตให้ถอนฟ้อง²³⁵ อีกทั้งได้บัญญัติมาตรการทางปกครองและบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมายหรือผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ โดยในกรณีที่มีการตรวจสอบพบว่ามีวัตถุประสงค์หรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการของผู้ประกอบการรายใด เป็นสิ่งที่ไม่ฮาลาล หรือมีกระบวนการผลิตที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานฮาลาลที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือปิดการให้บริการดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการรายนั้นแก้ไขให้ถูกต้องหรือเรียกคืนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด และหากปรากฏว่าผู้ประกอบการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการสามารถพิจารณา และมีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองได้ และ/หรือพักใช้ หรือเพิกถอนการรับรองฮาลาล รวมทั้งใบอนุญาตให้

²³⁰ มาตรา 49 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²³¹ มาตรา 51 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²³² มาตรา 50 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²³³ มาตรา 67 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²³⁴ มาตรา 77 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

²³⁵ มาตรา 81 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลในผลิตภัณฑ์หนึ่งผลิตภัณฑ์ใดหรือทั้งหมด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติการณ์ที่กระทำผิด

สำหรับการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับฮาลาลนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับฮาลาลไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล โดยมีการกำหนดโทษในส่วนของผู้ประกอบการ องค์กรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ตรวจรับรองฮาลาล คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการ ผู้เชือดสัตว์ เป็นต้น โดยบทลงโทษที่กำหนดนั้นมีทั้งโทษปรับและโทษจำคุก สำหรับบุคคลทั่วไปไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการหรือไม่ก็ตามหากกระทำความผิด โดยการปลอมใบรับรองหรือเครื่องหมายฮาลาลหรือเลียนแบบใบรับรองหรือเครื่องหมายฮาลาลก็ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน ซึ่งในกรณีนี้รวมถึงผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งเครื่องหมายรับรองฮาลาลที่ปลอมหรือเลียนแบบและการให้บริการหรือเสนอให้บริการซึ่งเครื่องหมายรับรองฮาลาลที่ปลอมหรือเลียนแบบด้วย²³⁶

5.3.3 การรับรองฮาลาลกับธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทย

5.3.3.1 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ประเด็นในเรื่องของ “ฮาลาล” เป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจอย่างมากในปัจจุบัน เพราะผู้บริโภคในยุคสมัยปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาลว่าไม่ได้เป็นสิ่งที่ใช้บริโภคเฉพาะแต่ประชากรที่เป็นมุสลิมเท่านั้น แต่การเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายรับรองฮาลาล หมายถึงการได้เลือกสินค้า อาหาร หรือบริการที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และถูกต้องตามศาสนาอิสลาม และการรับรองฮาลาลก็เป็นสิ่งที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและผู้ให้บริการได้ ซึ่งการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลเป็นการประกันภัยรูปแบบหนึ่งที่ทำให้บริการและผลิตภัณฑ์จะต้องถูกต้องตามชะรีอะฮ์ซึ่งเป็นหลักการทางศาสนาอิสลาม โดยมีพื้นฐานของความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ตะกาฟูลจึงเป็นการประกันภัยซึ่งได้รับอนุมัติให้สามารถที่จะกระทำได้ กล่าวคือ เป็นการประกันภัยฮาลาล ซึ่งนอกเหนือจากการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยที่บังคับใช้ในปัจจุบันแล้ว กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการฮาลาลก็เป็นสิ่งที่จะต้องทำการพิจารณาเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการ

²³⁶ มาตรา 86 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

สามารถเชื่อถือและมั่นใจได้ว่าธุรกิจตะกาฟูลดังกล่าวถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามและได้รับการรับรองจากหน่วยงานอิสลามอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. 2558 เห็นว่าระเบียบดังกล่าวได้กำหนดนิยามของคำว่า “กิจการฮาลาล” ให้หมายความถึง การดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้การรับรองระบบงานฮาลาล การควบคุมมาตรฐานฮาลาล การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมถึงการอนุญาต การยกเลิกให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์ หรือการให้บริการอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำหนดทั้งนี้ คำว่า “การบริการ” ได้แก่ การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด หรือการให้ใช้ หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น ซึ่งธุรกิจตะกาฟูลถือเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่งภายใต้นิยามของระเบียบฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ดี จะต้องพิจารณาว่าธุรกิจตะกาฟูลถือเป็นการให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้หรือไม่ และเมื่อพิจารณาถึงประเภทของการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองตามระเบียบฉบับนี้ พบว่าการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลสามารถใช้ได้กับกิจการบางประเภทที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น โดยกิจการที่ระเบียบฉบับนี้ได้กำหนดไว้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อุปโภค ผลิตภัณฑ์บริโภค การเชือดสัตว์ การฆ่าและการแปรรูป การบริการอาหาร เครื่องดื่ม และครัวฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป วัตถุดิบ ส่วนผสม และ/หรือเนื้อสัตว์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศ การขนส่งและ/หรือโลจิสติกส์ เวชภัณฑ์และเครื่องสำอางค์ บรรจุภัณฑ์ เอกสารเพื่อการส่งออก และกิจการประเภทอื่นใดที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบซึ่งจะเห็นได้ว่าระเบียบดังกล่าวไม่ได้มีการบัญญัติถึงการธุรกิจตะกาฟูลแต่อย่างใด

ดังนั้นแล้วแม้ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 จะมีบทบัญญัติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารกิจการฮาลาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการและวิธีดำเนินการตรวจสอบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการใช้เครื่องหมายฮาลาล เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อถือให้กับผู้บริโภคถึงความถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม แต่ธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยปัจจุบันมิได้เป็นหนึ่งในประเภทของกิจการที่สามารถดำเนินการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ซึ่งบังคับใช้ในปัจจุบัน

5.3.3.2 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.....

อย่างที่ได้อธิบายมาแล้วว่าประเด็นในเรื่องของ “ฮาลาล” เป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจอย่างมากในปัจจุบันและการรับรองฮาลาลก็เป็นสิ่งที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและผู้ให้บริการได้ ร่างพระราชบัญญัติฮาลาลฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการมุ่งที่จะควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่กำหนด ให้เป็นไปโดยถูกต้องไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งมุ่งหมายที่จะคุ้มครองผู้บริโภคชาวมุสลิมเป็นสำคัญ โดยมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในเรื่องของการรับรองระบบงานฮาลาล การตรวจสอบรับรองและกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการรับรองฮาลาลขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินงานมีความเป็นเอกภาพ มีการแยกองค์กรรับรองระบบงานฮาลาลและองค์กรตรวจรับรองฮาลาลให้ชัดเจน มีความเป็นอิสระในการบริหารงานและตรวจสอบ มีระบบการควบคุมมาตรฐานที่ดี มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล รวมทั้งมีการกำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมายหรือผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่กำหนดทั้งมาตรการทางปกครองและทางอาญาซึ่งถือเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างความเชื่อมั่นในกิจการฮาลาลของประเทศไทย อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน รวมถึงการให้บริการตะกาฟูล ซึ่งถือเป็นหนึ่งในกิจการฮาลาลด้วย

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ..... เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดนิยามของคำว่า “กิจการฮาลาล” หมายถึง การดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้คำรับรองระบบงานฮาลาล การควบคุมมาตรฐานฮาลาล การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมถึงการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการอย่างใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งมีนิยามที่แคบกว่าที่กำหนดไว้ตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ทั้งนี้ คำว่า “การให้บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด หรือการให้ใช้ หรือให้ประโยชน์ ในทรัพย์สินหรือกิจการใด โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานซึ่งจะเห็นได้ว่าตะกาฟูลถือเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่งภายใต้ นิยามของร่างพระราชบัญญัตินี้แต่อย่างไรก็ดีจะต้องพิจารณาว่าธุรกิจตะกาฟูลถือเป็นการให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้หรือไม่และสำหรับการออกใบรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาลฉบับนี้ไม่ได้มีการแบ่งประเภทของการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลไว้ เฉกเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ พบว่าการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลสามารถที่จะใช้ได้กับกิจการบางประเภทที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น โดยใบรับรองฮาลาลที่ออกให้ผู้ประกอบการแบ่งออกสี่ประเภท ได้แก่ ผลิตภัณฑ์สำหรับการอุปโภคบริโภค การให้บริการ การเชือด

สัตว์ และการส่งออก ซึ่งจะเห็นได้ว่าประเภทของกิจการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีความหลากหลายเท่ากับที่บัญญัติไว้ในระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 และร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้มีการบัญญัติถึงการธุรกิจตะกาฟูลแต่อย่างใดอีกทั้งยังไม่มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบในการกำหนดประเภทของกิจการด้วย

ดังนั้นแล้วแม้ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ..... จะมีบทบัญญัติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารกิจการฮาลาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการและวิธีดำเนินการตรวจสอบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการใช้เครื่องหมายฮาลาล เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อถือให้กับผู้บริโภคถึงความถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลาม แต่ธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยปัจจุบันมิได้เป็นหนึ่งในประเภทของกิจการที่สามารถดำเนินการขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

จากผลการศึกษาในบทที่สองจะเห็นได้ว่าการประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลนั้นมีรูปแบบและวิธีการดำเนินธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะตัวและมีความแตกต่างจากประกันภัยสากลหลายประการ เนื่องจากตะกาฟูลได้ผนวกรวมในเรื่องของวิถีปฏิบัติและความเชื่อในทางศาสนาอิสลาม ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์และการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลกลายเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนและมีความละเอียดอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวมุสลิม การไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องห้ามตามชะรีอะฮ์เป็นหลักปฏิบัติที่มีความสำคัญต่อชาวมุสลิม แม้ตะกาฟูลและการประกันภัยจะเป็นไปเพื่อการบรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้นเหมือนกัน แต่เมื่อเป็นเรื่องของความเชื่อและความศรัทธาในทางศาสนาแล้วย่อมมีอนุภาพมากกว่าที่ประจักษ์ด้วยสายตาเช่นเดียวกับการประกอบธุรกิจประกันภัยที่ผิดหลักการทางศาสนาอิสลาม ความร้ายแรงไม่ได้อยู่ที่การจะไม่ได้รับความคุ้มครองหรือการทำให้สูญเสียทรัพย์สินเงินทอง แต่การล่วงละเมิดในความเชื่อทางศาสนาที่ฝังรากลึกในจิตใจของชาวมุสลิมถือเป็นการกระทำอันชั่วร้ายเกินกว่าจะให้อภัย การเยียวยาทางด้านทรัพย์สินอาจไม่มีความจำเป็นสำหรับกรณีที่เกิดขึ้น เพราะหากเทียบกับความรู้สึกที่สูญเสียไปโดยเฉพาะผู้ที่เคร่งครัดในศาสนาอิสลามย่อมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทดแทนได้ และหากผู้เข้าร่วมโครงการตอบโต้ด้วยมาตรการทางด้านสังคมโดยการเผยแพร่ข้อผิดพลาดดังกล่าวก็จะเป็นผลให้ผู้ประกอบธุรกิจเสื่อมเสียชื่อเสียงและขาดความน่าเชื่อถือ กระทบต่อการเสนอผลิตภัณฑ์และบริการต่อไปในอนาคต สร้างความเสียหายให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งภาพลักษณ์ของประเทศในวงกว้าง ดังนั้นแล้วการดำเนินการใดๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวย่อมต้องอาศัยมาตรการที่เคร่งครัดและต้องมีการปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อให้สามารถจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายนับเป็นทางเลือกที่ดีในการนำมาแก้ไขปัญหาดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ดีกฎหมายที่นำมาใช้บังคับนั้นจะต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจากผลการศึกษาในบทที่สามจะเห็นได้ว่าในประเทศมาเลเซียและประเทศปากีสถานให้ความสำคัญในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูล โดยในประเทศมาเลเซียและประเทศปากีสถานได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นในระดับพระราชบัญญัติ ได้แก่ พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 (Takaful Act 1984) ของประเทศมาเลเซียและระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 (Takaful Order 2012) ของประเทศปากีสถานแม้

กฎหมายทั้งสองฉบับจะมีความคล้ายคลึงกันมากในภาพรวมแต่ก็ยังมีข้อแตกต่างกันในเรื่องของรูปแบบการประกอบธุรกิจซึ่งประเทศปากีสถานมีความยืดหยุ่นในด้านรูปแบบมากกว่าเนื่องจากกฎหมายอนุญาตให้สามารถประกอบธุรกิจตะกาฟูลได้ทั้งแบบการเปิดหน้าต่างการให้บริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากลและการประกอบธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจในรูปแบบการเปิดช่องทางให้บริการผ่านทางบริษัทประกันภัยสากลที่มีความเข้มข้นมากกว่าเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการประกอบธุรกิจในสภาพการณ์ดังกล่าว

จากการที่ประเทศมาเลเซียและประเทศปากีสถานซึ่งเป็นประเทศที่ประชากรส่วนมากเป็นมุสลิม มีแนวคิดในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยบัญญัติเป็นกฎหมายเฉพาะต่างหากออกจากกฎหมายประกันภัยสากล ย่อมเป็นกรณีที่แสดงให้เห็นว่าตะกาฟูลมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากการประกันภัยสากลอย่างมีนัยยะสำคัญ จึงต้องการการกำกับดูแลที่เป็นการเฉพาะและวิถีทางของการใช้กฎหมายในการกำกับดูแลน่าจะเป็นช่องทางที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรมเพียงพอที่จะทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการคุ้มครองภายใต้กฎหมายและเสริมสร้างความรู้สึกเชื่อมั่นในมาตรฐานและความถูกต้องตามหลักศาสนาของการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ซึ่งจะส่งผลไปถึงภาพรวมของระบบธุรกิจ สามารถใช้เป็นจุดขายในเรื่องของมาตรฐานและความเชื่อมั่นได้เป็นอย่างดี

การประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยปรากฏในรูปแบบของหน้าต่างบริการโดยอาศัยโครงสร้างของบริษัทประกันภัยสากล ทำให้การดำเนินธุรกิจตะกาฟูลปัจจุบันอยู่ในรูปแบบหนึ่งบริษัทสองระบบโดยไม่มีกฎหมายในการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลบัญญัติไว้เฉพาะเหมือนอย่างต่างประเทศจึงถือเป็นการประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายที่มีอยู่ ได้แก่ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สภาพปัญหาเกิดขึ้นเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล จึงต้องนำเอาพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยสากลมาใช้บังคับกับตะกาฟูล แม้ว่าตะกาฟูลจะเป็นการประกันภัยทางเลือกประเภทหนึ่งแต่ก็มีลักษณะที่แตกต่างจากการประกันภัยทั่วไป เนื่องจากมีหลักศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งกฎหมายปัจจุบันมิได้มุ่งที่จะคุ้มครองในเรื่องดังกล่าว สิ่งสำคัญที่จำเป็นจะต้องพิจารณาสำหรับประเทศไทย คือ ความเหมาะสมของการนำเอากฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากลมาใช้กับธุรกิจตะกาฟูลซึ่งปรากฏข้อพิจารณาในบางประการ ดังนี้

ประการแรก คือ การขออนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล สภากฎหมายในประเทศไทย ปัจจุบันไม่เปิดช่องให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถประกอบธุรกิจตะกาฟูลอย่างเต็มรูปแบบได้ และไม่ปรากฏทบัญญัติที่กำหนดให้บริษัทประกันภัยสากลจะต้องดำเนินการเพื่อขอรับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ดังนั้นผู้ประกอบธุรกิจประกันภัยสากลจึงสามารถที่จะให้บริการตะกาฟูลได้ โดยไม่จำเป็นต้องขอรับใบอนุญาตใหม่ ทำให้ขาดการพิจารณาถึงความพร้อมในการประกอบธุรกิจ และขาดการกำกับดูแลตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจ

ประการที่สอง คือ การกำกับดูแลในด้านรูปแบบของสัญญาตะกาฟูล ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายลำดับรองที่ใช้ในการกำกับดูแลรูปแบบสัญญาตะกาฟูล ซึ่งออกตามความในกฎหมายประกันภัยสากลที่บังคับใช้ในปัจจุบัน แต่เป็นเพียงการกำกับดูแลในแง่ของรูปแบบสัญญาไม่ครอบคลุมถึงการดำเนินธุรกิจในด้านอื่นและปรากฏข้อพิจารณาถึงสถานะทางกฎหมายของคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับองค์กรและการไม่มีหลักเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณารับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาในการขอความเห็นชอบแบบและข้อความตามสัญญา ทั้งยังไม่ปรากฏข้อกำหนดรูปแบบของการดำเนินธุรกิจจึงมีผลต่อการพิจารณากำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจและผู้เข้าร่วมโครงการตามสัญญา ทั้งนี้ การที่ประเทศไทยมีคำสั่งนายทะเบียนกำหนดแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลบางประเภท โดยมีนิยามและข้อความอันเป็นลักษณะเฉพาะของสัญญาเวกาละห์ยังคงไม่เพียงพอที่จะถือว่าประเทศไทยอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลได้เฉพาะรูปแบบดังกล่าวเท่านั้น

ประการที่สาม คือ การจัดการและการกำกับดูแลทางการเงินของธุรกิจตะกาฟูล ประเทศไทยไม่ปรากฏทบัญญัติในทางกฎหมายที่กำหนดให้ต้องแบ่งแยกทรัพย์สิน หนี้สิน ภาระผูกพัน รวมทั้งระบบบัญชีของกิจการการให้บริการตะกาฟูลออกจากกิจการประกันภัยสากล และไม่ปรากฏทบัญญัติในทางกฎหมายที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องจัดตั้งกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและกองทุนผู้ประกอบธุรกิจ โดยแบ่งแยกสินทรัพย์และภาระผูกพันต่างๆ ออกจากกัน รวมถึงการแบ่งแยกระบบบัญชีและการจัดทำรายงานของแต่ละกองทุนออกจากกันด้วย นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องให้การกู้ยืมเงินแก่กองทุนผู้เข้าร่วมโครงการโดยไม่คิดดอกเบี้ยในกรณีที่เงินในกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลไม่เพียงพอในการชำระค่าสินไหมทดแทนตามภาระผูกพัน

ประการที่สี่ คือ การลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลปัจจุบันเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับการประกันภัยสากลโดยไม่ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยเฉพาะ แม้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บังคับใช้ในปัจจุบันจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน แต่ก็ยังคงไม่เพียงพอในการกำกับดูแลเงื่อนไขการลงทุนตามหลักศาสนาอิสลามซึ่งถือเป็น

สาระสำคัญที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้อง นอกจากนั้นแล้วยังไม่ปรากฏข้อกำหนดในการแยกพอร์ตการลงทุนระหว่างการลงทุนประกันภัยสากลและการประกันภัยเฉพาะฟูลออกจากกัน

ประการที่ห้า คือ บทบัญญัติของกฎหมายในปัจจุบันไม่ปรากฏข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในบริษัท ทั้งนี้ แม้ในปัจจุบันบริษัทที่ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในองค์กรของตน แต่การแต่งตั้งและการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าวจะเป็นไปตามนโยบายการดำเนินธุรกิจของแต่ละบริษัท ไม่มีมาตรฐานกลางในการกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการดำเนินงาน ทั้งยังไม่ปรากฏว่ามีคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในระดับชาติที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการดำเนินธุรกิจและวินิจฉัยนิติศาสตร์อิสลามอันเป็นมาตรฐานกลางเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติของที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ในระดับบริษัทและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เข้าร่วมโครงการ

ประการที่หก คือ การประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยอยู่ในรูปแบบของการเปิดหน้าต่างให้บริการโดยไม่จำเป็นจะต้องมีการขออนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจ ดังนั้นหากผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลประสงค์ที่จะยุติการประกอบธุรกิจก็สามารถที่จะกระทำได้เลย โดยไม่ปรากฏบทบัญญัติกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องปฏิบัติเพื่อการเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าว ซึ่งส่งผลกระทบต่อการคุ้มครองสิทธิของผู้เข้าร่วมโครงการและเนื่องด้วยรูปแบบของการประกอบธุรกิจของประเทศไทย หากเกิดกรณีที่บริษัทประกันภัยสากลถูกเพิกถอนใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจ จะมีการชำระบัญชี ซึ่งจะนำบรรวมทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพันทั้งหมดเข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการผสมปนเปกันของเงินที่เป็นฮาลาลและฮะรอมก่อให้เกิดข้อกังขาถึงความถูกต้องและความโปร่งใสของกระบวนการตามหลักศาสนาอิสลามและส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น

ประการสุดท้าย คือ การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล กฎหมายซึ่งบังคับใช้ในปัจจุบันไม่ปรากฏบทบัญญัติทางกฎหมายที่กำหนดให้มีการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูลจากเหตุของการดำเนินธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์หรือการดำเนินงานต้องห้ามตามชะรีอะฮ์อันถือเป็นหัวใจสำคัญของการประกอบธุรกิจเนื่องมาจากประเทศไทยไม่ปรากฏบทบัญญัติในการกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจตะกาฟูลจะต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

นอกจากนี้จากการศึกษากฎหมายในส่วนของการบริหารกิจการฮาลาลพบว่าระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 ไม่ปรากฏบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิของผู้บริโภคอย่างชัดเจน และในแง่ของการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคก็ไม่ปรากฏบทบัญญัติในการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าว จะปรากฏก็แต่เพียงมาตรการทางปกครองที่ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีอำนาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติฮาลาล พ.ศ..... มีบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิของผู้บริโภคและ

การจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งมีการกำหนดบทลงโทษในทางอาญาเพิ่มเติมด้วย ทั้งนี้ ปัญหาหลัก คือ กฎหมายและร่างกฎหมายดังกล่าวไม่มีข้อกำหนดในกฎหมายให้ตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของกิจการที่สามารถขอรับรองฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ แม้ธุรกิจตะกาฟูลถือเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่งภายใต้บทนิยามของระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.2558 แต่ธุรกิจตะกาฟูลไม่ได้ถูกบัญญัติให้เป็นหนึ่งในประเภทของการประกอบธุรกิจฮาลาลที่จะสามารถขอรับรองฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลและแม้กฎหมายจะเปิดช่องให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นประเภทของการประกอบธุรกิจฮาลาลที่จะสามารถขอรับรองฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ แต่ในปัจจุบันก็ยังไม่มีการประกาศกำหนดในเรื่องดังกล่าวออกมาและสำหรับร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ..... พบว่า ตะกาฟูลถือเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่งภายใต้ขอบข่ายของบทนิยามแต่การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลสามารถใช้ได้กับกิจการบางประเภทที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งธุรกิจตะกาฟูลไม่ได้เป็นหนึ่งในกิจการที่กำหนดไว้และไม่ปรากฏบทบัญญัติในทางกฎหมายที่ให้อำนาจคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบในการกำหนดประเภทของกิจการด้วย

จากการศึกษาสภาพปัญหาดังกล่าวเห็นว่าประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ทั้งในด้านของกฎหมายประกันภัยและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานฮาลาลและการนำเอากฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากลในปัจจุบันมาใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลนั้นไม่เหมาะสมกับสภาพธุรกิจตะกาฟูลอันจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจตะกาฟูล ไม่เอื้อต่อการสร้างระบบการเงินอิสลามที่มั่นคงในประเทศไทย และเป็นข้อจำกัดในทางภาพลักษณ์อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยเพื่อแข่งขันในเวทีระดับอาเซียนและระดับโลก

ทั้งนี้ ปัญหาที่เกิดจากการไม่มีบทบัญญัติกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินอิสลามไม่ได้เกิดขึ้นกับธุรกิจตะกาฟูลเป็นธุรกิจแรก ปัญหาดังกล่าวเคยเกิดขึ้นกับการประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามในประเทศไทย ชาวไทยมุสลิม องค์กรมุสลิม นักวิชาการ นักธุรกิจ และผู้นำทางศาสนาอิสลามได้ร่วมกันเผยแพร่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามเพื่อให้ธนาคารอิสลามสามารถจัดตั้งขึ้นได้อย่างเป็นเอกเทศและมีการกำกับดูแลที่เหมาะสมตามกฎหมาย จนในที่สุดกระทรวงการคลังได้มีการยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยและผ่านร่างดังกล่าวเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเมื่อ พ.ศ.2545 รวมทั้งได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นกฎหมายลำดับรองในการอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการ

การให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ ทั้งนี้ แม้การประกอบธุรกิจธนาคารอิสลามของประเทศไทยจะไม่เป็นไปโดยเสรีและเกิดปัญหาในทางฐานะทางการเงินจากสภาพการดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน แต่ก็เห็นว่าธุรกิจสถาบันการเงินอิสลามเป็นธุรกิจที่ได้รับการกำหนดและรับรองสถานะตามกฎหมายที่ชัดเจน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่ากรณีดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์เทียบเคียงกับสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลและสามารถนำเอาความผิดพลาดในการดำเนินธุรกิจที่เกิดขึ้นกับธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยมาเรียนรู้เพื่อเป็นประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลไม่ให้ประสบปัญหาในลักษณะเช่นเดียวกันในอนาคต

จากสถิติผลประกอบการโดยรวมของภูมิภาคอาเซียนในปี ค.ศ.2009-2014 แสดงให้เห็นว่าอาเซียนมีผลประกอบการตะกาฟูลอยู่ในลำดับที่สองของโลกรองจากซาอุดีอาระเบีย คิดเป็นมูลค่ารวมประมาณ 4,241 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือประมาณร้อยละ 30 ของทุกประเทศทั่วโลก โดยประเทศมาเลเซียกินส่วนแบ่งการตลาดถึงร้อยละ 71 ประเทศอินโดนีเซียร้อยละ 23 และประเทศบรูไน สิงคโปร์ และไทยรวมกันร้อยละ 6¹ ซึ่งสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงสถานะและศักยภาพของธุรกิจตะกาฟูลในระดับโลกและระดับภูมิภาค ส่งผลต่อแนวโน้มและทิศทางของธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทย แม้ว่าตลาดของกลุ่มผู้อุปถัมภ์ตามหลักศาสนาอิสลามในประเทศไทยจะยังอยู่ในวงจำกัดแต่จากการรวมตัวกันของประชากรในกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกว่า 600 ล้านคนและกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนดังกล่าวนับถือศาสนาอิสลาม ตะกาฟูลนับเป็นทางเลือกของการอุปถัมภ์ที่จะเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและดึงดูดเม็ดเงินจากโลกมุสลิมอย่างไรรู้ดี แม้การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะส่งผลให้ตลาดในการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลขยายวงกว้างเพิ่มมากขึ้น แต่ก็มีข้อห่วงใยว่าประชาชนในทุกภาคส่วนของสังคมจะสามารถเข้าถึงตะกาฟูลได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง โอกาสในการเข้าถึงตะกาฟูลก็มีสัดส่วนที่น้อยกว่ากลุ่มผู้มีรายได้มาก ซึ่งก็เป็นไปตามธรรมชาติของการประกอบธุรกิจและเป็นไปในทำนองเดียวกับการอุปถัมภ์สากล ทั้งนี้ เป็นความท้าทายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและบริษัทอุปถัมภ์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลให้เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในทุกลุ่มระดับรายได้และเหมาะสมกับพฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภคอย่างแท้จริง

¹ EY, “Global Takaful Insight 2014,” Accessed May 20, 2016, [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/\\$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf)

ดังนั้น หากประเทศไทยต้องการที่จะพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลให้มีศักยภาพในการแข่งขันในเวทีระดับอาเซียนและระดับโลกได้ ผู้เขียนเห็นว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีทบัญญัติในทางกฎหมายเพื่อกำกับดูแลการประกอบธุรกิจตะกาฟูลให้มีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้ได้รับความน่าเชื่อถือในกลุ่มตลาดของผู้บริโภคทั้งที่เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามและกลุ่มผู้บริโภคทั่วไปที่ไม่ได้นับถือศาสนาอิสลามทั้งในประเทศไทยและสากลแล้ว การจัดทำกฎหมายเฉพาะยังเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้ทราบหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจของตนและทำให้เกิดความมั่นใจในความแน่นอนของกฎเกณฑ์ดังกล่าว อีกทั้งยังเป็นการกำหนดสถานะในทางธุรกิจของตะกาฟูลในประเทศไทยให้มีความชัดเจนและเป็นการป้องกันการเกิดข้อพิพาททางด้านศาสนา ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทบต่อจิตใจของชาวมุสลิมและเป็นชนวนแห่งปัญหาในอนาคต และหากประเทศไทยมีการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลโดยเฉพาะ ประเทศไทยจะนับเป็นประเทศที่มีใช้มุสลิมประเทศแรกในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ แม้ประเทศไทยจะมีได้เป็นประเทศมุสลิมและในการดำเนินการดังกล่าวจะต้องใช้งบประมาณในการจัดการและใช้ระยะเวลาในการศึกษาเพิ่มเติมพอสมควรกว่าจะแล้วเสร็จได้อย่างเสร็จสมบูรณ์ แต่เมื่อเทียบกับข้อดีและประโยชน์ในทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยจะได้รับจากการจัดทำทบัญญัติในทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูลแล้ว ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่คุ้มค่ามาก

6.2 ข้อเสนอแนะ

สืบเนื่องจากการศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคของการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในประเทศไทยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูล ดังนี้

6.2.1 การปรับโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจตะกาฟูล

6.2.1.1 แนวทางแก้ไขปัญหาในระยะสั้น

เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการประกอบธุรกิจตะกาฟูลในปัจจุบันของประเทศไทยที่ยังคงอยู่ในระยะเริ่มต้นและการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เกิดขึ้น วิธีการที่สามารถจะจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่รวดเร็วที่สุด ได้แก่ การกำหนดกฎหมายในระดับรองโดยอาศัยกฎหมายแม่ที่เปิดช่องให้ เพื่อสร้างหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจตะกาฟูลที่

ดำเนินงานผ่านทางบริษัทประกันภัยสากล ซึ่งอาจกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขอนุญาตให้บริษัทประกันวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิตประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลตามหลักชะรีอะฮ์ โดยนำเอาประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส. 20/2551 เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชะรีอะฮ์ (Shariah Banking Services) มาเป็นต้นแบบและปรับแก้ไขตามลักษณะและรูปแบบของการประกอบธุรกิจตะกาฟูล มีสาระสำคัญดังนี้

(1) การขออนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล

กำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิตประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลตามหลักชะรีอะฮ์ได้ตามประเภทของธุรกิจที่ประกอบอยู่ ต่อเมื่อได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยและในการพิจารณาอนุญาตจะต้องพิจารณาจากฐานะการดำเนินงานของบริษัทประกันภัยและความพร้อมในการประกอบธุรกิจดังกล่าวและกำหนดให้บริษัทจะต้องแสดงรูปแบบการดำเนินธุรกิจและแนวทางการลงทุนรวมทั้งสาระสำคัญอื่นๆ ในใบคำขออนุญาตด้วย

(2) การกำกับดูแลรูปแบบของสัญญาตะกาฟูล

กำหนดให้รูปแบบของสัญญาจะต้องสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินธุรกิจตะกาฟูลและได้รับการรับรองความถูกต้องทางศาสนาจากคณะกรรมการชะรีอะฮ์ในระดับองค์กร

(3) การควบคุมดูแลความมั่นคงทางการเงินของธุรกิจตะกาฟูล

กำหนดให้บริษัทประกันภัยที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลจะต้องจัดตั้งกองทุนสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนผู้ประกอบธุรกิจ โดยแยกสินทรัพย์และความรับผิดชอบต่างๆ ออกจากกัน พร้อมทั้งแยกระบบบัญชีของกองทุนทั้งสองออกจากกันด้วย และกำหนดให้แบ่งแยกทรัพย์สิน หนี้สิน ภาระผูกพัน และระบบบัญชีของตะกาฟูลออกจากประกันภัยสากล นอกจากนั้นกำหนดให้บริษัทต้องจัดให้มีเงินกัฎีมโดยปราศจากดอกเบี้ยหรือการ์ต (Qard-e-hansa)

(4) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการลงทุนสำหรับธุรกิจตะกาฟูล

กำหนดให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการลงทุนของธุรกิจตะกาฟูลให้เหมาะสมกับลักษณะการประกอบธุรกิจภายใต้คำแนะนำของที่ปรึกษาชะรีอะห์ระดับประเทศ และแยกหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวต่างหากจากการลงทุนของธุรกิจประกันภัยสากล พร้อมทั้งกำหนดให้การลงทุนจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการชะรีอะห์ในระดับองค์กร

(5) คณะกรรมการที่ปรึกษาอิสลาม

กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะห์ในระดับประเทศ เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่บริษัทตะกาฟูลในการตีความและวินิจฉัยทางด้านนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกซ์) และคัดกรองและรับรองบุคลากรที่มีความเหมาะสมในการทำหน้าที่คณะกรรมการที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับองค์กรบริษัทและกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะห์ประจำบริษัท เพื่อทำหน้าที่ในการนำเอานโยบายและแนวทางที่ได้จากการวินิจฉัยทางนิติศาสตร์อิสลามของคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะห์ระดับชาติมาปฏิบัติ รวมถึงการอนุมัติรับรองความถูกต้องตามศาสนาอิสลามของแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล การลงทุน และการดำเนินการอื่นๆ รวมทั้งมีหน้าที่ในการช่วยกลั่นกรองการตีความด้านนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกซ์) ในระดับลูกค้ารายย่อยด้วย

(6) การเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูล

กำหนดให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ของการเลิกประกอบธุรกิจตะกาฟูลทั้งในกรณีการเลิกประกอบธุรกิจโดยความประสงค์ของบริษัทเองหรือกรณีที่บริษัทประกันภัยสากลเลิกประกอบธุรกิจประกันภัย

(7) การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล

กำหนดเงื่อนไขในการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูล ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจเชื่อว่าการดำเนินธุรกิจมีวัตถุประสงค์และ/หรือการดำเนินงานต้องห้ามตามชะรีอะห์

ทั้งนี้ ผู้เขียนขอเสนอแนะร่างประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเรื่อง การอนุญาตให้บริษัทประกันภัยประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลอันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง การอนุญาตให้บริษัทประกันภัยประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูล

1. เหตุผลในการออกประกาศ

ปัจจุบันธุรกิจประกันภัยได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บริษัทประกันภัยแต่ละแห่งมีการเสนอบริการทางการประกันภัยที่มีความหลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้เอาประกันภัย ซึ่งธุรกิจประกันภัยตามศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูลมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่งจะต้องถูกต้องและสอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์และไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ได้รับการอนุมัติตามชะรีอะฮ์ เพื่อเป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการของผู้เอาประกันภัยและเพื่อเป็นการสนับสนุนให้บริษัทประกันภัยมีความคล่องตัวในการเสนอบริการตะกาฟูลให้แก่ผู้เอาประกันภัยมากขึ้น คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยจึงอนุญาตให้บริษัทประกันภัยที่มีความพร้อมและความสามารถในการให้บริการประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลได้

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัยประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลได้ตามข้อกำหนดในประกาศนี้

3. ขอบเขตการใช้บังคับ

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทุกแห่ง

4. เนื้อหา

4.1 “กิจการการให้บริการตะกาฟูล” หมายความว่า กิจการประกันภัยตามหลักชะรีอะฮ์ ซึ่งบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยสามารถให้บริการได้ตามความหมายของการประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือธุรกิจประกันวินาศภัยในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

4.2 อนุญาตให้บริษัทประกันชีวิตประกอบธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบครัว (Family Takaful) หรือบริษัทประกันวินาศภัยประกอบธุรกิจตะกาฟูลทั่วไป (General Takaful) เป็นแผนกหนึ่งแยกต่างหากในสำนักงานบริษัทได้ เมื่อได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่นายทะเบียนจะประกาศกำหนดต่อไป

4.3 ในการพิจารณาอนุญาตจะพิจารณาจากฐานะการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยและความพร้อมในการประกอบธุรกิจตะกาฟูล ทั้งทางด้านบุคลากรและการจัดการ และในคำขออนุญาตจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- 4.3.1 ทุนในการดำเนินงานเบื้องต้นและวิธีการจัดหา
- 4.3.2 รูปแบบของการดำเนินธุรกิจ
- 4.3.3 วิธีแบ่งแยกเงินทุนของธุรกิจตะกาฟูลออกจากธุรกิจประกันชีวิตหรือธุรกิจประกันวินาศภัย
- 4.3.4 ข้อกำหนดในเรื่องการใช้สายงานสนับสนุนต่างๆ ของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยเพื่อประโยชน์ของกิจการการให้บริการตะกาฟูล
- 4.3.5 หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบัญชี การรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย และการจัดทำงบการเงินและเอกสารประกอบของกิจการการให้บริการตะกาฟูล
- 4.3.6 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานในแต่ละวัน เช่น การจัดทำเอกสารหลักฐาน การลงบัญชี และการจัดเก็บข้อมูล เป็นต้น

4.4 ให้กิจการการให้บริการตะกาฟูลมีวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจการเพื่อการประกอบธุรกิจที่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์

4.5 ธรรมเนียมตะกาฟูลที่บริษัทออกให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบทำยกรมธรรมตะกาฟูลด้วยทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ได้ขออนุญาตไว้และจะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์จากคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ด้วย

4.6 ในการประกอบกิจการให้บริการตะกาฟูล บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดสรรเงินที่ได้รับจากการขายหุ้นเพิ่มทุนมาใช้เป็นเงินทุนในการดำเนินงานเบื้องต้น และเงินทุนของกิจการนี้จะต้องปราศจากดอกเบี้ย นอกจากนี้ กิจการการให้บริการตะกาฟูลจะกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นที่มีระบบปราศจากดอกเบี้ยไม่ได้

4.7 บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยต้องแบ่งแยกทรัพย์สิน หนี้สิน ภาระผูกพัน รวมทั้งระบบบัญชีของกิจการการให้บริการตะกาฟูลออกจากกิจการประกันภัยสากลเสมือน

หนึ่งเป็นคนละนิติบุคคลและให้จัดทำงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการการให้บริการตะกาฟูลออกต่างหากจากกิจการประกันภัยสากล ทั้งนี้ ให้งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของบริษัทประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัยด้วย

4.8 บริษัทประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลทั่วไปจะต้องจัดตั้งกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการตะกาฟูลและกองทุนผู้ประกอบกิจการอย่างน้อยหนึ่งกองทุนแยกต่างหากออกจากกัน ทั้งนี้ บริษัทจะต้องจัดสรรเงินสำรองกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการไว้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด หรือบริษัทประกันชีวิตที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตะกาฟูลเพื่อครอบคลุมจะต้องจัดตั้งกองทุนและกองทุนย่อยสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ ผู้ประกอบกิจการ และเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมกิจการ โดยสินทรัพย์และภาระผูกพันของกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการและกองทุนเพื่อการลงทุนของผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องแยกต่างหากออกจากสินทรัพย์และภาระผูกพันอื่น ทั้งนี้ บริษัทจะต้องจัดสรรเงินสำรองกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการไว้ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4.9 ในกรณีที่เงินกองทุนผู้เข้าร่วมโครงการไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ตามภาระผูกพันที่เกิดขึ้น เว้นแต่กรณีที่เกิดจากความผิดพลาดในการดำเนินธุรกิจหรือเกิดจากการกระทำโดยเจตนาของบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยจะต้องจัดให้มีการกู้ยืมเงินโดยปราศจากดอกเบี้ยหรือการรูด (Qard-e-hansa) ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4.10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนของกิจการตะกาฟูล ภายใต้คำแนะนำของคณะที่ปรึกษาตะกาฟูลแห่งประเทศไทย

4.11 แนวทางและนโยบายการลงทุนของบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัยที่เกี่ยวข้องกับกิจการการให้บริการตะกาฟูลจะต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ที่กำหนดภายใต้ประกาศฉบับนี้ รวมทั้งที่เกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และในการลงทุนจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์

4.12 ให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะที่ปรึกษาตะกาฟูลแห่งประเทศไทย” ซึ่งจะต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้และความสามารถทางด้านศาสนาอิสลามและมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาอื่นไม่เกินสี่คน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

4.12.1 กำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนากิจการตะกาฟูลในภาพรวมของประเทศ

- 4.12.2 กำหนดหลักเกณฑ์และนโยบายในการดำเนินกิจการและการลงทุนตามหลักศาสนาอิสลาม
- 4.12.3 ให้คำปรึกษาแก่บริษัทตะกาฟูลในการตีความและวินิจฉัยทางด้านนิติศาสตร์อิสลาม (ฟิกซ์)
- 4.12.4 รับรองบุคลากรที่มีความเหมาะสมในการทำหน้าที่คณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์
- 4.12.5 อำนาจหน้าที่อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

4.13 บริษัทประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัยจะต้องจัดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาชะรีอะฮ์ ซึ่งจะต้องเป็นบุคคลผู้มีความรู้และความสามารถทางด้านศาสนาอิสลามและมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด จำนวนอย่างน้อย 2 คน โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะที่ปรึกษาตะกาฟูลแห่งประเทศไทยเสียก่อน โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 4.13.1 ให้คำแนะนำแก่บริษัทเกี่ยวกับหลักการของศาสนาอิสลามที่เกี่ยวข้องกับตะกาฟูล
- 4.13.2 นำเอานโยบายแนวทาง และหลักเกณฑ์ตามที่คณะที่ปรึกษาตะกาฟูลแห่งประเทศไทยกำหนดมาปฏิบัติ
- 4.13.3 อนุมัติผลิตภัณฑ์ รวมถึงเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4.13.4 อนุมัตินโยบายการลงทุน
- 4.13.5 อนุมัติการเตรียมตะกาฟูลต่อ
- 4.13.6 อนุมัติการกระจายรายได้ส่วนเกินไปยังผู้เข้าร่วมโครงการ

4.14 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยอาจทำการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลได้ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ทั้งนี้ จะต้องมีการเปิดโอกาสเพื่อรับฟังผู้ประกอบกิจการเสียก่อน โดยการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูลจะทำได้ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่า

- 4.14.1 การประกอบกิจการมีวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจการที่ไม่ถูกต้องตามชะรีอะฮ์
- 4.14.2 ผู้ประกอบกิจการไม่เริ่มประกอบกิจการภายใน 12 เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต
- 4.14.3 ผู้ประกอบกิจการยุติการดำเนินกิจการตะกาฟูล
- 4.14.4 ผู้ประกอบกิจการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจตะกาฟูลในลักษณะที่มีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการ

- 4.14.5 ผู้ประกอบกิจการทำการตกแต่งข้อมูลให้เป็นเท็จ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือข้อมูลไม่ถูกต้อง หรือปกปิดหรือล้นเหลวที่จะเปิดเผยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในใบคำขออนุญาต
- 4.14.6 ผู้ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของระเบียบฉบับนี้ หรือกฎระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.15 ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยมีความประสงค์จะเลิกประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูล ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยและให้คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ให้บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยกระทำการต่างๆ ตามที่จำเป็นเพื่อจัดการภาระผูกพัน ทรัพย์สิน หนี้สินและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตะกาฟูลให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม กรณีดังกล่าวนี้ให้นำไปใช้กับการถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจตะกาฟูลตามข้อ 4.14 ด้วย

4.16 ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยมีความประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัย หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตหรือประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ให้บริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยกระทำการต่างๆ ตามที่จำเป็นเพื่อจัดการภาระผูกพัน ทรัพย์สิน หนี้สินและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตะกาฟูลให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม

ประกาศ ณ

วันที่.....

(.....)

.....

เอกสารแนบท้ายประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

รูปแบบการประกอบกิจการการให้บริการตะกาฟูล

การดำเนินธุรกิจตะกาฟูลพื้นฐานจะถูกจำแนกออกตามประเภทของรูปแบบการจัดการทางการเงิน โดยผู้ประกอบกิจการตะกาฟูลจะอยู่ในฐานะของผู้จัดการกิจการประกันภัยและลงทุนเงินตามหลักชะรีอะฮ์ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ะกาละห์ (Wakalah Model)

รูปแบบการดำเนินงานแบบวะกะละห์ นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบกิจการและผู้เข้าร่วมโครงการจะอยู่บนพื้นฐานของหลักการตัวการตัวแทน ผู้ประกอบกิจการเป็นเสมือนตัวแทนที่กระทำการในนามของผู้เข้าร่วมโครงการทั้งในส่วนของการรับประกันภัยตะกาฟูลและการลงทุน โดยมีการกำหนดค่าธรรมเนียมในการบริการจัดการไว้เป็นจำนวนที่แน่นอน ค่าบริหารจัดการดังกล่าวจะครอบคลุมถึงการดำเนินกิจการและกำไรสำหรับส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการได้บริจาคเงินสมทบเข้าร่วมโครงการ ผู้ประกอบกิจการจะหักเงินดังกล่าวเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการตามจำนวนที่ได้มีการตกลงกันไว้ ซึ่งผู้ประกอบกิจการจะนำเอาเงินจำนวนดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ส่วนเงินที่เหลือก็จะนำไปสมทบเข้ากองทุนตะกาฟูลและนำไปลงทุนให้สอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์หากมีผู้ประสพภัยตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุนดังกล่าว และเมื่อสิ้นระยะเวลาที่ได้กำหนด หากมีเงินส่วนเกินหรือกำไรก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งระหว่างผู้ประกอบกิจการและผู้เข้าร่วมโครงการในฐานะเงินเพิ่มตามผลประกอบการ (Incentive) ตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้

2. มุฎอเราะซะฮ์ (Mudharabah Model)

การดำเนินงานแบบมุฎอเราะซะฮ์มีลักษณะเป็นการร่วมลงทุน โดยการแบ่งปันผลกำไรและผลขาดทุนร่วมกันระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการและผู้ประกอบกิจการ โดยตกลงให้ผู้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ลงเงินและผู้ประกอบกิจการจะลงแรงดำเนินการและบริหารงาน ซึ่งการดำเนินงานในรูปแบบนี้จะไม่ได้กำหนดค่าธรรมเนียมในการบริการจัดการไว้เป็นจำนวนที่แน่นอนส่วนเงินที่เหลือก็จะนำไปสมทบเข้ากองทุนตะกาฟูลและนำไปลงทุนให้สอดคล้องกับหลักชะรีอะฮ์หากมีผู้ประสพภัยตามที่ได้เอาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุนดังกล่าวและเมื่อสิ้นปีหากมีเงินส่วนเกินหรือกำไรก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งกันระหว่างผู้ประกอบกิจการและผู้เข้าร่วมโครงการตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกัน สำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของผู้ประกอบกิจการจะได้จากส่วนแบ่งผลกำไรดังกล่าว

3. แบบผสม (Mix Model)

การดำเนินงานรูปแบบนี้เป็นการผสมกันระหว่างการดำเนินงานแบบวะกะละห์ และการดำเนินงานแบบมูอเราะซะบะฮ์ โดยเป็นการนำเอารูปแบบของวะกะละห์มาใช้ในส่วนของ การรับประกันภัยตะกาฟูล โดยมีกำหนดค่าธรรมเนียมในการบริหารจัดการในจำนวนที่แน่นอน และ นำเอารูปแบบของมูอเราะซะบะฮ์มาใช้ในแง่ของการลงทุน เมื่อสมาชิกได้ชำระเงินสมทบเข้าร่วม โครงการแล้วผู้ประกอบการก็จะหักเงินดังกล่าวเพื่อเป็นค่าบริหารจัดการตามสัดส่วนที่ได้มีการตกลง กันไว้มาใช้ในการดำเนินธุรกิจเงินจำนวนที่เหลือจะถูกรวมเข้าในกองทุนตะกาฟูลและนำเอาเงินไป ลงทุนตามหลักชะรีอะฮ์ และหากมีผู้ประสบภัยตามที่ได้อาประกันภัยไว้ก็จะจ่ายเงินจากกองทุน ดังกล่าว และเมื่อสิ้นปีหากมีเงินส่วนเกินหรือกำไรก็จะนำเอาเงินดังกล่าวมาแบ่งกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้เข้าร่วมโครงการตามสัดส่วนที่ได้ตกลงกันไว้ตามรูปแบบของมูอเราะซะบะฮ์แต่ผู้ประกอบการ จะไม่ร่วมรับในการขาดทุนที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนจะตกเป็นภาระของ ผู้ประกอบการ

6.2.1.2 แนวทางแก้ไขปัญหในระยะยาว

หากในอนาคตการประกอบธุรกิจตะกาฟูลของประเทศไทยประสบความสำเร็จ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นและมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ การเปิดเสรีในภาคธุรกิจการเงินของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบธุรกิจตะกาฟูลในระดับพระราชบัญญัติย่อมเป็นการแก้ไขปัญหในระยะยาว ส่งเสริมให้มีการ ลงทุนของผู้เล่นในตลาดประกันภัยไทยเพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยให้เพิ่มมากขึ้นซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่าการยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวประเทศไทยควรนำเอา พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 มาเป็นต้นร่างเนื่องจากพระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ.1984 ของ ประเทศมาเลเซียนับเป็นต้นแบบของกฎหมายตะกาฟูลในหลายประเทศรวมทั้งประเทศปากีสถานด้วย แต่อย่างไรก็ดี ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ.2012 ของประเทศปากีสถานมีจุดเด่นในเรื่องการอนุญาตให้ บริษัทประกันภัยสากลประกอบธุรกิจตะกาฟูลแบบเปิดหน้าต่างให้บริการได้ ซึ่งนับเป็นข้อดีและมีความยืดหยุ่นในทางธุรกิจมากกว่า ดังนั้นจึงควรนำเอาข้อดีดังกล่าวมาเป็นต้นแบบในแง่ของรูปแบบใน การประกอบธุรกิจ

6.2.2 ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ.2558

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้คณะกรรมการอิสลามกลางแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามข้อ 3 ของนิยามคำว่า “กิจการฮาลาล” ประกาศกำหนดให้ตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของการบริการที่อยู่ในขอบข่ายของการดำเนินการอย่างใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐานฮาลาล การวางระบบมาตรฐานฮาลาล การควบคุมมาตรฐานฮาลาล การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมถึงการอนุญาต การยกเลิกให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลด้วย และให้ปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตราต่างๆ ของระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. 2558 เพื่อกำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของธุรกิจที่สามารถขอรับรองความถูกต้องของการดำเนินธุรกิจตามชะรีอะฮ์และขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลได้ รวมถึงให้มีบทบัญญัติในการคุ้มครองผู้บริโภค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.2.2.1 เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องทั่วไป เพื่อกำหนดสิทธิของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์และผู้ให้บริการให้ชัดเจน ดังนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 8 ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลหรือผู้ให้บริการจากการให้บริการที่ได้การรับรองฮาลาลตามระเบียบฉบับนี้ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

1. สิทธิที่จะได้บริโภคหรืออุปโภคผลิตภัณฑ์ที่ฮาลาลอย่างแท้จริง
2. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น
3. สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลต่างๆจากผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ เท่าที่จำเป็นต่อการคุ้มครองหรือปกป้องประโยชน์ของตนโดยชอบด้วยกฎหมาย
4. สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนตัว ในกรณีที่ได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับรองฮาลาลของผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดๆ ว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นไปโดยไม่สอดคล้องกับบัญญัติศาสนาอิสลาม

6.2.2.2 แก้ไขบทบัญญัติ เรื่องประเภทของการรับรอง ในหมวดที่ 7 ข้อ 32 โดยกำหนดให้ตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทกิจการที่สามารถขอรับรองฮาลาลและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล ดังนี้

ข้อ 32 การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้ใช้กับกิจการประเภทดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์อุปโภค
2. ผลิตภัณฑ์บริโภค
3. การเชือดสัตว์ การชำแหละ และการแปรรูป
4. การบริการอาหาร เครื่องดื่ม และครัวฮาลาล
5. การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล(Takaful)
6. ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป วัตถุดิบ ส่วนผสม และหรือเนื้อสัตว์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศ
7. การขนส่งและหรือการโลจิสติก (Logistic)
8. เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง
9. บรรจุภัณฑ์
10. เอกสารเพื่อการส่งออก
11. ประเภทอื่นใดตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

6.2.2.3 เพิ่มเติมบทบัญญัติหมวดที่ 14 เรื่อง การจัดตั้งองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ดังนี้

หมวด 14

องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล

ข้อ 71 เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้สมาคมมูลนิธิศูนย์ชมรมหรือองค์กรเอกชนในรูปแบบอื่นใดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือจัดตั้งโดยคณะบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลและมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าวมีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลต่อคณะกรรมการได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 72 องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามข้อ 71 มีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการฮาลาลและสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามระเบียบฉบับนี้
2. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล

3. การช่วยเหลือกลุ่มผู้บริโภคมุสลิมที่ได้รับความเดือดร้อน
4. การเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามระเบียบฉบับนี้ต่อคณะกรรมการ
5. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคมุสลิมที่รวมกันเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ข้อ 73 ในกรณีที่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามข้อ 71 มีเหตุปรากฏแก่คณะกรรมการเป็นที่เชื่อได้ว่ามีการดำเนินกิจกรรมไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการเมืองหรือมีการเรียกค่าตอบแทนหรือก่อให้เกิดความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือมีความไม่เหมาะสมในประการใดๆ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้

ข้อ 74 ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคมุสลิมที่รวมกันให้้องค์กรเอกชนดังกล่าวถอนฟ้องเว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวมสำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายทดแทนการถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคมุสลิมที่รวมกันมาแสดงต่อศาลด้วย

6.2.3 ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ....

ผู้เขียนขอเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา 26 แห่งร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาลพ.ศ.... เพื่อกำหนดให้ธุรกิจตะกาฟูลเป็นหนึ่งในประเภทของธุรกิจที่สามารถขอใบรับรองฮาลาลได้และเพิ่มประเภทธุรกิจที่สามารถขอใบรับรองฮาลาลเพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบที่ใช้บังคับในปัจจุบันพร้อมทั้งกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติในการกำหนดประเภทของกิจการเพิ่มเติม ดังนี้

มาตรา 26 ใบรับรองฮาลาลที่ออกให้ผู้ประกอบการแบ่งออกเป็นใบรับรองฮาลาลสำหรับกิจการประเภทดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์อุปโภค
2. ผลิตภัณฑ์บริโภค
3. การเชือดสัตว์ การฆ่าแหละ และการแปรรูป
4. การบริการอาหาร เครื่องดื่ม และครัวฮาลาล
5. การประกันภัยตามหลักศาสนาอิสลามหรือตะกาฟูล(Takafu)

6. ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป วัตถุดิบ ส่วนผสม และหรือเนื้อสัตว์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศ
7. การขนส่งและหรือการโลจิสติกส์ (Logistic)
8. เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง
9. บรรจุภัณฑ์
10. เอกสารเพื่อการส่งออก
11. ประเภทอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

6.2.4 หน่วยงานในการกำกับดูแลและการระงับข้อพิพาท

เนื่องจากธุรกิจตะกั่วฟูลเป็นธุรกิจประกันภัยทางเลือกประเภทหนึ่งจึงควรที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดย พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ.2550 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ² โดยมีภารกิจในการกำกับและพัฒนาธุรกิจประกันภัยให้มีความเข้มแข็งมั่นคง ส่งเสริมสนับสนุนให้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทสร้างเสริมความแข็งแกร่งให้ระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชนด้านการประกันภัย³ และมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางศาสนาอิสลามในระดับประเทศที่จะได้มีการแต่งตั้งขึ้น ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลทางด้านศาสนาควบคู่กันไป สำหรับการตัดสินและระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับตะกั่วฟูล เนื่องจากประเทศไทยไม่มีการจัดตั้งศาลชะรีอะฮ์ตามกฎหมายอิสลาม ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่าให้เป็นไปตามระบบศาลที่ใช้อยู่ในประเทศไทยปัจจุบัน ซึ่งในวิธีพิจารณาความแพ่งคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถอ้างผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านศาสนาอิสลามเป็นพยานของตนได้⁴ และศาลก็มีอำนาจในการแต่งตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญในด้านดังกล่าวได้หากศาล

² มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ.2550 บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

³ “แนะนำสำนักงาน คปภ.,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2559, <http://www.oic.or.th/th/consumer/about/recommended>

⁴ มาตรา 98 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บัญญัติว่า คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะอ้างบุคคลใดเป็นพยานของตน ก็ได้เมื่อบุคคลนั้นเป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญในศิลปะ

เห็นสมควรหรือคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอ⁵ โดยยอมรับให้คณะที่ปรึกษาตะกาฟูลหรือคณะกรรมการที่ปรึกษาอิสลามอื่นในระดับประเทศ (ถ้ามี) ที่ได้รับการแต่งตั้งและรับรองสถานะตามกฎหมายเป็นผู้เชี่ยวชาญ

6.2.5 สร้างความพร้อมของบุคคลากรและส่งเสริมนวัตกรรมทางการเงิน

การสร้างความพร้อมของบุคคลากรและการส่งเสริมนวัตกรรม สืบเนื่องจากตะกาฟูลเป็นธุรกิจประกันภัยประเภทหนึ่ง ชาวมุสลิมส่วนมากมีความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติเชิงลบต่อการประกันภัย มองว่าการประกันภัยเป็นฮะรอมต้องห้ามตามชะรีอะฮ์ ไม่ควรที่จะเกี่ยวข้อง ประกอบกับความน่าเชื่อถือของบริษัทที่ให้บริการที่ถูกต้องตามหลักชะรีอะฮ์ และยังมองว่าการประกันภัยเหมือนการขายตรง เป็นการเสนอขายที่มีการยัดเยียด นอกจากนี้ชาวมุสลิม ประชาชนทั่วไป รวมถึงหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและเอกชนยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตะกาฟูลอย่างแท้จริง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงควรที่จะเริ่มจากการปรับทัศนคติและความเชื่อของบุคคลที่มีต่อการประกันภัย เพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจทางการเงิน ศาสนาอิสลาม และตะกาฟูล ความพร้อมของบุคคลากรทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน นับเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้ธุรกิจตะกาฟูลประสบความสำเร็จ และแม้ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลจะมีความหลากหลาย แต่ก็ยังคงไม่ครอบคลุมในทุกๆ ภาคส่วนของสังคม ช่องทางการจัดจำหน่ายมีค่อนข้างที่จะจำกัด และขาดช่องทางการลงทุนตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งนอกเหนือจากการพัฒนาบุคคลากรแล้ว การสร้างนวัตกรรมการให้บริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงินอิสลามเพื่อรองรับการพัฒนาธุรกิจตะกาฟูลต่อไปเป็นสิ่งทีประเทศไทยไม่สามารถที่จะมองข้ามได้ โดยประเทศไทยควรจะมีพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ส่งเสริมการลงทุนตามหลักศาสนาอิสลามและมุ่งเน้นในการผูกผลิตภัณฑ์ตะกาฟูลกับผลิตภัณฑ์ทางการเงินอิสลามประเภทอื่นๆ

วิทยาศาสตร์ การฝีมือ การค้าหรือการงานที่ทำ หรือในกฎหมายต่างประเทศ และซึ่งความเห็นของพยานอาจเป็นประโยชน์ในการวินิจฉัยชี้ขาด ข้อความในประเด็นทั้งนี้ ไม่ว่าพยานจะเป็นผู้มีอาชีพในการนั้นหรือไม่

⁵ มาตรา 99 แห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง บัญญัติว่า ถ้าศาลเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องตรวจบุคคล วัตถุ สถานที่ หรือตั้งผู้เชี่ยวชาญตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 129 และ มาตรา 130 เมื่อศาลเห็นสมควร ไม่ว่าจะพิจารณาคดีจะอยู่ในชั้นใดหรือ เมื่อมีคำขอของคู่ความฝ่ายใดภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติ มาตรา 87 และ มาตรา 88 ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งกำหนดการตรวจหรือการแต่งตั้ง ผู้เชี่ยวชาญเช่นนั้นได้

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

- ค่านาย อภิปรัชญาสกุล. การประกันภัยการขนส่ง. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมลสมัย, 2553.
- จิตติ ดิงศภัทย์. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.
- ชฎิล โรจนานนท์ และคณะ. สรุปรายงานการวิจัย ชุดโครงการวิจัย ไทย-โลกมุสลิม. กรุงเทพมหานคร : มาร์คเอ็มพริ้นติ้ง, 2556.
- ดลมนรรัตน์ บากา และ แวอูเซ็ง มะแดเฮาะ. อิสลามศึกษาเบื้องต้น. ปัตตานี : วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2536.
- ดิเรกกุล ศิริสวัสดิ์. เอกสารการสอน ชุดวิชา ความเชื่อและศาสนาในสังคมไทย หน่วยที่ 11. กรุงเทพฯ : วุฒิจการพิมพ์, 2555.
- ดิเรกกุล ศิริสวัสดิ์. ความหมายของอัลกุรอาน. กรุงเทพฯ : วุฒิจการพิมพ์, 2513.
- เด่น โต๊ะมีนา. กฎหมายอิสลาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงจันทร์การพิมพ์, 2532.
- บรรจง บินกาซัน. อิสลามสี่ธรรมแห่งชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ออฟเซ็ทเพรส, 2548.
- ภัทรพร สิริกาญจน. อิสลามศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- มุฮัมมัด ยูซุฟมุซา. กฎหมายอิสลามเบื้องต้น. ปัตตานี : วิทยาลัยอิสลามศึกษา, 2545.
- ยูซุฟ ก็อร์ฏอวี. หะลาลและหะรอมในอิสลาม. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสืออิสลาม, 2549.
- สมศักดิ์ มุหะหมัด. ชีวประวัติวันปีมุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม. กรุงเทพมหานคร: สมาคมนักเรียนเก่าศาสนาวิทยา, 2543.

วิทยานิพนธ์

- ขวัญกมล จิวจันทร์. ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- จำรัส กาญจนวงศ์. ปัญหาและอุปสรรคการเปิดเสรีประกันภัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.

- ซัลมาน เหมมานะ. ธนาคารไม่มีดอกเบียตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ประภา ประดิษฐากร. การศึกษาการให้บริการทางการเงินและผลการดำเนินงานของธนาคารอิสลาม แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- มาลียา มุขตารี. กฎหมายอิสลามกับกฎหมายมนุษยชนระหว่างประเทศ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- สารัตน์ เงินเขียว. บทบาทของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวไทยมุสลิมในเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549.
- สุกฤตา สาเส้น. การบริหารทางการเงินตามหลักศาสนาอิสลามของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.
- อำนาจ วงศ์พินิจโรดม. ความมั่นคงของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

สี่อเล็กทรอนิกส์

- กรมการศาสนา. “ประวัติศาสนาอิสลาม.” <http://www.dra.go.th/th/cmsdetail-4-42-1-240.html>, 16 มกราคม 2557.
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. “อาเซียนตกลงเปิดการค้าเสรีสินค้าและบริการ 12 สาขา.” http://www.site.rmutt.ac.th/ASEAN/?page_id=331, วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557.
- คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. “การประกันภัยรถยนต์กับพระราชบัญญัติประกันภัยรถยนต์.” http://www.oic.or.th/th/elearning/inner_car02-02.php, 28 กรกฎาคม 2557.
- คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. “แนะนำสำนักงาน คปภ.” <http://www.oic.or.th/th/consumer/about/recommended>, 15 กรกฎาคม 2559.
- เชครีฎอ อะหมัด สมะดี. “การประกันภัยชะรีอะฮ์ (ตะกาฟูล) คืออะไร.” <http://www.islamfinance.in.th>, 16 มกราคม 2557.
- ณรงค์ ดินห์ศนี. “กลุ่มแนวความคิดทางเศรษฐศาสตร์อิสลาม.” <http://www.gotoknow.org/posts/104238>, 1 สิงหาคม 2557.

- ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย. “การเงินอิสลาม.” <http://www.ibank.co.th/2010/th/shariah-information/shariah-knowledge-finance.aspx?ID=2>, 28 กรกฎาคม 2557.
- ปิติศรี แสงนาม. “จะเป็น ASEAN Medical Hub ได้ ไทยต้องเข้าใจวิถีอิสลาม.” <http://www.thai-aec.com/296>, 3 พฤศจิกายน 2556.
- มุสฏอฟาอัลอับดุลลอฮ. “บทสรุปเศรษฐศาสตร์อิสลาม.” http://library.kbu.ac.th/Search_online/Links/islam/Economics.pdf, 1 สิงหาคม 2557.
- มุฮัมหมัด บิน อิบรอฮีมออตตุยญีรีย. “อัล-หุดูด (การกำหนดบทลงโทษ).” <http://IslamHouse.com/307381>, 28 กรกฎาคม 2557.
- มุฮัมหมัด อาซมีมาฮัมหมัด. “Gharar ความไม่แน่นอนข้อห้ามในการเงินอิสลาม.” <http://www.islamicfinancethai.com>, 20 กรกฎาคม 2557.
- มุฮัมหมัด อาซมีมาฮัมหมัด. “ประวัติธนาคารอิสลาม.” <http://www.islamicfinancethai.com>, 21 กรกฎาคม 2557.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. “การสำรวจสภาวะสังคมและวัฒนธรรม.” <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/soc-culPocket.pdf>, 20 มิถุนายน 2558.
- อับดุลลาอะ หน่มสุช. “การทำสงครามในอิสลาม : นิยามและเงื่อนไข.” <http://www.islammore.com>, 28 กรกฎาคม 2557.

Books

- Murghinani Ali IbnSakar. The HEDAYA. Lahore,Pakistan :Primier Book House, 1982.
- Rahim MA. Islamic Arthanaitik Nirapattawa Binma. Bangladesh, Dhaka : Islamic Foundation, 1983.
- MohdMa’sumBillah. Applied Takaful and Modern Insurance Law and Practice. Malaysia : Vivar Printing Sdn Bhd, 2007.
- Siddiqi. Muslim Economic Thinking: A Survey of Contemporary Literature. UK: The Islamic Foundation, 1980.
- Frenz and Iyer Krishna. Deverloping a Takaful product in India-Risk and Challenges. Bangladesh, Dhaka : Islamic Foundation, 1983.
- Ezamshah Ismail. Basic Takaful Broking Handbook. Malaysia : IBFIM, 2011.

Electronic Materials

Bank Negara Malaysia. "Bank Negara." <http://www.bnm.gov>, October 21, 2015.

EY. "Global Takaful Insight 2014," [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/\\$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY_Global_Takaful_Insights_2014/$FILE/EY-global-takaful-insights-2014.pdf), May 20, 2016.

Insurance Regulator Authority. "IRA Takaful Operation Guidelines.", <http://www.ira.go.ke/attachments/article/63/Takaful%20Operational%20Guidelines-%20Draft%20V%202.0.pdf>, July 13, 2015.

Ramadan. "World Muslim Population." <http://www.muslimpopulation.com/World>, October 30, 2014.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติตะกาฟูล ค.ศ. 1984 (Takaful Act 1984)

LAWS OF MALAYSIA

Act 312

Takaful Act 1984

Date of Royal Assent	24-Dec-1984
Date of publication in the <i>Gazette</i>	31-Dec-1984

An Act to provide for the regulation of takaful business in Malaysia and for other purposes relating to or connected with takaful.

[1st January 1985]

ARRANGEMENT OF SECTIONS

PART I

PRELIMINARY

1. Short title.
2. Interpretation.
3. Classification of takaful business, and construction of references to matters connected with takaful.

PART II

CONDUCT OF TAKAFUL BUSINESS

General restriction on takaful operators

4. Requirements for carrying on business as takaful operator.
5. Holding out as a registered takaful operator.
6. Use of word "takaful".
7. Examination of persons suspected of carrying on takaful

business.

8. Registration of takaful operators by Director General.
9. Annual registration fees.
10. Conditions of registration.
11. Cancellation of registration.
12. Effects of cancellation of registration.
13. Deposits.
14. Bank covenants in lieu of deposits.
15. Register of takaful certificates.
16. Establishment and maintenance of takaful funds, and allocation of surplus.
17. Requirements as to assets of takaful funds.
18. Restrictions on payment of dividends and grant of advance, loan, credit facility, and financing facility.
19. Disclosure of interests by directors.
20. Requirements as to documents evidencing title to assets of takaful funds.
21. Establishment and maintenance of takaful guarantee scheme funds and payments of moneys out of the funds.
22. Enforcement of requirements as to registers of certificates and takaful funds and payment of levies by operators.
23. Re-takaful.
24. Payment in Malaysian currency of solidarity moneys under family solidarity certificates.
25. Assumption of risks by operator.
26. Mis-statement of age and non-avoidance of participation.
27. Control of forms of proposal, certificates and brochures.
28. Misleading statement, promise or forecast inducing person to enter into contract of takaful.
29. Requirements as to prospectuses and statements of capital.
30. Opening of branch office.
31. Disqualification of managing director, director, chief executive, principal officer or controller of an operator.
32. Duty to notify change of managing director, director, chief executive or principal officer.
33. Power to inspect, to require information, etc.

34. Change in control of operator.
35. Takaful agents and brokers.
36. Intermediaries in takaful transactions.
37. Licensing of brokers.
38. Adjusters.
39. Examination of person suspected of acting, holding out as broker or adjuster.
40. Saving for validity of certificates.

PART IIA

INTERNATIONAL TAKAFUL BUSINESS

- 40A. Requirements for carrying on business as international takaful operator.
- 40B. Registration of international takaful operators by Director General.
- 40C. Minimum capital funds or net working funds.
- 40D. Power of the Minister to modify certain provisions to be made applicable to an international takaful operator.

PART III

RETURNS, INVESTIGATIONS, WINDING UP AND TRANSFERS OF BUSINESS

41. Annual accounts and audit.
42. Actuarial investigations and reports as to family solidarity business.
43. Power to require returns under sections 41 and 42 to be rectified.
44. Additional provisions as to returns under sections 41 and 42.
45. Returns of changes in registration particulars.
46. Investigation of affairs of takaful operator.
47. Powers of Director General to issue directions.
48. General provisions as to winding up.
49. Special provision for takaful operators directed to cease takaful business.
50. Co-operative societies doing takaful business.
51. Schemes for transfer of business.
52. Confirmation of schemes.

53. Documents to be filed when scheme confirmed.

PART IV

MISCELLANEOUS AND GENERAL

- 53A. Advice of Syariah Advisory Council.
54. Central Bank to be responsible for administration, etc. of this Act, and Governor of Central Bank to be Director General of Takaful.
55. Indemnity.
- 55A. Officers deemed to be public servants.
56. Annual reports.
57. Statistics.
58. Service of notices.
59. Secrecy and penalty.
- 59A. Exemption.
60. General provisions as to offences.
61. Compounding of offences.
62. Prosecution.
63. Jurisdiction of court.
64. Capacity of infant to participate.
65. Payment of family solidarity claim without probate, etc.
66. Knowledge of and statement by authoized agent to be deemed knowledge and statement by operator.
67. Application of other laws.
68. Regulations.
69. Power to issue guidelines, *etc.*

First Schedule Malaysian assets authorized for deposits and takaful funds.

Second Schedule Returns by takaful operator.

PART I

PRELIMINARY

Short title. 1. This Act may be cited as the Takaful Act 1984.

Interpretation. 2. In this Act, unless the context otherwise requires—

“Accountant General” means the Accountant General, Malaysia;

“accounting period”, in relation to any takaful operator, means the period for which the operator makes up the accounts of the takaful business carried on by him in Malaysia;

“adjuster” means any person who for compensation, fee, commission or salary investigates and negotiates settlement of claims arising under takaful contracts, solely on behalf of either the takaful operator or the participant;

“broker” means any individual, firm or company who for compensation as an independent contractor, in any manner solicits, negotiates or procures takaful contracts or the renewal or continuance thereof on behalf of the participant other than himself;

Ord. 61/58.

“Central Bank” means the Central Bank of Malaysia established by the Central Bank of Malaysia Ordinance 1958;

Act A699.

“contribution” means takaful instalment payable by participants;

*Act 287.
Sabah 3/58.
Sarawak Cap. 66.*

“Co-operative Societies Act” means the Co-operative Societies Act 1948, or the Co-operative Societies Ordinance 1958 of Sabah, or the Co-operative Societies Ordinance of Sarawak, as the case may require;

“Director General” means the Director General of Takaful appointed under section 54;

“family solidarity” means takaful for the benefit of the individual and his family;

“foreign company” has the meaning assigned to it by the Companies Act 1965;

Act A1306.

“foreign institution” means a foreign company which carries on business outside Malaysia which is similar to the takaful business as provided under this Act or a foreign company which carries on any other financial business as may be specified by the Director General;

Act A1306.

“international takaful business” means takaful business in currencies other than ringgit;

Act A1306.

“operator” means a company or a society which carries on takaful business registered under section 8 and includes an international takaful operator registered under section 40B;

Act A1306.

“participant” includes, where a certificate has been assigned, the assignee for the time being and, where they are

entitled as against the takaful operator to the benefit of the certificate, the personal representatives of a deceased participant;

“principal officer” means a person, by whatever designation called, appointed by a takaful operator and charged with the responsibility of managing the affairs of the operator;

“qualified actuary” means a Fellow of the Institute of Actuaries in England, or a Fellow of the Faculty of Actuaries in Scotland, or a Fellow of the Society of Actuaries in America, or such other person as may be prescribed by the Minister;

“regulations” means regulations made by the Minister under this Act;

“re-takaful” means an arrangement consistent with sound takaful principles for re-takaful of liabilities in respect of risks incurred or to be incurred by the takaful operator in the course of his carrying on takaful business;

“re-takaful’s deposit” means an amount deposited with or retained by a takaful operator by way of security for the performance by the re-takaful operator of contracts undertaking liabilities incurred by the takaful operator;

“statutory balance-sheet” and “statutory valuation” means respectively a balance-sheet lodged with the Director General in order to comply with subsection (1) of section 41, and a valuation of which the results are shown in a valuation balance-sheet lodged with him on an actuarial investigation made in order to comply with subsection (1) of section 42 and—

- (a) any reference to the last statutory balance-sheet or to the last statutory valuation shall be construed as reference to that last prepared or made and not superseded by the arrival of the data as at which another is to be prepared or made; and
- (b) any reference to there being shown in a statutory balance-sheet or on a statutory valuation a surplus of assets over liabilities of a takaful fund shall be construed accordingly by reference to the prescribed form of balance-sheet or valuation balance-sheet and to the rules to be followed under this Act in preparing it;

“the Register” means the register of takaful certificates established by a takaful operator under section 15;

“takaful” means a scheme based on brotherhood, solidarity and mutual assistance which provides for mutual financial

aid and assistance to the participants in case of need whereby the participants mutually agree to contribute for that purpose;

“takaful benefits” includes any benefit, pecuniary or not which is secured by a takaful certificate, and “pay” and other expressions, where used in relation to takaful benefits, shall be construed accordingly;

“takaful business” means business of takaful whose aims and operations do not involve any element which is not approved by the Syariah;

“takaful certificate” includes any contract of takaful for family solidarity business or general business whether or not embodied in or evidenced by an instrument in the form of a certificate, and references to issuing a certificate shall be construed accordingly. References to a certificate of a takaful operator include any certificate in respect of which the operator is under any liability, whether the certificates were issued by the operator or the liability was transferred to the operator from another;

“takaful operator”, “international takaful operator”, “takaful agent” and “takaful broker” means a person who carries on takaful business as takaful operator, international takaful operator, takaful agent and takaful broker respectively.

Act A1306.

Classification of takaful business, and construction of references to matters connected with takaful.

3. (1) For the purposes of this Act—

- (a) takaful business shall be divided into two classes—
- (i) family solidarity business which, in addition to all takaful business concerned with solidarity certificates shall include, in the case of any takaful operator, any type of takaful business carried on as incidental only to the operator’s other solidarity business; and
 - (ii) general business, that is to say, all takaful business which is not family solidarity business,

and the re-takaful of liabilities, under takaful certificates shall be treated as takaful business of the class and type to which the certificates would have belonged if they have been issued by the re-takaful operator;
- (b) references to carrying on takaful business include the

carrying it on through an agent, or as agent;

- (c) the operation, otherwise than for profit, of a scheme or arrangement relating to service in particular offices or employments, and having for its objects or one of its objects to make provision in respect of persons serving therein against future retirement or partial retirement, or against future termination of service through death or disability, or against similar matters, shall not be treated as carrying on the business of takaful; and
- 13/66. (d) no society registered under the Societies Act 1966 shall be deemed to be a takaful operator, and no agent for such a society shall as such be deemed to be a takaful agent; nor shall references in this Act to a certificate or contract of takaful apply to any certificate or contract whereby a takaful is effected with such a society.

PART II

CONDUCT OF TAKAFUL BUSINESS

General restriction on takaful operators

Requirements for carrying on business as takaful operator.

4. (1) Subject to this Act, takaful business shall not be carried on in Malaysia by any person as takaful operator except—

- Act 125. (a) by a company as defined in the Companies Act 1965; or
- Act 502. (b) by a society registered under the Co-operative Societies Act.

(2) No such company or society shall carry on family solidarity business or general business or both in Malaysia as takaful operator unless—

- (a) it is registered under this Act in respect of that class of business or both;
- (b) in the case of a company as defined in the Companies Act 1965 and a society mentioned in subsection (1) (b), it maintains at all times a surplus of assets over liabilities of not less than the amount as may be prescribed from time to time;
- (c) it has the deposit required by this Act in respect of it; and
- (d) it is a member of a takaful association approved by the

Act A620.
Note.

Minister, provided that this paragraph shall not apply until such an association is established.

(3) For the purposes of subsection (2) (b), the surplus of assets shall be in the form of cash or securities specified in the First Schedule, or any combination thereof.

(4) For the purposes of this section, the value of takaful assets and liabilities may be determined on a basis to be prescribed from time to time.

(5) A person who contravenes this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding eighty thousand ringgit, increased by sixteen thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so, or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

Holding out as a registered takaful operator.

5. Where any person holds himself out to be a registered takaful operator in respect of family solidarity business or general business or both where he is not registered under this Act in respect of that business, that person shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term of twelve months or to both, and to a daily fine of not exceeding four thousand ringgit.

Use of word "takaful".

6. (1) No person other than an operator registered under this Act shall, without the written consent of the Director General, use the word "takaful" or any of its derivatives in any language, or any other word indicating that such person carries on takaful business in the name, description or title under which it carries on business in Malaysia or make any representation to such effect in any bill head, letter paper, notice or advertisement or in any other manner:

Provided that nothing in this section shall prohibit a takaful association from using the word "takaful" or any of its derivatives in any language as part of its name or description of its activities.

(2) Any person who contravenes the provision of subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of four thousand ringgit or to imprisonment for a term of six months or to both and to a daily fine of not exceeding four hundred ringgit.

Examination of persons suspected of carrying on takaful

7. (1) Where the Director General has reason to suspect or believe that a person is carrying on takaful business without

business. having been registered under this Act, he may call for or inspect the books, accounts and records of that person in order to ascertain whether or not that person has contravened or is contravening any provisions of this Act.

(2) Any person who wilfully refuses to submit the books, accounts and records or to allow the inspection thereof shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term of twelve months or to both and to a daily fine of not exceeding four thousand ringgit.

Registration of takaful operators by Director General.

8. (1) The Director General shall be responsible for the registration of takaful operators and, subject to this section, shall on the application of any company or society qualified under subsection (1) of section 4 register with or without conditions and on payment of the prescribed fees, the applicant in respect of family solidarity business or general business or both.

(2) An application to be registered in respect of family solidarity business or general business may be made by a company or society already registered in respect of the other.

(3) The Director General shall not be required to consider an application unless it is made in writing and he has been furnished with such documents and information as may be prescribed or as he may in the particular case require.

(4) The Director General shall refuse to register an applicant if, after appropriate inquiry, he is satisfied that the name of the applicant is by its resemblance to the name of any other body likely to deceive.

(5) The Director General shall also refuse to register an applicant unless he is satisfied—

- (a) that the aims and operations of the takaful business which it is desired to carry on will not involve any element which is not approved by the Syariah; and
- (b) that there is in the Articles of Association of the takaful operator concerned provision for the establishment of a Syariah advisory body, as may be approved by the Director General, to advise an operator on the operations of its takaful business in order to ensure that it does not involve in any element which is not approved by the Syariah.

Act A1212.

(6) Where the Director General is satisfied that an applicant has complied with all the requirements of this section he shall refer the application to the Minister; and if the Minister so directs, the Director General shall not register

the applicant who shall be notified of the direction.

(7) The Director General shall not register an applicant in respect of takaful business of either class until the Accountant General certifies to him that the applicant has made in respect of that business the deposit required by this Act.

(8) The Director General shall cause notice of any registration of a takaful operator to be published in the *Gazette*.

Act A1306.

Annual registration fees. 9. (1) Every operator shall pay such annual registration fees as the Minister may prescribe.

(2) The Minister may prescribe different registration fees for different classes of takaful business.

Conditions of registration. 10. (1) The Director General may from time to time and as he thinks fit—

- (a) impose conditions of registration on an operator; or
- (b) add to, vary, or revoke any existing conditions of registration of an operator,

who is already registered under this Act in order for it to remain so registered.

(2) Any operator who fails to comply with any of the conditions imposed by the Director General under subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of twenty thousand ringgit and to a daily fine of four thousand ringgit.

Cancellation of registration. 11. (1) The Director General may by order cancel the registration of an operator either wholly or in respect of a class of business, as the case may be, if he is satisfied that—

- (a) the operator is pursuing aims or carrying on operations involving any element which is not approved by the Syariah;
- (b) the operator has not commenced business within twelve months after being registered;
- (c) the operator has ceased to carry on takaful business in respect of any class of business;
- (d) the operator has failed to maintain a surplus of assets over liabilities in accordance with paragraph 4(2)(b), or, in the case of an international takaful operator, the

Act A1306.

international takaful operator has failed to comply with the requirements of section 40C, as the case may be;

- (e) the operator has neglected or refused to observe an order of the Director General to make good any deficiency, whenever its takaful fund shall have become impaired;
- (f) the operator proposes to make, or has made any composition or arrangement with its creditors or has gone into liquidation or has been wound up or otherwise dissolved;
- (g) the operator is carrying on its business in a manner likely to be detrimental to the interests of its participants;
- (h) the operator is unable to meet its obligations;
- (i) the operator has failed to effect satisfactory re-takaful arrangements;
- (j) the operator is contravening or has contravened the provisions of this Act or any of the regulations or any conditions imposed or any directions given by the Director General under this Act;
- (k) the operator has been convicted of any offence under this Act or any of its officers holding a managerial or an executive position has been convicted of any offence under this Act;
- (l) the operator has furnished false, misleading or inaccurate information, or has concealed or failed to disclose material facts in its application for registration; or
- (m) it is in the public interest to cancel the registration.

(2) The Director General shall before cancelling any registration under subsection (1) cause to be given to the operator concerned notice in writing of his intention to do so, specifying a date, not less than fourteen days after the date of the notice, upon which the cancellation will take effect and calling upon the operator to show cause to the Director General why the registration should not be cancelled.

(3) Notwithstanding the fact that the registration of an operator has been cancelled under this section, so long as the operator remains under any liability in respect of Malaysian certificates belonging to the class of takaful business to which the registration relates, the operator shall take such action as it considers necessary or as may be required by the Director General to satisfy him that reasonable provision has

been or will be made for that liability and that adequate arrangements exist or will exist for payment in Malaysia of contributions and claims on those certificates.

(4) When the Director General has cancelled a registration under subsection (1) he shall forthwith inform the operator of the cancellation.

(5) Any operator whose registration has been cancelled pursuant to this section may within sixty days of being notified in writing of the cancellation appeal against the order of cancellation to the Minister whose decision thereon shall be final.

(6) An order of cancellation made by the Director General, or where there is an appeal, the decision of the Minister confirming the order of cancellation shall not take effect until the expiration of a period of fourteen days after the operator has been informed in writing of the order or decision.

Effects of cancellation
of registration.

12. (1) Where an order of cancellation becomes effective under section 11—

- (a) notice of the cancellation shall be published in the *Gazette*; and
- (b) the operator shall, as from the date of cancellation, cease to carry on in Malaysia takaful business of the class in respect of which its registration has been cancelled under this Act, otherwise than by the collection or receipt of contributions on Malaysian certificates belonging to that class effected before the date of cancellation of registration and subsection (2) of section 4 shall not apply to the operator in respect of the collection or receipt of those contributions.

(2) The provisions of subsection (1) (a) shall not prejudice the enforcement by any participant or person of any right or claim against the operator or by the operator of any right or claim against any participant or person.

Deposits. **13.** (1) An operator, while registered in respect of any class of takaful business, shall at all times have in respect of that business a deposit with the Accountant General of a value of not less than the amount as may be prescribed by the Minister.

(2) Any such deposit shall be made in cash or securities specified in the First Schedule or partly in one way and partly in the other; and any cash comprised in a deposit may

be invested in such manner not contrary to the Syariah as may be approved by the Director General.

(3) All incomes accruing in respect of a deposit shall be payable to the operator making the deposit.

(4) A deposit made under this section in respect of any class of takaful business shall be retained by the Accountant General until either the operator ceases to be registered in respect of that class of takaful business or the deposit is required in the winding up of the operator, and if the operator ceases to be registered as aforesaid, the deposit or part of it may be further retained for the purpose of and in accordance with any such provision for liabilities in respect of certificates as is required by subsection (3) of section 11.

(5) If at any time a deposit under this section (other than a deposit retained after the operator has ceased to be registered as aforesaid) comprises assets other than Government securities, and the value of those assets is less than the sum prescribed by virtue of subsection (1) reduced by the value of any Government securities comprised in the deposit, then the Director General may by notice in writing direct the operator to add thereto within twenty-eight days of the service of the notice, cash or securities specified in the First Schedule of a value not less than the difference.

(6) An operator which has made a deposit under this section may at any time substitute for any assets comprised in the deposit cash or securities specified in the First Schedule, so long as the value of the deposit is not thereby reduced to an amount below that which is required by this Act.

(7) In the foregoing subsections "securities" (except in the expression "Government securities") includes any form of investment not contrary to the Syariah, and "Government securities" means securities of which the principal or profit is charged directly or by way of guarantee on the Consolidated Fund of the Federation or of any State, but no deposit shall include—

- (a) any shares in, or other securities of an operator registered under this Act;
- (b) except so far as a debt comprised in the deposit is secured on land, any estate or interest in land; or
- (c) any securities authorized in paragraphs 2, 3, 4, 5 and 6 of the First Schedule which the Minister on the advice of the Director General and the Accountant General declares in writing to the operator to be unsuitable for the purposes of a deposit.

(8) Where by virtue of subsection (7) (c) any securities comprised in a deposit are declared unsuitable, the operator shall within one calendar month of the securities being so declared, substitute therefor such other securities as are authorized by this section.

Bank covenants in lieu
of deposits.
Act 276.

14. (1) If in the case of any operator, a bank licensed under the Islamic Banking Act 1983, makes with the Government an agreement in a form approved by the Director General, whereby the bank covenants with the Government to deposit with the Accountant General a specified sum in cash on account of the operator's deposit under this Act in respect of either class of takaful business, and the covenant complies with any requirements the Director General sees fit to impose as to the circumstances in which that sum is to be deposited, then for the purposes of this Act the operator shall be treated as having deposited under section 13 a sum of cash equal to that so covenanted for and the sum so covenanted for shall be recoverable notwithstanding that no consideration is furnished on the agreement.

(2) Any sum deposited by a bank in pursuance of an agreement made under subsection (1) shall be dealt with under or for the purposes of this Act as if it were a sum deposited by the operator under section 13.

(3) This section shall not authorize an agreement to be substituted under subsection (6) of section 13 for assets comprised in a deposit.

Register of takaful
certificates.

15. (1) Every operator registered under this Act shall establish a register of takaful certificates in such form as may be prescribed and shall, other than any prescribed exceptions, keep the Register at its principal place of business in Malaysia.

(2) Subject to this section, there shall be entered in the Register all Malaysian certificates of the operator, and no certificate entered in the Register shall be removed from it so long as the operator is under any liability in respect of the certificate.

(3) An operator shall, at the request of any person having an interest in any certificate of the operator, inform him whether or not the certificate is entered in the Register.

(4) If the operator ceases to be registered under this Act in respect of either class of takaful business, the Register shall cease to exist as a statutory register under this Act of

certificates belonging to that class of business and any reference in this Act to certificates registered under this Act shall be construed accordingly.

(5) Subject to subsection (4), the Register shall, notwithstanding that the operator at any time ceases to carry on in Malaysia either class of takaful business, continue to be maintained by the operator for certificates belonging to that class so long as the operator is under any liability in respect of such certificates registered or required to be registered at that time.

Establishment and maintenance of takaful funds, and allocation of surplus.

16. (1) Every operator registered under this Act shall establish and maintain in accordance with this section a takaful fund in respect of the class or each of the classes of takaful business carried on by the operator in Malaysia so far as that business relates to Malaysian certificates.

(2) There shall be paid into a takaful fund all receipts of the operator properly attributable to the business to which the fund relates (including the income of the fund), and the assets comprised in the fund shall be applicable only to meet such part of the operator's liabilities and expenses as is properly so attributable.

(3) In the case of a fund established in respect of family solidarity business, no part of the fund shall be allocated by way of takaful benefits to participants, except with the approval of a qualified actuary and out of a surplus of assets over liabilities as shown on the last statutory valuation of the fund and on the making of any such allocation that surplus shall be treated for purposes of this section as reduced by the amount allocated.

(4) In a winding up assets comprised in the deposit made by an operator under this Act in respect of either class of business shall be treated as assets of the takaful fund established by the operator in respect of business of that class, and subsection (2) shall apply to those assets accordingly.

(5) A takaful fund established by an operator for any class of business shall, notwithstanding that the operator at any time ceases to carry on that class of business in Malaysia continue to be maintained by the operator so long as the operator is required by this Act to maintain the Register for certificates belonging to that class.

Requirements as to assets of takaful fund.

17. (1) The assets of any takaful fund under this Act shall be kept separate from all other assets of the operator, and

shall not include assets comprised in a deposit under this Act, nor any amounts on account of goodwill, the benefit of development expenditure or similar items not realizable apart from the business or part of the business of the operator.

(2) Subject to section 24 the assets of any takaful fund shall be such that—

- (a) the value of Malaysian assets as specified in the First Schedule, with any such additions as are permitted by subsection (4), is not less than eighty per cent of the total value of the assets of the fund; and
- (b) the value of investments in securities of the Federal or State Government issued in Malaysia is not less than fifteen per cent of the total value of the assets of the fund at any time.

(3) For the purposes of subsection (2) there may be added to the value of items specified in the First Schedule the amount or value of any assets of the fund of the following descriptions:

- (a) outstanding contributions on family solidarity certificates on which future liabilities may be met out of the assets of the fund;
- (b) sums representing claim recoveries from re-takaful operators in or outside Malaysia.

(4) The Minister may, in respect of assets of any takaful fund, require an operator—

- (a) not to make investments of a specified class or description;
- (b) to realise, before the expiration of a specified period or such extended period as the Minister may allow, the whole or a specified proportion of investments of a specified class or description held by the operator when the requirement is made.

(5) For the purposes of this section the assets from time to time representing any re-takaful operator's deposit held by the takaful operator to meet liabilities of a takaful fund shall be treated with the agreement of the re-takaful operator as assets of the fund.

Restrictions on
payment of dividends
and grant of advance,
loan, credit facility,
and financing facility.

18. (1) No operator shall—

- (a) pay any dividend on its shares until all its capitalized

- expenditure (including preliminary expenses, organization expenses, share selling commission, brokerage, amounts of losses incurred, and any other item of expenditure not represented by tangible assets) has been completely written off;
- (b) grant an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility against the security of its own shares;
 - (c) except in such special circumstances and in such amounts as the Director General may allow, grant an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility—
 - (i) to any of its directors other than an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility secured by a certificate in name of the directors;
 - (ii) to a firm in which it or any of its directors has any interest as partner, manager, or agent, or to an individual for whom or a firm for which any of its directors is a guarantor;
 - (iii) to a company in which any of its directors owns twenty per cent of the voting shares or more;
 - (iv) to a company in which the operator owns twenty per cent of the voting shares or more;
 - (v) to a company which owns twenty per cent of the voting shares of the operator or more; and
 - (vi) to a company in which a company mentioned in subparagraph (v) owns twenty per cent of the voting shares or more;
 - (d) except in such special circumstances and in such amounts as the Director General may allow, grant to a person other than its employee or to any person mentioned in paragraph (c) an unsecured advance, unsecured loan, unsecured credit facility, or unsecured financing facility;
 - (e) except in such special circumstances as the Director General may allow, act as guarantor on an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility granted to any person mentioned in paragraph (c); and
 - (f) except with the approval of the Director General, pledge, mortgage or charge any of its assets or securities.
- (2) All the directors of the operator shall be liable jointly and severally to indemnify the operator against any loss arising from the making of an unsecured advance, unsecured

loan, unsecured credit facility, or unsecured financing facility.

(3) For the purposes of subsection (1), “director” shall be deemed to include the wife, husband, father, mother, son, or daughter of a director.

(4) For the purposes of this section and section 19, “unsecured advance”, “unsecured loan”, “unsecured credit facility”, or “unsecured financing facility” means respectively—

- (a) an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility made without security; or
- (b) in the case of an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility made with security, any portion of the advance, loan, credit facility, or financing facility which at any time exceeds—
 - (i) the market value of the assets constituting the security; or
 - (ii) the value of the assets constituting the security assessed on a basis approved by the Director General where he is satisfied that there is no established market value.

(5) Nothing shall preclude the operator from investing its fund in any manner allowed by the Syariah.

Disclosure of interests
by directors.

19. (1) Every director of an operator who in any manner whatsoever has an interest, whether directly or indirectly, in an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility from that operator shall as soon as practicable make to the operator a declaration in writing as to the nature and extent of his interest and the operator shall within seven days of its receipt furnish copies of that declaration to the Director General, its auditor, and all its directors.

(2) For the purposes of subsection (1), a general notice given to the board of directors of an operator by a director to the effect that he has an interest in a specified enterprise, undertaking, firm or company and that he is to be regarded as having an interest in an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility which may, after the date of the notice, be granted to that enterprise, undertaking, firm or company shall be deemed to be sufficient declaration of interest in relation to an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility so granted if—

- (a) it specifies the nature and extent of his interest in that enterprise, undertaking, firm or company; and

(b) at the time an advance, a loan, a credit facility, or a financing facility is made, his interest is not different in nature or greater in extent than had been specified in the notice.

(3) Every director of an operator who holds an office or possesses any property whereby whether directly or indirectly a duty or an interest may arise in conflict with his duty or interest as such the director shall declare at a meeting of the directors of the operator the fact, nature, and extent of the conflict which may arise.

(4) The declaration referred to in subsection (3) shall be made at the first meeting of the directors held—

- (a) after the person becomes a director of the operator; or
- (b) (if already a director) after the person commenced to hold office or to possess the property whereby the conflict may arise.

(5) The secretary to the board of directors of the operator shall cause to be brought up and read any declaration made or notice given under this section at the next meeting of the directors after the declaration is made or the notice is given and he shall record the same in the minutes of that meeting.

(6) Any director or secretary to a board of directors who acts in contravention of this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit or to an imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

Requirements as to documents evidencing title to assets of takaful funds.

20. (1) Where an operator has established a takaful fund under this Act, the operator shall secure that any documents evidencing the operator's title to assets of the fund or assets falling within subsection (5) of section 17, so long as the documents are held by or on behalf of the operator, shall be kept in Malaysia or, if not so kept, shall be kept in the custody of a person approved by the Director General, and at a place and on terms so approved:

Provided that the Director General may, in the case of an operator being investigated under this Act or where the Director General is satisfied that the affairs of an operator are being conducted in a manner likely to be detrimental to the interest of participants, or potential participants, direct that all such documents be handed over to be kept by him or by a person approved by him and at a place and on terms so approved.

(2) An operator who has established a takaful fund shall from time to time notify the Director General in writing the

person having custody of any such document on behalf of the operator.

(3) Any document kept by the Director General or by a person approved by him pursuant to the proviso to subsection (1) shall not be released except with the consent in writing of the Director General.

(4) Any such document which is for the time being held by or on behalf of the operator shall, within such period as may be specified in the notice given in writing by the Director General to the operator or to the person having the custody of the document, be produced for inspection to the Director General or a person nominated by him by the person to whom the notice is given.

(5) A person who fails to comply with this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding four thousand ringgit, and to a daily fine not exceeding two hundred ringgit.

Establishment and maintenance of takaful guarantee scheme funds and payment of moneys out of the funds.

21. (1) There shall be established and maintained by the Director General in accordance with this section, takaful guarantee scheme funds in respect of general business and family solidarity business respectively carried out by the operator in Malaysia so far as the business relates to Malaysian certificates.

(2) There shall be paid into the takaful guarantee scheme funds through the Director General all such levies as may be imposed on and collected from operators in such instalments as the Director General may allow.

(3) Subject to any direction by the Minister the total amount of levy shall not exceed one per cent of the annual actual contribution of an operator in any one year assessable on the general business, and in the case of family solidarity business on any new business, carried out by the operator in the previous year.

In the case of an operator who has failed to submit his statutory returns under section 41 by the due date, the Director General may, for the purpose of calculating the amount of levy payable by that operator, assess an amount to be deemed to be that operator's actual contribution income for the preceding year and the amount so collected shall be adjusted against actual contribution income shown in the statutory returns when submitted.

(4) Any sum including any other moneys or income received or paid into the takaful guarantee scheme funds including any profit or dividends derived from any

investment of any sum out of such funds may be withdrawn and utilized from time to time with the approval and subject to the direction of the Director General to meet the administrative, legal, and other costs of maintaining and administering such funds and the liabilities of any insolvent operator as may be prescribed.

For the purpose of this subsection an operator shall be deemed to be insolvent if—

- (a) at the close of the last accounting period for which statements have been lodged with the Director General under section 41 the operator is insolvent;
- (b) winding up proceeding has been commenced against the operator;
- (c) a receiving order has been made against him by the Court; and
- (d) the operator has been declared a bankrupt.

(5) The Minister may at his discretion direct the Director General at any time after the establishment of the takaful guarantee scheme funds the discontinuance of the collection of any sum by way of levy if he is satisfied that there is more than adequate money in either or both of the funds to meet the liabilities of any insolvent operator in accordance with subsection (4), but may if circumstances warrant, direct the Director General to resume the collection from operators in respect of either or both of the takaful guarantee scheme funds:

Provided that the Minister may from time to time at his discretion direct that this section shall not apply to certain types of takaful business within any class or may apply only with such exceptions, restrictions or on terms or for any period or in any manner as he may prescribe.

(6) The Director General may appoint any suitable person to assist him in the administration and distribution of the takaful guarantee scheme funds.

(7) The moneys in the takaful guarantee scheme funds in so far as they are not for the time being required to be expended for the purposes of this section may be invested in such manner as the Minister may approve and not contrary to the Syariah and all income accruing in respect of such investments shall be credited to the funds.

Enforcement of requirements as to registers of certificates and takaful funds and

22. (1) If an operator defaults in complying with the provisions of sections 15 to 21, the Director General may by notice in writing require the operator to make good the

payment of levies by default.
operators.

(2) If the operator does not make good the default within one month after the notice is given, the High Court may on the application of the Director General make such order against the operator or any director or officer of the operator as the High Court thinks fit with a view to making good the default and otherwise securing compliance by the operator with sections 15 to 21.

(3) Nothing done under this section shall affect any person's liability for any offence against this Act.

Re-takaful. **23.** (1) An operator shall have arrangements consistent with sound takaful principles for re-takaful of liabilities in respect of risks undertaken or to be undertaken by the operator in the course of his carrying on takaful business.

(2) The Director General may by giving notice in writing require an operator to produce for his inspection, within a period specified in the notice, treaties on re-takaful, such other detailed information pertaining thereto and any such other re-takaful arrangements as he may in the particular case require.

(3) A person who fails to comply with subsection (2) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit, and to a daily fine not exceeding one hundred ringgit.

Payment in Malaysian currency of solidarity moneys under family solidarity certificates. **24.** (1) In the case of a family solidarity certificate issued to a participant who is a citizen, any solidarity moneys or moneys payable on the surrender of the certificate shall, notwithstanding anything in the certificate or in any agreement relating thereto, be paid in Malaysian currency, unless at the time of payment it is otherwise agreed between the operator and the person entitled to payment.

(2) Where an operator satisfies the Director General as regards any family solidarity certificate registered under this Act by the operator that the solidarity moneys (including any moneys payable under the certificate on a surrender) may not under the certificate or any agreement relating thereto be paid in Malaysian currency, then for purposes of subsection (2) of section 17 there shall be disregarded such part of the value of the assets of the relevant takaful fund as is equal to the value of the operator's liability in respect of the certificate determined on a basis approved by the Director General.

Assumption of risk by operator. **25.** (1) Subject to subsections (2) and (3), no operator shall assume any risk in respect of any general business unless and until—

- (a) the contribution payable is received by the operator or is guaranteed to be paid by such person in such manner and within such time as may be prescribed; or
- (b) deposit of such amount as may be prescribed is made in advance in the manner prescribed.

(2) Where the contribution payable pursuant to subsection (1) is received by any person, including a takaful agent or a broker, on behalf of an operator, such receipt shall be deemed to be receipt by the operator for the purposes of that subsection and the onus of proving that the contribution payable was received by a person, including a takaful agent or a broker, who was not authorized to receive such contribution shall lie on the operator.

(3) Subsections (1) and (2) shall apply to such description of general business as may from time to time be prescribed.

(4) Where any person, including a takaful agent or a broker, receives on behalf of an operator a contribution on a takaful certificate of a description for the time being prescribed pursuant to subsection (3), such person shall deposit with, or despatch by post to, the operator the contribution so collected within such period as may be prescribed in relation to certificates of that description.

(5) Any refund of contribution, in relation to a certificate of a description as may be prescribed under subsection (3) which may become due to a participant on account of the cancellation of a certificate or alteration in its terms and conditions or for any other reason shall be paid by the operator directly to the participant and a proper receipt shall be obtained by the operator from the participant and such refund shall under no circumstances be paid or credited to any other person, including a takaful agent or a broker.

(6) Any person who fails to comply with this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding five thousand ringgit.

Mis-statement of age and non-avoidance of participation. **26.** A takaful certificate shall not be called in question by reason only of a mis-statement of the age of the participant in the case of the family solidarity business.

Control of forms of **27.** (1) The Director General may by notice in writing

proposal, certificates
and brochures.

require an operator to submit to him the forms of proposal and certificates for the time being in use by the operator, and any brochure which is for the time being in use there by the operator for describing the terms or conditions of, or the benefits to be or likely to be derived from, certificates; and where the whole or part of any such forms or brochure is not in the National Language or English there shall be submitted with it a translation in the National Language or English.

(2) A requirement under this section, unless it is otherwise provided therein, shall apply to all such forms and brochures as aforesaid coming into use after the making of the requirement and before the Director General notifies the operator that the requirement is withdrawn.

(3) If it appears to the Director General, after affording the operator an opportunity to make representations orally or in writing that any such form or brochure as aforesaid contravenes or fails to comply with any provision of this Act, or is in any respect likely to mislead, he may by notice in writing direct the operator to discontinue the use of the form or brochure either forthwith or from a date specified in the notice.

(4) For each occasion on which any operator uses a copy of a form or brochure in contravention of subsection (3), the operator shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding four thousand ringgit.

(5) In this section, "brochure" includes any leaflet, circular or similar advertising matter, whether printed or not.

Misleading statement,
promise or forecast
inducing person to
enter into contract of
takaful.

28. Any person who, by any statement, promises or forecasts which he knows to be misleading, false, or deceptive, or by any fraudulent concealment of a material fact, or by the reckless making (fraudulently or otherwise) of any statement, promise or forecast which is misleading, false or deceptive, induces or attempts to induce another person to enter into or offer to enter into any contract of takaful with an operator shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both.

Requirements as to
prospectuses and
statements of capital.
Act 125.

29. (1) (a) In any case where, under section 39 or 42 of the Companies Act 1965, it is unlawful to issue, circulate or distribute a prospectus relating to a company without a copy of it being first delivered for registration under that Act, it shall also be unlawful, in the case of a company registered or

intended to be registered as an operator under this Act, to do so without the prospectus having been sanctioned by the Director General; and any person knowingly responsible for the issue, circulation or distribution of a prospectus in contravention of this subsection shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit.

(b) In this subsection, "prospectus" includes any documents to which the expression applies in the said section 39 or 42.

(2) Where a notice, advertisement or other official publication of a company registered or intended to be registered as an operator under this Act, contains a statement of the company's authorized share capital, and does not state therewith how much of that capital has been subscribed and how much is paid up, the company shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding four thousand ringgit.

Opening of branch office. **30.** Except with the prior approval in writing of the Director General, no operator shall open a branch office.

Disqualification of managing director, director, chief executive, principal officer or controller of an operator. **31.** (1) Without prejudice to anything contained in the Companies Act 1965, any person who is a managing director, director, chief executive, principal officer or controller of an operator shall cease to hold office—

- (a) if he becomes bankrupt;
- (b) if he assigns his estate for the benefit of his creditors or makes an arrangement with his creditors pursuant to any law relating to bankruptcy; or
- (c) if he is convicted of an offence involving dishonesty or fraud.

(2) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding two thousand ringgit.

Duty to notify change of managing director, director, chief executive or principal officer. **32.** An operator shall give notice in writing to the Director General of the fact that any person has become or ceased to be its managing director, director, chief executive, or principal officer before the expiration of a period of fourteen days from the day following that on which that fact or matter comes to the operator's knowledge.

Power to inspect, to
require information,
etc.

33. (1) The Director General may from time to time inspect under conditions of secrecy the books, accounts and transactions of any operator and of any of its branch officers.

Act A699.

(2) For the purposes of an inspection under subsection (1), the operator shall allow the Director General access to its books, accounts and documents and shall give such information and facilities as may be required to conduct the inspection:

Provided that the books, accounts and documents shall not be required to be produced at such times and at such places as shall interfere with the proper conduct of the normal daily business of that operator.

(3) Where the Director General is of the opinion that it is necessary for any of the purposes of this Act to do so, he may by notice in writing require any director, officer or representative of any operator to—

- (a) furnish him with any information; or
- (b) appear before him,

in connection with any matter related to any business carried on by that operator in or outside Malaysia in the manner and to the extent, and in the case of an appearance before him, at the time and place, specified in the notice.

(4) Any person who refuses to allow an inspection under subsection (1), or fails to comply with any provision of subsection (2) or any requirement of the Director General under subsection (3), shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable of a fine not exceeding twenty thousand ringgit and shall also be liable to a further fine not exceeding five thousand ringgit for every day during which the offence is continued.

Change in control of
operator.

34. (1) There shall be no change in the control of an operator incorporated in Malaysia or registered as a society in Malaysia unless the Director General has given approval in writing for such change.

(2) In this section, “control” means the possession, directly or indirectly, of the power to direct or cause the direction of the management and policy of the operator.

Takaful agents and
brokers.

35. (1) No person shall carry on takaful business in Malaysia as takaful agent for an operator not entitled under this Act to carry on the business in question in Malaysia; and

a person contravening this subsection shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit increased by four thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so, or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

(2) Subject to subsection (3), no takaful broker shall in the course of his business as such negotiate any contract of takaful with an operator other than an operator entitled under this Act to carry on the business in question in Malaysia, and no person in Malaysia shall solicit takaful business for an operator not entitled to carry on that business in Malaysia; and a person contravening this subsection shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding eight thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(3) The references in subsection (2) to a contract of takaful and to takaful business shall not apply to re-takaful.

(4) Section 33 shall apply to takaful agents and to takaful brokers.

Intermediaries in
takaful transactions.

36. (1) Any person who—

- (a) invites another person to make an offer or proposal or to take any other step with a view to entering into a contract of takaful with an operator; and
- (b) is connected with that operator as provided in the regulations,

is required to give the prescribed information with respect to his connection with the operator to the person to whom the invitation is issued.

(2) Any person who fails to comply with this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding four thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Licensing of brokers.

37. (1) No person shall act or hold himself out as a takaful broker unless he is the holder of a licence as a takaful broker granted by the Director General and is a member of an association of takaful brokers approved by the Minister.

(2) The Director General shall not be required to consider an application for a licence under this section unless he has been furnished with such documents and information as may be prescribed or he may in the particular case require.

(3) In granting a licence under this section the Director General may impose such conditions as he thinks fit and may at any time add to, vary or revoke such conditions.

(4) Every licence under this section shall be granted for a period of twelve months and on the payment of the prescribed fees.

(5) The Director General may revoke any licence granted under this section if he is satisfied that any of the conditions imposed on the licence has been breached or it is in the interest of the public to do so.

(6) A person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding eight thousand ringgit, increased by two thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

Adjusters. **38.** (1) No person shall act or hold himself out as an adjuster unless he is the holder of a licence as an adjuster granted by the Director General and is a member of an association of adjusters approved by the Minister.

(2) The Director General shall not be required to consider an application for a licence under this section unless he has been furnished with such documents and information as may be prescribed or he may in the particular case require.

(3) In granting a licence under this section the Director General may impose such conditions as he thinks fit and may at any time add to, vary or revoke such conditions.

(4) Every licence under this section shall be granted for a period of twelve months and on the payment of the prescribed fees.

(5) The Director General may revoke any licence granted under this section if he is satisfied that any of the conditions imposed on the licence has been breached or it is in the interest of the public to do so.

(6) Nothing in this section shall apply to—

- (a) an advocate and solicitor and members of other professions who act or assist in adjusting takaful claims as an incident to the practice of their professions and who do not hold themselves out as adjusters;
- (b) an adjuster of maritime losses;
- (c) an employee of an operator who, in the course of his

employment, acts or assists in adjusting takaful claims and who does not hold himself out as an adjuster.

(7) Every adjuster shall within one month after the end of each quarter of the year submit to the Director General a quarterly report in the prescribed form of all losses which are the subject of adjustments effected by him.

(8) Sections 30 and 33 shall apply to adjusters.

(9) A person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit, increased by four thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so, or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

(10) Where a person fails to submit a report as required by subsection (7), he shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit and to a daily fine not exceeding two hundred ringgit.

Examination of person suspected of acting, holding out as broker or adjuster.

39. (1) When the Director General has reason to suspect or believe that a person is acting or holding himself out as a takaful broker or an adjuster without a licence granted under this Act, he may call for or inspect the books, accounts and records of that person in order to ascertain whether or not that person has contravened or is contravening any provisions of this Act.

(2) Any person who wilfully refuses to submit the books, accounts and records or to allow the inspection thereof shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine of twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term of twelve months or to both and to a daily fine not exceeding four thousand ringgit.

Saving for validity of certificates.

40. Nothing in this Part shall operate to invalidate any takaful certificate.

PART IIA

INTERNATIONAL TAKAFUL BUSINESS

Requirements for carrying on business as international takaful operator.

40A. (1) No person, other than a takaful operator registered under section 8, shall carry on or transact or hold himself out as carrying on or transacting international takaful business unless that person is—

Act A1306.

- (a) a company as defined in the Companies Act 1965; or
- (b) a foreign institution,

and registered under this Part to carry on such business.

(2) Any person who contravenes subsection (1) commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding eighty thousand ringgit, increased by sixteen thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so, or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

Registration of
international takaful
operators by Director
General.

40B. (1) A company or a foreign institution making an application for a registration under this Part shall make such application in writing to the Director General and shall supply—

Act A1306.

- (a) a copy of the memorandum of association and articles of association or other instrument under which the company or the foreign institution, as the case may be, is incorporated, duly verified by a statutory declaration made by a senior officer of the company or of the foreign institution, as the case may be; and
- (b) such other document or information as may be called upon by the Director General.

(2) An application to be registered in respect of family solidarity business or general business may be made by an international takaful operator already registered in respect of the other.

(3) The Director General shall not be required to consider an application under this Part unless he is satisfied that the aims and operations of the international takaful business which it is desired to carry on does not involve any element which is not approved by the Religion of Islam.

(4) Where the Director General is satisfied that an applicant has complied with all the requirements of this section and of section 40C, the Director General shall refer the application to the Minister and unless the Minister directs otherwise, the Director General shall register the applicant in respect of family solidarity business or general business or both—

- (a) subject to payment of the fees prescribed under section 9; and
 - (b) with or without conditions as he may impose under section 10.
- (5) The Director General shall cause notice of any

registration of an international takaful operator to be published in the *Gazette*.

Minimum capital funds or net working funds.

40C. (1) No person shall be registered under section 40B nor shall such person registered thereunder carry on business in Malaysia without the written consent of the Director General if—

Act A1306.

- (a) in the case of a company, its capital funds unimpaired by losses or otherwise is less than the minimum amount; or
- (b) in the case of a foreign institution, its net working funds unimpaired by losses or otherwise is less than the minimum amount.

(2) For the purposes of this section—

“capital funds” means paid-up capital and reserves and any other sources of capital as may be defined and computed in such manner as may be specified by notice in writing by the Director General;

“minimum amount” means such amount of capital funds or such amount of net working funds to be maintained by an international takaful operator as may be prescribed by the Minister on the recommendation of the Director General by notification in the *Gazette*; and

“net working funds” means such net liabilities of the foreign institution outside Malaysia as may be defined and computed in such manner as may be specified by notice in writing from time to time by the Director General.

(3) The prescription of the minimum amount to be maintained under subsection (2) shall be complied with within such uniform period of grace being not less than three months as may be specified in the notification.

(4) Any person who contravenes this section commits an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding eighty thousand ringgit, increased by sixteen thousand ringgit for each day on which he is proved to have done so, or to imprisonment for a term not exceeding twelve months or to both.

Power of the Minister to modify certain provisions to be made applicable to an international takaful operator.

40D. (1) For the avoidance of doubt, it is declared that a takaful operator or an international takaful operator shall, in respect of the international takaful business carried on by it, be subject to the provisions of this Act and any provisions of this Act which apply to a takaful operator shall apply to an international takaful operator as if the references therein to a

Act A1306.

takaful operator were references to an international takaful operator.

(2) The Minister may, on the recommendation of the Director General, in respect of the international takaful business carried on by a takaful operator or an international takaful operator, by order published in the *Gazette* make such modifications to any provisions of this Act as he may deem fit.

PART III

RETURNS, INVESTIGATIONS, WINDING UP AND TRANSFERS OF BUSINESS

Annual accounts and
audit.

41. (1) An operator registered under this Act shall prepare the statements of account and other statements required by Part I of the Second Schedule and lodge them with the Director General (together with any prescribed fee) and Part III of that Schedule, so far as relevant to those statements, shall have effect with respect to their form and contents and to the time and manner in which they are to be lodged.

(2) An operator registered under this Act shall have its accounts audited for each accounting period for which statements of account are prepared in accordance with subsection (1), and when those statements are lodged with the Director General there shall be lodged with them a certificate of the auditor as required by Part I of the Second Schedule.

(3) The audit required by subsection (2) shall be made by a person who—

- (a) has a place of business in Malaysia;
- (b) is for the time being authorized under section 8 of the Companies Act 1965, to be the operator's auditor or an auditor of companies generally; and
- (c) has for the time being the approval of the Director General to act for the purposes of this section.

(4) The documents to be lodged with the Director General under this section for any accounting period of an operator shall be accompanied by copies of any report submitted to the members of the operator with respect to that period and (if it is not among the documents so lodged) by any statement of accounts so submitted with respect to that period; but references in this Act to documents lodged with the Director General shall not be taken to include documents

required by this section to accompany documents so lodged.

(5) Where any report or statement referred to in subsection (4) is in a language other than the National Language or English, the copy required by that subsection shall be in the National Language or English and shall be certified to be a true translation of the original by the translator.

Actuarial investigations and reports as to family solidarity business.

42. (1) Subject to this section, an operator registered under this Act in respect of family solidarity business shall have an investigation made by a qualified actuary into the financial condition of that part of the takaful fund of its family solidarity business specifically allocated for payment of takaful benefits and a report thereon made to it by the actuary, and shall be lodged with the Director General (together with any prescribed fee) such abstract of the actuary's report and certificate relating thereto and such statements as to that business as are required by Part II of the Second Schedule and Part III of that Schedule, so far as relevant to those documents, shall have effect with respect to their form and contents and to the time and manner in which they are to be lodged.

(2) Investigations under subsection (1) shall be made annually at the end of each accounting period as the operator may determine.

(3) References in this Act to documents lodged with the Director General shall not be taken to include documents required by this section to accompany documents so lodged.

(4) Where an operator registered under this Act in respect of family solidarity business—

- (a) has an actuarial investigation made into the family solidarity business for which it maintains a takaful fund under this Act (whether with or without any other family solidarity business carried on by it); and
- (b) the investigation is not made to comply with subsection (1) or with any provision as to returns in the law relating to takaful in a country outside Malaysia, but the results of the investigation are made public,

then the operator shall, as to the lodging of documents with the Director General, comply with the requirements of subsection (1) as in the case of an investigation under that subsection.

Power to require returns under sections

43. (1) If it appears to the Director General that any

41 and 42 to be rectified. document lodged in accordance with sections 41 and 42 is in any particular unsatisfactory, incomplete, inaccurate or misleading or that it does not comply with the requirements of this Act, the Director General may by notice in writing require such explanations as he considers necessary to be made by or on behalf of the operator within such time (not less than fourteen days) as is specified in the notice.

(2) The Director General may, after considering the explanations referred to in subsection (1), or if such explanations have not been given by or on behalf of the operator within the time specified in that subsection, reject the document or give such directions as he thinks necessary for its variation within such time (not less than one month) as is specified in the directions.

(3) Directions given under subsection (2) with respect to any document may require such consequential variations of any other document lodged by the operator under sections 41 and 42 as may be specified in the directions.

(4) Where directions are given under subsection (2), any document to which they relate shall be deemed not to have been lodged until it is re-submitted with the variations required by the directions, but the operator shall be deemed to have submitted the document within the time limited by the Second Schedule if it is re-submitted as aforesaid within the time limited by the directions.

Additional provisions as to returns under sections 41 and 42.

44. (1) Any participant of an operator shall have a right, on applying to the operator, to be sent by the operator at an address supplied by him copies of documents lodged by the operator to comply with section 41 or 42, and to have the copies despatched not later than fourteen days after the operator receives the application:

Provided that the right shall not extend to any document excepted from this subsection by Part I of the Second Schedule, or to a document of any other description except the last lodged of that description.

(2) Any person shall have the right, on payment of the prescribed fee, at any time during working hours of the office of the Director General, to inspect at that office any document lodged by an operator to comply with section 41 or 42 and any document required by subsection (4) of section 41 to accompany the documents so lodged, and make a copy of the whole or any part of it:

Provided that the right shall not extend to any document excepted from this subsection by Part I of the Second Schedule, or to documents of any other description lodged

more than ten years previously.

(3) In any proceedings a certificate signed by the Director General that a document is one lodged by an operator to comply with section 41 or 42, or one that accompanied documents so lodged, shall be admissible as evidence of the facts certified.

(4) Where an operator fails to comply with section 41 or 42, the operator shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit and to a daily fine not exceeding two hundred ringgit.

Returns of changes in registration particulars.

45. (1) Subject to subsection (3), where an operator is registered under this Act in respect of either class of takaful business, the operator shall from time to time, until the operator ceases to be so registered, notify the Director General in writing of any change affecting the operator's registration particulars, and shall do so within three months of the change taking place.

(2) Where the change consists in the amendment of any document, or the replacement of any document by a new document, the operator shall furnish the Director General with a copy of the document showing the amendments or, as the case may be, with a copy of the new document.

(3) This section shall have effect subject to any prescribed exceptions, and the Director General may in any particular case dispense (either unconditionally or subject to any conditions) with the furnishing of information under this section about any matter.

(4) In this section "registration particulars" means the documents and information furnished by the operator to comply with subsection (3) of section 8 or in the case of an international takaful operator, subsection 40B(1) when applying to be registered in respect of the class of business in question, or furnished by the operator to comply with this section in respect thereof.

Act A1306.

Investigation of affairs of takaful operator.

46. (1) The Director General may institute an investigation into the whole or any part of the business carried on by an operator registered under this Act, if it appears to the Director General—

- (a) that the operator is or likely to become unable to meet its obligations;
- (b) that the operator has failed to comply with any provisions of this Act relating to takaful funds;

- (c) that the operator, having been given notice under section 33, has not, within one month thereafter furnished the required information fully and satisfactorily;
- (d) that the operator has failed to comply with any provisions of section 41, 42 or 45;
- (e) that the expenditure or any class of expenditure incurred in procuring, maintaining or administering any takaful business of the operator is unduly high in relation to the income derived from contributions;
- (f) that the method by which any income or expenditure of the operator is apportioned between takaful funds or between a takaful fund and any other fund or account is inequitable; or
- (g) that any information in the possession of the Director General calls for such an investigation.

(2) Before instituting an investigation under this section, the Director General shall serve on the operator a notice in writing specifying that before the completion of any investigation under this section the operator shall not under any circumstances save with the prior written approval of the Director General dispose of any assets vested in or accruing to the operator.

Notwithstanding the generality of the above for the purpose of this section, assets include but are not limited to—

- (i) immovable assets any land, building and fixtures;
- (ii) movable assets any furniture, equipments, books, periodicals and any other movable items, any motor vehicles, vessels, ships, aircrafts and other means of conveyance of whatever description including any tractor, bulldozers and any other type of light and heavy machinery as well as tools and appliances;
- (iii) investments any federal, state and local government securities including securities of any quasi-government bodies or agencies;

(iv) company and other investments	any stocks and shares whether quoted in any stock exchange or unquoted;
(v) cash	any cash deposited in any bank, lending institution or placed with any other bodies or agencies for whatever period either on current or deposit account including any determinable amount of cash in hand;
(vi) other assets	any outstanding contributions, commission and other debts or payment due and payable and rights contractual or otherwise accruing to or vested in the operator.

(3) The Director General may himself make the investigation or may appoint an inspector to make it and report the results of it to him.

(4) The Director General may appoint an auditor (other than the auditor who prepares statements of account or other statements of the operator under section 41), an actuary, or any other suitable person to be an inspector to carry out the investigation under this section and the cost of such an investigation shall be paid by the operator.

(5) In making an investigation under this section, the Director General or inspector may require—

- (a) the operator, or any person having the custody thereof on behalf of the operator;
- (b) any person who is or has at any time been or acted as a director, actuary, auditor, officer, servant or agent of the operator; or
- (c) any past or present participant of the operator,

to produce for his inspection, and allow him to have access to and to copy the whole or any part of, any books, accounts, records, or other documents of the operator, whether kept in Malaysia or elsewhere (including documents evidencing the operator's title to any assets):

Provided that a requirement under this subsection shall extend only to documents relating to business carried on by the operator in Malaysia, or evidencing the operator's title to assets held for the purposes of any such business.

(6) In making an investigation under this section, the Director General or inspector may require any such individual as is specified in subsection (5) to attend before him and be examined on oath with respect to the operator's business, and for the purposes of this subsection may administer oaths.

(7) If any person refuses or fails, when required to do so under subsection (5) or (6), to produce any document in his custody or power or to attend for or submit to examination by the Director General or inspector, or to answer any question put to him on such examination, the Director General or inspector may certify the refusal under his hand to the High Court; and the High Court may thereupon enquire into the case, and after hearing any witnesses who may be produced against or on behalf of the alleged offender and after hearing any statement which may be offered in defence, punish the offender in like manner as if he had been guilty of contempt of the High Court.

Powers of Director
General to issue
directions.

47. (1) Where the Director General is satisfied that the affairs of an operator are being conducted in a manner likely to be detrimental to the public interest, the interests of the participants, or the interests of the operator, the Director General may issue such directions to the operator as he considers necessary and may in particular require the operator—

- (a) to take such action or engage such management personnel as may be necessary to enable the operator to conduct its business in accordance with sound takaful principles;
- (b) to remove any of its directors whom the Director General considers not a fit and proper person to remain a director;
- (c) to take action as to the disposal or recovery of its assets;
- (d) to take steps for the recovery by the operator of sums appearing to the Director General to have been illegally or improperly paid;
- (e) to cease renewal or cease issue of certificates of the classes of business to which the direction relates;
- (f) to make such arrangements with respect to re-takaful as the Director General specifies.

(2) The Director General may modify or cancel any direction issued under subsection (1) and in so doing may impose such conditions as he thinks fit.

(3) An operator who fails to comply with any direction issued under subsection (1) shall be guilty of an offence and shall be liable, on conviction, to a fine not exceeding twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both and to a further fine of four thousand ringgit for every day during which the offence is continued after conviction.

General provisions as to winding up.

48. (1) The persons who may petition under the Companies Act 1965 for the winding up of an operator registered under this Act, or for the continuance of the winding up of such an operator subject to the supervision of the Court, shall include the Director General.

(2) The Director General shall be a party to any proceedings under the Companies Act 1965, relating to the winding up of such an operator, and the liquidator in such a winding up shall give him such information as he may from time to time enquire about the affairs of the operator.

(3) For the purposes of any proceedings under the Companies Act 1965, for the winding up of such an operator by the Court, the contingent and prospective liabilities of the operator in respect of certificates shall, in determining whether it is unable to pay its debts, be estimated in accordance with the regulations; and evidence that the operator was insolvent at the last accounting period for which statements of account have been lodged with the Director General under section 41 shall be evidence that the operator continues unable to pay its debts.

(4) If the Minister submits to the Rules Committee proposals for making special provision under section 372 of the Companies Act 1965, in relation to operators registered under this Act or any description of such operators, the Committee may by rules under that section give effect to the proposals, either as submitted or subject to such modifications as the Committee thinks fit.

(5) Proposals under subsection (4), and rules made by virtue thereof, may provide for modifying or excluding, in relation to operators so registered, provisions of Part X of the Companies Act 1965, requiring the holding of meetings or otherwise relating to the procedure in a winding up.

(6) In the winding up of an operator registered under this Act, subsection (2) of section 291 of the Companies Act 1965 (which applies bankruptcy rules in the winding up of insolvent companies) shall not apply to the valuation of liabilities in respect of certificates; but in any such winding up, whether the operator is insolvent or not, those liabilities

shall be estimated in accordance with the regulations and, as regards matters not fixed by the regulations, on a basis approved by the Court:

Provided that in a member's voluntary winding up the basis to be adopted as regards matters not fixed by the regulations may be approved by the Director General instead of by the Court.

(7) References in this section to an operator registered under this Act shall extend also to an operator which has ceased to be so registered but remains under any liability in respect Malaysian certificates.

Special provision for
takaful operators
directed to cease
takaful business.

49. (1) Where the Director General gives an operator a direction under subsection (1) (e) of section 47, the operator may be wound up by the Court under the Companies Act 1965 as if it has suspended its business for a whole year (or, in the case of a winding up under Division 5 of Part X of that Act as if it had ceased to carry on business).

(2) Where the Director General gives an operator a direction as aforesaid but, on a petition for the operator to be wound up by the Court, the Court is satisfied that the operator will be able to pay its debts in full within twelve months or such longer period as the Court thinks reasonable, the Court may (if it thinks fit) order the affairs of the operator to be wound up only as regards the takaful fund maintained for the class of business to which the direction relates.

(3) An order under subsection (2) for a limited winding up shall be of the same effect as an order for the operator to be wound up generally, except so far as this section otherwise provides.

(4) Where such an order is made, the powers of the liquidator shall be exercisable only for the purpose of applying the assets of the relevant takaful fund (including the deposit under this Act) in discharging the liabilities to which they are applicable, together with the costs, charges and expenses incurred in the winding up; but the operator shall from time to time, as the Court may direct, make such additions to those assets as are required to secure that they are sufficient for the purpose or shall, if the Court so directs, discharge any of those liabilities out of other assets.

(5) In the winding up of an operator under such an order, the Companies Act 1965 shall have effect subject to the following modifications:

(a) section 214 (or, as the case may be, section 316) and

other sections so far as they relate to contributories shall not apply;

- (b) section 222 shall apply after, as it applies before, the making of the winding up order, and subsection (3) of section 126 shall not apply; and
- (c) sections 223, 224, 272, 283 and 293 to 299 shall not apply.

(6) Where such an order is made, the Court may at any time, on the application of the liquidator or of any person who might petition for the operator to be wound up, substitute an order for the operator to be wound up generally, and give such directions as the Court thinks fit as to matters in progress under the previous order, and, subject to any such directions, the winding up shall for all purposes connected with the substituted order be deemed to have commenced at the time of the application for that order.

Co-operative societies
doing takaful business.

50. (1) Where a society registered under the Co-operative Societies Act, is an operator registered under this Act, no proceedings for the dissolution or winding up of the society shall be taken under Part VII of that Act except with the consent of the Director General and in accordance with such conditions, if any, as he sees fit to attach to that consent.

(2) Notwithstanding—

- (a) section 57 of the Co-operative Societies Act 1948, or section 59 of the Co-operative Societies Ordinances of Sabah and Sarawak, as the case may be; or
- (b) subsection (1) of section 314 of the Companies Act 1965,

any such society which is an operator registered under this Act shall be deemed to be an unregistered company within the meaning of Division 5 of Part X of the Companies Act 1965, and may be wound up by the Court accordingly under that Act:

Provided that in any such winding up—

- (a) the provisions of the Companies Act 1965 shall apply with the substitution for references to the Registrar of Companies and the register under that Act of references to the Registrar and register under the Co-operative Societies Act; and
- (b) the provisions of the Co-operative Societies Act, which govern the disposal of any surplus, shall apply, subject to any necessary modifications, as they apply where a society is wound up under that Act.

(3) Where a society has ceased to be an operator registered under this Act, but remains under any liability in respect of Malaysian certificates, this section shall apply as if the society were an operator so registered.

Schemes for transfer
of business.

51. (1) The whole or part of the takaful business of an operator registered under this Act may be transferred to another operator registered in respect of the class or classes of business to be transferred, if the transfer is effected by a scheme under this section, but shall not be transferred except by such a scheme:

Provided that no scheme shall transfer any takaful business of society registered under the Co-operative Societies Act except to another society so registered, nor transfer to such a society any business except that of another.

(2) Any operator registered under this Act shall by virtue of this section have power to make such a transfer by a scheme under this section, and the directors shall have authority on behalf of the operator to arrange for and do all things necessary to give effect to such a transfer; and this subsection shall apply notwithstanding the absence of the power or authority under the constitution of the operator or any limitation imposed by its constitution on its powers or on the authority of its directors.

(3) A scheme under this section may provide for the business in question to be transferred to a body not registered as an operator under this Act in respect of the relevant class of business (including a body not yet in existence), if the scheme is so framed as to operate only in the event of the body becoming so registered.

(4) A scheme under this section for the transfer of any takaful business may extend to the transfer with it of any other business not being takaful business, where the other business is carried on by the operator as ancillary only to the takaful business transferred.

(5) A scheme under this section may include provisions for matters incidental to the transfer thereby effected, and provision for giving effect to that transfer, and in particular—

- (a) for any property, rights or liabilities of the transferor (including assets comprised in a deposit under this Act or in a takaful fund) to vest, by virtue of the scheme and without further or other assurance, in the transferee; and
- (b) for the registration by the transferee of certificates, for

the amounts to be included in respect of those certificates in the transferee's takaful fund and for other matters arising under this Act out of the transfer.

(6) A scheme under this section shall be of no effect unless confirmed by the High Court, but may be prepared and submitted for confirmation to the High Court by any of the operators concerned; and if so confirmed, the scheme shall have effect according to its tenor notwithstanding anything in the foregoing sections and be binding on any person thereby affected.

Confirmation of schemes. **52.** (1) Before an application is made to the High Court for confirmation of a scheme under section 51—

- (a) a copy of the scheme shall be lodged with the Director General together with copies of the actuarial and other reports (if any) upon which the scheme is founded;
- (b) not earlier than one month after the copy is so lodged notice of the intention to make the application (containing such particulars as are prescribed) shall be published in the *Gazette* and in not less than two newspapers approved by the Director General; and
- (c) for a period of fifteen days after the publication of the notice a copy of the scheme shall be kept at each office in Malaysia of every operator concerned, and shall be open to inspection by all members and participants of such an operator who are affected by the scheme.

(2) The Director General may cause a report on the scheme to be made by a qualified actuary independent of the parties to the scheme and, if he does so, shall cause a copy of the report to be sent to each of the operators concerned.

(3) Copies of the scheme and any such report as is mentioned in subsection (1) (a) or (2), or summaries approved by the Director General of the scheme and any such report, shall, except so far as the High Court upon application made in that behalf otherwise directs, be transmitted by the operators concerned, at least fifteen days before application is made for confirmation of the scheme, to every participant affected by the scheme.

(4) An application to the Court with respect to any matter connected with the scheme may, at any time before confirmation by the Court, be made by the Director General or by any person who in the opinion of the Court is likely to be affected by the scheme.

(5) The Court may confirm the scheme without

modification or subject to modifications agreed to by the operators concerned, or may refuse to confirm the scheme.

(6) The operators concerned shall be jointly and severally liable to reimburse to the Director General any expenses incurred by him under this section in connection with any scheme or proposed scheme (subject to any order of the Court as to costs); and a scheme shall include provision as to how that liability is, as between the operators, to be borne.

Documents to be filed
when scheme
confirmed.

53. (1) (a) Where by a scheme under section 51 takaful business of an operator is transferred to another, the transferee shall within one month after the scheme takes effect, lodge with the Director General—

- (i) statements of the assets and liabilities of each operator concerned as at the time immediately before the transfer, signed on behalf of the operator and, in the case of the transferor, indicating whether the transfer is of the whole of the transferor's business and, if not, the extent to which the transferor's assets and liabilities relate to the business transferred;
- (ii) a copy of the scheme as confirmed by the Court, and a certified copy of the order of the Court confirming the scheme;
- (iii) copies of any actuarial or other reports upon which the scheme was founded (being reports made since a copy of the scheme was lodged under subsection (1) of section 52); and
- (iv) a statutory declaration made by the chairman of directors of the transferee, or by its principal officer, fully setting forth every payment made or to be made to any person whatsoever on account of the transfer, and stating that, to the best of his belief, no other payment beyond those so set forth has been, or is to be, made on account thereof by or with the knowledge of any operator concerned.

(b) In paragraph (a) (iv) references to the making of a payment include references to the transfer of property or rights of any description.

(2) On the confirmation of a scheme under section 51 each of the operators concerned shall (unless it is an unincorporated company) file a copy of the scheme with the Registrar of Companies or, in the case of societies registered under the Co-operative Societies Act, with the Registrar under that Act.

PART IV

MISCELLANEOUS AND GENERAL

Advice of Syariah
Advisory Council

53A. (1) A takaful operator, a takaful agent, a takaful broker or an adjuster may seek the advice of the Syariah Advisory Council on Syariah matters relating to its or his takaful business and the takaful operator, takaful agent, takaful broker or adjuster shall comply with the advice of the Syariah Advisory Council.

Act A1212.

(2) An association—

- (a) whose members are takaful operators, takaful agents, takaful brokers or adjusters; or
- (b) whose members are insurance companies, insurance agents, insurance brokers or insurance adjusters, some of whom are operating takaful business,

may seek the advice of the Syariah Advisory Council on Syariah matters relating to the takaful business of its members and the association and its members who are operating takaful business shall comply with the advice of the Syariah Advisory Council.

(3) In this section, “Syariah Advisory Council” means the Syariah Advisory Council established under subsection 16B (1) of the Central Bank of Malaysia Act 1958.

Central Bank to be
responsible for
administration, etc. of
this Act, and Governor
of Central Bank to be
Director General of
Takaful.

54. (1) The Central Bank shall be responsible for administering, enforcing, carrying out and giving effect to, the provisions of this Act and the Governor of the Central Bank shall be the Director General of Takaful and shall exercise, discharge and perform on behalf of the Central Bank, the powers, duties and functions conferred on the Director General under this Act.

Act A737.

(2) In the exercise of his functions the Director General shall act in accordance with any general directions of the Minister.

(3) In the exercise of his functions under sections 18, 30, 34, subsection (3) of section 37, subsection (3) of section 38 and section 47 the Director General shall first consult the Minister and shall act in accordance with any directions given by the Minister.

(4) If the Director General (or the acting Director General for the time being during a vacancy or during the absence or incapacity of the Director General) is not a qualified actuary, the Minister shall arrange for the services of a qualified

actuary to be available at all times for the purposes of advising in relation to matters arising under this Act.

(5) Without prejudice to the provisions of subsection (6), the Director General may appoint any officer of the Central Bank to exercise or perform all or any of the powers, duties or functions of the Director General under this Act.

Act A699.

(6) The Director General may authorize or appoint any person to assist him in the exercise of his powers or performance of his duties or functions under this Act either generally or in any particular case.

Indemnity. **55.** The Director General, any officer of the Central Bank appointed under subsection (5) of section 54, any person appointed under section (3) of section 46, or any person authorized or appointed under subsection (6) of section 54 shall not be liable for anything done or omitted to be done in good faith in the exercise of any power or the performance of any function or duty conferred or imposed by this Act or any regulations made thereunder.

Act A699.

Officers deemed to be public servants. **55A.** For the purposes of this Act, the Director General, any officer of the Central Bank appointed under subsection (5) of section 54, any person appointed under subsection (3) of section 46, and any person authorized or appointed under subsection (6) of section 54 shall be deemed to be public servants within the meaning of the Penal Code.

F.M.S. Cap. 45.

Act A699.

Annual reports. **56.** (1) Not later than the end of April in any calendar year the Director General shall prepare and submit to the Minister a report on the working of this Act during the preceding calendar year.

(2) The Director General shall include in his report under this section for any year, copies or summaries of documents lodged with him in that year under sections 41 and 42, other than documents excepted from subsections (1) and (2) of section 44, and may include copies or summaries of documents accompanying those lodged as aforesaid; and he may also include in the report such notes on any such documents or summaries as he thinks fit, and copies of any correspondence between him and the operator about any such documents lodged by or received from the operator.

(3) On receiving a report under this section, the Minister shall lay a copy of it before each House of Parliament.

Statistics. **57.** (1) Regulations may provide for the collection by or on behalf of the Director General, at such intervals or on such occasions as may be prescribed, of statistical information as to such matters relevant to takaful as may be prescribed, and may provide for the collection and use of such information for any purpose, whether or not connected with takaful.

(2) Such regulations may make provision for requiring operators, takaful brokers and adjusters to furnish to the Director General, in the prescribed form, such information as may be prescribed.

(3) No use shall be made of any information obtained by or on behalf of the Director General by virtue only of this section except in a form which does not disclose the affairs of any particular person.

Service of notices. **58.** A letter containing a notice or other document to be served by the Director General under the Act shall be deemed to be addressed to the proper place if it is addressed to the place in Malaysia which the addressee last indicated to the Director General as his address or to the addressee's latest address in Malaysia known to the Director General.

Secrecy and penalty. **59.** (1) Except for the purposes of this Act or of any criminal proceedings under this Act, no person appointed to exercise any powers under this Act shall disclose any information with respect to any individual business or the affairs of any individual participant of an operator which has been obtained in the course of his duties and which is not published in pursuance of this Act.

(2) Any person knowingly contravening the provisions of subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding one year.

Exemption. **59A.** The Minister may, on the recommendation of the Director General, if he considers it consistent with the purposes of this Act, by order published in the *Gazette*, exempt with or without conditions, any takaful operator, international takaful operator or person from all or any provision of this Act.

Act A1306.

General provisions as to offences. **60.** (1) Any person who—

- (a) signs any documents lodged with the Director General under section 41 or 42, or under subsection (1) (a) (i) of section 53; or
- (b) furnishes the Director General with any information under or for the purposes of any other provision of this Act,

shall use due care to secure that the document or information is not false in any material particular; and if he does not use care in this behalf and the document or information is false in a material particular, he shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding twenty thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both.

(2) Any person who breaches any duty imposed on him by or by virtue of this Act or any regulations made under this Act as being or having been an operator, takaful broker or adjuster shall be guilty of an offence and shall, in a case where no other penalty is provided for by this Act or regulations made under this Act, be liable on conviction to a fine not exceeding two thousand ringgit and to a daily fine not exceeding two hundred ringgit.

(3) Where an offence under this Act is committed by any company or body corporate, any person who at the time of the commission of the offence is a director, manager, secretary or other similar officer of that company or body, or is purporting to act in that capacity, shall be guilty of the offence, unless he proves that he exercised all such diligence to prevent the commission of the offence as he ought to have exercised, having regard to the nature of his functions in that capacity and to all the circumstances.

(4) Where an offence under this Act is committed by a company or body corporate, being an offence consisting in the breach of a duty imposed only on companies and bodies corporate, any individual guilty of the offence (whether by virtue of subsection (3) or otherwise) shall on conviction be liable to imprisonment for a term not exceeding six months in addition to or in substitution for any fine.

(5) For the purpose of any proceedings under subsection (1) (a) a document purporting to be signed by any person shall be presumed to have been signed by him, unless the contrary is proved.

Compounding of offences.

61. The Minister may prescribe the offences which may be compounded under this Act or the regulations made thereunder and the manner in which the offences may be compounded.

Prosecution. **62.** Any prosecution in respect of any offence under this Act or any regulation made under this Act may be conducted by the Director General or any person authorized in that behalf by the Director General.

Jurisdiction of court. **63.** Notwithstanding the provisions of any written law, a court of a Magistrate of the First Class shall have jurisdiction to try any offence under this Act and to award the full punishment for any such offence.

Capacity of infant to participate. **64.** A person under the age of eighteen years shall not have the capacity to enter into a contract of takaful.

Payment of family solidarity claim without probate, etc. **65.** (1) When a participant, in relation to any family solidarity certificate or solidarity certificates, dies and on his death takaful benefits are payable under the certificate or certificates, the operator may make payment to a proper claimant such sum of the solidarity moneys as may be prescribed without the production of any probate or letters of administration and the operator shall be discharged from all liability in respect of the sum paid.

(2) If, in any case mentioned in subsection (1), estate duty is leviable in Malaysia on any such solidarity money, the operator may notwithstanding—

7/11. (a) Section 50 (ii) of the Estate Duty Enactment 1941 of the Federated Malay States; or

Sabah Cap. 42. (b) subsection (1) of section 35 of the Estate Duty Ordinance of Sabah,

pay to a proper claimant such sum as may be prescribed to be paid under subsection (1) without the solidarity moneys being included in the schedule or certificate mentioned in the sections referred to in paragraphs (a) and (b):

Provided that before making any payment under this subsection the operator shall give not less than fourteen days' written notice by registered post to the Collector of Estate Duty with such particulars as he may require.

(3) Where a sum is paid under subsection (2) on account of any solidarity moneys and the solidarity moneys are not within twelve months after the payment is made included in the schedule or certificate referred to in subsection (2), the operator shall deposit the balance with the Treasury; but before refunding such balance to the operator on his

application to pay to the person entitled to the balance, the Treasury may apply the whole or part of the sum deposited in paying any unpaid estate duty leviable on the death.

(4) In this section, "proper claimant" means a person who claims to be entitled to the sum in question as executor of the deceased, or who claims to be entitled to that sum under the relevant law.

Knowledge of and statement by authorized agent to be deemed knowledge and statement by operator.

66. (1) A person who has at any time been authorized as its agent by a takaful operator and who solicits or negotiates a contract of takaful in such capacity shall in every such instance be deemed for the purpose of the formation of the contract to be the agent of the operator and the knowledge of such person relating to any matter relevant to the acceptance of the risk by the operator shall be deemed to be the knowledge of the operator.

(2) Any statement made or any act done by any such person in his representative capacity shall be deemed, for the purpose of the formation of the contract, to be a statement made or act done by the operator notwithstanding any contravention of section 28 or any other provision of this Act by such person.

(3) This section shall not apply—

- (a) where there is collusion or connivance between such person and the proposed participant in the formation of the contract; or
- (b) where such person has ceased being its agent and the operator has taken all reasonable steps to inform or bring to the knowledge of potential participants and the public in general the fact of such cessation.

Application of other laws.
Act 125.
Act 136.
Act 89.
Ord. 49/58.
Act 287.
Sabah 3/58.
Sarawak Cap. 66.

67. (1) Where there is any conflict or inconsistency between the provisions of this Act and those of the Companies Act 1965, the Contracts Act 1950, the Insurance Act 1963, the Road Traffic Ordinance 1958 and the Co-operative Societies Act, the provisions of this Act shall prevail.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), for the avoidance of doubt, it is hereby declared that the provisions of the Insurance Act 1963 shall not apply in relation to a company or society registered under this Act and carrying on any business which is insurance business within the meaning of same under the Insurance Act 1963, and the provisions of all written laws shall apply to such company or society and to such a business as if it is a

Act A620.

company or society authorised by law to carry on such business and issue any policy or certificate required under any written law in relation to such business.

Regulations. **68.** The Minister may make regulations for carrying into effect the objects of this Act, and for prescribing anything which under this Act is to be prescribed.

Power to issue guidelines, *etc.* **69.** The Director General or the Minister may, from time to time, issue such guidelines, circulars or notes as the Director General or the Minister may deem expedient or necessary for carrying into effect the objects of this Act. *Act A1306.*

FIRST SCHEDULE

[Sections 4 (2) (c), 13 (2), (5) and (6), 17 (3) and (4)]

MALAYSIAN ASSETS AUTHORIZED FOR DEPOSITS AND TAKAFUL FUNDS

- Act 275.*
1. Investment certificates issued under the Government Investment Act 1983, or any other securities of which the principal is charged directly or by way of guarantee on the Consolidated Fund of the Federation or of any State.
 2. Shares in, or securities of, a body incorporated in Malaysia, which are listed by any stock exchange approved under the Securities Industry Act 1983.
 3. Shares in, or securities of, a society registered under the Co-operative Societies Act.
 4. Estates or interests in land in Malaysia and, up to the value of that security, advances, loans, credit facilities or financing facilities secured on any such estate or interest.
- Act 102.
Act 276.*
5. Any Malaysian currency, and any amount payable in that currency which is held on current account or any deposit account in Malaysia with a bank licensed under the Banking Act 1973 or the Islamic Banking Act 1983 or such other financial institutions as may be prescribed.
 6. Such other loans or investments in or connected with Malaysia as may be prescribed.

SECOND SCHEDULE

[Sections 41 (1) and (2), 42 (1), 43 (4), 44 (1) and (2)]

RETURNS BY TAKAFUL OPERATOR

PART I

DOCUMENTS TO BE LODGED YEARLY

1. (1) An operator, to comply with subsection (1) of section 41, shall lodge such statements of account and other statements as are mentioned in this paragraph.

(2) There shall be lodged for each accounting period—

(a) by an operator registered in respect of family solidarity business revenue accounts of the business of the operator, and by an operator registered in respect of general business a revenue account in respect of that business; and

(b) by any operator a profit and loss account for the whole of the operator's business,

together with separate balance-sheets, as at the end of that accounting period, for each class of takaful business in respect of which the operator is registered.

(3) There shall be lodged—

(a) by an operator registered in respect of family solidarity business, statements for each accounting period giving, as regards certificates belonging to that class of business, particulars—

(i) as to the issue of new certificates during the period;

(ii) as to the termination or reduction of the liability, or of the takaful contributions or certificates during the period, and transfers of certificates to or from the Register during the period; and

(iii) as to certificates in force at the end of the period;

(b) by an operator registered in respect of general business, statements for each accounting period giving as regards certificates belonging to that class of business particulars as to contributions and claims; and

(c) by an operator registered in respect of either class of business, a statement for each calendar year giving particulars as to the assets held at the end of the year as assets of the takaful fund maintained for that class of business.

(4) Regulations may modify subparagraph (3) (c) so that it requires statements of the assets of a takaful fund to be made for parts of a calendar year instead of the whole year.

(5) The statement required by subparagraph (3) (c) shall be excepted from subsections (1) and (2) of section 44.

2. (1) With any accounts and balance-sheet lodged under

paragraph 1 there shall be lodged a certificate of the auditor signed by him and stating whether in his opinion—

- (a) the accounts and balance-sheet are in accordance with this Act;
- (b) the balance-sheet truly represents the financial position of the operator; and
- (c) the books of the operator have been properly kept and record correctly the affairs and transactions of the operator:

Provided that where the audit does not extend to the whole business of the operator the certificate of the auditor shall, as regards paragraphs (b) and (c), be given subject to the appropriate limitation.

- (2) The certificate of the auditor shall also state—
 - (a) that the operator has, during the relevant accounting period, complied with the provisions of subsection (2) (b) of section 4;
 - (b) whether in the relevant accounting period any part of the assets of the takaful fund or funds maintained under this Act has been applied in contravention of section 16, and whether during that period section 17 has been complied with in relation to those assets and any assets falling within subsection (5) of section 17;
 - (c) as regards the documents evidencing the operator's title to any such assets whether he has inspected such of those documents as are held by or on behalf of the operator within Malaysia, and whether he has received satisfactory information as to the whereabouts and custody of any others, specifying whether the operator is complying with the requirements of section 20;
 - (d) whether all necessary and proper apportionments have been made in preparing the accounts and balance-sheet, and have been made in an equitable manner; and
 - (e) such other contravention of the Act as may be discovered in the course of the audit.

PART II

DOCUMENTS TO BE LODGED ON ACTUARIAL INVESTIGATION OF FAMILY SOLIDARITY BUSINESS

3. (1) An operator registered in respect of family solidarity business, in order to comply with subsection (1) of section 42 in the case of any actuarial investigation, shall lodge such documents as are mentioned in this paragraph.

- (2) There shall be lodged an abstract of the actuary's

report, which shall be signed by the actuary and shall include—

- (a) a summary and valuation of the certificates as at the date of the investigation; and
- (b) a valuation balance-sheet as at that date of the business to which the report relates.

(3) There shall be lodged a certificate by the actuary, signed by him, that he has satisfied himself as to the accuracy of the valuations made for the purposes of the investigation and as to their being made in accordance with this Act, and as to the accuracy of the data on which they are based:

Provided that, if the actuary is not a permanent officer of the operator, the certificate by the actuary shall, so far as it relates to the accuracy of the data on which the valuations are based, be given and signed by or on behalf of the operator's principal officer in Malaysia, and the actuary shall in his part of the certificate state the precautions taken by the actuary to ensure the accuracy of the data.

(4) There shall be lodged statements signed by the actuary analysing as at the date of the investigation the position as regards certificates and contributions of the business to which the report relates.

PART III

LODGEMENT, FORM AND CONTENTS

4. (1) A document to be lodged by an operator shall be lodged by sending to the Director General five copies, of which (unless the document itself is required by this Schedule to be signed) one copy at least shall be signed by two of the operator's directors and by or on behalf of the operator's principal officer in Malaysia.

(2) The persons signing any balance-sheet shall certify that in their belief the assets set forth in the balance-sheet are fully of the value stated in the balance-sheet, less any investment reserve fund taken into account; and they shall also either certify that in the relevant accounting period no part of the assets of the takaful fund maintained under this Act has been dealt with in contravention of section 16, and during that period section 17 has been complied with in relation to those assets and any assets falling within subsection (5) of section 17, or state the exceptions.

(3) The persons signing a balance-sheet in respect of family solidarity business shall certify that in the relevant accounting period the provisions of subsection (3) of section 65 with respect to deposits of balance of solidarity moneys

with the Treasury have been complied with.

5. (1) Subject to subparagraph (2), a document shall be lodged within six months after the relevant date, or within such longer period as the Director General may allow (but not exceeding nine months from the relevant date); and for this purpose the relevant date is the date to which the document relates or, in the case of an account or statement for an accounting period, the end of that period:

Provided that the Director General, upon being satisfied that the affairs of any operator are being conducted in a manner likely to be detrimental to public interest, the interests of the participants, or the interests of the operator, may in any such case specify a period shorter than six months for the purposes of this subparagraph.

(2) Any such statement of the assets of a takaful fund as is required by subparagraph (3) (c) of paragraph 1 shall be lodged within three months of the date to which the statement relates.

6. A document shall be in the National Language or English, and shall (as regards all five copies) be either printed or, with the permission of the Director General, produced by other mechanical means approved by him.

7. Where by this Schedule a document is required to be signed by or on behalf of the operator's principal officer, it shall, if not signed by that officer, be signed by one of the operator's officers in Malaysia who is for the time being notified to the Director General as having authority for the purposes of this Schedule to sign in place of the principal officer.

8. (1) Subject to the following subparagraphs, a document shall be in the prescribed form and contain the prescribed particulars, and be prepared in accordance with the regulations (including regulations for the way in which any valuation is to be made or in which any item is to be dealt with).

(2) The Director General may in any particular case permit such departure as he thinks fit from any requirement of the regulations under subparagraph (1), if he is satisfied that the purpose of the document in question will nevertheless be substantially fulfilled.

(3) Without prejudice to subparagraph (2), where an abstract is to be lodged of an actuary's report on an investigation made otherwise than to comply with subsection (1) of section 42, the abstract may conform with the regulations under subparagraph (1) subject to any modifications which the Director General may approve,

having regard to the purpose of the actuary's investigation
and the form and contents of his report.

Incorporating latest amendment Act A1306 - Takaful (Amendment) Act 2007

ภาคผนวก ข

ระเบียบตะกาฟูล ค.ศ. 2012 (Takaful Order 2012)

SECURITIES AND EXCHANGE COMMISSION OF PAKISTAN
Islamabad, the 16th July, 2012

NOTIFICATION

S.R.O 877(I)/2012 In exercise of the powers conferred by sub-Section (1) of Section 167 of the Insurance Ordinance, 2000 (XXXIX of 2000) read with clause (ixiv) of section 2 and the second proviso to section 120 thereof and S.R.O 708(1)/2009 dated 27 July 2009 having been previously published in the official Gazette for eliciting public comments the Securities and Exchange Commission of Pakistan, with the approval of the Board, is pleased to make the Takaful Rules, 2012.

CHAPTER 1
PRELIMINARY

1. Short title and commencement.- (1) These Rules shall be called the Takaful Rules, 2012.

(2) These Rules shall come into force at once. Existing Takaful Operators shall comply with the requirements of these Rules within period of six months from the notification in the Official Gazette.

2. Definitions.- (1) In these Rules, unless there is anything repugnant in the subject or context,-

(i) "Commission" means the Securities and Exchange Commission of Pakistan established under section 3 of the Securities and Exchange Commission of Pakistan Act, 1997 (XLII of 1997);

(ii) "Contribution" means the amount payable by a Participant to an Operator under a Takaful Contract;

(iii) "Conventional Insurance" means life or non-life insurance under the Ordinance, including reinsurance, which is not Takaful as defined in clause (ixiv) of section 2 of the Ordinance and Re-Takaful;

(iv) "Family Takaful" means Takaful for the benefit of individuals, groups of individuals and their families, as provided under sub-section (2) of section 3 of the Ordinance;

(v) "General Takaful" means Takaful other than Family Takaful;

- (vi) “Mudaraba Based Contract” means a Takaful contract based on the principle of Mudaraba;
- (vii) “Ordinance” means the Insurance Ordinance, 2000 (XXXIX of 2000);
- (viii) “Operator” means a Takaful Operator or a Window Takaful Operator, authorized under these Rules;
- (ix) “Operator Fund” means a fund set up by a General Takaful Operator which shall undertake all transactions which the Operator undertakes other than those which pertain to Participant Takaful Funds set up by the Operator;
- (x) “Operator sub-fund” means a sub-fund of a statutory fund set up by a Family Takaful Operator in which all takaful operator fees shall be credited and from which all expenses relating to the Statutory Fund which are not charged to any Participant Takaful Fund or Participant Investment Fund shall be debited;
- (xi) “Participant” means a person who participates in a Takaful scheme and to whom a Takaful Contract is issued;
- (xii) “Participant Investment Fund” means a separate group of assets forming a sub-fund of a statutory fund of a Family Takaful Operator which is to be used as a basis for determination of the benefits payable under a Family Takaful contract;
- (xiii) “Participant Takaful Fund” means,-
- (a) in the case of a Family Takaful Operator a sub-fund of a statutory fund into which the participant’s risk related contributions are paid and from which risk related benefits are paid out; and
 - (b) in the case of a General Takaful Operator a separate fund set up into which the participant’s risk related contributions are paid and from which risk related benefits are paid out;
- (xiv) “Participants’ Membership Documents” means the documents detailing the benefits and obligations of a Participant under a Takaful Contract;
- (xv) “Principal Officer” means a person, by whatever designation called, appointed by a Takaful Operator and charged with the responsibility of managing the affairs of the Takaful Operator;
- (xvi) “Registered Insurer” means an insurer registered with the Commission under section 7 of the Ordinance to transact life or non-life insurance business;

- (xvii) “Re-Takaful” means an arrangement for re-Takaful of liabilities in respect of risks accepted by the Operator in the course of carrying on Takaful business and includes ceding risks from Participant Takaful Funds to Re-Takaful Operator(s);
- (xviii) “Shariah Advisor” means a person appointed by an Operator under rule 26;
- (xix) “Shariah Advisory Board” means the Shariah Advisory Board constituted by the Commission;
- (xx) “Takaful Benefit” includes any benefit, whether pecuniary or otherwise, which is secured by a Takaful Contract;
- (xxi) “Takaful Contract” means any contract of Family Takaful or General Takaful;
- (xxii) “Takaful Operator” means a Registered Insurer who is authorized by the Commission to carry on Takaful business and not Conventional Insurance business;
- (xxiii) “Wakala based contract” means a Takaful contract based on the principle of Wakala (agency); and
- (xxiv) “Window Takaful Operator” means a Registered Insurer authorized under these Rules to carry on Takaful business as window operations in addition to Conventional Insurance business.
- (2) Words and expressions used but not defined in these Rules shall, unless there is anything repugnant in the subject or context, have the same meaning as are assigned to them in the Ordinance.

CHAPTER II

AUTHORIZATION AND CONDITIONS TO TRANSACT TAKAFUL BUSINESS

3. Prohibition to engage in Takaful Business without authorization.- (1) No person shall begin or continue to carry on Takaful business in Pakistan or use the word “Takaful” or undertake any activity in the nature of Takaful business, unless such person has obtained from the Commission a certificate of authorization to carry on Takaful business as Takaful Operator or as Window Takaful Operator, as the case may be, under these Rules.

Provided that the Takaful Operators registered under the Ordinance prior to the issuance of these Rules shall continue to carry on Takaful business and shall

deemed to be authorized under these Rules.

(2) The issue of investment linked policies by life insurers transacting Conventional Insurance business where the underlying assets to which the value of such policies are linked are Shariah compliant shall not be deemed to constitute carrying on Takaful business.

4. Persons eligible to transact Takaful Business.- (1) No person other than a Registered Insurer and authorized in this behalf under these Rules shall be eligible to transact Takaful business.

(2) A Registered Insurer registered to transact life insurance business shall be eligible to transact Family Takaful and a Registered Insurer registered to transact non life insurance business shall be eligible to transact General Takaful.

(3) All provisions of the Ordinance and insurance rules pertaining to life insurance business shall be deemed to apply to Family Takaful business and all provisions of the Ordinance and insurance rules pertaining to non-life insurance business shall be deemed to apply to General Takaful business.

5. Application for Authorization as Takaful Operator.- (1) An application for authorization as a Takaful Operator shall be made to the Commission in such form along with such documents and information as may be specified from time to time.

(2) The Commission, while considering the application for authorization, may require the applicant to furnish such further information or clarification as it deems necessary.

(3) Any subsequent change in the information provided to the Commission at the time of filing of application under sub-rule (1) shall be intimated to the Commission within fourteen days of the occurrence of change.

(4) The applicant shall, if so required, appear before the Commission for a representation through an officer duly authorized for this purpose in writing by the board of directors of the applicant.

6. Application for Authorization as Window Takaful Operator.- (1) An application for authorization as a Window Takaful Operator shall be made to the Commission in such form along with such documents and information as may be specified from time to time.

(2) The Commission, while considering the application for authorization, may require the applicant to furnish such further information or clarification as it deems necessary.

(3) Any subsequent change in the information provided to the Commission at the time of filing of application under sub-rule (1) shall be intimated to the Commission within fourteen days of the occurrence of change.

(4) The applicant shall, if so required, appear before the Commission for a representation through an officer duly authorized for this purpose in writing by the board of directors of the applicant.

7. Transformation of a non-life insurer into a Takaful Operator.- (1) If in case a conventional non-life insurer wishes to transform its conventional business into Takaful business, it shall inform the Commission in writing about its intention for such transformation. The Commission shall on fulfillment of certain requirements, as may be specified from time to time, authorize the Registered Insurer as a Takaful Operator under Rule 9.

(2) The registered insurer after being authorized as Takaful Operator, shall cease to underwrite Conventional Insurance products immediately and shall be responsible to cover all liabilities incidental to its conventional business.

(3) Till such time the liabilities related to the Conventional Insurance business of such a transformed Takaful Operator are fully paid off, it shall be reported in the Operator Fund of the Takaful Operator.

8. Refusal to grant authorization.- (1) No application for authorization made under rule 5 or rule 6 shall be refused without giving the applicant a reasonable opportunity of being heard.

(2) In case the Commission refuses to grant authorization to an applicant, the decision shall be communicated to the applicant in writing stating therein the reasons for such refusal.

(3) The applicant, being aggrieved by the decision of the Commission under sub-rule (2), may apply, within a period of thirty days from the date of receipt of such communication, to the Commission for review of its decision.

(4) On receipt of the application made under sub-rule (3), the Commission shall review its decision and communicate its findings, in writing, to the applicant within thirty days and the decision of the Commission in this regard shall be final.

9. Grant of authorization.- (1) The Commission on being satisfied, that the applicant under rule 5(1) or rule 6(1), as the case may be, is eligible for authorization and has complied with the requirements of the Ordinance and these Rules, may grant a certificate of authorization to the applicant in Form A or Form B respectively

annexed to the rules.

- (2) The Commission may, while authorizing an applicant as a Takaful Operator or Window Takaful Operator, specify conditions for such authorization to be complied with by the Takaful Operator or Window Takaful Operator in such manner, as it may deems fit.
- (3) The certificate of authorization shall remain valid unless it is revoked or suspended by the Commission.
- (4) Nothing in this rule shall prevent the Commission from exercising the powers available to it under section 63 of the Ordinance to direct an Operator to cease entering into new Takaful Contracts.

10. Conditions applicable to Operator.- (1) An Operator,-

- (a) shall appoint a Shariah Advisor in accordance with the provisions of these Rules;
- (b) shall appoint a Shariah compliance auditor in accordance with the provisions of these Rules;
- (c) shall appoint a Shariah compliance officer in accordance with the provisions of these Rules;
- (d) carrying on Family Takaful business shall set up one or more statutory funds exclusively for Takaful business;
- (e) carrying on Family Takaful business shall divide each statutory fund set up for Takaful business into a number of sub-funds namely Participant Takaful Funds, an Operator sub-fund and in case of investment contracts a Participant Investment Funds;
- (f) carrying on General Takaful business shall set up one or more Participant Takaful Funds and an Operator Fund;
- (g) shall ensure that all investments made for the purposes of Takaful business are made in accordance with the investment policy approved by its Shariah Advisor;
- (h) shall ensure that assets and liabilities of each Participant Takaful Fund and each Participant Investment Fund are segregated from its other assets and liabilities;

- (i) shall ensure that receipts to and payments from each Participant Takaful Fund are made in accordance with the provisions of these Rules;
- (j) shall ensure that the Participant Takaful Fund, at all times, carry reserves as may be specified by the Commission;
- (k) shall ensure that in case of General Takaful each Participant Takaful Fund, at all times, has admissible assets in excess of its liabilities:

Explanation: For this purpose any amount receivable from the Operator shall be deemed to be inadmissible.

- (l) shall ensure that in case of Family Takaful each Statutory Fund is in compliance with the solvency requirements under the Ordinance:

Explanation: For this purpose any amount receivable from the Shareholders Fund or any Operator sub-fund shall be deemed to be inadmissible.

- (m) shall ensure that the benefits and obligations of each Participant under a Takaful Contract are documented in a Participant Membership Document;
- (n) shall manage each Participant Takaful Fund in accordance with the provisions of these Rules;
- (o) shall formulate detailed policies for each Participant Takaful Fund with the approval of its Shariah Advisor;
- (p) shall provide funds by way of qard-e-hasna to the Participant Takaful Fund in accordance with the provisions of these Rules;
- (q) shall determine surplus or deficit in each Participant Takaful Fund in accordance with the provisions of these rules;
- (r) shall set the fee structure and the profit sharing ratio for investment management in accordance with the provisions of these Rules on the advice of the Shariah Advisor and in case of Family Takaful with the approval of the appointed actuary also; and
- (s) shall accept risk under re-takaful or participate on co-takaful basis, only where the policy is issued by an Operator as Takaful Contract under these Rules.

Provided that the Operator may, with the approval of its Shariah Advisor, be allowed to participate on co-insurance basis with conventional insurers up till December 31, 2013.

(2) An Operator shall not,-

- (a) distribute any material to any person on the extent to which the products of other Operators are compliant with Shariah; and
- (b) make payment out of Participant Takaful Fund for marketing or sales expenses (including commissions), administrative and management expenses.

11. Further Conditions applicable to Window Takaful Operator.- (1) In addition to the conditions under Rule 10, a Window Takaful Operator,-

- (a) shall ensure that all its documents pertaining to the takaful operations shall carry the words "Window Takaful Operations" prominently below the company's name;
- (b) shall report its assets, liabilities, revenues and expenses separately for each segment of its Conventional business and Takaful business;
- (c) shall comply with the provisions of these Rules or such other conditions as may be imposed by the Commission from time to time;
- (d) shall appoint a whole time head of window takaful operations who shall possess relevant experience and knowledge as may be specified by the Commission and shall not be associated with the conventional insurance operations, in any manner.

12. Revocation of Authorization.- (1) The Commission may by order suspend or revoke the authorization of an Operator either wholly or in respect of a class of business, as the case may be, if it is satisfied that,-

- (a) the Operator is carrying on its operations in a manner which is not approved by its Shariah Advisor;
- (b) the Operator has not commenced business within twelve months after being authorized;
- (c) the Operator has ceased to carry on Takaful business;
- (d) the Operator has failed to maintain a surplus of admissible assets over

liabilities in each Participant Takaful Fund, in case of General Takaful business in accordance with the provisions of these Rules;

- (e) the Operator has failed to comply with solvency requirements in case of Family Takaful;
- (f) the Operator is carrying on its Takaful business in a manner likely to be detrimental to the interests of its Participants;
- (g) the Operator has failed to effect adequate Re-Takaful arrangements;
- (h) the Operator is contravening or has contravened the provisions of the Ordinance, rules, regulations made thereunder;
- (i) the Operator has furnished false, misleading or inaccurate information or has concealed or failed to disclose material facts in its application for authorization;
- (j) it is in the public interest to cancel the authorization.

(2) No orders shall be made under sub-rule (1) except after giving the Operator, a reasonable opportunity of being heard.

CHAPTER III CONDUCT OF TAKAFUL BUSINESS

13. Establishment of Participant Takaful Fund.- (1) An Operator shall, for each Participant Takaful Fund, formulate Participant Takaful Fund Policies defining:

- (a) risks being covered, specifically with reference to classes of business defined in Section 4 of the Ordinance (relating each such risk with classes of business as defined in Section 4 of the Ordinance);
- (b) the events upon which amounts would be payable from the Participant Takaful Fund to a participant and the method of determination of the amount payable;
- (c) expenses which may be charged to the Participant Takaful Fund;
- (d) the method and frequency of determining surpluses or deficits of the Participant Takaful Fund, including a definition of how any reserves being set aside in determining such surpluses or deficits are to be arrived at;

- (e) the method of disposing of any surplus;
- (f) the method of extinguishing any deficit; and
- (g) the procedure of dissolution of Participant Takaful Fund.

(2) The Participant Takaful Fund Policies shall be approved by the Shariah Advisor of the Operator. A copy of the Participant Takaful Fund policy relevant to each Takaful Contract shall be made available to any Participant who requests a copy and shall also be available on the Takaful Operator's web-site.

(3) Copies of the Participant Takaful Fund Policies shall be provided to the Commission at least fifteen days before any risk is accepted in any new Participant Takaful Fund and for all existing Participant Takaful Funds, the Participant Takaful Fund policy documents shall be submitted to the Commission within ninety days of coming into effect of these Rules.

14. Establishment of Participant Investment Funds.- An Operator carrying on Family Takaful business and issuing contracts which have an investment component shall establish one or more Participant Investment Funds which will be sub-funds of a statutory fund set up for conducting Takaful business.

15. Participant Membership Document.- (1) The benefits and obligations of each Participant under a Takaful Contract shall be documented in a Participant Membership Document detailing therein the terms and conditions relating to the relationship amongst the Participants and between the Participants and the Takaful Operator including the following:

- (a) rights and obligation of Participants;
- (b) procedure for division of Contribution between Participant Takaful Funds, Participant Investment Funds and Operator fund/sub-fund;
- (c) method for determination of fees and/or share of investment income payable to the Operator;
- (d) procedure for and timing of transfer of funds between Participant Takaful Funds, Participant Investment Funds and Operator fund/sub-fund;
- (e) procedure for claims and payment of Takaful Benefits and the method of determining such benefits, including, if applicable, any limitations and exclusions;

- (f) in case of Family Takaful contracts, the procedure for pooling of moneys for investment purposes under the Participant Investment Fund; and
- (g) terms and conditions on which the Operator will manage the Participant Takaful Fund and Participant Investment Fund.

16. Register of Takaful Contracts.- Each Operator shall maintain a register of Takaful Contracts in such form as may be specified by the Commission and shall be kept at its principle place of business.

17. Segregation of Contributions and Funds – General Takaful.- (1) All Contributions recognized under General Takaful contracts, net of any Government levy, shall be credited to one or more Participant Takaful Funds.

(2) All Contributions into a Participant Takaful Fund shall be deposited in a bank account designated as belonging to the Participant Takaful Fund or be paid across to such an account within seven days of receipt.

(3) All income received on assets of a Participant Takaful Fund and receipts from Re-Takaful operators relating to the Participant Takaful Fund shall be deposited in bank accounts designated as belonging to the Participant Takaful Fund or be paid across to such account within seven days of receipt.

(4) All assets, liabilities, income and expenditure of a General Takaful Operator which do not relate to a Participant Takaful Fund shall be deemed to be part of the Operator's Fund.

18. Segregation of Contributions and Fund – Family Takaful.- (1) Contributions under Family Takaful Contracts, net of any Government levy, shall be segregated into the risk component and takaful operator's fee, and, if relevant, the investment component.

(2) The risk component shall be credited to one or more Participant Takaful Funds; the takaful operator's fee to an Operator sub-fund and any investment component to one or more Participant Investment Funds.

(3) The determination of each component shall be in accordance with provisions of each Family Takaful Contract.

(4) All Contributions credited to a Participant Takaful Fund or Participant Investment Fund shall be deposited in a bank accounts designated as belonging to Participant Takaful Fund and Participant Investment Fund or paid across to such account within seven days of receipt.

(5) All income received on assets of a Participant Takaful Fund and receipts from Re-Takaful operators relating to the Participant Takaful Fund shall be deposited in bank account designated as belonging to the Participant Takaful Fund or be paid across within seven days of receipt.

(6) All income received on assets of a Participant Investment Fund shall be deposited in bank account designated as belonging to the Participant Investment Fund or be paid across within seven days of receipt.

19. Receipt, Payment, and Reserves to be Held in Participant Takaful Funds.

(1) The receipts of a Participant Takaful Fund shall consist of the following, namely:-

- (a) Contributions from Participants (in the case of a Family Takaful Operator, net of any amounts credited directly to Participant Investment Funds or the Operator sub-fund);
- (b) share of claims from Re-Takaful operators;
- (c) investment income generated by the investment of funds retained in the Participant Takaful Fund;
- (d) in the case of General Takaful, salvages and recoveries;
- (e) qard-e-hasna;
- (f) rebate/commission from re-Takaful operators/reinsurers;
- (g) share of surplus from Re-Takaful operators; and
- (h) any donation made by the shareholders of the Operator.

(2) The payments from a Participant Takaful Fund shall consist of the following, namely:-

- (a) any third party costs directly associated with underwriting (specifically medical examination, pre-cover inspection/surveys, costs of installing tracking systems or any consulting costs related with assessing or reducing the risks being covered), if it has been earlier credited to the Participant Takaful Fund;
- (b) claims paid related to risks covered under the Participant Takaful Fund and expenses directly related to settlement of claims such as

surveyors' and investigators' fees, etc;

- (c) Re-Takaful and reinsurance contributions;
- (d) Takaful operator's fees if it has been credited to the Participant Takaful Fund;
- (e) share of investment profits of the mudarib or wakala fees for investment management or any other combination thereof approved by the Appointed actuary in the case of Family Takaful operator and Shariah Advisor of the General Takaful Operator;
- (f) surplus distributed to Participants;
- (g) refund of any Contribution due to Participants; and
- (h) return of qard-e-hasna to the Operator fund / Operator sub-fund.

20. Qard-e-hasna.- (1) In the case of a General Takaful if, at any point in time admissible assets in a Participant Takaful Fund are not sufficient to cover liabilities, the deficit shall be funded by way of actual transfer of funds as qard-e-hasna (interest free loan) from the Operator's Fund to that Participant Takaful Fund.

(2) In the case of Family Takaful if, at any point in time a Statutory Fund is not solvent as per the provisions of the Ordinance, the deficit shall be funded by way of actual transfer of funds as qard-e-hasna (interest free loan) from the Shareholders' Fund to that Statutory Fund.

(3) In the event of surplus in a Participant Takaful Fund to which a Qard-e-Hasna has been made, the Qard-e-hasna shall be repaid prior to distribution of surplus to Participants.

(4) If there is deficit in a Participant Takaful Fund for three consecutive years, the Operator shall submit a report signed by the Principal Officer in case of General Takaful and by the appointed actuary also in case of Family Takaful, to the Commission within 30 days of the submission of the regulatory returns under section 46(1) of the Ordinance explaining the reasons thereof.

21. Sharing of surplus.- (1) At the end of each financial year the Operator shall evaluate the assets and liabilities of each Participant Takaful Fund and determine whether the Participant Takaful Fund is in surplus or deficit.

(2) A Family Takaful operator shall formulate the mechanism for determination and distribution of surplus duly approved by its appointed actuary. he surplus

distribution frequency & its mechanism shall be prepared by the appointed actuary in case of the Family Takaful operator.

(3) Subject to sub-rule (2) the surplus distribution mechanism shall specify the frequency, method, entitlement conditions, basis and form of surplus distribution.

(4) In the case of General Takaful operators, the operator shall formulate the surplus distribution mechanism for distribution of surplus.

(5) The Commission may specify the surplus distribution mechanism for general takaful operators.

(6) A Participant may donate its surplus for social or charitable purposes and may request the Operator to arrange for the transfer of the donation.

22. Investment management of funds.- Investment of Contributions in the Participant Takaful Fund and in the Participant Investment Fund shall be managed under a wakala contract, a Modaraba contract or a combination contract as determined to be sound and workable by the Shariah Advisor of the Operator.

23. Re-Takaful.- (1) An Operator shall have adequate Re-Takaful arrangements for Re-Takaful of liabilities in respect of risks undertaken or to be undertaken by the Operator in the course of its carrying on Takaful business.

(2) In the event that the limit provided by a Re-Takaful Operator is not sufficient to support the business strategy of the Takaful Operator, the Takaful Operator under the advice of its Shariah Advisor may be allowed to enter into reinsurance contracts with conventional reinsurance companies till December 31, 2013.

Part IV

WINDOW TAKAFUL OPERATIONS

24. Transfers of funds by Conventional Insurer into Takaful Business Statutory Funds, Participant Takaful Funds and Participant Investment Funds: (1) A Conventional Insurer carrying on life Insurance business and authorized by the Commission as Window Takaful Operator for Family Takaful may transfer funds from Shareholders' Fund to the statutory fund for its Takaful business.

(2) A Conventional Insurer carrying on non-life Insurance business and authorized by the Commission as Window Takaful Operator may transfer funds from Operator Fund to a Participant Takaful Fund.

Part V

COMPLIANCE WITH PRINCIPLES OF SHARIAH

25. Shariah Advisory Board.-(1) The Commission may establish a Shariah Advisory Board consisting of such number of members as may be decided by the Commission.

(2) The Shariah Advisory Board will be responsible to formulate policies and guidelines for operation and management of Takaful business in line with Shariah principles:

(3) If in the opinion of the Commission different treatment for a similar operational issue is adopted by various operators, with the approval of their Shariah Advisor, the matter shall be resolved by the Shariah Advisory Board and the findings of the Shariah Advisory Board shall be final.

(4) The Commission may assign any other responsibility to the Shariah Advisory Board from time to time.

26. Shariah Advisor.-(1) Each Operator shall appoint a Shariah Advisor who shall be responsible for:

- (a) the approval of products including all related documentation;
- (b) approval of Participant Takaful Fund policy;
- (c) approval of investment policy;
- (d) approval of Re-Takaful arrangements; and
- (e) approval for the distribution of surplus to participants.

(2) Each Operator shall obtain prior approval from the Commission for appointment of its Shariah Advisor at the time of commencing Takaful business and at later dates if there is a change.

(3) The Commission may within thirty days of such submission, based on reasonable grounds, require an Operator to change its Shariah Advisor.

(4) The Shariah Advisor, in discharging his responsibilities under sub-rule (1), shall ensure adherence to conditions specified by the Commission upon the advice of the

Shariah Advisory Board on all matters.

(5) Where an Operator is required to file a document with the Commission which requires prior approval of the Shariah Advisor, the Operator shall along with the requisite document annex the approval of the Shariah Advisor.

(6) the minimum qualification and experience of the Shariah Advisor of the takaful operators / window takaful operators shall be as follows:

(a) Educational Qualification:

Shahadat ul Aalmia Degree (Dars e Nizami) from Madaris recognized by the Higher Education Commission of Pakistan with a certificate in Takhasus fil Ifta / Takhasus fil Fiqh and adequate knowledge of Islamic finance and takaful.

(b) Experience and Exposure:

Must have at least 4 years experience of giving Shariah rulings including the period of Takhasus fil Ifta or Takhasus fil fiqh and must also have sufficient command over English language and applicable Pakistani laws.

(7) A person cannot work as Shariah Advisor at a time for more than three Operators in Pakistan.

27. Shariah Compliance Officer,- (1) An Operator shall appoint with the advice of the Shariah Advisor, a Shariah compliance officer.

(2) The Shariah compliance officer shall ensure that all the policies formulated and approved by the Shariah Advisor are implemented in the operations of the Operator.

(3) The Shariah compliance officer shall directly report to the Shariah Advisor of the Operator and cannot be removed without his permission.

Part IV MISCELLANEOUS

28. Training.- (1) Each Operator shall provide training to all its managerial level personnel and entire sales force on the concept and operations of Takaful.

(2) The operator may arrange an in house training program with prior approved training course outline from the Commission and the Operator can also get their

managerial level personnel and sales force trained through institutions approved by the Commission to provide this training.

(3) Such training course shall be conducted for a minimum of twenty hours duration.

(4) The training course referred in sub rule (1) should be completed within one year, in case of existing employees and from the date of notification of these Rules and in case of new employees from the date of their induction.

29. Accounting and Reporting:- (1) The Commission shall issue accounting regulations for accounting treatments for Takaful operations of the Operators.

(2) For the purposes of sub-sections (1) and (2) of section 46 of the Ordinance the statements shall be furnished in the form as may be specified by the Commission.

30. Shariah Compliance Audit.-(1) An Operator shall appoint an external Shariah compliance auditor who will conduct its audit for each accounting period.

(2) The Shariah compliance audit shall report on the state of compliance by the Operator with the requirements of these Rules.

(3) The Shariah Compliance auditor shall submit its report on Shariah audit of the Operator to the Board of Directors and Shariah Advisor of the Operator and to the Commission along with the regulatory returns furnished under Section 46 of the Ordinance.

(4) Auditors as defined under sub-section (v) of Section 2 of the Ordinance, having adequate resources to conduct Shariah audit shall be eligible to carry on Shariah compliance audit.

31. Repeal and savings - (1) Takaful Rules, 2005 are hereby repealed.

(2) Save as otherwise specifically provided, nothing in these Rules, or any repeal effected thereby, shall affect or be deemed to affect anything done, action taken, investigation or proceedings commenced, order, appointment, conveyance, mortgage deed, document or agreement made, fee directed, resolution passed, direction given, proceedings taken or instrument executed or issued, under or in pursuance of any rules or notifications repealed by these Rules and any such thing, action, investigation, proceedings, order, appointment, conveyance, mortgage deed, document, agreement, fee, resolution, direction, proceedings or instrument shall if in force at the coming into force of these Rules and not inconsistent with any of the provisions of these Rules, continue to

be in force, and have effect as if it were respectively done, taken, commenced, made, directed, passed, given, executed or issued under these Rules.

No.1/Secy/Notifications/ID/2012

(NAZIR AHMED SHAHEEN)
Executive Director (CCD)

FORM – A
[See Rule 5 of the Takaful Rules, 2012]

SECURITIES AND EXCHANGE COMMISSION OF PAKISTAN

Authorization Reference No.

**AUTHORISATION UNDER RULE 5 OF THE TAKAFUL RULES, 2012
TO ACT AS A TAKAFUL OPERATOR**

*The Securities and Exchange Commission of Pakistan having considered the application for grant of authorization filed under Rule 5 of the Takaful Rules, 2012 by bearing Insurance Registration # dated and now being satisfied that the said company is eligible to transact **Family / General** Takaful business, hereby grants, in exercise of powers conferred under Rule 9 of the Takaful Rules 2012, authorization to transact classes of **Family / General** Takaful business as specified herein below.*

Executive Director

Date/Place of Issue.....

Classes of business which may be transacted:

FORM – B
[See Rule 6 of the Takaful Rules, 2012]

SECURITIES AND EXCHANGE COMMISSION OF PAKISTAN

Authorization Reference No.

**AUTHORISATION UNDER RULE 6 OF THE TAKAFUL RULES, 2012
TO UNDERTAKE TAKAFUL WINDOW OPERATION IN RESPECT OF
FAMILY OR GENERAL TAKAFUL PRODUCTS**

*The Securities and Exchange Commission of Pakistan having considered the application for grant of authorization filed under Rule 6 of the Takaful Rules, 2012 by bearing Insurance Registration # dated and now being satisfied that the said company is eligible to transact Window Takaful Operation in respect of Family or General Takaful products, hereby grants, in exercise of powers conferred under Rule 9 of the Takaful Rules 2012, authorization to transact classes of **Window Takaful business** in respect of Family / General Takaful products as specified herein below.*

Executive Director

Date/Place of Issue.....

Classes of business which may be transacted:

ภาคผนวก ค

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘(๕)(๙) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้การบริหารกิจการฮาลาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ พร้อมกำหนดมาตรการและวิธีการดำเนินการตรวจสอบการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีมติเห็นชอบเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้ว ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ความ หรือออกคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ การแก้ไขระเบียบนี้จะต้องมีเสียงสนับสนุนไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๗ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็น กรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลตามระเบียบนี้

“สถาบันมาตรฐานฮาลาล” หมายความว่า สถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย ที่เป็น หน่วยงานของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

“กิจการฮาลาล” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรฐานฮาลาล การวางระบบการมาตรฐานฮาลาล การควบคุมมาตรฐานฮาลาล การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมถึงการ อนุญาต การยกเลิกให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์ หรือการให้บริการอื่นใดตามที่ คณะกรรมการกำหนด

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลที่ได้รับการแต่งตั้งตาม ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแบ่งส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

“คณะทำงาน” หมายความว่า คณะทำงานที่คณะกรรมการ หรือฝ่ายกิจการฮาลาล หรือสถาบัน มาตรฐานฮาลาลแต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

“การรับรองฮาลาล” หมายความว่า การให้การรับรองผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ฮาลาล หรือ ได้ถูกผลิตขึ้นจากสิ่งที่ฮาลาลตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

“ระบบงานฮาลาล” หมายความว่า การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมถึงการอนุญาต การ ยกเลิกให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์ การประชาสัมพันธ์ หรือการให้บริการอื่นใดตามที่ คณะกรรมการกำหนด

“เครื่องหมายรับรองฮาลาล” หมายความว่า เครื่องหมายรับรองฮาลาล ของสำนักงาน คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ที่ได้จดทะเบียนรับรองไว้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า และ อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองแสดงบนฉลากผลิตภัณฑ์ การโฆษณาผลิตภัณฑ์ หรือกิจการใดๆ โดยมีสัญลักษณ์ อ่านว่า “ฮาลาล” เขียนเป็นภาษาอาหรับว่า “**حلال**” อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน หลังกรอบเป็น ลายเส้นแนวตั้ง ใต้กรอบภายในเส้นขนานมีคำว่า “สนง. คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย” หรือ “สกอท.” และใต้เส้นขนานมีคำว่า “ที่ กอท.ฮล....(รหัสผลิตภัณฑ์)...” เป็นภาษาไทย ภาษาอาหรับ ภาษาอังกฤษ และหรือ ภาษาอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

“หนังสือรับรอง” หมายความว่า หนังสือรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลาม แห่งประเทศไทย หรือของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

“ผลิตภัณฑ์ฮาลาล” หมายความว่า สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสิ่งที่เกิดขึ้นตามกระบวนการ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาล และหมายความรวมถึง การจำหน่าย การบริการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การโลจิสติกส์ (Logistic) และนวัตกรรม ที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

“การผลิต” ได้แก่ การทำ ผสม ปูรง ประกอบ ประดิษฐ์ แปรรูป หรือแปรสภาพ และ หมายความรวมถึง การดัดแปลง การคัดเลือก การแบ่งบรรจุ และการจัดเก็บ

“การโลจิสติกส์” ได้แก่ ระบบการจัดการขนส่งสินค้า ข้อมูล และทรัพยากรอย่างอื่นที่มีการ ขนส่ง หรือเคลื่อนย้ายจากจุดต้นทางไปยังจุดบริโภคปลายทาง

“การบริการ” ได้แก่ การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด หรือการให้ใช้ หรือให้ประโยชน์ใน ทรัพย์สิน หรือกิจการใด โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น

“การจำหน่าย” ได้แก่ การนำผลิตภัณฑ์ฮาลาลออกจำหน่าย หรือแจกจ่ายแก่ผู้บริโภค

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการ หรือตัวแทนผู้ได้รับการ เสนอ หรือการชักชวนจากผู้ประกอบการ เพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าบริการ จากผู้ประกอบการโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือผู้ให้บริการ ผลิตเพื่อขาย สิ่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือซื้อเพื่อขายต่อ ผู้ว่าจ้างผลิต, ผู้รับจ้างผลิตและหมายความรวมถึง ผู้ประกอบกิจการโฆษณา

“ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ” หมายความว่า มุสลิมผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ศาสนาอิสลามเป็นอย่างดี ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ฮาลาลแก่ผู้ประกอบการ

“ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ” หมายความว่า มุสลิมผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้รับการ แต่งตั้งจากคณะกรรมการ ซึ่งได้รับการอบรมเฉพาะเกี่ยวกับการเชือด การแปรรูปสัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์น้ำ เพื่อให้

คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการโรงเชือดที่เกี่ยวข้องกับการเชือดสัตว์ทุกชนิด ณ สถานที่เชือดสัตว์ และหรือการแปรรูปสัตว์ หรือชิ้นส่วนสัตว์ หรือครีวฮาลาล

“ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์” หมายความว่า มุสลิมผู้ชำนาญการที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ให้ควบคุมการเชือดสัตว์ในโรงเชือดสัตว์ที่ได้เครื่องหมายรับรองฮาลาลและปฏิบัติงานเต็มเวลา

“ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล” หมายความว่า มุสลิมผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการให้ตรวจสอบวัตถุดิบ กระบวนการผลิต สถานที่ผลิต ณ โรงงานผลิตหรือสถานประกอบการ

“ผู้ตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล” หมายความว่า ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ให้ติดตามหรือสอบสวนข้อเท็จจริงการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลและการละเมิดใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลในตลาดทั่วไปหรือแหล่งที่มีการจำหน่าย จ่าย แจก

“ผู้เชือดสัตว์” หมายความว่า มุสลิมที่ปฏิบัติศาสนกิจอย่างเคร่งครัด และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการให้ทำหน้าที่เชือดสัตว์

“ธุรกิจสาขา” หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีสาขาที่ดำเนินการประเภทเดียวกัน ในชื่อเดียวกัน ในจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัด รวมถึงกรณีแฟรนไชส์ด้วย

“ข้อกำหนด” หมายความว่า ข้อกำหนดการตรวจรับรองกระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินการตรวจรับรองสถานประกอบการ การตรวจผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียม

“ประกาศ” หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย หรือฝ่ายกิจการฮาลาล คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การรับรองระบบงานฮาลาลและควบคุมมาตรฐานฮาลาล

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล” แต่งตั้งโดยคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่กำหนดและประกาศใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลของประเทศให้ถูกต้องตาม บทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและมาตรฐานสากลที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม รับรองระบบงานฮาลาลแก่หน่วยงานตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ และดำเนินการเฝ้าระวัง ตรวจสอบติดตามคุณภาพของการบริการประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนาอิสลาม จำนวนสองคน
- (๒) ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนเจ็ดคน
- (๓) ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์อาหารหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้เชี่ยวชาญด้านคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้แทนฝ่ายนิติการ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลเลือกกรรมการด้วยกันเองเป็นประธาน, รองประธานและตำแหน่งอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

ให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลมีอำนาจแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นที่ปรึกษา

ข้อ ๙ ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม
- (๒) ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาอิสลามเป็นอย่างดี
- (๓) ต้องเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามโดยเคร่งครัด
- (๔) ต้องไม่เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ
- (๕) ต้องไม่เป็นโรคตามที่กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) กำหนด

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๑๑ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการให้ออกเนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดการประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่แจ้งลาการประชุม

ข้อ ๑๒ การประชุมคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานเป็นประธานที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการที่มาประชุมคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการให้บริการฮาลาลของประเทศให้เป็นไปโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
 - (๒) กำหนดนโยบายแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาล
 - (๓) พิจารณาให้การรับรองระบบงานฮาลาลแก่หน่วยงานตรวจรับรองฮาลาล
 - (๔) กำหนดนโยบายควบคุมมาตรฐานของหน่วยงานตรวจรับรองฮาลาลให้คงไว้ซึ่งมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ
 - (๕) พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลเพื่อกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาและเสนอให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขเยียวยาต่อไป
- การดำเนินการตาม (๑) ถึง (๔) ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

หมวด ๓

หน่วยงานตรวจรับรองฮาลาล และอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเป็นหน่วยงานตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลของผู้ประกอบการภายในจังหวัดนั้น ในการนี้ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลของจังหวัดทำหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบผลิตภัณฑ์ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๑๕

ในกรณีผู้ประกอบการเห็นว่าคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดที่โรงงานหรือสถานประกอบการตั้งอยู่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ โรงงานหรือสถานประกอบการดังกล่าวสามารถร้องขอให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ถ้าปรากฏว่าเป็นจริงตามคำร้อง คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยสามารถเข้าไปดำเนินการตรวจและให้การรับรองแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลของผู้ประกอบการภายในจังหวัดนั้นได้

ในจังหวัดที่ไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานตรวจและรับรองฮาลาลภายในจังหวัดนั้น ในการนี้ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาล คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตาม ข้อ ๑๕

ผู้ประกอบการที่นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศเพื่อจำหน่ายและใช้ในกิจการของผู้ประกอบการเอง บริษัท, โรงงาน, สถานที่จัดเก็บสินค้าหรือโกดังนั้น จะตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดใดก็ตาม ให้เป็นอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ในการเข้าไปดำเนินการตรวจและให้การรับรองฮาลาล และใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล

กรณีผู้ประกอบการที่นำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นส่วนผสมของผลิตภัณฑ์ของสถานประกอบการนั้น สถานประกอบการที่อยู่ในจังหวัดใดก็ตาม ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดนั้นๆ

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางการตรวจสอบ เพื่อรับรองผลิตภัณฑ์และการดำเนินงานในลักษณะอื่นใด ตามคำขอของผู้ประกอบการเพื่อวินิจฉัยเบื้องต้นในการออกคำรับรองฮาลาลและเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้การรับรอง

(๒) กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการ คณะตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์และผู้เชือดสัตว์

(๓) ประสานงานและกำกับดูแลการตรวจและให้การรับรองฮาลาลตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศและมาตรฐานฮาลาล

(๔) พิจารณาตรวจรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ ตามมาตรฐานและแนวทางการการตรวจและรับรองฮาลาล

(๕) ควบคุมผู้ประกอบการให้ปฏิบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการให้บริการฮาลาลอย่างเคร่งครัด

- (๖) ควบคุมการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต
- (๗) จัดทำรายงานผลการดำเนินการตรวจและรับรองฮาลาลเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเห็นชอบ
- (๘) พิจารณารับเรื่องร้องเรียนเบื้องต้นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ การเชือดสัตว์ การให้บริการที่ได้รับการรับรอง รวมถึงวัตถุดิบ ส่วนประกอบ หรือสิ่งใดที่เป็นข้อสงสัย และนำเสนอต่อคณะกรรมการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- (๙) จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาล และ การใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทันทีและรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๑๐) พิจารณาเสนอชื่อคณะกรรมการ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ต่อคณะกรรมการ
- (๑๑) ประกาศและเผยแพร่ชื่อผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลและสถานประกอบการและผลิตภัณฑ์ที่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนการรับรองและการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้ผู้บริโภคได้รับทราบอย่างทั่วถึง
- (๑๒) ติดตาม ตรวจสอบ สถานประกอบการ และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาล รวมถึงเสนอให้คณะกรรมการยกเลิกการรับรอง และการอนุญาตแก่ผลิตภัณฑ์ที่ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๑๓) จัดทำข้อมูลสถานประกอบการ และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลให้เป็นปัจจุบัน
- (๑๔) จัดทำข้อมูลข่าวสารและความรู้แก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการให้บริการ ที่ได้รับการรับรองฮาลาล เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้บริโภคอย่างแท้จริง
- (๑๕) การกำหนดค่าตอบแทนคณะกรรมการ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาล ประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ
- (๑๖) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ
- (๑๗) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลต้องมีคุณสมบัติ การพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาล ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแบ่งส่วนงาน ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๑๖ การปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการมอบหมายคณะกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาลปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการมีคำสั่งแต่งตั้ง ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ที่ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยรับรองเท่านั้น

ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามแนวทางและมาตรฐานตามที่คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลกำหนด

ให้ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจมีการแต่งตั้งอีกก็ได้

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใด ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการทั้งนี้ตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

กรณีผู้ประกอบการมีสาขาย่อยตั้งอยู่ในจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัดหรือธุรกิจสาขา (Franchise) ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอให้ตรวจและรับรองฮาลาลของสาขาย่อยทุกสาขา

ข้อ ๑๙ ในการยื่นคำขอให้ตรวจรับรองฮาลาล ผู้ประกอบการจะต้องแนบเอกสารรายละเอียดตามที่คณะกรรมการกำหนด

- (๑) แนวทางการจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ผลิต บุคลากรและการฝึกอบรมให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- (๒) เอกสารรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุดิบ ส่วนผสม ส่วนประกอบ สารปรุงแต่ง ที่ใช้ในกระบวนการทุกกระบวนการผลิตหรือการบริการ รวมเอกสารอ้างอิงการตรวจวิเคราะห์ส่วนประกอบจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการ
- (๓) คู่มือควบคุมคุณภาพการผลิต
- (๔) เอกสารสำคัญอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดและหรือร้องขอ

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอและเอกสารหลักฐานของผู้ประกอบการแล้วให้พิจารณาคำขอและเอกสารหลักฐานที่ยื่นมามีรายการครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารคำขอไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ให้มีอำนาจเรียกเอกสารเพิ่มเติมและหรือหลักฐานการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการตามที่เห็นสมควร

เมื่อผู้ประกอบการได้รับแจ้งกำหนดเวลาการตรวจสถานประกอบการผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่นในการตรวจรับรองฮาลาลตามจำนวนที่ระเบียบ และข้อบังคับกำหนดในกรณีพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเอกสารคำขอที่ครบสมบูรณ์ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบรับรองฮาลาล จำนวนตามความเหมาะสมพร้อมทั้งกำหนดวันเวลาที่จะทำการตรวจ

ข้อ ๒๑ ให้คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลดำเนินการตรวจสอบวัตถุดิบ ส่วนผสม กระบวนการผลิต อุปกรณ์ สถานที่ผลิตหรือสถานที่จำหน่าย การบรรจุ การขนส่ง ณ โรงงานหรือสถานประกอบการโดยมีเอกสารแจ้งกำหนดเวลาที่ชัดเจนและแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบของคณะตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้ผู้ประกอบการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลทุกขั้นตอนกระบวนการผลิตหรือตามการพิจารณาร้องขอของผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล

ข้อ ๒๒ หลังจากดำเนินการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ณ โรงงานหรือสถานประกอบการเป็นที่เรียบร้อยแล้วให้คณะตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลทำรายงานการตรวจสอบพร้อมเสนอความเห็นและข้อมูลต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าผู้ประกอบการดำเนินการถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและตามเกณฑ์มาตรฐานข้อกำหนด ให้คณะกรรมการออกหนังสือรับรองแก่ผู้ประกอบการตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์ขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะอนุกรรมการฝ่ายกิจการฮาลาล ยื่นเอกสารรายงานการตรวจสอบและรายละเอียดการตรวจสอบพร้อมเอกสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด แก่สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อดำเนินการต่อไป

เมื่อคณะกรรมการ ได้พิจารณาคำขอตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ แล้วเห็นว่าผู้ประกอบการได้ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการเป็นไปโดยถูกต้องตามบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามและมาตรฐานฮาลาลและผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลครบถ้วนแล้วให้ออกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการนั้นภายในกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนดนับแต่วันที่รับคำขอและได้ชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนแล้ว

หมวด ๔

สถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒๔ ให้มีสถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ในด้านวิชาการและการส่งเสริมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการฮาลาลโดยมีผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา

ให้มีผู้อำนวยการสถาบันมาตรฐานฮาลาลที่เป็นผู้ที่มีนิตินัยศาสนาอิสลาม มีวุฒิการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาโท โดยผู้อำนวยการฯ เป็นลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย มีสัญญาจ้าง

คราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน ทั้งนี้ให้มีการประเมินผลงานเป็นรายปี

ข้อ ๒๕ การบริหารสถาบันมาตรฐานฮาลาลแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ศึกษาวิจัย วางระบบการมาตรฐาน เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลภาคอุตสาหกรรมและการบริการ ตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือและยอมรับของผู้ผลิต ผู้บริโภคและองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- (๒) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจมีทักษะ และมีความสามารถเกี่ยวกับการรับรอง ส่งเสริม สนับสนุน การผลิต การตลาด การส่งออกผลิตภัณฑ์และการบริการตามมาตรฐานฮาลาล
- (๓) ประสานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ในการสร้างความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการวางระบบ และกระบวนการในการตรวจรับรองฮาลาลขององค์กรศาสนาอิสลามในประเทศไทยบนบรรทัดฐานของมาตรฐานฮาลาลสากล รวมทั้งประสานงานกับองค์กรฮาลาลระหว่างประเทศ และองค์กรรับรองมาตรฐานฮาลาลของประเทศต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อถือและการยอมรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการฮาลาลของคณะกรรมการ
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๕

คณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาลและคณะกรรมการประนีประนอม

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการให้คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาลต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยตามความเหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลในท้องตลาดและสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล รวมทั้งกรณีมีการละเมิดการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนาอิสลาม จำนวนสองคน
- (๒) ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนสองคน
- (๓) ผู้แทนฝ่ายกิจการฮาลาล คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนสามคน
- (๔) ผู้แทนเจ้าพนักงานของรัฐฯ ที่เป็นมุสลิม จำนวนสองคน

(๕) ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย จำนวนสองคน

โดยให้เลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นประธานและให้คณะกรรมการชุดนี้ปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อ สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตามตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลและหรือการละเมิดการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลในท้องตลาด
- (๒) เมื่อทำการตรวจสอบแล้วต้องทำสรุปสำนวนข้อเท็จจริง ให้คณะกรรมการประนีประนอมดำเนินการตามหน้าที่ต่อไป
- (๓) สุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ หรือสั่งให้ผู้ประกอบการจัดส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อนำมาตรวจสอบการนำเครื่องหมายรับรองฮาลาลไปใช้
- (๔) มีอำนาจแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนตามที่ได้รับมอบหมายหรือได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ กรณีผู้ประกอบการละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาล
- (๕) สั่งให้ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร
- (๖) แต่งตั้งคณะทำงานตามขอบข่ายและอำนาจหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาลต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

ข้อ ๒๘ ให้ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล อำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๙ ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยแต่งตั้งคณะกรรมการประนีประนอมคณะหนึ่ง จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) ผู้แทนคณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล จำนวนสามคน
 - (๒) ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน
 - (๓) ผู้แทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ที่เป็นกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยในจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาล จำนวนหนึ่งคน
 - (๔) ผู้แทนฝ่ายเลขาธิการ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน
 - (๕) ผู้แทนฝ่ายนิติการ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน
- ผู้แทนตามข้อ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องไม่เป็นคณะกรรมการตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล

ข้อ ๓๐ เมื่อผู้ละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาลมีความประสงค์เจรจาประนีประนอมหรือระงับข้อพิพาท ให้คณะกรรมการตามข้อ ๒๙ เป็นผู้ที่มีอำนาจเจรจาประนีประนอม ระงับข้อพิพาท ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความร้ายแรง

ของความเสียหายต่อสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย รวมถึงผู้บริโภคและให้รวมถึงระยะเวลาและการได้รับผลประโยชน์ของผู้ละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาล

ในการทำบันทึกข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมกับผู้ละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาลนั้นให้คณะกรรมการประนีประนอมจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้ลงนาม

การเรียกร้องค่าเสียหาย การเก็บรักษาเงินค่าเสียหาย การใช้ประโยชน์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

หมวด ๖

ผู้ประกอบการ

ข้อ ๓๑ ผู้ประกอบการที่ประสงค์ขอรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามประเภทในหมวด ๗ และขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ผู้บริหารระดับสูงต้องแสดงหลักฐานความมุ่งมั่นของผู้ประกอบการในการนำมาตรฐานฮาลาลไปปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ การสื่อสารภายในองค์กรถึงข้อกำหนดตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามที่เกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง
- (๒) ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้ โดยให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ในการตรวจสอบ วัตถุประสงค์ ส่วนผสม กระบวนการผลิต การบรรจุ การจัดจำหน่าย การขนส่ง และการให้บริการ ทุกขั้นตอนตามความเป็นจริง
- (๓) ผู้บริหารระดับสูงต้องเข้าร่วมประชุมในการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรอง
- (๔) ผู้บริหารระดับสูงต้องแต่งตั้ง ทีมงานฮาลาล โดยประกอบด้วยบุคลากรที่มีอำนาจหน้าที่ มีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์, กระบวนการ และประสบการณ์จากแต่ละแผนก ที่สามารถควบคุมและเฝ้าระวังกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งอาจรวมถึงพนักงานมุสลิม (ถ้ามี) ในแผนกจัดซื้อและแผนกผลิต
- (๕) ผู้ประกอบการที่ต้องการขอรับรองฮาลาล ต้องจัดทำระบบมาตรฐานฮาลาล โดยคณะกรรมการ ก่อนดำเนินการยื่นคำขอให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ
- (๖) ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีการอบรม การประเมินผล พนักงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามมาตรฐานฮาลาล หรือการบริการตามบทบัญญัติแห่งอิสลาม ผู้ประกอบการต้องแสดงหลักฐานบันทึกการฝึกอบรม และแผนการฝึกอบรมที่ระบุการอบรมหลักสูตรฮาลาลให้คณะกรรมการตรวจสอบ เมื่อมีการตรวจรับรอง ณ สถานที่ประกอบการ

- (๗) ผู้ประกอบการต้องบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย
- (๘) ผู้ประกอบการต้องทบทวนระบบบริหารงานคุณภาพฮาลาลร่วมกับที่ปรึกษา เพื่อให้มั่นใจว่ายังคงมีความเหมาะสม และมีประสิทธิผลเพียงพอ
- (๙) ผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนการตรวจประเมินภายในที่เกี่ยวข้องตามช่วงเวลาที่วางแผนไว้ เพื่อพิจารณาว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ มีการนำไปปฏิบัติและรักษาไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๑๐) ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนดของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย โดยเคร่งครัด

หมวด ๗

ประเภทการรับรอง

ข้อ ๓๒ การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้ใช้กับกิจการประเภทต่อไปนี้

- (๑) ผลิตภัณฑ์อุปโภค
- (๒) ผลิตภัณฑ์บริโภค
- (๓) การเชือดสัตว์ การชำแหละ การแปรรูป
- (๔) การบริการอาหาร เครื่องดื่ม ครั้วฮาลาล
- (๕) ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป วัตถุดิบ ส่วนผสม และหรือเนื้อสัตว์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศ
- (๖) การขนส่งและหรือการโลจิสติก (Logistic)
- (๗) เวชภัณฑ์และเครื่องสำอางค์
- (๘) บรรจุภัณฑ์
- (๙) เอกสารเพื่อการส่งออก
- (๑๐) ประเภทอื่นใดตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ

หมวด ๘

การขอรับรองฮาลาลและการขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล

ข้อ ๓๓ ผู้ประกอบการที่ประสงค์ขอรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาล ขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในขบวนการผลิต และหรือการบริการตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

ข้อ ๓๔ ผู้ประกอบการซึ่งมีกิจการตามข้อ ๓๒ ตั้งโรงงาน หรือสถานที่ผลิต หรือให้บริการในเขตจังหวัดใด ให้ยื่นคำขอรับรองฮาลาลต่อคณะกรรมการ และหรือขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ตามแบบคำขอท้ายระเบียบนี้

ผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ และค่าใช้จ่ายอื่นตามข้อบังคับ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ก่อนการแจ้งนัดตรวจสอบรับรองฮาลาล

ทั้งนี้ ขั้นตอนการดำเนินการในการตรวจสอบและรับรอง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน ยกเว้นกรณีมีการแก้ไข

ข้อ ๓๕ กรณีผู้ประกอบการที่เป็นผู้แทนการผลิตหรือรับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer : OEM) House Brand (สินค้าตราห้าง) ที่ผลิตขึ้นและจำหน่ายในห้างสรรพสินค้า ร้านค้า ซูเปอร์มาเก็ต หรือซูเปอร์สโตร์ รวมถึงการจัดจำหน่ายโดยนิติบุคคลอื่น นอกจากผู้ผลิต มีความรับผิดชอบต่อ คณะกรรมการ ในการควบคุมกระบวนการหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว โดยชำระค่าธรรมเนียมการตรวจรับรองและ หนังสือสำคัญการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลตามเกณฑ์ที่ระบุในข้อบังคับ

ข้อ ๓๖ ผู้ประกอบการที่ขอรับรองฮาลาล และหรือขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องควบคุมดูแล กระบวนการผลิตให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม โดยเคร่งครัดและต้องอำนวยความสะดวกในการ ตรวจสอบกระบวนการผลิตแก่คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ทุกขั้นตอน ทุกกรณี และต้องดำเนินการตามที่ คณะผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลแนะนำ

ข้อ ๓๗ ผู้ประกอบการตามหมวด ๗ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบการต้องจัดพื้นที่ในการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาล แยกออกจากพื้นที่ที่ผลิตผลิตภัณฑ์ ไม่ฮาลาลอย่างชัดเจน
- (๒) วัตถุดิบหรือส่วนผสมของอาหารหรือสิ่งอื่น ต้องระบุแหล่งที่มาอันเชื่อถือได้ว่าฮาลาลและหรือไม่ปะปนกับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๓) อุปกรณ์ในการผลิตทุกชนิดต้องสะอาดตามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม และต้องไม่ใช้ร่วมกับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๔) การผลิต สิ่งบริโภคที่มาจากวัตถุดิบที่บทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ได้
- (๕) การผลิตที่มีส่วนผสมอันมีที่มาจากสัตว์ ต้องเป็นสัตว์ที่ศาสนาอิสลามอนุมัติให้บริโภคได้
- (๖) การเก็บรักษา การขนส่ง และการนำออกจำหน่ายต้องไม่ปะปนกับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

ข้อ ๓๘ ผู้ประกอบการโรงเชือดสัตว์ ซึ่งเชือดสัตว์ตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้เชือดต้องเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม มีสุขภาพจิตสมบูรณ์ ไม่เป็นโรคติดต่อที่ส่งคมรังเกียจ ผู้เชือดสัตว์ตามวงเล็บหนึ่ง ต้องได้รับการอบรมและขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยก่อนเข้าปฏิบัติงาน
- (๒) สัตว์ที่นำมาเชือดต้องเป็นสัตว์ที่อนุมัติให้เชือดได้ตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม

- (๓) การลำเลียงขนส่งสัตว์ที่จะเชือด ต้องไม่ปะปนกับสัตว์ที่ต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๔) ไม่กระทำการทารุณสัตว์ก่อนการเชือด
- (๕) การเชือดต้องใช้อุปกรณ์ที่มีคมทำการเชือด
- (๖) ให้กล่าวนามอัลเลาะห์ ชุบฮานะฮฺวะตะอาลา ขณะเริ่มเชือด
- (๗) ผู้เชือดควรหันหน้าไปทางกิบลัต
- (๘) ต้องเชือดโดยต่อเนื่องในคราวเดียว และไม่ทรมานสัตว์
- (๙) ต้องให้หลอดลม หลอดอาหาร และเส้นเลือดสองข้างลำคอขาดจากกัน
- (๑๐) สัตว์จะต้องตายเพราะการเชือดเท่านั้น
- (๑๑) เมื่อเชือดแล้วต้องปล่อยสัตว์นั้นให้ตายสนิทเอง ก่อนนำไปดำเนินการอย่างอื่น
- (๑๒) การเก็บรักษา การขนส่ง และการนำออกจำหน่ายต้องไม่ปะปนกับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม กรณีสัตว์ที่ตายเองหรือตายจากกระบวนการอื่นใดที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ผู้ประกอบการต้องมีระบบการทำลายซากตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๙ ผู้ประกอบการบริการอาหาร เครื่องดื่ม ครั้วฮาลาล ร้านอาหารฮาลาล ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกอบอาหารหรือควบคุมการประกอบอาหารต้องเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม
- (๒) วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือการบริการถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม สถานที่ประกอบอาหารฮาลาล ครั้วฮาลาล ต้องไม่ปะปนกับสถานที่ที่ใช้ประกอบอาหารหรือสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๓) การเก็บรักษา การขนส่ง และการนำออกจำหน่ายต้องไม่ปะปนกับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๔) การทำความสะอาดภาชนะที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือครั้วฮาลาล ต้องแยก ไม่ปะปนกับภาชนะอื่นที่ใช้กับสิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- (๕) สถานที่ให้บริการอาหารฮาลาลต้องไม่มีการบริการ อาหาร เครื่องดื่มที่ห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม โดยต้องมีการแยกพื้นที่บริการอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๐ ผู้ประกอบการหรือผู้แทนจำหน่ายขอได้รับรองเนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์ฮาลาลนำเข้าจากต่างประเทศต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์นำเข้า ซึ่งมีการรับรองฮาลาลจากประเทศผู้ผลิตให้จัดส่ง

เอกสารรับรองฮาลาลต้นฉบับที่สมบูรณ์และใบสั่งซื้อต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย โดยครบถ้วนถูกต้องเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

- (๒) หากเนื้อสัตว์หรือผลิตภัณฑ์นำเข้าไม่มีการรับรองฮาลาลมาก่อนหรือมีแต่ไม่น่าเชื่อถือ ให้ฝ่ายกิจการฮาลาลดำเนินการตรวจสอบตามขั้นตอนในระเบียบนี้ หรือตรวจสอบ ณ แหล่งผลิตจริงโดยตรงและผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินการจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๔๑ สิ่งต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามที่ห้ามใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาล

(๑) สัตว์ต้องห้าม เช่น

- สุนัข สุกร และสัตว์หรือสิ่งสกปรก ที่เกิดจากสัตว์ทั้งสอง
- ลาพื้นเมือง และล่อ
- สัตว์บกที่มีเขี้ยว เช่น สิงโต เสือ แมว ช้าง
- สัตว์ปีกที่มีกรงเล็บ เช่น อินทรีเหยี่ยว สัตว์ที่ล่าเหยื่อด้วยกรงเล็บ
- สัตว์มีพิษหรือสัตว์นำโรค เช่น หนู ตะขาบ แมงป่อง และสัตว์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
- สัตว์ที่ไม่อนุญาตให้ฆ่าตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม เช่น มด ผึ้ง นกหัวขวาน และนกยูง
- สัตว์ที่พิจารณาโดยทั่วไปแล้วว่าเป็นสัตว์ที่น่ารังเกียจ เช่น เหา แมลงวัน และสัตว์อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน
- สัตว์ที่ถูกเชือดโดยกล่าวนามอื่นนอกจากนามอัลเลาะห์ ซุบฮาน่าฮูว่าตะอาลา
- ซากสัตว์ที่ตายเองโดยไม่ได้เชือดหรือสัตว์ที่เชือดไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม
- สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย ถูกตีจนตายเพื่อเป็นอาหาร (ยกเว้นสัตว์ประเภทนกและสัตว์ป่าที่ถูกยิงโดยธนูหรือลูกปืนโดยตั้งใจล่าเพื่อเป็นอาหาร) สัตว์ตายโดยการตกจากที่สูง สัตว์ที่ถูกขวิดด้วยเขาและสัตว์ที่ตายจากการกัดกิน โดยสัตว์ที่กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร

(๒) เลือดสัตว์ทุกชนิด

(๓) พืชที่มีพิษและเป็นอันตรายทุกชนิด

(๔) อาหารหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือที่มีส่วนผสมที่ทำให้เกิดความมึนเมา

หมวด ๘

หนังสือรับรองฮาลาล

ข้อ ๔๒ เมื่อคณะกรรมการรับรองฮาลาลแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการมีหนังสือแจ้งผลการรับรองให้ผู้ขอทราบ ผู้ขอต้องทำสัญญายอมรับปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับรองตามสัญญาท้ายระเบียบนี้ และลงนามในสัญญา ผู้ลงนามในสัญญาต้องเป็นผู้มีอำนาจลงนามในใบบริคนห์สนธิและประทับตราของบริษัท ห้างร้านแล้วแต่กรณี พร้อมชำระค่าธรรมเนียมรับรอง จึงออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ขอหนังสือรับรอง

หนังสือรับรองและหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลมีกำหนดอายุการรับรองไม่เกิน ๒ ปี ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนด

ข้อ ๔๓ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลถือเป็นเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

การขอต่ออายุหนังสือรับรอง ให้ยื่นคำขอก่อนหนังสือรับรองหมดอายุอย่างน้อยหกสัปดาห์และชำระค่าธรรมเนียมการตรวจสอบการต่ออายุตามอัตราที่กำหนด หากไม่ยื่นคำขอตามกำหนดต้องดำเนินการขอรับรองใหม่

การยื่นคำขอรับรองหรือขอต่ออายุ หากไม่ดำเนินการใด ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการแจ้งภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่มีการตรวจสอบรับรองครั้งแรกให้ยกคำขอนั้น และจะไม่คืนค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่ชำระไว้แต่อย่างใด

การขอต่ออายุหลังหมดอายุไม่เกินสามสัปดาห์จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มตามข้อกำหนด

กรณีไม่ต่ออายุเกินหกสัปดาห์หลังจากวันที่หมดอายุ คณะกรรมการอาจยกเลิกการรับรองฮาลาลและอาจไม่ได้รับการรับรองฮาลาลอย่างน้อยหนึ่งปี

ข้อ ๔๔ หนังสือรับรองฮาลาลให้ประธานกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายเป็นผู้ลงนาม

ข้อ ๔๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยออกหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล หนังสือมีอายุตามที่กำหนดในหนังสือรับรอง

ข้อ ๔๖ หนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้ประธานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย หรือผู้ที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมายเป็นผู้ลงนาม

หมวด ๑๐

การควบคุมมาตรฐานฮาลาล

ข้อ ๔๗ ผู้ประกอบการต้องมีที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ และจ่ายค่าตอบแทนตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ประกอบการโรงเชือดสัตว์ต้องมีที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการและผู้ควบคุมการเชือดสัตว์และจ่ายค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๘ ให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการมีหน้าที่ตรวจสอบการผลิตหรือการใช้บริการตามขอบข่ายของผู้ประกอบการที่มีการขอรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ แล้วรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อคณะกรรมการ เพื่อทราบการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ให้ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยเดือนละสี่ครั้ง และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ

ข้อ ๔๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการถอดถอนที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการตามข้อเสนอของฝ่ายกิจการฮาลาลคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสมทุจริต หรือเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามคณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕๐ ให้ผู้ประกอบการประเภทการเชือดสัตว์หรือ การแปรรูปเนื้อสัตว์ต้องมีผู้ควบคุมการเชือดเข้าปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานประกอบการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาในสถานประกอบการเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานและตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม ให้ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ทำรายงานการปฏิบัติงานต่อฝ่ายกิจการฮาลาล คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย มีอำนาจในการถอดถอนผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ตามข้อเสนอของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่าเป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสม ทุจริต หรือเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามคณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕๑ ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดรับค่าตอบแทนจากสถานประกอบการโดยรับค่าตอบแทนผ่านคณะกรรมการในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕๒ ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองฮาลาลบนผลิตภัณฑ์หรือสถานที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการกำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยกำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ได้รับใบรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลตามระเบียบนี้ใช้ใบรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๔ ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล ประสงค์จะจัดแสดงสินค้าที่ได้รับรองฮาลาลแล้ว หรือการนำเครื่องหมายรับรองฮาลาลไปใช้อื่นใดจากการติดบนบรรจุภัณฑ์ต้องแจ้งฝ่ายกิจการฮาลาลเพื่อตรวจสอบและให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนดำเนินการ

ข้อ ๕๕ คณะกรรมการมีอำนาจยกเลิกการรับรองฮาลาลแล้วแต่กรณีเมื่อผู้ประกอบการทำการใดขัดต่อระเบียบ สัญญา และหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ในกรณีผลิตภัณฑ์ที่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดประกาศยกเลิกให้รายงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อยกเลิกหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลโดยเร็ว

ให้คณะกรรมการประกาศการรับรองและยกเลิกการรับรองเพื่อเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน หากยกเลิกการรับรองให้แจ้งหน่วยงานตามกฎหมายดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ผู้ขอรับรองฮาลาลที่ถูกยกเลิก หรือขอยกเลิกการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลจะต้องเก็บผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายรับรองฮาลาลในท้องตลาดทั่วไปให้หมดภายในเก้าสิบวันหรือเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดนับแต่วันที่มีมติยกเลิก

หมวด ๑๑

การร้องคัดค้าน

ข้อ ๕๖ ผู้ขอให้รับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการไม่รับรองต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา และให้ฝ่ายกิจการฮาลาลดำเนินการตรวจสอบรับรองใหม่ หากผลการพิจารณาไม่รับรองให้นำความตาม ข้อ ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีถูกยกเลิกการรับรองให้ผู้ประกอบการยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยกเลิกนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ผู้ขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล หรือถูกยกเลิกการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับการยกเลิกนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑๒

ค่าธรรมเนียมและเงินประกัน

ข้อ ๕๘ ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบ ใบรับรอง ใบรับรองฮาลาล ๒ ค่าตอบแทนที่ปรึกษา และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ

ข้อ ๕๙ ผู้ประกอบการต้องวางเงินประกันการรับรองต่อคณะกรรมการจำนวนตามที่ข้อบังคับกำหนด

หมวด ๑๓

มาตรการลงโทษ

ข้อ ๖๐ ผู้ได้รับการรับรองฮาลาลและหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาล เมื่อถูกยกเลิกการรับรองฮาลาล และหรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลหลังจากมีการวินิจฉัยถึงที่สุดแล้วตาม ข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ วรรคท้ายคณะกรรมการจะไม่ออกหนังสือรับรองและไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี

ข้อ ๖๑ หากผู้กระทำผิดตาม ข้อ ๕๕ กระทำผิดซ้ำอีกหลังจากการรับรองหรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใหม่ คณะกรรมการอาจจะไม่รับพิจารณาการรับรองฮาลาลตลอดไป

ข้อ ๖๒ ผู้ประกอบการรายใดยื่นคำขอให้ตรวจรับรองฮาลาลโดยข้อความหรือเอกสารที่เป็นเท็จหรือปลอมหากคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบแล้วเป็นจริงคณะกรรมการอาจดำเนินคดีตามกฎหมายตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๖๓ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบสถานประกอบการหรือการให้บริการที่เป็นเท็จ ให้คณะกรรมการพิจารณาถอดถอนออกจากหน้าที่

ข้อ ๖๔ กรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงาน ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ผู้ตรวจการผลิตภัณฑ์ฮาลาล ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตให้คณะกรรมการพิจารณาถอดถอนออกจากหน้าที่

ข้อ ๖๕ บุคคลหรือนิติบุคคลใดปลอม ลอกเลียนแบบหนังสือรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องรับรองฮาลาลรวมถึงการใช้หนังสือรับรองฮาลาลหรือหนังสือสำคัญให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลที่หมดอายุการรับรอง เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความจริง คณะกรรมการจะยกเลิกการรับรองและการใช้เครื่องหมายรับรองทันที และอาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖๖ บุคคลหรือนิติบุคคลใดปลอม ลอกเลียนแบบเครื่องหมายรับรองฮาลาลเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความจริง คณะกรรมการอาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๗ ผู้ประกอบการรายใดไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด อาจถูกยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๒๘ ผู้ประกอบการ หรือผู้ให้บริการใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจยกเลิกการรับรองคำขอและไม่คืนค่าธรรมเนียมการขอรับรอง

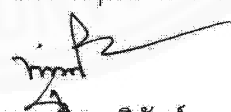
ข้อ ๒๙ ผู้ใดขาย จำหน่าย หรือให้บริการโดยหลอกลวงด้วยการใช้เครื่องหมาย ข้อความ รูปภาพ การแต่งกายหรือการแสดงตนอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าเป็นผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ตามเห็นสมควร

ข้อ ๓๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามระเบียบนี้ภายในสถานประกอบการของผู้ประกอบการรายใด หรือสถานที่ให้บริการรายใดและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการดังกล่าวให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการรายนั้นเป็นผู้กระทำร่วมด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการ คณะทำงาน ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ที่มีอยู่ในขณะนี้ ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง อนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาฮาลาลประจำสถานประกอบการ ที่ปรึกษาพิเศษประจำสถานประกอบการ ผู้ควบคุมการเชือดสัตว์ ผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลชุดใหม่ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายอาศิส พิทักษ์คุมพล)

จุฬาราชมนตรี

ประธานกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ง

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาล พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารกิจการฮาลาล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ

บุคคลซึ่งมาตรา๒๙ประกอบกับมาตรา๓๒มาตรา๓๓มาตรา๔๑และมาตรา๔๓ของ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา๑พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารกิจการฮาลาลพ.ศ. ”

มาตรา๒พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

.....

มาตรา๓บรรดากฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับและประกาศใดๆที่มีบทบัญญัติหรือข้อกำหนดขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับอีกต่อไปและให้ใช้บังคับเป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา๔ในพระราชบัญญัตินี้

“ฮาลาล” หมายความว่าสิ่งที่บัญญัติศาสนาอิสลามได้อนุญาตให้มุสลิมบริโภคหรืออุปโภคได้

“กิจการฮาลาล” หมายความว่า การดำเนินการใดๆที่เกี่ยวข้องกับการให้คำรับรองระบบงานฮาลาล การควบคุมมาตรฐานฮาลาล การตรวจและการรับรองฮาลาล รวมทั้งการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“การรับรองฮาลาล” หมายความว่า การให้การรับรองว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่ฮาลาลหรือได้ถูกผลิตขึ้นจากสิ่งที่ฮาลาลทั้งหมดโดยเป็นไปตามบัญญัติศาสนาอิสลาม

“ผลิตภัณฑ์” หมายความว่า สิ่งซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือผลิตขึ้นเพื่อใช้สำหรับการอุปโภคหรือบริโภคซึ่งได้แก่อาหาร เครื่องดื่ม ยา เครื่องสำอาง และอื่นๆตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“การผลิต” หมายความว่า การทำผสมปรุงประกอบหรือแปรสภาพวัตถุดิบให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์และให้หมายความรวมถึงการเปลี่ยนรูปการตัดแปรงการคัดเลือกหรือการแบ่งบรรจุวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวด้วย

“การให้บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำ การงาน การให้สิทธิใดๆ การให้ใช้ หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใดๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นแต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิต เพื่อจำหน่าย ผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อผลิตหรือจำหน่าย หรือผู้ซื้อ เพื่อผลิตหรือจำหน่าย ต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อ หรือได้รับบริการจากผู้ประกอบการ หรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอ หรือการชักชวนจากผู้ประกอบการ เพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และให้หมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้า หรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการโดยชอบแม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ผู้ตรวจรับรองฮาลาล” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ตรวจและรับรองฮาลาลจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล” หมายความว่า นิติบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระบบงานฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้

“ที่ปรึกษาฮาลาล” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลหรือการให้บริการฮาลาลแก่โรงงานหรือสถานประกอบการ

“ผู้เชือดสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่เชือดสัตว์หรือควบคุมการเชือดสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ตรวจการฮาลาล” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจการฮาลาลตามความในหมวด ๕

“เครื่องหมายรับรองฮาลาล” หมายความว่า เครื่องหมายรับรองฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายรับรองไว้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

“คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย” หมายความว่า คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรศาสนาอิสลามพ.ศ. ๒๕๔๐

“คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรศาสนาอิสลามพ.ศ. ๒๕๔๐

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาล

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติ

“เลขาคิการ” หมายความว่าเลขาคิการสำนักงานมาตรฐานสากลแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ประกอบการหรือกิจการใด โดยเฉพาะรวมทั้งออกกฎกระทรวงระเบียบหรือประกาศอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงระเบียบและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด๑

บททั่วไป

มาตรา๖ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่กำหนดเป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ขัดหรือแย้งกับบัญญัติศาสนาอิสลามรวมทั้งมุ่งหมายที่จะคุ้มครองผู้บริโภคมุสลิมเป็นสำคัญ

มาตรา๗ ในการพิจารณาหรือดำเนินการเพื่อให้การรับรองฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการทั้งหมดนับตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบการจัดเตรียมกระบวนการผลิตการบรรจุการเก็บรักษาการขนส่งการใช้หรือแสดงเครื่องหมายหรือฉลากจนถึงการนำเสนอและการจัดจำหน่ายแก่ผู้บริโภคทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องหรือไม่ขัดหรือแย้งกับบัญญัติศาสนาอิสลาม

มาตรา๘ ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลหรือผู้ใช้บริการจากการให้บริการที่ได้การรับรองฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิที่จะได้บริโภคหรืออุปโภคผลิตภัณฑ์ที่ฮาลาลอย่างแท้จริง
- (๒) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น
- (๓) สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลต่างๆจากผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการเท่าที่จำเป็นต่อ

การคุ้มครองหรือปกป้องประโยชน์ของตนโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๔) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนตัวในกรณีที่ได้มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับรองฮาลาลของผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดๆว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือเป็นไปโดยไม่สอดคล้องกับบัญญัติศาสนาอิสลาม

หมวด๒
การรับรองระบบงานฮาลาล
และการควบคุมมาตรฐานฮาลาล

มาตรา๙ให้มีคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติประกอบด้วยจุฬาราชมนตรีหรือผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจุฬาราชมนตรีมอบหมายเป็นประธานเลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นรองประธานตัวแทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยจำนวนสองคนตัวแทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดจำนวนสี่คนเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทนเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคหรือผู้แทนผู้อำนวยการสถาบันมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติหรือผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิของจุฬาราชมนตรีจำนวนสามคนผู้ทรงคุณวุฒิด้านมาตรฐานด้านบริหารงานและด้านกฎหมายซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งด้านละหนึ่งคนเป็นกรรมการและให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติเป็นเลขานุการโดยตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการรับรองระบบงานฮาลาลและการควบคุมมาตรฐานฮาลาลของประเทศไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิและตัวแทนคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญญัติศาสนาอิสลามและมีประสบการณ์ในเรื่องฮาลาลเป็นอย่างดีอย่างน้อย๕ปี

การคัดเลือกตัวแทนของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา๑๐ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติจะต้องไม่เป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมกับนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลหรือผู้เชือดสัตว์

มาตรา๑๑ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งหากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ วรรคสองหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

(๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลายคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใดถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุมถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

(๗)

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้การรับรองระบบงานฮาลาลแก่องค์กรตรวจและรับรองฮาลาล

(๒) ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการให้บริการฮาลาลของประเทศให้เป็นไปโดยถูกต้องตามบัญญัติศาสนาอิสลาม

(๓) กำหนดมาตรฐานและแนวทางในการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์และการให้บริการตามชนิดและประเภทต่างๆ

(๔) กำหนดมาตรฐานหรือแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล ผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลและผู้ เชือดสัตว์

(๕) พิจารณาออกใบอนุญาตการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลและผู้เชือดสัตว์ รวมทั้งกำหนดอัตราค่าตอบแทนให้แก่บุคคลดังกล่าว

(๖) พิจารณากำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่างๆเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อ ให้การรับรองฮาลาล

(๗) แต่งตั้งผู้ตรวจการฮาลาลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งควบคุมและดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการฮาลาล

(๘) พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองเพื่อ กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาและประสานงานให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและ คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดดำเนินการแก้ไขเยียวยาต่อไป

(๙) ออกระเบียบว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการ

(๑๐) กำหนดนโยบายและแผนงานของสำนักงาน

(๑๑) ควบคุมการดำเนินงานของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่กำหนด

(๑๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานการปฏิบัติหน้าที่แทนหรือการ รักษาการแทนการบริหารจัดการกองทุนและการจัดสวัสดิการ

(๑๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานกระทำการแทนหรือ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เห็นสมควร

(๑๔) ออกประกาศระเบียบหรือปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ เรียกผู้ประกอบการเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยว่าวัตถุดิบส่วนประกอบหรือสิ่งใดเป็นสิ่งที่ฮาลาลหรือไม่หรือการดำเนินการใดเป็นไปโดยถูกต้องหรือขัดหรือแย้งกับบัญญัติศาสนาอิสลามหรือไม่ให้ คณะกรรมการส่งปัญหาหรือข้อสงสัยดังกล่าวไปให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิของจุฬาราชมนตรีทำการวินิจฉัย อันประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านศาสนาและผู้ชำนาญการด้านวิทยาการอาหารทำการวินิจฉัยร่วมกัน เมื่อคณะผู้ทรงคุณวุฒิของจุฬาราชมนตรีได้ทำการวินิจฉัยในเรื่องใดแล้ว

คณะกรรมการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

หมวด๓

องค์กรตรวจและรับรองฮาลาลและการอนุญาตให้ใช้

เครื่องหมายรับรองฮาลาล

มาตรา๑๗องค์กรตรวจและรับรองฮาลาลตามความในหมวดนี้ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประกาศกำหนดทั้งนี้ในการอนุญาตคณะกรรมการอาจกำหนดกิจการหรือพื้นที่ความรับผิดชอบไว้ด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเป็นองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของผู้ประกอบการภายในจังหวัดนั้น

ในจังหวัดที่ไม่มีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลภายในจังหวัดนั้น

มาตรา๑๘ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือฝ่ายกิจการฮาลาลทำหน้าที่ดังกล่าวแทนได้

มาตรา๑๙ให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาตรวจรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการตามมาตรฐานและแนวทางการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ควบคุมผู้ประกอบการให้ปฏิบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการให้บริการฮาลาลอย่างเคร่งครัด

(๓) ควบคุมการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต

(๔) ประกาศและเผยแพร่รายชื่อผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลหรือที่ถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนการรับรองฮาลาลให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและเป็นประจำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการตรวจและรับรองฮาลาลเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) พิจารณาแต่งตั้งที่ปรึกษาฮาลาลและผู้เชี่ยวชาญเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองฮาลาล

(๗) จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายเกี่ยวกับการตรวจและรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามมาตรฐานเพื่อส่งให้ผู้สอบบัญชีทำการตรวจสอบและให้จัดส่งรายงานการตรวจสอบของผู้สอบบัญชีให้คณะกรรมการทราบเป็นประจำทุกปี

(๘) จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาหรือเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดขึ้นโดยทันทีและรายงานต่อคณะกรรมการ

(๙) ให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้แก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองฮาลาลเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการบริโภคหรืออุปโภคอย่างแท้จริง

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ในการตรวจและรับรองฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลมีหนังสือแต่งตั้งคณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลขึ้นคณะหนึ่งประกอบไปด้วยบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตและผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนด

คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามแนวทางและมาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๑ ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบในจังหวัดที่สถานที่ผลิตหรือให้บริการนั้นตั้งอยู่ทั้งนี้ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีสาขาย่อยตั้งอยู่ในหลายจังหวัดและการให้การรับรองฮาลาลอาจมีผลกระทบต่อการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของสาขาย่อยดังกล่าวผู้ประกอบการจะต้องยื่นคำขอให้ตรวจและรับรองฮาลาลของสาขาย่อยทุกสาขาในคราวเดียวกันด้วยจังหวัดเดียวกันหรือหลายจังหวัดผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอให้ตรวจและรับรองฮาลาลของสาขาย่อยทุกสาขา

มาตรา ๒๒ ในการยื่นคำขอให้ตรวจรับรองฮาลาลผู้ประกอบการจะต้องแนบเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุดิบส่วนผสมหรือส่วนประกอบสารปรุงแต่งที่ใช้ในการผลิตหรือการให้บริการรวมทั้งเอกสารการตรวจวิเคราะห์ส่วนประกอบดังกล่าวจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

(๒) ร่างคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาล

(๓) แนวทางการจัดเตรียมบุคคลากรและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาล

(๔) เอกสารหลักฐานอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบได้รับคำขอให้รับรองฮาลาล

และเอกสารหลักฐานของผู้ประกอบการแล้วให้พิจารณาคำขอและเอกสารหลักฐานที่ยื่นมาแล้วนั้นว่ามีรายการครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอยังมีรายละเอียดหรือเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ให้มีอำนาจเรียกเอกสารหลักฐานหรือให้ดำเนินการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นคำขอที่สมบูรณ์และมีเอกสารหลักฐานครบถ้วนให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลพร้อมทั้งกำหนดวันเวลาที่ จะทำการตรวจสอบแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบ

เมื่อผู้ประกอบการได้รับแจ้งกำหนดเวลาที่คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลจะดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการแล้วผู้ประกอบการต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบฮาลาลตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลดำเนินการตรวจสอบวัตถุดิบส่วนผสมกระบวนการผลิตอุปกรณ์สถานที่ผลิตหรือสถานที่จำหน่ายการบรรจุการขนส่งโรงงานหรือสถานประกอบการตามกำหนดเวลาที่แจ้งให้ทราบ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบของคณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลให้ผู้ประกอบการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๕ ภายหลังที่คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลได้ตรวจสอบสถานประกอบการแล้วให้จัดทำรายงานการตรวจสอบพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาต่อไป

ในกรณีที่เห็นว่าสถานประกอบการดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์หรือให้บริการเป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรฐานฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลออกใบรับรองฮาลาลให้แก่ผู้ประกอบการรายนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พิจารณาเสร็จ

การออกใบรับรองฮาลาลให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ใบรับรองฮาลาลที่จะออกให้ผู้ประกอบการแบ่งออกเป็นใบรับรองฮาลาลสำหรับกิจการประเภทดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตภัณฑ์สำหรับการบริโภคหรืออุปโภค
- (๒) การให้บริการ
- (๓) การเชือดสัตว์
- (๔) การส่งออก

ผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าธรรมเนียมใบรับรองฮาลาลและค่าธรรมเนียมการผลิตภัณฑตามประเภทของกิจการที่ขอรับรองฮาลาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ใบรับรองฮาลาลให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกแต่ผู้ประกอบการอาจยื่นคำขอต่ออายุใบรับรองดังกล่าวได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา๒๗ในกรณีที่ผู้ประกอบการประสงค์จะขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการใดให้ยื่นคำขอพร้อมใบรับรองฮาลาลต่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่าผู้ประกอบการได้ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์หรือให้บริการเป็นไปโดยถูกต้องตามมาตรฐานฮาลาลที่คณะกรรมการกำหนดและผู้ประกอบการได้ชำระค่าธรรมเนียมการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลครบถ้วนแล้วให้ออกใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและชำระค่าธรรมเนียมครบถ้วนแล้ว

มาตรา๒๘การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลถือเป็นเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

มาตรา๒๙ผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองฮาลาลบนผลิตภัณฑ์หรือสถานที่ตามตำแหน่งที่กำหนดและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดอย่างเคร่งครัด

มาตรา๓๐ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ได้รับใบรับรองฮาลาลหรือใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้ใช้ใบรับรองฮาลาลหรือเครื่องหมายรับรองฮาลาลแล้วแต่กรณี

หมวด๔

คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล

มาตรา๓๑ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดประเภทและขนาดของโรงงานหรือสถานประกอบการที่จะต้องจัดให้มีคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลเพื่อดำเนินการวางแผนและปรับปรุงสถานที่หรือระบบการผลิตของโรงงานหรือสถานประกอบการนั้นให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดรวมทั้งช่วยจัดทำร่างคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลก่อนที่จะดำเนินการยื่นคำขอให้มีการตรวจและรับรองฮาลาลแก่ผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของโรงงานหรือสถานประกอบการนั้น

คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลตามวรรคหนึ่งจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจาก คณะกรรมการให้เป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติงานของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลตามบทบัญญัตินี้ให้มีสิทธิได้รับ ค่าตอบแทนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลเว้นแต่ได้รับ ใบอนุญาตจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

การยื่นคำขออนุญาตการพิจารณาคำขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้ที่ประสงค์จะยื่นคำขอเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลต้องมีคุณสมบัติและ ประกอบไปด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทยหรือคณะบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

(๒) มีหลักประกันตามที่กำหนดในมาตรา ๓๔

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล

(๑๓)

(๔) มีบุคลากรที่มีความรู้ทางศาสนาในเรื่องฮาลาลเป็นอย่างดี

(๕) มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบงานการผลิต

(๖) มีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

บุคลากรตาม(๔) และ(๕) ต้องมิใช่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาประจำ โรงงานหรือสถานประกอบการหรือผู้ตรวจการฮาลาล

มาตรา ๓๔ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ยื่นคำขอจะต้อง วางหลักประกันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อใช้เป็นหลักประกันความเสียหายอันอาจ เกิดจากการดำเนินการของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล

การวางหลักประกันการเพิ่มหลักประกันและการคืนหลักประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลให้มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ ออกใบอนุญาตและเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตให้ยื่นคำขอก่อน ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าหกสิบวันเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมี คำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาตนั้น

การยื่นคำขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา๓๖ให้คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน
ในสำนักงานหรือสถานที่ทำการของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาล

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายให้คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลยื่นคำขอใบแทน
ใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา๓๗คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นคณะที่ปรึกษา
ระบบงานฮาลาลได้เมื่อปรากฏว่าคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา๓๓หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือทุจริต

หมวด๕

การควบคุมและกำกับดูแล

มาตรา๓๘ผู้ประกอบการที่ได้รับใบรับรองฮาลาลหรือใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮา
ลาลต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการหรือพนักงานพิเศษตามข้อเสนอ
ของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กร
ตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบแล้วแต่กรณีทั้งนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการกำหนด

ให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและพนักงานพิเศษตามวรรคหนึ่ง
ได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ที่เป็นที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการจะต้องมิใช่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่
เป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาลหรือผู้ตรวจการฮาลาล

มาตรา๓๙ให้ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการมีหน้าที่ตรวจสอบการ
ผลิตหรือการให้บริการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดรวมทั้งให้คำปรึกษาแก่
โรงงานหรือสถานประกอบการแล้วรายงานผลการปฏิบัติงานต่อคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด
หรือคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความ
รับผิดชอบแล้วแต่กรณีเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

มาตรา๔๐ให้คณะกรรมการมีอำนาจถอดถอนที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถาน
ประกอบการตามข้อเสนอของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลางอิสลาม
แห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบเมื่อความปรากฏว่าเป็นผู้
มีความประพฤติไม่เหมาะสมหรือทุจริตหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา๓๘วรรคสาม

มาตรา๔๑ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นโรงงานหรือสถานประกอบการที่ต้องมีการเชือดสัตว์
ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีผู้เชือดสัตว์ตามจำนวนที่เหมาะสมกับขนาดการผลิตประจำโรงงานหรือ
สถานประกอบการนั้นตามข้อเสนอของคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการกลาง

อิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบเพื่อทำหน้าที่เชือดสัตว์และควบคุมการเชือดสัตว์ตลอดเวลา

ให้ผู้เชือดสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ ที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและผู้เชือดสัตว์ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงงานหรือสถานประกอบการต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตและผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่คณะกรรมการกำหนดรวมทั้งต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามแนวทางและมาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ผู้ประกอบการจ่ายค่าตอบแทนสำหรับที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและผู้เชือดสัตว์โดยนำส่งผ่านทางสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดหรือสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือองค์กรตรวจและรับรองฮาลาลที่มีเขตความรับผิดชอบแล้วแต่กรณี

ให้ผู้ประกอบการหักเงินค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่งตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเงินสมทบเพื่อนำส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่ผู้ประกอบการตามวรรคสองไม่จ่ายเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือจ่ายไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดต้องจ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าปรับในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตรวจรับรองฮาลาลหรือเป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาลหรือที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการหรือผู้เชือดสัตว์หรือผู้ตรวจการฮาลาลเว้นแต่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งผู้ตรวจการฮาลาลจำนวนหนึ่งตามความเหมาะสมพร้อมทั้งกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของผู้ตรวจการฮาลาลแต่ละคณะเพื่อทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองฮาลาลที่จำหน่ายในท้องตลาดและสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้ประกอบการรวมทั้งกรณีมีการละเมิดการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ตรวจการฮาลาลที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ ให้ผู้ตรวจการฮาลาลมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการหรือสั่งให้ผู้ประกอบการจัดส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ในปริมาณที่สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการได้

(๒) เข้าไปในโรงงานหรือสถานประกอบการของผู้ประกอบการเพื่อตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนการผลิตเครื่องมืออุปกรณ์หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่ได้รับบริการรับรองฮาลาลเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์วัตถุเครื่องมืออุปกรณ์เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่เห็นสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการฮาลาลต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวผู้ตรวจการฮาลาลให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ประกอบการเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการฮาลาลอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ตรวจการฮาลาลตามควรแก่กรณี

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ การคืนการรับสิ่งของที่ยึดหรืออายัดทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

สำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติ

มาตรา ๔๙ ให้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานฮาลาลแห่งชาติมีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยมี วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรซึ่งทำหน้าที่ดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและแผนงานของคณะกรรมการ

(๒) ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการให้บริการฮาลาลของประเทศ

(๓) ดำเนินการจัดทำคู่มือมาตรฐานหรือแนวทางในการตรวจรับรองผลิตภัณฑ์และการ ให้บริการตามชนิดและประเภทต่างๆ

(๔) ดำเนินการจัดทำคู่มือมาตรฐานหรือแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษา ระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการ ผู้ตรวจการฮาลาลและผู้เชือดสัตว์

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการรับรองระบบงานฮาลาลการออกใบอนุญาต การเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถาน ประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลและผู้เชือดสัตว์

(๖) สอดส่องดูแลและติดตามการปฏิบัติงานของคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรอง ฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการและผู้เชือดสัตว์

- (๗) กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการศาลาเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๘) รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ได้รับการรับรองศาลา
- (๙) จัดให้มีการศึกษาอบรมพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการฮา

ลา

(๑๐) ดำเนินงานของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงานที่กำหนด

(๑๑) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงานของรัฐองค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

(๑๒) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ

(๑๓) บริหารและจัดการกองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่มิได้มีกฎหมายกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕๐ ให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรศาลาขึ้นภายในสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่จัดการศึกษาอบรมพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกิจการศาลา

มาตรา ๕๑ ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๕๓ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ สำนักงานอาจกระทำการดังต่อไปนี้ได้ด้วย

(๑) จัดให้ได้มาถือกรรมสิทธิ์มีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินสิทธิต่างๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใดๆทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงานโดยไม่ขัดต่อบัญญัติศาสนาอิสลาม

(๔) จัดให้มีกองทุนเพื่อการศึกษาการค้นคว้าและการวิจัยเพื่อพัฒนาตลอดจนการฝึกอบรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ศาลาและมาตรฐานศาลา

(๕) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

มาตรา ๕๔ รายได้ของสำนักงานมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่นทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนร่วมทุนหรือการใช้ทรัพย์สินของสำนักงาน

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศหรือบริจาคให้

รายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่า

ด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๕๕ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๕๖ ให้ประธานกรรมการกรรมการประธานอนุกรรมการอนุกรรมการและคณะทำงานได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๗ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีและทำรายงานแสดงผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งให้ส่งงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบแล้วให้กระทรวงการคลังทราบด้วย

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานแล้วรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้สำนักงานโฆษณารายงานประจำปีที่สิ้นไปโดยแสดงงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว

มาตรา ๕๘ สำนักงานต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญมีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของข้อความนั้นๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีเป็นประจำ

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานจัดทำรายงานประจำปีโดยแสดงงบการเงินและผลการดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาเสนอต่อรัฐมนตรี

หมวด ๗

เลขาธิการ

มาตรา ๖๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการหนึ่งคนและรองเลขาธิการหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกแต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการและรองเลขาธิการทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๑ บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการและรองเลขาธิการต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบัญชีนิติศาสตร์อิสลามในเรื่องฮาลาลและมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานฮาลาลเป็นอย่างดี รวมทั้งต้องมีประสบการณ์ในด้านการบริหารงานหรือการบริหารองค์กรมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเลขาธิการและรองเลขาธิการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ การดำรงตำแหน่งการพ้นจากตำแหน่งและการกำหนดเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานการปฏิบัติงานในหน้าที่เลขาธิการและรองเลขาธิการและการประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการกำหนดโดยให้มีกำหนดระยะเวลาการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งแล้วคณะกรรมการอาจมีมติให้ความเห็นชอบให้ทำสัญญาจ้างเลขาธิการและรองเลขาธิการปฏิบัติงานต่อไปอีกก็ได้

ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการได้รับเงินค่าจ้างค่าตอบแทนและเงินอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้างเลขาธิการและรองเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑
- (๔) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างระหว่างคณะกรรมการกับเลขาธิการหรือรองเลขาธิการ
- (๕) คณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มติของคณะกรรมการให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการออกจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่โดยไม่นับรวมเลขาธิการในกรณีลงมติให้เลขาธิการออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานระเบียบข้อบังคับข้อกำหนดนโยบายประกาศและมติของคณะกรรมการและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานรวมทั้งให้อำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บรรจุแต่งตั้งถอดถอนตัดเงินเดือนหรือค่าจ้างลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบข้อบังคับข้อกำหนดนโยบายประกาศหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานและกองทุน

เลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสำนักงานและกองทุน

มาตรา๖๕ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานแต่เลขาธิการจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำนิติกรรมหรือดำเนินการแทนก็ได้ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา๖๖เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงหรือเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราวให้รองเลขาธิการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนและในกรณีที่ไม่มีผู้ใดปฏิบัติหน้าที่แทนให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนและให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ

หมวด๘

กองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาล

มาตรา๖๗ให้มีกองทุนพัฒนามาตรฐานฮาลาลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานของคณะกรรมการและสำนักงานการส่งเสริมการส่งออกและการจัดการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาองค์กระบวนงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจการฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา๖๘กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
- (๒) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการเป็นคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลและผู้เชือดสัตว์
- (๓) เงินสมทบตามมาตรา๖๙
- (๔) ค่าปรับทางปกครองหรือเงินเพิ่มที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เงินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับอันเนื่องมาจากการลงทุนหรือการประกอบกิจการตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการทั้งนี้โดยต้องไม่ขัดต่อบัญญัติศาสนาอิสลาม
- (๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๗) เงินส่วนแบ่งจากกำไรที่ผู้ประกอบการได้รับจากการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา๖๙ให้คณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลผู้ตรวจรับรองฮาลาลและผู้ตรวจการฮาลาลมีหน้าที่นำเงินสมทบส่งเข้ากองทุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือจ่ายไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดต้องจ่ายเงินเพิ่มเป็นค่าปรับในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ

มาตรา๗๐รายได้ของกองทุนให้นำส่งเข้ากองทุนเพื่อใช้ในกิจการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา๗๑เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

(๑) จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้แก่สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจกรรมใดๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบงานหรือมาตรฐานฮาลาลตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการกองทุน

มาตรา๗๒ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนมีจำนวนไม่เกินห้าเจ็ดคนเพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการกองทุนเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและให้นำบทบัญญัติในมาตรา๕๕มาตรา๕๗มาตรา๕๘และมาตรา๕๙มาใช้บังคับกับการดำเนินการของกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา๗๓ในกรณีที่มีการยุบเลิกกองทุนให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นผู้ชำระบัญชีและเสนอรายงานการชำระบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีหากมีเงินหรือทรัพย์สินคงเหลือให้ออนแก่กองทุนที่มีวัตถุประสงค์ใกล้เคียง ทั้งนี้โดยต้องทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลัง

หมวด๑๙

มาตรการทางปกครอง

มาตรา๗๔ในกรณีที่มีการตรวจสอบพบว่ามิวัลตุบหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการของผู้ประกอบการรายใดเป็นสิ่งที่มิฮาลาลหรือมีกระบวนการผลิตที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานฮาลาลที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือเปิดการให้บริการดังกล่าวและให้ผู้ประกอบการรายนั้นแก้ไขให้ถูกต้องหรือเรียกคืนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการพิจารณามีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองเป็นจำนวนเงินไม่เกินสองเท่าของมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้จำหน่ายไปแล้วหรือค่าบริการที่ได้รับ

มาตรา๕๕ ผู้ประกอบการรายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณา มีคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาทและหรือพักใช้หรือเพิกถอนการรับรองฮาลาลในผลิตภัณฑ์หนึ่งผลิตภัณฑ์ใดหรือทั้งหมดหรือใบอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลทั้งนี้โดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดรวมทั้งให้คณะกรรมการประกาศแจ้งโดยวิธีการใดๆตามที่เห็นสมควรเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบข้อมูลดังกล่าว

มาตรา๕๖ ในกรณีที่การกระทำความผิดของผู้ประกอบการเกิดขึ้นเนื่องจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการหรือผู้เชิ้อสัตว์ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือพักหน้าที่ชั่วคราวหรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือถอดถอนการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของผลที่เกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่อเป็นสำคัญ

หมวด๑๐

องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล

มาตรา๕๗ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้สมาคมมูลนิธิศูนย์ชมรมหรือองค์กรเอกชนในรูปอื่นใดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือจัดตั้งโดยคณะบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลและมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งคำหาทำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าวมีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลต่อคณะกรรมการได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา๕๘ องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา๕๗แล้วมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการฮาลาลและสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาล

(๓) การช่วยเหลือกลุ่มผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้รับความเดือดร้อน

(๔) การเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรี

(๕) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลรวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

มาตรา๗๙ ในกรณีฟ้องร้องเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา๗๗ประสบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามมาตรา๗๘และร้องขอให้คณะกรรมการช่วยเหลือให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม

มาตรา๘๐ ในกรณีฟ้องร้องเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา๗๗แล้วดำเนินกิจกรรมไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่จัดตั้งหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการเมืองหรือมีการเรียกค่าตอบแทนหรือก่อให้เกิดความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่เหมาะสมให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้

มาตรา๘๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีให้องค์กรเอกชนดังกล่าวถอนฟ้องเว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวมสำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายทดแทนการถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์ฮาลาลมาแสดงต่อศาลด้วย

หมวด๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา๘๒ ผู้ประกอบการรายใดยื่นคำขอให้ตรวจรับรองฮาลาลโดยแจ้งข้อความหรือใช้เอกสารหลักฐานที่เป็นเท็จหรือปลอมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๘๓ ผู้ตรวจรับรองฮาลาลผู้ใดทำรายงานการตรวจสอบสถานประกอบการตามมาตรา๒๕เป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๘๔ ผู้ตรวจรับรองฮาลาลคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้เชือดสัตว์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๘๕ กรรมการอนุกรรมการคณะทำงานคณะที่ปรึกษาระบบงานฮาลาลที่ปรึกษาฮาลาลประจำโรงงานหรือสถานประกอบการผู้ตรวจการฮาลาลหรือผู้เชือดสัตว์ผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยทุจริตต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๖๖บุคคลใดปลอมใบรับรองฮาลาลหรือเครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๖๗บุคคลใดเลียนใบรับรองฮาลาลหรือเครื่องหมายรับรองฮาลาลเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๖๘บุคคลใด

(๑) นำเข้ามาในราชอาณาจักรจำหน่ายเสนอจำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายรับรองฮาลาลปลอมตามมาตรา๖๖หรือที่เลียนเครื่องหมายรับรองฮาลาลตามมาตรา๖๗ หรือ

(๒) ให้บริการหรือเสนอให้บริการโดยใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลปลอมตามมาตรา๖๖หรือที่เลียนเครื่องหมายรับรองฮาลาลตามมาตรา๖๗ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ที่ปลอมหรือเลียนเครื่องหมายรับรองฮาลาล

มาตรา๖๘ผู้ประกอบการรายใดไม่ดำเนินการเป็นไปตามคู่มือหรือแนวทางการผลิตผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการฮาลาลที่ได้รับความเห็นชอบแล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๖๙ผู้ประกอบการรายใดไม่ชำระค่าปรับทางปกครองตามมาตรา๖๔วรรคสองหรือมาตรา๖๕ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๗๑ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา๑๔ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๗๒ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่คณะผู้ตรวจรับรองฮาลาลตามมาตรา๒๔วรรคสองหรือแก่ผู้ตรวจการฮาลาลตามมาตรา๔๗ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๗๓ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการฮาลาลตามมาตรา๖๖ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๗๔ผู้ใดขายจำหน่ายหรือให้บริการโดยหลอกลวงด้วยการใช้เครื่องหมายข้อความรูปภาพการแต่งกายหรือการแสดงตนอย่างใดเพื่อให้ผู้บริโภคหลงเชื่อว่าเป็นผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการที่ฮาลาลตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๕๕ ผู้ใดปลอมปนผลิตภัณฑ์ฮาลาลโดยการนำวัตถุดิบส่วนประกอบสารปรุงแต่งหรือวัตถุดิบใดที่ไม่ฮาลาลผสมเข้ากับผลิตภัณฑ์ฮาลาลต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา๓๐ มาตรา๓๒ วรรคหนึ่งหรือมาตรา๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๕๗ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริตใช้จ้างวานยุยงหรือดำเนินการในองค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ฟ้องร้องผู้ประกอบการรายใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาลเพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการนั้นให้ได้รับความเสียหายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา๕๘ บุคคลใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกให้วางโทษทวีคูณ

มาตรา๕๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา๑๐๐ ในกรณีที่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จนมีการฟ้องร้องคดีในศาลให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลพิพากษาจ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาทั้งนี้โดยให้จ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับหรือชำระไม่ครบถ้วนก็ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังค้างอยู่จากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบถ้ายังขาดอยู่อีกก็ให้เป็นพับไป

ในกรณีที่ผู้นำจับหลายคนให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่าๆกันการจ่ายเงินสินบนนำจับนั้นจะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา๑๐๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ของผู้ประกอบการรายใดและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการดังกล่าวให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ประกอบการรายนั้นเป็นผู้กระทำความผิดร่วมด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา๑๐๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้หรือข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับเว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีแล้วเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๑๐๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีคณะกรรมการมี อำนาจเปรียบเทียบได้และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการหรือ เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบแทนได้โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไข ประการใดๆให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามความเห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวนถ้าพบว่าบุคคลใดกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการ มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้ เปรียบเทียบเมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๔ ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาประจำโรงงานหรือสถาน ประกอบการหรือผู้เชือดสัตว์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับยื่นหนังสือแสดงความจำนง เพื่อเข้ารับการอบรมเป็นผู้ตรวจรับรองฮาลาลที่ปรึกษาประจำโรงงานหรือสถานประกอบการหรือผู้ เชือดสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา ๑๐๕ บรรดา กฎกระทรวงระเบียบประกาศและคำสั่งในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจรับรอง ฮาลาลหรือการกำหนดมาตรฐานฮาลาลที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์การศาสนาอิสลามให้ มีผลใช้บังคับโดยอนุโลมจนกว่าจะมีกฎกระทรวงระเบียบประกาศและคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก จ

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 20/2551 เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคาร
พาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์
(Shariah Banking Service)

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
ที่ สนส. 20/2551
เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์
(Shariah Banking Services)

1. เหตุผลในการออกประกาศ

ปัจจุบันธุรกิจทางการเงินได้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งมีการเสนอบริการทางการเงินที่หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกในการลงทุนให้กับผู้ฝากเงิน ซึ่งกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ (Shariah Banking Services) ที่มีรูปแบบในการดำเนินธุรกิจ โดยห้ามการรับและจ่ายคอกเบี้ย (riba) และเน้นการร่วมลงทุนและการแบ่งปันผลกำไรระหว่างธนาคารพาณิชย์กับผู้ฝากเงิน จึงเป็นแนวทางใหม่ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ฝากเงินได้ และเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ธนาคารพาณิชย์มีความคล่องตัวในการเสนอบริการทางการเงินแก่ลูกค้ามากขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีความพร้อมสามารถให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ได้

การออกประกาศฉบับนี้เพื่ออ้างอิงอำนาจตามกฎหมายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 โดยสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ในการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และธนาคารพาณิชย์ใดที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ประกอบกิจการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์แล้ว ให้ดำเนินธุรกิจดังกล่าวต่อไปได้โดยไม่ต้องขออนุญาตใหม่อีก

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 36 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ได้ตามข้อกำหนดในประกาศนี้

สนส.ป10-กส37004-25510803

กส370 วันที่ 3 ส.ค.2551

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
ทุกแห่ง

4. ประกาศและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การอนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการ
การให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ (Shariah Banking Services) ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2546
(หนังสือเวียนนำส่งที่ สนส.(11) ว.43/2546 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2546)

5. เนื้อหา

5.1 ในประกาศฉบับนี้

“กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์” (Shariah Banking Services)
หมายความว่า กิจการธนาคารตามหลักชาริอะฮ์ ซึ่งธนาคารพาณิชย์สามารถให้บริการได้ตามความหมาย
ของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในมาตรา 4 และธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นต่อการประกอบธุรกิจของ
ธนาคารพาณิชย์ ตามความหมายในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

5.2 อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์
เป็นแผนกหนึ่งต่างหากในสำนักงานธนาคารพาณิชย์ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย

5.3 ในการพิจารณาอนุญาต จะพิจารณาจากฐานะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์
และความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ทั้งด้านบุคลากรและการจัดการ ทั้งนี้ ธนาคารพาณิชย์ที่ยื่นคำขอ
อนุญาตจะต้องมีส่วนของผู้ถือหุ้นกรณีธนาคารพาณิชย์ไทย หรือสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ตามมาตรา 32
กรณีสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท และในคำขออนุญาตจะต้องมี
รายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) สาขาที่จะประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์
- (2) ทุนดำเนินการเบื้องต้น และวิธีการจัดหา
- (3) ประเภทของเงินฝาก ประเภทเงินให้สินเชื่อ รวมถึงแนวทางการลงทุนและ
ธุรกิจต่าง ๆ ที่จะให้บริการ รวมทั้งรายละเอียด วิธีปฏิบัติ การจัดสรรและการจ่ายผลประโยชน์ที่จะได้รับ
- (4) วิธีการแบ่งแยกเงินทุนของกิจการออกจากกิจการธนาคารพาณิชย์

ตามปกติ

(5) ข้อกำหนดในเรื่องการใช้สายงานสนับสนุนต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์เพื่อประโยชน์ของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ รวมทั้งการจัดสรรค่าใช้จ่าย เช่น การจัดหาบุคลากร การฝึกอบรมพนักงาน การตรวจสอบกิจการภายใน และระบบคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

(6) เกณฑ์เกี่ยวกับการบัญชี การรับรู้รายได้ ค่าใช้จ่าย และการจัดทำงบการเงิน และเอกสารประกอบ

(7) ขั้นตอน วิธีการดำเนินงานในแต่ละวัน เช่น การจัดทำเอกสารหลักฐาน การลงบัญชี การกำหนดรหัสบัญชี และการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งการออกงบทดลองรายวัน เป็นต้น

5.4 หลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจ

5.4.1 ธนาคารพาณิชย์ต้องแจ้งสำนักงานที่ให้บริการ และวันเปิดทำการกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนวันที่จะเริ่มประกอบกิจการ

5.4.2 ในการประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดสรรเงินที่ได้รับจากการขายหุ้นเพิ่มทุนมาใช้เป็นทุนดำเนินการเบื้องต้น และเงินทุนของกิจการนี้ต้องปราศจากดอกเบี้ย นอกจากนี้ กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ จะกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินอื่นที่มีระบบปราศจากดอกเบี้ยไม่ได้

5.4.3 ธนาคารพาณิชย์ต้องแบ่งแยกทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพัน รวมทั้งระบบบัญชีของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ออกต่างหากจากกิจการธนาคารพาณิชย์ปกติเสมือนหนึ่งเป็นคนละนิติบุคคล

5.4.4 ธนาคารพาณิชย์ต้องประกาศเรื่องการจ่ายหรือการคิดค่าตอบแทนของ การดำเนินการต่าง ๆ ของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ อาทิ วิธีคำนวณค่าตอบแทน สำหรับเงินฝากแต่ละประเภท รวมทั้งกรณีที่ผู้ฝากเงินขอถอนเงินก่อนครบกำหนด และการคิดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้ถูกค่าทราบ และแจ้งธนาคารแห่งประเทศไทย ทำนองเดียวกับการจ่ายดอกเบี้ย ส่วนลด และค่าธรรมเนียมของกิจการธนาคารพาณิชย์ตามปกติ

5.4.5 ถ้าไรของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ก่อนการจัดสรรให้แก่ผู้ฝากเงินหรือผู้ร่วมลงทุน จะต้องมีการรับรู้รายได้รายจ่ายต่าง ๆ ครบถ้วนถูกต้อง รวมทั้งได้หักหนี้สูญ ตั้งสำรองเพื่อการเสื่อมค่าของสินทรัพย์ไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว

5.4.6 ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้มีที่ปรึกษาของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักจริยธรรม ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการศึกษาอิสลามอย่างน้อย 1 คน และแจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบทุกครั้งที่มีการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลง

5.4.7 หากธนาคารพาณิชย์ประสงค์จะให้กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักจริยธรรม เสนอบริการใด ๆ เพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตไว้ตอนเปิดดำเนินการครั้งแรก จะต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยก่อนทุกครั้ง

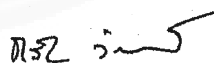
5.4.8 การประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักจริยธรรมถือเป็นสาขาและหรือแผนกหนึ่งต่างหากในกิจการธนาคารพาณิชย์ที่ต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 อาทิ ธนาคารพาณิชย์ต้องนับรวมทรัพย์สิน หนี้สิน และภาระผูกพันของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักจริยธรรม เพื่อการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินในทุกเรื่อง อาทิ ความเพียงพอของเงินกองทุน การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง การลงทุนในกิจการตามมาตรา 34 เป็นต้น รวมทั้งการนำเงินส่งสถาบันคุ้มครองเงินฝากด้วย

ทั้งนี้ ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดทำบททดลองของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักจริยธรรมแยกต่างหากเป็นบทย่อยรายสาขาและงบรวมของกิจการ รวมทั้ง ให้รายงานฐานะการดำเนินงานของกิจการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของธนาคารพาณิชย์ด้วย

6. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม 2551

(นางธาริษา วัฒนเกส)

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

**แนวทางการประกอบกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์
(Shariah Banking Services)**

1. กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ เป็นกิจการธนาคารที่ดำเนินงานตามหลักชาริอะฮ์ ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ ห้ามการรับและจ่ายดอกเบี้ย (riba) ทุกชั้นตอน และห้ามการลงทุนในกิจการที่ขัดกับหลักศาสนา การดำเนินงานใช้หลักการแบ่งผลกำไรแทนการคิดดอกเบี้ย รูปแบบของการประกอบธุรกิจที่สำคัญ คือ การร่วมลงทุนและการแบ่งปันผลกำไร ซึ่งสามารถดำเนินงานได้ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายธุรกิจสถาบันการเงิน

2. บริการทางการเงิน ตามหลักชาริอะฮ์นั้น จะเกี่ยวข้องกับการค้าเป็นส่วนใหญ่ แตกต่างจากธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักศาสนาเป็นอย่างดี รวมทั้งเข้าใจบทบัญญัติของกฎหมายธุรกิจสถาบันการเงินด้วย

ตัวอย่างบริการทางการเงินของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ ตามนัยแห่งกฎหมายธุรกิจสถาบันการเงิน เช่น

การรับฝากเงิน (Deposit) กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักชาริอะฮ์ อาจรับฝากเงินได้ 3 ประเภท คือ

- เงินฝากกระแสรายวัน (Current A/C) มีลักษณะการรับฝากเงินเหมือนกับเงินฝากจ่ายคืนเมื่อทวงถามที่ใช้เช็คในการเบิกถอนของกิจการธนาคารพาณิชย์ตามปกติ โดยธนาคารจะคำนวณที่เงินต้นแก่ผู้ฝากและดูแลรักษาเงินฝากไว้ ผู้ฝากสามารถถอนเงินได้ตามความต้องการโดยใช้เช็ค

- เงินฝากออมทรัพย์ (Saving A/C) ดำเนินการโดยหลักการดูแลรักษาเงินฝากเช่นเดียวกับเงินฝากกระแสรายวัน สำหรับผลตอบแทนของเงินฝากประเภทนี้จะไม่กำหนดไว้แน่นอนขึ้นอยู่กับผลการประกอบการและดุลยพินิจของธนาคาร ทั้งนี้ อาจอยู่ในรูปของเงินหรือของขวัญหรือผลประโยชน์อื่นใดก็ได้

- เงินฝากเพื่อการลงทุน (Investment A/C) เป็นการรับฝากเงินตามหลักการแบ่งผลกำไรจากการลงทุน โดยมีกำหนดระยะเวลาการรับฝากและผู้ฝากจะถอนเงินก่อนครบกำหนดไม่ได้ (ถ้าถอนก่อนกำหนดอาจไม่ได้รับส่วนแบ่งกำไร หรือได้รับโดยหักส่วนลดตามระยะเวลาที่) เงินฝากประเภทนี้อาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

General Investment A/C ผู้ฝากจะไม่กำหนดเรื่องการลงทุนแต่มอบอำนาจให้ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารจะนำเงินฝากทั้งหมดมารวมเป็น pool เพื่อการลงทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ผู้ฝากจะร่วมรับผลขาดทุนจากการลงทุนที่เกิดขึ้น เว้นแต่ผลขาดทุนที่เกิดจากการเพิกเฉยหรือความผิดพลาดในการจัดการซึ่งธนาคารจะต้องรับผิดชอบ

- 2 -

Special Investment A/C กรณีนี้ผู้ฝากจะระบุเฉพาะเจาะจงเรื่องการลงทุน ธนาคารจะเป็นเพียงตัวกลางจัดการให้เท่านั้น และมีรายได้จากค่าธรรมเนียมการจัดการ

ผลประโยชน์ที่ผู้ฝากเงินจะได้รับ เนื่องจากเป็นการดำเนินการโดยปราศจากดอกเบี้ย ดังนั้น ผู้ฝากเงินจะได้รับผลตอบแทนการฝากในลักษณะการแบ่งปันผลกำไรจากการดำเนินกิจการตามสัดส่วนที่ตกลงกันไว้ (รวมทั้งร่วมรับผลขาดทุนด้วย) และธนาคารพาณิชย์จะต้องประกาศสัดส่วนการแบ่งผลประโยชน์นี้ให้ลูกค้าทราบเป็นการทั่วไปด้วย

การลงทุน (Investment) วิธีการลงทุนตามหลักขาริอะฮ์ คือ การลงทุนแบบหุ้นส่วนหรือการซื้อหุ้นในกิจการ วิธีนี้ธนาคารกับลูกค้าอาจตกลงร่วมลงทุนในระยะเวลาที่กำหนด และได้รับแบ่งผลกำไร (ขาดทุน) ตามสัดส่วนการลงทุน เมื่อธนาคารเลิกการลงทุนโดยการขายหุ้นออกไป กิจการก็ยังคงเป็นของลูกค้าต่อไป ทั้งนี้ กิจการดังกล่าวจะต้องเป็นกิจการที่ไม่ขัดต่อหลักขาริอะฮ์ หรืออาจเป็นการซื้อหุ้นในกิจการทั่วไป ทั้งนี้ สามารถกระทำได้ตามนัยมาตรา 34 แห่งกฎหมายธุรกิจสถาบันการเงิน

ธุรกิจหลักทรัพย์ (Bonds and Securities)

นอกจากการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทหุ้นแล้ว ธนาคารพาณิชย์อาจลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้ ซึ่งกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์จะทำการลงทุนหรือซื้อขายได้เฉพาะที่มีลักษณะสำคัญ คือ

- ไม่ค้ำประกันเรื่องผลประโยชน์ตอบแทน หรือกำหนดในลักษณะตายตัว
- ผลตอบแทนของตราสารจะเป็นสัดส่วนกับกำไรของกิจการที่ออกตราสารหนี้

การให้สินเชื่อ (Loans & Overdraft)

- การให้กู้ยืมในลักษณะร่วมลงทุน กรณีโครงการใหญ่ ๆ ที่ต้องมีผู้เข้าร่วมลงทุนหลายราย ธนาคารอาจสนับสนุนโครงการ ตั้งแต่การเป็นที่ปรึกษาทางการเงินของโครงการ และให้กู้ยืมในลักษณะร่วมลงทุนซึ่งจะได้ผลตอบแทนการลงทุนจากผลกำไรของโครงการตามสัดส่วนการลงทุน

- การให้กู้ยืมแบบเบิกเกินบัญชี กรณีลูกค้าเบิกเกินบัญชีจากเงินฝากกระแสรายวัน โดยมีหลักประกันและวงเงินที่ตกลงกันไว้ ธนาคารจะไม่สามารถเรียกเก็บค่าตอบแทนจากการให้กู้ยืมนี้ เว้นแต่ค่าธรรมเนียมที่จำเป็นเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ

- สินเชื่อสาธารณกุศล ธนาคารจะให้สินเชื่อประเภทนี้ตามความจำเป็นต้องใช้เงินของลูกค้าเพื่อประโยชน์สาธารณชนหรือการกุศล โดยไม่คิดผลตอบแทนใด ๆ เพียงแต่มีค่าบริการ (Service charge) ซึ่งเป็นยอดแน่นอนคำนวณจากต้นทุนแท้จริงในการจัดหาเงิน และค่าใช้จ่ายในการให้บริการ ตัวอย่างสินเชื่อประเภทนี้ได้แก่ เงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นต้น

- สินเชื่อทางการเงินการค้า (Trade Finance) เป็นสินเชื่อระยะสั้นให้บริการ โดยคิดค่าธรรมเนียม เช่น การออก Letter of Credit การออกหนังสือค้ำประกัน เป็นต้น
 หนึ่ง การซื้อขายตราสารหนี้ เช่น B/E อาจทำได้ในราคา mark-up หรือ mark-down

การปริวรรตเงินตราต่างประเทศ (Foreign Exchange) ธุรกิจด้านการปริวรรตเงินตราต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินการในลักษณะ mark-up price และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เช่น การซื้อขายเงินตราต่างประเทศ การซื้อขายสัญญาป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีดอกเบี้ยมาเกี่ยวข้อง กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์สามารถให้บริการได้

นอกจากนี้ กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ยังสามารถให้บริการทางการเงินใด ๆ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ทำในลักษณะ Fee-based income ซึ่งไม่ขัดกับหลักศาสนาได้ด้วย

3. ระบบบัญชีของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ โดยที่กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ใช้หลักการแบ่งผลกำไร (ขาดทุน) แทนการคิดดอกเบี้ย ซึ่งแตกต่างจากระบบธนาคารพาณิชย์ตามปกติ กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์จึงจำเป็นต้องแบ่งแยกระบบบัญชีออกต่างหากจากการธนาคารพาณิชย์ตามปกติ และออกงบการเงินย่อยเพื่อประโยชน์ในการจัดสรรกำไรให้แก่ผู้ร่วมลงทุน/ผู้ฝากเงิน

สำหรับการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายนั้น ตามหลักการของกิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์ทั่วไปจะใช้เกณฑ์เงินสด มากกว่าใช้เกณฑ์สิทธิ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ต้องเปิดเผยในงบการเงิน ทั้งนี้ เพราะในการแบ่งผลกำไรของกิจการนั้นควรแบ่งจากเงินสดที่ได้รับจริง การใช้เกณฑ์สิทธิในการรับรู้รายได้และจัดสรรออกไปนั้น หากภายหลังรายได้ที่กล่าวมาได้รับเข้ามาจริง (เกิดหนี้เสีย) จะมีผลให้ธนาคารพาณิชย์ต้องนำทุนมาชดเชยหนี้เสียส่วนนี้ ซึ่งตามหลักการแล้ว ผู้ร่วมลงทุนจะต้องร่วมรับผิดชอบขาดทุนนี้ด้วย นอกจากนี้ โดยที่กิจการการให้บริการทางการเงินตามหลักขาริอะฮ์เป็นแผนกหนึ่งในธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีการใช้ Facility ต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อาคารสำนักงาน วัสดุสำนักงาน ฯลฯ จึงจำเป็นต้องจัดสรรค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากธนาคารพาณิชย์มาด้วย และมีการกันสำรองต่าง ๆ อย่างเพียงพอก่อนที่จะจัดสรรกำไรให้ผู้ลงทุน

ภาคผนวก ฉ

ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่าย
ผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์และแบบ
ชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) พ.ศ. 2554

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์
ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์
และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) พ.ศ. 2554

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต
พ.ศ. 2535 นายทะเบียนจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบ
แบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์
และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) พ.ศ. 2554"

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

"สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)" หมายถึง สัญญาใดๆ ที่ออกแบบ
มาตามหลักศาสนาอิสลาม ซึ่งมีข้อกำหนด เงื่อนไขความคุ้มครองและข้อยกเว้นอำนาจเข้าใจง่าย
ไม่ซับซ้อน จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลเหมาะสม เงินสมทบตะกาฟูลราคาไม่สูง มีช่องทางการจัด
จำหน่ายเฉพาะแบบและกระจายอยู่ทั่วไปทำให้เข้าถึงได้ง่าย และมีการบริหารจัดการที่ไม่ขัดต่อ
หลักศาสนาอิสลาม

"แบบสะสมทรัพย์" หมายถึง แบบที่คุ้มครองการอยู่รอดหรือเสียชีวิตภายในระยะเวลา
ของสัญญาตะกาฟูล และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต และ/หรือเพิ่มหรือลดผลประโยชน์
กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์การจ่ายเงินรายปี (annuity)

"แบบชั่วระยะเวลา" หมายถึง แบบที่คุ้มครองการเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญา
ตะกาฟูล โดยจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลคงที่ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล

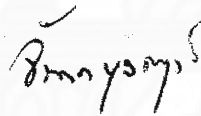
ข้อ 4 กรณีที่บริษัทประสงค์จะใช้แบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงิน
สมทบของสัญญาตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลาสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
ให้บริษัทขอรับความเห็นชอบต่อนายทะเบียน และเมื่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วบริษัทจึงนำ
ออกใช้ได้

ข้อ 5 ในการยื่นอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลทุกแบบ ให้ใช้เอกสารดังต่อไปนี้

- (ก) สมุดอัตราเงินสมทบ จำนวน 2 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 3 ท้ายประกาศนี้
 - (ข) แบบและข้อความของสรุปลงสาระสำคัญโดยย่อ และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน 3 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ท้ายประกาศนี้
 - (ค) สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล และสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมอัตราเงินสมทบ
 - (ง) หนังสือรับรองการดำเนินการและการลงทุนที่ชัดเจน และถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม โดยมีคณะกรรมการชาอริอะห์เป็นผู้ลงนามรับรอง
- เอกสารตาม (ก) และ (ข) ให้ลงนามรับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2554

(นางจันทรา บุรณฤกษ์)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

ท้ายประกาศนายทะเบียน

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและ
อัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

พ.ศ. 2554

หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และ
อัตราเงินสมทบของแบบสะสมทรัพย์และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) พ.ศ. 2554
ท้ายประกาศนายทะเบียน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
- ส่วนที่ 2 องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- ส่วนที่ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- ส่วนที่ 4 แบบและข้อความของสรุปลักษณะสำคัญโดยย่อ และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์
ตามสัญญาตะกาฟูล

ส่วนที่ 1

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

(1) การกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

(ก) ให้บริษัทจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ระบุไว้หน้าตาราง
สัญญาตะกาฟูล (face amount) ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล

(ข) สำหรับผู้เยาว์ จะจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือจะจ่าย
ผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้ก็ได้

- 1) อายุต่ำกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล
- 2) อายุตั้งแต่หนึ่งปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสองปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวน
เงินหลักประกันตะกาฟูล
- 3) อายุตั้งแต่สองปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสามปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของจำนวน
เงินหลักประกันตะกาฟูล
- 4) อายุตั้งแต่สามปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสี่ปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละแปดสิบของจำนวน
เงินหลักประกันตะกาฟูล
- 5) อายุตั้งแต่สี่ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จ่ายร้อยละหนึ่งร้อยของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล

- 2 -

(ค) แบบตะกาฟูสำหรับผู้สูงอายุ ที่เริ่มรับประกันภัยตั้งแต่อายุหกสิบปีขึ้นไป จะจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู หรือจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้ก็ได้

- 1) ปีสัญญาตะกาฟูที่หนึ่งจ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู
- 2) ปีสัญญาตะกาฟูที่สองจ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู
- 3) ปีสัญญาตะกาฟูที่สามจ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละเจ็ดสิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู
- 4) ปีสัญญาตะกาฟูที่สี่เป็นต้นไป จ่ายร้อยละหนึ่งร้อยของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู

(ง) ให้บริษัทจ่ายเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟู หรือจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูจำนวนใดจำนวนหนึ่งมากกว่า

(2) การกำหนดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ห้ามกำหนดการจ่ายผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) อย่างเดียวโดยไม่มีการกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

ส่วนที่ 2

องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 2 การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ใช้สำหรับสัญญาตะกาฟูล แบบสะสมทรัพย์และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) ให้ใช้อัตรามรณะร้อยละหนึ่งร้อยของอัตรามรณะตามตารางมรณะไทย 2551 ประเภทสามัญหรือ ประเภทอุตสาหกรรม แยกตามเพศ

(2) ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่ต่ำกว่าร้อยละสองต่อปีในการคำนวณอัตราเงินสมทบ โดยมีสมมุติฐานกรณีให้จ่ายผลประโยชน์ ณ วันครบรอบปีสัญญาตะกาฟูล

(3) ให้ใช้อัตราค่าใช้จ่ายสำหรับเงินสมทบตะกาฟูลไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบตะกาฟูลรวมรายปี

(4) ให้กำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกิน 1,000 บาทต่อปี ยกเว้นสัญญาตะกาฟูลแบบสะสมทรัพย์เงินสมทบไม่เกิน 500 บาทต่อเดือน

(5) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดให้กำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายเดือน ไม่เกินร้อยละเก้าของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายปี

(ข) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดสามเดือน ไม่เกินร้อยละยี่สิบเจ็ดของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายปี

(ค) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดหกเดือน ไม่เกินร้อยละห้าสิบสองของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายปี

- 4 -

ส่วนที่ 3

สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล ประกอบด้วย

- (1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- (2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูลของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย
- (3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลให้เป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

- 5 -

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ

สัญญาตะกาฟูลสำหรับรายย่อย

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

ผู้รับรองรายงานการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล

ชื่อและนามสกุล.....

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

แบบปกติ

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลและอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูล
ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ข้าพเจ้า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของ
บริษัท และเป็นผู้มีสิทธิรับรองรายงานการ
คำนวณความรับผิดตามสัญญาตะกาฟูล ตามความในมาตรา 83/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.
2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2551 ตามใบอนุญาตเลขที่ ตั้งแต่
วันที่ ถึงวันที่ ขอรับรองว่าอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
จำนวน หน้า อัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน หน้า พร้อมแผ่น Compact Disc
(CD) จำนวน แผ่น ของ ได้คำนวณถูกต้อง
ตามสูตรที่ใช้ในการคำนวณที่กำหนดไว้ในสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลนี้ และสูตรการคำนวณดังกล่าว
กำหนดอย่างถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยและสอดคล้องกับข้อกำหนดการจ่ายเงินผลประโยชน์
ของสัญญาตะกาฟูลดังกล่าว

ลงชื่อ

()

- 7 -

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ.....

1. ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1.1 กรณีเสียชีวิต

1.2 กรณีมีชีวิตอยู่

1.3 เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี ต้องไม่คิดรวมในสูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูล)

2. ข้อกำหนดในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

2.1 ตารางมรณะไทย 2551 ประเภทอุตสาหกรรม เพศ

2.2 อัตราค่าดำเนินการ % ต่อปี

2.3 ค่าใช้จ่าย

2.4 อายุที่รับทำสัญญาตะกาฟูล.....ปี

3. การคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

3.1 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิรายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

3.2 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมรายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

3.3 แฟคเตอร์สำหรับการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี (ถ้ามี)

3.4 ส่วนลดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล (ถ้ามี) โดยต้องระบุหลักเกณฑ์การให้ส่วนลดที่ชัดเจน

4. การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

4.1 การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล

4.1.1 สูตรการคำนวณเงินสำรองปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

4.1.2 สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล กำหนดเป็นร้อยละของเงินสำรองตะกาฟูล ปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

5. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิ และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมรายปี แยกเพศ รายงวด (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

6. ตารางแสดงมูลค่าสัญญาตะกาฟูล แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

- 9 -

ตารางมูลค่าสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท
 สัญญาตะกาฟูล แบบ สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
 อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญาตะกาฟูลที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
1	
2	
3	
.	
.	
.	

หมายเหตุ เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นจำนวนก่อนหักเงินสมทบที่ค้างชำระ

- 10 -

ส่วนที่ 4

แบบและข้อความของสรุปรสาระสำคัญโดยย่อ
และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 4 ให้สรุปรสาระสำคัญโดยย่อเป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัท
ที่อยู่
สรุปรสาระสำคัญโดยย่อ

1. ผลประโยชน์

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

- (1) เมื่อมีมูลค่าเวนคืนในปีสัญญาตะกาฟูลใด สมาชิกตะกาฟูลสามารถใช้สิทธิเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
- (2) ระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล 60 วัน
- (3) กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วันนับแต่วันที่เสียชีวิต
- (4) กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง
 - (ก) กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 1 ปี นับแต่วันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาครั้งสุดท้าย
 - (ข) กรณีฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตาย

รายละเอียดของแต่ละข้อดูได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไป
แห่งสัญญาตะกาฟูล

- 11 -

ข้อ 5 ให้ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

แบบ.....

สัญญาตะกาฟูลสำหรับรายย่อย

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1. กรณีเสียชีวิต

2. กรณีมีชีวิตอยู่

(1) เงินจ่ายคืนตามสัญญาตะกาฟูล

(2) เงินครบกำหนดสัญญาตะกาฟูล

3. เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

หมายเหตุ ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ให้พิมพ์ตามผลประโยชน์ของแต่ละแบบ

ภาคผนวก ข

ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่าย
ผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบ
ตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ. 2557

ประกาศนายทะเบียน
เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์
ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว
พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.
๒๕๓๕ นายทะเบียนออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบ
และข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบ
ตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบครั้งเดียว” หมายถึง สัญญาตะกาฟูลแบบใด ๆ ที่มี
ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูลตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป และชำระเงินสมทบทั้งในคราวเดียวเมื่อเริ่มทำสัญญาตะกา
ฟูล และมีผลให้คุ้มครองจนตลอดอายุสัญญา

“แบบตลอดชีพ” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการรูดหรือเสียชีวิตภายในระยะเวลาของ
สัญญาตะกาฟูลตั้งแต่ครบอายุเก้าสิบปีขึ้นไป และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต และ/หรือ เพิ่ม
หรือลดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์การจ่ายเงินรายปี
(annuity)

“แบบสะสมทรัพย์” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการรูดหรือเสียชีวิตภายในระยะเวลาของ
สัญญาตะกาฟูล และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต และ/หรือ เพิ่มหรือลดผลประโยชน์กรณี
มีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์การจ่ายเงินรายปี (annuity)

“แบบชำระระยะเวลา” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกา
ฟูล โดยจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลคงที่ตลอดระยะเวลาสัญญาตะกาฟูล

“แบบคุ้มครองสินเชื่อ” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการเสียชีวิต หรือคุ้มครองการเสียชีวิตหรือ
ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล ด้วยจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็น
รายงวด ซึ่งอาจลดลงเป็นรายงวด งวดละเท่าๆ กัน หรือลดลงเป็นรายงวดด้วยอัตราค่าไร

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีบริษัทอื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และ
อัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบครั้งเดียวแบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ
แบบชำระระยะเวลา และแบบคุ้มครองสินเชื่อ หากมีองค์ประกอบและเนื้อหาของแบบและข้อความการจ่าย

-๒-

ผลประโยชน์ และอัตราเงินสมทบเป็นไปตามหลักเกณฑ์ท้ายประกาศนี้ ให้ถือว่าได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประทับตรารับเรื่องขอรับความเห็นชอบและชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ กรณีที่บริษัทประสงค์จะใช้แบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบครั้งเดียวแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้บริษัทขอรับความเห็นชอบต่อนายทะเบียน และเมื่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วบริษัทจึงนำออกใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบครั้งเดียวที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๖ ให้บริษัทปรับสมดุอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลให้สอดคล้องกับด้อยค่าในสัญญาตะกาฟูลตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ส.ค. ๒๕๕๗

(นายประเวช องอาจสิทธิกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

-๓-

หมายเหตุ :- เหตุผลที่มีการออกประกาศฉบับนี้ เพื่อลดขั้นตอนและให้เกิดความคล่องตัวในการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบครั้งเดียว รวมทั้งเพื่อปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

-1-

ท้ายประกาศนายทะเบียน

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว
พ.ศ. 2557

หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ. 2557 ท้ายประกาศ
นายทะเบียน ประกอบด้วย

1. หมวดที่ 1 หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ ตาม
สัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว แบบสะสม
ทรัพย์ แบบตลอดชีพ และแบบชั่วระยะเวลา

- 1) ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
- 2) ส่วนที่ 2 องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- 3) ส่วนที่ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- 4) ส่วนที่ 4 แบบและข้อความของสรุปลงสาระสำคัญโดยย่อ และข้อกำหนดการจ่าย

ผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

2. หมวดที่ 2 หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ ตาม
สัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว แบบ
คุ้มครองสิ้นชีพ

- 1) ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
- 2) ส่วนที่ 2 องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- 3) ส่วนที่ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- 4) ส่วนที่ 4 แบบและข้อความของสรุปลงสาระสำคัญโดยย่อ และข้อกำหนดการจ่าย

ผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

3. หมวดที่ 3 การยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญา
ตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

-2-

หมวดที่ 1

หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว
แบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ และแบบชั่วระยะเวลา

ส่วนที่ 1

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

(1) การกำหนดผลประโยชน์กรณีคุ้มครองการเสียชีวิต ให้บริษัทจ่ายผลประโยชน์กรณีเสียชีวิตเป็นจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระครั้งเดียว หรือเงินค่าเวนคืนตะกาฟูลแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า

(2) การกำหนดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ห้ามกำหนดการจ่ายผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) อย่างเดียวโดยไม่มีการกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

-3-

ส่วนที่ 2

องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 2 การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ใช้สำหรับสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับชีวิตเดี่ยว (single life) ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูล ครั้งเดียว มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) ให้ใช้อัตราภาระร้อยละหนึ่งร้อยของอัตราภาระตามตารางมรณะไทย 2551 ประเภทสามัญ แยกตามเพศ

(2) ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่ต่ำกว่าร้อยละสองต่อปีในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล โดยมีสมมุติฐานกรณีให้จ่ายผลประโยชน์ ณ วันครบรอบปีสัญญาตะกาฟูล

(3) ให้ใช้อัตราค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(ก) สัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว แบบตลอดชีพ และแบบสะสมทรัพย์ ให้ใช้อัตราค่าใช้จ่ายไม่เกินร้อยละสิบแปด ของอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

(ข) สัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว แบบชั่วระยะเวลา ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่เกินร้อยละสี่สิบ ของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว สำหรับเพศชาย และไม่เกินร้อยละสี่สิบห้า ของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว สำหรับเพศหญิง

(4) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มชำระครั้งเดียว สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่เกินร้อยละสี่สิบของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มสุทธิชำระครั้งเดียว

-4-

ส่วนที่ 3

สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล ประกอบด้วย

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูลของ

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลให้เป็นไปตามแบบและข้อความ

ดังต่อไปนี้

-5-

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ

สัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

(สามารถหักลดหย่อนภาษีได้/ไม่สามารถหักลดหย่อนภาษีได้)

ผู้รับรองรายงานการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล

ชื่อและนามสกุล.....

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

แบบอัตโนมัติ / แบบปกติ

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลและอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูล
ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ข้าพเจ้า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของบริษัท
..... และเป็นผู้มีสิทธิรับรองรายงานการคำนวณความรับผิดชอบตาม
สัญญาตะกาฟูล ตามความในมาตรา 83/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามใบอนุญาตเลขที่ ตั้งแต่วันที่
..... ถึงวันที่ ขอรับรองว่าอัตราเงินสมทบตะกาฟูล จำนวน หน้า
อัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน หน้า พร้อมแผ่น Compact Disc (CD) จำนวน แผ่น
ของ ได้คำนวณถูกต้องตามสูตรที่ใช้ในการคำนวณที่กำหนดไว้ในสมุด
อัตราเงินสมทบตะกาฟูลนี้ และสูตรการคำนวณดังกล่าวกำหนดอย่างถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย
และสอดคล้องกับข้อกำหนดการจ่ายเงินผลประโยชน์ของสัญญาตะกาฟูลดังกล่าว

ลงชื่อ

()

-7-

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ.....

1. ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1.1 กรณีเสียชีวิต

1.2 กรณีมีชีวิตอยู่ (ถ้ามี)

1.3 เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี ต้องไม่คิดรวมในสูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูล)

2. ข้อกำหนดในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

2.1 ตารางมรณะไทย 2551 ประเภท เพศ

2.2 อัตราค่าดำเนินการ % ต่อปี

2.3 ค่าใช้จ่าย

2.4 อายุที่รับทำสัญญาตะกาฟูล.....ปี

3. การคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลชำระครั้งเดียวต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

3.1 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิชำระครั้งเดียว พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

3.2 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมชำระครั้งเดียว พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

3.3 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มชำระครั้งเดียว สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ k...% (ถ้ามี)

3.4 ส่วนลดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล (ถ้ามี) โดยต้องระบุหลักเกณฑ์การให้ส่วนลดที่ชัดเจน

4. การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

4.1. สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

4.2 สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ (ถ้ามี) พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

5. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิ และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมครั้งเดียว แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

6. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มชำระครั้งเดียว สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ แยกเพศ (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

7. ตารางแสดงมูลค่าสัญญาตะกาฟูล แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันภัยตะกาฟูล 1,000 บาท

8. ตารางแสดงมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ แยกเพศ (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท (ถ้ามี)

-9-

ตารางมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท
สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

สัญญาตะกาฟูล แบบ

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญาตะกาฟูลที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
0	
1	
2	
3	
.	
.	
.	

หมายเหตุ

1. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นมูลค่าก่อนหักหนี้สินใด ๆ
2. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลที่แสดงในตารางเป็นจำนวนเงินที่หักเงินจ่ายคืน (ถ้ามี) ออกแล้ว

-10-

ตารางมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ

ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

สัญญาตะกาฟูล แบบ

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญาตะกาฟูลที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
0	
1	
2	
3	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	
.	

หมายเหตุ

1. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นมูลค่าก่อนหักหนี้สินใด ๆ
2. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลที่แสดงในตารางเป็นจำนวนเงินที่หักเงินจ่ายคืน (ถ้ามี) ออกแล้ว

-11-

ส่วนที่ 4

แบบและข้อความของสรุปลสาระสำคัญโดยย่อ
และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 4 ให้สรุปลสาระสำคัญโดยย่อเป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัท
ที่อยู่
สรุปลสาระสำคัญโดยย่อ

1. ผลประโยชน์

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

- (1) เมื่อมีมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลในปีสัญญาตะกาฟูลใด สมาชิกตะกาฟูลสามารถใช้สิทธิเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
- (2) กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วันนับแต่วันที่เสียชีวิต
- (3) กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง
 - (ก) กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 2 ปี นับแต่วันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาครั้งสุดท้าย
 - (ข) กรณีฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกผู้รับประโยชน์ฆาตาย

รายละเอียดของแต่ละข้อคู่ได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไป
แห่งสัญญาตะกาฟูล

-12-

ข้อ 5 ให้ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

แบบ.....

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1. กรณีเสียชีวิต

2. กรณีมีชีวิตอยู่

(1) เงินจ่ายคืนตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

(2) เงินครบกำหนดสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

3. เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

หมายเหตุ ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ให้พิมพ์ตามผลประโยชน์ของแต่ละแบบ

-13-

หมวดที่ 2

**หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว**

ส่วนที่ 1**ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล****ข้อ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล**

(1) การกำหนดผลประโยชน์กรณีคุ้มครองการเสียชีวิต ให้บริษัทจ่ายผลประโยชน์กรณีเสียชีวิตเป็นจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายเดือน ซึ่งอาจลดลงเป็นรายงวด เดือนละเท่าๆ กัน หรือลดลงเป็นรายงวด ด้วยอัตรากำไร

(2) การกำหนดผลประโยชน์กรณีคุ้มครองการเสียชีวิตและทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ให้บริษัทจ่ายผลประโยชน์กรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงเป็นจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายงวด ซึ่งอาจลดลงเป็นรายงวด งวดละเท่าๆ กัน หรือลดลงเป็นรายงวดด้วยอัตรากำไร

ส่วนที่ 2

องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 2 การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ใช้สำหรับสัญญาตะกาฟูลของการประกันชีวิต ประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองเงินเชื่อที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลสำหรับภัยมาตรฐาน

(ก) ให้ใช้อัตรามรณะร้อยละหนึ่งร้อยของอัตรามรณะตามตารางมรณะไทย 2551 แยกตามเพศ

(ข) ให้ใช้อัตราทุพพลภาพร้อยละสิบห้าของอัตรามรณะตามตารางมรณะไทย 2551 แยกตามเพศ

(ค) ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่ต่ำกว่าร้อยละสองต่อปีในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล โดยมีสมมุติฐานการจ่ายผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต หรือทุพพลภาพ ณ วันครบรอบปีสัญญาตะกาฟูล

(ง) ให้ใช้อัตราค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

ระยะเวลาเอาประกันภัย	ค่าใช้จ่ายต่อเงินสมทบตะกาฟูลรวม	
	เพศชาย	เพศหญิง
ไม่เกินสามปี	ไม่เกินร้อยละสี่สิบห้า	ไม่เกินร้อยละห้าสิบ
สี่ถึงหกปี	ไม่เกินร้อยละสามสิบห้า	ไม่เกินร้อยละสามสิบห้า
มากกว่าหกปี	ไม่เกินร้อยละสามสิบ	ไม่เกินร้อยละสามสิบ

(จ) จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายงวด

1) สูตรการคำนวณจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายงวด งวดละเท่าๆ กัน

(ก) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน

$S_t^{(m)}$ = จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล ณ สิ้นเดือนที่ t

$$S_t^{(m)} = 1000 * \left(1 - \frac{t^{(m)}}{n * m}\right)$$

โดยที่ $t^{(m)} = 0, 1, 2, 3, \dots, n * m$

m = จำนวนงวดของการผ่อนชำระเงินใน 1 ปี ซึ่งเท่ากับ 12 งวด

n = จำนวนปีของการผ่อนชำระ

(ข) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายปี

S_t = จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล ณ สิ้นปีที่ t

$$S_t = 1000 * \left(1 - \frac{t}{n}\right)$$

-15-

โดยที่ $t = 0, 1, 2, 3, \dots, n$ $n =$ จำนวนปีที่ผ่อนชำระ

2) สูตรการคำนวณจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูที่ลดลงเป็นรายงวด โดยคิดส่วนลดด้วยอัตราค่าดำเนินการ (S_t)

(ก) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายเดือน

 $S_t =$ จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู ณ สิ้นเดือนที่ t

$$S_t = \frac{1000 * \ddot{a}_{n^*m-t}^{(m)} | i^{(m)}/m}{\ddot{a}_{n^*m}^{(m)} | i^{(m)}/m}$$

โดยที่ $t^{(m)} = 0, 1, 2, 3, \dots, n^*m$ $m =$ จำนวนงวดของการผ่อนชำระเงินใน 1 ปี ซึ่งเท่ากับ 12 งวด $n =$ จำนวนปีของการผ่อนชำระ $i =$ อัตราดอกเบี้ยต้นรายปี

$$i^{(m)}/m = (1+i)^{1/m} - 1$$

(ข) กรณีงวดการผ่อนชำระเป็นรายปี

 $S_t =$ จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟู ณ สิ้นปีที่ t

$$S_t = 1000 * \ddot{a}_{n-t} | i$$

โดยที่ $t = 0, \dots, n$ $n =$ จำนวนปีที่ผ่อนชำระ $i =$ อัตราดอกเบี้ยต้นรายปี

(ค) สูตรการคำนวณเงินสมทบตะกาฟูสุทธิ

$$\text{- อัตราเงินสมทบตะกาฟูสุทธิ (NSP}_x) = \frac{\sum_{t=0}^{n-1} Z_t * C_{x+t}}{D_x}$$

โดยที่

$$Z_t = \frac{13 * S'_t + 11 * S'_{t+1}}{24}$$

$$S'_t = \begin{cases} S(t * 12) & , \text{สำหรับกรณีงวดการผ่อนเป็นรายเดือน} \\ S_t & , \text{สำหรับกรณีงวดการผ่อนเป็นรายปี} \end{cases}$$

 $t = 0, 1, 2, 3, \dots, n$ $n =$ ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟู (ปี)

$$C_x = d_x v^{x+1}$$

$$D_x = l_x v^x$$

$$l_{x+1} = l_x - d_x$$

-16-

$$d_x = \begin{cases} l_x * q_x & ; \text{กรณีคุ้มครองการเสียชีวิต} \\ l_x * (q_x + r_x) \text{ หรือ } l_x * (q_x + r_x - q_x * r_x) & ; \text{กรณีคุ้มครองการเสียชีวิตและทุพพลภาพ} \end{cases}$$

q_x = อัตราการตายไทย 2551 ประเภทสามัญ แยกเพศ

r_x = อัตราทุพพลภาพ

(2) อัตราเงินสมทบตะกาศเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพให้ใช้
ค่าใช้จ่ายไม่เกินร้อยละสิบของอัตราเงินสมทบตะกาศเพิ่มสุทธิรายปี

- อัตราเงินสมทบตะกาศเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานชำระครั้งเดียว = 1.2 *

(NSP'_x - NSP_x)

$$\text{โดยที่ } NSP'_x = \frac{\sum_{t=0}^{n-1} Z_t * C'_{x+t}}{D'_x}$$

$k = 25\%, 50\%, 75\%, 100\%, 125\%, \dots$; ทั้งนี้ บริษัทอาจขอรับความเห็นชอบอัตราเงินสมทบตะกาศเพิ่มฯ เฉพาะ $k = 100\%, 200\%$,

$300\%, \dots$

โดยที่อัตราเงินสมทบเพิ่มที่อัตราอื่นๆ บริษัทใช้วิธีเทียบบัญญัติโดยตรงก็ได้

$$C'_x = d'_x v^{x+1}$$

$$D'_x = l'_x v^x$$

$$l'_{x+1} = l'_x - d'_x$$

$$d'_x = \begin{cases} l'_x * (1+k) * q_x & ; \text{กรณีคุ้มครองการเสียชีวิต} \\ l'_x * (1+k) * (q_x + r_x) \text{ หรือ } l'_x * (1+k) * (q_x + r_x - q_x * r_x) & ; \text{กรณีคุ้มครองการเสียชีวิตและทุพพลภาพ} \end{cases}$$

ข้อ 3 การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเป็นช่วงอายุ (ถ้ามี) ให้กำหนดได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดความกว้างของช่วงอายุ

(ก) การกำหนดความกว้างของช่วงอายุ ตั้งแต่แรกเกิดถึงสี่สิบปี ให้กำหนดความกว้างของแต่ละช่วงอายุแตกต่างกันได้ไม่เกินสิบปี เช่น แรกเกิดถึงสิบปี สิบเอ็ดปีถึงยี่สิบปี เป็นต้น

(ข) การกำหนดความกว้างของช่วงอายุ ตั้งแต่สี่สิบเอ็ดปีขึ้นไป ให้กำหนดความกว้างของแต่ละช่วงอายุแตกต่างกันได้ไม่เกินห้าปี เช่น สี่สิบเอ็ดปีถึงสี่สิบห้าปี สี่สิบหกปีถึงห้าสิบปี เป็นต้น

(2) การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลของแต่ละช่วงอายุ

ให้ใช้อัตราเงินสมทบตะกาฟูลของอายุที่มีค่าใกล้เคียงกับอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเฉลี่ยในช่วงอายุนั้นมากที่สุด

(3) การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพของแต่ละช่วงอายุ

ให้ใช้อัตราเงินสมทบตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพของอายุเดียวกับที่กำหนดตามข้อ (2) หรือให้ใช้ตามอายุจริง

(4) การกำหนดเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลของแต่ละช่วงอายุ

ให้ใช้เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลของแต่ละช่วงอายุ โดยให้มีช่วงอายุเช่นเดียวกับที่กำหนดในข้อ (2)

(5) การกำหนดเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพของแต่ละช่วงอายุ

ให้ใช้เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพของอายุเดียวกับที่กำหนดตามข้อ (3)

-18-

ส่วนที่ 3

สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 4 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลประกอบด้วย

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูล

ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล ให้เป็นไปตามแบบและข้อความ

ดังต่อไปนี้

-19-

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ

สัญญาตะกาฟูล ประเภทกลุ่ม

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล ปี

ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

(หักลดหย่อนภาษีได้/หักลดหย่อนภาษีไม่ได้)

ผู้รับรองรายงานการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล

ชื่อและนามสกุล.....

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

แบบอัตโนมัติ / แบบปกติ

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลและอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูล
ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ข้าพเจ้า.....นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของ
บริษัท.....และเป็นผู้มีสิทธิรับรองรายงานการ
คำนวณความรับผิดชอบตามสัญญาตะกาฟูล ตามความในมาตรา 83/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต
พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 ตามใบอนุญาต
เลขที่..... ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....ขอรับรองว่าอัตราเงินสมทบตะ
กาฟูล จำนวน.....หน้า อัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน.....หน้า พร้อมแผ่น
Compact Disc (CD) จำนวน.....แผ่น ของ.....ได้คำนวณถูกต้อง
ตามสูตรที่ใช้ในการคำนวณที่กำหนดไว้ในสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลนี้ และสูตรการคำนวณดังกล่าว
กำหนดอย่างถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยและสอดคล้องกับข้อกำหนดการจ่ายเงินผลประโยชน์
ของแบบประกันภัยดังกล่าว

ลงชื่อ

()

-21-

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ.....

1. ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ
กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต หรือกรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตและทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง

2. ข้อกำหนดในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
 - 2.1 ตารางมรณะไทย 2551 ประเภท เพศ
 - 2.2 อัตราทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงร้อยละ.....ของตารางมรณะไทย 2551 เพศ.....
 - 2.3 อัตราค่าดำเนินการ.....% ต่อปี
 - 2.4 อัตรากำไร.....% ต่อปี
 - 2.5 ค่าใช้จ่าย

- 2.6 อายุที่รับประกันภัย.....ปี
3. การคำนวณจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลง
สูตรการคำนวณจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายปี หรือรายเดือน พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์
ของสูตร

4. การคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท
 - 4.1 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิรายปีชำระครั้งเดียว พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

 - 4.2 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมชำระครั้งเดียว พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

 - 4.3 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มชำระครั้งเดียว สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ k.....% (ถ้ามี)

4.4 ส่วนลดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล (ถ้ามี) โดยต้องระบุหลักเกณฑ์การให้ส่วนลดที่ชัดเจน

5. การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

5.1 สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

5.2 สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ $k \dots\%$ (ถ้ามี) พร้อมทั้งอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

6. ตารางแสดงจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ลดลงเป็นรายปีหรือรายเดือน ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล เริ่มต้น 1,000 บาท

7. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิ และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมชำระครั้งเดียว แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

8. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มชำระครั้งเดียว สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ แยกเพศ (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

9. ตารางแสดงมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

10. ตารางแสดงมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล สำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ แยกเพศ (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

หมายเหตุ

อัตราเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยมาตรฐาน และภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ ให้บริษัทแสดงในสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลทั้งเพศชายและเพศหญิงเพียงบางอายุและบางระยะเวลาเอาประกันภัย ไม่เกิน 20 แผ่น ทั้งนี้ รายละเอียดของสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่จัดทำเป็นไฟล์ .pdf ในรูปแผ่น CD ต้องแสดงอัตราเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยมาตรฐาน และภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพทั้งหมดที่บริษัทขอรับความเห็นชอบ

-23-

ตารางแสดงจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูที่ลดลงเป็นราย..... ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูเริ่มต้น 1,000 บาท

อัตรากำไรร้อยละ..... (ถ้ามี)

เดือนที่ หรือปีที่	ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟู				
1					
2					
3					
.					
.					
.					

-24-

ตารางมูลค่าสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

แบบ

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญาตะกาฟูล ที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
0	
1	
2	
3	
.	
.	
.	

หมายเหตุ

เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นมูลค่าก่อนหักหนี้สินใด ๆ

-25-

ตารางมูลค่าสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ
ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

แบบ

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปี กรมธรรม์ที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ				
	%	%	%	%	%
0					
1					
2					
3					
.					
.					
.					

หมายเหตุ เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นมูลค่าก่อนหักหนี้สินใด ๆ

-26-

ส่วนที่ 4

แบบและข้อความของสรุปลักษณะสำคัญโดยย่อ
และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 5 ให้สรุปลักษณะสำคัญโดยย่อเป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัท
ที่อยู่
สรุปลักษณะสำคัญโดยย่อ

1. ผลประโยชน์และช้อยกเว้น

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

- (1) เมื่อมีมูลค่าเวนคืนในปีสัญญาตะกาฟูลใด สมาชิกตะกาฟูลสามารถใช้สิทธิเวนคืนสัญญาตะกาฟูล
- (2) กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วันนับแต่วันที่เสียชีวิต หากทุพพลภาพการสิ้นเชิง ให้สมาชิกตะกาฟูลหรือผู้รับประโยชน์ส่งหลักฐานภายใน.....วัน (ไม่น้อยกว่า 30 วัน) นับแต่วันที่เริ่มเกิดทุพพลภาพ
- (3) กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครองสมาชิกตะกาฟูล กรณี
- (ก) ไม่เปิดเผยข้อความจริงหรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 1 ปี นับจากวันทำสัญญา
- (ข) ฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตาย

รายละเอียดของแต่ละข้อดูได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไปแห่งสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 6 ให้ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

แบบ.....

สัญญาตะกาฟูล ประเภท กลุ่ม

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว

ภายใต้เงื่อนไขทั่วไปแห่งสัญญาตะกาฟูลและสัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับอยู่ บริษัทจะมอบ
สิทธิตามสัญญาตะกาฟูลดังต่อไปนี้

หมายเหตุ ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ให้พิมพ์ตามผลประโยชน์ของแต่ละแบบ

-28-

หมวดที่ 3

การยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ในการยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลสำหรับการประกันชีวิต ที่ชำระอัตราเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว ตาม
หมวดที่ 1 และหมวดที่ 2 ให้มีเอกสารตามรายการ ดังนี้

- (1) สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล จำนวน 2 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 3
- (2) แบบและข้อความของสรุปลงสาระสำคัญโดยย่อและข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตาม
สัญญาตะกาฟูล จำนวน 3 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 4
- (3) สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- (4) หนังสือรับรองการดำเนินการ (โดยต้องชี้แจงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ
ตามหลักศาสนาอิสลามให้ชัดเจน) และการลงทุนที่ชัดเจน พร้อมรับรองความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม
โดยมีคณะกรรมการชาริอะห์เป็นผู้ลงนามรับรอง
เอกสารตามรายการข้อ (1) และ (2) ให้ลงนามรับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ภาคผนวก ช

ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่าย
ผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบ
ตะกาฟูลรายงวด พ.ศ. 2557

ประกาศนายทะเบียน
เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์
ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด
พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบรายงวด” หมายถึง สัญญาตะกาฟูลแบบใด ๆ ที่มีระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูลมากกว่าหนึ่งปี และชำระเงินสมทบตะกาฟูลเป็นรายงวด งวดละเท่าๆ กัน และต้องชำระเงินสมทบตะกาฟูลเป็นรายงวดอย่างต่อเนื่องมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป

“แบบตลอดชีพ” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการอยู่รอดหรือเสียชีวิตซึ่งมีระยะเวลาสัญญาของตะกาฟูลตั้งแต่ครบอายุเก้าสิบปีขึ้นไป และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต และ/หรือ เพิ่มหรือลดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์การจ่ายเงินรายปี (annuity)

“แบบสะสมทรัพย์” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการอยู่รอดหรือเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล และให้รวมถึงการเพิ่มผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต และ/หรือ เพิ่มหรือลดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ทั้งนี้ ไม่รวมผลประโยชน์การจ่ายเงินรายปี (annuity)

“แบบชั่วระยะเวลา” หมายถึง แบบที่คุ้มครองการเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล โดยจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลคงที่ตลอดระยะเวลาสัญญาตะกาฟูล

ข้อ ๔ ในกรณีที่บริษัทอื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบรายงวดแบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ แบบชั่วระยะเวลา หากมีองค์ประกอบและเนื้อหาของแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ และอัตราเงินสมทบเป็นไปตามหลักเกณฑ์ท้ายประกาศนี้ ให้ถือว่าได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประทับตรารับเรื่องขอรับความเห็นชอบและชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว

-๒-

ข้อ ๕ กรณีที่บริษัทประสงค์จะใช้แบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้บริษัทขอรับความเห็นชอบต่อนายทะเบียน และเมื่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วบริษัทจึงนำออกใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๖ ให้บริษัทปรับสมดุอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลให้สอดคล้องกับถ้อยคำในสัญญาตะกาฟูลตามประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 30 มิ.ค. 2557

(นายประเวช องอาจสิทธิกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

-๓-

หมายเหตุ :- เหตุผลที่มีการออกประกาศฉบับนี้ เพื่อลดขั้นตอนและให้เกิดความคล่องตัวในการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบรายงวด รวมทั้งเพื่อปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกประกาศนี้

-1-

ท้ายประกาศนายทะเบียน
เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
การจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
พ.ศ. 2557

หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล พ.ศ. 2557 ท้ายประกาศนายทะเบียน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ส่วนที่ 3 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ส่วนที่ 4 แบบและข้อความของสรุปรายสาระสำคัญโดยย่อและข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ส่วนที่ 5 การยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ส่วนที่ 1

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

(1) การกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

(ก) ให้บริษัทจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่ระบุไว้หน้าตารางสัญญาตะกาฟูล (Face Amount) ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล

(ข) สำหรับผู้เยาว์ จะจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้ก็ได้

- 1) อายุต่ำกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล
- 2) อายุตั้งแต่หนึ่งปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสองปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล
- 3) อายุตั้งแต่สองปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสามปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล
- 4) อายุตั้งแต่สามปีบริบูรณ์ แต่ไม่ถึงสี่ปีบริบูรณ์ จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละแปดสิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล

5) อายุตั้งแต่สี่ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จ่ายร้อยละร้อยของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล

(ค) กรณีสมาชิกตะกาฟูลเป็นผู้สูงอายุ ที่เริ่มรับประกันภัยตั้งแต่อายุหกสิบปีขึ้นไป จะจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าที่กำหนด ดังต่อไปนี้ก็ได้

- 1) ปีสัญญาตะกาฟูลที่หนึ่ง จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล

-2-

- ตะกาฟูล
- ตะกาฟูล
- ตะกาฟูล
- 2) ปีสัญญาตะกาฟูลที่สอง จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินหลักประกัน
 - 3) ปีสัญญาตะกาฟูลที่สาม จ่ายไม่ต่ำกว่าร้อยละเจ็ดสิบของจำนวนเงินหลักประกัน
 - 4) ปีสัญญาตะกาฟูลที่สี่เป็นต้นไป จ่ายร้อยละร้อยของจำนวนเงินหลักประกัน

(ง) ให้บริษัทจ่ายเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล หรือจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลจำนวนใดจำนวนหนึ่งที่มากกว่า

(2) การกำหนดผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) ห้ามกำหนดการจ่ายผลประโยชน์กรณีมีชีวิตอยู่รอด (pure endowment) อย่างเดียวโดยไม่มีการกำหนดผลประโยชน์กรณีเสียชีวิต

-3-

ส่วนที่ 2

องค์ประกอบในการกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 2 การกำหนดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่ใช้สำหรับสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ และประเภทอุตสาหกรรม สำหรับชีวิตเดี่ยว (single life) ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(1) ให้ใช้อัตราธรรมะร้อยละหนึ่งร้อยของอัตราธรรมะตามตารางมธนะไทย 2551 ประเภทสามัญ หรือ ประเภทอุตสาหกรรม แยกตามเพศ

(2) ให้ใช้อัตราค่าดำเนินการไม่ต่ำกว่าร้อยละสองต่อปีในการคำนวณอัตราเงินสมทบ โดยมีสมมุติฐานกรณีให้จ่ายผลประโยชน์ ณ วันครบรอบปีสัญญาตะกาฟูล

(3) ให้ใช้อัตราค่าใช้จ่าย ดังนี้

(ก) สัญญาตะกาฟูลแบบตลอดชีพ และแบบสะสมทรัพย์

ระยะเวลาสัญญา ตะกาฟูล	ค่าใช้จ่ายต่อเงินสมทบตะกาฟูลรายปี		ค่าใช้จ่ายต่อจำนวนเงินหลักประกัน ตะกาฟูลหนึ่งพันบาท	
	ค่าใช้จ่ายปีแรก	ค่าใช้จ่ายปีต่อไป	ค่าใช้จ่ายปีแรก	ค่าใช้จ่ายปีต่อไป
ไม่เกินสิบปี	ไม่เกินร้อยละหกสิบ	ไม่เกินร้อยละแปด	ไม่เกินสิบสี่บาท	ไม่เกินสิบบาท
สิบเอ็ดปีถึงสิบห้าปี	ไม่เกินร้อยละแปดสิบ	ไม่เกินร้อยละสิบ	ไม่เกินสิบสี่บาท	ไม่เกินสิบบาท
มากกว่าสิบห้าปี	ไม่เกินร้อยละเก้าสิบ	ไม่เกินร้อยละสิบ	ไม่เกินสิบสี่บาท	ไม่เกินสิบบาท

(ข) สัญญาตะกาฟูลแบบชั่วระยะเวลา

ระยะเวลาสัญญา ตะกาฟูล	ค่าใช้จ่ายต่อเงินสมทบตะกาฟูลรายปี		ค่าใช้จ่ายต่อจำนวนเงินหลักประกัน ตะกาฟูล 1,000 บาท	
	ค่าใช้จ่ายปีแรก	ค่าใช้จ่ายปีต่อไป	ค่าใช้จ่ายปีแรก	ค่าใช้จ่ายปีต่อไป
ไม่เกินสิบปี	ไม่เกินร้อยละหกสิบ	ไม่เกินร้อยละสามสิบ	ไม่เกินสามบาทห้าสิบสตางค์	ไม่เกินหนึ่งบาท
สิบเอ็ดปีถึงสิบห้าปี	ไม่เกินร้อยละแปดสิบ	ไม่เกินร้อยละสามสิบ	ไม่เกินสามบาทห้าสิบสตางค์	ไม่เกินหนึ่งบาท
มากกว่าสิบห้าปี	ไม่เกินร้อยละเก้าสิบ	ไม่เกินร้อยละสามสิบ	ไม่เกินสามบาทห้าสิบสตางค์	ไม่เกินหนึ่งบาท

(ค) บริษัทจะไม่ใช้ค่าใช้จ่ายปีแรกและค่าจ่ายปีต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน (ก) และ (ข) ก็ได้ แต่ทั้งนี้อัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่บริษัทกำหนดจะต้องไม่เกินกว่าอัตราเงินสมทบตะกาฟูลที่กำหนดหลักเกณฑ์ใน (ก) และ (ข)

(4) การเพิ่มอัตราเงินสมทบตะกาฟูล ให้เพิ่มได้อีกไม่เกินร้อยละห้าของอัตราเงินสมทบสัญญาตะกาฟูลรายปี

(5) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ ให้ใช้ค่าใช้จ่าย ไม่เกินร้อยละสิบของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มสุทธิรายปี

(6) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดให้กำหนด ดังนี้

(ก) อัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายเดือน ไม่เกินร้อยละเก้าของอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายปี

-4-

สมทบตะกาฟูรายปี (ข) อัตราเงินสมทบตะกาฟูรายงวดสามเดือน ไม่เกินร้อยละยี่สิบเจ็ดของอัตราเงิน

สมทบตะกาฟูรายปี (ค) อัตราเงินสมทบตะกาฟูรายงวดหกเดือน ไม่เกินร้อยละห้าสิบสองของอัตราเงิน

ส่วนที่ 3

สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟู

ข้อ 4 สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟู ประกอบด้วย

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟู

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟู และอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูของ
นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูให้เป็นไปตามแบบและข้อความ
ดังต่อไปนี้

(1) หน้าปกสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ

สัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ /อุตสาหกรรม

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

(ให้กลดหย่อนภาษีได้/ให้กลดหย่อนภาษีไม่ได้)

ผู้รับรองรายงานการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล และอัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล

ชื่อและนามสกุล.....

นักคณิตศาสตร์ประกันภัย

แบบอัตโนมัติ/ปกติ

-6-

(2) ใบรับรองการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลและอัตรามูลค่าสัญญาตะกาฟูล
ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ข้าพเจ้า นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของบริษัท
..... และเป็นผู้มีสิทธิรับรองรายงานการคำนวณความรับผิดตาม
สัญญาตะกาฟูล ตามความในมาตรา 83/6 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามใบอนุญาตเลขที่ ตั้งแต่วันที่
..... ถึงวันที่ ขอรับรองว่าอัตราเงินสมทบตะกาฟูล จำนวน หน้า
อัตรามูลค่าตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน หน้า พร้อมแผ่น Compact Disc (CD) จำนวน แผ่น ของ
..... ได้คำนวณถูกต้องตามสูตรที่ใช้ในการคำนวณที่กำหนดไว้ในสมุด
อัตราเงินสมทบตะกาฟูลนี้ และสูตรการคำนวณดังกล่าวกำหนดอย่างถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย
และสอดคล้องกับข้อกำหนดการจ่ายเงินผลประโยชน์ของสัญญาตะกาฟูลดังกล่าว

ลงชื่อ

(.....)

(3) รายละเอียดสมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

บริษัท.....

แบบ.....

1. ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ
 - 1.1 กรณีเสียชีวิต

 - 1.2 กรณีมีชีวิตอยู่ (ถ้ามี)

 - 1.3 เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี ต้องไม่คิดรวมในสูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูล)

2. ข้อกำหนดในการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
 - 2.1 ตารางมรณะไทย 2551 ประเภท.....เพศ
 - 2.2 อัตราค่าดำเนินการ % ต่อปี
 - 2.3 ค่าใช้จ่าย

 - 2.4 อายุที่รับทำสัญญาตะกาฟูล.....ปี
3. การคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท
 - 3.1 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิต่อปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

 - 3.2 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมรายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

 - 3.3 สูตรอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มรายปีสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ k.....% (ถ้ามี)

 - 3.3 แฟคเตอร์สำหรับการคำนวณอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรายงวดที่น้อยกว่าหนึ่งปี (ถ้ามี)

3.4 ส่วนลดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล (ถ้ามี) โดยต้องระบุหลักเกณฑ์การให้ส่วนลดที่ชัดเจน

4. การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

4.1 การคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

4.1.1 สูตรการคำนวณเงินสำรองปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

4.1.2 สูตรการคำนวณเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล กำหนดเป็นร้อยละของเงินสำรองตะกาฟูล
ปลายปี พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

4.2 การคำนวณมูลค่าใช้เงินสำเร็จ (ถ้ามี)

4.2.1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามมูลค่าใช้เงินสำเร็จ

4.2.2 สูตรการคำนวณมูลค่าใช้เงินสำเร็จ พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

4.3 การคำนวณมูลค่าขยายระยะเวลา (ถ้ามี)

4.3.1 ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามมูลค่าขยายระยะเวลา

4.3.2 ตารางมรณะที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าขยายเวลา

4.3.3 สูตรการคำนวณมูลค่าขยายระยะเวลา พร้อมทั้งคำอธิบายสัญลักษณ์ของสูตร

5. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลสุทธิ และอัตราเงินสมทบตะกาฟูลรวมรายปี แยกเพศ รายงวด (ถ้ามี)
ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

6. ตารางแสดงอัตราเงินสมทบตะกาฟูลเพิ่มรายปีสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐานเนื่องจากสุขภาพ แยกเพศ (ถ้า
มี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันกันันตะกาฟูล 1,000 บาท

-9-

7. ตารางแสดงมูลค่าสัญญาตะกาฟูล แยกเพศ ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท (ถ้ามี)

ตารางมูลค่าสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี) ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

สัญญาตะกาฟูล แบบ.....

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญา ตะกาฟูลที่	เงินค่า เวนคืน สัญญาตะกา ฟูล	สัญญาตะกาฟูลแบบใช้เงิน สำเร็จตะกาฟูล (ถ้ามี)		สัญญาตะกาฟูลแบบขยายระยะเวลาตะกาฟูล (ถ้ามี)			
		เงินจ่ายคืน ทันที	มูลค่าใช้เงิน สำเร็จตะกา ฟูล	ระยะเวลาที่ขยาย		เงินจ่ายคืน ทันที	เงินครบ กำหนด
				ปี	วัน		
1							
2							
3							
.							
.							
.							

- หมายเหตุ** 1. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลข้างต้นเป็นมูลค่าก่อนหักหนี้สินใด ๆ
2. เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลที่แสดงไว้ในตารางเป็นจำนวนที่หักเงินจ่ายคืน (ถ้ามี) ออกแล้ว

-10-

ส่วนที่ 4

แบบและข้อความของสรุปรสาระสำคัญโดยย่อ
และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

ข้อ 5 ให้สรุปรสาระสำคัญโดยย่อเป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ชื่อบริษัท
ที่อยู่
สรุปรสาระสำคัญโดยย่อ

1. ผลประโยชน์

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

(1) เมื่อมีมูลค่าเวนคืนในปีสัญญาตะกาฟูลใด (ถ้ามี) สมาชิกตะกาฟูลสามารถใช้สิทธิเวนคืนสัญญาตะกาฟูล หรือเปลี่ยนเป็นสัญญาตะกาฟูลมูลค่าใช้เงินสำเร็จ (ถ้ามี) หรือแปลงเป็นสัญญาตะกาฟูลแบบขยายเวลา (ถ้ามี) หรือกู้เงินตามเงื่อนไขของสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

(2) ระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล วัน

(3) กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วันนับแต่วันที่สมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต

(4) กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง

(ก) กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 2 ปี นับแต่วันทำสัญญา หรือวันที่อายุสัญญาครั้งสุดท้าย หรือวันกลับคืนสู่สถานะเดิม

(ข) กรณีฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตาย

รายละเอียดของแต่ละข้อได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไป
แห่งสัญญาตะกาฟูล

หมายเหตุ หากบริษัทใดจะไม่ใช้สิทธิบอกล้างสัญญา กรณีการกลับคืนสู่สถานะเดิมก็ไม่ต้องใส่ไว้

-11-

ข้อ 6 ให้ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เป็นไปตามแบบและข้อความ ดังต่อไปนี้

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

แบบ.....

ประเภทสามัญ/อุตสาหกรรม

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1. กรณีเสียชีวิต

2. กรณีมีชีวิตอยู่ (ถ้ามี)

(1) เงินจ่ายคืนตามสัญญาตะกาฟูล

(2) เงินครบกำหนดสัญญาตะกาฟูล

3. เงินปันผลตามสัญญาตะกาฟูล (ถ้ามี)

4. กรณีเปลี่ยนเป็นสัญญาตะกาฟูลแบบใช้เงินสำเร็จ และมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการใช้เงินให้ระบุ (ถ้ามี)

หมายเหตุ ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ให้พิมพ์ตามผลประโยชน์ของแต่ละแบบ

-12-

ส่วนที่ 5

การยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล
และอัตราเงินสมทบตะกาฟูล

ข้อ 7 ในการยื่นขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญา
ตะกาฟูลและอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูลที่ชำระเงินสมทบรายงวด ให้มีเอกสารตามรายการ ดังนี้

- (1) สมุดอัตราเงินสมทบตะกาฟูล จำนวน 2 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 3
- (2) แบบและข้อความของสรุปลงสาระสำคัญโดยย่อ และข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์
ตามสัญญาตะกาฟูล จำนวน 3 ชุด ตามที่กำหนดในส่วนที่ 4
- (3) สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมแบบและข้อความการจ่ายผลประโยชน์ตาม
สัญญาตะกาฟูล และสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมอัตราเงินสมทบตะกาฟูล
- (4) หนังสือรับรองการดำเนินการ (โดยต้องชี้แจงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการ
ดำเนินงานตามหลักศาสนาอิสลามให้ชัดเจน) และการลงทุนที่ชัดเจน พร้อมรับรองความถูกต้องตามหลัก
ศาสนาอิสลาม โดยมีคณะกรรมการชาอริอะห์เป็นผู้ลงนามรับรอง

เอกสารตามรายการ (1) และ (2) ให้ลงนามรับรองโดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย

ภาคผนวก ก

ประกาศนายทะเบียน เรื่องหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญา
 ตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ แบบชั่วระยะเวลา และแบบตลอดชีพ ที่
 ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ
 แบบสะสมทรัพย์ และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และแบบและ
 ข้อความสัญญาตะกาฟูลประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองเงินเชื่อตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบ
 ตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ.2557

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ
 แบบสะสมทรัพย์ แบบชั่วระยะเวลา และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและข้อความ
 สัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว
 และแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองเงินเชื่อตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว
 พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้สัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ แบบตลอดชีพ และแบบชั่วระยะเวลา
 ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ และ
 แบบตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทกลุ่ม แบบ
 คุ้มครองเงินเชื่อตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตาม
 ความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศนายทะเบียน เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบ
 แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ แบบชั่วระยะเวลา และแบบตลอดชีพ
 ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลรายงวด แบบและข้อความสัญญาตะกาฟูล ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ และแบบ
 ตลอดชีพ ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว และแบบและข้อความสัญญาตะกาฟูลประเภทกลุ่ม แบบ
 คุ้มครองเงินเชื่อตะกาฟูล ที่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลครั้งเดียว พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีบริษัทนำแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันชีวิตตามคำสั่งนายทะเบียน
 ดังต่อไปนี้ มาปรับลดหรือแก้ไขถ้อยคำให้เป็นสัญญาตะกาฟูล ให้บริษัททำหนังสือรับรองข้อความดังกล่าวว่า
 ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม โดยมีคณะกรรมการชารีอะห์เป็นผู้ลงนามรับรอง มายื่นขอรับความเห็นชอบ
 และให้ถือว่าบริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนนับแต่วันที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
 การประกอบธุรกิจประกันภัยประทัดตราเรื่องขอรับความเห็นชอบและชำระค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว

(๓) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๓๕/๒๕๔๖ เรื่อง การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความ
 กรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทสามัญ ฉบับมาตรฐาน ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖

(๒) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๓๑/๒๕๕๔ เรื่อง การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความ
 กรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทกลุ่ม แบบคุ้มครองเงินเชื่อ ที่ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว ฉบับมาตรฐาน
 ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

(๓) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๓๒/๒๕๕๔ เรื่อง การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความ
 กรมธรรม์ประกันชีวิต ประเภทสามัญ แบบสะสมทรัพย์ และแบบตลอดชีพ ที่ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว
 ฉบับมาตรฐาน ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

-๒-

ข้อ ๔ กรณีที่บริษัทประสงค์จะใช้แบบและข้อความสัญญาตะกาฟุลแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ ให้บริษัทขอรับความเห็นชอบต่อนายทะเบียนและเมื่อนายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้ว บริษัทจึงนำออกใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับแบบและข้อความสัญญาตะกาฟุลที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 ส.ค. 2557

(นายประเวช องอาจสิทธิกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

-๓-

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกประกาศนี้ เพื่อเป็นการลดขั้นตอนและให้เกิดความคล่องตัวในการพิจารณาให้ความเห็นชอบแบบและข้อความสัญญาตากาฟูล มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ญ

คำสั่งนายทะเบียน ที่ 40/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความ และอัตราเงินสมทบของ
สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ 40/2554

เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความ และอัตราเงินสมทบของสัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุ
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต
พ.ศ. 2535 นายทะเบียนจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

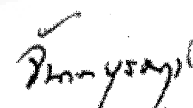
ข้อ 1 คำสั่งนี้เรียกว่า "คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความ และอัตราเงิน
สมทบของสัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)"

ข้อ 2 คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย
(ไมโคร ตะกาฟูล) ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ข้อ 4 ให้ใช้อัตราเงินสมทบสำหรับสัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย
(ไมโคร ตะกาฟูล) ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554

(นางจันทรา บุรณฤกษ์)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกคำสั่งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการประกันภัยได้อย่างทั่วถึง
อันเป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้แก่ประชาชน และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล															
สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)															
1.	ผู้ขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล: ชื่อ _____ อายุ _____ โทรศัพท์ _____ มือถือ _____ ที่อยู่ _____ รหัสไปรษณีย์ _____ ☐ บัตรประชาชน ☐ บัตรข้าราชการ ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ หนังสือเดินทาง เลขที่ _____ ออกให้ ณ เขต หรือ อำเภอ _____ จังหวัด _____ ประเทศ _____ อายุ (ปี) _____ วัน เดือน ปีเกิด _____ สัญชาติ _____ อาชีพปัจจุบัน _____ ตำแหน่ง _____														
2.	ผู้รับประกัน: ชื่อ _____ อายุ _____ ปี ความสัมพันธ์กับผู้ขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล _____ ที่อยู่ _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทร. _____ โทรมือถือ _____														
3.	ระยะเวลาขอสมัครสมาชิกตะกาฟูลเริ่มต้นวันที่ _____ เวลา _____ น.	สิ้นสุดวันที่ _____ เวลา _____ น.	16.30 น.												
4.	ข้อตกลงคุ้มครองและจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล <table border="1"> <thead> <tr> <th>ข้อตกลงคุ้มครอง</th> <th>จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล (บาท)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>4.1 ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง</td> <td>100,000</td> </tr> <tr> <td>4.2 ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์</td> <td>50,000</td> </tr> <tr> <td>4.3 ผลประโยชน์การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาประกันภัย (ขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์)</td> <td>200 บาท/วัน</td> </tr> <tr> <td>เงินสมทบตะกาฟูลรวมอากรแสตมป์และภาษี รวมทั้งสิ้น</td> <td>364 บาท</td> </tr> </tbody> </table>					ข้อตกลงคุ้มครอง	จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล (บาท)	4.1 ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	100,000	4.2 ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์	50,000	4.3 ผลประโยชน์การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาประกันภัย (ขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์)	200 บาท/วัน	เงินสมทบตะกาฟูลรวมอากรแสตมป์และภาษี รวมทั้งสิ้น	364 บาท
ข้อตกลงคุ้มครอง	จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล (บาท)														
4.1 ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	100,000														
4.2 ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์	50,000														
4.3 ผลประโยชน์การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาประกันภัย (ขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์)	200 บาท/วัน														
เงินสมทบตะกาฟูลรวมอากรแสตมป์และภาษี รวมทั้งสิ้น	364 บาท														
5.	ท่านเป็นหรือเคยได้รับการรักษาโรคลมชัก โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคกระดูกและ/หรือกล้ามเนื้อ โรคมะเร็ง โรคเอดส์ หรือไม่?		☐ ไม่	☐ เคย											

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คำแถลงตามรายการข้างบนเป็นความจริง และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูลระหว่างข้าพเจ้ากับบริษัท

()

ลงลายมือชื่อผู้เขียนหรือพิมพ์

()

ลงลายมือชื่อผู้ขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ตัวแทน

นายหน้าประกันภัยรายนี้ ใบอนุญาตเลขที่.....

คำเตือนของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ให้ตอบคำถามข้างต้นตามความจริงทุกข้อ มิฉะนั้นบริษัทอาจถือเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดชอบตามสัญญาตะกาฟูลได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865

ชื่อ - ที่อยู่บริษัท

ตารางสัญญาตะกาฟูล	
รหัสบริษัท	สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) สัญญาตะกาฟูลเลขที่
ส่วนบุคคล (คุ้มครอง 24 ชั่วโมงทั่วโลก)	
1. สมาชิกตะกาฟูล : ชื่อและที่อยู่	เลขประจำตัวประชาชน: อาชีพ : ชั้นอาชีพ : อายุ :
2. ผู้รับประโยชน์ : ชื่อและที่อยู่	ความสัมพันธ์กับสมาชิกตะกาฟูล:
3. ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล : เริ่มต้นวันที่	เวลา น. สิ้นสุดวันที่ เวลา 16.30 น.
4. จำนวนจำกัดความรับผิด : สัญญาตะกาฟูลนี้ให้การคุ้มครองเฉพาะผลของการบาดเจ็บทางร่างกายในข้อที่มีจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลระบุไว้เท่านั้น	
ข้อตกลงคุ้มครอง	จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล (บาท)
4.1 ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	100,000
4.2 ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์	50,000
4.3 ผลประโยชน์ การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล (รวมขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์)	200 บาท/วัน
ส่วนลดเงินสมทบรายปีสัญญาตะกาฟูล	
เงินสมทบรายปีสัญญาตะกาฟูลสุทธิ	
อากรแสตมป์	
ภาษี	
เงินสมทบตะกาฟูลรวม	
☐ ตัวแทน	☐ นายหน้าประกันภัยรายนี้ ใบอนุญาตเลขที่.....
	☐ งานตรง

.....
วันที่ทำสัญญาตะกาฟูล.....
วันที่ออกสัญญาตะกาฟูล

เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัท โดยผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ได้ลงลายมือชื่อและประทับตราของบริษัทไว้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานของบริษัท

.....
กรรมการ-Director.....
กรรมการ-Director.....
ผู้รับมอบอำนาจ-Authorized Signature

สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

โดยการซื้อถือข้อแถลงในใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูลนี้ และเพื่อเป็นการตอบแทนเงินสมทบตะกาฟูลที่สมาชิกตะกาฟูลต้องชำระเงินสมทบภายใต้ข้อบังคับ เงื่อนไขทั่วไป ข้อตกลงคุ้มครอง ข้อยกเว้นและเอกสารแนบท้ายแห่งสัญญาตะกาฟูล บริษัทให้สัญญากับสมาชิกตะกาฟูลดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1 คำจำกัดความ

ถ้อยคำและคำบรรยายซึ่งมีความหมายเฉพาะที่ได้ให้ไว้ในส่วนใดก็ตามของสัญญาตะกาฟูลจะถือเป็นความหมายเดียวกันทั้งหมด ไม่ว่าจะปรากฏในส่วนใดก็ตาม เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาตะกาฟูล

1.1	ตะกาฟูล	หมายถึง	แบบแผนของคณะที่ทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเตรียมการเพื่อการช่วยเหลือทางการเงิน และช่วยเหลือสมาชิกโดยวิธีที่สมาชิกตกลงชำระเงินสมทบตะกาฟูลร่วมกันตามหลักการของศาสนาอิสลาม
1.2	สัญญาตะกาฟูล	หมายถึง	ตารางสัญญาตะกาฟูล ตารางผลประโยชน์ เงื่อนไขข้อตกลงคุ้มครอง ข้อยกเว้น ข้อกำหนด เอกสารแนบท้าย ข้อระบุพิเศษ ข้อรับรอง และใบสลักหลังสัญญาตะกาฟูล ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งแห่งสัญญาตะกาฟูล
1.3	บริษัท	หมายถึง	บริษัทผู้รับสัญญาตะกาฟูล ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางสัญญาตะกาฟูล
1.4	สมาชิกตะกาฟูล	หมายถึง	บุคคลที่ระบุชื่อเป็นสมาชิกตะกาฟูลในตารางสัญญาตะกาฟูลนี้ และ/หรือเอกสารแนบ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามสัญญาตะกาฟูลนี้
1.5	อุบัติเหตุ	หมายถึง	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน จากปัจจัยภายนอก ร่างกายและทำให้เกิดผลที่สมาชิกตะกาฟูลมิได้เจตนาหรือมุ่งหวัง
1.6	การบาดเจ็บ	หมายถึง	การบาดเจ็บทางร่างกาย อันเป็นผลโดยตรงจากอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเอกเทศ และ โดยอิสระจากเหตุอื่น
1.7	ความสูญเสีย หรือ ความเสียหายใดๆ	หมายถึง	การบาดเจ็บทางร่างกายของสมาชิกตะกาฟูลโดยอุบัติเหตุ และทำให้สมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา ทุพพลภาพ หรือ ได้รับบาดเจ็บ

- 3 -

- 1.8 แพทย์ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิต ได้ จดทะเบียนอย่างถูกต้องจากแพทยสภา และได้รับอนุญาต ให้ประกอบวิชาชีพสาขาเวชกรรมในท้องถิ่นที่ให้บริการ ทางการแพทย์ หรือทางด้านศัลยกรรม
- 1.9 พยาบาล หมายถึง ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลตาม กฎหมาย
- 1.10 โรงพยาบาล หมายถึง สถานพยาบาลใดๆ ซึ่งจัดให้บริการทางการแพทย์ โดยสามารถรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนและมีองค์ประกอบ ทางด้านสถานที่ที่มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ที่ เพียงพอตลอดจนการจัดการให้บริการที่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีห้องสำหรับการผ่าตัดใหญ่และได้รับ อนุญาตให้จดทะเบียนดำเนินการเป็น โรงพยาบาลตามกฎหมายสถานพยาบาลของอาณาเขตนั้นๆ
- 1.11 สถานพยาบาลเวชกรรม หมายถึง สถานพยาบาลใดๆ ซึ่งจัดให้บริการทางการแพทย์ โดยสามารถรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนและได้รับอนุญาตให้ จดทะเบียนดำเนินการเป็นสถานพยาบาลเวชกรรมตาม กฎหมายของอาณาเขตนั้นๆ
- 1.12 มาตรฐานทางการแพทย์ หมายถึง หลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติทางการแพทย์แผนปัจจุบัน ที่เป็นสากล และนำมาซึ่งแผนการรักษาที่เหมาะสมกับ ผู้ป่วยตามความจำเป็นทางการแพทย์และสอดคล้องกับ ข้อสรุปจากประวัติการบาดเจ็บ การตรวจพบ ผลการ ชั้นสูตร หรืออื่นๆ (ถ้ามี)

- 4 -

1.13 ความจำเป็นทางการแพทย์	หมายถึง	การบริการทางการแพทย์ต่างๆ ที่มีเงื่อนไข ดังนี้ (1) ต้องสอดคล้องกับการวินิจฉัย และการรักษาตามภาวะการบาดเจ็บของผู้รับบริการ (2) ต้องมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์อย่างชัดเจนตามมาตรฐานเวชปฏิบัติปัจจุบัน (3) ต้องมีใช้เพื่อความสะดวกของผู้รับบริการ หรือของครอบครัวผู้รับบริการ หรือของผู้ให้บริการรักษาพยาบาลเพียงฝ่ายเดียว และ (4) ต้องเป็นการบริการรักษาพยาบาลตามมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยที่เหมาะสม ตามความจำเป็นของภาวะการบาดเจ็บของผู้รับบริการนั้นๆ
1.14 ปีสัญญาตะกาฟูล	หมายถึง	ระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ หรือนับแต่วันครบรอบปีสัญญาตะกาฟูลปีต่อไป
1.15 การก่อการร้าย	หมายถึง	การกระทำซึ่งใช้กำลังหรือความรุนแรง และ/หรือมีการข่มขู่โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นการกระทำเพียงลำพัง การกระทำการแทน หรือที่เกี่ยวข้องกับองค์กรใด หรือรัฐบาลใด ซึ่งกระทำเพื่อผลทางการเมือง ศาสนา ลัทธินิยมหรือจุดประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งเพื่อต้องการส่งผลให้รัฐบาลและ/หรือสาธารณชน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสาธารณชนตกอยู่ในภาวะตื่นตระหนกหวาดกลัว
1.16 อิบะห์	หมายถึง	จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือเงินที่มอบให้สมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์
1.17 รีตะกาฟูล (Retakaful)	หมายถึง	การรับประกันภัยต่อตามหลักของตะกาฟูล
1.18 วะกาละห์ บิลัจจ์ (Wakalah Bilajr)	หมายถึง	หลักการมอบอำนาจ พร้อมมีค่าบริหารจัดการ

หมวดที่ 2 เงื่อนไขทั่วไปและข้อกำหนด

2.1 สัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลนี้ได้จัดทำขึ้นภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามหลักศาสนาอิสลาม และได้ให้ไว้เป็นหลักฐานในการชำระเงินสมทบตะกาฟูล และบริษัทตกลงที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

ประกันชีวิต พ.ศ.2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 และตามหลักศาสนาอิสลาม

สัญญาตะกาฟูลนี้เกิดขึ้นจากการที่บริษัทซื้อต่อซื้อแกลงของสมาชิกตะกาฟูลในใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล และซื้อแกลงเพิ่มเติม (ถ้ามี) ที่สมาชิกตะกาฟูลลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในการตกลงรับสมัครสมาชิกตะกาฟูลตามสัญญาตะกาฟูล บริษัทจึงได้ออกสัญญาตะกาฟูลนี้ไว้ให้

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลรู้อยู่แล้ว แต่แกลงข้อความอันเป็นเท็จในข้อแกลงตามวรรคหนึ่ง หรือรู้อยู่แล้วในข้อความจริงใดแต่ปกปิดข้อความจริงนั้นไว้โดยไม่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งถ้าบริษัททราบข้อความจริงนั้นๆ อาจจะได้แจ้งใจให้บริษัทเรียกเงินสมทบตะกาฟูลสูงขึ้นหรือบอกปิดไม่ยอมทำสัญญาตะกาฟูล สัญญาตะกาฟูลนี้จะตกเป็นโมฆียะ ตามมาตรา 865 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บริษัทมีสิทธิบอกล้างสัญญาตะกาฟูลได้

บริษัทจะไม่ปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอาศัยข้อแกลงนอกเหนือจากที่สมาชิกตะกาฟูลได้แกลงไว้ในเอกสารตามวรรคหนึ่ง

2.2 ความสมบูรณ์แห่งสัญญาตะกาฟูลและการเปลี่ยนแปลงข้อความในสัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลนี้ รวมทั้งข้อตกลงคุ้มครองและเอกสารแนบท้าย ประกอบกันเป็นสัญญาตะกาฟูล การเปลี่ยนแปลงข้อความใดๆ ในสัญญาตะกาฟูล จะต้องได้รับความยินยอมจากบริษัทและได้บันทึกไว้ในสัญญาตะกาฟูลนี้ หรือในเอกสารแนบท้ายแล้วจึงจะสมบูรณ์

2.3 การบอกเลิกความคุ้มครอง

สัญญาตะกาฟูลฉบับนี้มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ตกลงให้เริ่มมีผลคุ้มครอง ตามที่ระบุไว้ในตารางสัญญาตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลและบริษัทต่างไม่มีสิทธิบอกเลิกความคุ้มครองระหว่างปีได้

2.4 การแจ้งอุบัติเหตุ

สมาชิกตะกาฟูล ผู้รับประโยชน์ หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวแล้วแต่กรณี จะต้องแจ้งให้บริษัททราบถึงการบาดเจ็บโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีการเสียชีวิตต้องแจ้งให้บริษัททราบทันที เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นอันสมควรจึงไม่อาจแจ้งให้บริษัททราบดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ แต่ได้แจ้งโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถจะกระทำได้แล้ว

2.5 การขอรับอัยยะและการส่งหลักฐานความเสียหาย

ในกรณีขอรับอัยยะเป็นค่าทดแทน สมาชิกตะกาฟูล ผู้รับประโยชน์ หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวแล้วแต่กรณี จะต้องส่งหลักฐานตามที่บริษัทต้องการตามความจำเป็นให้แก่บริษัทโดยค่าใช้จ่ายของตนเอง

ในกรณีขอรับอัยยะเป็นค่าทดแทนเนื่องจากเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ให้ส่งหลักฐานดังกล่าวข้างต้นภายใน 30 วันนับแต่วันเสียชีวิต หรือวันที่เริ่มเกิดทุพพลภาพ ส่วนในกรณีขอรับอัยยะเป็นค่าทดแทนอย่างอื่น ให้ส่งหลักฐานภายใน 180 วัน นับแต่วันที่เกิดเหตุ แต่การไม่ขอรับอัยยะภายใน

กำหนดดังกล่าวไม่ทำให้สิทธิของรับอสังหาริมทรัพย์ต้องเสียไป หากแสดงให้เห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถเรียกร้องได้ภายในกำหนด และได้ทำการเรียกร้องโดยเร็วที่สุดเท่าที่สามารถจะกระทำได้แล้ว

2.6 การตรวจทางการแพทย์

บริษัทมีสิทธิตรวจสอบประวัติการรักษาพยาบาลและการตรวจวินิจฉัยของสมาชิกตะกาฟุลเท่าที่จำเป็นกับสัญญาตะกาฟุลนี้ และมีสิทธิทำการชันสูตรพลิกศพในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายและหลักศาสนาอิสลาม โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

2.7 การจ่ายค่าทดแทน

บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทน ภายใน 20 วันนับแต่วันที่บริษัทได้รับหลักฐานแสดงความสูญเสียหรือความเสียหายที่ครบถ้วนและถูกต้องแล้ว โดยค่าทดแทนสำหรับการเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ ส่วนค่าทดแทนอย่างอื่นจะจ่ายให้แก่สมาชิกตะกาฟุล

ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าการขอรับอสังหาริมทรัพย์ตามสัญญาตะกาฟุลดังกล่าวข้างต้นไม่เป็นไปตามข้อตกลงคุ้มครองในสัญญาตะกาฟุล ระยะเวลาที่กำหนดไว้อาจขยายออกไปอีกได้ตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้จะไม่เกิน 90 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับเอกสารครบถ้วนแล้ว

หากบริษัทไม่อาจมอบอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทนให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาข้างต้น บริษัทจะจ่ายค่าเสียโอกาสในการลงทุนเพิ่มให้อีกไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ต่อปีของจำนวนเงินที่ต้องจ่าย ทั้งนี้ นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

2.8 ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟุล

สมาชิกตะกาฟุลสามารถระบุผู้รับประโยชน์ได้ เมื่อสมาชิกตะกาฟุลเสียชีวิต บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์ให้ข้อกำหนดสัญญาตะกาฟุลให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ หากมิได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์ให้แก่กองมรดกของสมาชิกตะกาฟุล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟุลระบุชื่อผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว และผู้รับประโยชน์ได้เสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟุลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟุล สมาชิกตะกาฟุลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ หากสมาชิกตะกาฟุลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟุลเสียชีวิต บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์ให้แก่กองมรดกของสมาชิกตะกาฟุล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟุลระบุชื่อผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคนและผู้รับประโยชน์รายใดเสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟุลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟุล สมาชิกตะกาฟุลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์นั้น หรือแจ้งเปลี่ยนแปลงการรับประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่ หากสมาชิกตะกาฟุลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟุลเสียชีวิต บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์ส่วนของผู้รับประโยชน์รายที่เสียชีวิตให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่คนละเท่าๆ กัน

2.9 การสิ้นสุดของสัญญาตะกาฟูลโดยอัตโนมัติ

สัญญาตะกาฟูลฉบับนี้จะสิ้นสุดโดยอัตโนมัติเมื่อสมาชิกตะกาฟูลถูกจองจำอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน ซึ่งบริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลให้แก่สมาชิกตะกาฟูล โดยหักเงินสมทบตะกาฟูลสำหรับระยะเวลาที่สัญญาตะกาฟูลนี้ได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

2.10 การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่ข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใดๆ ภายใต้สัญญาตะกาฟูลฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิขอรับอับะหฺตามสัญญาตะกาฟูลกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิขอรับอับะหฺประสงค์ และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

หมวดที่ 3 ข้อยกเว้นทั่วไป

สัญญาตะกาฟูลนี้ไม่คุ้มครอง

3.1 ความสูญเสีย หรือความเสียหายใดๆ อันเกิดจาก หรือสืบเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1.1 การกระทำของสมาชิกตะกาฟูลขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้

คำว่า “ขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา” นั้น ในกรณีที่มีการตรวจเลือดให้ถือเกณฑ์มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

3.1.2 การฆ่าตัวตาย พยายามฆ่าตัวตาย หรือการทำร้ายร่างกายตนเอง

3.1.3 การได้รับเชื้อโรค ปรสิต เว้นแต่การติดเชื้อโรค หรือบาดเจ็บหัก หรือโรคผิวหนัง ซึ่งเกิดจากบาดแผลที่ได้รับมาจากอุบัติเหตุ

3.1.4 การแท้งลูก

3.1.5 อาหารเป็นพิษ

3.1.6 การปวดหลัง อันมีสาเหตุมาจาก หมอนรองกระดูกสันหลังเคลื่อนทับเส้นประสาท (Disc herniation) ภาวะกระดูกสันหลังเคลื่อน (Spondylolisthesis) หมอนรองกระดูกสันหลังเสื่อม (Degenerative disc disease) ภาวะกระดูกสันหลังเสื่อม (Spondylosis) และภาวะที่มีรอยแตก (Defect) หรือพยาธิสภาพที่กระดูกสันหลังส่วน Pars interarticularis (Spondylolysis) เว้นแต่มีการแตกหัก (Fracture) หรือเคลื่อน (Dislocation) ของกระดูกสันหลังอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ

3.1.7 การก่อการร้าย

3.2 ความสูญเสีย หรือความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นในเวลาต่อไปนี้

3.2.1 ขณะที่สมาชิกตะกาฟูเข้าร่วมทะเลาะวิวาทหรือมีส่วนช่วยทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

3.2.2 ขณะที่สมาชิกตะกาฟูก่ออาชญากรรมที่มีความผิดสถานหนัก หรือขณะถูกจับกุม หรือหลบหนีการจับกุม

3.2.3 ขณะที่สมาชิกตะกาฟูปฏิบัติหน้าที่เป็น ทหาร ตำรวจ หรืออาสาสมัคร และเข้าปฏิบัติการในสงคราม หรือปราบปราม แต่หากการเข้าปฏิบัติการนั้นเกิน 30 วัน บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูตั้งแต่วันที่เข้าปฏิบัติการสงคราม หรือปราบปรามนั้น จนถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติการนั้น ส่วนหลังจากนั้น ให้สัญญาตะกาฟูมีผลบังคับต่อไปจนสิ้นสุดระยะเวลาสัญญาตะกาฟูที่กำหนดไว้ในตารางสัญญาตะกาฟู

หมวดที่ 4 ข้อตกลงคุ้มครอง

ภายใต้ข้อบังคับ ข้อตกลงคุ้มครอง ข้อยกเว้น ข้อกำหนด เงื่อนไขทั่วไป และเอกสารแนบท้ายแห่งสัญญาตะกาฟู และเพื่อเป็นการตอบแทนเงินสมทบตะกาฟูที่สมาชิกตะกาฟูต้องชำระ บริษัทตกลงจะให้ความคุ้มครอง ดังต่อไปนี้

ข้อตกลงคุ้มครอง

ผลประโยชน์การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง (อ.บ.1)

คำนิยาม

การสูญเสียอวัยวะ หมายถึง การถูกตัดออกจากร่างกายตั้งแต่ข้อมือ หรือข้อเท้า และให้หมายรวมถึง การสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะดังกล่าวข้างต้นโดยสิ้นเชิง และมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ชัดเจนว่าไม่สามารถกลับมาใช้งานได้อีกตลอดไป

การสูญเสียสายตา หมายถึง ตามอดสนิท และไม่มีทางรักษาให้หายได้ตลอดไป

ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใดๆ ในอาชีพประจำ และอาชีพอื่นๆ ได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป

ความคุ้มครอง

สัญญาตะกาฟูนี้คุ้มครองความสูญเสีย หรือความเสียหายอันเกิดจากการบาดเจ็บทางร่างกายของสมาชิกตะกาฟู โดยอุบัติเหตุและทำให้สมาชิกตะกาฟูเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงภายใน 180 วัน นับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือการบาดเจ็บที่ได้รับทำให้สมาชิกตะกาฟูต้องรักษาตัวติดต่อกันในฐานะผู้ป่วยในของโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลเวชกรรม และเสียชีวิตเพราะการบาดเจ็บนั้นเมื่อใดก็ดี บริษัทจะมอบอริบะห์เป็นค่าทดแทนให้ดังนี้

1	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับการเสียชีวิต
2	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับการตกเป็นบุคคลทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง และการทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงนั้นได้เป็นไปติดต่อกันไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ หรือมีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ชัดเจนว่า สมาชิกตะกาฟูลตกเป็นบุคคลทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง
3	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับมือสองข้างตั้งแต่ข้อมือ หรือเท้าสองข้างตั้งแต่ข้อเท้า หรือสายตาสองข้าง
4	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ และเท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า
5	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ และสายตาหนึ่งข้าง
6	100% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับเท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า และสายตาหนึ่งข้าง
7	60% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ
8	60% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับเท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า
9	60% ของจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล	สำหรับสายตาหนึ่งข้าง

บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทนตามข้อนี้เพียงรายการที่สูงสุดรายการเดียวเท่านั้น ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะมอบอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทนสำหรับผลที่เกิดขึ้นตามข้อตกลงคุ้มครองนี้รวมกันไม่เกินจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลดังระบุไว้ในตารางสัญญาตะกาฟูล หากบริษัทมอบอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครองนี้ยังไม่เต็มจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล บริษัทจะยังคงให้ความคุ้มครองจนถึงสิ้นสุดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูลเท่ากับจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลที่เหลืออยู่เท่านั้น

การขอรับอสังหาริมทรัพย์

ผู้รับประโยชน์ จะต้องส่งหลักฐานดังต่อไปนี้ให้แก่บริษัท ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่สมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตโดยค่าใช้จ่ายของผู้รับประโยชน์

1. แบบฟอร์มการขอรับอสังหาริมทรัพย์เป็นค่าทดแทนที่กำหนดโดยบริษัท
2. ใบมรณบัตร
3. สำเนารายงานชันสูตรพลิกศพ รับรองโดยร้อยเวรเจ้าของคดีหรือหน่วยงานที่ออกรายงาน
4. สำเนาบันทกประจำวันของตำรวจ รับรองโดยร้อยเวรเจ้าของคดี
5. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านประทับ "ตาย" ของสมาชิกตะกาฟูล
6. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับประโยชน์

การขอรับอับะห้การทพพลาภาพถาวรลันเชิง หรือการสูญเสียวัยวะ สายตา

สมาชิคคะกาพุล จะต้องส่งหลักฐานดังต่อไปนี้ให้แก่บริษัท ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่แพทย์ลงความเห็นว่าการทพพลาภาพถาวรลันเชิง หรือสูญเสียวัยวะ สายตา โดยค่าใช้จ่ายของสมาชิคคะกาพุล

1. แบบฟอร์มการการขอรับอับะห้เป็นค่าทดแทนที่กำหนดโดยบริษัท
2. ใบรายงานแพทย์ที่ขึ้นยันการทพพลาภาพถาวรลันเชิงหรือสูญเสียวัยวะ สายตา

การไม่ส่งหลักฐานภายในระยะเวลาดังกล่าว ไม่ทำให้สิทธิในการเรียกร้องเสียไป หากแสดงให้เห็นได้ว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถส่งหลักฐานดังกล่าว ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ได้ส่งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้แล้ว

ข้อตกลงคุ้มครอง

ผลประโยชน์การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล

คำนิยาม

ผู้ป่วยใน หมายถึง ผู้ที่จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลเวชกรรมติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง ซึ่งต้องลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยใน โดยได้รับการวินิจฉัยและคำแนะนำจากแพทย์ตามข้อบ่งชี้ซึ่งเป็นมาตรฐานทางการแพทย์ และในระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการรักษาการบาดเจ็บนั้นๆ และให้รวมถึงกรณีรับตัวไว้เป็นผู้ป่วยในแล้วต่อมาเสียชีวิตก่อนครบ 6 ชั่วโมง

ความคุ้มครอง

ถ้าการบาดเจ็บที่ได้รับทำให้สมาชิคคะกาพุลต้องเข้ารักษาแบบผู้ป่วยในของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลเวชกรรมซึ่งเกิดขึ้นภายใน 52 ตัปีดาห้ นับแต่วันที่เกิดอุบัติเหตุ ตามความจำเป็นทางการแพทย์และมาตรฐานทางการแพทย์ บริษัทจะมอบอับะห้การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลเวชกรรม ให้ตามจำนวนเงินหลักประกันตะกาพุลรายวันสำหรับกรณีการเข้าพักรักษาตัวในห้ผู้ป่วยปกติหรือการเข้าพักรักษาตัวในห้ผู้ป่วยหนัก (ไอ.ซี.ยู.) ที่ระบุไว้ในหน้าตารางสัญญาตะกาพุล อย่างไรก็ตามบริษัทจะมอบอับะห้การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลเวชกรรม รวมกันสูงสุดไม่เกิน 20 วันตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาพุล

การขอรับอับะห้การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล

สมาชิคคะกาพุลจะต้องส่งหลักฐานดังต่อไปนี้ให้แก่บริษัทภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ออกจากโรงพยาบาล สถานพยาบาลเวชกรรม โดยค่าใช้จ่ายของสมาชิคคะกาพุล

1. แบบฟอร์มการขอรับอับะห้เป็นค่าทดแทนที่กำหนดโดยบริษัท
2. ใบรายงานแพทย์ที่ระบุอาการสำคัญ ผลการวินิจฉัย และการรักษา
3. ใบเสร็จรับเงินต้นฉบับที่แสดงรายการค่าใช้จ่าย หรือใบสรุปปิดหน้างกับใบเสร็จรับเงิน

- 11 -

การไม่ส่งหลักฐานภายในระยะเวลาดังกล่าว ไม่ทำให้สิทธิในการเรียกร้องเสียไป หากแสดงให้เห็นได้ว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่สามารถส่งหลักฐานดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ได้ส่งโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้แล้ว

สรุปสาระสำคัญ

สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

ความคุ้มครอง

สัญญาตะกาฟูลนี้ให้ความคุ้มครองเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองในข้อที่มีจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลตามที่ระบุไว้ในตารางสัญญาตะกาฟูลเท่านั้น สำหรับความสูญเสียหรือความเสียหายอันเกิดจากการบาดเจ็บทางร่างกายของสมาชิกตะกาฟูลโดยอุบัติเหตุ ดังนี้

ข้อตกลงคุ้มครอง	จำนวนเงินหลักประกัน ตะกาฟูล (บาท)
1. ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	100,000
2. ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุ ขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์	50,000
3. ผลประโยชน์ การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล (รวมขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์)	200 บาท/วัน

ข้อยกเว้น

สัญญาตะกาฟูลนี้ไม่คุ้มครอง

- สมาชิกตะกาฟูลขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา (มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป) สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษ จนไม่สามารถครองสติได้
- การฆ่าตัวตาย พยายามฆ่าตัวตาย หรือทำร้ายร่างกายตนเอง
- การได้รับเชื้อโรค ปรสิต เว้นแต่การติดเชื้อโรค หรือ บาดทะยัก โรคกลัวน้ำ ซึ่งเกิดจากบาดแผลที่ได้รับมาจากอุบัติเหตุ
- การแท้งลูก
- อาหารเป็นพิษ
- ปวดหลังอันเกิดจากหมอนรองกระดูกทับเส้นประสาท กระดูกสันหลังเลื่อนหรือเสื่อม หรืออักเสบ หรือเคลื่อน และภาวะ Spondylolysis
- เข้าร่วมทะเลาะวิวาท หรือยั่วยุ ให้เกิดการทะเลาะวิวาท
- สมาชิกตะกาฟูลก่ออาชญากรรม หรือขณะถูกจับกุม หรือหลบหนีการจับกุม
- ขณะที่สมาชิกตะกาฟูลปฏิบัติหน้าที่เป็น ทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร และเข้าปฏิบัติการในสงครามหรือปราบปราม

เงื่อนไขที่สำคัญ : เมื่อเกิดการบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต ของสมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์ หรือตัวแทนแล้วแต่กรณี ต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และต้องส่งหลักฐานให้บริษัทภายใน 30 วัน

กรุณาตรวจสอบเงื่อนไขความคุ้มครอง และข้อยกเว้น จากสัญญาตะกาฟูลโดยละเอียด หากมีข้อความใดในเอกสารนี้ขัดหรือแย้งกับข้อความที่ปรากฏในสัญญาตะกาฟูลให้ใช้ข้อความตามที่ปรากฏในสัญญาตะกาฟูลบังคับแทน

ชื่อ - ที่อยู่บริษัท
อัตราเงินสมทบ (รายปี)
สัญญาตะกาฟูล อุบัติเหตุสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

ข้อตกลงคุ้มครอง	จำนวนเงินหลักประกัน ตะกาฟูล (บาท)
1. ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือ ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง	100,000
2. ผลประโยชน์ การเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ สายตา หรือ ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง จากอุบัติเหตุขณะขับขี่หรือโดยสาร รถจักรยานยนต์	50,000
3. ผลประโยชน์ การชดเชยรายได้ระหว่างการเข้ารับรักษาตัวใน โรงพยาบาล (ต่อวัน) สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ตลอดระยะเวลาของ สัญญาตะกาฟูล (รวมขยายความคุ้มครองขณะขับขี่หรือโดยสาร รถจักรยานยนต์)	200 บาท/วัน
อัตราเงินสมทบรายปีสัญญาตะกาฟูลรวมอากรแสตมป์และภาษี	364

ภาคผนวก ก

คำสั่งนายทะเบียน ที่ 41/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูล
สุขภาพชดเชยรายวันสำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

คำสั่งนายทะเบียน

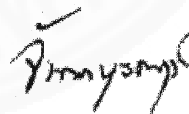
ที่ 41/2554

เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวัน
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535
นายทะเบียนจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 คำสั่งนี้เรียกว่า "คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาเพิ่มเติม
ตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวัน สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)"
- ข้อ 2 คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป
- ข้อ 3 ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวัน สำหรับ
รายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล) ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2554

(นางจันทรา บุรณเกตุ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกคำสั่งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการประกันภัยได้อย่างทั่วถึง
อันเป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้แก่ประชาชน และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

สรุปสาระสำคัญโดยย่อ
สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟุลสุขภาพชดเชยรายวัน
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟุล)

1. ความคุ้มครอง

ในขณะที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟุลฉบับนี้มีผลบังคับ หากสมาชิกตะกาฟุลได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยเมื่อพ้นระยะเวลาที่ไม่คุ้มครอง 30 วัน จนต้องเข้ารับการรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในฐานะผู้ป่วยในของโรงพยาบาล ตามความจำเป็นทางการแพทย์โดยแพทย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลป์ ซึ่งมีใช้ตัวสมาชิกตะกาฟุลเอง บริษัทจะจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นรายวัน โดยมีผลประโยชน์รายวัน.....บาท/วัน

ทั้งนี้ผลประโยชน์รายวันของแต่ละบุคคลที่บริษัทจะจ่ายให้ต่อการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยครั้งใดครั้งหนึ่งไม่เกิน 365 วัน หากบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับผลประโยชน์รายวันตามสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟุลดังกล่าว ต้องเข้ารับการรักษาในห้องไอ.ซี.ยู บริษัทจะจ่ายผลประโยชน์เพิ่มเติมให้อีกหนึ่งเท่าของผลประโยชน์รายวัน ทั้งนี้จ่ายให้ไม่เกิน 7 วัน ต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยครั้งใดครั้งหนึ่ง

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

2.1 ในการขอรับอู่ยให้ยื่นแสดงหลักฐานหรือสำเนาที่ถูกต้องในการเข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลออกให้ต่อบริษัทภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกจากโรงพยาบาล

2.2 กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง

1) การเจ็บป่วยจากโรคอันเกิดขึ้นแก่สมาชิกตะกาฟุลภายใน 30 วันแรกนับแต่วันที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟุลฉบับนี้เริ่มมีผลบังคับ หรือวันต่ออายุสัญญาเพิ่มเติมตะกาฟุลฉบับนี้ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นหลังสุด

2) โรคเรื้อรัง การเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บที่ยังมิได้รับการให้หายก่อนวันทำสัญญาตะกาฟุล การตรวจรักษาภาวะที่เป็นมาแต่กำเนิด (Congenital) หรือปัญหาด้านพัฒนาการ หรือโรคทางพันธุกรรม

3) การตั้งครรภ์ แท้งบุตร ทำแท้ง การคลอดบุตร โรคแทรกซ้อนจากการตั้งครรภ์ การแก้ไขปัญหาการมีบุตรยาก (รวมถึงการสืบวิเคราะห์และการรักษา) การทำหมันหรือการคุมกำเนิด

4) โรคเอดส์ กามโรค หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

5) การรักษาหรือตรวจวิเคราะห์เพื่อสาเหตุ ซึ่งไม่ใช่ความจำเป็นทางการแพทย์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางการแพทย์

6) การรักษาหรือการบำบัดการติดยาเสพติดให้โทษ บุหรี่ สุรา หรือสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

7) การตรวจรักษา อาการ หรือโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจ โรคทางจิตเวช หรือทางพฤติกรรมหรือความผิดปกติทางบุคลิกภาพ รวมถึงสภาวะสมาธิสั้น ออทิสซึม เครียด ความผิดปกติของการกิน หรือความวิตกกังวล

8) การตรวจรักษาที่ยังอยู่ในระหว่างทดลอง การตรวจหรือการรักษา โรคหรืออาการหยุดหายใจขณะหลับ การตรวจหรือการรักษาความผิดปกติของการนอนหลับ การนอนกรน

9) การตรวจรักษาที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน รวมถึงแพทย์ทางเลือก

10) การพยายามฆ่าตัวตาย การทำร้ายร่างกายตนเอง ทั้งนี้รวมถึงอุบัติเหตุจากการที่สมาชิกตะกาฟูล กิน ดื่ม หรือ ฉีดยาหรือสารมีพิษเข้าร่างกาย การใช้ยาเกินกว่าที่แพทย์สั่ง

11) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการกระทำของสมาชิกตะกาฟูลขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้

คำว่า “ขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา” นั้น ในกรณีที่มีการตรวจเลือดให้ถือเกณฑ์ที่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

12) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลเข้าร่วมทะเลาะวิวาทหรือมีส่วนช่วยทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

13) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลก่ออาชญากรรมที่มีความผิดสถานหนัก หรือขณะถูกจับกุมหรือหลบหนีการจับกุม

14) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลปฏิบัติหน้าที่เป็นทหาร ตำรวจ หรืออาสาสมัคร และเข้าปฏิบัติการในสงคราม หรือปราบปราม

15) การก่อการร้าย

รายละเอียดของแต่ละข้อดูได้จาก สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพซดเซยรายวัน

**สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพชดเชยรายวัน
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)**

เงื่อนไขของสัญญาเพิ่มเติมฉบับนี้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูลที่สัญญาเพิ่มเติมฉบับนี้แนบอยู่ หากข้อความในสัญญาเพิ่มเติมฉบับนี้ขัดหรือแย้งกับสัญญาตะกาฟูลให้ใช้ข้อความตามสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้บังคับ ส่วนข้อความที่ไม่ขัดหรือแย้ง ให้ใช้ข้อความในสัญญาตะกาฟูล

ชื่อสมาชิกตะกาฟูล

วันทำสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูล.....

1. ความคุ้มครอง

ในขณะที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้มีผลบังคับ หากสมาชิกตะกาฟูลได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยเมื่อพ้นระยะเวลาที่ไม่คุ้มครอง 30 วัน จนต้องเข้ารับการรักษาดังเป็นผู้ป่วยในของโรงพยาบาล ตามความจำเป็นทางการแพทย์โดยแพทย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลป์ซึ่งมิใช่ตัวสมาชิกตะกาฟูลเอง บริษัทจะจ่ายผลประโยชน์ในการรักษาพยาบาลเป็นรายวัน โดยมีผลประโยชน์รายวัน.....บาท/วัน ทั้งนี้บริษัทจะจ่ายให้ต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยครั้งใดครั้งหนึ่งไม่เกิน 365 วัน

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลต้องได้รับการรักษาในห้องพักผู้ป่วยหนัก (ไอ.ซี.ยู) บริษัทจะจ่ายผลประโยชน์เพิ่มเติมให้อีกหนึ่งเท่าของผลประโยชน์รายวัน ทั้งนี้จ่ายให้ไม่เกิน 7 วัน ต่อการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยครั้งใดครั้งหนึ่ง

2. คำนิยาม

2.1 การบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยครั้งใดครั้งหนึ่ง หมายถึง การต้องอยู่ในโรงพยาบาลเพื่อการรักษาในฐานะผู้ป่วยในครั้งใดครั้งหนึ่ง และให้รวมถึงการต้องอยู่ในโรงพยาบาลสองครั้งหรือมากกว่าด้วยสาเหตุ หรือโรคหรือภาวะแทรกซ้อนจากโรคเดียวกัน โดยที่ระยะเวลาการต้องอยู่ในโรงพยาบาล แต่ละครั้งห่างกันไม่เกินกว่า.....วันนับแต่วันที่ออกจากโรงพยาบาลครั้งสุดท้ายก็ให้ถือว่าเป็นการเข้าพักรักษาตัวครั้งเดียวกันด้วย (สูงสุดไม่เกิน 90 วัน)

2.2 โรงพยาบาล หมายถึง สถานพยาบาลใด ๆ ซึ่งจัดให้บริการทางการแพทย์โดยสามารถรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนและมีองค์ประกอบทางด้านสถานที่ที่มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ที่เพียงพอตลอดจนการจัดการให้บริการที่ครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีห้องสำหรับการผ่าตัดใหญ่ และ

ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนดำเนินการเป็น “โรงพยาบาล” ตามกฎหมายสถานพยาบาลของอาณาเขตนั้น

2.3 การบาดเจ็บ หมายถึง การบาดเจ็บทางร่างกาย อันเป็นผลโดยตรงจากอุบัติเหตุ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเอกเทศและโดยอิสระจากเหตุอื่น

2.4 การเจ็บป่วย หมายถึง อาการ ความผิดปกติ การป่วยไข้หรือการเกิดโรคที่เกิดขึ้นกับสมาชิกตะกาฟูล

2.5 อุบัติเหตุ หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันจากปัจจัยภายนอกร่างกายและทำให้เกิดผลที่สมาชิกตะกาฟูลไม่ได้เจตนาหรือมุ่งหวัง

2.6 ผู้ป่วยใน หมายถึง ผู้ที่จำเป็นต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง ซึ่งต้องลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยใน โดยได้รับการวินิจฉัยและคำแนะนำจากแพทย์ตามข้อบ่งชี้ ซึ่งเป็นมาตรฐานทางการแพทย์ และในระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการรักษาการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วยนั้นๆ และให้รวมถึงกรณีรับตัวไว้เป็นผู้ป่วยในแล้ว ต่อมาเสียชีวิตก่อนครบ 6 ชั่วโมง

3. เงื่อนไขทั่วไป

3.1 วันที่มีสิทธิขอรับอัยยะตามสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้

กรณีการบาดเจ็บหรือการเจ็บป่วย ซึ่งสมาชิกตะกาฟูลมีสิทธิขอรับอัยยะในกรณีเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นภายหลัง 30 วันนับแต่วันทำสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ หรือนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติการต่ออายุสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ (Reinstatement) ให้มีผลบังคับจากบริษัท

3.2 การสิ้นสุดผลบังคับของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูล

1) สัญญาฉบับนี้จะสิ้นสุดผลบังคับทันที

- เมื่อไม่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ภายในระยะเวลาที่ผ่อนผัน หรือ

- ณ วันที่ครบรอบปีสัญญาตะกาฟูลที่สมาชิกตะกาฟูล มีอายุครบปี (ขั้นต่ำ 60 ปี)

หรือ

- เมื่อครบกำหนดสัญญา หรือสิ้นสุดผลบังคับ หรือมีการเวนคืน หรือ

- เมื่อสมาชิกตะกาฟูลหรือบริษัทบอกลีกสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ หรือ

- เมื่อบริษัทไม่ต่ออายุสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ ณ วันครบรอบปีของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูล โดยบริษัทจะต้องบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงสมาชิกตะกาฟูล

การสิ้นสุดผลบังคับของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ จะไม่กระทบต่อสิทธิการขอรับอู่เบี้ยที่ใด ๆ ที่มีอยู่ก่อน และการที่บริษัทได้รับชำระเงินสมทบตะกาฟูลหลังจากการสิ้นสุดผลบังคับของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้จะไม่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบใด ๆ ต่อบริษัท แต่บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลดังกล่าวให้

2) การบอกเลิกสัญญา

- สมาชิกตะกาฟูลมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรถึงบริษัท

- บริษัทมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ โดยการบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงสมาชิกตะกาฟูล หากปรากฏหลักฐานชัดเจนจากบริษัทว่าสมาชิกตะกาฟูลได้กระทำการโดยทุจริตเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากสัญญาตะกาฟูลนี้ ทั้งนี้บริษัทจะไม่รับผิดชอบสำหรับการขอรับอู่เบี้ยเป็นค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวข้างต้น

การบอกเลิกสัญญาทั้งสองกรณีข้างต้น บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลให้แก่สมาชิกตะกาฟูล โดยหักเงินสมทบตะกาฟูล สำหรับระยะเวลาที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลนี้ได้ให้ความคุ้มครองมาแล้วออกตามสัดส่วน

3.3 การต่ออายุเมื่อครบรอบปีสัญญาตะกาฟูล (Renewal)

สัญญาเพิ่มเติมนี้อาจต่ออายุเมื่อครบรอบปีสัญญาตะกาฟูลของวันที่ในสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูล จนถึงรอบปีสัญญาตะกาฟูลที่ผู้เอาประกันภัยมีอายุ.....ปี (ขั้นต่ำ 59 ปี) โดยการชำระเงินสมทบในวันหรือก่อนวันครบกำหนดชำระเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบของบริษัทที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

บริษัทขอสงวนสิทธิในการต่ออายุในรอบปีสัญญาตะกาฟูลถัดไป

3.4 การต่ออายุของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ (Reinstatement)

ถ้าสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ได้สิ้นสุดผลบังคับลง เพราะสัญญาตะกาฟูลที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้แนบท้ายอยู่ได้ขาดอายุหรือเพราะสมาชิกตะกาฟูลขาดการชำระเงินสมทบตะกาฟูล หรือเพราะสมาชิกตะกาฟูลได้บอกเลิกสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ สมาชิกตะกาฟูลอาจขอให้สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้กลับมามีผลบังคับดังเดิมได้ โดยไม่ต้องชำระเงินสมทบตะกาฟูลย้อนหลังสำหรับในระหว่างระยะเวลาที่สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้มีได้ให้ความคุ้มครอง แต่การขอกลับมาให้มีผลบังคับใหม่ของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลฉบับนี้ ในกรณีสัญญาตะกาฟูลขาดอายุ

จะต้องกระทำพร้อมกันกับการขอต่ออายุสัญญาตะกาฟูล โดยต้องแสดงหลักฐานแก่บริษัทว่ามีสุขภาพสมบูรณ์และอยู่ในสภาพที่บริษัทรับต่ออายุสัญญาตะกาฟูลได้ ซึ่งการขอต่ออายุนี้จะมีผลบังคับได้ภายหลังจากที่บริษัทได้อนุมัติแล้วเท่านั้น ทั้งนี้เงินสมทบตะกาฟูลจะต้องคิดตามอายุ ณ วันที่บริษัทอนุมัติให้ต่ออายุ

3.5 สภาพที่เป็นมาก่อนการทำสัญญาเพิ่มเติมตะกาฟูล (Pre-existing Condition)

บริษัทจะไม่จ่ายอิมปะห์ตามสัญญาเพิ่มเติมนี้ สำหรับโรคเรื้อรัง การเจ็บป่วย (รวมถึงภาวะแทรกซ้อน) หรือการบาดเจ็บ ที่ยังมีได้รักษาให้หายก่อนวันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาเพิ่มเติมนี้ (Reinstatement) ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นหลังสุด เว้นแต่

- 1) สมาชิกตะกาฟูล ได้แถลงให้บริษัททราบและบริษัทยินยอมรับความเสี่ยงภัย โดยไม่มีเงื่อนไขยกเว้นความคุ้มครองดังกล่าว หรือ
- 2) สัญญาเพิ่มเติมนี้มีผลบังคับต่อเนื่องมาไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยโรคเรื้อรัง การบาดเจ็บ หรือการเจ็บป่วย (รวมถึงภาวะแทรกซ้อน) นั้น ไม่ปรากฏอาการ ไม่ได้รับการตรวจรักษาหรือวินิจฉัยโดยแพทย์ หรือไม่ได้พบหรือปรึกษาแพทย์ ในระยะ 5 ปีก่อนวันที่สัญญาเพิ่มเติม เริ่มมีผลบังคับเป็นครั้งแรก

3.6 ระยะเวลาที่ไม่คุ้มครอง (Waiting Period)

- 1) บริษัทจะไม่จ่ายอิมปะห์ตามสัญญาเพิ่มเติมนี้ สำหรับการเจ็บป่วยใดๆที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 30 วัน (บริษัทอาจกำหนดจำนวนวันต่ำกว่านี้ได้) นับแต่วันทำสัญญาเพิ่มเติมนี้ หรือวันต่ออายุสัญญาเพิ่มเติมนี้ (Reinstatement) ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นหลังสุด หรือ
- 2) บริษัทจะไม่จ่ายอิมปะห์ตามสัญญาเพิ่มเติมนี้ สำหรับการเจ็บป่วยดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นในระยะเวลา 120 วัน (บริษัทอาจกำหนดจำนวนวันต่ำกว่านี้ได้) นับแต่วันทำสัญญาเพิ่มเติมนี้ หรือวันต่ออายุสัญญาเพิ่มเติมนี้ (Reinstatement) ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นหลังสุด

- เนื้องอก ถุงน้ำ หรือมะเร็งทุกชนิด
- ริดสีดวงทวาร
- ไขสันหลังทุกชนิด
- ต่อมเนื้อ หรือต่อกระเจก
- การตัดทอนซิล หรืออดีนอยด์
- นิ้วทุกชนิด
- เส้นเลือดขาด ที่ขา
- เยื่อบุโพรงมดลูกเจริญผิดที่

3.7 การขอรับอิสระตามสัญญาเพิ่มเติม ตะกาศัลฉบับนี้

เมื่อสมาชิกตะกาศัลบาดเจ็บ หรือเจ็บป่วยเมื่อพ้นระยะเวลาที่ไม่คุ้มครอง จนต้องเข้ารับการรักษาด่วนในโรงพยาบาลในฐานะผู้ป่วยใน สมาชิกตะกาศัลหรือผู้รับประโยชน์จะต้องปฏิบัติดังนี้

- 1) ให้แจ้งบริษัททราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เริ่มเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นอันสมควรจึงไม่อาจแจ้งให้บริษัททราบภายในเวลาดังกล่าวมาแล้วได้ แต่ได้แจ้งให้บริษัททราบโดยเร็วที่สุดที่จะกระทำได้
- 2) ให้ยื่นแสดงหลักฐานหรือสำเนาที่ถูกต้องในการเข้าพักรักษาตัว ที่โรงพยาบาลออกให้ต่อบริษัทภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกจากโรงพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการให้ได้มาซึ่งหลักฐานต่างๆ สมาชิกตะกาศัลจะต้องเป็นผู้ออกเอง

3.8 การตรวจร่างกาย

บริษัทสงวนสิทธิในอันที่จะแต่งตั้งแพทย์ตรวจร่างกายของสมาชิกตะกาศัลได้ทุกเมื่อตามที่เห็นสมควรในระหว่างที่สมาชิกตะกาศัลอยู่ระหว่างการพักรักษาตัวในโรงพยาบาลและกำลังขอรับอิสระตามเงื่อนไขของสัญญาเพิ่มเติม ตะกาศัลฉบับนี้ ทั้งนี้บริษัทจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง

3.9 ข้อยกเว้น

สัญญาเพิ่มเติม ตะกาศัลนี้ไม่คุ้มครองการจ่ายผลประโยชน์ใดๆ ซึ่งเกิดขึ้นโดยตรงโดยอ้อม ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนอันสืบเนื่องจากสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง หรือเกิดขึ้นในเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (บริษัทสามารถกำหนดน้อยกว่านี้ได้)

- 1) โรคเรื้อรัง การเจ็บป่วยหรือการบาดเจ็บที่ยังมิได้รับการให้หายก่อนวันทำสัญญาตะกาศัล การตรวจรักษาภาวะที่เป็นมาแต่กำเนิด (Congenital) หรือปัญหาด้านพัฒนาการ หรือโรคทางพันธุกรรม
- 2) การตั้งครรรภ์ แท้งบุตร ทำแท้ง การคลอดบุตร โรคแทรกซ้อนจากการตั้งครรรภ์ การแก้ไขปัญหาการมีบุตรยาก (รวมถึงการสืบวิเคราะห์และการรักษา) การทำหมันหรือการคุมกำเนิด
- 3) โรคเอดส์ หรือกามโรค หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 4) การรักษาหรือตรวจวิเคราะห์เพื่อสาเหตุ ซึ่งไม่ใช่ความจำเป็นทางการแพทย์ หรือไม่เป็นมาตรฐานทางการแพทย์
- 5) การรักษาหรือการบำบัดการติดยาเสพติดให้โทษ บุหรี่ สุรา หรือสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- 6) การตรวจรักษา อาการ หรือโรคที่เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจ โรคทางจิตเวช หรือทางพฤติกรรม หรือความผิดปกติทางบุคลิกภาพ รวมถึงสภาวะสมาธิสั้น ออติสซึม เครียด ความผิดปกติของการกิน หรือความวิตกกังวล

7) การตรวจรักษาที่ยังอยู่ในระหว่างทดลอง การตรวจหรือการรักษา โรคหรืออาการหยุดหายใจขณะหลับ การตรวจหรือการรักษาความผิดปกติของการนอนหลับ การนอนกรน

8) การตรวจรักษาที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน รวมถึงแพทย์ทางเลือก

9) การพยายามฆ่าตัวตาย การทำร้ายร่างกายตนเอง หรือการพยายามทำร้ายร่างกายตนเองไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยตนเอง หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำไม่ว่าจะอยู่ในระหว่างวิกลจริตหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้รวมถึงอุบัติเหตุจากการที่สมาชิกตะกาฟูล กิน ดื่ม หรือ ฉีดยาหรือสารมีพิษเข้าร่างกาย การใช้ยาเกินกว่าที่แพทย์สั่ง

10) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการกระทำของสมาชิกตะกาฟูลขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา สารเสพติด หรือยาเสพติดให้โทษจนไม่สามารถครองสติได้

คำว่า “ขณะอยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา” นั้น ในกรณีที่มีการตรวจเลือดให้ถือเกณฑ์มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

11) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลเข้าร่วมทะเลาะวิวาทหรือมีส่วนช่วยทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

12) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลก่ออาชญากรรมที่มีความผิดสถานหนัก หรือขณะถูกจับกุมหรือหลบหนีการจับกุม

13) การบาดเจ็บที่เกิดขึ้นขณะที่สมาชิกตะกาฟูลปฏิบัติหน้าที่เป็นทหาร ตำรวจ หรืออาสาสมัคร และเข้าปฏิบัติการในสงคราม หรือปราบปราม

14) การก่อการร้าย

ภาคผนวก ก

คำสั่งนายทะเบียน ที่ 42/2554 เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล แบบ
สะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ 42/2554

เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล แบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535
นายทะเบียนจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 คำสั่งนี้เรียกว่า "คำสั่งนายทะเบียน เรื่อง ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล
แบบสะสมทรัพย์ และแบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)"

ข้อ 2 คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล แบบสะสมทรัพย์ สำหรับรายย่อย
(ไมโคร ตะกาฟูล) ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ข้อ 4 ให้ใช้แบบ และข้อความสัญญาตะกาฟูล แบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย
(ไมโคร ตะกาฟูล) ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554

(นางจันทรา บุรณภักษ์)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกคำสั่งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบการประกันภัยได้อย่างทั่วถึง
อันเป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้แก่ประชาชน และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ชื่อบริษัท
ที่อยู่

ตารางสัญญาตะกาฟูล แบบสะสมทรัพย์ สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

สมาชิกตะกาฟูลสามารถขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูลได้ ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับสัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลใช้อัตราค่าดำเนินการร้อยละ ต่อปี ในการคำนวณเงินสมทบตะกาฟูล

แบบตะกาฟูล	จำนวนเงินหลัก ประกันตะกาฟูล/ ผลประโยชน์ (บาท)	เงินสมทบ ตะกาฟูล (บาท)	ระยะเวลาชำระ เงินสมทบ ตะกาฟูล (ปี)
สัญญาตะกาฟูล.....			
สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลอุบัติเหตุ สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพ ชดเชยรายวัน		*	**
ยอดรวม			

* เงินสมทบตะกาฟูลนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามอายุที่กำหนด

** ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล 1 ปี สามารถต่อสัญญาได้ตามระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูลที่ระบุข้างต้น

ข้อกำหนดการจ่ายเงินของสัญญาตะกาฟูล เงื่อนไขทั่วไปซึ่งปรากฏในหน้าต่อๆ ไป รวมทั้งสำเนาใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ ข้อแถลงเพิ่มเติม บันทึกเพิ่มเติม บันทึกสลักหลังต่างๆ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูลนี้ เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัทโดยกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทได้ทำสัญญาตะกาฟูลและออกสัญญาตะกาฟูลพร้อมทั้งลงนามและประทับตราบริษัทไว้ในสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานใหญ่ของบริษัท วันที่เดือน.....พ.ศ.

วันทำสัญญาตะกาฟูล..... วันออกสัญญาตะกาฟูล.....

ลงชื่อ.....

ลงชื่อ.....

กรรมการ

กรรมการ

หมายเหตุ ในหน้านี้ ให้บริษัทพิมพ์ตามทางธุรกิจ แต่อย่างน้อยต้องมีข้อความตามที่ระบุไว้

* หากเป็นสำนักงานสาขาของบริษัทก็ให้เปลี่ยนจากคำว่า "สำนักงานใหญ่ของบริษัท" เป็น สำนักงานสาขา และคำว่า "กรรมการ" ก็ให้เปลี่ยนเป็นผู้จัดการสาขาแทน

ชื่อบริษัท
ที่อยู่
สรุปลสาระสำคัญโดยย่อ
แบบ.....(สะสมทรัพย์)
สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี
ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

1. ผลประโยชน์

1.1 กรณีเสียชีวิต

หากสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะมอบอู่ปะให้แก่อู่รับประโยชน์

แต่ทั้งนี้หากเป็นการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยภายใน 180 วัน นับแต่วันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย บริษัทจะรับผิดชอบเพียงคั้งเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้รับไว้แล้วทั้งหมดตั้งแต่วันที่ทำสัญญาตะกาฟูลหรือตั้งแต่วันต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณีเท่านั้น

1.2 กรณีมีชีวิตอยู่

หากสัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับ และสมาชิกตะกาฟูลยังมีชีวิตอยู่ในวันครบกำหนดสัญญา บริษัทจะมอบอู่ปะให้แก่อู่สมาชิกตะกาฟูล

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

2.1 เมื่อมีมูลค่าเวนคืนในปีสัญญาตะกาฟูลใด สมาชิกตะกาฟูลสามารถใช้สิทธิเวนคืนสัญญาตะกาฟูล

2.2 มีระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล 60 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล

2.2 กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต อู่รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วัน นับแต่วันที่เสียชีวิต

2.3 กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง

2.3.1 กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 1 ปี นับจากวันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย

2.3.2 กรณีฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกอู่รับประโยชน์ฆ่าตาย

รายละเอียดของแต่ละข้ออู่ได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไปแห่งสัญญาตะกาฟูล

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์
แบบ.....(สะสมทรัพย์)
สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี
ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ

1. กรณีเสียชีวิต

หากสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะมอบอู่ปะให้แก่อุ้รับประโยชน์

แต่ทั้งนี้หากเป็นการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยภายใน 180 วัน นับแต่วันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย บริษัทจะรับผิดชอบเพียงค้เงินสมทบตะกาฟูลที่ได้รับไว้แล้วทั้งหมดตั้งแต่วันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณีเท่านั้น

2. กรณีมีชีวิตอยู่

หากสัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับ และสมาชิกตะกาฟูลยังมีชีวิตอยู่ในวันครบกำหนดสัญญา บริษัทจ่ายจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลให้แก่สมาชิกตะกาฟูล

การจ่ายเงินดังกล่าวข้างต้น หากมีเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ บริษัทจะหักเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ ออกจากจำนวนเงินที่จ่ายตามสัญญาตะกาฟูล

เงื่อนไขทั่วไปแห่งสัญญาตะกาฟูล
สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
ข้อกำหนดทั่วไป
คำนิยาม

- บริษัท** หมายถึง บริษัทผู้รับสัญญาตะกาฟูล ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางสัญญาตะกาฟูล
- ตะกาฟูล** หมายถึง แบบแผนของคณะที่ทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเตรียมการเพื่อการช่วยเหลือทางการเงินและช่วยเหลือสมาชิกโดยวิธีที่สมาชิกตกลงชำระเงินสมทบตะกาฟูลร่วมกันตามหลักการของศาสนาอิสลาม
- สัญญา** หมายถึง สัญญาตะกาฟูล
- สัญญาตะกาฟูล** หมายถึง เงื่อนไขและข้อกำหนดของสัญญา ตารางสัญญาตะกาฟูลที่ออกโดยบริษัท สัญญาเพิ่มเติม เอกสารแนบท้าย บันทึกสลักหลัง ใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ และข้อแถลงอื่นใดที่สมาชิกตะกาฟูลได้ลงนามไว้
- ตารางสัญญาตะกาฟูล** หมายถึง ตารางแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาตะกาฟูลที่ออกโดยบริษัท เพื่อเป็นเอกสารประกอบสัญญาตะกาฟูล และถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูล
- ปีสัญญาตะกาฟูล** หมายถึง ระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ หรือนับแต่วันครบรอบปี สัญญาตะกาฟูลปีต่อไป
- เงินสมทบตะกาฟูล** หมายถึง เงินที่สมาชิกตะกาฟูลชำระให้บริษัท เพื่อหลักประกันตะกาฟูล
- เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล** หมายถึง มูลค่าส่วนหนึ่งของเงินสมทบตะกาฟูลหลังจากหักค่าคุ้มครอง และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นสิทธิของสมาชิกตะกาฟูลและสามารถใช้สิทธิได้ตามที่สัญญาตะกาฟูลระบุไว้
- อិบะห์** หมายถึง จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลหรือเงินที่มอบให้สมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์
- ริตะกาฟูล** หมายถึง การรับประกันภัยต่อตามหลักของตะกาฟูล
- วะกาละห์ บิลอัจร์** หมายถึง หลักการมอบอำนาจ พร้อมมีค่าบริหารจัดการ

หมวด 1 สัญญาตะกาฟูล

1. ความสมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลนี้จัดทำขึ้นภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามหลักศาสนาอิสลาม และได้ให้ไว้เป็นหลักฐานในการชำระเงินสมทบตะกาฟูล และบริษัทตกลงที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และตามหลักศาสนาอิสลาม

สัญญาตะกาฟูลนี้เกิดจากการที่บริษัทเชื่อถือข้อแถลงของสมาชิกตะกาฟูล ในใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ และข้อแถลงเพิ่มเติมอื่นใดที่สมาชิกตะกาฟูลลงลายมือชื่อไว้และได้มีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลแล้ว บริษัทจึงได้ตกลงทำสัญญาและออกสัญญาตะกาฟูลให้ไว้

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลรู้อยู่แล้วและแถลงข้อความอันเป็นเท็จตามวรรคหนึ่ง หรือรู้อยู่แล้วในข้อความจริงใดแต่ไม่เปิดเผยข้อความจริงนั้นให้บริษัททราบ ซึ่งถ้าบริษัททราบข้อความจริงนั้นๆ แล้วอาจจูงใจบริษัทให้เรียกเก็บเงินสมทบตะกาฟูลสูงขึ้นหรือไม่ยอมทำสัญญา สัญญาตะกาฟูลนี้จะตกเป็นโมฆียะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 ซึ่งบริษัทอาจบอกล้างสัญญาได้และไม่จ่ายเงินตามสัญญาตะกาฟูล ความรับผิดของบริษัทจะมีเพียงค่างเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้ชำระให้แก่บริษัทแล้วทั้งหมดเท่านั้น

บริษัทจะไม่ปฏิเสธความรับผิด โดยอาศัยข้อแถลงนอกเหนือจากที่สมาชิกตะกาฟูลได้แถลงไว้ในเอกสารตามวรรคหนึ่ง

2. การไม่ได้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูล

บริษัทจะไม่ได้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูลนี้ เมื่อสัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับในขณะที่สมาชิกตะกาฟูลมีชีวิตอยู่เป็นเวลาตั้งแต่หนึ่งปี (1 ปี) ขึ้นไป นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาตะกาฟูล หรือหากมีการต่ออายุสัญญาตะกาฟูลให้นับตั้งแต่วันที่ต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย เว้นแต่สมาชิกตะกาฟูลมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยนั้น หรือการแถลงอายุคลาดเคลื่อนจนอายุจริงอยู่นอกจำกัดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลตามทางคำปกติ

ในกรณีที่บริษัทได้ทราบข้อมูลอันจะบอกล้างสัญญาได้ตามเงื่อนไขข้อ 1 แต่มิได้ใช้สิทธิบอกล้างสัญญาภายในกำหนดหนึ่งเดือน (1 เดือน) นับแต่ทราบข้อมูลนั้น บริษัทไม่อาจบอกล้างความสมบูรณ์ของสัญญาในกรณีนี้ได้

3. สิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูล

สิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูลนี้ หากมิได้กำหนดมอบให้บุคคลอื่นใดโดยเฉพาะแล้วให้ถือว่าเป็นของสมาชิกตะกาฟูลแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

การกำหนดมอบสิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูลให้บุคคลอื่น จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้งบริษัทและได้รับความเห็นชอบจากบริษัทแล้ว

4. การโอนประโยชน์แห่งสัญญาตะกาฟูล

ในระหว่างที่สัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับ แม้สมาชิกตะกาฟูลมิได้เป็นผู้รับประโยชน์เอง สมาชิกตะกาฟูลก็มีสิทธิจะโอนประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลนี้ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งที่ไม่ใช่ผู้รับประโยชน์ก็ได้ เว้นแต่จะได้ส่งมอบสัญญาตะกาฟูลให้แก่ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังบริษัทแล้วว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลนี้

การโอนประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้จะไม่ผูกพันบริษัทจนกว่าสมาชิกตะกาฟูลได้แจ้งการโอนประโยชน์ดังกล่าวให้บริษัททราบเป็นหนังสือ และบริษัทได้บันทึกสลักหลังสัญญาตะกาฟูลแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อความสมบูรณ์ของการโอนประโยชน์นั้น และบริษัทไม่ต้องรับผิดชอบถ้าได้จ่ายจำนวนเงินอันพึงชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลให้กับผู้มีสิทธิไป โดยไม่ทราบถึงการโอนประโยชน์ดังกล่าวก่อน

5. ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

สมาชิกตะกาฟูลสามารถระบุผู้รับประโยชน์ได้ เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ใดๆ ภายใต้ข้อกำหนดสัญญาตะกาฟูลให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุนั้น หากมิได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ บริษัทจะมอบอหิเบหฺให้แก่องมรดกของสมาชิกตะกาฟูล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลระบุชื่อผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว และผู้รับประโยชน์ได้เสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟูลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตบริษัทจะมอบอหิเบหฺให้แก่องมรดกของสมาชิกตะกาฟูล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลระบุชื่อผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคนและผู้รับประโยชน์รายใดเสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟูลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์นั้น หรือแจ้งเปลี่ยนแปลงการรับประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่ หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต บริษัทจะมอบอหิเบหฺส่วนของผู้รับประโยชน์รายที่เสียชีวิตให้แก่ผู้รับประโยชน์ ที่เหลืออยู่คนละเท่าๆ กัน

6. การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์

สมาชิกตะกาฟูลจะเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ได้โดยแสดงเจตนาเป็นหนังสือต่อบริษัท เว้นแต่จะได้ส่งมอบสัญญาตะกาฟูลให้ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังบริษัทแล้วว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์ตามสัญญานั้น

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์คนใหม่เป็น บิดา มารดา สามี ภริยาหรือบุตรของสมาชิกตะกาฟูล การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับนับแต่วันที่สมาชิกตะกาฟูลแสดงเจตนา โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือ เพื่อบริษัทจะทำการบันทึกการเปลี่ยนแปลงในสัญญาตะกาฟูลหรือออกบันทึกสลักหลังให้ แต่อย่างไรก็ตามบริษัทจะไม่รับผิดชอบถ้าได้จ่ายจำนวนเงินอันจะพึงชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลให้กับผู้รับประโยชน์คนเดิมไปโดยไม่ทราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์

ในกรณีผู้รับประโยชน์คนใหม่มิใช่ บิดา มารดา สามี ภริยาหรือบุตรของสมาชิกตะกาฟูล การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากบริษัทแล้วและบริษัทได้ทำการบันทึกเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในสัญญาตะกาฟูล หรือออกบันทึกสลักหลังให้

7. การแก้ไขสัญญาตะกาฟูล

การแก้ไขสัญญาตะกาฟูลนี้จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อบริษัทตกลงรับการแก้ไข และจะมีผลบังคับต่อเมื่อบริษัทได้บันทึกแก้ไขในสัญญาตะกาฟูลหรือออกบันทึกสลักหลังให้แล้ว โดยผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท

8. การฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม

บริษัทจะไม่จ่ายเงินตามสัญญาตะกาฟูลเมื่อปรากฏว่า

(1) สมาชิกตะกาฟูลฆ่าตัวตาย ด้วยใจสมัครภายในหนึ่งปี (1 ปี) นับแต่วันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงคืนเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้ชำระให้แก่บริษัทมาแล้วทั้งหมด หรือเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเพื่อการต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

(2) ถ้าสมาชิกตะกาฟูลถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงคืนเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลให้แก่ทายาทของสมาชิกตะกาฟูล โดยมีเงื่อนไขดังนี้

(2.1) ในกรณีที่สัญญาตะกาฟูลยังไม่มีเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะอนุมัติคืนเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้รับชำระมาแล้วทั้งหมดให้แก่ทายาทของสมาชิกตะกาฟูล

(2.2) ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคน หากผู้รับประโยชน์ใดไม่มีส่วนร่วมในการฆ่าสมาชิกตะกาฟูลโดยเจตนา บริษัทจะมอบอธิปไตยให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่ไม่มีส่วนร่วมในการฆ่าสมาชิกตะกาฟูลตามส่วน เมื่อหักส่วนของผู้ที่ฆ่าสมาชิกตะกาฟูลซึ่งไม่มีสิทธิได้รับออก โดยบริษัทจะไม่คืนเงินสมทบตะกาฟูลส่วนนี้ทั้งหมดด้วย

การคืนเงินสมทบตะกาฟูล หรือเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล กรณีฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม บริษัทมีสิทธิหักเงินสมทบที่ค้างชำระตามสัญญาตะกาฟูลนี้ออกได้

9. การแถลงอายุหรือเพศคลาดเคลื่อน

ถ้าสมาชิกตะกาฟูลได้แถลงอายุหรือเพศไว้ต่อบริษัทคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความจริง เป็นเหตุให้บริษัทกำหนดจำนวนเงินสมทบตะกาฟูลไว้ต่ำ จำนวนเงินที่บริษัทจะพึงต้องจ่ายตามสัญญาตะกาฟูลนี้จะต้องลดลงเท่าที่เงินสมทบตะกาฟูลที่ได้มาจะซื้อความคุ้มครองได้ สำหรับในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลได้ชำระเงินสมทบตะกาฟูลเกินกว่าอัตราตามอายุ หรือเพศจริง บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลส่วนที่เกินให้

ถ้าบริษัทพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญาตะกาฟูล อายุที่ถูกต้องแท้จริงอยู่นอกจำกัดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลตามทางคำปกติของบริษัทแล้ว สัญญาตะกาฟูลนี้เป็นโมฆียะ บริษัทมีสิทธิบอกล้างสัญญาได้ กรณีที่บริษัทบอกล้างสัญญา บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลหลังจากหักเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ (ถ้ามี) ให้แก่สมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี

10. การแจ้งการตายและการพิสูจน์ศพ

ถ้าสมาชิกตะกาฟูเสียชีวิตลง ผู้รับประโยชน์จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายในสิบสี่วัน (14 วัน) นับแต่วันเสียชีวิต เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ทราบถึงการเสียชีวิตของสมาชิกตะกาฟู หรือไม่ทราบว่ามี การทำสัญญาตะกาฟู ในกรณีเช่นนี้จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายในเจ็ดวัน (7 วัน) นับแต่วันที่ทราบ ถึงการเสียชีวิตหรือวันที่ทราบว่ามีการทำสัญญาตะกาฟู

ผู้รับประโยชน์จะต้องส่งมอบหลักฐานทางราชการซึ่งแสดงว่าสมาชิกตะกาฟูเสียชีวิตให้แก่บริษัท และถ้าบริษัทร้องขอผู้รับประโยชน์จะต้องจัดหาเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้แก่บริษัทโดยค่าใช้จ่ายของผู้รับ ประโยชน์เอง

ฝ่ายสมาชิกตะกาฟูจะต้องยินยอมและให้ความร่วมมือในการพิสูจน์ศพสมาชิกตะกาฟู เมื่อ บริษัทเห็นว่ามีความจำเป็นและไม่ขัดต่อกฎหมายหรือหลักศาสนาอิสลาม

บริษัทจะรับผิดชอบตามสัญญาตะกาฟูนี้ต่อเมื่อผู้รับประโยชน์ หรือฝ่ายสมาชิกตะกาฟูปฏิบัติตาม ความในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้เรียบร้อยแล้ว

11. สิทธิเกี่ยวกับเงินค้ำจ่ายตามสัญญาตะกาฟู

เมื่อสัญญาตะกาฟูครบกำหนดวันสิ้นสุดตามสัญญาหรือเมื่อสมาชิกตะกาฟูเสียชีวิตในระหว่าง ที่สัญญาตะกาฟูยังมีผลบังคับอยู่ หากสมาชิกตะกาฟูหรือผู้รับประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูยังไม่ได้มา รับเงินที่มีสิทธิได้รับตามสัญญาตะกาฟูภายในกำหนดระยะเวลาสามเดือน (3 เดือน) นับแต่วันที่สัญญาตะกาฟู ครบกำหนด หรือวันที่สมาชิกตะกาฟูเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าดำเนินการล่าช้าสำหรับเงินดังกล่าวทั้งหมด ในอัตราเท่ากับอัตราค่าดำเนินการที่ใช้ในการคำนวณเงินสมทบตะกาฟูของสัญญาตะกาฟูนี้

12. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้อสัญญาตะกาฟูฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิ เรียกร้องตามสัญญาตะกาฟูกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นควรยุติ ข้อพิพาทนั้นโดย วิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

หมวด 2 เงินสมทบตะกาฟูล

13. การชำระเงินสมทบตะกาฟูล

การชำระเงินสมทบตะกาฟูลต้องชำระก่อนหรือในวันถึงกำหนดชำระโดยชำระเป็นงวด รายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน หรือรายเดือน ณ สำนักงานใหญ่ หรือสาขาของบริษัท หรือกับตัวแทนที่ได้ รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท ทั้งนี้บริษัทจะออกใบรับเงินเงินสมทบตะกาฟูลให้ไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่บริษัทยินยอมให้มีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลเป็นรายงวดน้อยกว่าหนึ่งปี จำนวนเงิน สมทบตะกาฟูลที่ชำระให้บริษัทยังไม่เต็มปีนั้น เป็นเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ที่บริษัทจะต้องหักออกจาก จำนวนเงินที่จะพึงจ่ายตามสัญญาตะกาฟูล

สมาชิกตะกาฟูลสามารถเปลี่ยนแปลงงวดการชำระเงินสมทบตะกาฟูลได้ โดยต้องทำเป็นหนังสือ ขอเปลี่ยนแปลงวิธีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลไปยังบริษัท และการเปลี่ยนแปลงจะมีผลบังคับเมื่อบริษัทอนุมัติ

14. ระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล

หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้ชำระเงินสมทบตะกาฟูลเมื่อครบกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล บริษัท จะผ่อนผันให้เป็นเวลาหกสิบวัน (60 วัน) นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล ในระหว่าง ระยะเวลาผ่อนผันสัญญาตะกาฟูลยังคงมีผลบังคับ ถ้าสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตลงในระหว่างระยะเวลา ผ่อนผัน บริษัทจะหักเงินสมทบตะกาฟูลที่ค้างชำระในรอบปีสัญญาตะกาฟูลนั้นออกจากจำนวนเงิน ซึ่งบริษัทจะชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลนี้โดยไม่คิดค่าดำเนินการ

15. การขาดอายุของสัญญาตะกาฟูล

ถ้าสมาชิกตะกาฟูลไม่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลภายในระยะเวลาผ่อนผันตามข้อ 14 สัญญา ตะกาฟูลนี้ย่อมขาดอายุ นับแต่วันถึงกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล ถ้าหากมีมูลค่าเวนคืนสัญญา ตะกาฟูล บริษัทสัญญาว่าจะมอบอสังหาริมทรัพย์เท่ากับเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ณ วันที่ถึงกำหนดชำระเงิน สมทบตะกาฟูล ตามมูลค่าที่ปรากฏในตารางมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลที่แนบท้ายสัญญาตะกาฟูลนี้

16. การต่ออายุสัญญาตะกาฟูล (Reinstatement)

ในกรณีที่สัญญาตะกาฟูลนี้ขาดอายุแล้วและสมาชิกตะกาฟูลยังมีได้รับเงินค่าเวนคืนสัญญา ตะกาฟูลสมาชิกตะกาฟูลอาจขอต่ออายุสัญญาตะกาฟูลได้ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลขาดอายุ ในการต่ออายุสัญญาตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลต้องดำเนินการดังนี้

16.1 ยื่นคำขอต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเป็นหนังสือตามแบบที่บริษัทกำหนด

16.2 แสดงหลักฐานว่ามีสุขภาพสมบูรณ์ และอยู่ในสภาพที่บริษัทรับเป็นสมาชิกตะกาฟูลได้โดย สมาชิกตะกาฟูลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง (ถ้ามี)

16.3 ชำระเงินสมทบตะกาฟูลที่ขาดชำระทั้งหมดโดยไม่คิดค่าดำเนินการ การต่ออายุสัญญาตะกาฟูลดังกล่าวจะมีผลบังคับเมื่อบริษัทได้อนุมัติแล้ว

หมวด 3 การใช้สิทธิเกี่ยวกับมูลค่าสัญญาตะกาฟูล

17. การเวนคืนสัญญาตะกาฟูล

หากมีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลมาจนถึงเวลาที่มีเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลและสัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับสมาชิกตะกาฟูลย่อมมีสิทธิจะบอกเลิกสัญญาได้โดยขอเวนคืนสัญญาตะกาฟูลและรับเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลตามจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางมูลค่าสัญญาตะกาฟูลกับผลประโยชน์อื่นๆ อันพึงจะได้รับ (ถ้ามี) หักด้วยจำนวนเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ (ถ้ามี)

หมวด 4 สิทธิในการขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูล

18. สิทธิในการขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูล

หากสมาชิกตะกาฟูล ประสงค์จะยกเลิกสัญญาตะกาฟูลนี้ด้วยเหตุผลใดก็ตามสมาชิกตะกาฟูลสามารถส่งคืนสัญญาตะกาฟูลมายังบริษัทภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับสัญญาตะกาฟูลจากบริษัทและบริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลที่เหลือทั้งหมดหลังจากการหักค่าใช้จ่ายของบริษัทฉบับละ 100 บาท

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลได้ใช้สิทธิเรียกร้องอิบะห์แล้ว สมาชิกตะกาฟูลไม่มีสิทธิยกเลิกสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้

คำแนะนำ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ถ้าท่านมีปัญหาใดๆ เกี่ยวกับสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้ โปรดติดต่อ
บริษัท ที่อยู่ โทรศัพท์ หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

22/79 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 1186 หรือ 0-2515-3999

เพื่อให้คำแนะนำและปรึกษาหารือ

ตารางมูลค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล ต่อจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล 1,000 บาท

สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย แบบ.....

อายุ.....ปี เพศ.....

สิ้นปีสัญญาตะกาฟูลที่	เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล

หมายเหตุ เงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูลที่แสดงไว้ในตารางเป็นจำนวนเงินก่อนหักเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่

ชื่อบริษัท
ที่อยู่

ตารางสัญญาตะกาฟูล แบบชั่วระยะเวลา สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

สมาชิกตะกาฟูลสามารถขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูลได้ ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับ
สัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลใช้อัตราค่าดำเนินการร้อยละ ต่อปี ในการคำนวณเงินสมทบ
ตะกาฟูล

แบบตะกาฟูล	จำนวนเงินหลัก ประกันตะกาฟูล/ ผลประโยชน์ (บาท)	เงินสมทบ ตะกาฟูล (บาท)	ระยะเวลาชำระ เงินสมทบ ตะกาฟูล(ปี)
สัญญาตะกาฟูล.....			
สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลอุบัติเหตุ สัญญาเพิ่มเติม ตะกาฟูลสุขภาพ ชดเชยรายวัน		*	**
ยอดรวม			

* เงินสมทบตะกาฟูลนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามอายุที่กำหนด

** ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล 1 ปี สามารถต่อสัญญาได้ตามระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล
ที่ระบุข้างต้น

ข้อกำหนดการจ่ายเงินของสัญญาตะกาฟูล เงื่อนไขทั่วไปซึ่งปรากฏในหน้าต่อๆ ไป
รวมทั้งสำเนาใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ ข้อแถลงเพิ่มเติม บันทึกเพิ่มเติม บันทึก
สลักหลังต่างๆ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูลนี้ เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัทโดยกรรมการผู้มีอำนาจ
กระทำการแทนบริษัทได้ทำสัญญาตะกาฟูลและออกสัญญาตะกาฟูลพร้อมทั้งลงนามและประทับตราบริษัท
ไว้ในสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานใหญ่ของบริษัท วันที่เดือน.....พ.ศ.

วันทำสัญญาตะกาฟูล.....วันออกสัญญาตะกาฟูล.....

ลงชื่อ.....
กรรมการ

ลงชื่อ.....
กรรมการ

หมายเหตุ ในหน้านี้ ให้บริษัทพิมพ์ตามทางธุรกิจ แต่อย่างน้อยต้องมีข้อความตามที่ระบุไว้

* หากเป็นสำนักงานสาขาของบริษัทก็ให้เปลี่ยนจากคำว่า "สำนักงานใหญ่ของบริษัท" เป็น
สำนักงานสาขา และคำว่า "กรรมการ" ก็ให้เปลี่ยนเป็นผู้จัดการสาขาแทน

2

ชื่อบริษัท

ที่อยู่

สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

สัญญาตะกาฟูลแบบ.....(ชั่วระยะเวลา)

สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)

ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล.....ปี

ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูล.....ปี

1. ผลประโยชน์

ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ หากสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะมอบฮิบะหีให้แก่ผู้รับประโยชน์

แต่ทั้งนี้หากเป็นการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยภายใน 180 วัน นับจากวันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย บริษัทจะรับผิดชอบเพียงค่างเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้รับไว้แล้วทั้งหมดตั้งแต่วันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณีเท่านั้น (ใช้ในกรณีบริษัทกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวนหลักประกันตะกาฟูลทุกอายุ)

2. เงื่อนไขที่สำคัญ

2.1 มีระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล 60 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล

2.2 กรณีสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะต้องรีบแจ้งให้บริษัททราบภายใน 14 วัน นับแต่วันที่เสียชีวิต

2.3 กรณีที่บริษัทจะไม่คุ้มครอง

2.3.1 กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริง หรือแถลงข้อความเท็จ บริษัทจะบอกล้างสัญญาภายใน 1 ปี นับจากวันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย

2.3.2 กรณีฆ่าตัวตายภายใน 1 ปี หรือถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตาย

รายละเอียดของแต่ละข้อดูได้จากข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์ และเงื่อนไขทั่วไปแห่งสัญญาตะกาฟูล

ข้อกำหนดการจ่ายผลประโยชน์
แบบ.....(ชั่วระยะเวลา)
สัญญาตะกาฟูล สำหรับรายย่อย (ไมโคร ตะกาฟูล)
ระยะเวลาของสัญญาตะกาฟูลปี
ระยะเวลาชำระเงินสมทบตะกาฟูลปี

ในขณะที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ หากสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตภายในระยะเวลาของสัญญา
ตะกาฟูล บริษัทจะมอบฮิบะห์ให้แก่ผู้รับประโยชน์

แต่ทั้งนี้หากเป็นการเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยภายใน 180 วัน นับแต่วันทำสัญญาตะกาฟูลหรือวัน
ต่ออายุสัญญาเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย บริษัทจะรับผิดชอบเพียงคืนเงินสมทบ
ตะกาฟูลที่ได้รับไว้แล้วทั้งหมดเท่านั้น (ใช้ในกรณีบริษัทกำหนดการจ่ายผลประโยชน์เต็มจำนวน
หลักประกันตะกาฟูลทุกอายุ)

ข้อกำหนดทั่วไป

คำนิยาม

บริษัท หมายถึง บริษัทผู้รับสัญญาตะกาฟูล ตามที่ระบุไว้ในหน้าตารางสัญญาตะกาฟูล
ตะกาฟูล หมายถึง แบบแผนของคณะที่ทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเตรียมการเพื่อ
 การช่วยเหลือทางการเงิน และช่วยเหลือสมาชิกโดยวิธีที่สมาชิกตกลงชำระเงินสมทบตะกาฟูลร่วมกัน
 ตามหลักการของศาสนาอิสลาม

สัญญา หมายถึง สัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูล หมายถึง เงื่อนไขและข้อกำหนดของสัญญา ตารางสัญญาตะกาฟูลที่ออกโดยบริษัท
 สัญญาเพิ่มเติม เอกสารแนบท้าย บันทึกสลักหลัง ใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ
 และข้อแถลงอื่นใดที่สมาชิกตะกาฟูลได้ลงนามไว้

ตารางสัญญาตะกาฟูล หมายถึง ตารางแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาตะกาฟูลที่ออกโดยบริษัท
 เพื่อเป็นเอกสารประกอบสัญญาตะกาฟูล และถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาตะกาฟูล

ปีสัญญาตะกาฟูล หมายถึง ระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับ หรือนับแต่วัน
 ครบรอบปี สัญญาตะกาฟูลปีต่อๆ ไป

เงินสมทบตะกาฟูล หมายถึง เงินที่สมาชิกตะกาฟูลชำระให้บริษัท เพื่อหลักประกันตะกาฟูล

อิบะห์ หมายถึง จำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูล หรือเงินที่มอบให้สมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์

ริตะกาฟูล หมายถึง การรับประกันภัยต่อตามหลักของตะกาฟูล

วะกาละห์ บิลอัจร์ หมายถึง หลักการมอบอำนาจ พร้อมมีค่าบริหารจัดการ

หมวด 1 สัญญาตะกาฟูล

1. ความสมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูล

สัญญาตะกาฟูลนี้ได้จัดทำขึ้นภายใต้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามหลักศาสนาอิสลาม และได้ให้ไว้เป็นหลักฐานในการชำระเงินสมทบตะกาฟูล และบริษัทตกลงที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และตามหลักศาสนาอิสลาม

สัญญาตะกาฟูลนี้เกิดจากการที่บริษัทเชื่อถือข้อแถลงของสมาชิกตะกาฟูล ในใบคำขอสมัครสมาชิกตะกาฟูล ใบแถลงสุขภาพ และข้อแถลงเพิ่มเติมอื่นใดที่สมาชิกตะกาฟูลลงลายมือชื่อไว้และได้มีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลแล้ว บริษัทจึงได้ตกลงทำสัญญาและออกสัญญาตะกาฟูลให้ไว้

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลรู้อยู่แล้วและแถลงข้อความอันเป็นเท็จตามวรรคหนึ่ง หรือรู้อยู่แล้วในข้อความจริงใดแต่ไม่เปิดเผยข้อความจริงนั้นให้บริษัททราบ ซึ่งถ้าบริษัททราบข้อความจริงนั้นๆ แล้วอาจจูงใจบริษัทให้เรียกเก็บเงินสมทบตะกาฟูลสูงขึ้นหรือไม่ยอมทำสัญญา สัญญาตะกาฟูลนี้จะตกเป็นโมฆียะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 865 ซึ่งบริษัทอาจบอกล้างสัญญาได้และไม่จ่ายเงินตามสัญญาตะกาฟูล ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้ชำระให้แก่บริษัทแล้วทั้งหมดเท่านั้น

บริษัทจะไม่ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยอาศัยข้อแถลงนอกเหนือจากที่สมาชิกตะกาฟูลได้แถลงไว้ในเอกสารตามวรรคหนึ่ง

2. การไม่ได้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูล

บริษัทจะไม่ได้แย้งหรือคัดค้านความไม่สมบูรณ์ของสัญญาตะกาฟูลนี้ เมื่อสัญญาตะกาฟูลมีผลบังคับในขณะที่สมาชิกตะกาฟูลมีชีวิตอยู่เป็นเวลาตั้งแต่หนึ่งปี (1 ปี) ขึ้นไป นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาตะกาฟูล เว้นแต่สมาชิกตะกาฟูลมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยนั้น หรือการแถลงอายุคลาดเคลื่อนจนอายุจริงอยู่นอกจำกัดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลตามทางค่าปกติ

ในกรณีที่บริษัทได้ทราบข้อมูลอันจะบอกล้างสัญญาได้ตามเงื่อนไขข้อ 1 แต่มิได้ใช้สิทธิบอกล้างสัญญาภายในกำหนดหนึ่งเดือน (1 เดือน) นับแต่ทราบข้อมูลนั้น บริษัทไม่อาจบอกล้างความสมบูรณ์ของสัญญาในกรณีนี้ได้

3. สิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูล

สิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูลนี้ หากมิได้กำหนดมอบให้บุคคลอื่นใดโดยเฉพาะแล้วให้ถือว่าเป็นของสมาชิกตะกาฟูลแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

การกำหนดมอบสิทธิและการใช้สิทธิในสัญญาตะกาฟูลให้บุคคลอื่น จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้งบริษัทและได้รับความเห็นชอบจากบริษัทแล้ว

4. การโอนประโยชน์แห่งสัญญาตะกาฟูล

ในระหว่างที่สัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับ แม้สมาชิกตะกาฟูลมิได้เป็นผู้รับประโยชน์เอง สมาชิกตะกาฟูลก็มีสิทธิที่จะโอนประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลนี้ให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งที่ไม่ใช่ผู้รับประโยชน์ก็ได้ เว้นแต่จะได้อำนาจมอบสัญญาตะกาฟูลให้แก่ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังบริษัทแล้วว่าตนจำนองจะถือเอาประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลนี้

การโอนประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้จะไม่ผูกพันบริษัทจนกว่าสมาชิกตะกาฟูลได้แจ้งการโอนประโยชน์ดังกล่าวให้บริษัททราบเป็นหนังสือ และบริษัทได้บันทึกสลักหลังสัญญาตะกาฟูลแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อความสมบูรณ์ของการโอนประโยชน์นั้น และบริษัทไม่ต้องรับผิดชอบถ้าได้จ่ายจำนวนเงินอันพึงชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลให้กับผู้มีสิทธิไป โดยไม่ทราบถึงการโอนประโยชน์ดังกล่าวก่อน

5. ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูล

สมาชิกตะกาฟูลสามารถระบุผู้รับประโยชน์ได้ เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายเงินผลประโยชน์ใดๆ ภายใต้ข้อกำหนดสัญญาตะกาฟูลให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ หากมิได้ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ บริษัทจะมอบอหิเบะให้แก่กองมรดกของสมาชิกตะกาฟูล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลระบุชื่อผู้รับประโยชน์เพียงคนเดียว และผู้รับประโยชน์ได้เสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟูลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตบริษัทจะมอบอหิเบะให้แก่กองมรดกของสมาชิกตะกาฟูล

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลระบุชื่อผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคนและผู้รับประโยชน์รายใดเสียชีวิตก่อนสมาชิกตะกาฟูลหรือพร้อมกับสมาชิกตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์นั้น หรือแจ้งเปลี่ยนแปลงการรับประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่ หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้แจ้งหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต บริษัทจะมอบอหิเบะที่ส่วนของผู้รับประโยชน์รายที่เสียชีวิตให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่เหลืออยู่คนละเท่าๆ กัน

6. การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์

สมาชิกตะกาฟูลจะเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์ได้โดยแสดงเจตนาเป็นหนังสือต่อบริษัท เว้นแต่จะได้อำนาจมอบสัญญาตะกาฟูลให้ผู้รับประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังบริษัทแล้วว่าตนจำนองจะถือเอาประโยชน์ตามสัญญานั้น

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์คนใหม่เป็น บิดา มารดา สามี ภริยาหรือบุตรของสมาชิกตะกาฟูล การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับนับแต่วันที่สมาชิกตะกาฟูลแสดงเจตนา โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นหนังสือ เพื่อบริษัทจะทำการบันทึกการเปลี่ยนแปลงในสัญญาตะกาฟูลหรือออกบันทึกสลักหลังให้ แต่อย่างไรก็ตามบริษัทจะไม่รับผิดชอบถ้าได้จ่ายจำนวนเงินอันจะพึงชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลให้กับผู้รับประโยชน์คนเดิมไปโดยไม่ทราบถึงการเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์คนใหม่มิใช่ บิดา มารดา สามีนี ภริยาหรือบุตรของสมาชิกตะกาฟูล การเปลี่ยนตัวผู้รับประโยชน์จะมีผลบังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากบริษัทแล้วและบริษัทได้ทำการบันทึกเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในสัญญาตะกาฟูล หรือออกบันทึกสลักหลังให้

7. การแก้ไขสัญญาตะกาฟูล

การแก้ไขสัญญาตะกาฟูลนี้จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อบริษัทตกลงรับการแก้ไข และจะมีผลบังคับต่อเมื่อบริษัทได้บันทึกแก้ไขในสัญญาตะกาฟูลหรือออกบันทึกสลักหลังให้แล้ว โดยผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท

8. การฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม

บริษัทจะไม่จ่ายเงินตามสัญญาตะกาฟูลเมื่อปรากฏว่า

1) สมาชิกตะกาฟูลฆ่าตัวตาย ด้วยใจสมัครภายในหนึ่งปี (1 ปี) นับแต่วันทำสัญญา หรือวันต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงคืนเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้ชำระให้แก่บริษัทมาแล้วทั้งหมด หรือเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระเพื่อการต่ออายุสัญญาตะกาฟูลเมื่อสิ้นผลบังคับ (Reinstatement) ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

2) ถ้าสมาชิกตะกาฟูลถูกผู้รับประโยชน์ฆ่าตายโดยเจตนา ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีเพียงคืนเงินสมทบตะกาฟูลให้แก่ทายาทของสมาชิกตะกาฟูล

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคน หากผู้รับประโยชน์คนใดไม่มีส่วนร่วมในการฆ่าสมาชิกตะกาฟูลโดยเจตนา บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินหลักประกันตะกาฟูลให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่ไม่มีส่วนร่วมในการฆ่าสมาชิกตะกาฟูลตามส่วน เมื่อหักส่วนของผู้ที่ฆ่าสมาชิกตะกาฟูลซึ่งไม่มีสิทธิได้รับออก โดยบริษัทจะไม่คืนเงินสมทบตะกาฟูลส่วนนี้ทั้งหมดด้วย

การคืนเงินสมทบตะกาฟูล กรณีฆ่าตัวตายหรือถูกฆาตกรรม บริษัทมีสิทธิหักเงินสมทบที่ค้างชำระตามสัญญาตะกาฟูลนี้ออกได้

9. การแถลงอายุหรือเพศคลาดเคลื่อน

ถ้าสมาชิกตะกาฟูลได้แถลงอายุหรือเพศไว้ต่อบริษัทคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความจริง เป็นเหตุให้บริษัทกำหนดจำนวนเงินสมทบตะกาฟูลไว้ต่ำ จำนวนเงินที่บริษัทจะพึงต้องจ่ายตามสัญญาตะกาฟูลนี้จะต้องลดลงเท่าที่เงินสมทบตะกาฟูลที่ได้มาจะซื้อความคุ้มครองได้ สำหรับในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลได้ชำระเงินสมทบตะกาฟูลเกินกว่าอัตราตามอายุ หรือเพศจริง บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลส่วนที่เกินให้

ถ้าบริษัทพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญาตะกาฟูล อายุที่ถูกต้องแท้จริงอยู่นอกจำกัดอัตราเงินสมทบตะกาฟูลตามทางค่าปกติของบริษัทแล้ว สัญญาตะกาฟูลนี้เป็นโมฆียะ บริษัทมีสิทธิบอกล้างสัญญาได้ กรณีที่บริษัทบอกล้างสัญญา บริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลหลังจากหักเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ (ถ้ามี) ให้แก่สมาชิกตะกาฟูล หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี

10. การแจ้งการตายและการพิสูจน์ศพ

ถ้าสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตลง ผู้รับประโยชน์จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายในสิบสี่วัน (14 วัน) นับแต่วันเสียชีวิต เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ทราบถึงการเสียชีวิตของสมาชิกตะกาฟูล หรือไม่ทราบว่ามีการทำสัญญาตะกาฟูล ในกรณีเช่นนี้จะต้องแจ้งให้บริษัททราบภายในเจ็ดวัน (7 วัน) นับแต่วันที่ทราบถึงการเสียชีวิตหรือวันที่ทราบว่ามีการทำสัญญาตะกาฟูล

ผู้รับประโยชน์จะต้องส่งมอบหลักฐานทางราชการซึ่งแสดงว่าสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตให้แก่บริษัท และถ้าบริษัทร้องขอผู้รับประโยชน์จะต้องจัดหาเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้แก่บริษัทโดยค่าใช้จ่ายของผู้รับประโยชน์เอง

ฝ่ายสมาชิกตะกาฟูลจะต้องยินยอมและให้ความร่วมมือในการพิสูจน์ศพสมาชิกตะกาฟูล เมื่อบริษัทเห็นว่ามีความจำเป็นและไม่ขัดต่อกฎหมายหรือหลักศาสนาอิสลาม

บริษัทจะรับผิดชอบตามสัญญาตะกาฟูลนี้ต่อเมื่อผู้รับประโยชน์ หรือฝ่ายสมาชิกตะกาฟูลปฏิบัติตามความในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้เรียบร้อยแล้ว

11. สิทธิเกี่ยวกับเงินค้ำจ่ายตามสัญญาตะกาฟูล

เมื่อสัญญาตะกาฟูลครบกำหนดวันสิ้นสุดตามสัญญาหรือเมื่อสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตในระหว่างที่สัญญาตะกาฟูลยังมีผลบังคับอยู่ หากสมาชิกตะกาฟูลหรือผู้รับประโยชน์ตามสัญญาตะกาฟูลยังไม่ได้มารับเงินที่มีสิทธิได้รับตามสัญญาตะกาฟูลภายในกำหนดระยะเวลาสามเดือน (3 เดือน) นับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลครบกำหนดหรือวันที่สมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าดำเนินการล่าช้าสำหรับเงินดังกล่าวทั้งหมด ในอัตราเท่ากับอัตราค่าดำเนินการที่ใช้ในการคำนวณเงินสมทบตะกาฟูลของสัญญาตะกาฟูลนี้

12. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใดๆ ภายใต้สัญญาตะกาฟูลฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามสัญญาตะกาฟูลกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

หมวด 2 เงินสมทบตะกาฟูล

13. การชำระเงินสมทบตะกาฟูล

การชำระเงินสมทบตะกาฟูลต้องชำระก่อนหรือในวันถึงกำหนดชำระโดยชำระเป็นงวด รายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน หรือรายเดือน ณ สำนักงานใหญ่ หรือสาขาของบริษัท หรือกับตัวแทน ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัท ทั้งนี้บริษัทจะออกใบรับเงินสมทบตะกาฟูลให้ไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่บริษัทยินยอมให้มีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลเป็นรายงวดน้อยกว่าหนึ่งปี จำนวนเงินสมทบตะกาฟูลที่ชำระให้บริษัทยังไม่เต็มปีนั้นเป็นเงินสมทบที่ค้างชำระอยู่ที่บริษัทจะต้องหักออกจากจำนวนเงินที่จะพึงจ่ายตามสัญญาตะกาฟูล

สมาชิกตะกาฟูลสามารถเปลี่ยนแปลงงวดการชำระเงินสมทบตะกาฟูลได้ โดยต้องทำเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงวิธีการชำระเงินสมทบตะกาฟูลไปยังบริษัท และการเปลี่ยนแปลงจะมีผลบังคับเมื่อบริษัทอนุมัติ

14. ระยะเวลาผ่อนผันชำระเงินสมทบตะกาฟูล

หากสมาชิกตะกาฟูลมิได้ชำระเงินสมทบตะกาฟูลเมื่อครบกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล บริษัทจะผ่อนผันให้เป็นเวลาหกสิบวัน (60 วัน) นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันสัญญาตะกาฟูลยังคงมีผลบังคับ ถ้าสมาชิกตะกาฟูลเสียชีวิตลงในระหว่างระยะเวลาผ่อนผัน บริษัทจะหักเงินสมทบตะกาฟูลที่ค้างชำระในรอบปีสัญญาตะกาฟูลนั้นออกจากจำนวนเงินซึ่งบริษัทจะชดใช้ตามสัญญาตะกาฟูลนี้โดยไม่คิดค่าดำเนินการ

15. การขาดอายุของสัญญาตะกาฟูล

ถ้าสมาชิกตะกาฟูลไม่ชำระเงินสมทบตะกาฟูลภายในระยะเวลาผ่อนผันตามข้อ 14 สัญญาตะกาฟูลนี้ย่อมขาดอายุ นับแต่วันถึงกำหนดชำระเงินสมทบตะกาฟูล เว้นแต่กรณีที่สัญญาตะกาฟูลจะมีผลบังคับโดยข้อกำหนดอื่นในสัญญาตะกาฟูลนี้

16. การต่ออายุสัญญาตะกาฟูล (Reinstatement)

ในกรณีที่สัญญาตะกาฟูลนี้ขาดอายุแล้วและสมาชิกตะกาฟูลยังมีได้รับเงินค่าเวนคืนสัญญาตะกาฟูล สมาชิกตะกาฟูลอาจขอต่ออายุสัญญาตะกาฟูลได้ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่สัญญาตะกาฟูลขาดอายุ โดยชำระเงินสมทบตะกาฟูลที่ขาดชำระทั้งหมดโดยไม่คิดค่าดำเนินการ และในการนี้บริษัทจะถือว่าการชำระเงินสมทบตะกาฟูลดังกล่าวเป็นการต่ออายุสัญญาตะกาฟูล

หากปรากฏว่าสมาชิกตะกาฟูลมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ในขณะที่ต่ออายุสัญญาตะกาฟูล บริษัทจะรับผิดชอบเพียงเงินสมทบตะกาฟูลที่ได้รับไว้หลังจากหักเงินสมทบตะกาฟูลที่ค้างชำระอยู่ (ถ้ามี) ในขณะที่ต่ออายุสัญญาตะกาฟูลครั้งสุดท้ายเท่านั้น

หมวด 3 สิทธิในการขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูล

17. สิทธิในการขอยกเลิกสัญญาตะกาฟูล

หากสมาชิกตะกาฟูล ประสงค์จะยกเลิกสัญญาตะกาฟูลนี้ด้วยเหตุผลใดก็ตามสมาชิกตะกาฟูลสามารถส่งคืนสัญญาตะกาฟูลมายังบริษัทภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับสัญญาตะกาฟูลจากบริษัท และบริษัทจะคืนเงินสมทบตะกาฟูลที่เหลือทั้งหมดหลังจากการหักค่าใช้จ่ายของบริษัทฉบับละ 100 บาท

ในกรณีที่สมาชิกตะกาฟูลได้ใช้สิทธิเรียกร้องฮิบะห์แล้ว สมาชิกตะกาฟูลไม่มีสิทธิยกเลิกสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้

คำแนะนำ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ถ้าท่านมีปัญหาใดๆ เกี่ยวกับสัญญาตะกาฟูลฉบับนี้ โปรดติดต่อ
บริษัท ที่อยู่ โทรศัพท์ หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

22/79 ถนนรัชดาภิเษก แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร

กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 1186 หรือ 0-2515-3999

เพื่อให้คำแนะนำและปรึกษาหารือ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวณัฐธิดา ศุภนิมิตกุล
วันเดือนปีเกิด	20 พฤศจิกายน 2531
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2553: นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

